

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင် ပိဋက

မဇ္ဈိမနိကာသယိဝဓိ သုတ္တန်ပိဋကတင်

မုလပဏ္ဍာသပါဠိတော်

နိဿယ

ပြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာယနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ခုံကိရိယာသည်။

ရန်ကင်းမြို့ ၂၅၀၅

ကောဇာသတ္တရာ ၁၃၂၅

၂၅၀၅

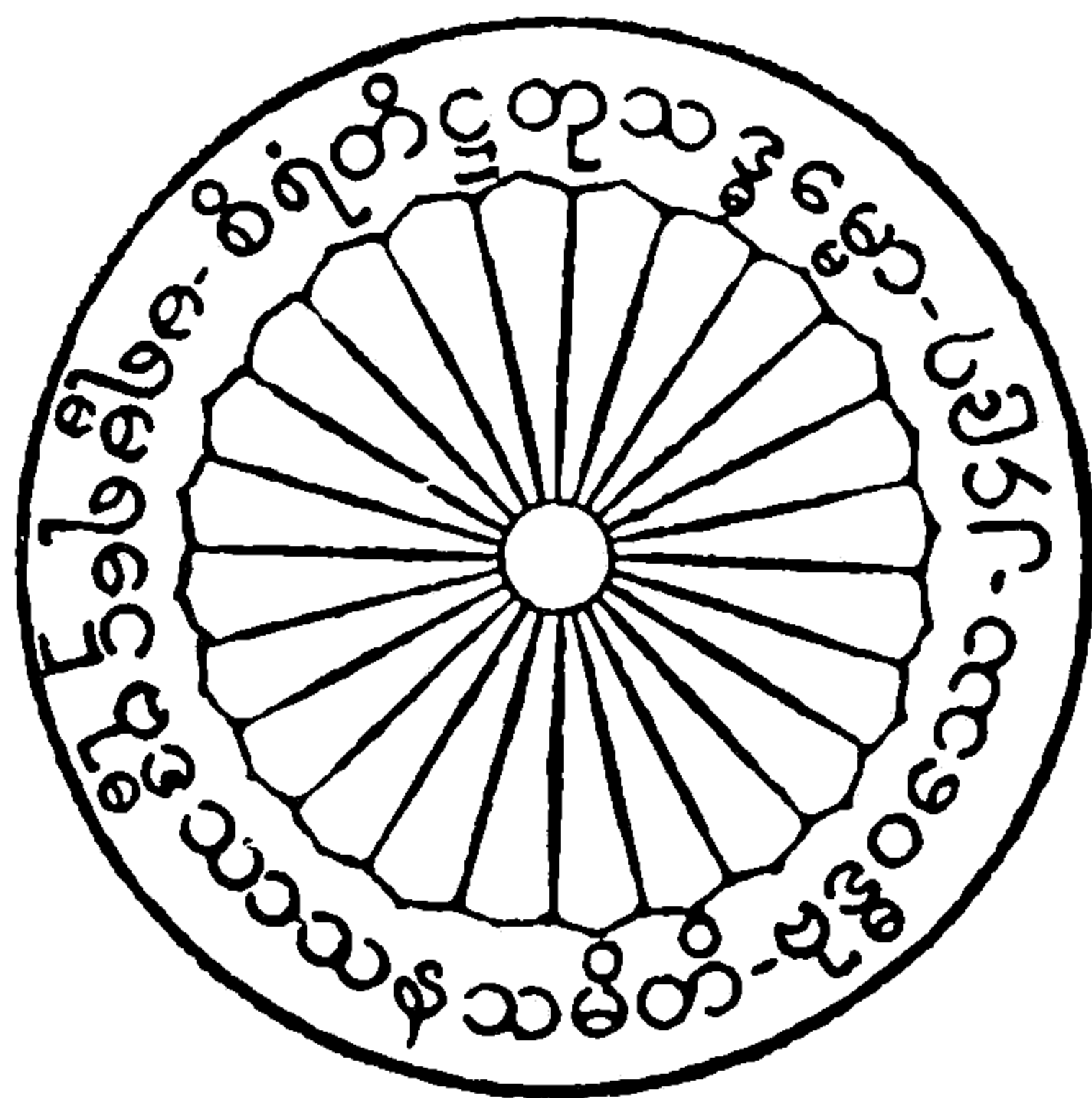
၃၃၁၃

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင်္ဂါ ဝိဇ္ဇာကတ်တော်

မဇ္ဈိမနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

မုလပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့
ပံ့နှံ့ပံ့ကူ၍ ရိုက်နှိပ်သည်။

ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်
စာကြည့်တိုက်
ကမ္ဘာ့အေး

မဇ္ဈိမနိကာယနိဿယနိဒါန်း

နမော ဗုဒ္ဓါယ သိဒ္ဓမံ—

- (က) တန္တိ တံဝဏ္ဏနာယော စ၊ တန္တိကာ အနုဝဏ္ဏနာ။
သဒ္ဓမ္မဓောရယှာဇည—ထေရေဟိ အနုသင်္ဂီတာ။
- (ခ) တာဝတာ သာသနာယတ္တံ၊ ပတ္တိန္တု သဗ္ဗမတ္တကံ။
နန္ဒာ'နု ကရဏီယမ္ပ၊ အတ္ထေ'ဝ ထိရတော ထိရံ။

သံဂါယနာပွဲ၏ နောက်ဆက်တွဲလုပ်ငန်း မဟာကာရဏိက ပရဝါဒမထန ပရိသာဝိသာရဒ စသည်များထံ အနန္တ ဂုဏ်တော်တို့ကြောင့် သုံးဘုံသူတို့၏ ဆရာသခင် မာရဘင်စောဓိး နေမင်းကြီးတရထည် အာဇာနည်ယထာဘုတ် ဉာဏ်အာဝုဓ်ဝဇီရာ မဟာဓမ္မရာဇ်မင်းဖျား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏ သုံးပါးသောသဒ္ဓမ္မ အဒ္ဓနိယဋ္ဌိတိ အခွန်ရှည်စွာ တည်ရှိနိုင်စေရန် သုံးတန်သော ပိဋကကို မူလဝိသောဓက၊ ပဋိဝိသောဓက၊ သြသာနသောဓေယျ ပတ္တပါဌကအဖြစ်ဖြင့် အထပ်ထပ်ပြင်ဆင်တော်မူကြ၍ သူနိက္ခိတ္တ ပဒပုဒ်ဗျည်း သိပ်သည်းကျစ်လစ် သူနိတတ္ထဖြစ်သောအခါ ပါဠိတော်ကိုသာမက အဋ္ဌကထာဋီကာများကိုပါ သံဂါယနာတင်တော်မူ ခဲ့ကြပေသည်။

ယင်းသို့ သံဂါယနာတင်ခြင်းသည်လည်း ပါဠိပိဋကကို မူကောင်းမှုသန့်ဖြစ်စေရန် ထပ်မံ သုတ်သင်၍ သန့်စင်ချောမြေ့ပြီဟု အတည်ပြုခြင်းမျှသာဖြစ်ရာ သာသနာတော်သဒ္ဓမ္မ၏ ဋ္ဌိတိ၊ အသမ္မောသ၊ အနန္တရဓာနလုပ်ငန်းတွင် အခြေခံအုတ်မြစ်ချရုံမျှသာ ရှိပေသေးသည်။ ပိုမိုခိုင်ခံ့ ၍ တည်တံ့သည်ထက် တည်တံ့ရန် သံဂါယနာပွဲကြီး၏ နောက်ဆက်တွဲ လုပ်ငန်းတာဝန်များလည်း များစွာ ကျန်ရှိပေသေးသည်။

- (ဂ) တဉ္စိ သာသနဓောရယှာ၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကာ ပုရေ။
သင်္ဂီတိပရိယောသာနေ၊ သံဝိဘဇိံ သု ပေဋကံ။
- (ဃ) သိဿာနုသိဿသောတူနံ၊ ဝါစနာယ ယထာဗလံ။
ဂဏိတော အာဂတံ ဘာရံ၊ ဇောတေသုံ ဇိနသာသနံ။

ပိဋကခွဲဝေ သင်ကြားရေးစံနစ် နောက်ဆက်တွဲလုပ်ငန်း တာဝန်ဆိုသည်မှာလည်း သံဂါယနာအတန်တန်၌ ထေရပရမ္မရာဘတ ပေါရာဏိကထိုးစံ သနန္တနုဥပဒေ ရှိနှင့်ပြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသည့်ထိုးစံ ပဝေဏီတန္တိ ပြုလုပ်ရိုးရှိသည်မှာ— ပဌမသံဂါယနာ၌ ပိဋကကျမ်းစာတို့ကို သံဂါယနာတင်ရွတ်ဖတ်၍ ပြီးတိုင်းပြီးတိုင်း “အာဝုသော ဣမံ တုယံ နိဿိတကေ ဝါစေဟိ ဣမံ တုမေ ပရိဟရထ” (ဤပိဋကကို ငါ့သျှင်၏ တပည့်သား ဥပရာ သိဿာနုသိဿတို့အား သင်ကြားပို့ချပေးပါ၊ ဤပိဋကကို ငါ့သျှင်တို့လေ့ကျက်ဆောင်ထားကြပါ) ဟု သင်္ဂီတိနာယက သံဃမဟာထေရ်ကြီးတို့က အသီးအသီး ညွှန်ကြား၍ ပိဋကတော်ခွဲဝေ သင်ကြားရေးစံနစ်တရပ်ကို သတ်မှတ်အတည်ပြုကာ ကတိကဝတ်တခုအနေဖြင့် အရှင်ဥပါလိစသော မထေရ်တို့အား ခွဲဝေအပ်နှင်းတော်မူခဲ့ကြပေသည်။

ယင်းသို့လျှင် တာဝန်ကျသော မထေရ်တို့ကလည်း “ယော စ အာဂတံ ဘာရံ ဝဟတိ” ဟူသော ပဏ္ဍိတလက္ခဏာအရ ကျရောက်လာသော တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခြင်း အားဖြင့် သာသနာတော်၏ နေဝါလဝန်း ထွန်းလင်းတောက်ပြောင်ရေးကို အလေးဂရုမူကာ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်၍ အဆက်ဆက်ပို့ချ လက်ဆင့်ကမ်းတော်မူခဲ့ကြပေသည်။

- (င) ဝေဗ္ဗိ ဆဋ္ဌသံဂီတိ—ဘာရနိတ္တာရကာ ဝိဒ္ဓါ။
ထေရာ နယူပဒေသံ တံ၊ ပညာပေန္တိ သနန္တနံ။
- (စ) အထော တေ သမနိစ္ဆန္တိ၊ “မြေဗဘာသာယ ကေဝလံ။
ပေဋ္ဌကံ ပရိဝတ္ထေတံ၊ သဟသာ ပါဠိကဒိယံ”။

မြန်မာအဋ္ဌကထာနှင့် ဘာသာပြန် ပြုစုရေး ထို့အတူပင် ဆဋ္ဌသံဂါယနာ သံဃနာယက သာသနဓုရန္တရ ဝန်ဆောင် သံဃအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်အရှင်မြတ်တို့ကလည်း (၁) ဓမ္မဝိနယတို့ကို သူနိကိတ္တပဒဗျဉ္ဇန သူနိတတ္ထဖြစ်စေရန် ထပ်မံတည်းဖြတ်၍ ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သံဂါယနာတင်ခြင်း (၂) “ယထာသုတံ ယထာပရိယတ္တံ ဓမ္မဝိတ္တာရေန ပရံ ဝါစေန္တိ” ဟူသော ဒေသနာတော်နှင့်လည်း ကိုက်ညီ၍ ပဝေဏီထုံးစံနှင့်လည်း လျော်စွာ ပိဋကတော် ခဲ့ဝေသင်ကြားရေးစံနစ်အရ ပိဋကကျမ်းစာများကို သင်ကြားပို့ချစေခြင်း (၃) ယင်းသို့ ပိဋကတော် သင်ကြားပို့ချရာ၌လည်း မှီရာနိဿယမရှိသေးသောပိဋကကျမ်းစာတို့ကို လွယ်ကူစွာ ထောက်တည်နိုင်စေရန် အပြည့်အစုံ ဘာသာပြန်ဆိုစေခြင်းဟူ၍ သုံးချက်သော အခြေခံ မူကို သဘောတူဆုံးဖြတ်၍ ပြဇာန်းတော်မူခဲ့ကြပေသည်။

• ဤတတိယအချက်ကို ဖြည့်စွက်၍ နောက်ဆက်တွဲသံဂါယနာလုပ်ငန်းအဖြစ် ပြဇာန်းသတ်မှတ် လိုက်သည်မှာလည်း များစွာ ဆီလျော်လှပါပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဒုက္ခောဂါဠ အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌ ဒုရတိက္ကမဖြစ်သော နိကာယဏ္ဍဝ ပိဋကပင်လယ်ကို ကူးဖြတ်ကြရာ၌ အတ္တ ဗျာချာန် မြန်မာအဋ္ဌကထာ ဘာသာပြန်နိဿယလည်းတို့သည် သဘောကြီးတရထည် မရှိမဖြစ်သော မှီတယ်ရာများဖြစ်ကြပေသည်။

ပိဋကတော်၏ ရေသောက်မြစ် တနည်းအားဖြင့် မြန်မာအဋ္ဌကထာ ဘာသာပြန်နိဿယတို့ဟူသည် အနှုတ္တ ဗျူပုတ် သကတ်အမည် အားလျော်စွာ ဓမ္မာစရိယ စာချဆရာတဆူ မျှမကမှီခိုအားထားရသော ဆရာ့ဆရာကြီးများဖြစ်ကြပေသည်ဟုဆိုထိုက် ကုန်သည်။ ယင်းသို့ဖြင့် “တေသံ အစ္စယေန ဆိန္ဒုမုလကော သုတ္တန္တော ဟောတိ အပ္ပဋိသရဏော။ အာစရိယာ ဟိ သုတ္တန္တဿ ပဋိသရဏံနာမ” ဟူသော အဂ္ဂတ္ထရပါဠိ အဋ္ဌကထာတို့နှင့်အညီ ဤမည်သော နိဿယခေါ် ဆရာများကို ပေါ်ပေါက်ရရှိစေခြင်းအားဖြင့် ဆရာမရှိ၍ ပိဋကတော် အမြစ်ပြတ်ကာ ကိုးကွယ်ရာမဲ့မည့်အရေး (သာသနာကွယ်မည့်ဘေးကြီး) ကိုပါ ကြိုတင်တားဆီးရာ ရောက်ပေတော့သည်။

- (ဆ) တေန နော တေသ’မောဝါဒေါ ဌတော ပဋိဝိသောကော။
ပဌမံ ပရိဝတ္ထေမ၊ ဓမ္မောဇမဇ္ဈိမာဂမံ။
- (ဇ) သတ္တာ သူစေတိ ယံသုတ္တံ၊ တံကာလိကံ ပရောသတံ။
သမယံ အာလုဋ္ဌေတွာန၊ တလ္လဒ္ဓိဝိနိဝေဌနံ။

မဇ္ဈိမနိကာယ်၏ ကောင်းခြင်းဂုဏ် ယင်းသို့သော ဆဋ္ဌသံဂါယနာ ဝန်ဆောင်သံသအဖွဲ့ကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အား လျော်စွာ ယင်းအဖွဲ့၏အတွင်းရေးမှူးဖြစ်တော်မူသော ဝိဇ္ဇာလင်္ကာရဆရာ တော် ဘဒ္ဒန္တ ဝိသုဒ္ဓိ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတသည် နိကာယ်ကြီးငါးရပ်တွင် (အလယ်အလတ်သုတ်များပါဝင်သော) မဇ္ဈိမနိကာယ် သုတ္တန်ပါဠိတော်ကြီးကို စတင်ဘာသာပြန် ဆိုရန်စီမံပြည့်နိုး တိုက်တွန်းတော်မူခဲ့ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းနိကာယ်ကြီးသည် သင်ကြားပို့ချခြင်းနည်းပါးသော ကျမ်းအိပ်များစာရင်းတွင် ပါဝင်နေရသောကြောင့်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ယင်းနိကာယ်ကြီးသည် ဘာသာရေးအတွက် အရေးကြီးသော အချက်အလက် လေးနက်သော သြဇာဓာတ်တို့ကြောင့် အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ရတနာတို့၏ကိန်းဝပ်ရာ ပူတာ တံတင်းကြီးသဖွယ်ဖြစ်ရကား ယင်း၏ကောင်းခြင်း ဂုဏ်ကို ကုန်စင်တျင်းတျင်း ဖော်ပြချီးကျူးခြင်း ငှါ ခဲယဉ်းလှဘိတောင်း၊ ပုထုဇဉ်တို့၏ ဉာဏ်ဖြင့် မကန်ချင့်တွက် သက်ဝင်ရန်ခဲခက်သော်လည်း အမြက်မျှပြဆိုရသော် စလယ်အဆုံး သုံးချက်သောပဏ္ဏာသ သုတ်ပေါင်း(၁၅၂)သုတ်တွင် မဟာသတိပဋ္ဌာန၊ သစ္စကနှင့်ဥပါလိသုတ်လောက်မျှကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့်ပင် ယင်း၏ဂမ္ဘီရဘာဝ ထောက်တည်ရာမရနိုင်လောက်သော နက်နဲမှုကို အကဲခတ်နိုင်ပေရာသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒ ထူထောင်ခဲ့ပုံသမိုင်း ဆက်လက်၍ဆိုရသော် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ပွင့်ပေါ်တော်မူရာ အတိတ် နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ကျော်ခန့်အချိန်၌ ဣန္ဒိယတစ်ခုတွင် ဝါဒအမျိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိရာ ထိုထိုဝါဒန္တရများအကြား၌ ကမ္မဿကတာ အနတ္တ ဝါဒသည် ထိုသည့်အခက်အခဲ အတိုက်အခိုက် အတားအဆီးများကို မည်သို့မည်ပုံ တွန်းလှန် ဖယ်ရှား၍ တရားသဖြင့် အောင်မြင်လာခဲ့ပုံ သမိုင်းစဉ် အသေးစိတ်ကို ဖော်ပြထားသည်မှာ ဤသုတ္တန်ပါဠိစာပေများသာလျှင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဤသုတ္တန်ဒေသနာတော်များသည် ဝေါဟာရဒေသနာဟူသည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် အဘိဓမ္မာအရာ၌သာ ပါရဂူခေါ်ဆိုအပ်သည်မဟုတ်။ ဝေါဟာရ(ပညတ်အသုံးအနှုန်း) အရာ၌လည်း အထူးသိပ်သည်းကျစ်လစ်၍ ဆစ်ပိုင်းကျနသော ဝစနပုဗန္ဓ၊ ဝစနာလင်္ကာရနှင့် သာဓကဥပမာ တို့ကြောင့် အညဝါဒီတို့ ရေပက်မဝင်လောက်အောင် ပါရဂူမြောက်တော်မူခဲ့ပုံကို၎င်း၊ ယထာ- နုလောမသာသနာ ဟူသည့် အတိုင်းလည်း ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့၏ အဇ္ဈာသယ(စိတ်နေသဘောထား) စသည်နှင့်လည်း ကိုက်ညီဆီလျော်အောင် ဆွဲဆောင်သွန်သင်၍ အောင်မြင်တော်မူခဲ့ပုံကို၎င်း၊ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဋ္ဌနကထာဟူသည့် အတိုင်းလည်း ထိုစဉ်က ထင်ရှားသော စင်ပြိုင်ဝါဒရှင်များဖြစ်ကြသည့် ဆသတ္တာရ (ဆရာကြီးခြောက်ယောက်)နှင့်တကွ ဇမ္ဗူဒိပ်တလျှောက် လှည့်လည်ဝါဒပြိုင်၍ တုံးတိုင်ကိုပင် ယိမ်းယိုင်သွားအောင် စကားစစ်ထိုးနိုင်သည်ဟု အထင်ကြီးနေသူ သစ္စကပရိပိုဇ်နှင့် အမိုက်တရားလွှမ်းမိုးသော သတ္တာအမျိုးမျိုးတို့၏ ဝါဒအစွယ်ချိုးနှိမ်ခဲ့ပုံကို၎င်း အသေးစိတ်ဖော်ပြ သော ဝါဒသမိုင်းစဉ်ကို သိရှိလိုပါမူ ဤသုတ္တန်စာပေများမှတစ်ပါး အခြားမှန်ကန်သောမှတ်တမ်း ဟူ၍ မတွေ့ရှိနိုင်တော့ပေ။

ကျမ်းအိပ်မှ ကျမ်းနိုးသို့ သို့စင်လောက် ဘာသာရေးအတွက် အရေးပါအရာရောက်ပါလျက် ကျမ်းအိပ် စာရင်းတွင် ပါဝင်နေရသည်မှာ ထိုနိကာယ်ကြီးအတွက် လုံလုံလောက်လောက် ထောက်ထောက်ခံခံ မှီတယ်အားပြုရန် ဘာသာပြန်နိဿယများ မရှိသေးခြင်း၊ ရှိစေကာမူရှားပါးနေသေးခြင်းသည် အကြောင်းရင်းတခု ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနိဿယသည်

မဇ္ဈိမနိကာယ်ကြီးအား ကျမ်းအိပ်ဘဝမှ ကျမ်းနိုးဘဝသို့ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးနိုင်လိမ့်မည် ဟုယုံကြည်လျက် ရှိပေသည်။ ဤဘာသာပြန်နိဿယများ မရှိရှားပါးမှုမှတစ်ပါး အခြားသော အကြောင်းများကို တွေ့ရှိဦးမည် ဆိုလျှင်ကား ထိုတွေ့ရှိသော သာသနောဒယကာမီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကပင် ဖြည့်စွက်ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေဟုသာ မြော်လင့်ရပေတော့သည်။

- (ဈ) ကာမဉ္စ နိဿယာ တဿ၊ ပုရာတနေဟိ သင်္ခတာ။
တထာပျာ'မုနိကာနံ တေ၊ န တောသေန္တိ ယထိစ္ဆိတံ။
- (ည) တေနာ'ယံ'ဘိနဝါ ဗျာချာ၊ လိနသာရတ္ထသုဒ္ဓနီ။
ပေါရာဏာစေရဝါဒမ္ပိ၊ အဟာပေန္တိ သမုဗ္ဗဝီ။

ရှေးခေတ်နှင့် ရှေးနိဿယများ စင်စစ်အားဖြင့် ယင်း၏ဘာသာပြန်နိဿယများ မရှိမဟုတ်။ ရှိကြသည်သာ။ သို့ရာတွင် ရှာ၍ မရနိုင်လောက်အောင် ရှားပါးလှပေသည်။ ပေဘဝမှာပင် နေကြရဆဲလည်းဖြစ်ပေသည်။ ခက်ခဲစွာရှာဖွေ၍တွေ့နိုင်သည့်တိုင်အောင်လည်း ပေါရာဏာစရိယ ဆရာ့ဆရာကြီးတို့ ရေးသားထားခဲ့ကြသည်အားလျော်စွာ ပေါရာဏစာသင်သား တို့အတွက်သာ ချွင်းချက်မရှိ အကူအညီပေးနိုင်ခဲ့ကြပေမည်။ “ဒိဝါဒိဝဿ-နေတောတော၌” စသော ပေါရာဏအသုံးအနှုန်းများနှင့် ပေါရာဏအစီအစဉ် စသည်တို့ကြောင့် ခေတ်စာသင်ပျိုတို့အတွက် ကားပြည့်စုံလုံလောက်သော အကူအညီကို မပေးနိုင်ကြတော့ပြီ။ ပေအဖြစ်၌သာ နစ်မြုပ်ဆဲဖြစ်ရာ ခက်ခဲစွာရှာဖွေရမည့်ဒုက္ခကိုလည်း ခံကောင်းမှ ခံနိုင်ကြပေတော့မည်။ ဤနိကာယ်နှင့်ပတ်သက်၍ ခက်ခဲစွာ ရှာဖွေရရှိထားသော ဂန္ထဝံသကို မင်းကြီးမဟာသီရိဇေယျသူ၏ ပိဋကတ်သမိုင်းနှင့် သာသနာဝင်ကျမ်းများ၌ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိသေးသဖြင့် မှတ်တမ်းပြုသောအနေ အတန်ငယ် ပြည့်စုံအောင် ဖော်ပြလိုပေသည်။

မူလပဏာသ နိဿယသမိုင်း သကရစ်အစောဆုံးသော မူလပဏာသနိဿယတမူကို ငစဉ်ကူးမင်းလက်ထက် သကရစ် ၁၁၃၉-ခုနှစ် ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁၂-ရက် စနေနေ့၌ ဗန်ကျီတိုက် နယ်(ယခုမုံရွာနယ်)ပေါက်မြင့်ရွာဇာတိ စလင်းမြို့အရှေ့မြောက် သုနန္ဒာလေး ထပ်ကျောင်းနေ အရှင်နန္ဒမာလာထေရ်ပြုစုခဲ့သည်။ ၎င်းကျမ်းပြုစုချိန်ကား တိုင်းရေးပြည်ရေးနှင့် သာသနာရေး (အတင်အရုံဝိဝါဒ)များ ရှုပ်ထွေးနေချိန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ၎င်းနိဂုံး၌ အရုံဂိုဏ်းဝင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အရုံသာလျှင် မှန်ကန်ကြောင်း ပါ-ဋ္ဌ-ဋီ အကိုးအကားများစွာဖြင့် တခမ်းတနား ရေးသားထားသည်ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ မဟာဓမ္မသင်္ကြံ (ပဌမမောင်းထောင်သာ သနာပိုင်ဟောင်း)ရေး သာသနာလင်္ကာရတွင်လည်း ငစဉ်ကူးမင်းလက်ထက် သာသနာဝင်ကဏ္ဍ၌ ဤဆရာတော်တပါးတည်း၏အကြောင်းကိုသာလျှင် ဖော်ပြထားပေသည်။

ယင်းဆရာတော်သည် (၁၀၆၀-နှစ်က စတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော)အတင်အရုံဝိဝါဒ၌ အရုံဖက်မှ နေ၍ စာရေးကြောင်း၊ ၎င်းနောက် မင်းကြီးကြား၍ နေပြည်တော်သို့ပင့်ဆောင်ကာ ရွှေတော် မှောက်မှာပင် အတင်အရုံနှစ်ဖက်သားတို့အား စကားဆိုစေသည်ကာလ အရုံဖက်မှအနိုင်ရသဖြင့် ၁၁၄၂-ခုနှစ်တွင် ရုံစေအမိန့်ထုတ်ပြန်ရကြောင်း၊ အရှင်နန္ဒမာလာဆရာတော်အားလည်း လောက သရဗျာရားရှေ့၌ လေးထပ်ကျောင်းတော်ကြီး (ဘုံကျော်ဝေယန်)ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း ကြောင်း၊ နရိန္ဒာဘိဇေမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်တော်ကိုလည်း ဆက်လှူကြောင်းများကိုပါ

ဆက်စပ်သိရှိရပြန်သဖြင့် အတိုင်းမသိ ကြည်ညိုဘွယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ [ပိဋကတ်သမိုင်း၌ကား မူလပဏ္ဏာသနိဿယကို ဘကြီးဘော်လက်ထက် အမရပူရတောင်သမန်တောရနေ အရှင်အာဒိစ္စဝံသ (ငါးခုန်ဆရာတော်) ပြုစုကြောင်းကိုသာ ဖော်ပြသည်။ ယင်းနိဿယကိုကား မတွေ့။]

မဇ္ဈိမနှင့်ဥပရိ
နိဿယသမိုင်း

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိဿယတမူကို မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် ၁၂၂၅-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁၁-ရက် အင်္ဂါနေ့၌ တလုတ်မြို့ ဇီးတောရွာဇာတိ၊ ရတနာပုံနေပြည်တော် မဟာဝိသုတာရာမတိုက် မဟာတုလွတ်ဘုံကျောင်း နေ ဘွဲ့ အရှင်နန္ဒမော၊ တံဆိပ်တော် နန္ဒသာရသီရိသဒ္ဓမ္မဇေ၊ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု မည်သော ဆရာတော် သည် ၎င်း၏နိဿယည်းဆရာ ဦးဥေ ယျဓမ္မ(ဥေ ယျဓမ္မာလင်္ကာရဓမ္မသေနာပတိ၊ ဥေ ယျဓမ္မာဘိမုနိ ဝရညာဏကိတ္တိသီရိဓဇဓမ္မသေနာပတိ တံဆိပ်တော်နှစ်ထပ်ရ ဒုတိယမောင်းထောင် သာသနာပိုင်) ဆရာတော်ဘုရားကြီး ချပို့တော်မူစဉ် ပေတင်ရေးသား ပြုစုထားသည်ဟု နိဂုံးပြုသည်။ (ပိဋကတ် သမိုင်းတွင် သာသနာပိုင်ဦးဥေ ယျ ပြုစုသည်ဟု ဖော်ပြသည်။ သကရစ်လည်း ရွှေဘိုမင်းလက် ထက်ဖြစ်သည်) အခြား မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိဿယတမူကိုကား ဘွဲ့ အရှင်ကဝိန္ဒာဘိဝံသ၊ တံဆိပ်တော် ကဝိန္ဒာဘိဝံသသဒ္ဓမ္မဇေ၊ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု (ပဌမ) ကဝိန္ဒာဘိသီရိသဒ္ဓမ္မဇေ၊ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု (ဒုတိယ) ဆရာတော် ပြုစုသည်ဟု သာမညမျှသာ နိဂုံး၌ ပါရှိသည်။ (သံယုတ်ပါဠိနိဿယများကို ရေးသားသော ပင်းဆရာတော်ပင်ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရသည်)။

ဥပရိပဏ္ဏာသနိဿယကိုလည်း သာသနာပိုင်ဦးဥေ ယျပြုသည်ဟုသာ သာမန်ဖော်ပြထားသည်။ ယင်းနိဿယများကား အချို့စာရင်းသာရှိ၍ စာရှာမတွေ့၊ အချို့စာရှိလျက် စာရင်းမတင်၊ မပြည့်စုံ။ တကျမ်းတဖွဲ့အတွက် ပြည့်စုံသော်လည်း ပေဆင့်ကူးဖြစ်၍ အကျအပျောက် အမှား အယွင်းစသော ချွတ်ယွင်းချက်များလည်း ပြည့်နှက်နေရုံသာမက နောင်အခါသမယတွင် ဤမျှလောက်ကိုပင် ရှာဖွေရရှိနိုင်တော့မည် မဟုတ်သဖြင့် အထူးကြိုးစား၍ မှတ်တမ်းပြုထား လိုက်ပါသည်။ ယင်းသို့လျှင် ရရှိသမျှသော မူအလီလီ၏အကူအညီခံယူ၍ သူဒနီလီနတ်အတ္ထဗျာချာန် မြန်မာအဋ္ဌကထာ ဤဘာသာနိဿယည်းသည် ရှေးနည်းလည်းမပယ်ပစ် ခေတ်နှင့်လည်းဆီလျော် စွာထွက်ပေါ်၍လာခဲ့ပေပြီ။

- (၄) မဟတံ တိက္ခမေဓာနံ၊ မဟတာ တိဗ္ဗစေတသာ။
မဟတာ ပရိဿ မေန၊ ရစိတာ'ဘိနပါ အယံ။
- (၅) ဝသတံ စိရ'မာဂမ္မ၊ မဟတံ သတတံ သတံ။
မနံ ပီနယတံ အာသာ-ဝတ စိတ္တလတာ ယထာ။

အဆင့်ဆင့်ညှိနှိုင်း
ရေးသားခြင်း

ဤနိဿယကို ရေးသားပြုစုကြရာ၌ ပုဒ်ဝါကျအားဖြင့် ဤနိကာယ်နှင့် ဆက်သွယ် နှယ်ငင်လျက်ရှိသော ပါ-ဋ-ဋီ အသုံးများကို စုရုံးညှိနှိုင်း၍ အများစုပေါင်း ရေးသားရခြင်းဖြစ်ရကား များစွာသောအသိဉာဏ် အချင်းချင်းလည်း ရိုင်းပင်းနှီးနှော၍ သဘောကြိုက်ညီမှု ရေးသားကြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ပိုမို၍မှန်ကန်တိကျမှု ရရှိစေရန်လည်း အောက်ဖော်ပြပါနိဿယတာဝန်ခံ ဆရာတော်များသည် အကူအညီအယ်ဒီတာတဦးနှင့်တကွ မူလဝိသောဓက၊ ပဋိဝိသောဓက၊ ဩသာနသောဓေယျ ပတ္တပါဌကအဖြစ်ဖြင့် အလျဉ်းသင့်သလို အဆင့်ဆင့်တာဝန်ယူ၍ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ကြပေသည်။

- (၁) ရွှေညောင်ပင်ဆရာတော် ဦးနန္ဒမာလာ (သုံးခွ)
- (၂) ရွှေစေတီဆရာတော် ဦးသုန္ဒရ (မန္တလေးရိပ်သာ)
- (၃) ဆရာတော် ဦးတိလောကာဘိဝံသ (ဗားကရာတိုက် ရန်ကုန်)
- (၄) ဆရာတော် ဦးဓမ္မာလောက (မြတောင်ချောင် စစ်ကိုင်း)
- (၅) ဆရာတော် ဦးအာစိန္တ (ဝိဇ္ဇာဒပုဏ်ချောင် စစ်ကိုင်း)
- (၆) ဆရာတော် ဦးဝေပုလ္လ (ပတ္တမြားတိုက် မန္တလေး)
- (၇) ဆရာတော် ဦးသဇ္ဇနာဘိဝံသ (ညောင်ရမ်းပါဠိတက္ကသိုလ် မန္တလေး)
- (၈) ဆရာတော် ဦးညာဏဗလ (အရှေ့ပိန္နဲကုန်းကျောင်းတိုက် ရန်ကုန်)
- (၉) ဆရာတော် ဦးကောလိနိယ (မစိုးရိမ်ပါဠိတက္ကသိုလ် မန္တလေး)
- (၁၀) ဦးမျိုးမြင့် (ပဋိဝိသောကရုံး တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ)

အာသဝတိ ကျမ်းနွယ်နိ “နိဿယမရှိသေးသော ကျမ်းစာများကို နိဿယပြုစုရေးသားရန်” ဟူသော သံဂါယနာပုံ၏ နောက်ဆက်တွဲလုပ်ငန်းစဉ်အရ ဤနိဿယသည် ပဌမဆုံး ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၏။ ပြင်းပြထက်သန်သော စေတနာဖြင့် ၁၃၁၉-ခုနှစ် တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂-ရက်၊ (၅-၂-၅၇) မှ စတင်ရေးသားလာခဲ့ကြရာ ၁၃၂၂-ခုနှစ် နတ်တော် လဆန်း ၁၂-ရက် (၂၉-၁၁-၆၀) နေ့တွင် အလုံးစုံ (လက်ရေးမူအဖြစ်) ပြီးဆုံးအောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ စုစုပေါင်း ၂-နှစ်နှင့် ၁၀-လကြာမြင့်ခဲ့၏။ ရေးသားရသောရက်စွဲသည် လက်တွေ့ကြုံရသော အခက်အခဲနှင့်စာလျှင် ကျေနပ်ဖွယ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ဤရက်ပိုင်းထက်ပင် စော၍ ပြီးစီးကောင်း ပြီးစီးနိုင်ရာသည်။ သို့ရာတွင် အာဒိကမ္မိကဖြစ်၍ အခက်အခဲပေါင်း မြောက်မြားစွာ ကြောင့် မကြန့်ကြာသင့်ပဲ ကြန့်ကြာရခြင်းမျိုးနှင့်လည်း ရင်ဆိုင်တိုးရတတ်ပေသည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ယခင်ယခင်က ထင်ရှားကျယ်ပြန့်သော နိဿယများမရှိသေးသဖြင့် နှစ်ဝေးရှည်လျား ကျမ်းအိပ်ထား၍ စောင့်စားငံ့လင့်လျက်ရှိကြသော ဟိတကာမိ သုတေသီတို့အဘို့မှာမူ နတ်တို့ဌာနီ လူမမို့သော ဝတီအာသာ နွယ်လတာကို ဆယ်ရာနှစ်ပေါင်း ခေတ်ကြာညောင်းမျှ သောင်းရပ်နေသူ နတ်မဂ္ဂတို့ မှတ်ယူလက်ချိုး စောင့်အားကြိုးလျောက် မြော်ကျိုးလည်းနပ် သောမနသ်ဖြင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့် ပီတိစိမ့်သို့ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ ၃-နှစ်ကြာအောင် ဥဿာဟလွန် ဆန္ဒမုန်ဖြင့် အားသွန်ကြိုးပမ်း နပွကမ်းမျှ ပန်းနွမ်းဆင်းရဲ ခက်အခဲကို ဖျက်ခွဲဖြတ်ကျော် အောင်မြင်တော်မူခဲ့ ကြပေသည်။

နိဿယသစ်၏ အစီအစဉ်သစ် ယင်းသို့လျှင် နိဿယသစ်၏ ဖြစ်ပေါ်လာရပုံကို ပြဆိုပြီးနောက် ရေးသားပုံ အဘိနဝါကာရ (အစီအစဉ်သစ်) ကိုလည်း ဤနေရာ၌ ပြဆိုရန် လိုအပ် ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အကျဉ်းချုပ်၍ ပြဆိုရသော်—

- (၁) အဋ္ဌကထာ, ဋီကာနှင့် ဗျာကရုဏ်းကျမ်းများအရ ဘာဝတ္ထထက် သဒ္ဓတ္ထကို ပဓာန ဦးစားပေး၍ ရေးသားခြင်း,
- (၂) “ဟိတွာ ပုနပုနာဂတမတ္တံ, အတ္တံ ပကာသယိဿာမိ” ဟူသော အဋ္ဌကထာဆရာကြီး၏ နည်းနာကို နယဂ္ဂါဟမူ၍ ပဏ္ဏာသနိဿယသုံးအုပ်ရှိရာတွင် တအုပ် တအုပ်၌ ရှေ့ကပြဆိုပြီးနှင့် အလားတူသော ပုဒ်ဝါကျများကို ထပ်မံရေးသားပဲ စာသားကျဉ်းစေရန်အတွက် ဝိဘတ်နက်မျှကို

ပေး၍ဖြစ်စေ၊ ပေယျာလမြုပ်၍ဖြစ်စေ၊ အလားတူစာပိုဒ်ညွှန်း၍ဖြစ်စေ ကျဉ်းနိုင်သမျှ ကျဉ်းစေခြင်း၊

(၃) အာကာရဝါကျရှည်များကို အတွင်းပြု၍ ယောဇနာခြင်း၊

(၄) ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်မလာသော ပါဠိသေသ အဇ္ဈာဟရိတဗ္ဗ နေယျတ္ထ ဝမ္ပမာန်တို့ကို ချန်လှပ်နိုင်သမျှ ချန်လှပ်ခြင်း၊

(၅) ဋ္ဌ-ဋီ အရဖြစ်စေ ဗျာကရုဏ်းအရဖြစ်စေ နှစ်နည်းသုံးနည်း စသည် ရနိုင်သောနေရာ မျိုး၌ အကောင်းဆုံး အပေါ်လွင်ဆုံးဟု ယူဆရသော တနည်းကိုသာယူ၍ ဝါနှင့် တနည်းကားကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ရှားခြင်း၊

(၆) ဋ္ဌ-ဋီများ ပေါများလွယ်ကူနေသော ခေတ်ဖြစ်၍ ထိုတို့၌လာသော (သဒ္ဒါရေးနှင့် မပတ်သက်သည့်) မှတ်သားဘွယ် အဓိပ္ပါယ်များကို နည်းပါးနိုင်သမျှ နည်းပါးစေခြင်း စသည်ဖြင့် သင်္ခေပရုစိခေတ်နှင့် ဆီလျော်စေ၍ ပါဠိတော်နိကာယဏ္ဍဝကို ကူးဖြတ်ကြရာ၌ အချိန်မကုန် လူမပန်းပဲ ချမ်းသာလွန်မြောက် ခရီးပေါက် လွယ်ကူနိုင်စေရန် ရည်သန်၍ ရေးသားအပ်ပေသည်။ ဝန်ဆောင်သံသအဖွဲ့ကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ အလားတူနိဿယများလည်း တချိုးတခု ဆက်လက် ထွက်ပေါ်လာမည်ဖြစ်ပေသည်။

အာယာစနနှင့် သို့ရာတွင် ဤနိဿယကား ပဌမဆုံးရေးသားရခြင်းလည်းဖြစ်၊ လက်ရေးမူမှ အဘိပတ္တနာ ပဌမအကြိမ် စက်တင်ရခြင်းလည်း ဖြစ်သည့်အတွက် အထက်နေမင်း လေးကျွန်း လင်းသော်လည်း သုံးကျွန်းလင်းခိုက် တကျွန်းရိုက်ဟူ၏သို့ ချွတ်ယွင်းချက်များ အနည်းအများပါရှိနိုင်သည်ဖြစ်ရာ စန္ဒမဏ္ဍလင် လဝန်းပြင်၌ ထင်ကျံစွဲကွက် အမဲစက်ကို ပြစ်ချက် မဆိုအပ်သကဲ့သို့ ပို့၊ လို့၊ သင့်၊ မသင့် ဝိစာရဏဉာဏ်ချင့်၍ ခွင့်လွှတ် ကြည့်ရှုနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်ရပေသည်။

“တထာဂတပုဝေဒိတော ဘိက္ခဝေ ဓမ္မဝိနယော ဝိဝဋ္ဌော ဝိရောစတိ၊ နော ပဋိစ္စန္ဓော” ဟူသော တိကင်္ဂုတ္တရ ပါဠိတော်ပါဝစနနှင့်အညီ ပိဋကတော်၏ စည်ပင်ပွင့်လင်းရေးကို အားပေးတော်မူနိုင်ကြ စေရန် ပဓာနရည်သန်၍ ရေးသားပြုစုအပ်သော ဤသုတ္တန်ပိဋက ဤနိဿယကို လေ့လာ၍ လိုက်နာကျင့်ကြံခြင်းအားဖြင့် ဉာဏ်သစ်လောင်းထပ် ရရှိအပ်သော တဒဂ်ပဟာန်ကို အခြေခံလျက် သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်တိုင်ဆိုင်ရောက်၍ သန္တိသုခ အမတမြိုက်ရည်ကို ရှင်ကြည်လွယ်ကူစွာ ရရှိခံစားနိုင်ကြပါစေကြောင်း—

- (၃) ဥက္ကံဝါ ယဒိဝါ သိတံ၊ ရဝိန္ဒုအံသု ခေတလေ။
ဗဟံဝါ ယဒိဝါ မနံ၊ ကံ မနံ နာဘိရာဓယေ။
- (၁) ကလ္လံ ဝါ ယဒိဝါ' ကလ္လံ၊ ဝိဘဇ္ဇ ပဿတံ သတံ။
အနုပညာပုဒါတာ'ယံ၊ ဟေဟိတိ ဟိတ'မာဝဟန္တိ။

နိဿယပဋိဝိသောကေဆရာတော်များ
၁၃၂၃ ခုနှစ်-မဟာသမယနေ့။

မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော်နိဿယ

မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
၁။	နိဒါန်း	က၊ကေ
၂။	မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ	ကော-ဃ
၃။	ကြိုတင်သိမှတ်ဖွယ် သင်္ကေတလက္ခဏာများ	ဃာ
၄။	ဗုဒ္ဓါဒိထောမနာ-ပဏာမဂါထာများ	ဃိ-ဃီ

၁-မူလပရိယာယဝဂ်

၁-မူလပရိယာယသုတ်

၁။	ဝေ မေ သုတ်-အနက်ယောဇနာနည်းအချုပ်	၁
၂။	ဧကံ သမယံ-ကို အာဓာရ, အစုန္တသယောဂ နှစ်နည်း ယောဇနာပုံ	၁
၃။	ဥက္ကဋ္ဌာယံ-ကို မုချတ္ထ, ဥပစာရတ္ထ ယောဇနာပုံ	၁
၄။	တတြ-ကို နှစ်နည်းစွဲ၍ ခေါ-ကို သုံးနည်း ကြံဆပုံ	၁
၅။	ဘဂဝတော ပစ္စယောသို-၌ အန္တာပေက္ခဆဋ္ဌိနက်ပေး၍ အခြားနည်းဖြင့်လည်း ပေး၍ စာစပ်ပါ ပြပုံ	၂
၆။	ရေမြေစသည်ကို ရေမြေဟု ပုထုဇဉ်တို့ သိခြင်း မှားယွင်းစွာ မှတ်ထင် နှစ်သက်ခြင်း အကြောင်း	၂
၇။	အဝိနီတော-ပုဒ်၏ ဝစနတ္ထနှင့် အဘိဓေယျတ္ထ	၂
၈။	ပရိညာတန္တံ၊ ပရိညာတံ-ပါဌ်နှစ်ထွေ အမှားအမှန်ဆုံးဖြတ်ချက်...	၂
၉။	လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို လူစသည်ဟု ပုထုဇဉ်တို့ မှားယွင်းစွာသိခြင်း မှတ်ထင် နှစ်သက်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ဘုရား၊ အရိယာတို့အနေဖြင့် မှန်ကန်စွာ သိမြင်၍ မှားယွင်းစွာ မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းအကြောင်း	၂၊၅

၂-သဗ္ဗာသဝသုတ်

၁။	ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ-စသည်၌ ဒဿနာစသည်ကို အဝုတ္တကတုတ္တ, ဟေတုတ္တ ယောဇနာ နိုင်ပုံနှင့် ဒဿနာ, သံဝရာ, ပဋိသေဝနာ, အဓိဝါသနာ, ပရိဝဇ္ဇနာ, ဝိနောဒနာတို့၏ တရားကိုယ် အရကောက်	၆
၂။	နှလုံးသွင်းသင့်သော တရားနှင့် မသွင်းသင့်သော တရား	၇
၃။	ယုံမှားခြင်း ၁၆-ပါး	၇
၄။	မသင့်မတင့် နှလုံးသွင်းသူအား ဒိဋ္ဌိခြောက်မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးဖြစ်တတ်ပုံ	၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၂-သဗ္ဗာသဝသုတ်

၅။	တောဘူမကဓမ္မကို ဒုက္ခ, ဒုက္ခသမုဒယ, ဒုက္ခနိရောဓစသည်ဖြင့် ရှုသူအား သက္ကာယဒိဋ္ဌိ စသည် ပြုတ်ပုံ....	....	....	....	....	....	၉
၆။	ဣန္ဒြေခြောက်ပါး စောင့်စည်းသူနှင့် မစောင့်စည်းသူတို့၏ အကျိုးအပြစ်	....	....	....	....	....	၉
၇။	ပစ္စည်းလေးပါးကို ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်၍ မှီဝဲသော ရဟန်းနှင့် မဆင်ခြင်မူ၍ မှီဝဲသော ရဟန်းတို့၏ အကျိုးအပြစ်	....	....	....	....	....	၁၀
၈။	သည်းခံရမည့်အရာ ခုနစ်မျိုးနှင့် သည်းခံခြင်း, သည်းမခံခြင်းကြောင့် ရရှိသော အကျိုးအပြစ်....	....	....	....	....	....	၁၁
၉။	ရှောင်ကြဉ်သင့်သော အရာဌာနနှင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း, မရှောင်ကြဉ်ခြင်းကြောင့် ရရှိသော အကျိုးအပြစ်	....	....	....	....	....	၁၁
၁၀။	မိတ္တေ-ပုဒ်၌ က-ပစ္စယတ္ထဖော်သင့်ပုံ	....	....	....	....	....	၁၁
၁၁။	ပယ်ဖျောက်ထိုက်သော ကာမဝိတက်စသည်နှင့် ပယ်ခြင်း, မပယ်ခြင်းကြောင့် ရရှိသော အကျိုး အပြစ်	....	....	....	....	....	၁၂
၁၂။	ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကို ပွားခြင်း, မပွားခြင်းကြောင့် ရရှိသော အကျိုးအပြစ်	....	....	....	....	....	၁၂

၃-ဓမ္မဒါယာဒသုတ်

၁။	ဓမ္မအမွေခံသာ ဖြစ်ကြ၊ အာမိသအမွေခံ မဖြစ်ကြလင့်ဟု ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပုံ	....	....	....	....	....	၁၃
၂။	ဆွမ်းပိုဖြစ်၍ အလိုရှိက ဘုဉ်းပေးကြလော့ဟု ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် တိုက်တွန်းသည့် အတိုင်း ဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းနှင့် မဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းနှစ်ပါးအနက် အဘယ် ရဟန်းကို ချီးကျူးသနည်း	....	....	....	....	....	၁၃၊၁၄
၃။	ဝိဝေကမနုဿိက္ခန္ဓိ၌ အနုသည် ကမ္မပ္ပဝစနီယ ဟုတ် မဟုတ် စိစစ်ချက်	....	....	....	....	....	၁၄
၄။	အာယသ္မန္တိယေဝ သာရိပုတ္တံ ပဋိဘာတု၌ ပဋိကို အမျိုးမျိုး ကြံဆကြပုံ	....	....	....	....	....	၁၄
၅။	ကဲ့ရဲ့ အပ်သော ရဟန်းနှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းသုံးမျိုး	....	....	....	....	....	၁၅
၆။	လောဘ, ဒေါသ, ကောဓ, ဥပနာဟစသော တရားတို့ကို ပယ်ရှားပုံနှင့် နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ ဖြစ်သော မဇ္ဈိမပဋိပဒါ (အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်) ၏ သဘောတရားကိုယ်....	....	....	....	....	....	၁၅၊၁၆

၄-ဘယဘေရဝသုတ်

၁။	ဘုရားရှင်သည် သာသနဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့၏ ရှေ့သွားလည်းဖြစ်၍ ကျေးဇူးလည်း များပုံ	....	....	....	....	....	၁၇
၂။	တောစွန်စုံပြားအရပ်တို့၌ နေနိုင်ခဲ မွေပျော်နိုင်ခဲပုံ	....	....	....	....	....	၁၇
၃။	အရည, ဝနပတ္တ, ပန္နသေနာသနတို့၏ အထူး	....	....	....	....	....	၁၇
၄။	ကံသုံးပါးမစင်ကြယ်မှု, အဘိဇ္ဈာများမှု, ကာမဂုဏ်တို့၌ ပြင်းစွာတပ်မက်မှုရှိလျက် တောနေသောသူတို့သည် မကောင်းဆိုးဝါးသော ကြောက်စိတ်နှင့် ကြောက် မက်ဖွယ်အာရုံကို ခေါ်သည်မည်ကြပုံ	....	....	....	....	....	၁၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၄-ဘယဘေရဝသုတ်

၅။	ပလ္လောမံ-ပုဒ်နှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ် .	....	....	....	....	၁၈
၆။	အဘိဇ္ဈာလု ကာမေသုတိဗ္ဗသာရာဂသန္ဓောသဟေတု-ပုဒ်၏ အစိတ်အပေါင်း ဝိဂ္ဂဟနှင့် ဘာဝလောပကြံဆ၍ အတ္ထယောဇနာခြင်း	....	....	....	....	၁၈
၇။	ဒေါသ, ထိန, မိဒ္ဓ, ဥဒ္ဓစ္စရှိလျက် တောနေသောရဟန်းတို့သည် မကောင်းဆိုးဝါး သော ကြောက်စိတ်နှင့် ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို ခေါ်သည်မည်ကြပုံ	....	....	....	....	၁၉
၈။	ကိုယ့်ကိုမြှောက်ပင့်၍ သူ့ ကိုရှုတ်ချခြင်း, ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း, ကြောက်ရွံ့ခြင်း, လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောကို မက်မောခြင်း, လုံ့လလျှော့ကင်း၍ ပျင်းရိ ဆုတ်နစ်ခြင်း ရှိသူဖြစ်လျက် တော၌နေသောရဟန်းတို့သည် မကောင်းဆိုးဝါး သော ကြောက်စိတ်နှင့် ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို ခေါ်သည်မည်ကြပုံ	....	....	....	....	၁၉
၉။	ပဒုဋ္ဌမနသကံပျီ၌ ပဒုဋ္ဌပုဒ်ကို ကမ္မဝါစကအဖြစ်ဖြင့် အနက် ပေးရပုံ	....	....	....	....	၁၉
၁၀။	အဆင်ခြင်ကင်းမဲ့သူ, မေ့ပျောက်သောသတိရှိသူ, မတည်ကြည်သူ, ချာချာလည် သောစိတ်ရှိသူတို့ တော၌နေက မကောင်းဆိုးဝါးသော ကြောက်စိတ်နှင့် ကြောက် မက်ဖွယ်အာရုံတို့ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပုံ	....	....	....	....	၂၀
၁၁။	အပွေဝနာမ-ပုဒ်အနက်ပေးပုံနှစ်မျိုး	....	....	....	....	၂၀
၁၂။	ဘယဘေရဝံ၌ ဘယနှင့် ဘေရဝတို့၏အထူး	....	....	....	....	၂၀
၁၃။	နေ့ဖြစ်လျက် ညထင်၊ ညဖြစ်လျက် နေ့ထင်မှတ်သူတို့၏ နေခြင်းကို “တွေဝေသော နေခြင်း”ဟု ဟောတော်မူပုံ	....	....	....	....	၂၁
၁၄။	ဣဒမဟံ တေသံ။ပ။သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိံ ဝဒါမိ-ဝါကျကို နှစ်နည်းယောဇနာပုံ...	....	....	....	....	၂၁
၁၅။	အာရဒ္ဓံ ခေါ်ပန မေ ဗြာဟ္မဏဝီရိယံ အဟောသိ-စသောဝါကျတို့၌ အာရဒ္ဓံ, ဥပဋ္ဌိတာ, ပဿဒ္ဓေါ, သမာဟိတံ, ကေဂုံ ပုဒ်တို့ကို အကြောင်းအကျိုး ကွင်းဆက်အနက် ပေးပုံ	....	....	....	....	၂၁-၂၂
၁၆။	တရားအားထုတ်သဖြင့် ပဌမဈာန်စသည်နှင့် ပု၊ ဒါ၊ အာ-ညာဏ်သုံးပါးတို့ကို အစဉ် အတိုင်း ရရှိပုံ	....	....	....	....	၂၃-၂၄
၁၇။	ရာဂ ဒေါသ မကင်းသေး၍သာ ဘုရားရှင် တော၌နေတော်မူသည်ဟု ပုံဏား၏ အထင်လွဲခြင်းကို ဘုရားရှင် ရှင်းပြတော်မူပုံ	....	....	....	....	၂၅

၅-အနဂံဏသုတ်

၁။	ကိလေသာရှိသည်ကိုရှိဟု မသိ၊ ရှိဟုသိ။ မရှိသည်ကိုလည်း မရှိ-ဟုမသိ၊ မရှိ-ဟု သိသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို အယုတ်အမြတ်ခွဲခြား၍ ဖြေပုံ	....	....	....	....	၂၆
၂။	ကိလေသာရှိ၊ မရှိကို သိ, မသိအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုးရှိရာ ၂-ယောက်ကို ဟိန၊ ၂-ယောက်ကို သေဋ္ဌ-ဟု ကြေးခွက်ဥပမာနဖြင့် ပြဆိုပုံ	....	....	....	....	၂၇
၃။	အင်္ဂဏမည်သော တရားများ	....	....	....	....	၂၈၊၃၀
၄။	အာပတ်သင့်သည်ဟု အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့သိခြင်းကြောင့် မကျေမနပ်ဖြစ်ရခြင်းသည်- အင်္ဂဏမည်ပုံ	....	....	....	....	၂၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၅-အနက်ဏသုတ်

- ၅။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ စစ်ဆေးစေလိုပါလျက် သံဃာအလယ်၌ စစ်ဆေးခံရခြင်းကြောင့်
မကျေမနပ်ဖြစ်ရခြင်းသည်လည်း အင်္ဂဏမည်ပုံ ၂၈
- ၆။ တရားနားခံလုပ်လိုပါလျက် မလုပ်ရခြင်းကြောင့် မကျေမနပ်ဖြစ်ရခြင်းသည်လည်း
အင်္ဂဏမည်ပုံ ၂၉
- ၇။ ဆွမ်းစား ဆွမ်းခံစသည်ကြရာ၌ ရှေ့သွားခေါင်းဆောင်လုပ်လိုပါလျက် မလုပ်ရခြင်း၊
မြင့်မြတ်သောနေရာ၊ မှန်မြတ်သောစားသောက်ဖွယ်ကို ရလိုပါလျက် မရခြင်း၊
လေးမြတ်ကော်ရော် အပူဇော်ခံယူလိုလျက် မခံရခြင်းစသည်တို့ကြောင့် မနှစ်
မသက် အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်း အင်္ဂဏမည်ပုံ ၂၉
- ၈။ ဘတ္တဂုံ-ပုဒ်၌ ဓာတ်ပစ္စည်း သုံးနည်းကြံဆပုံ ၂၉
- ၉။ စုတင်ဆောက်တည်နေသော်လည်း ယုတ်မာသော အလိုဆိုးကြောင့် လေးမြတ်
ကော်ရော် ပူဇော်မှုမရရှိပုံကို မြေသေကောင်ပုပ်ထည့်သော ကြေးခွက်ဥပမာဖြင့်
ရှင်းပြပုံ ၃၀
- ၁၀။ အဟိကုဏပံဝါ။ပ။ မနုဿကုဏပံဝါ ရစယိတွာ-၌ ကုဏပံသုံးပုဒ်ကို ကရဏတ္ထပေး၍၊
ရစယိတွာကို သဒ္ဒတ္ထ၊ အဓိပ္ပါယတ္ထပေးပုံ.... .... ၃၀
- ၁၁။ အန္တရာပဏံ ပဋိပဇ္ဇေယျ-၌ ပဋိ-သည် ဥပသာရမဟုတ်၊ ကမ္မပ္ပဝစနိယဖြစ်သင့်ပုံ.... ၃၀
- ၁၂။ စုတင်ပင်မဆောင်သော်လည်း အလိုဆိုးကို ပယ်ချိုးပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဒါယကာ
ဒါယိကာမတို့က လေးမြတ်ကော်ရော် ပူဇော်ကြပုံနှင့် ဥပမာနှိုင်းယှဉ်ချက်.... ၃၁
- ၁၃။ ဇညဇညံ-ပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးပုံနှင့် အဋ္ဌကထာဖွင့် ၃၁
- ၁၄။ ဥပမာ မံ....ပဋိဘာတိ-၌ မံ၊ ပဋိ-တို့၏ အနက်ပေးပုံ ၃၁

၆-အာကဓေယျသုတ်

- ၁။ စေတောသမထမနုယုတ္တော - ၌ အနုသည် ဥပသာရဖြစ်မည်၊ ကမ္မပ္ပဝစနိယဖြစ်မည်
စိစစ်ချက် ၃၄-၃၅
- ၂။ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ချစ်ခင်လေးစားမှုကို ခံယူလိုသူတို့ လိုက်နာရမည့်ကျင့်ဝတ်များ ၃၄-၃၅
- ၃။ ပစ္စည်းလေးပါးကို အလိုရှိသူတို့နှင့် တမလွန်ဘဝရောက်နေကြသော်လည်း မိမိအား
သတိရနေကြသော ဆွေမျိုးတို့ အကျိုးကျေးဇူး များစေရန် လိုက်နာရမည့်
ကျင့်ဝတ်များ ၃၆
- ၄။ မဟာပုလနှင့် မဟာနိသံသတို့၏ အထူး ၃၆
- ၅။ ဘယနှင့်ဘေရဝ အထူး (တမျိုး) ၃၆
- ၆။ တန်ခိုးစျားန်အဘိညာဉ်ရလိုသူနှင့် သောတာပန်စသည် ဖြစ်လိုသူတို့ လိုက်နာပြု
လုပ်ရမည့်ကျင့်ဝတ်များ .... ၃၆၊ ၃၇
- ၇။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ-ပုဒ်၏ အဋ္ဌကထာ ဋီကာနက် ၃၇
- ၈။ အနေကဝိဟိတံ-ပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးပုံနှင့်အနက် ၃၇

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၆-အာကခေယျသုတ်

- ၉။ ဥဒကေပိ အဘိဇ္ဇမာနောနှင့် ဥဒကေပိ အဘိဇ္ဇမာနေ-ကို အနက်ယောဇနာပုံ... ၃၇
- ၁၀။ ယေဒူရေ သန္တိကေ-၌ ယေနှင့်ဒူရေ, သန္တိကေ-ကို တုလျတ် လိင်္ဂိတ်ပေးနိုင်ပုံ ၃၈

၇-ဝတ္ထသုတ်

- ၁။ စိတ်ညစ်နှမ်းသော် ဒုဂ္ဂတိ၊ စင်ကြယ်သော် သုဂတိကို အလိုရှိအပ်ကြောင်းကို ဆိုး
ရေ ဆိုးပုံနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ ၃၉
- ၂။ ယဒိ နီလကာယ-စသည်၌ ယဒိသဒ္ဓါ ဝိကပ္ပနတ္ထဟောပုံ ၃၉
- ၃။ ဒုဂ္ဂတိ-ပုဒ် ရုပ်ပြီးနှင့် အနက် ၃၉
- ၄။ စိတ်ညစ်နှမ်းကြောင်းတရားများနှင့် အနာဂါမ်ပယ်အပ်သော စိတ်ညစ်နှမ်းကြောင်း
(ဣဿာ မစ္ဆရိယစသော) တရားများ ၄၀
- ၅။ ဗျာပါဒပုဒ်, အဝေစ္စပသာဒ၌ အဝေစ္စပုဒ်တို့၏ ရုပ်ပြီးပုံနှင့် အနက်ယောဇနာပုံ ၄၀၊ ၄၁
- ၆။ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်အသီးသီးနှင့် တရားဂုဏ်တော်၌ ၆-ပါး၊ ၅-ပါး ဝါဒကွဲပြားပုံ
စိစစ်ချက် ၄၁
- ၇။ သက်ဆိုင်ရာ ကိလေသာကိုပယ်ပြီးသော အနာဂါမ်၏သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော
အကျိုးတရားများ ၄၂
- ၈။ အကုသိုလ်ရေမျောရာ ဂယာစသောမြစ်ဆိပ်၌ ရေချိုးသော် ကိလေသာစင်ကြယ်ကျိုး
ရှိ၊ မရှိ ဝေဖန်ဟောကြားတော်မူပုံ .... ၄၃၊ ၄၅

၈-သလ္လေခသုတ်

- ၁။ အတ္တနှင့်ပတ်သက်သောဒိဋ္ဌိ၊ လောကနှင့်ပတ်သက်သော ဒိဋ္ဌိတို့ များစွာရှိရာ ၎င်းတို့ကို
နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒမှ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်တိုင်အောင် ပွားများရုံမျှဖြင့် ပယ်နိုင်၊ မပယ်နိုင်
အမေးအဖြေ .... ၄၅၊ ၄၆
- ၂။ ရူပါရူပဈာန်များကို သလ္လေခ (ကိလေသာခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်သော
အကျင့်) တရားဟုမဆိုအပ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ချမ်းသာစွာနေထိုင်ရေး (ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ)
တရားဟုသာ ဆိုအပ်ကြောင်း ၄၆
- ၃။ တပါးသူတို့သည် ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခြင်းစသော မကောင်းမှု(၄၄)မျိုးကို ကျူးလွန်
ကြသော်လည်း ငါတို့ကား ၎င်းတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ကုန်အံ့ဟု သလ္လေခတရား
ပွားများသင့်ပုံ... .... ၄၇-၄၈
- ၄။ ဟိရိမနာ-ကို ၂-ဝိကပ်ဖွင့်၍၊ ၂-နက်ယောဇနာပုံ ၄၈
- ၅။ ဒုပ္ပညာ-ပုဒ်၏အဖွင့်နှင့် ဒု-၏အနက် ၄၈
- ၆။ ကုသိုလ်ရေး၌ ကိုယ်နှုတ်စိတ်နှစ်ပါးဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်းကို မဆိုထားဘိ၊ ကုသိုလ်စိတ်
ဖြစ်ပေါ် ကာမျှဖြင့်ပင် ကျေးဇူးများလှသည်ဟု ဟောတော်မူပုံ... .... ၄၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၈-သလ္လေခသုတ်

- ၇။ ကာမဂုဏ်ညွှန်ပျောင်း၌ နစ်မြုပ်နေသူတဦးက အခြားနစ်မြုပ်သူ တယောက်ကို ထုတ်ဆောင်နိုင်ရိုး မရှိသကဲ့သို့ မိမိက မယဉ်ကျေး မလိမ်မာ ကိလေသာမငြိမ်း သေးပဲလျက် သူတပါးကို ယဉ်ကျေး၊ လိမ်မာ၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးစေနိုင်သည်မှာ ယုတ္တိမတန် ထုံးစံမရှိပုံ ၄၉
- ၈။ သလ္လေခ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ၊ ပရိက္ကမန၊ ဥပရိဘာဂ၊ ပရိနိဗ္ဗာန-ဟူသော ပရိယာယ်ငါးမျိုးကို ငါဘုရားဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မမေ့မလျော့ကြလင့်-ဟု မိန့်တော်မူပုံ ၅၀
- ၉။ အယံခေါ် အမှာကံ အနုသာသနီနှင့် အယံဝေါ် အမှာကံ အနုသာသနီကို ပါဌ်မှား ပါဌ်မှန် စိစစ်ခြင်း ၅၀

၉-သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်

- ၁။ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့် မှန်ကန်သော အယူရှိသူမည်သနည်း စသော အမေး လေးထွေနှင့် အဖြေလေးပါး .... ၅၁၊ ၅၂
- ၂။ အထက်ပါ အဖြေနှင့်ပတ်သက်၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်မည်ခြင်း၏အကြောင်း အခြားရှိ၊ မရှိဟူသော အမေးနှင့်အဖြေ .... ၅၂၊ ၅၃

၁၀-မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်

- ၁။ ဆင်းရဲလွန်မြောက်၍ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရန် တကြောင်းတည်းသော ခရီးလမ်းသည် သတိပဋ္ဌာန်ပင် ဖြစ်ကြောင်း ၅၇
- ၂။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် သင့်လျော်သောနေရာဌာနနှင့် ဣရိယာပုသ် အနေအထား ၅၇
- ၃။ ဝင်လေထွက်လေရှူရှိုက်နည်းနှင့် ဥပမာ ၅၈
- ၄။ အဿသာမိ၊ ပဿသာမိပုဒ်တို့၏ အနက်နှင့်စပ်၍ အဋ္ဌကထာနည်း၊ သဒ္ဒါနည်း တို့ဖြင့် စိစစ်ဝေဖန်ချက်.... .... ၅၈
- ၅။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿိ-ပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာဋီကာနှင့်အညီ ၂-နည်းပေးပုံ ၅၉
- ၆။ ဣရိယာပုသ်လေးပါးနှင့်ထပ်၍ ရှုဆင်ခြင်ပုံ ၅၉
- ၇။ ရှေ့တိုး၊ နောက်ဆုတ်၊ စောင်းငဲ့၊ တည့်တည့်၊ ကျွေး၊ ဆန့်၊ သွား၊ စား စသည်တို့၌ ရှုဆင်ခြင်ပုံ ၆၀
- ၈ (၃၂) ကောဋ္ဌာသကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းနည်းနှင့် ဥပမာ .... ၆၀၊ ၆၁
- ၉။ ပထဝီစသော ဓာတ်လေးပါးတို့ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ဓာတ်ခွဲ၍ ရှုဆင်ခြင်နည်းနှင့်- နွားဖျက်ပုံ ဥပမာ ၆၁
- ၁၀။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းနည်းနှင့် ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဗောဇ္ဈင်၊ သစ္စာတို့၌ ရှုဆင်ခြင် နည်း .... ၆၂၊ ၆၄
- ၁၁။ ယံပိစ္ဆန္ဒ နလဘတိ၊ တမ္ပိဒုက္ခံ-၌ယံတံ၏ အစွဲကို ပါ၊ ဌ၊ ဇီ-တို့နှင့်ညီ၍ စိစစ် ဆုံးဖြတ် ခြင်း .... ၆၂၊ ၆၆

ဦးစေရ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁၀-မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်

၁၂-နေက္ခမ္မဝိတက်၊ အဗျာပါဒဝိတက်၊ အဝိဟိံ သာဝိတက်တို့ကို ဋ္ဌ၊ ဋီ-နှင့်အညီ ပိုင်းခြား
 ကောက်ပြပုံ ၇၄

၁၃။ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ကြိုးစားပွားများလျှင် ၇-ရက်ဖြင့် အနာဂါမ် (သို့မဟုတ်)
 ရဟန္တာဖြစ်နိုင်သည် (သတိပဋ္ဌာန်အသက် ၇-ရက်)ဟုဟောတော်မူပုံ ၇၅

၂-သီဟနာဒဝဂ်

၁-စူဠသီဟနာဒသုတ်

၁။ သောတာပန်...ရဟန္တာ ဤ ၄-မျိုးသည် ငါဘုရားသာသနာတော်၌သာ ရှိသည်ဟု
 ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ကြုံးဝါးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူပုံနှင့် ယင်းသို့ ကြုံးဝါးနိုင်ခြင်း၏ အားကိုး
 ကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေးကို ဖြေဆိုထားပုံ ၇၇

၂။ ဘုရားတရား၌ ကြည်ညိုမှု၊ သီလဖြည့်ကျင့်မှု၊ သီတင်းသုံးဖော်အချင်းချင်း ချစ်ခင်
 မြတ်နိုးမှုအရှိချင်းတူသည်မဟုတ်လော့-ဟု တိတ္ထိတို့ကမေးမြန်းခဲ့သော် သာသနိက
 တို့က ထပ်မံမေးမြန်းရန် အမေးအဖြေ.... ၇၈၊ ၇၉

၃။ သဿတနှင့် ဥစ္ဆေဒ အယူရှိသူတို့သည် ထိုဒိဋ္ဌိတို့၏ သမုဒယ အတ္တင်္ဂမ အသာဒ
 အာဒိနဝ နိဿရဏတို့ကို မသိခြင်းကြောင့် ဇာတိဒုက္ခစသည်မှ မလွန်နိုင်ပုံ.... ၈၀

၄။ အချို့သော သမဏ ပြာဟ္မဏတို့သည် သဗ္ဗပါဒါန ပရိညာဝါဒီ-ဟု ဝန်ခံကြစေကာ
 ၎င်းသဗ္ဗပါဒါန ပရိညာ-ကို စုံအောင်မပညတ်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ၃-ပါး ၂-ပါး
 ၁-ပါး .... ၈၀၊ ၈၁

၅။ တိတ္ထိတို့သည် ၎င်းတို့၏ ဆရာ တရား စသည်တို့၌ ကြည်ညိုကြသော်လည်း ကောင်း
 သောကြည်ညိုခြင်းဟု မဆိုသင့်ကြောင်း ၈၁

၆။ ဥပါဒါန်လေးပါးတို့၏ အကြောင်းအဆက်ဆက် ၈၂

၂-မဟာသီဟနာဒသုတ်

၁။ ရှင်ဂေါတမ၌ အရိယာဖြစ်နိုင်စွမ်းသော ဉာဏ်မရှိ၊ စိတ်ကူးသက်သက် မိမိထင်မြင်
 ချက်ဖြင့် ဟောကြားအပ်သော တရားတို့သာဖြစ်သည်-ဟု သုနက္ခတ္တရဟန်း စွပ်စွဲပုံ ၈၃

၂။ ကဲ့ရဲ့လိုလျက် ချီးမွမ်းစကားထွက်မိသော သုနက္ခတ်၏သန္တာန်၌ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးတော်မျှလောက်ကိုပင် သိနိုင်စွမ်းသော ဉာဏ်အမြင်မရှိ-ဟု ဟောတော်မူပုံ ၈၄၊ ၈၅

၃။ အားတော် ၁၀-ပါး .... ၈၅၊ ၈၆

၄။ သုနက္ခတ်နည်းတူ စွပ်စွဲသူတို့၏ ဝါစာ၊ စိတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည် ငရဲသို့ ကျရောက် စေတတ်
 ကြောင်း ဟောတော်မူပုံ ၈၇

၅။ ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ် ၄-ပါး နှင့်ပရိသတ် ၈-ပါး .... ၈၇၊ ၈၈

၆။ ယောနိ ၄-ပါး နှင့်ဂတိ ၅-ပါး .... ၈၈၊ ၈၉

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၂-မဟာသိဟနာဒသုတ်

- ၇။ ငရဲ တိရစ္ဆာန် ပြိတ္တာ လူ နတ် ရဟန္တာ ဖြစ်မည့်သူကို ကြိုတင်သိမြင်တော်မူပုံ ဥပမာ
ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၈၉၁၉၀
- ၈။ အဝတ်မဝတ်ပဲနေခြင်း ကြွပါဟုဖိတ်လျက် မကြွပဲနေခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်၊ နို့ တိုက်
သူ၏ဆွမ်းကို မခံယူခြင်း၊ တိုက်တန်းနှိုးဆော်၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းကို မခံ
ယူခြင်း၊ ရေသတ္တဝါ ကုန်းသတ္တဝါမခံယူခြင်း၊ တရက်ခြား နှစ်ရက်ခြား စားခြင်း
စသော စတုရဂိုဗြဟ္မစရိယကို ဘုရားရှင် ကျင့်တော်မူဘူးပုံ ၉၁၁၉၂
- ၉။ မိမိကိုယ်၌ ချေးညှော်အလိမ်းလိမ်း ကပ်အောင်နေထိုင်ခြင်း၊ နွားကျောင်းသား စသူ
တို့ မမြင်အောင် တတောထွက်လျှင် တတောဝင် တခင်ငုံလျှိုး တချုပ်တိုး၍နေခြင်း၊
နွားကျင်ကြီးကျင်ငယ် မိမိ၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို မှီဝဲခြင်း စသည် ဘုရားရှင်
ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းအကြောင်း ၉၃၁၉၄
- ၁၀။ တကြ သုဒ္ဓံ။ ပ။ ဘိသနကတသ္မိံ ဟောတိ- ဝါကျ၌ ဘိသနကတသ္မိံ ၏ ရုပ်ပြီး ပုံနှင့်
အနက်။ တကြ+၌ ပဉ္စမိ သာမယတ္ထ၊ သု-အနက်မဲ့၊ ဣဒံ-သတ္တက၊ ဘိသနကတသ္မိံ ၌
သ္မိံ ဝိဘတ် နိမိတ္တတ္ထဖြစ်ပုံ ၉၄
- ၁၁။ “အန္တရဋ္ဌက” ဆောင်းရက်အပိုင်းအခြားနှင့် ရွာသူသားငယ်တို့က တံတေးဖြင့်
ထွေးခြင်း၊ ကျင်ငယ်ဖြင့် စွန်ပန်းခြင်းပြုသော်လည်း လျစ်လျူရှုနိုင်ပုံ ၉၅
- ၁၂ (၉၁) ကမ္ဘာထက်ကဆီးသီးနှင့် ဤခေတ်ဆီးသီးတို့ အရွယ်အစားတူညီပုံနှင့် ထိုဆီးသီး
တလုံးကိုသာလျှင် စားသောက် မှီဝဲခြင်းကြောင့် နေလှမ်းသော ဗူးသီးနုကဲ့သို့
ဥက္ခောင်းရေရှုံ့ ပုံ စရပ်အို၏အခြင်ယနယ်ကဲ့သို့ နံရိုးပြိုင်း၍ ဖရိုဖရဲကျပုံ နက်ဝှမ်း
သောရေတွင်းကဲ့သို့ မျက်တွင်းဟောက်ပုံ ဝမ်းရေကိုစမ်းလျှင် ကျောက်ကုန်းရိုး
ကိုသာ စမ်းမိပုံ စသောအကြောင်းများ ၉၆
- ၁၃။ အသက်တရာရှည်၍ သတိမန္တ ဂတိမန္တ ဓိတိမန္တ ပညာဝေယျတ္တိယဖြစ်သော သာဝက
လေးယောက်တို့သည် လက်မြောက်သော လေးသည်ကျော်၏ မြားချက်ကဲ့သို့
သတိပဋ္ဌာန်နှင့်ပတ်သက်သော ပြဿနာကို မေးလျှောက် ခဲ့သော် အသက်ရာကျော်
၍ သေသော်သာလျှင်သေရမည် တရားတော်ကား ကုန်ဘွယ်ရာမရှိ။ ဘုရားရှင်ကို
ညောင်စောင်းဖြင့် ဆောင်ထမ်း သော်လည်း ပညာစွမ်းကား တမျိုးတမည်
မပြောင်းလဲနိုင်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ ၉၈၁၉၉

၃-မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

- ၁။ ရှင်ဂေါတမသည် ကာမဂုဏ်တို့၏ ပယ်ခြင်းကို ပညတ်သကဲ့သို့ ငါတို့သည်လည်း
ပညတ်ကုန်အံ့၊ ရှင်ဂေါတမ၏ဒေသနာနှင့် ငါတို့၏ဒေသနာသည် အဘယ်သို့
ထူးခြားသနည်းဟူသော အညတိတ္ထိယတို့၏ အမေးနှင့်ပတ်သက်၍ မေးတော်မူပုံ ၁၁၀
- ၂။ ကာမဂုဏ်တို့၏ အသာဒနှင့်အာဒိနဝအကျယ် (ကံကြမ္မာအမျိုးမျိုးလည်းပါဝင်
သည်) .... ၁၀၁၊ ၁၀၄

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၃-မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

- ၃။ ဆွဲငါးနှစ် ဆွဲခြောက်နှစ်သမီး၏ ခြောက်ပြစ်ကင်းသော အဆင်းလှမှုကို စွဲ၍ဖြစ်သော သုခသောမနဿသည် ရူပဿာဒ-ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၁၀၅
- ၄။ ဆံဖြူ သွားကျိုး အရေတုန်ခြင်းအစ၊ မကျန်းမာခြင်းအလယ်၊ အရိုးဆွေးခမြူခြင်း အဆုံးရှိသော ထိုသတို့သမီး၏ ရုပ်အဆင်းသည် အာဒိနဝ-ဟုဟောတော်မူခြင်း ၁၀၅၊၇
- ၅။ ဝေဒနာ၏ အဿာဒနှင့် အာဒိနဝ .... ၁၀၇၊၈

၄-စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

- ၁။ လောဘ ဒေါသ မောဟဟူသည် စိတ်ညစ်ညူးကြောင်း တရားဟု ဟောတော်မူသည့် အတိုင်း သိမြင်ပါလျက် ၎င်းတရားတို့၏ လွှမ်းမိုးခြင်းကို ခံနေရပါသည်ဆိုသော ပဏ္ဏတ္တိ၌ မကျွမ်းကျင်သော သကဒါဂါမ် မဟာနာမ်၏ “တပည့်တော်သန္တာန်၌ မပယ်အပ်သေးသောတရားကား အဘယ်ပါနည်း” ဟူသော အမေးကိုဖြေဆိုတော်မူပုံ ၁၀၉
- ၂။ ကာမဂုဏ်တို့ဟူသည် သာယာဖွယ်နည်း၍ ဒုက္ခ အာဒိနဝသာများသည်ဟုသိသော အရိယာပင်ဖြစ်စေကာမူ အထက်မဂ် အထက်ဈာန်ကို မရသေးသမျှ ကာမဂုဏ်၌ နှလုံးမသွင်းဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း ၁၀၉
- ၃။ ဣသိဂိလိတောင်၌ ဆင်းရဲကြီးစွာ မတ်တပ်ရပ်၍ ကျင့်နေကြသော တိတ္ထိတို့အား အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ကျင့်ကြံ၍ ဆင်းရဲခံနေကြရသနည်းဟူသော ဘုရားရှင်၏ အမေးနှင့် သဗ္ဗညုအမည်ခံ၎င်းတို့၏ဆရာနာဠပုတ္တ၏ ဩဝါဒ ... ၁၁၀၊၁
- ၄။ ယင်းနာဠပုတ္တ၏ ဝါဒနှင့်ပတ်သက်သော အမေးအဖြေများ ၁၁၁
- ၅။ အမေးမှား စကားလွန်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပြီးသော နိဂဏ္ဌတို့အား ဘုရားရှင်သည် မေးခွန်းမှန် ထုတ်စေအပ်ပြီးသည့်နောက် ထိုမေးခွန်းကို ပြန်လှန်မေးခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းတော်မူပုံ .... ၁၁၂၊၃
- ၆။ သေနိယော ဗိမ္ဗိသာရော နှစ်ပုဒ်တို့၏ နာမနာမ် ဂုဏ်နာမ်စိစစ်ချက် ၁၁၂

၅-အနုမာနသုတ်

- ၁။ အကျွန်ုပ်ကို ဆုံးမပါဟုဆိုသော်လည်း အဆုံးမခက်သောသူကို မဆုံးမ အကျွမ်း မဝင်ထိုက်ပုံနှင့် အဆုံးအမခက်သူ၏ စိတ်နေသဘောထားများ ၁၁၄
- ၂။ အပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ-၏သဒ္ဓတ္တနှင့် အဓိပ္ပါယတ္တ ၁၁၄
- ၃။ အလိုရမ္မက်ကြီးသူ ကိုယ်ကိုမြှောက်ပင်၍ သူ့ကိုရှုတ်ချသူ ဒေါသကြီးသူ သူ့ကျေးဇူး ဖျက်ဆီးသူ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်ပြုသူ စသော ပုဂ္ဂိုလ် ၁၆-မျိုးတို့အတွက် စိတ်ဓာတ် ပြုပြင်ရေးနှင့် ဆက်လက်ကြိုးစားရမည့် အစီအစဉ် .... ၁၁၅၊၆

၆-စေတောခိလသုတ်

- ၁။ စိတ်ကို ကြမ်းထမ်းစေတတ်သော စေတောခိလတရားငါးပါးနှင့် ကခံတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ နာဓိမုစ္စတိ၊ နသမ္ပသီဒတိတို့၏ အထူး ဝုဒ္ဓိ၊ ဝိရုဠိ၊ ဝေပုလ္လတို့ အသူးများ .... ၁၁၇၊၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၆-စေတောခိလသုတ်

- ၂။ စိတ်ကို နှောင်ဖွဲ့တတ်သော စေတော ဝိနိဗန္ဓတရား ၅-ပါးနှင့်သီလ, ဝတ, တပ
 ၃-မျိုးတို့၏ ထူးခြားချက် ၁၁၈
- ၃။ ဥဿောဠိ အဝင်အပါ ၁၅-အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံလျှင် ကိလေသာခွဲဖောက်၍ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ရောက်နိုင်သည်-ဟု ကြက်မ-ဝပ်သောကြက်ဥ-ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူပုံ ၁၁၉

၇-ဝနပတ္တသုတ်

- ၁။ သတိလည်း မထင်၊ သမာဓိလည်း မတည်ကြည်၊ အာသဝေါတရားများလည်း
 မကုန်ခန်း၊ ပစ္စည်းလေးပါးလည်း ရှားပါး မလွယ်ကူသော တော၊ မြို့၊ ရွာ၊ ဇနပုဒ်
 တို့၌ မနေသင့်ကြောင်း .... ၁၂၀၊ ၁
- ၂။ ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများ လွယ်ကူသော်လည်း သတိ သမာဓိ အရဟတ္တဖိုလ်တို့အတွက်
 မြော်လင့်ချက်မရှိလျှင် ထိုအရပ်တို့မှ ဖွဲ့ထွက်သွားသင့်ကြောင်း (စသည်ဖြင့်
 နေအပ် မနေအပ်သော အရပ်များကို ဖော်ပြထားသည်) .... ၁၂၁၊ ၂

၈-မရပိဏ္ဍိကသုတ်

- ၁။ ရှင်ဂေါတမသည် အဘယ်ဝါဒရှိ၍ အဘယ်သို့ ဟောကြားလေ့ ရှိသနည်းဟူသောဒဏ္ဍ
 ပါဏိမည်သော သာကီဝင်မင်း၏ အမေးကို ဖြေဆိုပုံနှင့် ယထာဝါဒီ-၌ ယထာကို
 အနိယတ်၊ ဝေဝါဒီ-၌ ဝေဝိနိယတ်ကြံဆချက် ၁၂၂
- ၂။ နာနုသေန္တိနှင့် သမုဒါစရန္တိ-တို့၌ အနုနှင့် အာတို့ကို ဥပသဂ္ဂဖြစ်မည်၊ ကမ္မပ္ပဝစနိယ
 ဖြစ်မည် စိစစ်ချက် ၁၂၃
- ၃။ ဘုရားရှင်ယူဆဟောကြားလေ့ရှိသော ဝါဒတရားကို အကျဉ်းချုပ် ဟောကြား၍
 ကြံသွားတော်မူခါစအချိန်၌ ရှင်မဟာကစ္စည်းအား အကျယ်ရှင်းပြရန် တောင်း
 ပန်ကြသောကြောင့် သာရပရိယေသနူပမာဖြင့် မိန့်တော်မူပုံ .... ၁၂၅၊ ၅
- ၄။ ဝေ သမ္ပဒမိဒ်-ကို အဋ္ဌကထာနှင့် အမျိုးမျိုးကိုထောက်ဆ၍ အရာဌာနအားလျော်စွာ
 အနက်ပေးရပုံ ၁၂၅
- ၅။ စက္ခုဘူတော, ဥာဏဘူတော-တို့၏ ရုပ်ပြီးပုံနှင့် အနက်ယောဇနာနည်း ၁၂၅
- ၆။ အကျယ်ချဲ့ထွင် ရှင်းပြသော ရှင်မဟာကစ္စည်းအား ဘုရားရှင်ချီးကျူးတော်မူပုံနှင့်
 ဤသုတ်ဒေသနာသည် မှုံ့ချီ ဥပမာနှင့်တူကြောင်း.... .... ၁၂၇

၉-ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်

- ၁။ ဝိတက်ကို နှစ်ဘို့နှစ်ပြုလုပ်ပုံနှင့် ကာမ, ပျာပါဒ, ဝိဟိံ သာဝိတက်တို့ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်
 လာသောအပြစ်၊ ထိုဝိတက်တို့ကို ပယ်ဖျောက်ရန်နည်းလမ်း ၁၂၈
- ၂။ ကာမ, ပျာပါဒ, ဝိဟိံ သာဝိတက်တို့ကိုကြံစည်ဖန်များလျှင် နေက္ခမ, အပျာပါဒ,
 အဝိဟိံ သာဝိတက်တို့ အသီးအသီးပျောက်ရပုံနှင့် ဥပမာ ၁၂၉

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၉-ရွှေစာဝိတက္ကသိုလ်

၃။ ယညဒေဝ-ကို အားဖြင့်ဟု အနက်ပေးပုံနှင့် နဟိ ဟောတိ၊ နတိ ဟောတိ-ပါဠိများ ပါဠိမှန် စိစစ်ချက် ၁၂၉

၄။ အာကောဋ္ဌန ပဋိကောဋ္ဌန သန္နိရုန္ဒန သန္နိဝါရဏ ၄-မျိုးတို့၏ အချင်းချင်း ထူးခြားပုံနှင့် ပညာဝုဒ္ဓိကော-ပုဒ်၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့် အနက် ၁၂၉

၅။ နေ့ရောညပါ နေ့ကွမ္မဝိတက် ကြံစည်သုံးသပ်ဖန်များလျှင် ကိုယ်ပန်းစိတ်နှမ်း၍ သမာဓိမှ ဝေး၏ဟု ဟောတော်မူပုံနှင့် စိတ်မထိခိုက်စေရန် အဇ္ဈတ္တအာရုံ၌သာ စိတ်ကို ကောင်းစွာ ထားရကြောင်း ၁၃၀

၆။ အဝိဟိံ သာဝိတက်၌ စိတ်ညွတ်ခြင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ချက် ဥပမာ ၁၃၀

၇။ မိစ္ဆာမဂ္ဂင်နှင့် သမ္မာမဂ္ဂင်သို့ ရောက်ပုံကို တောနေသမင်အုပ်ဥပမာဖြင့် နှိုင်းယှဉ်၍ ပြတော်မူခြင်း .... ၁၃၀၊ ၁

၁၀-ဝိတက္ကသဏ္ဍာနသိုလ်

၁။ အဓိစိတ္တဖြစ်ပေါ်အောင် အချင်းခပ်သိမ်း နှလုံးသွင်းရမည့်အကြောင်း နိမိတ်ငါးမျိုးနှင့် အကုသိုလ်ဝိတက်များကို ပယ်ဖျောက်ရန် ကုသိုလ် နိမိတ်ကို ပြောင်းလဲနှလုံးသွင်းပုံကို ဥပမာဖြင့် ပြတော်မူခြင်း .... ၁၃၂၊ ၃

၂။ ထိုသို့ ပယ်ဖျောက်လျက် မပျောက်ပဲ ဖြစ်မြဲဖြစ်နေခဲ့သော် ထိုဝိတက်တို့၏ အပြစ်ကို ဆင်ခြင်ရန် ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၁၃၂

၃။ အပြစ်ကို ဆင်ခြင်သော်လည်း ဖြစ်မြဲဖြစ်နေခဲ့သော် ယင်းဝိတက်တို့ကို လုံးလုံး မေ့ဖျောက်ပစ်ရန် ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူပုံ ၁၃၂

၄။ မေ့ဖျောက်၍မှ မပျောက်ခဲ့သော် သညာဝိပလ္လာသကို နှလုံးသွင်းသင့်ပုံ ဥပမာ ၁၃၃၊ ၄

၅။ ယင်းသို့ နှလုံးသွင်းလျက်မှ ဖြစ်မြဲဖြစ်နေသေးလျှင် အကြိတ်တောက်ခေါက်၍ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် တအားဖိနှိပ်သင့်ပုံဥပမာ ၁၃၄

၃-ဩပမ္မဝဂ်

၁-ကာကစူပမသိုလ်

၁။ မောလိယဖဂ္ဂနနှင့် ဘိက္ခုနီမတစုတို့သည် တဦးထိလျှင် ကျန်တဦးက မခံရပ်နိုင်လောက်အောင် ရင်းနှီးရာနှောလွန်းသဖြင့် မောလိယဖဂ္ဂနကို ခေါ်၍ ဘုရားရှင်က သတိပေး ညွှန်ပြပုံ .... ၁၃၆၊ ၇

၂။ ဂေဟသိတပုဒ် ရုပ်ပြီးပုံနှင့် ကောသနဘောဇနပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးအနက်အဓိပ္ပါယ် ၁၃၇

၃။ ပုဒရဘတ္တကာလ၌သာ စား၍ ပစ္စာဘတ္တကာလ၌ မစားခြင်းကြောင့် ရရှိသော အကျိုးနှင့် (အချို့သော ရဟန်းတို့၌) သတိပေးရုံမျှသာ ဆုံးမဖွယ်မလိုကြောင်း ဥပမာပြ၍ ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၃၇၊ ၈

၄။ ယောဂဏ္ဍေမပုဒ်ကို အရာဌာနအားလျော်စွာ ယူဆရပုံ ၁၃၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁-ကကစူပမသုတ်

- ၅။ ငါကောင်း၍ပင် သူကောင်းသလော၊ သူ့ပင်ကိုယ်၌ပင် ကောင်း၍လောဟု စော
 ကြောစူးစမ်းမိသော ကာဠိကျွန်မ အမန်အမဲ အရိုက်အနှက်ခံရပုံ .... ၁၃၉၊၁၀
- ၆။ မိမိအား စိတ်နာလောက်အောင် ထိပါးပြောဆိုခြင်း မခံရမိသာ အလွန်သိမ်မွေ့
 နှိမ်ချ အေးဆေးတတ်ကြပုံနှင့် အာမိသကြောင့် စကား နားထောင်သူကို သုဝေ၊
 မခေါ်ဆိုနိုင်ကြောင်း ဥပမေယျအဖြစ် ပြတော်မူပုံ .... ၁၄၀၊၁
- ၇။ အချိန်အခါ ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မှန်သည်ဖြစ်စေ မမှန်သည်ဖြစ်စေ၊
 နူးညံ့သည်ဖြစ်စေ ကြမ်းတမ်းသည်ဖြစ်စေ၊ အကျိုးရှိသည် ဖြစ်စေ အကျိုးမဲ့သည်
 ဖြစ်စေ၊ မေတ္တာဖြင့်ဖြစ်စေ ဒေါသဖြင့်ဖြစ်စေ မိမိအား သူတပါးတို့က ပြောဆို
 ခဲ့သော် မည်သို့ စိတ်သဘောထားရမည်ဟု ဥပမာများဖြင့် အကျယ်ပြတော်မူခြင်း ၁၄၁၊၄
- ၈။ တဒါရမ္မဏံ-၌ တ-၏အစွဲ၊ ရုပ်ပြီး၊အနက် ၁၄၂

၂-အလဂဒ္ဒုပမသုတ်

- ၁။ ဘုရားရှင်ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ငါသိသည်၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် ဈာန် မဂ်ဖိုလ်၏
 အန္တရာယ်ဖြစ်စေတတ်သော တရားများကို မှီဝဲ(ကျူးလွန်)သော်လည်း အန္တရာယ်
 မဖြစ်နိုင်ဟု ယူမှားသော အရိဋ္ဌရဟန်းဆိုးအား ရဟန်းတို့က မေးမြန်းစစ်ဆေးကြပုံ ၁၄၄၊၅
- ၂။ ကာမဂုဏ်ဟူသည် ချမ်းသာနိ၍ ဆင်းရဲများကြောင်း ကာမဂုဏ် အပြစ်ပြု
 ဥပမာများ ၁၄၅
- ၃။ အရိဋ္ဌအား ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် စစ်ဆေး၍ တရားကို မှားယွင်းစွာ သင်ယူ
 ခြင်းကြောင့် ဘုရားကိုလည်း စွပ်စွဲ ဆင်းရဲလည်း ရှည်စေကြောင်း ဖြစ်သည်ဟု
 မိန့်တော်မူပုံ ၁၄၆
- ၄။ အရိဋ္ဌသည် ကာမဂုဏ်ခံစားလိုသည်မှတစ်ပါး အခြားရည်ရွယ်ချက်မရှိဟု မိန့်တော်မူပုံ ၁၄၇
- ၅။ သူတပါးတို့ကို ချွတ်ချယ်ရန်နှင့် ဝါဒအခြေအတင်၌ အောင်မြင်ရန် ရည်ရွယ်
 သင်ကြားသော မြွေဖမ်းဥပမာ စာသင်နည်း ၁၄၈
- ၆။ နိတ္တရုဏတ္တစာသင်နည်း (မြွေဖမ်း၊ ဖောင်ဖွဲ့ဥပမာပြု) .... ၁၄၈၊၉
- ၇။ ငါဘုရား၏ ဟောကြားချက်အတိုင်း မှတ်သားကြ။ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို မသိနိုင်
 သော် ငါဘုရားနှင့် ပညာရှိရဟန်းများကို လျှောက်ထားကြဟု မိန့်တော်မူပုံ ၁၄၉
- ၈။ ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်း ၆-ပါး ၁၅၀
- ၉။ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသူ၏ စိတ်အာရုံကို သိကြား နတ်ဗြဟ္မာတို့ မသိနိုင်ပုံ ၁၅၄၊၅
- ၁၀။ သူတပါးတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းတို့ကြောင့် ဒေါသအမျက်ထွက်ခြင်း နှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းမဖြစ်အပ်ပုံ .... ၁၅၅၊၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-အလဂဗ္ဗပမသုတ်

- ၁၁။ ခန္ဓာငါးပါးကို ပယ်ရန် ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူပုံ.... .... ၁၅၆၊၇
- ၁၂။ ဆိန္ဒူပိလောတိကပုဒ် စိစစ်ချက် ၁၅၇
- ၁၃။ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော တရားတော်၏ အဆင့်ဆင့်သော အကျိုးများနှင့် ဘုရားရှင်အပေါ်၌ ယုံကြည်မြတ်နိုးရုံမျှဖြင့် သဂ္ဂပရာယန (နတ်ပြည်လားကြောင်း) ဖြစ်သည်ဟုဟောတော်မူပုံ.... .... ၁၅၈

၃-ဝမ္ဗိကသုတ်

- ၁။ (၁)တောင်ပို (၂-၃)ခိုးလျှံ (၄)မန္တန်ဆရာ (၅)လိမ္မာတပည့်ရင်း (၆)တူးရှင်း (၇) တူးဆွ (၈)တံခါးမနှင့် (၉)ဖားပွဲ (၁၀)လမ်းမြွှာ (၁၁)ပုဝါ (၁၂)လိပ်ကြီး (၁၃)စဉ်းတီး (၁၄)အမဲသား (၁၅)မြွှာနဂါး- ဟူသော ပုစ္ဆာ ၁၅-ပါးကို နတ်သားက လျှောက်ထားသဖြင့် ရှင်ကုမာရကဿပ-က ဘုရားရှင်အား တဆင့် မေးမြန်း လျှောက်ထားခြင်း .... ၁၅၈၊၉
- ၂။ ရှင်ကုမာရကဿပ၏အမေးကို ဘုရားရှင် ဖြေဆိုတော်မူပုံ .... ၁၆၀၊၂

၄-ရထဝိနိတသုတ်

- ၁။ အရှင်ပုဏ္ဏသည် ကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း အလိုနည်းပါးခြင်း၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၊ ကင်းဆိတ်မှုရှိခြင်း၊ လှူလဝီရိယ သီလ သမာဓိ စသည်နှင့် ပြည့်စုံ၍ သူတပါး တို့အားလည်း ယင်းတို့နှင့်စပ်သောစကားကိုသာ ပြောကြားတတ်သည်ဟု ဇာတိ ဘူမက ရဟန်းတို့က ချီးကျူးစကား ပြောကြားခြင်း .... ၁၆၂၊၃
- ၂။ ဝိသုဒ္ဓိ(၇)ပါးအလို့ငှါ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံးသလော သီလဝိသုဒ္ဓိစသော ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး သည် အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်လော-ဟူသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အမေးကို ရှင် ပုဏ္ဏ-က ရထား ၇-စီး ဥပမာဖြင့် ဖြေဆိုတော်မူပုံ .... ၁၆၄၊၆
- ၃။ အမေးစကားကို ဖြေကြားပြီးသော်လည်း အမေးရှင်ကို မည်သူမည်ဝါဟု မသိသေးပဲ ဥပတိဿ သာရိပုတ္တရာဟု ထုတ်ဖော်ပြောမှ ဘုရားလောက်နီးပါး ပညာဉာဏ် ကြီးမားသော လကျော်ရံ ရှင်သာရိပုတ္တရာကြီးမှန်း ရှင်ပုဏ္ဏသိခြင်း ၁၆၇

၅-နိဝါပသုတ်

- ၁။ က။မြက်ခင်း၊ ခ။မူဆိုး၊ ဂ။မူဆိုး၏ပရိသတ်၊ သ။သမင်အုပ်လေးအုပ်နှင့် ကာမဂုဏ် ငါးပါး၊ မာရ်၊ မာရ်၏ပရိသတ် ရဟန်း ပုံဏား ၄-မျိုးတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြပုံ.... ၁၆၇၊၇၁

၆-ပါသရာသိသုတ်

- ၁။ စိရဿုတာ-ပုဒ်ကို သမာသ်ဝါကျ နှစ်နည်းကြံဆချက်နှင့် ပုဗ္ဗာပယမာနောပုဒ် ရုပ်ပြီးပုံ ၁၇၂

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၆-ပါသရာသိသုတ်

- ၂။ မိမိက အို နာ သေ သဘောရှိပါလျက် အို နာ သေ သဘောရှိသော သားမယားနှင့် ရွှေငွေစသည်ကို ရှာမှီးခြင်းသည် အပြစ်မကင်းသော ရှာမှီးခြင်းဟု ဟောတော်မူပုံ ၁၇၄
- ၃။ မိမိက အို နာ သေခြင်းသဘောရှိသော်လည်း အို နာ သေခြင်း ကင်းရာကို ရှာမှီးခြင်းသည် အပြစ်မကင်းသော ရှာမှီးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဟောတော်မူပုံ .... ၁၇၄၊ ၅
- ၄။ ဘုရားမဖြစ်မီ အို နာ သေ သဘောရှိနေပါလျက် အို နာ သေ သဘောရှိသော သားမယား ရွှေငွေစသည်ကို ရှာနေရုံနှင့်မပြီး၊ အိုခြင်းစသည်တို့၏ ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာရလျှင် ကောင်းလေစွဟု ကြံစည်၍ ပဗ္ဗဇ္ဇအသွင်ကိုယူကာ အဋ္ဌာရ ရသေ့ထံ၌ နည်းနာခံယူခြင်း ၁၇၅
- ၅။ နှုတ်ခမ်းချင်း ထိရုံမျှဖြင့် အာဋ္ဌာရနည်းတူ အာကိဉ္ဇညာယတန တိုင်အောင် ပေါက်ရောက်၍ ၎င်းနှင့်တန်းတူ ထားကာ ချီးမြှောက်သော်လည်း အာကိဉ္ဇညာယတန မျှလောက်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ မဖြစ်သေးဟု ယူဆကာ ၎င်းထံမှဖွဲ့ခွဲခြင်း .... ၁၇၆၊ ၇
- ၆။ ကေဝလံ-ပုဒ်ကို ဝေတ္တကြံဆ၍၊ အနုလင်္ကရိတွာ-ကို အမျိုးမျိုးကြံဆစိစစ်ချက် ၁၇၆၊ ၇
- ၇။ အာဋ္ဌာရထံမှတစ်ဆင့် ဥဒကထံနည်းခံပြန်ရာ နေဝသညာနာသညာတိုင်အောင် ပေါက်ရောက်၍ ထိုမှတစ်ဖန် ခွဲခွဲပြီးလျှင် မဂဓတိုင်း ဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံး၌ တရားအားထုတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ရရှိတော်မူပုံ .... ၁၇၇၊ ၈
- ၈။ ဟလံ-ကို ပုဒ်အမျိုးမျိုး၊ အနက်အမျိုးမျိုး ကြံဆချက်နှင့် ဒါနိ၏စာစပ်၊ ၎င်းပြင် အဋ္ဌကထာ ရွှေနေောက်ညှိနှိုင်းပုံ .... ၁၇၉၊ ၈၀
- ၉။ တရားဟောရန် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာကြီး လျှောက်ထားတောင်းပန်ပုံနှင့် ထိုတောင်းပန်ချက်နှင့် မဟာကရုဏာကို အစွဲပြု၍ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုတော်မူရာ သဘောအမျိုးမျိုးကို မြင်တော်မူပုံ၊ တရားဟောရန် ဝန်ခံချက်ကြောင့် ဗြဟ္မာကြီး ကွယ်ပျောက်ပုံ .... ၁၈၀၊ ၂
- ၁၀။ မည်သူ့အား တရားဦးဟောရပါအံ့နည်းဟု ကြံစည်တော်မူသောအခါ အာဋ္ဌာရနှင့် ဥဒကတို့ကို ရွှေဆုံးထား၍ စဉ်းစားတော်မူသော်လည်း ၎င်းတို့ကွယ်လွန်ကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း နတ်သားတယောက်ကလည်း လျှောက်ထား မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တိုင်လည်း မိမိဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူသဖြင့် ပဉ္စဂိုတို့အား တရားဦးဟောရန် အသွားဥပကနှင့်တွေ့၍ ဇိန-ဟုအမည်ရကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၁၈၂၊ ၄
- ၁၁။ ပဉ္စဂိုတို့သည် ဘုရားရှင်ကြွလာသော် ခရီးဦးမကြိုဆိုစတမ်း ရှိမခိုးစတမ်းစသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ကြပုံ၊ ဘုရားရှင်က ငါ့ကိုအာဝုသော-ဟု မခေါ်ကြရန်နှင့် ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း မယုံကြည်ကြသည့်အပြင် ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများရန် အလုပ်ခွင်ထွက်လာသည် စသည်ဖြင့် စွပ်စွဲကြပုံ ၁၈၅

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၆-ပါသရာသိသုတ်

ပဉ္စဝဂ္ဂိုဠာဦးတို့တွင် ၂-ပါးက တရားနာ၊ ၃-ပါးက ဆွမ်းခံကြ၊ ၃-ပါးကတရားနာ
 ၂-ပါးက ဆွမ်းခံကြ၊ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ၆-ပါးမျှတ၍ ဘုဉ်းပေးတော်မူကြရာ
 နောက်ဆုံး ပဉ္စဝဂ္ဂိုဠာ နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော်မှောက်ပြုကြခြင်း ၁၈၆

ကာမဂုဏ်၌ တပ်မက်တွေ့ဝေသူတို့၏ ပျက်စီးခြင်းကို ညွှတ်ကွင်းမိသော သမင်ဥပမာ
 ဖြင့်၎င်း၊ မတပ်မက် မတွေ့ဝေသူတို့၏ လွတ်လပ်ခြင်းကို ညွှတ်ကွင်းမဝင်ရပဲ ပျော်
 ရှင်စွာ ကျက်စားနိုင်သော သမင်ဥပမာဖြင့်၎င်း မိန့်ကြားတော်မူပုံ .... ၁၈၆၊ ၇

၇-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

ဘုရားရှင်လောက် ပညာရှိသူမှသာလျှင် ဘုရားရှင်၏ ပညာစွမ်းကို သိနိုင်ကြောင်း
 ပိလောတိက ပရိဗိုဇိက ဇာဏုဿောဏိအား ပြောကြားပုံ ၁၈၈

ဘုရားရှင်၏ ပညာစွမ်းကို သိနိုင်ရန် ဆင်ခြေရာသဖွယ် အထောက်အထားဖြစ်သော
 ဉာဏပဒ ၄-ပါးနှင့် ကတရပ္ပဝါဒေ၊ အနုဿာမ-ပုဒ်များကို ပဒရူပသိဒ္ဓိ စသည်
 စိစစ်ခြင်း .... ၁၈၉၊ ၉၀

ဇာဏုဿောဏိသည် ဘုရားရှင်အား နမောတဿရွတ်ဆိုရုံခိုးပုံနှင့် ဆင်ခြေရာဥပမာ
 ဖြင့် ဘုရားရှင်က ဆက်လက်ဖြည့်စွက်၍ ဟောကြားတော်မူခြင်း .... ၁၉၁၊ ၉

သင်္ခလိခိတံ-ပုဒ်နှင့်စပ်၍ ဝါဒန္တရ၊ ကေသမဿုံ-၌ မဿု-အရ မျက်ခန်းမွေ၊ နှုတ်ခမ်းမွေ
 တို့ကို ယူသင့် မယူသင့် ၁၉၄

နစ္စဂိတဝါဒိတဝိသုကဒဿနာ၊ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ-ပုဒ်အဆုံးအဖြတ်နှင့် ၂၉၃၊
 ၄၊ ၅၊ ၆-စာပိုဒ်တို့ကို ရှေ့နောက်ညှိဆ၍ စိစစ်ခြင်း .... ၁၉၆၊ ၈

၈-မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

ခြေရာမှန်သမျှ ဆင်ခြေရာ၌ အကျုံးဝင်သကဲ့သို့ ကုသိုလ်မှန်သမျှ သစ္စာ ၄-ပါး၌
 အကျုံးဝင်ပုံ၊ ပထဝီကို အဇ္ဈတ္တ၊ ဗာဟိရခွဲ၍ ပထဝီကို ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ စသည် မစွဲ
 လမ်းပုံ .... ၁၉၉၊ ၂၀၁

ယင်းသို့မစွဲလမ်းသူကို ဆဲရေး ညှဉ်းဆဲကြသောအခါ ထိုသူ၏ အသိဉာဏ်ဖြစ်ပုံနှင့်
 လက္ခဏာရေး ၃-ပါးတင်ပုံ၊ ဓာတ်သဘောတရား ဟူ၍သာ စိတ်သက်ဝင်ပုံနှင့်
 အရိုက်အနှက် အခုတ်အထစ် ခံရသော်လည်း ခံနိုင်ရည်ရှိ၍ ဘုရားအဆုံးအမ
 အတိုင်းသာ တည်ပုံ .... ၂၀၁၊ ၂

အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယောဓာတ်တို့၌လည်း ပထဝီဓာတ်နည်းတူ အဇ္ဈတ္တ၊ ဗာဟိရခွဲ
 မစွဲလမ်းပုံနှင့် အသိဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်ပုံစသည် .... ၂၀၃၊ ၅

မည်သည့်အရာကို ရုပ်ခေါ်ကြောင်း နှိုင်းယှဉ်ချက်ပြု၍ ပသာဒ၊ အာပါထဂတ၊
 သမန္နာဟာရ-ဟူသော အမှတ်အသား(မှတ်တိုင်)ဖြင့် ပိုင်ခြားပြီးနောက် ရုပ်နာမ်
 ဓမ္မကို ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့၌ သွင်းပြပုံ .... ၂၀၅၊ ၇

[ခါး]

မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၉-မဟာသာရောပမသုတ်

- ၁။ မူလက သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတပင်ဖြစ်စေကာမူ နောင်အခါ၌ လာဘ်ပူဇော် ကျော်စောမှုရရန် ကြိုးစား၍ ရရှိသောအခါတွင် “ငါသာရသည်၊ အခြားသူတို့သည် အပါကဋ္ဌ အပေသက္ခဖြစ်သည်” ဟု ပြောကြားကျေနပ်နေသူသည် အနှစ်၊ အကာ၊ အခွံ၊ အပွေးတို့ကို လွန်၍ အခက်အရှက်လောက်ဖြင့်သာ တင်းတိမ် ရောင်ရဲနေသူနှင့် တူကြောင်း ၂၀၇၂၀
- ၂။ သီလပြည့်စုံရုံမျှဖြင့် တင်းတိမ်နေသူကို အပွေးရရုံမျှဖြင့် ကျေနပ်သူနှင့်တူပုံ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံရုံမျှဖြင့် တင်းတိမ်နေသူကို အခွံရရုံမျှဖြင့် ကျေနပ်သူနှင့်တူပုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အာဂိညာဉ်လောက်ဖြင့် တင်းတိမ်နေသူကို အကာကိုရရုံမျှဖြင့် ကျေနပ်သူနှင့်တူပုံ လောကုတ္တရာတရား ၉-ပါး ရရှိသူမှသာ အနှစ်ရရှိသူနှင့် တူပုံကို ဥပမာပြု၍ ဟောတော်မူခြင်း ၂၀၈၂၀
- ၁၀။ စူဠသာရောပမသုတ် (အထူးမရှိ) ၂၀၉၂၀

၄-မဟာယမကဝဂ်

၁-စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်

- ၁။ သီတင်းသုံးဖော် ၃-ဦးတို့ မေတ္တာ ကိုယ် နှုတ်စိတ် ပွားလျက် ကိုယ်ကြိုက်ကို ထား၍ သူကြိုက်ကို လိုက်လျောသောအားဖြင့် ၃-ကိုယ် ၁-စိတ် ညီညွတ်ကြပုံနှင့် စကား မဆိုပဲ ဝေယျာဝစ္စကို နည်းယူဘွယ်ရာ အလိုက်သိဆောင်ရွက်ကြပုံ ၂၁၃၂၄
- ၂။ “လူတို့၏ ကုသလကမ္မပထတရား ၁၀-ပါးထက် သာလွန်သော ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းတရား သင်တို့မှာ ရှိပါ၏လော” ဟူသော ဘုရားရှင်၏အမေးကို သမာပတ် ၈-ပါး တခုစီ တခုစီ ဖြေဆို၍ နိရောဓသမာပတ်ကို ဖြေဆိုပြီးနောက် “ဤထက် သာလွန်သော ဖာသုဝိဟာရ မရှိတော့ပါဘုရား” ဟု လျှောက်ထားကြပုံ ၂၁၄၂၅
- ၃။ ဘဂဝန္တံ အနုသံယာယိတော တတော ပဋိနိဝတ္တိံ သူ။ အထခေါ အာယသ္မာ စ နန္ဒိယော အာယသ္မာ စ ကိမိလော အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ တေဒဝေါစုံ-ဟု ရှိသင့်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၁၆
- ၄။ မည်သည့်တရားကို ရရှိပါပြီဟု မလျှောက်သော်လည်း ပရစိတ္တဝိဇာနနာဘာဏ်ဖြင့်၎င်း၊ နတ်တို့လျှောက်ထားခြင်းဖြင့်၎င်း အခြားသူတို့ ရရှိသောတရားကို သိရှိနိုင်ခြင်း ၂၁၆၂၇
- ၅။ အကြင်အရပ်၌ ဘုရား၊ အနုရုဒ္ဓါ၊ နန္ဒိယ၊ ကိမိလတို့ သီတင်းသုံးကုန်၏၊ ထိုအရပ်၌ နေခွင့်ရသော သူတို့အဖို့ကား ကြီးစွာသောလာဘ်ကို ရခြင်းပေပဲ-ဟု နတ်တို့က ပြောကြားပုံ ၂၁၇၂၀

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၂-မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်

- ၁။ “အဘယ်မည်သော ရဟန်းသည် ဂေါသိင်္ဂ အင်ကြင်းတောကို တင့်တယ်စေနိုင် သနည်း”ဟူသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏အမေးကို ရှင်အနန္ဒာ, ရှင်ရေဝတ, ရှင်အနုရုဒ္ဓါ, ရှင်မဟာကဿပ, ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ အသီးသီး ဖြေကြပုံ ၂၁၉၂၁
- ၂။ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မိမိအမေးကို မိမိကိုယ်တိုင် ဖြေဆိုပြီးနောက် ဘုရားထံ လျှောက်ထားကြရာ “သင်တို့၏ အဖြေအားလုံး ကောင်းသည်ချည်း”ဟု မိန့်တော် မူ၍ ဘုရားရှင်ကလည်း အဖြေတခု မိန့်မြှောက်တော်မူပုံ ၂၂၁၂
- ၃။ ကထိရူပေန၊ ယထာရူပေန-ပါဌ်မှား, ပါဌ်မှန် ဆုံးဖြတ်ချက် ၂၂၃

၃-မဟာဂေါပါလကသုတ်

၄-စူဠဂေါပါလကသုတ်

- ၁။ မကြီးပွားနိုင်သော နွားကျောင်းသား၏ ချွတ်ယွင်းချက် ၁၁-ချက်နှင့် ရဟန်းတို့၏ ချွတ်ယွင်းချက် ၁၁-ချက် ၂၂၃၆
- ၂။ နွားကျောင်းသားမိုက်၏ ထိန်းကျောင်းခြင်းခံရသော နွားတို့သည် ဆိပ်ကမ်းမဟုတ် သဖြင့် မြစ်တဖက်သို့ ကူးမှားခြင်းကြောင့် ပျက်စီးကြရသကဲ့သို့ ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်လောက၌ မကျွမ်းကျင်သူတို့၏ ညွှန်ကြားချက်ကို လိုက်နာ မှားသူတို့လည်း ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ၂၂၆၇
- ၃။ ဂေါပိတရ, ဒမ္မဂဝ, ဝစ္ဆတရ, ကိသာဗလက, တရုဏဝစ္ဆ ဟူသော နွားငါးမျိုးနှင့် ရဟန္တာ, အနာဂါမ်စသော ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုးကိုနှိုင်းယှဉ်၍ ဟောတော်မူပုံ ၂၂၈၉

၅-စူဠသစ္စကသုတ်

- ၁။ ဝါဒချင်းသာယှဉ်ပြိုင်ပြောရလျှင် သက်မဲ့တုံးတိုင်ကိုသော်မျှ တုန်လှုပ်စေနိုင်သည်ဟု သစ္စက-ပြောပုံနှင့် ထို့နောက် အဿဇိထေရ်နှင့်တွေ့၍ မေးဖြေကြပုံ ၂၃၀၁
- ၂။ “ဂေါတမနှင့် ဝါဒချင်းယှဉ်ပြိုင်မည် သင်တို့နားထောင်လိုက လိုက်ခဲ့ကြ”ဟု လွှတ် တော်စည်းဝေးနေစဉ် လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကို ဥပမာများဖြင့် ပြောဆိုခေါ်ဆောင်၍ ဘုရားရှင်ထံ သစ္စက သွားရောက်ခြင်း ၂၃၁၂
- ၃။ သစ်ပင်တို့သည် မြေကိုမှီ၍ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြသကဲ့သို့ ခန္ဓာငါးပါး ဟူသော အတ္တရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ခန္ဓာ ၅-ပါး၌မှီ၍ ကောင်းမှု မကောင်းမှုကို ပွားစီးစေသည်ဟု သစ္စက က ပြောပုံ ၂၃၃
- ၄။ သစ္စကသည် မိမိဝါဒ၌ ပရိသတ် (လူထု)ကိုပါ ဆွဲထဲသဖြင့် ဘုရားရှင်က လူထုနှင့် သစ္စကကို ခွဲခြား၍ မိမိဝါဒကိုသာ ပြောကြားရန် မိန့်တော်မူပုံ ၂၃၃
- ၅။ ဘုရင်သည် မိမိ၏တိုင်းသူပြည်သားများတွင် သတ်ဖြတ်ထိုက်သူကို သတ်ဖြတ်ခြင်း, ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးသင့်သူကို ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်သကဲ့သို့ “ငါ၏ရုပ်သည် ဤသို့ မဖြစ်ပါစေနှင့်”ဟု မိမိဆန္ဒအတိုင်းဖြစ်၊ မဖြစ်မေးတော်မူရာ မဖြေပဲနေ၍ သင့် ဥက္ခောင်း ဤနေရာတွင် ၇-စိတ်ကဲ့လတ္တံ့ ဟု မိန့်တော်မူပုံ ၂၃၄

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

ပျက်နှာအမှတ်

၅-စူဠသစ္စကသုတ်

- ၆။ သိကြားမင်းက ဝဇီရစိန်လက်နက် စွဲကိုင်၍ ဥက္ခောင်းကို ၇-စိတ်ခွဲမည်ပြုခါမှ ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်ရာယူပြီးနောက် ဖြေဆိုပါမည်ဟု လျှောက်ကြားပုံ ၂၃၅
- ၇။ ငါနှင့်ဝါဒယှဉ်ပြိုင်သူသည် ငှက်ပျောတုံးပမာ အနှစ်သာရ မဲ့သူသာလျှင် ဖြစ်ရာ လက်ကတီးကြားမှ ချွေးမီးမီးကျမည့်သူချည်းသာ စသည်ဖြင့် အပြောကြီးခဲ့သော သစ္စကအား “သင့်မှာသာ ချွေးသီးချွေးပေါက်တို့သည် ကိုယ်ရုံကိုဖောက်၍ မြေထိ အောင်ကျရောက်သော်လည်း ငါ့မှာချွေးမရှိ”ဟု ကိုယ်ကိုဖွင့်လှစ်၍ပြတော်မူပုံ.... ၂၃၆
- ၈။ သစ္စကသည် ဝါဒရှုံးသဖြင့် ဥက္ခောင်းငိုက်ငိုက်ကျနေစဉ် ဒုမ္မုခမည်သော လိစ္ဆဝီ မင်းသားတယောက်က ဘုရားရှင်အား “အရှင်ဘုရား သစ္စကသည် တက်မ(လက်မ) ရိုက်ချိုးခံရသော ပုဇွန်ကဲ့သို့ ဒိဋ္ဌိမာန်စွယ် ကျိုးပေပြီ”ဟု ကြားဖြတ် လျှောက် ထားမိသဖြင့် “နေဦး ဒုမ္မုခ နေဦး ငါ သင်နှင့် ဆွေးနွေး နေသည်မဟုတ်”ဟု တားမြစ်ပြီးနောက် သစ္စကသည် “အရှင်ဂေါတမ ဒီစကား ရှိပါစေတော့၊ ယောင် ယမ်းပြောခြင်းသာဖြစ်ပါသည်”ဟု ဆိုကာ စကားလှီးလွှဲ၍ သာဝကကျင့်စဉ်များကို ဆက်လက် လျှောက်ထားပုံ ၂၃၆ဂ
- ၉။ သစ္စကသည် အမုန်ယစ်သောဆင်ပြောင်၊ တောက်လောင်သောမီးပုံ၊ အဆိပ်ဟုန် ပြင်းထန်သောမြေကို ထိပါးသူကမ္ပ ချမ်းသာရာရနိုင်သေးသည်”ဟု သံဝေဂ ရလျက် ထိပါးမိသမျှ ခွင့်လွှတ်ရန်လျှောက်ထားကာ ဆွမ်းစားပင့်ဖိတ်ပြီးနောက် လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့အား ဆွမ်းအုပ်ငါးရာ ဆင့်ဆိုနှိုးဆော်လိုက်ပုံ .... ၂၃၇၊၉
- ၁၀။ သစ္စကသည် ဘုရားရှင်နှင့်ရဟန်းများ ဆွမ်းစားပြီးနောက် “ဤကောင်းမှုသည် ဆွမ်းဒါယကာ (လိစ္ဆဝီမင်းသား)တို့ ချမ်းသာရေးအတွက် ဖြစ်ပါစေဘုရား”ဟု (ရည်ရွယ်ချက်တမျိုးဖြင့်) လျှောက်ထားသော်လည်း ဆွမ်းဒါယကာ (လိစ္ဆဝီ မင်းသား)တို့အတွက် မဖြစ်နိုင်ဟု မိန့်တော်မူပုံ .... ၂၃၉၊၄၀

၆-မဟာသစ္စကသုတ်

- ၁။ ကာယဘာဝနာနုယောဂ မနုယုတ္တသာဖြစ်၍ စိတ္တဘာဝနာ နုယောဂ မနုယုတ္တမဖြစ် သောသူ၊ စိတ္တသာဖြစ်၍ ကာယမဖြစ်သောသူတို့ ရရှိနိုင်သောအဖြစ်နှင့် ကာယ ဘာဝနာ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မိမိယူဆချက်အတိုင်း ယုတ္တိပြု၍ ဘုရားရှင်အား သစ္စက လျှောက်ပုံ .... ၂၄၀၊၁
- ၂။ အနုယုတ္တာ-၌ အနုသည် ယုဇဓာတ်၏ ကံရို၊ ကံမဲ့ကို မူတည်၍ ဥပသာရ၊ ကမ္မပ္ပဝစနိယ ၂-မျိုးခြားနားဟန်ကို အဋ္ဌကထာ၊ ဒွိကာဖွင့်များဖြင့် စိစစ်ခြင်း ၂၄၁
- ၃။ အဘာဝိတကာယ, အဘာဝိတစိတ္တ, ဘာဝိတကာယ, ဘာဝိတစိတ္တ ၄-မျိုးကိုခွဲခြား၍ ဟောကြားတော်မူပုံ .... ၂၄၂၊၃

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၆-မဟာသဇ္ဇကသုတ်

၄။ ဘာဝိတကာယ, ဘာဝိတစိတ္တပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုပါသည်ဟု သစ္စက လျှောက်ထားသောအခါ ဘာဝိတကာယ, စိတ္တနှင့်စပ်၍ ရဟန်းပြုရန် ကြံရွယ်တော်မူသည်မှစ၍ အာဠာရ, ဥဒကတို့နှင့်တွေ့ပုံ—ဥပမာ ၃-မျိုး ထင်လာပုံ ဟောတော်မူခြင်း ၂၄၃၂၅

၅။ အံကြိတ် တောက်ခေါက်၍ အကုသိုလ်ကိုဖိနှိပ်ရန် အကြံပြုသည်မှ ဒုက္ကရစရိယာ အမျိုးမျိုးကို ကျင့်တော်မူပုံ ဥပမာများဖြင့် အကျယ်ဟောပြောတော်မူခြင်း... ၂၄၅၂၅၁

၆။ သမ္မုဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အသမ္မုဇ္ဇပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုးကို ခွဲခြား ဟောကြားပုံ ၂၅၂

၇-စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်

၁။ “အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့် တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တ, အစူဠသံ ယောဂက္ခေမိ မည်သနည်း”ဟူသော သိကြားမင်း၏အမေးကို ဘုရားရှင်ဖြေကြား တော်မူပုံ ၂၅၃၂၄

၂။ တရားဟောစဉ် အနီး၌ရှိသော ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် သိကြားမင်း ပြန်သွား ပြီးနောက် သိကြားမင်းသည် တရားကိုတကယ်သိ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဟုတ်-မဟုတ် စုံစမ်းရန် တာဝတိံသာသို့ ကြွတော်မူခြင်း ၂၅၄

၃။ သရက်ဖြူဥယျာဉ်၌ နတ်စည်းစိမ် ခံစားနေသော သိကြားမင်းသည် ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်ကြွလာသည်ကို မြင်လျှင်ပင် အတီးအမှုတ်တို့ကို ရပ်တန့်စေလျက် ခရီးဦးကြိုဆိုပြီးနောက် “ဘုရားရှင်ဟောလိုက်သောတရားကို (တဆင့်)နာကြား လို၍လာကြောင်း” မိန့်တော်မူသောအခါ “တပည့်တော်တို့သည် နတ်မှုရေ ရာကိစ္စ အလွန်များပါသည်။ သို့ရာတွင် ကောင်းစွာနာယူမှတ်သား ဆောင်ထားပါသည်” ဟု လျှောက်ထားလိုက်ရသော်လည်း တရားမေ့နေသဖြင့် (စကားလှီးလွှဲ၍) ဝေဇယန္တာ ပြာသာဒ်ကြီး မည်မျှလောက် ခမ်းနားကြောင်းကို လျှောက် ထားပုံ ၂၅၄၆

၄။ သိကြားနတ်မင်းတို့ လိုက်လံပြသ,သဖြင့် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ဝေဇယန္တာ ပြာသာဒ်ကြီးကိုလှည့်လည်ကြည့်ရှုသောအခါ နတ်သမီးတို့သည် ယောက္ခမမျက်နှာ ကို မကြည့်ရဲကြသကဲ့သို့ အထဲသို့ ပုန်းဝင်ပြေးလွှားကြပုံ၊ ပြာသာဒ်ကို ခြေမ,ဖြင့် ညှပ်ရမ်းသောအခါ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကြပုံ၊ ထိုအခါမှ သိကြားမင်းလည်း သတိ သိဝေဂ ရကာ တရားတော်ကို ပြန်၍လျှောက်ထားနိုင်ပုံ ၂၅၆၇

၅။ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ပြန်ကြွသွားသောအခါ နတ်သမီးများက သိကြားမင်းကို “ ဘုရားရှင်ဆိုတာ ဤရဟန်းလား ” ဟု မေးမြန်းအံ့ဩကြပုံနှင့် ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်သည် ဘုရားရှင်ထံမှ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တ တရားကို ထပ်မံနာ ကြားပုံ ၂၅၇

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

ဂ-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်

၁။ တခုတည်းသောဝိညာဏ်သည်ပင် တဘဝမှတဘဝသို့ ဆက်ကာဆက်ကာ ကျင်လည်ကြောင်း တခြားစီ မဟုတ်ကြောင်း ဘုရားဟောအပ်သည်ကို ငါသိသည်ဟု ပြောကြားသော သာတိရဟန်းအား ရဟန်းအချင်းချင်း ဆုံးမ၍ မရသဖြင့် ဘုရားရှင်ခေါ်တော်မူရသည်အထိ ဖြစ်ရပုံ ၂၅၈၉

၂။ စက္ခုပသာဒ၊ ရူပါရုံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်စသော တရားများ၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နသဘောကို ထင်း...မီးစသည်ဖြင့် ဥပမာဆောင်၍ ပြတော်မူပုံ ၂၆၀

၃။ ခန္ဓာ ၅-ပါးကိုမူတည်၍ ရဟန်းတို့၏အယူ မှန်၊မမှန် အမျိုးမျိုးမေးမြန်း စမ်းသပ်တော်မူရာ အယူမှန်ကန်ကြောင်း သိရှိတော်မူသော အခါတွင် ထိုအယူကို စွဲလမ်းတပ်မက် တက်ကြွမှုထူးရန်မဟုတ်၊ ဩဇာမှထွက်မြောက်ရန် ဖောင်ဥပမာ သဘောမျှသာဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ ၂၆၁၂

၄။ ဘူတ(ရဟန္တာ)၊ သမ္ဘဝေသီ (သေက္ခပုထုဇဉ်)တို့ ကြီးမြောက် ထောက်တည်နိုင်ခြင်း၏အကြောင်း (အာဟာရ)တရား ၄-ပါးတို့၏ တဏှာမူလ အမှန်အစရှိပုံကို အကြောင်းအကျိုး အဆက်ဆက်ဖော်ပြ၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနုလုံ၊ပဋိလုံကို တခုချင်း စိစစ်မေးမြန်း၍ ရဟန်းတို့ဖြေဆိုကြပုံ ၂၆၃၄

၅။ ယင်းသို့ ကြောင်းကျိုးဆက်စပ် သမုပ္ပါဒ်၌ ပါးနပ် ပြန်လှန် အသိညာဏ်ရှိသော သင်တို့သည် (သတ္တလောက၌)ယုံမှားမှု ရှိသေးသလော၊ ဆရာဘုရားကို လေးစားသောအားဖြင့်သာ လက်ခံပြောဆိုနေရခြင်း ဖြစ်သလော၊ ကောတုဟလိက မင်္ဂလာကို တဖန်ပြန်၍ လက်ခံယုံကြည်ဖွယ်ရှိသေးသလော စသည်ဖြင့် ကိုယ်တိုင် ကျေနပ်ယုံကြည်ခြင်း ဟုတ်၊မဟုတ် စစ်တမ်းထုတ်တော်မူပုံ... .. ၂၆၄၅

၆။ ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိ (ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း) အင်္ဂါ ၃-ပါးနှင့် အမိန့်ရည်သည် သွေး ဖြစ်ကြောင်း ၂၆၆

၇။ သံသယေန ဂရုဘာရုံ-ဟုမရှိပဲ သံသယေန ဂရုတရေနဟူ၍သော်၎င်း၊ သံသယေန ဂရုဘာရေန ဟူ၍သော်၎င်း ရှိလျှင် ဋီကာနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း ၂၆၆

၈။ အမိဝမ်းမှကျွတ်ပြီးနောက် သူငယ်ဘာဝ၌ ကစားမှုစုံမက်ပုံ၊ အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ကာမဂုဏ်ပျော်မွေ့ပုံ၊ ကြိုက်အာရုံကိုမြင်လျှင် ချစ်ခင်နှစ်သက်ပုံ၊ မကြိုက်အာရုံကိုမြင်လျှင် ဒေါသဖြစ်ပုံ၊ စေတောဝိမုတ္တိစသည်ကို မသိပဲ ခံစားမှုကို နှစ်သက်စွဲလမ်းခြင်းအစ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသ တိုင်အောင် ဖြစ်ရပုံ ၂၆၇၈

၉။ ကြီးပြင်း၍ တရားနာရသောအခါ ရဟန်းဘောင်ကူး၍ ဒုစရိုက်လုံခြုံခြင်းအစ၊ သီလက္ခန္ဓာ၊ သန္တုဋီ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ၊ သမ္ပဇဉ်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းအလယ်၊ ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ် အဆုံးတိုင်အောင်ရပုံ ၂၆၈၉

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၉-မဟာအဿပုရသုတ်

- ၁။ အင်္ဂါနံ နိဂမော-၌ အင်္ဂါနံကို အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ရုဇ္ဇိကြံ၍ ဇနပုဒ်ဟော မယော
ဇနာပဲ၊ မောဂ္ဂလာန် ၄-ကဏ္ဍ၊ ၉-သုတ်နှင့်အညီ မင်းဟောကြံ၍ တမျိုးအနက်
ယောဇနာပုံ ၂၆၉
- ၂။ ရဟန်းဟု အမည်ခံနေကြသော်လည်း ရဟန်းဖြစ်ကြောင်းတရားတို့ကို ကျင့်မှသာ
မှန်ကန်သော အမည်ခံများဖြစ်ကြမည်၊ ဒါယကာတို့လည်း အကျိုးရှိ၍ ကောင်း
မှုလည်း အမြဲအဖြစ်မှ လွတ်မည်၊ ရဟန်းဖြစ်ကျိုးလည်းနပ်မည်ဟု ဟောတော်
မူပုံ ၂၆၉
- ၃။ ရဟန်းဖြစ်ကြောင်းတရား ၂-ပါးနှင့်ပြည့်စုံရန် အရေးကြီးသည့်အပြင် ထို့ထက်သာ
လွန်သော ပရိသုဒ္ဓ ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော၊ အာဇီဝသမာစာရ၊ ဣန္ဒြိယဂုတ္တဒွါရ၊
ဘောဇနေမတ္တည၊ ဇာဂရိယမနုယတ္တ၊ သမ္ပဇညသမန္နာဂတ စသည်တို့လည်း
မဆုတ်ယုတ်စေသင့်ကြောင်း ၂၇၀
- ၄။ ကြွေးတင်သူ၊ ရောဂါသည်၊ ထောင်ကျနေသူ၊ ခရီးခဲသွားနေသူနှင့် အပွဟိန်ပဉ္စ
နိဝရဏပုဂ္ဂိုလ်၊ ၎င်းတို့မှ လွတ်မြောက်သူနှင့် ပဟိန်ပဉ္စနိဝရဏ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
တူကြောင်း ၂၇၄
- ၅။ နိဝရဏပယ်၍ ဈာန် ၄-ပါးကို အစဉ်အတိုင်းရရှိပုံ၊ ဈာန်ရပုဂ္ဂိုလ် ၄-ပါးနှင့် ဥပမာ
၄-မျိုး .... ၂၇၆၊၇
- ၆။ ပု၊ စု၊ အာ-ညာဏ်တို့ကို အစဉ်အတိုင်းရပုံနှင့် ဥပမာများ ၂၇၇
- ၇။ အာသဝက္ခယညာဏ်တိုင်အောင် ရရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို သမဏ-စသည် ခေါ်ဆိုနိုင်ပုံနှင့်
သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ နှာတက၊ ဝေဒဂ္ဂ၊ သောတ္တိယ၊ အရိယ၊အရဟမည်ပုံ
ပြဆိုခြင်း .... ၂၇၈၊၉

၁၀-စူဠအဿပုရသုတ်

- ၁။ အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ ဥပနာဟ၊ မက္ခ၊ ပဋ္ဌာသ၊ ဣဿာစသော သမဏမလ၊
သမဏကသဋ္ဌာတို့ကို မပယ်လျှင် ရဟန်းကျင့် ကျင့်သူမဟုတ်၊ ထိုသူတို့၏ ရဟန်း
အဖြစ်သည် အအိမ်ပတ်ထားသော မတလက်နက်နှင့်တူကြောင်း၊ ၎င်းလက်နက်
ပြုလုပ်စီရင်နည်း .... ၂၇၉၊၈၀
- ၂။ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံကာမျှ၊ သစ်တပင်ရင်း ဝါးတပင်အောက်နေကာမျှ (စသည်)ဖြင့်
ရဟန်းဟု မခေါ်ဆိုနိုင်သေး၊ ယင်းသို့ နေကာမျှဖြင့် အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒစသည်တို့
ကင်းကုန်အံ့၊ မွေးဖွားကာစ လေးကို မိတ်ဆွေအပေါင်းအဖော်တို့သည် သင်္ကန်းကို
ဝတ်ရုံပေးကုန်ရာ၏ဟု ဟောတော်မူခြင်း .... ၂၈၀၊၁
- ၃။ အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ ဥပနာဟစသည်တို့ကို ပယ်သောသူနှင့် ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ၄-ပါးကို
ပွားများသူကိုသာ ရဟန်းကျင့် (သမဏသာမိစိ) ကျင့်သူဟု ဟောတော်မူပုံ ၂၈၂၊၃

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၅-စူဠယမကဝဂ်

၁-သာလေယျကသုတ်

- ၁။ သာလေယျကရွာသားတို့သည် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ချီးကျူးပြောဆို၍
ဘုရားရှင်ထံသို့ လာရောက်ကာ အပါယ်နှင့် နတ်ပြည်ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို
လျှောက်ထားကြပုံ ၂၀၆
- ၂။ တိဝိဓံ။ပ။ ကာယေန အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ-ပုဒ်တို့၏ အရကောက်၊ ဝိဂ္ဂဟ၊
အနက်ယောဇနာပုံစသည်ကို ဋီကာနှင့်အညီ အကျယ်စိစစ်၍ ရှင်းလင်းပြပုံ... ၂၀၇
- ၃။ မလ္လန်ကျူးအပ်သော မိန်းမများ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံ၊ သယံအဘိညာ သစ္စိကတော
ပုဒ်ကို တမျိုးထူးခြားစွာ အနက်ပေး ဖွင့်ဆိုထားပုံ .... ၂၀၉၊၉၁
- ၄။ ဓမ္မစာချီ၊ သမစာချီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သူဌေးအရပ်ရပ်၊ နတ်ဖြာဖြာ၊ ဗြဟ္မာအမျိုးမျိုး
အဖြစ်ကို မြော်လင့်တောင့်တတိုင်း ရရှိနိုင်ရုံသာမက အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်ပင်
ရရှိနိုင်ပုံ .... ၂၉၃၊၄

၂-ဝေရဉ္စကသုတ်

- ၁။ သာလေယျကသုတ်နှင့် ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်၊ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်မျှသာ ထူးသည် .... ၂၉၄၊၅

၃-မဟာဝေဒလ္လသုတ်

- ၁။ ပညာရှိ မရှိကို မည်သို့ခွဲခြား၍ သိရမည်နည်းဟူသော ရှင်ကောဠိက အမေးကို
ရှင်သာရိပုတ္တရာဖြေပုံ ၂၉၅
- ၂။ ပညာဝိညာဏ်တို့၏ သဘောအသီးသီးနှင့် ၎င်း ၂-ပါးတို့ ရောနှောမည်၊ ကွဲပြားမည်
ဟူသော အမေးနှင့် အဖြေ .... ၂၉၅၊၆
- ၃။ ပဉ္စိန္ဒြေမ္မ လွတ်မြောက်စင်ကြယ်သော စတုတ္ထဈာန်စိတ်သည် အဘယ်နေယျဓမ္မကို
သိ၍ ၎င်းနေယျဓမ္မကို အဘယ်ဖြင့် သိသနည်း၊ ပညာသည် မည်သည့်အကျိုး
ရှိသနည်းဟူသော မေး ဖြေ ၂၉၇
- ၄။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းနှစ်ပါးနှင့် မည်မျှလောက်သော အင်္ဂါတို့ ချီးမြှောက်
အပ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် စေတောဝိမုတ္တိဖလစသည် ဖြစ်သနည်းဟူသော မေး ဖြေ ၂၉၇၊၈
- ၅။ စေတောဝိမုတ္တိဖလ၊ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသ၊ ပညာဝိမုတ္တိဖလ၊ ပညာဝိမုတ္တိ
ဖလာနိသံသတို့၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့် အရကောက် ၂၉၈
- ၆။ တဖန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း၊ မဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း မေး ဖြေ... ၂၉၈၊၉
- ၇။ ပထမဈာန်၏ ဝိပုဟိနအင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် သမန္နာဂတအင်္ဂါ ၅-ပါး။ ဣန္ဒြေ ၅-ပါး
တို့သည် အချင်းချင်း အာရုံကို မခံစားခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် ၎င်းတို့၏ ပဋိသရဏ
၎င်းတို့ အာယုကို အစွဲပြု၍ တည်ကြခြင်းအကြောင်း .... ၂၉၉၊၃၀၀
- ၈။ အာယု၊ ဥဿ-တို့သည် အဘယ်ကို စွဲ၍ တည်ကြသနည်းဟူသော အမေးနှင့် စပ်၍
မီးလျှံ မီးရောင်တို့ဖြင့် ဥပမာပြု၍ ဖြေဆိုပုံ ၃၀၀

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၃-မဟာဝေဒလ္လသုတ်

- ၉။ အာယုသည် ခံစားတတ်သော တရားပင်လော၊ သို့မဟုတ် တခြားစီလော ဟူသော အမေးအဖြေနှင့် အာယု ဥသ္မ ဝိညာဏ် ၃-ခုလုံး ချုပ်လျှင် သေသူမည်ပုံ ... ၃၀၁
- ၁၀။ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသူနှင့် သေသူ မည်သို့ ထူးခြားသနည်းဟူသော မေးဖြေ ၃၀၁
- ၁၁။ အဒုက္ခမသုခစေတောဝိမုတ္တိ၊ အနိမိတ္တစေတောဝိမုတ္တိ၏ အကြောင်းနှင့် ၎င်းတို့ တည်ခြင်း၊ ထခြင်း၏ အကြောင်း မေး ဖြေ ... ၃၀၂
- ၁၂။ အပ္ပမာဏ၊ အာကိဉ္ဇညာ၊ သုညတ၊ အနိမိတ္တဟူသော စေတောဝိမုတ္တိတို့သည် တူသလော၊ ထူးသလော ဟူသော ရှင်ကောဠိက၏ အမေးနှင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာ ၏ အဖြေ ... ၃၀၃၊ ၄

၄-စူဠဝေဒလ္လသုတ်

- ၁။ သက္ကာယ၊ သက္ကာယသမုဒယ၊ သက္ကာယနိရောဓ၊ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူသော ဝိသာခဉ္ဇပါသကာ၏ အမေးကို ဓမ္မဒိန္နာဘိက္ခုနီမက အသီးသီးဖြေဆိုပုံနှင့် တဏှာ ၃-ပါး၏ အရကောက် ... ၃၀၅၊ ၆
- ၂။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူသည် အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၏ အဖြေနှင့် (က) ရုပ်နှင့် အတ္တ မပြားဟူသောအယူ၊ (ခ) အတ္တကို ရူပဝန္တ (ရုပ်ရှိ၏)ဟူသော အယူ၊ (ဂ) အတ္တ၌ ရုပ်ဟူသောအယူ၊ (ဃ) ရုပ်၌ အတ္တဟူသောအယူ ၄-မျိုးတို့ကို ဥပမာအသီးသီးပြ၍ ရှင်းထားပုံ ... ၃၀၇
- ၃။ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ခန္ဓာ ၃-ပါးဖွဲ့၍၊ သမာဓိ၊ သမာဓိနိမိတ္တ၊ သမာဓိပရိက္ခာရ၊ သမာဓိ ဘာဝနာတို့ကို ခွဲခြားဖြေဆိုပုံ ... ၃၀၈
- ၄။ သင်္ခါရ ၃-ပါး၏ တရားကိုယ်နှင့် ထွက်လေ၊ ဝင်လေစသည်တို့ကို ကာယသင်္ခါရစသည် ခေါ်ခြင်းအကြောင်း။ ဘယ်ပုံနိရောဓသမာပတ်ဖြစ်သနည်း၊ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသူ၏ သင်္ခါရတို့သည် ဘယ်မှစ၍ အစီအစဉ်အတိုင်းချုပ်သနည်းဟူသော အမေး၏ အဖြေ ... ၃၀၉၊ ၁၀
- ၅။ ဘယ်ပုံ နိရောဓသမာပတ်မှ ထ၍၊ ထသောအခါ မည်သည့်သင်္ခါရမှစ၍ အစဉ် အတိုင်း ဖြစ်သနည်း၊ သမာပတ်မှ ထသူကို မည်မျှသော ဖဿတို့ တွေ့ထိ၍ ၎င်း၏ စိတ်သည် အဘယ်၌ ညွတ်ကိုင်သနည်းဟူသော အမေး၏ အဖြေ ... ၃၁၀
- ၆။ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ အဒုက္ခမသုခမည်ခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် မည်သည့်ဝေဒနာ၌ မည်သည့် အနုသယကိန်းသည် မည်သည့်တရားကို ပယ်ရမည်၊ အလုံးစုံသော သုခဝေဒနာ စသည်၌ ရာဂါဒိအနုသယတို့ ကိန်း မကိန်း၊ ပယ်အပ် မပယ်အပ် ဟူသော အမေး၏ အဖြေ ... ၃၁၁၊ ၃
- ၇။ ဝေဒနာ ၃-ပါး အဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိမုတ္တိတို့၏ ဆန့်ကျင်ဖက်အဖို့နှင့် သဘောတူသော အဖို့ကား အဘယ်နည်းဟူသော အမေး၏အဖြေ ... ၃၁၃
- ၈။ ဝိသာခဉ္ဇပါသကာက ဘုရားရှင်အား ပြန်၍လျှောက်ထားရာ ဓမ္မဒိန္နာအား ချီးကျူး တော်မူကာ “ငါလည်း ဤအတိုင်းပင် ဖြေဆိုအပ်သည်”ဟု မိန့်တော်မူပုံ ... ၃၂၄

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၅-စူလဓမ္မသမာဒါနသုတ်

၁။	ဓမ္မသမာဒါန ၄-မျိုးတွင် နတ္ထိကာမေသု ဒေါသော ဟု ယူဆသူတို့ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ကာမဂုဏ်ကို ကြိုက်သလိုခံစား၍ တမလွန်ဒုဂ္ဂတိဘေးနှင့်တွေ့ပုံကို မာလောန္ဓယ် (ဆွေးတောက်နွယ်)ကြောင့် အင်ကြင်ပင်ကြီး ပျက်စီးရပုံဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ပြကာ ပစ်, သူ, အာ, ဒု။ ဓမ္မသမာဒါန၏ အကျယ်ဟောတော်မူပုံ	....	....	၃၁၄၇
၂။	ပါဝုသကေန-ဟု ရှိသင့်ပုံ	....	....	၃၁၆
၃။	ပစ်, ဒု, အာ, ဒု။ ပစ်, သူ, အာ, သူ။ ဓမ္မသမာဒါန ၃-မျိုး	....	....	၃၁၇၈

၆-မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်

၁။	“အနိဋ္ဌ, အကန္တ, အမနာပတရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ဣဋ္ဌ, ကန္တ, မနာပတို့ တိုးပွားလျှင် ကောင်းလေစွ” တောင့်တပါလျက် လိုသည်ကိုမရ မလိုသည်ကိုသာ ရခြင်း၏ အကြောင်းနှင့်စပ်၍ မေးတော်မူသည်ကို ရဟန်းတို့က ဘုရားရှင်အား ရှင်းပြရန် ပြန်၍လျှောက်ထားကြပုံ	....	....	....	၃၁၈၉
၂။	ဘဂဝံမူလကာ, ဘဂဝံနေတ္ထိကာ, ဘဂဝံပဋိဿရဏာပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထနှင့်ယောဇနာပုံ၊ နော ဘန္တေ ဓမ္မာ ၌ နော-ကို သမ္ပန္နတ္ထယောဇနာသင့်သည်ဟု ဋီကာဆရာဖွင့်ပုံ	....	....	....	၃၁၉
၃။	ဘဂဝန္တညေဝ ပဋိဘာတု-၌ ဘဂဝန္တို့ကို ကမ္မပ္ပဝစနိယယုတ္တေ သုတ်ဖြင့် စီရင်မှသာ ဋီကာနှင့်ညီ၍ ကုစိဒုတိယာဆဋ္ဌနမတ္ထေသုတ်ဖြင့် စီရင်သော် ဋီကာ အာဘော် မကျပုံ	....	....	....	၃၁၉
၄။	ဣဋ္ဌ, ကန္တ, မနာပ တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ အနိဋ္ဌ, အကန္တ, အမနာပတို့ တိုးပွားကြောင်း ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပုံ	....	....	....	၃၂၀
၅။	ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး လွန်ကျူးခြင်းဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ဒုက္ခခံစားရ၍ နောက်ကာလ၌လည်း နိရယူပပဇ္ဇနဒုက္ခဝိပါက ခံစားရပုံ။ ပစ်, ဒု, အာ, ဒု။ ဓမ္မသမာဒါနနှင့် ကျန်ဓမ္မသမာ ဒါန ၃-မျိုး....	....	....	....	၃၂၁၂
၆။	အဆိပ်ခတ်သော ဗူးခါးရည်နှင့် ပစ်, ဒု, အာ, ဒု။ ဓမ္မသမာဒါန နှိုင်းယှဉ်ဟောပြပုံ	....	....	....	၃၂၃
၇။	တဿတံ ပိဝတောစေ နစ္ဆာဒေယျ ။ပ။ မရဏမတ္တံ ဝါ ဒုက္ခံ-၌ တဿတံနှင့်စပ်၍ ပါဏိနီ, ကစ္စည်းနှင့် မောဂ္ဂလာန်ကျမ်းဆရာတို့ ဝါဒကွဲပုံ၊ ဇေ, စပန အနက် ယောဇနာပုံ....	....	....	....	၃၂၃
၈။	နိဂစ္ဆသိ-၌ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ် အနာဂတတ္ထယောဇနာခြင်း၏ သာဓကနှင့် တိတ္ထကာလာ ဗု-အရ ဗူးခါးသီးခြောက်၌ ထည့်ထားသောရေမဟုတ်၊ ဗူးသီးအခါးရည်ကို ယူမှ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့နှင့် ညီညွတ်ကြောင်း	....	....	....	၃၂၃
၉။	အဆိပ်ခတ်ထားသည့် အဆင်း, အနံ့, အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော ဖျော်ရည်နှင့် ပစ်, သူ, အာ, ဒု။ ဓမ္မသမာဒါနတူပုံ	....	....	....	၃၂၄
၁၀။	ဆေးရောင်အမျိုးမျိုး ရောစပ်ထားသည့် နွားကျင်ငယ်ပုပ်နှင့် ပစ်, ဒု, အာ, သူ။ ဓမ္မ သမာဒါန တူပုံ	....	....	....	၃၂၄

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၆-မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်

- ၁၁။ အာပါနီယကံသ ပုဒ်၏ဝစနတ္ထနှင့် အနက်၊ ပူတိမုတ္တပုဒ်၌ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အခြား အဋ္ဌကထာဖွင့်ပုံ ရှင်းလင်းချက် ၂၂၄
- ၁၂။ နို့ဓမ်း ပျားရည်စသည်နှင့် ပစ်,သု,အာ,သု။ ဓမ္မသမာဒါန တူပုံ၊ စတုမဓုအရ တေလ အစား ဒဓိကို ဤပါဠိတော်၌ ဟောပုံ ၂၂၅
- ၁၃။ နစ္ဆာဒေသတိ, ဆာဒေသတိ, နိဂစ္ဆသိ, ဘဝိဿတိ-တို့၌ ကတ္တားထည့်ပုံ၊ အနက် ပေးပုံ၊ ဥပစာကြံဘွယ် လိုမလို အဆုံးအဖြတ် ၂၂၅

၇-ဝိမံသကသုတ်

- ၁။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-ဟုတ်+မဟုတ် သိရန် တထာဂတ၌ စက္ခုသောတဝိညေယျသံကိသိဋ္ဌဓမ္မ ရှိ+မရှိ၊ စက္ခုသောတဝိညေယျဝေါဒါတဓမ္မ ရှိ+မရှိ၊ ကုသလဓမ္မကို ကြာရှည်စွာ ဝင်စား+မဝင်စား၊ ထင်ရှားသူ ဟုတ်+မဟုတ်၊ အခြံအရံ ပြည့်စုံ+မပြည့်စုံ၊ ဧကစ္စာဒိနဝတို့ ရှိ+မရှိ စသည် စူးစမ်းရှာဖွေသင့်သည်ဟု ဟောတော်မူပုံ.... ၂၂၆၊၇
- ၂။ အဘယူပရတော-ပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာ ပ-ဒု-ဝိကပ်,နိဿယဟောင်း,အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန် တို့နှင့် ညှိ၍ စိစစ်ပုံ၊ အယံ အာယသ္မာ အဘယူပရတောနှင့် ဥတ္တဇ္ဈာပန္နော အယမာယသ္မာ ဘိက္ခု ယသပ္ပတ္တော-ဝါကျတို့၌ အချင်းချင်း ထောက်ဆ၍ အပြန်အလှန် နယဂ္ဂါဟယူကာ ယောဇနာရန် သင့်+မသင့် ၂၂၇
- ၃။ ယေနာယသ္မာ ဧဝံ ဝဒေသိ-၌ ယေန-ကို ဗဟုတ္တအဖြစ် အနက်ယောဇနာခြင်း အကြောင်းနှင့် ယေစ တတ္ထ သုဂတာ-၌ တတ္ထ-အစွဲ၊ သံဒိဿန္တိပုဒ်သည် ကမ္မရုပ် ဖြစ်ပုံ၊ နာယမာယသ္မာ တံ၌ တ-သည် ဝိစ္ဆာဖြစ်သင့်ကြောင်း စသည် စိစစ်ချက်များ ၂၂၇
- ၄။ အဆိုပါ ဝိမံသကရဟန်းကို အခြား ဝိမံသကတို့က မေးမြန်းကြသော် ဤသို့ဖြေရာ၏ ဟု ဟောတော်မူပုံ .... ၂၂၈၊၉
- ၅။ အခြားသူတို့၏ မေးမြန်းခြင်းခံရသော မူလဝိမံသကသည် ဘုရားရှင်ကိုသာလျှင် မေးလျှောက်သင့်ပုံနှင့် ဘုရားရှင်ပေးတော်မူမည့်အဖြေ ၂၂၉
- ၆။ (မူလဝိမံသကဖြစ်သော) သာဝကသည် ဘုရားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်သင့်ပုံ၊ ဘုရား တရားတော်နာခံ၍ ဘုရား၌ ကြည်ညိုသွားပုံ၊ တမ္မယောပုဒ် ရုပ်ပြီးနှင့်ဋီကာဖွင့်ပုံ၊ သတ္တရိပသီဒိ ဟူသောစကားနှင့်သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊ သုပ္ပဋိပန္နော သံသောတိ-ဟူသော အာကာရဝါကျတို့ မဆန့်ကျင်ကြောင်း ရှင်းလင်းချက် ၂၂၉၊၃၀
- ၇။ ဘုရား၌ကြည်ညိုသော မူလဝိမံသကကို အခြားသူတို့ မေးကြသော်ပေးမည့်အဖြေနှင့် ဘုရားရှင်၌ ကြည်ညိုပြီးသော ဒဿနမူလိကသာဝက၏ သဒ္ဓါတရားကို မည်သူတဦး တယောက်ကမျှ မဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ၂၃၀

၈-ကောသမ္ဗိယသုတ်

- ၁။ ဘဏ္ဍနဇာတနှင့် ကလဟဇာတအထူး၊ နိဇ္ဈာပေန္တိ န စ နိဇ္ဈတ္တိံ ဥပေန္တိ၌ နိဇ္ဈာပေန္တိ နိဇ္ဈတ္တိံ ပုဒ်တို့ကို ဋီကာနှင့်ညှိ၍ စိစစ်ပုံ ၂၃၁

မ နိ ၁ (၈)—န-ဗု-သ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၈-ကောသမ္ဗိယသုတ်

- ၂။ သောသိဘာရုံကျောင်းနေ ရဟန်းများ အချင်းချင်း မသင့်တင့် ကြကြောင်း ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားသဖြင့် မေတ္တာကာယ၊ ဝစီ၊ မနောကံနှင့်ယှဉ်၍ နေကြပါ၏လော၊ အဘယ့်ကြောင့် ဘာကိုသိမြင်၍ ဤသို့ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဖြစ်ကြ သနည်း စသည်ဖြင့် မိန့်တော်မူပုံ ၃၃၁၂
- ၃။ ချစ်ကြည်လေးစားခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ညီညွတ်ရေးတရား (သာရဏီယဓမ္မ) ၆-ပါးကို ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား ဟောကြားတော်မူပုံ၊ အဘိဝါ ဒေတွာ-ကို ဆိုစေ၍-ဟု အနက်ပေးယောဇနာနိုင်ပုံ ၃၃၂၄
- ၄။ ဘုဇိဿော ပုဒ်၏ဋီကာလာ ဝိဂ္ဂဟနှင့် သီလကျိုး၊ ပေါက်၊ ပြောက်၊ ကျားယူပုံ ၃၃၃
- ၅။ တထာရူပါယ ဒိဋ္ဌိယာ ကို“၌+အားဖြင့်”ဟု ၂-နည်း ယောဇနာနိုင်ပုံ၊ ဒိဋ္ဌိသာမည ဂတောပုဒ်၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့်ဝိဂ္ဂဟတ္ထ ၃၃၄
- ၆။ မိမိသန္တာန်၌ မပယ်ရသေးသော ပရိယုဋ္ဌာနကိလေသာ ရှိ+မရှိ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်စိတ် သမ္မာဒိဋ္ဌိကို အဖန်ဖန်ပွားများသော် မိမိစိတ်၌ ငြိမ်းချမ်းမှု ရ+မရ၊ ဤ သာသနာတော်မှ တပါးသောအယူဝါဒ၌ အဆိုပါ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်ပြည့်စုံသူ ရှိ+မရှိ ဆင်ခြင်သောသူအား ဉာဏ်အသီးအသီး ဖြစ်ပေါ်ပုံ ၃၃၄၅
- ၇။ ခလေးသူငယ်သည် မီးခဲကို နင်းမိ ထိမိသော် နောက်ထပ် မနင်း မထိမိစေရန် တွန့်ဆုတ် ယုတ်သိမ်းသွားသကဲ့သို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် ပြည့်စုံသူသည် မတော်တဆ အာပတ် လွန်ကျူးမိသော် အာယတိံ သံဝရဖြင့် အာပတ်မှ ထစေရန် ရဟန်း ချင်းချင်းထံသာမဟုတ် ဘုရားရှင်ထံ၌လည်း ဒေသနာကြားပုံ ၃၃၅၆
- ၈။ မိခင်နှားမသည် (ကာကောလောကန နည်းအရ) မြက်စားရင်း သားငယ်ကို စောင့် ရှောက်သည့် သဘောဖြင့် တစိတစောင်း ကြည့်ရှုသကဲ့သို့ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်သည် သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ကိစ္စကြီးငယ်ကိုလည်း ဆောင်ရွက်ကာ သိက္ခာ ၃-ပါး၌ ငဲ့ကွက်မှုလည်း မချွတ်ယွင်းကြောင်း ၃၃၆
- ၉။ တိဗ္ဗာပေက္ခာတိ ဗဟလပတ္တနော-ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သော်လည်း တိဗ္ဗာပေက္ခာဟု ရှိသင့်ကြောင်း ဝိနိစ္ဆယနှင့် အပစိနာတိကို အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ဖြင့် စိစစ်ထားပုံ ၃၃၆
- ၁၀။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘုရားတရားတော်ကို အလေးအမြတ် စိတ်စိုက်နားသောင့်ပုံ၊ ယင်းသို့နားထောင်သည့်အတိုင်း အတ္ထဝေဒ၊ ဓမ္မဝေဒ၊ ဓမ္မုပသံဟိတပါမောဇ္ဇကို ရရှိကြောင်း (မှတ်ချက်။ စာပိုဒ် ၄၉၃-မှ ၅၀၀-အထိ အရိယာသာဝက အင်္ဂါ ၇-ပါးကို ပြသည်။) ၃၃၆၇

၉-ဗြဟ္မနိမန္တနိကသုတ်

- ၁။ ဗကဗြဟ္မာသည် ကာယဌာန နှစ်ဝလုံး မြဲမြံခိုင်ခံ့တည်တံ့၏၊ မအို၊ မနာ၊ မသေ စသည် ဖြင့် မှားမှားယွင်းယွင်း ကြံဆသည်ကို သိတော်မူ၍ ဗြဟ္မာဘုံသို့ ကြွရောက်ကာ တရားဟောတော်မူခြင်း .... ၃၃၇၊၈

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၉-ဗြဟ္မာနိမန္တနိကသုတ်

- ၂။ မာရ်နတ်သည် ဗြဟ္မာတယောက်ကိုယ်၌ဝင်ပူး၍ “လောကကို လွှမ်းမိုးအုပ်စိုးကာ ဖန်ဆင်းစီရင်တတ်သော သတ္တဝါအားလုံးတို့၏ဖခင် မဟာဗြဟ္မာကြီးကို မောင်းမဲခြင်း မပြုလင့်။ပ။ ဗြဟ္မာကြီး၏ စကားကို လွန်ဆန်လျှင် အသရေကိုပြန်၍ပြေးစေသည်နှင့်တူသည်” စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင်အား တားမြစ်လျှောက်ထားပုံ .... ၃၃၉၊၄၀
- ၃။ မာသဒေါ၊ ဣဿရော၊ နိမ္မာတာ၊ သဇ္ဇိဘာ၊ ဝသီ၊ ဘဗျာ-စသောပုဒ်တို့၏ သဒ္ဒါရေးနှင့် အနက် ၃၃၉
- ၄။ ပဋိပ္ပဏာမေယျ။ပုဒ်၏ခတ်ပစ္စည်းစသည်နှင့် အဋ္ဌကထာဖွင့်၊ ပပါတေ-ပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးနှင့် အဓိပ္ပါယ်၊ ဧဝံသမ္ပဒမိဒံ- ပုဒ်သမာသံ+ဝါကျနှစ်မျိုးဖွင့်ဆိုပုံ... .... ၃၄၀
- ၅။ “ဗြဟ္မာပရိသတ်နှင့်တကွ ငါဘုရားကို သင့်လက်ထည်း ရောက်နေသည်ဟု သင် မာရ်နတ်ယူဆသော်လည်း ငါဘုရားကား သင့်လက်တွင်းသို့မရောက်” ဟု မာရ်နတ်အား မိန့်တော်မူပုံနှင့်၊ ဗကဗြဟ္မာကဘုရားရှင်အား “သင်၏အရင်အရင် သမဏဗြဟ္မာဏတို့သည် သင့်တဘဝ နေရမည့်အသက်နှင့် အညီအမျှ ကျင့်ကြံပြီး ဖြစ်ရကား ၎င်းတို့သာ ထွက်မြောက်ရာတပါး ရှိ+မရှိကို သိနိုင်သည်။ သင် (ဂေါတမ)ကား ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မသိနိုင်”ဟု လျှောက်ထားပုံ... .... ၃၄၁၊၂
- ၆။ ဓာတ်လေးပါးကို မျှမတတ် စွဲလမ်းခဲ့လျှင် သင်(ဘုရား)သည် ငါ၏ဩပသာယိက၊ ဝတ္ထုသာယိကဖြစ်ရလတ္တံ့ ဟု ဗကဗြဟ္မာလျှောက်ပုံ၊ ဘုရားရှင်က ၎င်းလျှောက်ထားချက်ကိုသာမက ဗကဗြဟ္မာ၏ ဂတိ၊ ဇုတိကိုပါ မည်သို့မည်ပုံ သိမြင်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ ၃၄၂
- ၇။ ဗာဟိတေယျော၊ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဧဝံမဟေသက္ခောတို့၏ ရုပ်ပြီးပုံ... .... ၃၄၂
- ၈။ ဘုရားရှင်က ဗကဗြဟ္မာအား “ပဌမဈာန်ဗြဟ္မာမှတစ်ပါး အခြားဗြဟ္မာတို့ ရှိကြ၏ဟုလည်း သင်မသိ၊ အာဘဿရာမှ စုတေ၍ ဤပဌမဈာန်ဘုံသို့ သင်လာရောက် ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း သင်မမှတ်မိ၊ ငါကား သိမြင်မှတ်မိသည်၊ ထို့ကြောင့် သင့်ထက်ငါသာ၍ သင့်အောက်မလျော့၊ သင်နှင့်လုံးဝမတူ”ဟုမိန့်ပုံ ၃၄၃
- ၉။ ဘုတ် ၄-ပါးနှင့် လူ နတ် ဗြဟ္မာတို့၌ ငါသည် တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းဟု မိန့်တော်မူသောအခါ ဗကဗြဟ္မာက ရိတ္တက၊ တုစ္ဆကအပြစ်ဖြင့် စွဲချက်တင်ပုံ .... ၃၄၃၊၄
- ၁၀။ “ပထဝီ’ ခေါ် အဟံ ဗြဟ္မေ ပထဝီ’ နာဘိဝဒိ” ကို ဝါကျ အစုံစုံပြုလုပ်ပြ၍ “သဒ္ဓံ ခေါ် အဟံ ဗြဟ္မေ” စသည်၌ သဗ္ဗအရ ဗုဒ္ဓအလို ဗကအလို ခွဲခြားပြီးလျှင်၊ ရိတ္တက၊ တုစ္ဆကအပြစ်ဖြစ်ပုံနှင့်-၎င်းအပြစ် ၂-ခုတို့၏ ထူးခြားချက် .... ၃၄၄၊၅
- ၁၁။ ဗကဗြဟ္မာသည် ဘုရားရှင်ရှေ့မှောက်၌ တန်ခိုးဖြင့် ကွယ်ပျောက်အံ့ဟုဆိုလျက် မပျောက်နိုင်ပဲ၊ ဘုရားရှင်ကသာ ကွယ်ပျောက်ကာ၊ ဘဝေဝါဟံ ဘယံ ဒိသွာ-စသော ဂါထာကို ဟောကြားတော်မူပုံ .... ၃၄၅၊၆

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၉-ဗြဟ္မနိမန္တနိကသုတ်

- ၁၂။ အစ္ဆရိယဗျူတစိတ္တဇာတာ-ပုဒ်ကို အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့ဖြင့် စိစစ်ပြပုံ ၃၄၇
- ၁၃။ ရှေးက ဘုရား, ရဟန္တာ(ဆိုသူ)တို့သည် တပည့်သာဝကတို့အား တရားဟောခြင်း, ၎င်းတို့ကို တပ်မက်ခြင်းကြောင့် အပါယ်ကျဘူးသည်ဟုဆိုကာ ဗြဟ္မာတဦး၌ ပူးဝင်နေသော မာရ်နတ်က ဘုရားရှင်အား တရားမဟောရန်, မတပ်မက်ရန် တားမြစ်စကား လျှောက်ထားပုံနှင့် ဘုရားရှင်က မာရ်နတ်၏ အလိုဆိုးကိုသိမြင်၍ ဘဝသစ်ဖြစ်ဖွယ်မရှိတော့ကြောင်းဥပမာတို့ဖြင့် ပြန်၍ မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၄၇၊ ၉
- ၁၄။ မာရ်နတ်လျှောက်ထားသော သမဏ, ဗြာဟ္မဏဘို့သည် အစစ်အမှန်များ မဟုတ်ကြောင်း၊ ငါဘုရားနှင့် ဘယ်ကြောင့် ကွာခြားကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၄၈၊ ၉
- ၁၅။ ဟိတာနုကမ္မိ x တာဒိသော-ပုဒ်တို့၌ သိမှတ်ဖွယ်နှင့် ဗြဟ္မနိမန္တနိက အမည်တွင်ပုံ အကြောင်း .... ၃၄၈၊ ၉

၁၀-မာရတဇ္ဇနိယသုတ်

- ၁။ ဝမ်းဗိုက်အစာဟောင်းအိမ်တွင်းသို့ မာရ်နတ်ဝင်နေသောအခါ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် “ငါ့ဗိုက်လေးသလိုလိရုံသည်၊ ပဲထမင်းဖြင့် ပြည့်လေယောင်တကား” ဟု စဉ်းစားမှ သိမြင်တော်မူ၍၊ မာရ်နတ်ကို အထွက်ခိုင်းရပုံ၊ ထွက်ပြီးနောက် တံခါးရွက်၌ ကပ်နေပုံ၊ အတိတ်ဘဝက သင်နှင့်ငါ တူဝရီးတော်စပ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၄၉၊ ၅၀
- ၂။ မနသိပုဒ်သည် အသချ်ဖြစ်သောကြောင့် မနသာကာသိကို “ဆုံးဖြတ်ပြီ” ဟု အနက်ပေးနိုင်ကြောင်း၊ အဂ္ဂလသဒ္ဓါ တံခါး ရွက်ဟောကြောင်း သာဓကများ ၃၅၀
- ၃။ ရှင်မောဂ္ဂလာန် ဒုဿီမာရ်နတ်ဖြစ်စဉ် ကကုသန်ဘုရား၏ သာဝက ၂-ပါးဖြစ်သော ဝိဇ္ဇရနှင့် သဗ္ဗိဝတို့ အမည်တွင်ပုံအကြောင်း .... ၃၅၁၊ ၂
- ၄။ ဒုဿီမာရ်နတ်ပူးဝင်ခြင်းခံရသော ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိတို့သည် လဇ္ဇီရဟန်းတို့ကို မဏ္ဍက, သမဏက, ဣဗ္ဗစသည်ဖြင့် ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဆဲဆို ရေရွတ်မိခြင်းကြောင့် အပါယ်ငရဲကို ကျရောက်ကြရပုံ .... ၃၅၂၊ ၃
- ၅။ ဒုဿီမာရ်နတ်၏ ပယောဂကြောင့် ဆဲဆို ရေရွတ်ခြင်းခံရသော ရဟန်းတို့သည် ကကုသန်ဘုရားရှင်၏ ဆုံးမဩဝါဒကြောင့် ဗြဟ္မာဝိဟာရတရားတို့ကို ပွားများကြပုံ ၃၅၃
- ၆။ ဒုဿီမာရ်နတ်ကြောင့် လဇ္ဇီရဟန်းတို့အား လေးစား, ကော်ရော်, ပူဇော်သက္ကာရ ပြုသူတို့သည် နတ်ရွာသုဂတိသို့ ရောက်ကြကြောင်း .... ၃၅၃၊ ၄
- ၇။ ဒုဿီမာရ်နတ် အနှောက်အရှက်ခံရသော ရဟန်းတို့သည် အသုဘ, အာဟာရေ ပဋိကုလ, အနာဘိရတိ, အနိစ္စဟု ရှုမှတ်နေရန် တိုက်တွန်းသည့်အတိုင်း လိုက်နာနေထိုင်ကြပုံ ၃၅၄
- ၈။ ကကုသန်ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြွတော်မူသောအခါ နောက်ပါ ဝိဇ္ဇရမည်သော အဂ္ဂသာဝကကို မာရ်နတ်က ခလေးတယောက်၌ ပူးဝင်၍ ခဲဖြင့်ပေါက်စေပုံ၊ ဘုရားရှင်က မာရ်နတ်သည် အတိုင်းအရှည်ကိုမသိဟု ကြံစည်လှည့်ကြည့်ကာမျှဖြင့် မာရ်နတ် စုတေ၍ သုံးမည်ရ ငရဲ၌ ကျရောက်ရပုံ .... ၃၅၄၊ ၅

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

မျက်နှာအမှတ်

၁၀-မာရတဇ္ဇနိယသုတ်

- ၉။ ဥက္ခေဝါဒံ မှတ်တော်နှင့် ခြေမှတ်တော် တခါပေါင်းဆုံလျှင် အနှစ်တထောင်၊
နှစ်ပေါင်းများစွာ မဟာနိရယဉ်ကျက်ပုံ၊ ဥဿဒင်္ဂေ နှစ်တသောင်းကျက်ပုံ။
ငရဲကျစဉ် ငါးဥက္ခေဝါဒံ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိပုံ-စသည်ဖြင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်က မာရ်နတ်
အား မိန့်တော်မူပုံ ၃၅၅၉
- ၁၀။ “အထခေါ ပါပိမ။ပ။အပလောကေသိ”-တဝါကျ၊ “နဝါယံ။ပ။မညာသိ” တဝါကျ။
ဤသို့ နှစ်ဝါကျဖြစ်သင့်ပုံ နာဂါပလောကိတ-ပုဒ် အနက်ပေးပုံ၊ ပကတိလူများ၏
အရိုးတေ့ဆက်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါများ၏ အရိုးချိတ်ဆက်၊ ဘုရားရှင်၏ အရိုးကား
ကွင်းဆက်ဟူသော စကားနှင့်ဆက်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ် ၃၅၅
- ၁၁။ သဟပလောကနာ-သာသင့်မြတ်၍ သဟပလောကနေန-ပါဌ်ပျက် ဖြစ်ကြောင်း
အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့နှင့်အညီ စိစစ်ချက်၊ ဝုဠာနိမံ၊ ပစ္စတ္တဝေဒနာပုဒ်တို့၏ ဝစနတ္ထ
စသည် ၃၅၅၆
- ၁၂။ “ပဉ္စ ပုဒ္ဓော ယထာတထံ” ဌိ ဝါကျ အပြည့်အစုံရေးလျှင် “ဘိက္ခုနာသက္ကော ပဉ္စ
ပုဒ္ဓော” ဟု ရှိမှရမည်ဖြစ်ကြောင်း သဒ္ဓါကျမ်းအမြင်ဖြင့် စိစစ်ခြင်း ၃၅၇
- ၁၃။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ၎င်း၏အတိတ်ဘဝကို သာဓကအဖြစ် ဟောကြား ပြသ၊
တရားချသဖြင့် မာရ်နတ် စိတ်ပျက်ထွက်ခွါသွားကြောင်း ၃၅၉

မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ ပြည့်စုံပြီ။

ယံယူ ‘ပလက္ခိယံ ဟေတ္ထံ၊ တံတဒုဒါဟဋ္ဌံ အယံ။
မာတိကာ သန္ဓတံ ဓမ္မ-နဒိံ တာယာမတဏ္ဍဝံ။

ကြို့တင်သိမှတ်ရန် သင်္ကေတအမှတ်များ

“ ” ဤကဲ့သို့ အင်ဗားတစ်ကော်မာပြုလျှင် ကော်မာအတွင်းရှိ စာသားများမှာ ပါဠိတော်ပါဌ် အာကာရဝါကျကို ယောဇနာသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

( ) ဤကဲ့သို့ ဘရက်ကက် လက်သည်းကွင်းပြုလျှင် ၎င်းအတွင်းရှိ စာသားများသည် အန္တာပေက္ခဆဋ္ဌိကို၎င်း၊ အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကို၎င်း၊ သာဓကပါဌ်ကို၎င်း၊ ထည့်စွက်ပါဌ်နက်ကို၎င်း၊ တနည်းကားကို၎င်း ဖော်ပြသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

— ဤကဲ့သို့ လောင်းဒက်ခေါ် မျဉ်းရှေ့ကို ပြုလျှင် အနက်ယောဇနာစကားဝါကျ မဆုံးသေး ဟု သိမှတ်ရန်။

၁-၂ ဤကဲ့သို့ စာသားအတွင်း၌ ဂဏန်းကိုပြုလျှင် ၎င်းဂဏန်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို၎င်း၊ ပဒဝိစယကို၎င်း၊ ပါဠိ-အဋ္ဌကထာ-ဋီကာတို့၏ ဆိုလိုချက်ကို၎င်း သိလွယ်စေရန် အောက်ခြေတွင် မျဉ်းသားလျက် သီးခြားဂဏန်းစဉ်အလိုက် ဖော်ပြထားသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

ဗုဒ္ဓါဒိထောမနာ-ပဏာမဂါထာများ ပါဠိနိဿယ

ဗုဒ္ဓထောမနာ

- (က) ဆိန္ဒူမူလဿ ရုက္ခဿ၊ ပဏ္ဏာနိ ပန္နတံ ဂတာ။
ဆိန္ဒူမူလဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပဏ္ဏာသာ ပန္နတံ တထာ။

ဆိန္ဒူမူလဿ၊ ကိုင်းခက်တောဖြာ၊ မဝေဆာအောင်၊ သေချာခုတ်စဉ်း၊ ဖြတ်တောက်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိသော။ ရုက္ခဿ၊ ဘယ်ညာယိမ်း၊ မစိမ်းလဲ့ပဲ၊ တိမ်းငဲ့နဲ့ယိုင်၊ အခြေမခိုင်သော သစ်ပင်၏။ ပဏ္ဏာနိ၊ ရာသီအကြိုက်၊ ခေတ်အလိုက်ဖြင့်၊ သိုက်မြိုက်ကူးယှက်၊ အထူးထူးသော အရွက်တို့သည်။ ပန္နတံ၊ စိမ်းလန်းစိုပြေ၊ ပင်ကိုယ်နေမှ၊ လိုလိုမြေခ၊ ကြွေကျရသည့်အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ အခြေခံအစစ်၊ သူ့အမြစ်မှ၊ အသစ်အားမြှောက်၊ ကုမ-ထောက်သဖြင့်၊ ဆိုက်ရောက်ကြ ကုန်၏။

တထာ၊ သစ်ပင်နှင့်နှိုင်း၊ ထိုသည့်အတိုင်းသာလျှင်။ ဆိန္ဒူမူလဿ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်၊ တဏှာဝင်မြစ်၊ ပြတ်ပြီးဖြစ်သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပါရမီအပေါင်း၊ ခဝပ်ငြောင်းသဖြင့်၊ တင့်တောင်း တင့်တယ်၊ လွန် သပွယ်၍၊ ခန့်ထယ်လေငြား၊ သဗ္ဗညု မြတ်ဘုရား၏။ ပဏ္ဏာသာ၊ အနုမတက်သံသာစက်မှ၊ ဆက်လက် ကိန်းဝပ်၊ ဆင့်ကာထပ်မည့်၊ တဏှာတည်းဟူသော ရွက်ချပ်တို့သည်။ ပန္နတံ၊ စွမ်းအားတွေလျော့၊ နှမ်းခွေပျော့၍၊ ကြွေကျရတော့သည့်အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ လေးဖြာဖိုလ်မဂ်၊ အကြိမ်ကြိမ်ဖျက် သဖြင့်၊ အဆက်ဆက်ထုတ်ချောက်၊ မုချဆိုက်ရောက်ကြကုန်၏။

ဓမ္မထောမနာ

- (ခ) မူလိကာနမမူလာယ၊ မူလပဏ္ဏာသဒေသနာ။
မူလစ္ဆိန္ဒူတမာပေတာ၊ မူလစ္ဆိန္ဒူဒီရိတာ။

မူလိကာနံ၊ ဆင်းရဲမွန်သမျှ၊ အနန္တ၏၊ ပင်မအစစ်၊ အကုသိုလ်အမြစ်ရှိသူတို့အား။ အမူလာယ၊ ထိုသည့်မူလ၊ ဟူသမျှတို့။ မူမုမကျန်၊ ကင်းစင်ကြရန်အလို့ငှါ။ မူလစ္ဆိန္ဒူတမာပေတာ၊ (မူလစ္ဆိန္ဒူတံ အာပေတာ) အရိယာဟူ၊ မြစ်ပြတ်သူ၏၊ တမူတင့်ဆန်း၊ ဆင့်အတန်းသို့၊ မြင့်စွမ်းရောက်စေ နိုင်သော။ မူလပဏ္ဏာသဒေသနာ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ၊ ကျမ်းအစမှ၊ မူလဝေါဟာ၊ ငါးဆယ်သော ဒေသနာကို။ မူလစ္ဆိန္ဒူန၊ မူလသမုတ်၊ မြစ်အငုတ်ကို၊ ထစ်ခုတ်နုတ်ထွင်၊ သုမ်သင်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်။ ဥဒီရိတာ၊ သတုစရိုက်၊ စိတ်နှင့်ကိုက်အောင်၊ အလိုက်သင့်လျော်၊ ဟောမြွက် တော်မူအပ်ခဲ့လေပြီ။ ။

သံသထောမနာ

- (ဂ) ယထာဓမ္မံ နုသိက္ခန္ဓာ၊ မူလိကာမူလတံ ဂတာ။
မူလဇာ ပဏ္ဏာသာ ပန္န၊ ပဏ္ဏာသာပန္နကာထဝါ။

ယထာဓမ္မံ။ မှန်ကန်တိကျ၊ ဟောညွှန်ပြသည့်၊ မူလပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်အားလျော်စွာ။ အနု သိက္ခန္ဓာ၊ တဆင့်ထက်တဆင့်၊ မြင့်ထက်မြင့်အောင်၊ မြင့်ကာမြင့်ကာ၊ ကျင့်ဆောင်တော်မူကြပါ

ကုန်သော။ မူလိကာ၊ လောဘ ဒေါသ၊ မောမူဟဟ၊ မူလသုံးပါး၊ အမြစ်တယ်သူများတို့သည်။ အမူလတံ၊ လောဘ ဒေါသ၊ မောမူဟတို့၊ လုံးဝဆိတ်သုဉ်း၊ ကုန်ဆုံးပျောက်ကင်းသူတို့၏အဖြစ်သို့။ ဂတာ၊ ပါရမီရင့်၊ သမ္ဘာတင်၍၊ ဆင့်ဆင့်ပုံသေ၊ အသင့်ရောက်ရှိကြပေကုန်၏။ အထဝါ၊ ဆိုအပ် ခဲ့ပြီး၊ ချီးကျူးနည်းကို၊ ပြောင်းလည်း၍သာ၊ နောက်ထပ်ချီးကျူးရပြန်ပါမူကား။ (ယထာဓမ္မ နုသိက္ခန္ဓာ-ထပ်လိုက်) မူလဇာ၊ အဝိဇ္ဇာနှင့်၊ တဏှာလက်ချက်၊ သူ့ စနက်ကြောင့်၊ ဆက်လက် ဖန်ခါ၊ ဖြစ်ပေါ်၍လာကြပါကုန်သော။ ပဏှာသာ၊ နောက်ထပ်ပွားစီး၊ တဏှာဟူသော ရွက်ချပ် ပိုင်ရှင်ကြီးတို့သည်။ ပန္နပဏှာသံ၊ တဏှာအရှိန်၊ ရွက်ခေတ်တိမ်၍၊ တမိန်မိန်ညှိုးလျှ၊ ကြွေကျ ရသဘဝသို့။ အာပန္နကာ၊ စည်းကမ်းတန်တန်၊ နည်းလမ်းမှန်ဖြင့်၊ ကျင့်ဟန်ချိုးပြေ၊ ဆိုက် ရောက်ကြလေကုန်ပြီ။ ။

ရတနတ္ထယပဏာမ

(ဃ) တဉ္စ ဗုဒ္ဓံ တဉ္စ ဓမ္မံ၊ တဉ္စ သံဃံ နမာမသေ။
နမိတံ ဝုတ္တသုတ္တံ၊ သဂဏ္ဍိယတ္တနိဿယံ။

တဉ္စဗုဒ္ဓံ၊ ပြဆိုအပ်ပြီး၊ ထိုဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို၎င်း။ တဉ္စဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းညွှန်၊ ထိုတရားမှန် တရားမှန်ကို၎င်း။ (မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်တို့ကိုလည်း အဝိနာဘာဝနည်းဖြင့်ယူ) တဉ္စသံဃံ၊ ညွှန်ပြသည့်အလျောက်၊ ကျင့်ပြီးမြောက်သည့်၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာ၊ ထိုပရမတ္ထသံဃာကို ၎င်း။ နမာမသေ၊ လွန်စွာလေးနက်၊ ယုံကြည်ချက်ဖြင့်၊ ထိပ်ထက်ဖူးပြင်၊ ရှိဦးတင်ကြပါကုန်၏။ နမိတံ၊ လွန်စွာလေးနက်၊ ယုံကြည်ချက်ဖြင့်၊ ထိပ်ထက်ဖူးပြင်၊ ရှိဦးတင်ကြကုန်ပြီး၍။ ဝုတ္တသုတ္တံ၊ မဂ်လမ်း၊ ဖိုလ်လမ်း၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊ ဖြောင့်တန်းထုတ်ညွှန်၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သုတ္တန်မှန်၏။ သဂဏ္ဍိယံ၊ လွန်စွာခဲကပ်၊ အသိကြပ်သည့်၊ ပုဒ် ပါဌ ခိပ္ပါယ်၊ ခက်ဆစ်အသွယ်သွယ်နှင့် တကွသော။ အတ္တနိဿယံ၊ မှန်ကန်တိကျ၊ အနက်ပြသည့်၊ မှီစရာအစစ်၊ နိဿယသစ်ကို။ (ကုမ္မ-၌စပ်)

ပဋိညာ

(င) မန္တိယ ညောညိမညဉ္စ၊ ပါဠိံ တဒတ္ထဝဏ္ဏနာ။
တဋ္ဌိကာဝေက္ခိတံ ကုမ္မံ၊ သံသန္တိယ ပုနပုနံ။

အညောညံ၊ တဉ္စပညာ၊ တဉ္စမှာဖြင့်၊ ပညာတုံလှယ်၊ ရောင်းအဝယ်သို့၊ ဖလယ်ထုတ်သွင်း၊ နိဿယာစရိယာတို့ အချင်းချင်း။ မန္တိယ၊ သူမှား ငါမှန်၊ ငြင်းမသန်ပဲ၊ အမှန်ရောက်ရေး တိုင်ပင် ဆွေးနွေးကြကုန်၍။ ဣမံ ပါဠိံ စ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၊ မြဲမြံနှင့်၊ အစွဲအတ္တ၊ အနတ္တဟု၊ အစစမြက် ဖော်၊ ဤမူလပဏှာသပါဠိတော်ကို၎င်း။ အညံ ပါဠိံ စ၊ ဤမှတပါး၊ လွန်များပြားသည့်၊ ဘုရား ဟောဖော်၊ အခြားသောပါဠိတော်ကို၎င်း။ တဒတ္ထဝဏ္ဏနာစ၊ ဤကျမ်းနှင့်နွယ်၊ ငါးနိကာယ်မှ၊ သွယ်သွယ်များစွာ၊ ထိုတို့၏ အဋ္ဌကထာတို့ကို၎င်း။ တဋ္ဌိကာစ၊ နောက်ထပ်တခါ၊ ဋ္ဌကထာကိုဖြင့်ကာ ဖွဲ့နွဲ့၊ ဆင့်ကာချဲ့သည့်၊ ထိုတို့၏ ဋီကာ နဋီကာတို့ကို၎င်း။ အဝေက္ခိတံ၊ သေချာစေ့ငုံ၊ ဖွေရှာကာ ညာဏ်ဖြင့်ရှုကြကုန်၍။ ပုနပုနံ၊ တင်းမတိမ် မရောင်ရဲ၊ ထပ်ချည်းတလဲလဲသာလျှင်။ သံသန္တိယ၊ ရှေ့နှင့်နောက်ချင်း၊ စာမှချင်းနှင့်၊ လူချင်းယူဆ၊ ဝါဒချင်းညှိနှိုင်းတော်မူကြ၍။ ကုမ္မံ၊ ကိုသံ့တာဝန် ကိုယ်၊ မကပ်ခိုပဲ၊ ပိုမိုလေးစား၊ ကျေးဇူးများအောင်၊ ရေးသားစီရင်ကုန်ပုံမဲ့သတည်း။

မဇ္ဈိမနိကာယံ

မုလပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-မုလပရိယာယဝဂ်

၁-မုလပရိယာယသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ (ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤမုလပရိယာယသုတ်ကို)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့အနီး၌။ သုဘဂဝနေ၊ သုဘဂဝသည်သော တော၌။ သာလရာဇမူလေ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကြီး၏အနီး၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌။ (ထိုတောစိုးသစ်ပင်ကြီး၏အနီး၌-ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား

၁။ ဧဝံ-နိဒဿန။ မေ-တတိယာကတ္တား။ သုတံ-ဥပစာရဏတ္ထ။ ကမ္မရုပ် ပြန်ဆိုသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဟု အာကာရ။ ဤသို့သာဟု အဝဇာရဏ အနက်လည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ မေ-ကို ဆဋ္ဌုန္တသမ္ဗုဒ္ဓ အနက် ယောဇနာသော် သုတံ-ကို ဥပစာရဏတ္ထ ဘာဝရုပ်ကြံ၍ ယောဇနာလေ။

၂။ ဤသုတ် အဋ္ဌကထာအလိုကျ ယောဇနာသော်။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါပတ်လုံး-ဟု အစွန္တသံယောဂတ္ထ ပေးလေ။ ဤ-ဟု ပေးသည်ကား ပေါရာဏာစရိယတို့အလိုဟု အဋ္ဌကထာ၌ ပြဆိုသည်။

၃။ သာမိပိကာဓာရ မုချတ္ထ။ သမိပတ္ထေစေတံ ဘုမ္မဝစနံ-အဋ္ဌကထာနှင့် အညီတည်း။ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌ ဟု ပေးသော် ဥပစာရတ္ထ၊ နောက်၌လည်း မုချတ္ထ ဥပစာရတ္ထ ယောဇနာပုံကို ဤနည်းအတိုင်း မှတ်လေ။

၄။ ခေါတိ ပဒပူရဏမတ္ထေ အဝဇာရဏေ အာဒိကာလတ္ထေ ဝါ နိပါတော-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ဤ၌ ပဒပူရဏအနေဖြင့် ယောဇနာသည်။ တတြ၊ ၌။ ပ။ အာမန္တေသိ ခေါ၊ ခေါ်တော်မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း-ဟု အဝဇာရဏတ္ထ။ ခေါ၊ ဆက်ဦးအံ့ဟု အာဒိကာလတ္ထ (ဝါကျာရမ္မ)လည်း ယောဇနာလေ၊ အကျယ်ဋီကာရှ။

ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စယောသံ၊ ရှေးရှုနာယုကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သဗ္ဗဓမ္မမူလပရိယာယံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာတော်ကို။ ဒေသဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တံ၊ ထိုဒေသနာတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိတံ၊ ဟောပေအံ့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဘန္တေတိ၊ မှန်ပါဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ကို။ ပစ္စယောသံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အရိယာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော) အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော) မြတ်သော တရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ္မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော) မြတ်သော တရား၌။ အဝိနိတော၊ သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီးသူမဟုတ်သော ၂။ သပ္ပရိသာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော) သူတော် ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပရိသဓမ္မဿ၊ (ဘုရားအစရှိသော) သူတော်ကောင်းတို့၏ တရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပရိသဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနိတော၊ သော။ အဿုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတမရှိသော (ဋ္ဌ)။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုမရှိသော (ဋီ)။ ပုထုဇ္ဇေနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ပထဝိံ၊ မြေကို။ ပထဝိတော၊ မြေဟူ၍။ (ပစ္စတ္တေ နိဿက္ကဝစနံ-ဋီ)။ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှားသောအားဖြင့် သိ၏။ ပထဝိံ၊ ကို။ ပထဝိတော၊ ဟူ၍။ သညတော၊ မှားသောအားဖြင့် သိပြီး၍။ ပထဝိံ၊ ဟူ၍။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ ပထဝိယာ၊ ၌။ မညတိ၊ ၌။ ပထဝိတော၊ မှ။ မညတိ၊ ၌။ ပထဝိံ၊ ကို။ မေတိ၊ ငါ့မြေဟူ၍။ မညတိ၊ ၌။ ပထဝိံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ တံ၊ ထိုသို့မှတ်ထင် နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ တံ၊ ထိုမြေကို။ အပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အာပံ၊ ရေကို။ ပ။ တေဇံ၊ မီးကို။ ပ။ ဝါယံ၊ လေကို။ ပ။

၃။ ဘူတေ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏ အောက်၌ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပ။ ဒေဝေ၊ အသင်း အပင်းနှင့်တကွ မာရ်နတ်မှတစ်ပါးသော နတ်တို့ကို။ ပ။ ပဇာပတိံ၊ မာရ်နတ်ကို။ (ပရိသတ်နှင့် တကွယူ)။ ပ။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာကို (ပဌမဈာန်ဘုံယူ)။ ပ။ အာဘဿရေ၊ အာဘဿရဗြဟ္မာတို့ကို။ (ဒုတိယဈာန်ဘုံ ဗြဟ္မာအားလုံးယူ)။ ပ။ သုဘကိဏှေ၊ သုဘကိဏှ ဗြဟ္မာတို့ကို။ (တတိယဈာန်ဘုံ ဗြဟ္မာအားလုံးယူ)။ ပ။ ဝေဟပ္ပလေ၊ ဝေဟပ္ပလ ဗြဟ္မာတို့ကို။ (စတုတ္ထဈာန်ဘုံ ဗြဟ္မာအားလုံးယူ)။ ပ။ အဘိဘုံ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာကို။ ပ။

၁။ အာမန္တနဝစနံ စပ်သော် ဘဂဝတော-ကို သာမုတ္တံ၊ ပစ္စယောသံ-ဟူသော ပဋိဿဝဋ် စပ်သော် သမ္ပဒါနတ္ထယောဇနာ။ (ဋီကာ)။
 ၂။ ဝိနိယိတ္တာတိ ဝိနိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူ (အရိယာ) ရ၏။ တ-ပစ္စည်းအတိတ်ကာလကမ္မတ္ထ။ ဝိနိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူ (အရိယာ) သည်။ န၊ မဟုတ်။ အဝိနိတော၊ မဟုတ်။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာရှု၍ ဤသို့ အဝယဝတ္ထုပြု။
 ၃။ စာပိုဒ် ၁၂-၌ ပရိညာတန္တံ တထာဂတဿ-ဟု ရှိသောကြောင့် ဤနေရာနှင့်တကွ တံကိဿဟေတု- ဟူသော အမေး၏ အဖြေစကားရပ်တိုင်း စာပိုဒ် ၁၂-ကဲ့သို့ ရှိသင့်၏။

၄။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဗြဟ္မာကို။ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဗြဟ္မာကို။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဗြဟ္မာကို။ပ။ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဗြဟ္မာကို။ပ။

၅။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော ရူပါရုံကို။ပ။ သုတံ၊ ကြားအပ်သော သဒ္ဓါရုံကို။ပ။ မုတံ၊ အာရုံသို့ ရောက်အပ်သော ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို။ပ။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော ဓမ္မာရုံကို။ပ။

၆။ ဧကတ္ထံ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်ကို။ပ။ နာနတ္ထံ၊ အသီးအသီး၏အဖြစ်ကို။ပ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော သက္ကာယကို။ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ကို။ပ။

ပုထုဇ္ဇနဝသေန၊ ပုထုဇဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။

ပဌမနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပဌမနည်းကို ပြဆိုရာဘုံ အပိုင်းအခြားသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေက္ခော၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်သော။ ဝါ၊ မဂ်လေးပါး အောက် ဖိုလ်သုံးပါးကို ရပြီးဖြစ်သော။ ယောပိ သောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ အပ္ပတ္တမာနသော၊ မရောက်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ (ယောဂလေးပါးတို့နှင့် မယှဉ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဟု တနည်းပေး။ ။ အဋ္ဌကထာ)။ ။ ပတ္တယမာနေော၊ တောင့်တလျက်။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ ပထဝိံ၊ ကို။ ပထဝိတော၊ ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၏။ ပထဝိံ၊ ကို။ ပထဝိတော၊ ဟူ၍။ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ပထဝိံ၊ ဟူ၍။ မာမညိ၊ မမှတ်ထင်။ ပထဝိယာဉ္ဇိ၊ မာမညိထင်။ ပထဝိတော၊ မှ။ မာမညိထင်။ ပထဝိံ၊ ကို။ မေတိ၊ ဟူ၍။ မာမညိထင်။ ပထဝိံ၊ ကို။ မာဘိနန္ဒိ၊ မနှစ်သက်။ တံ၊ ထိုသို့ မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်း သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တဿ၊ ထိုသေက္ခရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုမြေကို။ ပရိညေသံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ၎င်း။ အာပံ၊ ကို။ပ။

သေက္ခဝသေန၊ သေက္ခ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒုတိယနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁။ တခုသော အာရုံ၌သာ တခုသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဟု ဆိုလိုသည်။ နာနတ္ထံ-၌ လည်း ဤနည်း။ ဋီကာ။

၈။ ဘိက္ခုဝေတို့။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးသော။ ခိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိသော။ ဝုသိတဝါ၊ (ဂရုသံဝါသ-စသည်၌) ကျင့်သုံးပြီးသော။ ဝါ၊ သုံးအပ်သော မဂ်ဖိုလ်ရှိ သော။ ကတကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စရှိသော။ ဩဟိတဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာစသော ဝန်ရှိသော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိသော။ ပရိက္ခိဏဘဝ သံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိသော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာယ၊ သိ၍။ (ယ-ဖော်၍ ပေးသည်)။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီး သော။ ယောပိ သော ဘိက္ခု၊ အကြွ်ရဟန်းသည်လည်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သောပိ၊ သည်လည်း။ ပထဝိံ၊ ကို။ ပထဝိတော၊ ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၏။ ပ။ နမညတိ၊ မမှတ် ထင်။ ပ။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ပ။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုမြေကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၏။

ခိဏာသဝဝသေန၊ ရဟန္တာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တတိယနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
 နိဠိတော၊ ပြီးပြီ။

၉။ အရဟံ၊ သော။ ပ။ တံ၊ ထိုသို့မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဝီတရာဂတ္တာ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

အာပံ၊ ကို။ ပ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ရာဂဿ၊ ၏။ ခယာ၊ သာလျှင်။ ဝီတရာဂတ္တာ၊ တည်း။

ခိဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်။ စတုတ္ထနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
 နိဠိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၀။ ဘိက္ခုဝေတို့။ အရဟံ၊ သော။ ပ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဒေါသဿ၊ ဒေါသ၏။ ခယာ၊ သာလျှင်။ ဝီတဒေါသတ္တာ၊ တည်း။

အာပံ၊ ကို။ ပ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဒေါသဿ၊ ၏။ ခယာ၊ သာလျှင်။ ဝီတဒေါသတ္တာ၊ တည်း။

ခိဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စမနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
 နိဠိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၁။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ပ။ မောဟဿ၊ မောဟ၏။ ခယာ၊ သာလျှင်။ ဝီတမောဟတ္တာ၊ တည်း။

ခိဏာသဝဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဆဋ္ဌနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
 နိဠိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၂။ ဘိက္ခုဝေတိ။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သည်။ ပ။ တထာဂတဿ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ပရိညာတံ၊ အပ်ပြီ။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဧ။

တထာဂတဝသေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သတ္တမနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

၁၃။ ဘိက္ခုဝေတိ။ ပ။ တံ၊ ထိုသို့မမှတ်ထင် မနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ မူလန္တိ၊ အကြောင်းရင်းဟူ၍ ၎င်း။ ဘဝါ၊ ကမ္မဘဝကြောင့်။ ဇာတိတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဖြစ်၏ဟူ၍ ၎င်း။ (ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကြောင့်)။ ဘူတဿ၊ သတ္တဝါ၏။ ဇရာမရဏန္တိ၊ အိုခြင်း သေခြင်းဖြစ်၏ဟူ၍ ၎င်း။ ဣတိဝိဒိတော၊ ဤသို့သိသောကြောင့်၎င်းတည်း။ ဘိက္ခုဝေတိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တဏှာနံ၊ တဏှာတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ တင်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိနိဿဂါ၊ တဖန်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် မြတ်သော တရားမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိကြောင်း ဖြစ်သော အရဟတ္တဒဂ်ဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိတိ၊ ဆို၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစ တေဒဝေါစ-၌ ပြန်သတ်လေ)။

တထာဂတဝသေန၊ အားဖြင့်။ အဋ္ဌမနယဘူမိပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

ဘဂေါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ နအဘိနန္ဒု၊ မနှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။ (နောက်နောက်သုတ်အားလုံး ဧဝံ မေ သုတံ ပြန်၍စပ်လေ)။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ မူလပရိယာယသုတ္တံ၊ မူလပရိယာယသုတ်သည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂-သဗ္ဗာသဝသုတ်

၁၄။ (ဧဝံ မေသုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဤ။ ဘဂေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်အနီး၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အရံ၌။

၁။ ပရိညာတန္တံကို ပရိညာတ အန္တံဟု ပုဒ်ခွဲ၍ အန္တံကို အဝသာနတ္ထ ကြံပြီးလျှင် အဋ္ဌကထာ တနည်း ဖွင့်သေး၏။

ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ (သာမညာဓာရ ဝိသေသာဓာရ အချင်းချင်း ထောက်ဆ၍ ခွဲလေ)။ ဝိဟရတိ၏။ တကြခေါ၊ ၌။ပ။ သဗ္ဗာသဝသံဝရပရိယာယံ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါ တရားတို့ကို စောင့်စည်းကြောင်း ဖြစ်သော ဒေသနာတော်ကို။ဒေသေသာမိဒံ။ပ။ ဘဂဝါသည်—

၁၅။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဇာနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပဿတော၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါတရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဇာနတော၊ မသိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကို။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ အပဿတော၊ မမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကို။ နောဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ နည်း။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၎င်း။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၎င်း။ ဇာနတော၊ ၏။ ပဿတော၊ ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်ပေါ်ကုန်သေးသော။ အာသဝါစေတိ၊ တို့သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ အာသဝါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပဝဇ္ဇန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ ၌။ အနုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သေးသော။ အာသဝါစေတိ၊ တို့သည်လည်း။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်ပြီးသော။ အာသဝါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။

၁၆။ ဘိက္ခဝေဘို့။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ သံဝရာပဟာတဗ္ဗာ၊ စောင့်စည်းကြောင်း သတိသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ပဋိသေဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ မှီခိုကြောင်း ဉာဏ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ အဓိဝါသနာပဟာတဗ္ဗာ၊ သည်းခံကြောင်း အဒေါသသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ပရိဝဇ္ဇနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း စေတနာသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်ဖျောက်ကြောင်း ဝီရိယသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ပ။ အာဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။

ဒဿနာ ပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၁၇။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ် တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ပ။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ မနသိကရဏီယေ၊ နှလုံး သွင်းထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အမနသိကရဏီယေ၊ နှလုံးမသွင်း

၁။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာတိ ဒဿနေန ပဟာတဗ္ဗာ၊ သေနယော သဗ္ဗတ္ထ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ဒဿနာ သံဝရာ-စသည်ကို အဝုတ္တကတ္တာ၊ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ သံဝရာပဟာတဗ္ဗာ-စသည်ကို သမာသံအဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာ သည်။ ဒဿနာတိ ဣဒံ ဟေတုမှ နိဿက္ကဝစနန္တိ-ဟူသော ဋီကာအလို ဒဿနာသံဝရာ-စသည်ကို ဟေတုတ္ထ နိဿက္ကဝစန အဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာရမည်။

ထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နပုဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ မနသိကရဏီယော၊
 ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အပုဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ အမနသိကရဏီယော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ
 တို့ကို။ အပုဇာနန္တော၊ ၍။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နမနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးမသွင်းထိုက်ကုန်။ တေဓမ္မေ
 တို့ကို။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးသွင်းထိုက်ကုန်၏။
 တေဓမ္မေ တို့ကို။ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၍။ နမနသိကရဏီယာ၊ နှလုံး
 မသွင်းထိုက်ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ
 တို့ကို။ မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ အနုပ္ပန္နော၊
 သေးသော။ ကာမာသဝေါ၊ ဝါ။ ကာမာသဝသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီးသော။
 ကာမာသဝေါ၊ သည်လည်း။ ပဝစုတိ၊ တိုးပွား၏။ အနုပ္ပန္နော၊ သော။ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝ
 သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ ဘဝါသဝေါ၊ သည်လည်း။ ပဝစုတိ၊ ၍။ အနုပ္ပန္နော၊
 သော။ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊
 သည်လည်း။ ပဝစုတိ၊ ၍။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့တည်း။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ မနသိကရောတိ၊ ၍။
 န မနသိကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ မနသိကရဏီ-
 ယာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။
 မနသိကရောတော၊ သော။ အဿ၊ ၌။ အနုပ္ပန္နော၊ သော။ ကာမာသဝေါ၊ သည်လည်း။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊
 မဖြစ်။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ ကာမာသဝေါ၊ သည်လည်း။ ပဟိယတိ၊ ကင်း၏။ ပ။ ယေဓမ္မေ၊ တို့ကို။
 နမနသိကရောတိ၊ နှလုံးမသွင်း။ မနသိကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေ၊ တို့တည်း။

တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သန္တာန်၌)။ အမနသိကရဏီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။
 မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ မနသိကရဏီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အမနသိ
 ကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ ပ။ ပဝစုန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၈။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဟံ၊ သည်။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်ပြီးသော ကာလ၌။
 အဟောသိ နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နအဟောသိ နုခေါ၊ မဖြစ်ဘူးလေ
 သလော။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။ (လိင်္ဂံ ဥပပတ္တိကိုပါယူ)။ အဟောသိ
 နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ အဘယ်ပုံသဏ္ဍာန်သည်။ အဟောသိ နုခေါ၊
 ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။ ဟုတုာ၊
 ဖြစ်၍။ ကိံ၊ သည်။ အဟောသိ နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊
 လာလတ္တံ့သော ကာလ၌။ ဘဝိဿာမိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေလော။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။
 နဘဝိဿာမိနုခေါ၊ မဖြစ်လတ္တံ့လေလော။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိနုခေါ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့လေနည်း။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေနည်း။
 အဟံ၊ သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ သည်။ ဟုတုာ၊ ဖြစ်၍။ ကိံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမိနုခေါ၊ နည်း။
 တေရဟိဝါ ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ၊ ယခုဖြစ်ဆဲ ကာလ၌လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။
 နောအသ္မိနုခေါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ကိံ၊ သည်။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ကထံ၊ သည်။

အသို့နုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ အယံသက္ကော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ကုတော၊ အဘယ်ဘဝမှ။ အာဂတော
 နုခေါ၊ လာသနည်း။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်ဘဝသို့။ ဂါမိ၊ သွားမည့်သူသည်။
 ဘဝိဿတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဇ္ဈတံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ကထံကထိ၊ သို့လော သို့လား
 ယံမှားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ မနသိကရောတိ၊
 နှလုံးသွင်း၏။^၁

၁၉။ ဧဝံ၊ သို့။ အယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရောတော၊ သော။ တဿ၊ ၌။ ဆန္နံ၊
 ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဒိဋ္ဌိတို့တွင်။ အညတရာ၊ တပါးပါးသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ၏။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အသက် လိပ်ပြာ ဝိညာဉ်ကောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။
 အဿ၊ ထိုမသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ပုထုဇဉ်၏ (သန္တာန်၌)။ သစ္စတော၊
 မှန်ကန်သောအားဖြင့်။ ထေတတော၊ စွဲမြဲသော အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မေ၊ ငါ၏။
 အတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အတ္တနာဝ၊ သညက္ခန္ဓာ
 ဟူသော အတ္တဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ သညက္ခန္ဓာမှ ကြွင်းသောခန္ဓာ ဟူသော အတ္တကို။
 သဉ္ဇာနာမိ၊ အမှတ်ပြု၍ သိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အတ္တနာဝ၊ သညက္ခန္ဓာ
 ဟူသော အတ္တဖြင့် သာလျှင်။ အနတ္တာနံ၊ သညက္ခန္ဓာမှ ကြွင်းသော ခန္ဓာဟူသော အနတ္တကို။
 သဉ္ဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ မူလည်း။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနတ္တနာဝ၊ သညက္ခန္ဓာ ဟူသော အနတ္တ
 ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ သညက္ခန္ဓာမှ ကြွင်းသော ခန္ဓာဟူသော အတ္တကို။ သဉ္ဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

အထဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ အဿ၊ ၌။ “မေ၊ ငါ၏။ ယောအယံအတ္တာ၊ အကြင် အတ္တသည်။
 ဝဒေါ၊ ဆိုတတ်၏။ ဝေဒေယျော၊ သိတတ် ခံစားတတ်၏။ တကြတတြ၊ ထိုထိုဘုံ ထိုထိုအာရုံ
 တို့၌။ ကလျာဏပါပကာနံ၊ ကောင်း မကောင်း ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။
 ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ မေ၊ ငါ၏။ သောအယံ အတ္တာ၊ သည်။ နိစ္စော၊ မြဲ၏။ ဓုဝေါ၊ ခိုင်ခံ့၏။
 သဿတော၊ တည်တံ့၏။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိ။ သဿတိသမံ၊ အမြဲ
 တည်သော ဝတ္ထုတို့နှင့်တူစွာ။ တထေဝ၊ ထိုတည်တံ့ခိုင်မြဲ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်
 သာလျှင်။ ဌဿတိတိ၊ တည်တံ့လတ္တံ့” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေတိ။
 ဣဒံ၊ ဤမြင်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဒိဋ္ဌိဟူ၍၎င်း။ ဒိဋ္ဌိဂဟနံ၊ ဒိဋ္ဌိချုပ် ဟူ၍၎င်း။ ဒိဋ္ဌိကန္တာရံ၊ ဒိဋ္ဌိခရီးခဲ ဟူ၍
 ၎င်း။ ဒိဋ္ဌိဝိသုကံ၊ ဒိဋ္ဌိငြောင့် ဟူ၍၎င်း။ ဒိဋ္ဌိဝိပုန္ဒိတံ၊ လှုပ်ရှားတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူ၍၎င်း။ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံ၊
 ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်ဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနသံယုတ္တော၊ ဒိဋ္ဌိသံယော
 ဇဉ်နှင့် ယှဉ်သော။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။
 ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်း
 တို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသင့်ခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာ
 ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ နပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁။ ကိနုခေါ အဟောသိ ကိ ဟုတွာ-စသည်၌ ဝါကျပီပီ ခွဲ၍ ယောဇနာသည်။ သမာသ်မဟုတ်စေကာ
 တွဲ၍လည်း ယောဇနာနိုင်သည်။

၂၀။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝိ၊ မြင်လေ့ရှိသော။ ပ။ သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတရှိသော။ ဝါ-နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်။ ပ။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။

၂၁။ သော၊ ထို အရိယာသာဝကသည်။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကရေတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ သို့။ ပ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ သို့။ ပ။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ၊ ဆင်းရဲတကာတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရေတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ မနသိကရေတော၊ သော။ တဿ၊ ၌။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၎င်း။ ဝိဝိကိစ္ဆာ၊ ဝိဝိကိစ္ဆာ၎င်း။ သီလဗ္ဗတပရာမာသော၊ သီလဗ္ဗတပရာမာသ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ် တို့သည်။ ပဟိယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤသက္ကာယဒိဋ္ဌိစသည်တို့ကို။ ဒဿနာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

သံဝရာပဟာတဗ္ဗအာသဝ

၂၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သံဝရာပဟာတဗ္ဗာ၊ စောင့်စည်းကြောင်း သတိသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍။ စက္ခုန္တိယသံဝရ သံဝုတော၊ စက္ခုန္တိယသံဝရသီလဖြင့် စောင့်စည်းသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ စက္ခုန္တိယသံဝရံ၊ စက္ခုန္တိယသံဝရသီလကို။ အသံဝုတဿ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ-ယေ အာသဝါ၊ အကြင်အာသဝတို့သည်၎င်း။ ယံ-ယေ ဝိဿာတပရိဋ္ဌာဟာ၊ အကြင် ပင်ပန်းကြောင်း ဖြစ်သော ပူလောင်ခြင်းတို့သည်၎င်း။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ စက္ခုန္တိယသံဝရံ၊ စက္ခုန္တိယ သံဝရ သီလကို။ သံဝုတဿ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေ သော။ အဿ၊ ၌။ ဧဝံ၊ ဤအကြောင်းအားဖြင့်။ တေ အာသဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ တေဝိဿာတ ပရိဋ္ဌာဟာ၊ တို့သည်၎င်း။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန် ။

ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤဣန္ဒြေကို မစောင့် စည်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အာသဝ စသည်တို့ကို။ သံဝရာပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဝိဿာတပရိဋ္ဌာဟာ၊ ပင်ပန်းကြောင်း ပူလောင်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယံ-ယေ အာသဝါ၊ တို့သည်-ဟူ၍ ၎င်း။ ဝိဿာတပရိဋ္ဌာဟာ၊ ကုန်သော။ တေ အာသဝါ၊ တို့သည်ဟူ၍၎င်း။ အနက်သမ္ပန်နိုင်သေး၏။

ပဋိသေဝနာပဟာတဗ္ဗအာသဝ

၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိသေဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ မှီဝဲကြောင်း ဖြစ်သော ဉာဏ်သည် ပယ်အပ် ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ရှိ။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပဋိသေဝတံ၊ မှီဝဲ၏။ သီတဿ၊ အအေးကို။ ယာဝ ပဋိဗ္ဗာတာယ ဝေ၊ ပယ်ဖျောက်ရုံငှါသာလျှင်။ ဥက္ကဿ၊ မီးပူကို။ ယာဝ ပဋိဗ္ဗာတာယ ဝေ၊ သာလျှင်။ ဥံသ မကသ ဝါတာတပ သရိသပ သမ္ပဿာနံ၊ မှက် ခြင် ယင် လေ နေပူ မြွေကင်းသန်းတို့၏အတွေ့တို့ကို။ ယာဝ ပဋိဗ္ဗာတာယ ဝေ၊ သာလျှင်။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။ ယာဝ ဟိရိကောပိနပုဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ ဝေ၊ အရှက်အကြောက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖုံးသွမ်းခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်။ ပဋိသေဝတံ၊ မှီဝဲ၏။

ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ရှိ။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းအစရှိသော အာဟာရကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။ ဒဝါယ၊ ရွာသူသားငယ်တို့ကဲ့သို့ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ ပဋိသေဝတံ၊ မမှီဝဲ။ မဒါယ၊ လက်တွေ့ လက်ပန်းသည် စသည်တို့ကဲ့သို့ အားဘူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။ န ပဋိသေဝတံ၊ မမှီဝဲ။ မဏ္ဍနာယ၊ နန်းတွင်းသူ ပြည့်တန်းဆာမစသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။ န ပဋိသေဝတံ၊ မမှီဝဲ။ ဝိဘူသနာယ၊ ကချေသည် စသည်တို့ကဲ့သို့ အရေအဆင်း လှပ တင့်တယ်ခြင်းငှါ။ န ပဋိသေဝတံ၊ မမှီဝဲ။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ ဌိတိယာ ဝေ၊ တည်ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ယာပနာယ ဝေ၊ မျှတရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ဝိဟိ သူပရတိယာ ဝေ၊ ပင်ပန်းခြင်း ငြိမ်းရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ မြ ဣစရိယာနုဂ္ဂဟာယ ဝေ၊ သာသနဗြ ဣစရိယ၊ မဂ္ဂဗြ ဣစရိယနှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရုံငှါသာလျှင်။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့ မှီဝဲခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့၊ နဝံ၊ အသစ် ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့၊ မေ ငါ့အား။ ယာတြာစ၊ မျှတခြင်းသည်၎င်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ်မရှိခြင်းသည်၎င်း။ ဖာသုဝိဟာရေစ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတံ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ပိဏ္ဏပါတံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။

ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ရှိ။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။ ပ။ ယာဝ ဥတုပရိယယဝိနောဒနပဋိသလ္လာနာရာမတ္ထံ ဝေ၊ ဥတုဘေးရန်ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း ကိန်း အောင်းမွေ့လျော်ခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။

၂၄။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ရှိ။ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက် အသက်၏ အခံအကာ တန်းဆာ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ဆေးကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေယျာဗာဓိကာနံ၊ ဓာတ်ချောက်ချားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ ယာဝ ပဋိဗ္ဗာတာယ ဝေ၊ ပယ်ဖျောက်ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ အဗျာ ဗဇ္ဈပရမတာယ ဝေ၊ အနာကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်း၏ မရှိခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဂိလာန ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပဋိသေဝတော၊ (သင့်သေးအကြောင်းအားဖြင့်) ပစ္စည်းလေးပါးကို မမှီဝဲရ သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ၊ အာသဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယံဝိသာတပရိဋ္ဌာဟာ၊ တို့သည်၎င်း။

ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ပဋိသေဝတော၊ (သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်) ပစ္စည်းလေးပါးကို မှီဝဲရသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ဝေ၊ ဤအကြောင်းအားဖြင့်။ တေ အာသဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ တေ ဝိဿာတပရိဋ္ဌာဟာ၊ တို့သည်၎င်း။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ မမှီဝဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ၁၆-ပါးသော တရားတို့ကို။ ပဋိသေဝနာပဟာ တဗ္ဗာ၊ မှီဝဲကြောင်း ပညာသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

အဓိဝါသနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓိဝါသနာပဟာတဗ္ဗာ၊ သည်းခံကြောင်း အဒေါသသည် ပယ်အပ်ကုန် သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ သိတဿ၊ အအေးကို။ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဏှဿ၊ မီးပူကို။ ပ။ ဇိဂစ္ဆာယ၊ စားလိမ့်ခြင်းကို။ ပ။ ပိပါသာယ၊ သောက်လိမ့်ခြင်းကို။ ပ။ ခံသ မကသ ဝါတာတပသရိသပ သမ္ပဿာနံ၊ တို့ကို။ ပ။ ဒုရုတ္တာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒုရာဂတာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရောက်လာကုန်သော။ ဝစနပထာနံ၊ စကားတို့ကို။ ခမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာနံ၊ ထက်ကုန်သော။ ခရာနံ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဠုကာနံ၊ စပ်ကုန်သော။ အသာတာနံ၊ သာယာခြင်းမှ ကင်းကုန်သော။ အမနာပါနံ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော။ ပါဏဟရာနံ၊ အသက်ကို ပယ်ရှားနိုင်ကုန်သော။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ သာရိရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ အဓိဝါသကဇာတိကော၊ သည်းခံ နိုင်သော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနဓိဝါသယတော၊ အအေး-စသည်ကို သည်းမခံနိုင်သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤသည်းမခံခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ အဓိဝါသနာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ပရိဝဇ္ဇနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိဝဇ္ဇနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း စေတနာသည် ပယ်အပ် ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ စဏှံ၊ ကြမ်းထမ်းသော။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြဉ်ရှောင်၏။ ပ။ အဿံ၊ မြင်းကို။ ပ။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ပ။ ကုက္ကုရံ၊ ခွေးကို။ ပ။ အဟိံ၊ မြွေကို။ ခါဏံ၊ သစ်ငုတ်ကို။ ကဏှကဋ္ဌာနံ၊ ဆူးရှိရာအရပ်ကို။ သောဗ္ဗံ၊ ထုံးအိုင်ကို။ ပပါတံ၊ ကမ်းပါး ပြတ်ကို။ စန္ဒနိကံ၊ ညွှန်မရှိသော တံစီးတိုင်းကို။ သဠိဂလ္လံ၊ ညွှန်ရှိသော တံစီးတိုင်းကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ၏။ ယထာဂ္ဂပေ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ အနာသနေ၊ မသင့်လျော်သော နေရာ၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော ရဟန်းကို။ ယထာဂ္ဂပေ၊ သော။ အဂေါစရေ၊ မသင့်လျော်သော ကျက်စားရာ အရပ်၌။ စရန္တံ၊ ကျက်စားသော ရဟန်းကို။ ယထာဂ္ဂပေ၊ ကုန်သော။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မိတ္တေ၊ မိတ်ဆွေတို့ကို။ ဘဇန္တံ၊ ဆည်းကပ်သော ရဟန်းကို။ ဝိည၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြက္ခစာရိ၊

၁။ မိတ္တပရိဂ္ဂပကေ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သောကြောင့်၎င်း၊ မောဂ္ဂလ္လာန်နိသျှ၌ ပရိဂ္ဂပကတ္တ က-ပစ္စည်း ချေ၍ ပြီးသည်ဟု မိန့်သောကြောင့်၎င်း ဤမိတ္တေ ၌ ပရိဂ္ဂပကတ္တ က-ပစ္စည်း ကျေ၏ဟု မှတ်။

သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ ပါပကေသု၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌။ ဩကပေယျ၊ ယုံကြည်ကုန်ရာ၏။ (ဆုံးဖြတ်ကုန်ရာ၏)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဉ္စ အနာသနံ၊ ထိုမသင့်လျော်သောနေရာကို၎င်း။ တဉ္စ အဂေါစရံ၊ ထိုမသင့်လျော်သော ကျက်စားရာ အရပ်ကို၎င်း။ ပါပကေ၊ ကုန်သော။ တေ စ မိတ္တေ၊ ထိုမိတ်ဆွေတို့ကို၎င်း။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရိဝဇ္ဇေတော၊ ဆင်စသည်ကို မရှောင်ကြဉ်သော။ အဿ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤမရှောင်ကြဉ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ပ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်ဖျောက်ကြောင်း ဝိရိယသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို။ နာဓိဝါသေတိ၊ လက်မခံ။ ပဇဟဘိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တိကရောတိ၊ ကင်းသော အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို ပြု၏။ အနဘာဝံ ဂမေတိ၊ အဖန်ဖန် မဖြုတ်ခြင်းသို့ ရောက်စေ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ ပ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဝိသိ သာဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ပုန္နံ၊ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ဆဲကုန်သော။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ပ။ အနဘာဝံဂမေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိနောဒယတော၊ ကာမဝိတက်စသည်ကို မပယ်ဖျောက်သော။ အဿ၊ (သန္တာန်၌)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤမပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ပ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘာဝနာပဟာတဗ္ဗ အာသဝ

၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘာဝနာပဟာတဗ္ဗာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးသည် ပယ်အပ်ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ တင်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိံ၊ ကိလေသာကို စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သော။ သတိသမ္ပေဓဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပေဓဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပျိုး၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘာဝယတော၊ ဗောဇ္ဈင်တရားကို မပျိုးများသော။ အဿ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤမပျိုးများခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ပ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်း၏။ ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါ တရားတို့ကို။ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်။ ဒဿနာပဟိနာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ သဗ္ဗာသဝသံဝရသံဝုသော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေသော ရဟန်း ဟူ၍။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္စေစ္ဆိ၊ ဖြတ်ပြီးသောသူဟူ၍။ သံယောဇနံ၊ ကို။ ဝိဝတ္တယိ၊ မလည်စေပြီးသူဟူ၍။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မာနာဘိသယော၊ မာနကို သိခြင်းပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီးသူ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။ (အတ္တမနာ၊

မိမိ၏ (နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သော)စိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အကြွင်းကိုမူလပရိယာယ သုတ် စာပိုဒ် ၁၃-ရှု၍ ယောဇနာ။ န-ပါ မပါသာ ထူးသည်။)

ဒုတိယံ သော။ သဗ္ဗာသဝသုတ္တံ သည်။

နိဋ္ဌိတံ ပြီးပြီ။

၃-ဓမ္မဒါယာဒသုတ်

၂၉။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ ပစ္စယောသံ ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ သည်—

ဘိက္ခဝေတို့။ (တုမေသင်တို့သည်)။မေငါဘုရား၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရား၏အမွေခံတို့သည်။ (လောကုတ္တရာတရား-ဝိဝဇ္ဇနိဿိတကုသိုလ်တရားကိုယူ)။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အာမိသဒါယာဒါ၊ အာမိသ၏ အမွေခံတို့သည်။ (ပစ္စည် လေးပါးနှင့် ဝဇ္ဇနိဿိတကုသိုလ်ကိုယူ)။ မာ ဘဝထ၊ မဖြစ် ကုန်လင့်။ “မေ၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာအံ့နည်း။ အာမိသဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ နောဘဝေယျန္တိ၊ မဖြစ်ကုန် ရာအံ့နည်း”ဟူ၍။ မေ၏။ တုမေသုသင်တို့၌။ အနုကမ္မာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္တိရုံ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တုမေသင်တို့ သည်ကား။မေ၏။အာမိသဒါယာဒါ၊ တို့သည်။ ဘဝေယျာထ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တို့သည်။နော ဘဝေယျာထ၊ မဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ တေန၊ထို့ကြောင့်။ သတ္တုသာဝကာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်တို့သည်။ အာမိသဒါယာဒါ၊ အာမိသ၏အမွေခံတို့ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရား၏ အမွေခံတို့ဖြစ်၍။ နောဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမေပိ၊ သင်တို့သည် လည်း။ အာဒိယာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ သတ္တု သာဝကာ၊ တို့သည်။ အာမိသဒါယာဒါ၊ တို့ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တို့ဖြစ်၍။ နောဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ အာဒိယော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ပေရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ပ။ နဘဝေယျံ၊ မဖြစ်ပေရာ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တဿှာ၊ ထို့ကြောင့်။ပ။ အနုကမ္မာသည်။ အတ္တိ၏။

၃၀။ ဘိက္ခဝေတို့။ (ဣဓ၊အနက်မဲ့)။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘုတ္တာဝါ၊ဆွမ်းစားပြီးသည်။ ပဝါရိတော၊ မြစ်ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံသည်။ ပရိယောသိတော၊ ပြီးဆုံးစေအပ် သည်။ သုဟိတော၊ တင်းတိမ်သည်။ ယာဝဒတ္ထော၊ လိုအပ်သလောက် စားပြီးသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပိဏ္ဏပါတော၊ ဆွမ်းသည်။ အတိရေကဓမ္မော၊ ပိုလွန်သည်။ ဆဉ္စနိယဓမ္မော၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်။ (ဓမ္မ-သုတ္တံ။ သဘာဝဝါစိလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။)။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဘိက္ခူ၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ ဇိသစ္စာဒုဗ္ဗလျပရေတာ၊ ဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျံ၊ လာကုန်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ တို့။ အဟံသည်။ပ။ ယာဝဒတ္ထော၊ သည်။ အမ္ပိ၏။ မေ၏။ အတိရေကဓမ္မော၊ သော။ ဆဉ္စနိယဓမ္မော၊ သော။ အယံပိဏ္ဏပါတော၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်း ရှိ၏။ သစေအာကင်္ခထ၊ အကယ်၍ စားလိုကုန်အံ့။ ဘုဉ္ဇထ၊စားကြ ကုန်လော့။ တုမေ၊ တို့သည်။ နောစေဘုဉ္ဇိဿထ၊ အကယ်၍ မစားကုန်အံ့။ အဟံသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အပ္ပဟရိတေဝါ၊ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင် မရှိရာ၌မူလည်း။ ဆဉ္စေသာမိ၊ စွန့်ပစ်အံ့။ အပ္ပါဏကေ၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ရေ၌မူလည်း။ ဩပိလာပေဿာမိတိ၊ နှစ်မြုပ်စေအံ့”ဟူ၍။ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျံ၊ ဆိုရာ၏။

တကြ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့တွင်။ ကေဿ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုနော၏။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ သည်။ပ။ ယာဝဒတ္ထော၊သည်။ ဟောတိ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ပ။ အတ္ထိစ၊ ၏။ မယံ၊ တို့သည်။ သစေ န ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ ကုန်အံ။ ဣဒါနိ၊ဉ္ဇိ။ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ ဩပိလာပေဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဓမ္မဒါယာဒါ မေ ဘိက္ခဝေ ဘဝထ၊ မာအာမိသဒါယာဒါဘိ၊ ဓမ္မဒါယာဒါ။ပ။ ဒါယာဒါ-ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဝုတ္တံခေါ၊ပြီ။ ယဒိဒံ ပိဏ္ဏပါတော၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ တေံ၊ သည်။ အာမိသညတရံ ခေါပန၊ အာမိသလေးပါးတို့တွင် တပါး အပါအဝင်တည်း။ အဘံ၊ သည်။ ဣမံ ပိဏ္ဏပါတံ၊ကို။ အဘုဉ္ဇိတွာ၊မူ၍။ ဣဒိနာဝ ဇိဗစ္ဆာဒုဗ္ဗလေယန၊ ဤဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်းသာလျှင်။ ဣမံရတ္တိန္ဒိဝံ၊ ဤညဉ့်နေ့ကို။ ဝီတိနာမေယျ၊ လွန်စေရမူကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ (ယံနုနာဟန္တိ သာဓုဝတာဟံ)။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ပ။ ဝီတိနာမေယျ၊ ရာ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဒုတိယဿ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ပ။ ဝီတိနာမေယျ၊ကား။ ယံနုနာတိ၊စွ”ဟူသော။ ဧဝံ၊ သည်။ အဿ၊၏။ သော၊ သည်။ပ။ ဝီတိနာမေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သောဘိက္ခု၊သည်။ တံပိဏ္ဏပါတံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဇိဗစ္ဆာဒုဗ္ဗလံ၊ကို။ ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ ၍။ဧဝံ၊ ဤအတိုင်းသာလျှင်။ တံ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ကို။ ကိဉ္ဇာပိ ဝီတိနာမေယျ၊ အကယ်၍ လွန်စေငြားအံ။ အထခေါ၊ထိုသို့ပင်လွန်စေသော်လည်း။ မေဝါဘုရား၏။ ပုရိမော၊ ရှေ့ဖြစ်သော။ အသုယေဝ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်သာလျှင်။ ပုဇ္ဇတရောစ၊ အလွန်လည်း ပုဇ္ဇော်ထိုက်၏။ ပါသံသတရောစ၊ အလွန်လည်း ချီးမွမ်းထိုက်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ပုဇ္ဇော်ထိုက် ချီးမွမ်း ထိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဟိ၊ အကြံကြောင့်။ တံ၊ထိုဆွမ်းကို ပယ်ခြင်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၏။ ဒိဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ အပိစ္ဆတာယ၊ အလိုရမ္မက်ကင်းသူ၏အဖြစ်ငှါ။ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းငှါ။ သလ္လေခါယ၊ ကိလေသာခေါင်းပါးခြင်းငှါ။ သုဘရတာယ၊ မွေးမြူလွယ်သူ၏ အဖြစ်ငှါ။ ဝီရိယာ ရမ္မာယ၊-အားထုတ်ခြင်း လုံ့လအကျိုးငှါ။သံဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ပ။ မာ ဘဝထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ “မေ၏။ သာဝကာ တို့သည်။ပ။ နောဘဝေယျန္တိ၊အံနည်း” ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ မေ၏။ တုမေသု၊ တို့၌။ အနုကမ္မာ၊ သည်။ အတ္ထိရိ၏ဟူသော။တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဣဒံ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ သဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ကို။ဝတွာန၊၍။ အံသနာ၊ နေရာမှ၊ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍။ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။

၃။ တကြခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊သည်။ အစိရ ပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွား၍ မကြာမီ။ အာဝုသော ဘိက္ခဝေတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ခေါ်တော်မူ၏။ပ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်—

“အာဝုသော ၊ငါ့ရှင်တို့။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပဝိဝိတ္တဿ၊ ကင်းဆိပ် သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတော၊ နေသော။သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏။သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဝိဝေကံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကို။ နာနုသိက္ခန္တိ နုခေါ၊ အတုလိုက်၍ မကျင့်ကုန်သနည်း” ။ ကိတ္တာဝတာ၊

၁။ အနု-သည် အနုဝတ္တနတ္ထ ဥပသာရပုဒ်၊ ကမ္မပုဝစနိယ မဟုတ်၊ သို့ဖြစ်၍ ဝိဝေကံ-ပုဒ်ကို ကမ္မတ္ထပင် သမ္ပန်၊ ဤကား မောဂ္ဂလ္လာန်အလို။ ကစွန်းအလိုအားဖြင့် ယခု-ပေးအပ်သော အနက်သည်ပင် ကမ္မပုဝစနိယအနေ ဖြင့် ပေးခြင်းတည်း။

ဖြင့်။ပ။ အနုသိက္ခန္ဓိနုခေါတိ၊ အတုလိက်၍ ကျင့်ကုန်သနည်း” ဟူသော။ တေံ၊ ကိံ။ အဝေါစ၊ မိန်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ တေဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟောအပ်သော တရား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ အညာတံ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒုရတောပိ၊ အဝေးမှလည်း။ အာဂစ္ဆာမ၊ လာကြကုန်၏။ သာဓုဝတ၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ တေဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟောအပ်သော တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်သည်။ အာယသ္မန္တယေဝ သာရိပုတ္တံ ပဋိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အဘို့(တာဝန်) သည်သာ။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါလော့? ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ (ပြောဟောချက်ကို)။ သုတံ၊ ကြားနာရသော်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတံ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သုဏာထ၊ နာကြကုန် လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရေထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပြောအံ့။ ဣတံ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။ပ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်—

“အာဝုသော၊တို့။ပ။ နာနုသိက္ခန္ဓိနုခေါ၊ အတုလိက်၍ .မကျင့်ကုန်သနည်း။ အာဝုသော၊တို့။ ဣဓာ၌။ပ။ နာနုသိက္ခန္ဓိ၊ကုန်။ သတ္တာ၊သည်။ ယေသဂ္ဂ ဓမ္မာနံ၊ အကြင်တရားတို့ကိုလည်း။ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေစ ဓမ္မေ တို့ကိုလည်း။ နပ္ပဇဟန္တိ၊ မပယ်စွန့်ကုန်။ဗာဟု လိကာစ၊ ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်သည်၎င်း။ သာထလိကာစ၊ သာသနာကို လျော့လျော့ယူကုန်သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩက္ကမနေ၊ သက်ဆင်းစေတတ်သော နိဝရဏ ငါးပါး၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားဖြစ်ကုန်၏။ ပဝိဝေကော၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ နိက္ခိတ္တဓုရာ၊ချအပ်ပြီးသော ဝန်ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ထိုဘပည့်ဘို့တွင်။ ထေရာ၊ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခု၊တို့သည်။တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဂါရယာ၊ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ ပဝိဝိတ္တဿ၊ဖြစ်၍။ပ။ နာနုသိက္ခန္ဓိတိ၊ ကုန်”ဟူသော။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမံနာဌာနေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဂါရယာ၊ ကုန်သည်။ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဒုတိယေန၊နှစ်ခုမြောက်သော။ တတိယေန၊ သုံးခု မြောက်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ အလတ်ဖြစ်ကုန်သော။ နဝါ၊ အငယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဤမျှသာ ထူးသည်။ အကြွင်းတူ၏)။

၃၂။ (၃၁-ဝါကျနှင့် န-ပါ မပါသာ ထူးသည်။ အကြွင်းတူပြီ။ ။ပါသံသာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန် သည်-ဟု ပေး)။

၃၃။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ တတြ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်ပြီးသော ဒေသနာတော်၌။ လော- တောစ၊လောဘသည်လည်း။ ပါပကော၊ယုတ်မာ၏။ဒေါသောစ၊ဒေါသသည်လည်း။ ပါပကော၊ ၏။

၁။ အပိဿု မံ ဘိက္ခဝေ ဣမာ အနုစရိယာ ဂါထာယော ပဋိဘံသု။ အနက်ဏသုတ် စာပိုဒ် ၆၃-အဋ္ဌကထာ- ဋီကာတို့ အလို ဥပသဂ္ဂ-ပဋိ၏ အယှဉ် အာယသ္မန္တယေဝ သာရိပုတ္တံ-ကို သမ္ပဒါနတ္ထပေးနိုင်သည်။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၂-သုတ်၊ ၂-ကဏ္ဍနှင့် ကာတန္တ အလို အာယသ္မန္တယေဝ သာရိပုတ္တံ-ကိုသာ။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ ဘာတု၊ ထင်ရှားပါစေသတည်း ဟု ၎င်း။ ပါဏိနီနှင့် တဒနုယာယီတို့ အလို အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဉာဏ်၌။ ပဋိဘာတု၊ ထင်ရှားပါစေသတည်းဟု၎င်း ပေးနိုင်သေးသည်သာ။ သို့ရာတွင် ဤသုတ်အဋ္ဌကထာအရ ပဋိသည် ဥပသဂ္ဂ-ဟုတ်။ ဘာဂတ္ထ ကမ္မပဝစနိယဖြစ် သောကြောင့် ထို၏ ယှဉ်ရာ (အာယသ္မန္တ ယေဝ သာရိပုတ္တံ) ပုဒ်နှင့်တွဲစပ်၍ ပေးလိုက်သည်။

လောဘဿစ၊ လောဘကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဒေါသဿစ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ စက္ခုကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တတ်သော ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတတ်သော ဉာဏ်ကို ပြုတတ်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ လောဘဒေါသဘိဒ္ဓိ၏ အလယ်၌ ဖြစ်သော။ ယာ ပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်းငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ ကောင်းစွာ သိတတ်သော မဂ်အကျိုးငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိဂ္ဂို၏။ အာဝုသော၊ တို့။ စက္ခုကရဏီ၊ သော။ ပ။ ယာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ဤ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ စက္ခုကရဏီ၊ သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သော။ မဇ္ဈိမာ၊ သော။ ယာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ဤ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်သာလျှင်တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ သို့ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော ဒေသနာတော်၌။ ကောဓောစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏။ ဥပနာဟောစ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏။ ပ။ မဒက္ခာစ၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ ပလာသောစ၊ အင်တူပြိုင်ဖက်ပြုခြင်းသည်လည်း။ ပ။ ဣဿာစ၊ ငြူစူစောင်းမြောင်းခြင်းသည်လည်း။ ပ။ မစ္ဆေရဉ္စ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်လည်း။ ပ။ မာယာစ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ သာဠေယျဉ္စ၊ စဉ်းလဲခြင်းသည်လည်း။ ပ။ ထမ္မောစ၊ ခက်ထန်ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ သာရမ္ဘောစ၊ ချွတ်ချယ်ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ မာနောစ၊ မာန်မူခြင်းသည်လည်း။ ပ။ အတိမာနောစ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းသည်လည်း။ ပ။ မဒေါစ၊ ယစ်ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်လည်း။ ပ။ အယံ ခေါတိ၊ သာလျှင်တည်းဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ ပေးမြဲ)။

တထိယံ၊ သော။ ဓမ္မဒါယာဒသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ဘယဘေရဝသုတ်

၃၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ ပ။ အာရာမေ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ)။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဇာဏုဿောဏိ၊ ဇာဏုဿောဏိမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုံဏားသည်။ ယေန၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိဂ္ဂို၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဤ။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ နေပြီးသော။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ယေ ဣမေ ကုလပုတ္တာ၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊

ရည်စူး၍။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဝါ၊ ယုံကြည်၍။ (ယ-ကျေသည်)။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားတို့၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့သွားတည်း။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တေသံ၊ တို့အား။ ဗဟုကာရော၊ များစွာကျေးဇူးရှိ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တေသံ၊ တို့ကို။ သမာဒပေတာ၊ သိက္ခာ သုံးပါးကို ယူစေတတ်၏။ သာ ဇနတာစ၊ ထိုလူအပေါင်းသည်လည်း။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်ခြင်းဖြင့် အတုလိုက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိတိ၊ ရောက်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝံ၊ မှန်ပေ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝံ၊ မှန်ပေ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယေ တေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ၍။ ပ။ ယဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ သမာဒပေတာ၊ ။ သာ ဇနတာစ၊ သည်လည်း။ မမာ၊ ။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော-တောအုပ် ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့သည်၎င်း။ ပန္နာနိ၊ အစွန်အဖျား ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့သည်၎င်း ။ ဒုရဘိသမ္ဘဝါနိ၊ ဝင်ရောက်နေနိုင်ခဲကုန်၏။ (ဟိ အနက်မဲ့)။ ပဝိဝေကံ၊ ကိုယ်၏ကင်းဆိတ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ ဧကတ္ထေ၊ တယောက်တည်း၏ အဖြစ်၌။ ဒုရဘိရမံ၊ မွေ့လျော်နိုင်ခဲ၏။ ဝနာနိ၊ တောတို့သည်။ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ အလဘမာနဿ၊ မရသော။ ဘိက္ခုနော၊ ။ မနော၊ စိတ်ကို။ ဟရန္တိမညေ၊ ဖယ်ရှားကုန်ယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇာဏုဿောဏိက လျှောက်ထား၏။ (ဝေမေတံ-စသည်ကား ရှေးနှင့်တူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ (ဣတိ-ကျေ)။

၃၅။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌ သာလျှင်။ အနဘိသမ္ပဒဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ဘုရားအလောင်းသည် သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ မယံပိ၊ ငါဘုရား၏လည်း။ “အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့သည်၎င်း။ ပ။ ဟရန္တိ မညေတိ၊ တကား” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တဿမယံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ (ဧတံ-၌စပ်) “ဧကစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၎င်း။” ယေပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာ၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုရှိကုန်လျက်။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပဋိသေဝန္တိ၊ မှီဝဲ

၁။ ဤကား ဋ္ဌ-အလို ပေးအပ်သောအနက်။ ဋီ-အလိုမှ “အရညဝနပတ္တာနိ၊ တောရကျောင်းတို့သည်၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့သည်၎င်း” ဟုပေး။

“အရညာနိ စ ဝနပတ္တာနိစ” ဟူသော ဋ္ဌ-အဖွင့်ဖြင့် အရညသေနာသန၊ ဝနပတ္တ သေနာသန ၂-မျိုးကို ပြ၏။ အရညသေနာသန ဟူသည် တောရအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ကျောင်းတည်း။ ဝနပတ္တသေနာသနဟူသည်ကား ပါရိသေသနည်းအရ ပရိယန္တသေနာသနမှတစ်ပါး မနုဿာနုပစာရဌာန ဖြစ်သော ဒူရ၊ ဝနသဏ္ဍ၊ ဘိသနက၊ သလောမဟံသ သေနာသနတည်း။

အရညဖြင့် တောရရုံဖြစ်သောကျောင်း၊ ဝနပတ္တဖြင့် ဒူရဖြစ်သောကျောင်း၊ ပန္နဖြင့် အတိဒူရဖြစ်သော ကျောင်းကို ပြ၏ဟူလို။

ပဋ္ဌန္တိ တွေ့တံ ပတ္တံ၊ ဝနေသု ပတ္တံ ဝနပတ္တံ။ တောတို့၌ တည်ရာ (ကျောင်း)ကိုယူ။ ထို့ကြောင့် ဝနပတ္တသည် ကျောင်းဟော။ ဝနပတ္တသဒ္ဓါ၏ တောအုပ်အနက်ကို နှစ်စေလို၍ အရည-ကိုမိန့်။ ထို့ကြောင့် ဋီ-အလို “အရည ဝနပတ္တာနိ၊ တောရကျောင်းတို့သည်” ဟုပေး။

ကုန်၏။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တသန္ဓေသဟေတု၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ အကုသလံ၊ မကောင်း (ဆိုးဝါး)သော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်တတ်သော စိတ်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို။ အဝါယန္တိ၊ ခေါ်ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တော၊ ဖြစ်လျက်။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ နခေါ ပဋိသေဝါမိ၊ မမှီဝဲ။ အဟံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ယေ အရိယာ၊ အကြင် အရိယာတို့သည်။ (ပိ ဝေါ အနက်မဲ့)။ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တော၊ ဖြစ်၍။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပဋိသေဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုအရိယာ တို့တွင်။ အညတရောတိ၊ တယောက်အပါအဝင်တည်း” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မတံ၊ ထိုစင်ကြယ်သော ကိုယ်အမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သည်ဖြစ်၍။ အရညေ၊ ၌။ ဝိဟာရာယ၊ နေခြင်းငှါ။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ပလ္လောမံ၊ ကျသော အမွှေးရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ။ အာပါဒိံ၊ ရောက်ပြီ။ ။ (၁)

၃၆။ အပရိသုဒ္ဓဝစီကမ္မန္တော၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အမှုရှိကုန်လျက်။ ပ။ အပရိသုဒ္ဓမနောကမ္မန္တော၊ မစင်ကြယ်သော စိတ်အမှုရှိကုန်လျက်။ ပ။ အပရိသုဒ္ဓါဇီဝါ၊ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးမှုရှိကုန်လျက်။ (ကြွင်းမထူး)။ ။ (၂-၃-၄)

၃၇။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တဿမယံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ “ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ အဘိဇ္ဈာလု၊ များသော အဘိဇ္ဈာ ရှိကုန်လျက်။ ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂါ၊ ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ထက်မျက်ပြင်းပြသော တပ်စွမ်းခြင်း ရှိကုန်လျက် ၂။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပဋိသေဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဘိဇ္ဈာလု ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂသန္ဓေသဟေတု၊ များသော အဘိဇ္ဈာရှိသူ ဝတ္ထုအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ထက်မျက်ပြင်းပြသော တပ်စွမ်းခြင်းရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိ အပြစ်ကြောင့် ၃။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ အကုသလံ၊ မကောင်းသော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကို။ အဝါယန္တိ၊ ခေါ်ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ ဖြစ်၍။ ပ။ န ခေါ ပန ပဋိသေဝါမိ၊ မမှီဝဲသည်သာ။ အဟံ၊ သည်။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ များသော အဘိဇ္ဈာရှိသူ မဟုတ်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ (ကြွင်းမထူးတော့ပြီ)။ ။ (၅)

၁။ ပလ္လောမန္တိ ပန္နလောမတံ၊ ခေမံ၊ သောတ္ထိဘာဝန္တိ အတ္ထော။ (အဋ္ဌကထာ)

၂။ အဘိဇ္ဈာလု။ ပ။ ဟေတု-ဟု သမာသ်နေသည်ကို ထောက်၍ ကာမေသုနှင့် တိဗ္ဗသာရာဂါကို သမာသ် အဖြစ်ဖြင့် ပေးလိုက်သည်။

၃။ ဤ၌-သံဝိဇ္ဇမာနော ဒေါသော သန္ဓေသော၊ သောယေဝ ဟေတု သန္ဓေသဟေတု၊ အဘိဇ္ဈာလုစ ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂါစ အဘိဇ္ဈာလု။ ပ။ သာရာဂါ၊ တေသံ သန္ဓေသဟေတု အဘိဇ္ဈာလု။ ပ။ သန္ဓေသ ဟေတု-ဟု ကြံ၍လည်း ပေးနိုင်သည်။ အဋ္ဌကထာ။ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တသန္ဓေသဟေတု ပုဒ်၏ အဖွင့် ထောက်၍ အဘိဇ္ဈာလု-ကာမေသု။ ပ။ သာရာဂပုဒ်တို့နှင့် ဘာဝလောပဘာဝပုဓာနကြံ၍ သန္ဓေသဟေတုနှင့် အရတူပေးလိုက်သည်။

၃၈။ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိကုန်လျက်။ ပဒုဋ္ဌမနသင်္ကပ္ပိ၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော စိတ်အကြံရှိကုန်လျက် ။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တပဒုဋ္ဌမနသင်္ကပ္ပသန္ဓော သဟေတု၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောစိတ် အကြံဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့် ။ပ။ အဟံသည်။ မေတ္တာဝိတ္တော၊မေတ္တာစိတ်ရှိသူသည်။ အသ္မိ၏။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ပေး) ။ ။(၆)

၃၉။ ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတာ၊ထိနမိဒ္ဓတို့သည် လှမ်းမှီးနှိပ်စက်အပ်ကုန်လျက်။ပ။ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌာန သန္ဓောသဟေတု၊ ထိနမိဒ္ဓတို့၏ လှမ်းမှီးနှိပ်စက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ဝိဂတ ထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းသော ထိနမိဒ္ဓရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ) ။ ။(၇)

၄၀။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံလွင့်ကုန်လျက်။ အဝုပသန္တစိတ္တာ၊ မငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိကုန်လျက်။ပ။ ဥဒ္ဓတအဝုပသန္တစိတ္တသန္ဓောသဟေတု၊ ပျံလွင့် မငြိမ်းအေးသော စိတ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ဝုပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ) ။ ။(၈)

၄၁။ ကခိ၊ ယုံမှားခြင်းရှိကုန်လျက်။ ဝိစိကိစ္ဆိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သဘောရှိကုန်လျက်။ပ။ ကခိဝိစိကိစ္ဆိသန္ဓောသဟေတု၊ ယုံမှားခြင်းရှိသူ မဆုံးဖြတ်နိုင်သူတို့၏ အပြစ်ဟူသော မိမိအပြစ် ကြောင့်။ပ။ ဘိက္ကဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ) ။ ။(၉)

၄၂။ အတ္တက္ကံသကာမိမိကို မြောက်ပင်ကုန်လျက်။ ပရဝမ္ဘီ၊ သူတပါးကို ရှုတ်ချကုန်လျက်။ပ။ အတ္တက္ကံသနပရဝမ္ဘနသန္ဓောသဟေတု၊ မိမိကို မြောက်ပင်ခြင်း သူတပါးကို ရှုတ်ချခြင်းဟု ဆိုအပ် သော မိမိအပြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ပ။ အနတ္တက္ကံသကာမိမိကို မမြောက်ပင်သူသည်။ အပရဝမ္ဘီ၊ သူတပါးကို မရှုတ်ချသူသည်။ (ကြွင်းရှေးကို မှီး၍ ပေးလေ) ။ ။(၁၀)

၄၃။ ဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိကုန်လျက်။ ဘိရုကဇာတိကာ၊ ကြောက်ရွံ့သော သဘော ရှိကုန်လျက်။ပ။ ဆမ္ဘိဘိရုကဇာတိကာသန္ဓောသဟေတု၊ ကိုယ်ခက်တရော် ဖြစ်ခြင်းရှိသူ ကြောက်ရွံ့ခြင်း သဘောရှိသူတို့၏ အပြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ဝိဂတလောမဟံသော၊ ကင်းပြီးသော အမွေး ရှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်း ရှိသူသည်။ (ကြွင်းရှေးကိုမှီး၍ ပေးလေ) ။ ။(၁၁)

၄၄။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောကို။ နိကာမယမာနာ၊ အလို ရှိကုန်လျက်။ပ။ လာဘသက္ကာရသိလောကံနိကာမနသန္ဓောသဟေတု၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော် အစောကို အလိုရှိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ အပ္ပိစ္ဆော၊ နည်းသော အလိုရမ္မက် ရှိသူသည်။ ။ (ကြွင်းရှေးကိုမှီး၍ ပေးလေ) ။ ။(၁၂)

၄၅။ ကုသိတာ၊ ပျင်းရိကုန်လျက်။ (ကုစ္ဆိတံ + သိဒန္တိတိ ကုသိတာ-ဋီကာ)။ ဟိနဝီရိယာ၊ လုံ့လဝီရိယမှ ကင်းကုန်လျက်။ပ။ ကုသိတာဟိနဝီရိယသန္ဓောသဟေတု၊ ပျင်းရိသူ ဝီရိယမှ ကင်းသူတို့၏ အပြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသူသည်။ (ကြွင်းရှေးနည်းကို မှီး၍ပေးလေ) ။ ။(၁၃)

၁။ ဝိသသံသဋ္ဌမုတ္တဝိယ ဒေါသေန ပဒုသိဘစိတ္တသင်္ကပ္ပိ။ ။ဋီကာ။ ။ပဒုဋ္ဌ-ကတ္ထုဝါစက မဟုတ်၊ ကမ္မဝါစက။ထို့ကြောင့် ဖျက်ဆီးတတ်သော စိတ်အကြံရှိကုန်လျက်-ဟု မပေးသင့်။

၄၆။ မုဋ္ဌဿတီ၊ မေပျောက်သော သတိရှိကုန်လျက်။ အသမ္ပဇာနာ၊ ဆင်ခြင်တတ်သူတို့ မဟုတ်ကုန်ဘဲလျက်။ (ဤ၂-ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ဋီကာ အဖွင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်း၏။ ရှုလေ)။ပ။ မုဋ္ဌဿတီအသမ္ပဇာနာသန္ဓောသဟေတု၊ မေပျောက်သော သတိရှိသူ ကင်းမဲ့သော ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသူ တို့၏အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ထင်သောသတိရှိသူသည်။ (ကြွင်း ရှေးနည်း မှီး၍ပေး)။ ။(၁၄)

၄၇။ အသမာဟိတာ၊ တည်ကြည်သူတို့ မဟုတ်ကုန်ဘဲလျက်။ ဝိဗ္ဘန္တစိတ္တာ၊ (အထူးထူးသော အာရုံတို့၌) ချာချာလည်သော စိတ်ရှိကုန်လျက်။ပ။အသမာဟိတဝိဗ္ဘန္တစိတ္တသန္ဓောသဟေတု၊မတည် ကြည်သောစိတ်ရှိသူ အထူးထူးသော အာရုံတို့၌ ချာချာလည်သော စိတ်ရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ (ကြွင်းရှေးနည်း မှီး၍ ပေး)။ ။(၁၅)

၄၈။ ဒပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်ဘဲလျက်။ ဧဋ္ဌမူဂါ၊ တံတေးယိုသော ခံတွင်းရှိကုန်လျက်။ (အပြစ်ရှိသော ခံတွင်းရှိကုန်လျက်-ဟု ဋီကာ အလိုပေး)။ပ။ဒပ္ပညဧဋ္ဌမူဂသန္ဓောသဟေတု၊ပညာမဲ့သူ တံတေးယိုသော ခံတွင်းရှိသူတို့၏ အဖြစ်ဟူသော မိမိအပြစ်ကြောင့်။ပ။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသူသည်။ပ။ပညာသမ္ပဒံ၊ပညာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ။(ကြွင်းရှေးနည်းမှီး၍ပေးလေ)။ ။(၁၆)

သောဋ္ဌသပရိယာယံ၊ တဆယ်ခြောက်ပါးသောအလှည့်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄၉။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။တဿမယံ၊၏။ “အဟံ၊သည်။ ပက္ခဿ၊ လဆန်းလဆုတ်၏။စာတုဒ္ဒသီစ၊ တဆယ့်လေးရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စဒသီစ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန် သော။ အဋ္ဌမိစ၊ ရှစ်ရက်မြောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယာတာရတ္တိယော၊ အကြင်ညဉ့်နေ့တို့ကို။ အဘိညာတာ၊ အမှတ်အားဖြင့် သိအပ်ကုန်၏။ အဘိလက္ခိတာ၊ မှတ်သားအပ်ကုန်၏။ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ရတ္တိယ၊ ညဉ့်နေ့တို့၌။ ယာနိတာနိ အာရာမစေတိယာနိ၊ အကြင်ပူဇော် အပ်သော အရံတို့သည်။ ယာနိတာနိ ဝနစေတိယာနိ၊ အကြင်ပူဇော်အပ်သော တောတို့သည်။ ယာနိတာနိ ရုက္ခစေတိယာနိ၊အကြင်ပူဇော်အပ်သော သစ်ပင်တို့သည်။ ဘိံ သနကာနိ၊ကြောက်မက် ဖွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ သလောမဟံသာနိ၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာရူပေယ၊ ကုန်သော။ သေနာသနေယ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာအရပ်တို့၌။ အဟံ၊ သည်။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်ဖွယ်၊ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံကို။ပ။ အပေဝနာမပဿေယံ၊ မြင်ငြားအံ့ လည်း မသိ။ (အပိနာမ၊ စင်စစ်။ ပဿေယံ၊ဝေ၊ မြင်နိုင်ရာသည်သာတည်း။ ဤကား အဋ္ဌကထာ အလိုတည်း)။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ဝိဟရေယံ၊ နေရမူကား။ ယန္တု၊နာတိ၊ ကောင်းလေစ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သောအဟံ၊ သည်။

၁။ ဤ၌ နာနာရမ္မဏေသု ပရိဗ္ဗမတိ ကောရမ္မဏေ ဝိပုန္ဒတိ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ခြင်းနှင့်စပ်၍ စာပိုဒ် ၄၀-နှင့်၄၇-ပါဠိတော်ချင်း ညှိ၍၎င်း၊ ဋီကာ ရှင်းပြပုံကို၎င်း ရှုလေ။
 ၂။ ဤ၌ ပဿေယံ ကြိယာကို ထောက်၍ ဘာယတိ တေသ္မာတိ ဘယံ၊အတိဝိယ သပ္ပဋိဘယံ ဘေရဝံ-ဟု ဋီကာဆိုသည်၊ ရှေ့နှင့်မတူ။

အပရေနသမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ပ။ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တတ္ထစ၊ ထိုအရပ်တို့၌လည်း။ဝိဟရတော၊ နေသော။မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။မဂေါဝါ၊သားကောင်သည် မူလည်း။ အာဂစ္ဆတိ၊လာ၏။ မောရောဝါ၊ ဥဒေါင်းသည် မူလည်း။ ကဋ္ဌ၊ထင်းခြောက်ကို။ ပါတေတိ၊ချ၏။ ဝါတောဝါ၊ လေသည်မူလည်း။ ပဏ္ဏကသဋ္ဌ၊ သစ်ရွက်မျက်ကို။ ဧရေတိ၊ တိုက်ခတ်၏။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ တဿမယံ၊ ၏။ ယံ ဘယဘေရဝံ၊ အကြင်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံ-အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ တံ ဘယဘေရဝံ၊ သည်။ တေန္နု၊ ဤအာရုံလေလော။ ဣတိတေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တဿမယံ၊ ၏။ “အဟံ၊ သည်။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ ဘယပဋိကခိ၊ ဘေးကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ ကိံ နုခေါ၊ နေရအံ့နည်း။ ယထာဘူတဿ၊ အကြင်အကြင် ဣရိယာပုထ်အားဖြင့် ဖြစ်သော။မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။ ယထာဘူတံ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်သော။ တံ ဘယဘေရဝံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ တထာဘူတော၊ ထိုထိုဣရိယာပုထ် အားဖြင့်သာလျှင် ဖြစ်သော။ အဟံ၊ ငါသည်။ တထာဘူတံ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော။ တံဘယဘေရဝံကို။ ပဋိဝိနေယံ၊ ဖျောက်ရမှုကား။ ယန္တု၊ နာတိ၊ ကောင်းလေစွာ” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ စင်္ဂမန္တဿ၊ စကြံ သွားသော။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏(ထံသို့)။ တံ ဘယဘေရဝံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ သော အဟံ၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ စင်္ဂမန္တော၊ စကြံ သွားလျက်သာလျှင်။ တံဘယဘေရဝံကို။ ပဋိဝိနေမိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ တာဝ၊ လောက်။ နေဝ တိဋ္ဌာမိ၊ မရပ်။ န နိသိဒါမိ၊ မထိုင်။ န နိပဇ္ဇာမိ၊ မလျောင်း။ (ဋ္ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက် သာလျှင်။ နိသိန္ဒောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ နိပဇ္ဇောဝ၊ လျောင်းလျက်သာလျှင်။ ဤသုံးပုဒ်သာလျှင် ထူးသည်။ အကြွင်း တူပြီ)။

၅၀။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏ၊ တို့သည်။ ရတ္တိံ ယေဝ သမာနံ၊ ညဉ့်ဖြစ်လျက်ကိုပင်။ ဒိဝါတိ၊ နေ့ဟူ၍။ သဉ္ဇာနန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏။ ဒိဝါယေဝ သမာနံ၊ နေ့ဖြစ်လျက်ကိုပင်။ ရတ္တိတိ၊ ညဉ့်ဟူ၍။ သဉ္ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏ၊ ပြာဟ္မဏ၊ တို့သည်။ သန္တိ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့မှတ်ထင်ခြင်းကို။ တေသံ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏ၊ တို့၏။ သမ္မောဟ ဝိဟာရသ္မိံ၊ တေ့တေ့ဝေဝေနေခြင်းတွင်။ (အညတရံ၊ တပါးဟူ၍)။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (တနည်း။ ဣဒံ၊ သည်။ တေသံ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏ၊ တို့၏။ သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိံ၊ တေ့တေ့ဝေဝေ နေခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏)။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ သဉ္ဇာနာမိ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ “အသမ္မောဟဓမ္မော၊ တေ့ဝေခြင်းသဘောမရှိသော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ စီးပွားအကျိုးငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာ အကျိုးငှါ။ လောကနုကမ္မာယ၊ လူအများကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူသော။ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒ မာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ “အသမ္မောဟဓမ္မော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။ ပ။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ပြီ” ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သည်။ မမေဝ၊ ငါဘုရားကို သာလျှင်။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။

၅၁။ ပြာဟ္မဏ၊ဏား။ မေ၊ ငါသည်။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီ။ ဝါ၊ အား ထုတ်အပ်သောကြောင့်။ အသလ္လိနံ၊ မတံ့ ဆုတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သတိ၊ သတိသည်။ ဥပဋ္ဌိတာ၊

ထင်ပြီ။ ဝါ၊ ထင်သောကြောင့်။ အသမ္ပုဋ္ဌာ၊ မမေ့ပျောက်ပြီ။ ကာယော၊ ကာယ(၂-ပါး)သည် လည်း။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းချမ်းပြီ။ ဝါ၊ ငြိမ်းချမ်းသောကြောင့်။ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်း မရှိပြီ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝါ၊ ကို။ သမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော ကြောင့်။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်။ ဝါ၊ တည်ကြည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဣန္ဒြိယ၊ သော အဟံ၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ၍ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဗ္ဗံ၊ နီဝရဏ တို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍ ။ ဝိဟာသိ ၊ နေပြီ။

ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သော သမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်း မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရ လည်းမရှိသော။ သမာဓိဗ္ဗံ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ၊ ဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍ ။ ဝိဟာသိ ၊ ပြီ။

ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ (စ-ဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ- ကို ပြန်၍ ဆည်း) ။ ဥပေက္ခာကော၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သတောစ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သမ္ပဇာနောစ၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည် ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟာသိ ၊ ပြီ။ သုခဉ္စ၊ (ကာယိက စေတသိက) သုခနှစ်ပါးကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေသိ ၊ ခံစားပြီ။ ယံ၊ အကြင် (တတိယဈာန်ဟူသော) အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ (ဘုရားစသော) အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ “ဥပေက္ခာကော၊ (တတိယဈာန်ချမ်းသာကိုပင်) လျစ်လျူ ရှုနိုင်ပေသု။ သတိမာ၊ သတိရှိပေသု။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသု” ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းပြောကြားကုန်၏။ တံ တတိယံဈာန်၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍ ။ ဝိဟာသိ ၊ ပြီ။

သုခဿစ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်။ (စတုတ္ထဈာန် ဥပစာခဏကိုယူ)။ သော မနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ (စေတသိကသုခ) ဒေါမနဿဝေဒနာ (စေတသိကဒုက္ခ) တို့၏။ အတ္တဂံမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထ ဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍ ။ ဝိဟာသိ ၊ ပြီ။

၅၂။ သော၊ ထိုငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်လတ် သော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်လတ်သော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်လတ်သော်။ အနဂံဏေ၊ ကိလေသာ မရှိလတ်သော်။ ဝိဂတုပက္ခိလေသေ၊ ကင်းပြီးသော ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာ ရှိလတ်သော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာ ဖြစ်လတ်သော်။ ကမ္မနိယေ၊ အမှု၌ ခံလတ်သော်။ ဌိတေ၊ တည်လတ်သော်။ အာနေဉ္စပုတ္တေ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိဉာဏ်၏ အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိနိန္ဒာမေသိ ၊ ညွတ်စေပြီ။ သော၊ ထိုငါဘုရားသည်။

အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿ ရာမိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့၏။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရာမိ၊ နည်း။ ဧကမ္ပိ ဇာတိံ၊ တဘဝကို၎င်း။ ဒေဝိ ဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကို၎င်း။ တိဿောပိ ဇာတိယော၊ သုံးဘဝတို့ကို၎င်း။ စတဿောပိ ဇာတိယော၊ လေးဘဝတို့ကို၎င်း။ ပဉ္စပိ ဇာတိယော၊ ငါးဘဝတို့ကို၎င်း။ ဒသပိ ဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့ကို၎င်း။ ဝိသမ္ပိ ဇာတိယော၊ နှစ်ဆယ်သော ဘဝတို့ကို၎င်း။ တိသမ္ပိ ဇာတိယော၊ သုံးဆယ်သော ဘဝတို့ကို၎င်း။ စတ္တာလိသမ္ပိ ဇာတိယော၊ လေးဆယ်သော ဘဝတို့ကို၎င်း။ ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သော ဘဝတို့ကို၎င်း။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ ဘဝအရာကို၎င်း။ ဇာတိသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအထောင်ကို၎င်း။ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအသိန်းကို၎င်း။ အနေကေပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သံဝဋ္ဌကပေ၊ သံဝဋ္ဌကပ် တို့ကို၎င်း။ အနေကေပိ၊ ကုန်သော။ ဝိဝဋ္ဌကပေ၊ ဝိဝဋ္ဌကပ်တို့ကို၎င်း။ အနေကေပိ၊ ကုန်သော။ သံဝဋ္ဌ ဝိဝဋ္ဌကပေ၊ သံဝဋ္ဌ ဝိဝဋ္ဌကပ်တို့ကို၎င်း။ (အနုဿရာမိ) ။ ။ “အမုတြ၊ ထိုမည်သော ဘဝ၌။ ဧဝံ နာမော၊ ဤသို့သော အမည်ရှိသည်။ ဧဝံ ဂေါတ္ထော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်။ ဧဝံ ဝဏ္ဏော၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိသည်။ ဧဝံ မာဟာရော၊ ဤသို့သော အစာအာဟာရ ရှိသည်။ ဧဝံ သုခဒုက္ခပုဒ္ဓိသံဝေဒိ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ခံစားလေ့ရှိသည်။ ဧဝံ မာယုပရိ ယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသော်။ အမုတြ၊ ထိုဘဝ၌။ ဥဒပါဒိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ တတြာပိ၊ ထိုဘဝ၌ လည်း။ ဧဝံ နာမော၊ သည်။ ပ။ အာသိံ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ သော်။ ဣဓ၊ ဤဘဝ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူ၍။ (အနုဿရာမိ ။ ။) ဣဘိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဥဒ္ဓေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြဖွယ်နှင့်တကွ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရာမိ ။ ။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မေ၊ ငါသည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမယာမေ၊ ပဌမယာမ်၌။ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော။ အယံဝိဇ္ဇော၊ ဤပုဗ္ဗေနိဝါသနုဿတိညာဏ်ကို။ အဓိဂတာ၊ ရအပ်ပြီ။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိ နော၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော ယထာ၊ နေသ၏(သန္တာန်၌) ကဲ့သို့။ အဝိဇ္ဇော၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဝိဟတာ၊ ပျောက်ပြီ။ ဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ တမော၊ အမှိုက်မှောင်သည်။ ဝိဟဒတာ၊ ပျောက်ပြီ။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။

၅၃။ သော၊ သည်။ ပ။ သတ္တာနံစုတူပပါတညာဏာယ၊ သတ္တစုတူပပါတညာဏ်၏ အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေသိံ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေ နေဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္ထော၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဟိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ပဏိတော၊ မြတ်ကုန်သော။ သတ္ထော တို့ကို။ ပဿာမိ ။ ။ သုဝဏ္ဏော၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သတ္ထော တို့ကို။ ပဿာမိ ။ ။ သုဂတော၊ ကောင်းသော ဂတိသို့ လားကုန်သော။ ဝါ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ ဒုဂတော၊ မကောင်းသော ဂတိသို့ လားကုန်သော။ ဝါ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ သတ္ထော တို့ကို။ ပဿာမိ ။ ။ (သတ္ထော ပဿာမိကို ၄-ဒုကလုံး၌ ယှဉ်ပေးသည်)။ ယထာကမ္မူပဂေါ၊ အကြင် အကြင် ကံကြောင့် ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္ထော တို့ကို။ (ပဇာနာမိ-၌စပ်)။ “ဘောန္တော၊ အရှင် ဖြစ်ကုန်

သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကာယဒုစရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။
 (ကိုယ်ဖြင့် မကောင်းစွာပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝစီဒုစရိတေန၊
 ဝစီဒုစရိုက်နှင့်။ (နှုတ်ဖြင့် မကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။
 မနောဒုစရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်။ (စိတ်ဖြင့် မကောင်းစွာ ကျင့်ကြံအပ်သော အမှုနှင့်)။
 သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ ဘုရားစသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏။
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူ
 ဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော အမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။
 ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ အထက်၌။
 အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာ ဖြစ်သော။ (ကောင်းမှု ကင်းရာ ဖြစ်သော)။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဆင်းရဲ၏ လည်း
 လျောင်းရာ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသော သူတို့၏ လားရောက်ရာ ဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊
 အလိုအာသာ ကင်းလျက် ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော။ နိရယံ ဥပ၊ ငရဲ၌။ ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါပန၊
 ထိုမှတစ်ပါး။ ဘောဇ္ဇော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဒုစရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။
 (ကိုယ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝစီဒုစရိတေန၊
 ဝစီဒုစရိုက်နှင့်။ (နှုတ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုကျင့်အပ်သော အမှုနှင့်)။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။
 မနောဒုစရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်။ (စိတ်ဖြင့်ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံအပ်သော အမှုနှင့်)။
 သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲတတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊
 မှန်ကန်သော အယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မှန်ကန်သော အယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်
 သော အမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။
 ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ ချမ်းသာ၏ လည်းလျောင်းရာ ဖြစ်သော။ (ကောင်းသော လားရာဖြစ်သော)။
 သဂ္ဂလောကံဥပ၊ နတ်ပြည်လောက၌။ ပန္နာတိ၊ ကုန်၏”ဟူ၍။ ပဇာနာမိ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပ။
 ပဇာနာမိ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မေ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈိမေယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာမံ၌။
 ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို။ အဓိဂတာ၊ ပြီ။ ပ။ အာလောကော၊
 သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။

၅၄။ သော၊ သည်။ ပ။ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်၏အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။
 အဘိနိန္နာမေသိံ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတော့မက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဗ္ဘညာသိံ၊ သိပြီ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊
 ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အဗ္ဘညာသိံ၊ ပြီ။ အယံ၊
 ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပ။ အယံ၊
 ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲတကာတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပ။ ဣမေ ဤလောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟတို့သည်။ အာသဝါ၊
 ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ အာသဝ သမုဒယော၊
 ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။
 အာသဝနိရောဓော၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပ။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိ
 စသည်သည်။ အာသဝနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။ တဿ မေ ထိုင်ဘုရား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကာမာသဝါပိ၊

ကာမာသဝမှ လည်း။ ဝိမုစ္ဆိတ္တာ လွတ်ပြီ။ပ။ ဘဝါသဝါပိ၊ ဘဝါသဝမှလည်း။ပ။ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ၊
 အဝိဇ္ဇာသဝမှလည်း။ ဝိမုစ္ဆိတ္တာ လွတ်ပြီ။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာ အာသဝတို့မှ လွတ်ပြီးသော်။
 (မေ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ အာသဝတို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သော
 အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊
 ဤတဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ (တနည်း။
 ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤဘဝမှ။ အပရံ၊ တပါးသော ဘဝသည်။) န၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘညာသိံ၊
 ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မေ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာမိ၌။ တတိယာ၊
 သုံးခုမြောက်သော။ အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤအာသဝက္ခယဉာဏ်ကို။ အဓိဂတာ၊ ပြီ။ပ။ ဥပ္ပန္နော၊ ပြီ။

၅၅။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သိယာ၊ ရံခါ။ တေ၊ သင်၏။ “အဇ္ဇာပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ သမဏော
 ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသေးသောရာဂရှိ၏။ အဝီတဒေါသော၊
 ရှိ၏။ အဝီတမောဟော၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊
 ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပဋိသေဝတိ နှုနာတိ၊ တကား” ဟူသော။ ဝေံ၊ ဤအကြံသည်။
 အဿ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဝေံ၊ ဤစကားကို။ ဝေံ၊ ဤသို့ သင်ကြံသည့်အတိုင်း။ န ဒဠဗ္ဗံ၊
 မမှတ်အပ်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ မျက်မှောက်၌
 ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို။ သမ္ပဿမာနောစ၊ ကောင်းစွာ မြင်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်၌
 ဖြစ်သော။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ အနုကမ္မမာနောစ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်သည် ဖြစ်၍၎င်း။ (ဣတိ၊
 ဤသို့။) ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အတ္ထဝသေ၊ အကြောင်းတို့ကို။ သမ္ပဿမာနော၊ မြော်မြင်သည်
 ဖြစ်၍။ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို၎င်း။ ပဋိသေဝါမိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅၆။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ယထာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်ကဲ့သို့။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌ ဖြစ်သော။
 အယံ ဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အနုကမ္မိတရူပါ၊ သဘောအားဖြင့် အစဉ်စောင့်
 ရှောက်တော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစွ။ပ။ ဘော
 ဂေါတမ၊ မ။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်ထားအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ၊ သေယျထာပိဝါ၊ လှန်ထားရာ
 သကဲ့သို့၎င်း။ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ၊ သေယျထာပိဝါ၊ ဖွင့်ပြရာသကဲ့သို့
 ၎င်း။ မုဠဿ၊ ခရီး၌ တွေ့ဝေသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ အာစိက္ခေယျ၊ သေယျထာပိဝါ၊ ပြောကြား
 ရာသကဲ့သို့၎င်း။ အန္ဓကာရေ၊ အမှိုက်မှောင်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးရောင်ကို။ “စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိ
 ရှိသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိတိ၊ မြင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့” ဟု နှလုံးသွင်း၍။
 ဓာရေယျ၊ သေယျထာပိဝါ၊ ညှိထွန်းရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝံ၊ သာလျှင်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။
 အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းအားဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူ
 အပ်ပြီ။ ဧသေ၊ အဟံ၊ ဤတပည့်တော်သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို၎င်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊
 ကို၎င်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္စာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဇ္ဇ
 တဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သရဏံဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်

သော။ ဥပါသကံ၊ ဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ (အသိအမှတ်ပြုတော်မူပါ)။ ဣတိ၊ ဤသို့
လျှောက်ထားပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဘယဘေရဝသုတ္တံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ။

၅-အနက်ဏသုတ်

၅၇။ ။(ဝေံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စယောသု-ပေးမြဲ)။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်—အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်
သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ သတ္တလောက၌။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊
ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးယောက်တို့နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမ
ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာဂ်ဏောဝ၊ ကိလေသာနှင့်တကွ
ဖြစ်သူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မေ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏ သန္တာန်၌။ အင်္ဂဏံ၊
ကိလေသာသည်။ အတ္ထိရိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊
မသိ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမ ပန၊ ဤလောက၌ကား။ ပ။ ဣတိ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။
ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အနင်္ဂဏောဝ၊
ကိလေသာမရှိသူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မေ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အင်္ဂဏံ၊ သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမ ပန၊
ကား။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထိုလေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။
ယှာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သာဂ်ဏောဝ၊ ကိလေသာနှင့် တကွ ဖြစ်သူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊
ဖြစ်လျက်။ မေ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အင်္ဂဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။
နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သာဂ်ဏာနယေဝ၊ ကိလေသာနှင့်တကွ ဖြစ်သူတို့သည်
သာလျှင်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ ဒွိန္ဒုပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤနှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။
ဟိနပုရိသော၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (သေဥပုရိသော၊ မြတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အနင်္ဂဏာနယေဝ၊ ကိလေသာမရှိသော သူတို့သည်သာလျှင်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။
ဤသုံးပုဒ်သာ အနက်ထူးသည်။ ကြွင်းမထူးတော့ပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။
အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၈။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊
သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ယေန၊ အကြင်
အကြောင်းကြောင့်။ သာဂ်ဏာနယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သတံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဒွိန္ဒု ပုဂ္ဂလာနံ၊
တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဟိနပုရိသော၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊
၏။ ဧကော၊ ကို။ သေဥပုရိသော၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သောဟေတု၊ ထို
အကြောင်းသည်။ ကောနု၊ အဘယ်ပါနည်း။ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောနု၊
အဘယ်ပါနည်း။ အာဝုသော သာရိပုတ္တရာ။ ယေန၊ ကြောင့်။ ပ။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သောဟေတု၊
သည်။ ပ။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၉။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလာန်။ တကြ၊ တို့တွင်။ ယှာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ နပုဇာနာတိ၊ မသိ။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ နံဏဿ၊ ထိုကိလေသာကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို။ န ဇနေဿတိ၊ မဖြစ်စေလတ္တံ့။ န ဝါယမိဿတိ၊ လုံ့လမပြုလတ္တံ့။ ဝီရိယံ၊ ထက်သန်သော လုံ့လကို။ န အာရဘိဿတိ၊ အားထုတ်လတ္တံ့။ သော၊ သည်။ သရာဂေါ၊ ရာဂရှိသည်ဖြစ်၍။ သဒေါသော၊ ဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍။ သမောဟော၊ မောဟရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဂံဏော၊ ကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍။ သံကိလိဋ္ဌတိတ္ထော၊ ညစ်နွမ်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ (ကာလံ ကရိဿတိ၊ သေလတ္တံ့ ၊ ဟုလည်း သမ္ပန်)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤလုံ့လမရှိသဖြင့် ကိလေသာ မပယ်ခြင်းကို ၊ ပါဠိကမ် ၊ အလိုရှိအပ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်။ သေယျထာပိ။ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ အာပဏာဝါ၊ ဈေးမှိုင်း။ ကမ္မာရကုလာဝါ၊ ပန်းဘဲသမားတို့၏ အိမ်မှိုင်း။ အာဘတာ၊ ဆောင်အပ်သော။ ယာ ကံသပါတိ၊ အကြင် ကြေးခွက်ကို။ ရဇေနစ၊ မြူမှုန်ဖြင့်၎င်း။ မလေနစ၊ ကြေးညှိဖြင့်၎င်း။ ပရိယောနဒ္ဒါ၊ မြေးယှက်အပ်၏။ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ သာမိကာ၊ ကြေးခွက်ရှင်တို့သည်။ န စေပရိဘုဇ္ဇေယျံ၊ သုံးလည်း မသုံးဆောင်ကုန်ရာ၊ န စ ပရိယောဒပေယျံ၊ မဖြူလည်း မဖြူစင်စေကုန်ရာ။ (ပုတ်လည်း မပုတ်တိုက်ကုန်ရာ)။ ရဇာပထေ၊ မြူမှုန်ထရာလမ်း၌။ နံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ နိက္ခိပေယျံ၊ ထားလည်း ထားကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ လာန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ သာ ကံသပါတိ၊ ထိုကြေးခွက်သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ သံကိလိဋ္ဌတရာ၊ သာ၍ ညစ်နွမ်းသည်။ မလဂ္ဂပိတာ၊ ကြေးညှိကပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာက မေးတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်မောဂ္ဂလာန်က ဖြေတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ လာန်။ ဧဝေဝ၊ ဤဥပမာအတူသာလျှင်။ပ။ ကာလံ၊ ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ကို။ ပါဠိကမ် ၊ အပ်၏။

အာဝုသော၊ လာန်။ တကြ၊ တို့တွင်။ ယှာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ တဿ၊ သည်။ အင်္ဂဏဿ၊ ကို။ ပ။ အာရဘိဿတိ၊ အားထုတ်လတ္တံ့။ သော၊ သည်။ အရာဂေါ၊ ရာဂမရှိသည်ဖြစ်၍။ပ။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ဤလုံ့လရှိသဖြင့် ကိလေသာပယ်ခြင်းကို။ ပါဠိကမ် ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ လာန်။ပ။ န စ နိက္ခိပေယျံ၊ ထားလည်း မထားကုန်ရာ၊ အာဝုသော၊ လာန်။ ဧဝံ၊ သော်။ သာ ကံသပါတိ၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ပရိသုဒ္ဓတရာ၊ သာ၍ စင်ကြယ်သည်။ ပရိယောဒါတာ၊ ဖြူစင်သည်။ အဿ၊ သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဧဝံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ လာန်။ပ။ ကာလံ၊ ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။ (န-ပါ မပါ၊ သတိပြု သမ္ပန်)။

အာဝုသော၊ လာန်။ တကြ၊ တို့တွင်။ ယှာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ နပုဇာနာတိ၊ မသိ။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုဘနိမိတ္တံ၊ တင့်တယ်သော အာရုံကို။ မနသိကရိဿတိ၊ နှလုံးသွင်းလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သုဘနိမိတ္တဿ၊ ကို။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အနုဒ္ဓံသေဿတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ သော၊ သည်။ သရာဂေါ၊ ဖြစ်၍။ပ။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ တို့။ ဧတံ၊ ဤတင့်တယ်သောအာရုံကို နှလုံးသွင်းသဖြင့် ကိလေသာ မပယ်ခြင်းကို။ ပါဠိကမ် ၊ အပ်၏။ (ကျန်သော ဝါကျတို့၌ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတာ၊ ဖြူစင်၏—ဟု သမ္ပန်။ ကြွင်းမထူး၊ နောက်ဆုံး တကြာဝုသော ဝါကျတို့၌လည်း န-ပါ မပါကို သတိပြု၍

၁။ တေန္တိ သုတ္တေ အနန္တရံ ဝုစ္စမာနံ ဝီရိယာရမ္ဘာဘာဝေန အင်္ဂဏဿ အပ္ပဟာနံ၊ ဤ ဋီကာ။

သမ္ပန်ရုံသာ ထူးတော့၏။ ဧတံ၊ ဤတင့်တယ်သောအာရုံကို နှလုံးမသွင်းပဲ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကို ဟု သမ္ပန်ပါ။)။

နိဂုံး။ ။အာဝုသော မောဂ္ဂလာန၊ လာနံ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ပ။ အက္ခာ-
ယတိ၊ အပ်၏။ သောဟေတု၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်သာတည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။
အယံ ခေါ၊ သာတည်း။ ။(သေဋ္ဌပုရိသော ဝါကျ၌လည်း ဤနည်း သမ္ပန်)။

၆၀။ အာဝုသော၊ ရာ။ အင်္ဂဏံ-အင်္ဂဏန္တိ၊ အင်္ဂဏ၊ အင်္ဂဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။
ယဒိဒံ အင်္ဂဏံ၊ အကြင်အင်္ဂဏသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤအင်္ဂဏသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်တရား၏။
အဓိဝစနံ နုခေါ၊ အမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ လာနံ။ ယဒိဒံ အင်္ဂဏံ၊
အကြင်အင်္ဂဏသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤအင်္ဂဏသည်။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဣစ္ဆာ
ဝစရာနံ၊ အလိုရမ္မက်၏ ကျက်စားရာဖြစ်ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊
အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

အာဝုသော၊ လာနံ။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စဿ၊
အချို့သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ “(အဟံသည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။
အာပန္နောစ၊ ရောက်သည်လည်း။ အဿံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။
အာပန္နော၊ ရောက်၏ဟု။ နစဇာနေယျုတိ၊ သိလည်း မသိကုန်ရာ”ဟူ၍။ ဝံ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆာ၊ အလို
သည်။ ဥပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာတည်း။
အာဝုသော၊ လာနံ။ ယံ၊ ကြောင့်။ တံဘိက္ခု၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နောတိ၊
ရောက်ပြီဟူ၍။ ဇာနေယျု၊ သိကုန်ရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါ ပန၊ တည်း။ သော၊ သည်။
“မံ ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏ဟု။ ဇာနန္တိတိ၊ ကုန်၏”ဟူ၍။
ဣတိ၊ သို့။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အပ္ပတိတော၊ မနှစ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝု
သော၊ လာနံ။ ယော စေဝ ကောပေါ၊ အကြင် အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယောစ အပ္ပစ္စယော၊
အကြင်မနှစ်သက်ခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံဉာယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသည်။ အင်္ဂဏံ၊ အင်္ဂဏမည်
၏။ ။(၁)

အာဝုသော၊ လာနံ။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ၌။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ “(အဟံသည်။)
ဝတ၊ စင်စစ်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နောစ၊ သည်လည်း။ အဿံ၊ ရာ၏။ မံ၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
အနုရဟော၊ သင့်တင့်သော ဆိတ်ကွယ်ရာ၌။ စောဒေယျု၊ စောဒနာကုန်ရာ၏။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။
နောစောဒေယျုတိ၊ ကုန်ရာ”ဟူ၍။ ဝံ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။
ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ သာတည်း။ အာဝုသော၊ လာနံ။ ယံ၊ ကြောင့်။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
သံဃမဇ္ဈေ၌။ စောဒေယျု၊ ကုန်ရာ၏။ အနုရဟော၌။ နောစောဒေယျု၊ ကုန်ရာ။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။
ဝိဇ္ဇတိခေါ ပန၊ သာတည်း။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “မံ၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သံဃမဇ္ဈေ၌။
စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုရဟော၌။ နော စောဒေန္တိတိ၊ ကုန်”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ကုပိတော၊
သည်။ပ။ အင်္ဂဏံ၊ အင်္ဂဏမည်၏။ ။(၂)

အာဝုသော၊ လာနံ။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ၌။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ပ။ (သပ္ပဋိပုဂ္ဂ
လော၊ အာပတ်ရှိချင်းတူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ အာပတ်မရှိချင်းတူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဤမျှသာထူး၏။ ကြွင်းမခဲပြီ)။ ။(၃)

အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိတော၊ ပဋိပုစ္ဆိတော၊ မေး၍ မေး၍။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျ၊ ဟောပါမူကား။ အဟောဝတ၊ သြကောင်းလေစွ။ သတ္တာ၊ သည်။ အညံ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပဋိပုစ္ဆိတော၊ ပဋိပုစ္ဆိတော၊ မေး၍ မေး၍။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နဒေသေယျ၊ မဟောပါမူကား။ အဟောဝတာတိ၊ စွ”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဘို့။ ဣစ္စာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ သာတည်း။ ။ (အကြွင်းတူပြီ) ။ ။ (၄)

ဘိက္ခု၊ ဘို့သည်။ မမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတော၊ ပုရက္ခတော၊ ရှေ့ပြု၍ ရှေ့ပြု၍ ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဘတ္တယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသေယျံ၊ ဝင်ကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ (ဤမျှသာထူး၏။ ။ (အကြွင်းတူပြီ) ။ ။ (၅)

အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားရာအရပ်၌ ။ အဂ္ဂါသနံ၊ နေရာဦးကို။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ ရေဦးကို။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းဦးကို။ (တနည်း။ အဂ္ဂါသနံ၊ မြတ်သောနေရာကို။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ မြတ်သောရေကို။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ မြတ်သော ဆွမ်းကို။) လဘေယျံ၊ ရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။ (ဤမျှသာထူး၏။ အကြွင်း တူပြီ) ။ ။ (၆)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ၌။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းစားပြီးလတ်သော်။ အနုမောဒေယျံ၊ အနုမောဒနာပြုရမူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။ (အကြွင်းတူပြီ) ။ ။ (၇)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ အာရာမဂတာနံ၊ အရံသို့ ရောက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရမူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။ (အကြွင်းတူပြီ) ။ ။ (၈)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ အာရာမဂတာနံ၊ အရံသို့ ရောက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ ပ။ ဥပါသကာနံ၊ ဒါယကာတို့အား။ ပ။ ဥပါသိကာနံ၊ ဒါယိကာမတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။ (အကြွင်းတူပြီ) ။ ။ (၉)

အာဝုသော၊ လာန်။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ။ ဧကစ္စဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ သက္ကဓေယျံ၊ အရိုအသေပြုကုန်မူကား။ ဂရိုကဓေယျံ၊ အလေးပြုကုန်မူကား။ မာနေယျံ၊ မြတ်နိုးကုန်မူကား။ ပူဇေယျံ၊ ပူဇော်ကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ) ။ ။ (၁၀)

ဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ ဥပါသိကာ၊ တို့သည်။ (ဤမျှသာထူး၏) ။ ။ (၁၁)

အဟမေဝ၊ သာလျှင်။ ပဏီတာနံ၊ မြတ်ကုန်သော။ စီဝရာနံ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ။ (ဤမျှသာ ထူးသည်၊ အကြွင်းတူပြီ) ။ ။ (၁၂)
ပိဏ္ဍပါတာနံ၊ ထောပတ်ဆွမ်း အစရှိသော အာဟာရတို့ကို ။ သေနာသနာနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ

၁။ ဘတ္တံ ဂသန္တိတ္ထောတိ ဘတ္တဂံ။ ဘတ္တသဒ္ဒါပပဒ ဂသဓာတ်-ကိုပစ္စည်း။ ကိံကြောင့် ဓာတုန်ချေ။ တနည်း-သသဓာတ် ဂဟဓာတ်ကြံ၍ ဓာတုန်ချေ။ မောဂ္ဂလာန် ၉၄-၅။
၂။ သပ္ပိ တေလ မဓုသက္ကရာဒိ ပူရိတာနံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၊ ပဏီတာနံ-ဟူသော ဝိသေသနကို ထောက်၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ပဏီတာနံ-ဟု ဝိသေသနမပါသော အရာဌာန၌ ပိဏ္ဍပါတန္တိ ယံကိံ အာဟာရ-ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ဆွမ်းစသော အာဟာရကို ဟု ပေး။

နေရာတို့ကို။ ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား ဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။ ။ (ဤမျှသာ ထူး၏) ။

နိဂုံး။ ။ အာဝုသော၊ လာန်။ ယဒိဒံ အင်္ဂဏံ၊ အကြင်အင်္ဂဏသည်။ အတ္ထိ၏။ တေ၊ ဤ အင်္ဂဏသည်။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာဝစရာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ အကုသလာနံ၊ ဤ (တဆယ့် ကိုးပါးသော) အကုသိုလ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကျယ်ဖြေပြီ။ ။ (၁၃)

၆၁။ အာဝုသော၊ လာန်။ ကဿစိ၊ အချို့သော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်သေးကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာဝစရာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလာ တို့ကို။ ဒိဿန္တိဝေ၊ မြင်လည်း မြင်အပ်ကုန်၏။ သူယန္တိစ၊ ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာရညိကော၊ တော၌နေလေ့ရှိသည်။ ။ ပန္နသေနာသနော၊ အစွန့်အဖျား ကျောင်း၌နေသည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ (ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင်သည်ဟုလည်း ပေး)။ သပဒါနစာရီ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ (သပဒါနစာရီ ဓုတင်ဆောင်သည်ဟု သော်လည်းပေး)။ ပံသုကုလိကော၊ ပံသုကုသကံန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသည်။ လူခစီဝရဓရာ၊ ခေါင်းပါးသော သကံန်းကို ဆောင်သည်။ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ ကား ဖြစ်၏။ အထခေါ ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ န စေဝ သက္ကဓောန္တိ၊ အရိအသေလည်း မပြုကုန်။ ပ။ န ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်လည်း မပူဇော်ကုန်။ တံ၊ ထိုမရို သေခြင်း စသည်သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ပံ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ အာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်သည်။ အပ္ပဟီနာ၊ ကုန်သေးသော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာ ဝစရာ၊ ကုန်သော။ တေ အကုသလာ တို့ကို။ ဒိဿန္တိဝေ၊ ကုန်၏။ သူယန္တိစ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ အာဝုသော၊ လာန်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အာပဏာ၊ မှုဂင်း။ ကမ္မာရ ကုလာဝါ၊ မှုဂင်း။ အာဘတာ၊ သော။ ယာ ကံသပါတိ၊ သည်။ ပဒိသုဒ္ဓါ၊ ။ ပရိယောဒါတာ၊ ။ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွန်ကို။ သာမိကာ၊ တို့သည်။ အဟိကုဏပံဝါ၊ မြေသေကောင်ဖြင့်၎င်း။ ကုက္ကုရကုဏပံဝါ၊ ခွေးသေကောင်ဖြင့်၎င်း။ မနုဿကုဏပံဝါ၊ လူသေကောင်ဖြင့်၎င်း။ ရစယိတွာ၊ ပြုစီရင်၍ ။ (သဒ္ဓတ္ထ ။ ပြည့်စေ၍ ဟု အဓိပ္ပါယ်တွ)။ အညိဿာ၊ တပါးသော။ ကံသပါတိယာ၊ ဖြင့်။ ပဋိကုဇိတွာ၊ မှောက်၍။ အန္တရာပဏံ ပဋိ၊ ဈေးအတိုင်း၌။ ပဇ္ဇေယျံ၊ သွားကုန်ရာ၏ ။ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွန်ကို။ ဇနော၊ လူသည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “အမ္ဘော၊ အိုအမောင်။ ကိမေဝ၊ အဘယ်

၁။ တမဓိတေ-သုတ်ရှု-အဖွင့်နှင့် အညီ တဿိလတ္ထ ပေးလိုက်သည်။ ဤဋီကာ၌ အရညေ နိဝါသော အဿ- ဟုဖွင့်၏။ အရညကင် ဓုတင်ဆောင်သည်ဟုလည်း အဓိပ္ပါယ်တွ ပေးနိုင်သည်။
၂။ အဟိကုဏပံဝါ-စသော ၃-ပုဒ်သည် ဘိက္ခုဘာဝန္တိ ဘိက္ခုဘာဝေန ကရဏတ္ထေ ဥပယောဂဝစနံ- ဟူသော ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ၌ကဲ့သို့ ကရဏတ္ထ ဥပယောဂ ဝစနတည်း။ ထို့ကြောင့် ကရိုဏ်းအနက်ပေး။ ရစော စု-ကရဏေ-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ပြုစီရင်၍ဟုပေး။ ပရိပူရေတွာတိ အတ္ထော-ဟုဖွင့်သည်ကားဘာဝတ္ထတည်း။
၃။ ပဋိပဇ္ဇေယျံ၊ ၌ ပဋိ-သည် ကမ္မပ္ပဝစနီယတည်း။ ၎င်း၏အစွမ်းကြောင့် “အန္တရာပဏံ” ၌ ဥပယောဂ ဝစန သည်ဘုမ္မတ္တတည်း။ ထို့ကြောင့် “အာပဏာနမန္တရေ” ဟု သတ္တမုတ္တ ဖွင့်ဆိုသည်။ အနက်ပေးရာ၌ ပဋိကို အန္တရာပဏံ- ပုဒ်နှင့်တွဲ၍ “အန္တရာပဏံပဋိ၊ ဈေးအတိုင်း၌” ဟုသာပေး။ “ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ ဂစ္ဆေယျံ” ဟု ဖွင့်သည်ကား ပဋိ-နှင့် ပဇ္ဇေယျံ-တို့ရမည်ဟု မဆိုလို။ ပဋိ-သည် လက္ခဏ လက္ခိယ သမ္ပန္နဇောတကမ္ပ ဖြစ်သောကမ္မပ္ပဝစနီယ ဟု သိစေ လို၍တည်း။ ၆၅-စာပိုဒ် “စေတော သမထံ” ဖွင့်ပုံ-အနုယုတ္တော-ကို ယုတ္တော-ဟု ဖွင့်ပုံနှင့် ညှိ၍ ကြည့်လေ။

ကြောင့်လျှင်။ ဣဒံ၊ ဤကြေးခွက်ကို။ ဇညဇညံ ဝိယ၊ အလွန် နှစ်သက်ဖွယ်ကဲ့သို့ ။ ဟရိယဘိတိ၊ ဆောင်ယူအပ်သနည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ ဥဋ္ဌဟိတော၊ ထ၍။ အပါပုရိတော၊ ဖွင့်၍။ ဩလောကေယျ၊ ကြည့်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုလူ၏။ (အမနာပတာ-၌စပ်။ ထိုအကောင်ပုပ်ကို ဟု ပေးသော် ဒဿန-၌စပ်)။ သဟဒဿနေန၊ မြင်ခြင်းနှင့် တပြိုင်နက်။ အမနာပတာစ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဍဟေယျ၊ တည်ရာ၏။ ပါဠိကုလျတာစ၊ ရှုံရှုံဖွယ်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဍဟေယျ၊ ရာ၏။ ဇေဂုစ္ဆတာစ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သဏ္ဍဟေယျ၊ ရာ၏။ ဇိသစ္စိတာနမ္ပိ၊ စားလိုသောသူ(ဆာလောင်သောသူ) တို့၏လည်း။ ဘောတ္တုကမ္ပတာ၊ စားလိုသည်၏ အဖြစ်သည်။ န အဿ၊ မဖြစ်ရာ။ သုဟိတာနံ၊ ဝသောသူတို့၏။ ဘောတ္တုကမ္ပတာ၊ သည်။ ပဂေဝ အဿ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့နည်း။ ။ (ကြွင်းတူပြီ)။

၆၂။ အာဝုသော၊ လာန်။ ပ။ သူယန္တိစ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ဂါမန္တဝိဟာရိ၊ ရွာနီးကျောင်း၌ နေလေ့ရှိသည်။ နေမန္တနိကော၊ ပင့်ဖိတ်ခြင်းကို ခံယူလေ့ရှိသည်။ ဂဟပတိဇီဝရဓရော၊ ဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံသည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ပ။ တမေနံ၊ ထိုကြေးခွက်ကို။ သာမိကာ၊ အရှင်တို့သည်။ ဝိစိတကာဠကံ၊ ရွေးပစ်အပ်ပြီးသော အမဲအမှုန်ရှိသော။ အနေကသူပံ၊ များသော လက်ကော်ရ ဟင်းရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသော လက်သုတ် ဟင်းလျာရှိသော။ သာလိနံ ဩဒနံ၊ သလေးထမ်းဖြင့်။ ရစယိတော၊ ပြုစီရင်၍။ (ပြည့်စေ၍ ဟူ၍သော်လည်း ပေး။ အကြွင်းတူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာမိန့်တော်မူပြီ။

၆၃။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်အပ်သော်။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တရာ။ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်။ မံ၊ ငါ့အား။ ပဋိဘာတိတိ၊ ထင်လာ၏”ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လာန်။ တံ၊ သင့်အား။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊ နွားခြံ ပမာ တောင်ငါးလုံးကာရံအပ်သော။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတော၊ ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊

၁။ “ဇနဿ ဒဿနယောဂျ ဒဿနိယံ”-ဟူသော ဋီကာအလို ဇညံ ပုဒ်သည် ယောဂျတဒ္ဓိတ် ဖြစ်ရကား “ဇညဇညံဝိယ၊ လူအပေါင်းတို့ ကြည့်ရှုထိုက်-ကြည့်ရှုလောက်သောအရာကဲ့သို့”ဟု သဒ္ဒတ္ထပြန်ဆိုလေ။ ဤ၌ကား “မနာပ မနာပဝိယ”ဟူသော အဋ္ဌကထာအဖွင့်ရှု၍ အဓိပ္ပါယ်ထွ ပြန်ဆိုသည်။

၂။ မယံ။ ပ။ ဥပမာ ဥပဋ္ဌာတိ။ ပ။ ပဋိဘာတုတန္တိ တယံပဋိဘာတု ဥပဋ္ဌာတု။ အဋ္ဌကထာ။ မံတန္တိဗ ဥပယောဂဝစနံ ပဋိသဒ္ဓယောဂေန အတ္ထောပန သမ္ပဒါနမေဝါတိ-ဟူသော ဋီကာတို့နှင့်အညီ ‘အား’ပေးသည်။ “အပိဿု မံ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ပတိဘံသု” ။ ပါသရာသိသုတ် အပိုဒ် ၂၇၁။ မန္တိ-မမ၊ ပဋိဘံသုတိ ပဋိဘာနသင်္ခါတဿ ဉာဏဿ ဂေါစရာ အဟေသံ” ။ ၎င်း အဋ္ဌကထာ။ မန္တိ ပဋိယောဂေ သာမိအတ္ထေ ဥပယောဂဝစနန္တိ အာဟ မမာတိ” ။ ၎င်းဋီကာ။ “ကုစိ ဒုတိယာ ဆဋ္ဌိန မတ္ထေ”- ကစည်းတို့ကိုထောက်လျှင် သမ္ပဒါနတ္ထသာမဟုတ်။ ‘မံ၊ ငါ၏ဉာဏ်၌။ ဥပမာ၊ သည်။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်လာ၏”ဟူ၍ သာမုတ္တလည်း ပေးနိုင်သည်ပင်။ ၂-သုတ်၊ ၂-ကဏ္ဍ မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် ကာတန္တဝုတ္တိ ဋီကာတို့ အလို “မံ၊ ကို။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ ဥပမာ၊ သည်။ ဘာတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဝါ၊ တောက်ပ၏”ဟူ၍လည်း ပေးနိုင်သည်ပင်။

ယူ၍။ ရာဇဂဟံ၊ မြို့သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိံ၊ ဝင်ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ယာနကာရပုတ္တော၊ ယာဉ် (ရထား) သမား၏ သားဖြစ်သော။ သမိတိ၊ သမိတိသည်။ ရထဿ၊ ရထား၏။ နေမိံ၊ အကွပ်ကို။ တစ္ဆတိ၊ ရွှေ၏။ တမေနံ၊ ထိုသမိတိကို။ ပုရာဏယာနကာရ ပုတ္တော၊ ယာဉ်သမားဟောင်း အမျိုးသား ဖြစ်သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တော၊ ပဏ္ဍု၏သား ဖြစ်သော။ အာဇီ ဝကော၊ အာဇီဝကသည်။ (အာဇီဝကောတိ နဂ္ဂသမဏကော။၉)။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ကပ်၍ တည်သည်။ ဟောတိ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တဿ၊ သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တဿ၊ သော။ အာဇီဝကဿ၊ အာဇီဝက၏။ “ယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ အယံ သမိတိ၊ သည်။ ဣမိဿာနေမိယာ၊ ဤအကွပ်၏။ ဣမဉ္ဇဝက်ံ၊ ဤတဖက်ကောက်ကို၎င်း။ ဣမဉ္ဇဗိမ္ဗံ၊ ဤတုန့်လိမ်သော အကောက်ကို၎င်း။ ဣမဉ္ဇဒေါသံ၊ ဤအကာအမျက်အဖုကို၎င်း။ တစ္ဆေယျ၊ ရွှေ(ဖျဉ်)ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စ။ ဝေံ၊ ဤသို့ ရွှေ(ဖျဉ်)သည်ရှိသော်။ အယံနေမိ၊ သည်။ အပဂတဝက်ံ၊ ကင်းပြီးသော တဖက်ကောက်ရှိသည်။ အပဂဘဇိမှာ၊ ကင်းပြီးသော တုန့်လိမ်သော အကောက်ရှိသည်။ အပဂတ ဒေါသာ၊ ကင်းပြီးသော အကာအမျက်အဖုရှိသည်။ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်မှုကား။ အဟောဝတာတိ၊ စ”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယံထာ ယထာ၊ အကြင် အကြင် အခါ၌။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တဿ၊ သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တဿ၊ သော။ အာဇီဝကဿ၊ ၏။ စေတသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခါ၌။ ယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ သမိတိ၊ သည်။ ပ။ တစ္ဆတိ၊ ရွှေ(ဖျဉ်)၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အထခေါ၊ ၎င်း။ ပုရာဏယာနကာရပုတ္တော၊ သော။ ပဏ္ဍုပုတ္တော၊ သော။ အာဇီဝကော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည့်ဖြစ်၍။ “ဟဒယာ၊ (သမိတိ၏) စိတ်ဖြင့်။ ဟဒယံ၊ (ငါ၏)စိတ်ကို။ အညာယ၊ သိ၍။ တစ္ဆတိမညေတိ၊ ရွှေယောင်တကား”ဟူသော။ အတ္တမနဝါစံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြက်ဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယေ တေ ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဿဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်။ ဇီဝိကတ္တာ၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဂါရဿ၊ လူဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကြကုန်၏။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ န ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကြသည် မဟုတ်ကုန် ။ သဌာ၊ စဉ်းလဲကုန်၏။ မာယာ ဝိနော၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ကေတဗိနော၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း (အတတ်) ရှိကုန်၏။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံလွင့်ကုန်၏။ ဥဒ္ဓဋ္ဌာ၊ တက်ကြွသော (ကျူတည်းဟူသော) မာန ရှိကုန်၏။ စပလာ၊ လျှပ်ပေါ် လော်လည်ကုန်၏။ မုခရာ၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိကုန်၏။ ဝိကိဏ္ဏဝါစာ၊ ပြန့်ကျဲသော စကား ရှိကုန်၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဓါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါး မရှိကုန်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ အမတ္တညုနော၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိကုန်။ ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ အယုတ္တာ၊ မယုဉ်ကုန်။ သာမညေ၊ ရဟန်း အဖြစ်၌။ အနပေက္ခဝန္တော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိကုန်။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာပုဒ်၌။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သန်သော ရိုသေလေးစားခြင်းရှိကုန်သည်။ န၊ မဖြစ်ကုန်။ ဗာဟုလိကာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးပေါများခြင်းငှါ ကျင့်ကုန်၏။ သာထလိကာ၊ သာသနာကို လျော့လျော့ ယူကုန်၏။ ဩက္ကမနေ၊ သက်ဆင်းစေတတ်သော နိဝရဏငါးပါး၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွား

၁။ အဿဒ္ဓါဖြင့် ရတနတ္ထယ၌ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ။ နသဒ္ဓါဖြင့် ကမ္မ-ကမ္မဖလ၌ ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည်ကို ပြသည်။ ။
 ဋီကာ။

ဖြစ်ကုန်၏။ ပဝိဝေကော၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ နိက္ခိတ္တဓုရာ၊ ချအပ်သော ဝန်ရှိကုန်၏။ ကုသိတာ၊ ပျင်းရိကုန်၏။ ဟိနဝီရိယာ၊ လုံ့လဝီရိယမှ ကင်းကုန်၏ ။

မုဋ္ဌဿတိ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိကုန်၏။ အသမ္ပဇာနာ၊ ဆင်ခြင်သူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အာပု မာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်။ ဝိဗ္ဘန္တစိတ္တာ၊ (အထူးထူးသော အာရုံတို့၌) ချာချာလည်သော စိတ် ရှိကုန်၏။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမရှိကုန်။ ငွေမူဂါ၊ တံတေးယိုသော ခံတွင်း ရှိကုန်၏။ (အပြင်ရှိသော ခံတွင်း ရှိကုန်၏-ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဣမိနာ ဓမ္မပရိယာ ယေန၊ ဤတရားဒေသနာတော်ဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဟဒယံ၊ စိတ်ကို။ ဟဒယာ၊ (ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၏) စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ တစ္ဆတိမညေ၊ ရှေ့သော အလား သုတ်သင်ရှင်းလင်းဘိ၏ တကား။ ယေ ပန တေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်ကား။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အန ဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိဘာ၊ ကုန်၏။ အသဌာ၊ စဉ်းလဲခြင်းမရှိကုန်။ အမာယာဝိနော၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အကေတဗိနော၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အနုဒ္ဓတာ၊ မပျံ့လှင့် ကုန်။ အနုန္တု၊ တက်သော (ကျူးတည်းဟူသော) မာနရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အစပလာ၊ မလျှပ်ပေါ် မလော်လည်ကုန်။ အမုရော၊ ကြမ်းသော နှုတ်ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အဝိ၊ ဝိဏ္ဏဝါစာ၊ ပြန့်ကျဲသော စကားရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော တံခါးရှိကုန် ၏။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညနော၊ အဘိုင်းအရှည်ကို သိကုန်၏။ ဇာဂရိယံ အနု၊ ၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်၏။ သာမညေ၊ ၌။ အပေက္ခဝန္တော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိ ကုန်၏။ သိက္ခာယ၊ ၌။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ ထက်သော ရိုသေခြင်း ရှိကုန်၏။ ဗာဟုလိကာ၊ ကုန်သည်။ န၊ မဖြစ်ကုန်။ သာထလိကာ၊ ကုန်သည်။ န၊ မဖြစ်ကုန်။ သြက္ကမနေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တဓုရာ၊ ကုန်၏။ ပဝိဝေကော၊ ၌။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ကုန်၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယရှိ ကုန်၏။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ ထင်သော သတိရှိကုန်၏။ သမ္ပဇာနာ၊ ဆင်ခြင်တတ်ကုန်၏။ သမာ ဟိတာ၊ တည်ကြည် ကုန်၏။ ဧကဂ္ဂစိတ္တာ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသော စိတ်ရှိ ကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ ပညာရှိ ကုန်၏။ အနေဋ္ဌမူဂါ၊ တံတေးယိုသော ခံတွင်းရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ သုတော၊ ကြားနာရကုန်၍။ “ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ သာဓုတ၊ ကောင်းလေစွ။ သဗြက္ခစာရီ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို။ (သဗြက္ခစာရိ- ဟု ရဿနှင့် ပါဠိရှိမှု သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်-ဟု ကတ္တားပေး)။ အကုသလာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍။ ကုသလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတိတိ၊ တည်စေပါပေ၏” ဟူ၍။ ဝစသာ စေဝ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသာ စ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ပိဝန္တိမညေ၊ သောက်ကုန်ယောင်တကား။ ခသန္တိမညေ၊ စားကုန်ယောင်တကား။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယုဝါ၊ ပျိုမျှင်သော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်တတ်သော သဘောရှိသော။ သီသံနာတော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော။ ဣတ္ထိဝါ၊ မိန်းမသည်၎င်း။ ပုရိသောဝါ၊ ယောက်ျားသည်၎င်း။ ဥပ္ပလမာလံဝါ၊ ကြာပန်းကို၎င်း။ ဝဿိကမာလံဝါ၊ မိုးစေ့ပန်းကို၎င်း။ အတိမုတ္တကမာလံဝါ၊ စစ်ကြီးပန်းကို၎င်း။ (စပယ်ပန်းလည်းဟူ၏)။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံယူ၍။ ဥတ္တမဂေ၊ မြတ်သော အင်္ဂါဟု ဆိုအပ်သော။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ သေယျ ထာပိ၊ တည်စေရာသကဲ့သို့။ (ဥပမေယျအနက်တူ၏)။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဥဘော၊ နှစ်ဦး

၁။ ဟိနဝီရိယာ-၌ ဟိနသည် ဟာဓာတ်၊ ဟာနုတ္တတည်း။ စာဂတ္ထမဟုတ်။ အဋ္ဌကထာ၌ ဝိရဟိတာ ဝိယုတ္တာ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ယုတ်ညံ့သော အနက်မဟော။

ကုန်သော။ တေ မဟာနာဂါ၊ ထိုရဟန္တာကြီးတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော တရားစကားကို။ သမနုမောဒိ သု၊ အညီအမျှ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော။ အနဂံဏသုတ္တံ၊ အနဂံဏသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-အာကခေယျသုတ်

၆၄။ ။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ ပ။ ပစ္စုသောသံပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ သမ္ပန္နသီလာ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပန္နပါတိမောက္ခာ၊ ပြည့်စုံသော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ ကုန်လော့။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နာ၊ အကျင့်ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ၊ ကုန်လော့။ အဏုမတ္တေသု၊ အနည်းငယ် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌ (အကုသိုလ်တရားတို့၌)။ ဘယဒဿာဝိနော၊ ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ သိက္ခထ၊ ကျင့်ကုန်လော့။

၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏။ ပိယောစ၊ ချစ်အပ်သောသူသည်၎င်း။ မနာပေါစ၊ စိတ်နှလုံးကို ပျိုးစေတတ်သော သူသည်၎င်း။ ဂရုစ၊ အလေးပြုအပ်သော သူသည်၎င်း။ ဘာဝနိယောစ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော သူသည်၎င်း။ အဿန္တိ၊ ဖြစ်လို၏” ဟူ၍။ စေ အာကခေယျ၊ အကယ်၍ အလိုရှိငြားအံ့။ သီလေသု၊ (စတုပါရိသုဒ္ဓိ) သီလတို့၌။ ပရိပူရကာရီဓေ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ဋီကာနှင့် အညီ ဧဝံကို အဋ္ဌာနပယုဂ်-ကြံ၍ပေးသည်)။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏။ စေတောသမထံ အနု၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည် ။

၁။ စေတောသမထမနုယုတ္တော-၌ စေတောသမထံ-ကို စိတ္တသမထေ-ဟူ၍၎င်း။ ဘုမ္မတ္ထေပနေတံ သမထန္တိဥပယောဂ-ဝစနံ-ဟူ၍၎င်း ဖွင့်ဆိုအပ်သောကြောင့် စေတောသမထံကို ၌-ဟု ပေးရမည်။ သို့သော် တတိယာ သတ္တမိနဉ္စ သုတ်ဖြင့် သတ္တမုတ္တဝယ် ဒုတိယာသက်ခြင်းကြောင့် သတ္တမုတ္တ(ဘုမ္မတ္ထ)ပေးရသလော၊ ဘာကြောင့် ဘုမ္မတ္ထ ပေးရသနည်း-ဟု စိစစ်ဘွယ်လို၏။ အဓိသိဋ္ဌာသာနံ ကမ္မံ (ပါ-၁-၄-၄၆) အဘိနိဝသဿစ(၁-၄-၄၇) သုတ်တို့၏ အရာဋ္ဌာနနှင့် တပါနတဒါစာရဥပနန္ဒဇ္ဈာဝသယောဂအရာဋ္ဌာနတို့၌ တတိယာသတ္တမိနဉ္စ-ဖြင့် ဒုတိယာ စီရင်နိုင်ခွင့် ရှိ၏။ ထိုမှ အလွတ်ဖြစ်သော ဤစေတောသမထံ-ပုဒ်မျိုးကို ၎င်းသုတ်ဖြင့် စီရင်နိုင်ခွင့်မရှိ။

သို့ဖြစ်လျှင် ဘယ်သုတ်ဖြင့် သက်သနည်းဟု မေးဘွယ်ရှိ၏။ အနုယုတ္တော-ကို အနုဖြုတ်၍ ယုတ္တော-ဟု ဖွင့်ရကား အနုသည် ယုတ္တောမှ ယုဇာတ်ကို အထူးပြုသော အနု-မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ဓာတ်ကို အထူးမပြုလျှင် ဓာတ်တို့ ဥပေစ္စ သဇ္ဇတိတိ-ဟူသော ဝစနတ္ထ အရ ဥပသာရမဟုတ်၊ ဓာတ်ကို အထူးပြုသော ဥပသာရမဟုတ်လျှင် ယုဇာတ်လည်း ယှဉ်ခြင်းအနက်မှတစ်ပါး အားထုတ်ခြင်းမဟောနိုင်၊ ယှဉ်ခြင်းအနက်သာ ဟောအံ့။ အကမ္မကဓာတ်ဖြစ်ရကား၊ ၎င်းယုဇာတ်ကို၎်၍ စေတောသမထံ-ကို ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ-ဖြင့် လည်း မစီရင်နိုင်တော့ပေ။

အနု ပရိ အဓိ အဘိ-စသည်တို့သည် ဥပသာရနှင့် ကမ္မပ္ပဝစနိယ အမည်တခုခု ရရှိရပေမည်။ အမည်နှစ်ခု တပြိုင်နက်မရကောင်း။ ဤ၌ ပြဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဥပသာရအမည် မရနိုင်သောကြောင့် ကမ္မပ္ပဝစနိယ သာ ဖြစ်ရမည်။ ကမ္မပ္ပဝစနိယ လက္ခဏာကို ကြိယာ ဇောတကောနာယံ-ဂါထာဖြင့် စစ်လေ။ ထိုကိုရည်၍ အနုတိ ဣမိနာ ဥပသဂ္ဂေန ယောဂေ သိဒ္ဓိ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်။ ဤ၌ ဥပသဂ္ဂေန-ဟူသော စကားသည် မဉ္ဇ ဝါ ပိဋံ ဝါ အဘိနိသိဒေယျ-ပုဒ်အဖွင့် ကင်္ခါအဋ္ဌကထာ၌ကဲ့သို့ ဘူတပဗ္ဗဂတိကနည်းဖြင့် သုံးသည် ဟုမှတ်။ ဥပသာရ

အနိရာကတဇ္ဈာနော၊ မတားမြစ်အပ်သော စျာန်ရှိသည်။ (အဋ္ဌကထာ၌ အနိဟဋ္ဌဇ္ဈာနော အဝိနာသိတဇ္ဈာနောဝါ-ဟု ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထ)။ ဝိပဿနာယ၊ အနုပဿနာ ခုနစ်ပါးနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သုညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းတို့ကို။ (နိဿယောပစာရ)။ ဗြူဟေတော၊ ပွားစေတတ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။(၁)

ဖြစ်၍ ဥပသဂ္ဂေန-ဟု ဖွင့်သည်မဟုတ်။ ကမ္မပ္ပဝစနီယသာ။ ထိုကြောင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တေသုတ်၊ သို့မဟုတ် အနုနာ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်တို့ဖြင့် ကမ္မပ္ပဝစနီယ အနု အယှဉ် စေတောသမထံ-ကို ဒုတိယာသက်၊ သမ္ပန္နဇောတက ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အနုကို ယုတ္တောနှင့် မတူမူ၍ စေတောသမထံ-နှင့် တွဲ၍ စေတော သမထ မနုဉ္စိ-ဟုပေးလေ။

စာပိုဒ် ၆၃-၌ ဇာဂရိယံ-ကို ဇာဂရေ-ဟု သတ္တမုန္တဖြင့် ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဤသဘောပင်တည်း။ အနုနု ယုတ္တာ-ကိုကား အနု-ဖြုတ်၍ ယုတ္တာ-ဟု မဖွင့်ခြင်းသည် အနု အနက်ရှိ၍ မဟုတ်။ န အနု ယုတ္တ ဟု သုံးပုဒ် တွဲ၍ ထားရာဝယ် အလယ် အနု ကို ဖြုတ်ချင်သော်လည်း ဖြုတ်ပစ်လိုက်က အယုတ္တာ-ဟု ဖွင့်ရမည်။ အယုတ္တာ ဟု ဖွင့်လျှင် အသိခက်သွားနိုင်သည်။ ထိုကြောင့် အနု မဖြုတ်ဘဲ ထားသည်။ စင်စစ် ဓာတုတ္ထဝိသေသက ဥပသာရ ကြံ၍ အနုနုယုတ္တာ ဟု ဖွင့်သည်မဟုတ်။ စေတောသမထမနုယုတ္တော-နှင့် အတူဟုသာမှတ်၊ စာပိုဒ် ၄၂၃-၌ ဇာဂရိယ မနုယုတ္တာတိ။ပ။ ဇာဂရိယမိ ယုတ္တာ ပယုတ္တာ-ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်လျှင် အနုဖြုတ်ဖွင့်က အသိခက်မည်စိုး၍ အနုဖြုတ် မဖွင့်ခြင်း သိသာ၏။ ဤစေတော သမထမနုယုတ္တော-နှင့် ဇာဂရိယအနုနုယုတ္တာ- တို့၌ သတ္တမုန္တဖြင့် ဖွင့်ဆိုသော်လည်း စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ဥက္ကုဋိကပဓာနမနုယုတ္တာတိ ဥက္ကုဋိကဝိရိယံ အနု ယုတ္တာ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ စာပိုဒ် ၁၆၀-၌ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရန္တိ ဖလသမာပတ္တိ ဝိဟာရံ အနုယုတ္တာ၊ သံယုတ် စာပိုဒ် ၃၆-၌ ပမာဒ မနုယုတ္တန္တိ ယေ ပမာဒံ ကရေန္တိ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ တေ တံ အနုယုတ္တန္တိ နာမ-ဟု သတ္တမုန္တဖြင့် မဖွင့်၊ ဒုတိယန္တဖြင့်သာ ဖွင့်သည်။ အနုယုတ္တာ-ကိုလည်း အနုမဖြုတ်ဘဲ ဖွင့်ဆိုသည်။ ယင်းသို့ ဖွင့်သော အရာ ဌာန၌-ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တေ၊ ၂-သုတ်လုံးဖြင့် စီရင်။ ၂-နည်းပေးနိုင်သည်ဟု မှတ်။ အနုသည် ယုဇဓာတ် အထူးပြုခိုက် ယုဇလည်း အားထုတ်ခြင်း အနက်ထွက်၍ သကမ္မကကြိယာ ဖြစ်သည့်ပြင် ၎င်း၏ ယှဉ်ရာ စပ်ရာပုဒ်လည်း ကံအနက် ထွက်၏။ အနုလည်း ဥပသာရအမည်ရ၏။ အနုသည် ယုဇကို အထူးမပြုခိုက် ယုဇလည်း ယှဉ်ခြင်း အနက်ထွက်၍ အကမ္မကကြိယာဖြစ်သည့်ပြင် အနုလည်း ဥပသာရမဟုတ်သော ကမ္မပ္ပဝစနီယအမည်ရသောကြောင့် ၎င်း၏ ရှေ့ရှိ ဥက္ကုဋိကပဓာန-စသော ပုဒ်တို့ကိုလည်း ကမ္မတ္ထဝယ် ဒုတိယာ မသက်နိုင်တော့ဘဲ ကမ္မပ္ပဝစနီယယုတ္တေ-ဖြင့် စီရင်ရတော့၏။

အနုဒိဗ္ဗုအကမ္မက ကြိယာဖြင့် ပြီးသော အနုယုတ္တော-စသည်တို့၏ ရှေ့ရှိသော ဒုတိယန္တ ပုဒ်တို့ကို ကမ္မပ္ပ ဝစနီယသာ လိုလားသောအခါ၌ ရှေ့ပုဒ်ကို ဝိဘတ္တုန္တ ပြောင်းလွှဲ၍ အနုကိုလည်း ဖြုတ်ဖွင့်လေ့ရှိသည်။ အနုဒိ နိ ဥပသာရ၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယ ၂-မျိုး လာသောအခါဝယ် ရှေ့ပုဒ်ကိုလည်း ဒုတိယန္တအတိုင်း ဝိဘတ္တုန္တမပြောင်း လွှဲဘဲ ထား၍ အနုကိုလည်း ဖြုတ်ပစ်လေ့မရှိပေ။

အနုနုယုတ္တော-ကဲ့သို့ အနုဒိအပြင် နပဋိသေဓ ပါဝင်သော အခါဝယ် ကမ္မပ္ပဝစနီယ အယှဉ်ဟုပင် ကြံစေ ကာမူ အသိခက်မည်စိုး၍ ရှေ့ပုဒ်ကို ဝိဘတ္တုန္တ ပြောင်းသော်လည်း အနုကို ဖြုတ်ပစ်လေ့မရှိ။ ၎င်းပြင် အနုဒိ တို့ ဥပသာရ အမည်မရဘဲ ကမ္မပ္ပဝစနီယ အမည်ရတိုင်း ၎င်းအနုဒိတို့နှင့် တွဲနေသော ဓာတ်မှန်သမျှ အကမ္မက ကြိယာသာရှိသည်။ သကမ္မက ကြိယာ နေရိုးမရှိသည်ကိုလည်း သတိမူရာသတည်း။ အနု-အဘိ-စသော အနုဒိ တို့၏ ရှေ့ရှိ စေတော သမထံ-စသော ပုဒ်တို့နှင့်စပ်၍ ဆိုင်ရာ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့လည်း တနေရာနှင့် တနေရာ ဖွင့်ပုံချင်း ကွဲပြားသောကြောင့် ကို-ဟု ကမ္မတ္ထယောဇနာရမည်လော၊ ဒုတိယန္တပင် ဖြစ်သော်လည်း ဦး၏-ဟု ဘုမ္မတ္ထ သာမုတ္ထပင် ယောဇနာရမည်လော၊ အနုဒိနှင့် တွဲနေသော အနုယုတ္တော၊ အဘိနိသိဒေယျ၊ သမုဒါ စရန္တိ-စသော ကြိယာပဒတို့ကို အနုဒိ၏ အနက် ဖျောက်၍ ပေးရမည်လော၊ မပေးရမည်လော-ဟု အမျိုးမျိုး တွေးတောဘွယ်ရာ ရှိသော်လည်း ပြဆိုပြီး နယူပဒေသကို နယဂါဟယူ၍ လွယ်ကူစွာ ဆုံးဖြတ်စေနိုင်ရာ၏။ သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ် စာပိုဒ် ၃၄၊ အကိဉ္ဇနံ နာနုပတန္တိ ဒုက္ခာ (ပါဠိ)။ နာနုပတန္တိ ဒုက္ခာတိ ဝဇ္ဇဒုက္ခာ ပန တဿ ဥပရိ န ပတန္တိ ဖြင့်လည်း နှိုင်းယှဉ်စဉ်းစားလေ။

စီဝရံ ပိဏ္ဏပါတ သေနာသန ဂိလာနပ္ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခရာနံ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာတို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ ရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ (၂)

အဟံ၊သည်။ ယေသံ၊အကြင် နတ်လူတို့၏။ စီဝရ ပိဏ္ဏပါတ သေနာသန ဂိလာနပ္ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခရာနံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်၏။ တေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့၏။ တေ ကာရာ၊ ထိုပြုအပ်သော ပစ္စည်းအလှူတို့သည်။ မဟပ္ပလာ၊ များသော လောကီချမ်းသာ အကျိုးရှိကုန်သည်။ မဟာနိသံသာ၊ များသော လောကုတ္တရာ ချမ်းသာ အကျိုးရှိကုန်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ (အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ မဟပ္ပလာနှင့် မဟာနိသံသာ ကွဲပြားအောင် ပေးလိုက်သည်)။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ (၃)

ပေတာ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်ကုန်သော။ ကာလင်္ဂတာ၊ သေကုန်သော။ ယေညာတိ၊ အကြင် ဆွေမျိုးတို့သည်၎င်း။ ယေသာလောဟိတာ၊ အကြင်သားချင်းတို့သည်၎င်း။ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနုဿရန္တိ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုး တို့၏။ တံ၊ ထိုကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့် အောက်မေ့ခြင်းသည်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ အသံ၊ ရာ၏။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။ (၄)

၆၆။ အရတိ-ရတိသဟော၊ (သာသနာတော်၌) မမ္မေလျော်ခြင်း၊ (ကာမဂုဏ်၌) မမ္မေလျော် ခြင်းကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ အရတိ၊ မမ္မေလျော်ခြင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ န စ သဟေယျ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်ရာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်သော။ အရတိံ၊ ကို။ အဘိဘုယျ၊ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုး၍ လွှမ်းမိုး၍။ ဝိဟရေယံ၊ နေလို၏။ ။(၅)

ဘယဘေရဝသဟော၊ ကြောက်တတ်သောစိတ်၊ ကြောက်မက်ဖွယ် အာရုံတို့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ ဘယဘေရဝံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ န စ သဟေယျ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်ရာ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကို။ အဘိဘုယျ၊ အဘိဘုယျ၊ ၍။ ဝိဟရေယံ၊ လို၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။ ။(၆)

အဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန် စင်ကြယ်သော စိတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌမေဃသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်း ရလေ့ရှိသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မငြိုမငြင် ရလေ့ရှိသည်။ အကသိရလာဘီ၊ အနုပွကမ်း ရလေ့ရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၇)

ရူပေ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ဝိမောက္ခာ၊ နီဝရဏတို့မှ လွတ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အာရုံ၌ ညွတ်ကုန်သော။ ယေတေအာရုပ္ပါ၊ အကြင် အာရုပ္ပဈာန် တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာရုပ္ပဈာန်တို့ကို။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုဿိတွာ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရေယံ၊ နေလို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၈)

၆၇။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အလို အာသာ ကင်းလျက် အပါယ်လေးပါး၌ ကျခြင်းသဘောမရှိသော။

၁။ ဘာယတိတိ ဘယံ၊ စိတ္တုတြာသဘယ-ရ၏။ ဘာယန္တိ တေသ္မာတိ ဘယံ၊ ဘာယန္တိ တေသ္မာတိ ဘေရဝံ၊ အာရမ္မဏဘယ-ရ၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ဘယံ စိတ္တုတြာသောပိ အာရမ္မဏမ္ပိ ဘေရဝံ အာရမ္မဏမေဝ-ဟု မိန့်ပြီ။

နိယတော၊ မဂ္ဂနိယမအားဖြင့် မြဲသော။ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်း ရာရှိသော။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ အဿံ၊ ဖြစ်လို၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။ ။(၉)

တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ ရာဂ ဒေါသ မောဟာနံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟာတို့၏။ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမီ၊ သကဒါဂါမ်သည်။ အဿံ၊ ဖြစ်အံ့။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို။ ကရေယံ၊ ပြုလို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၀)

ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော ။ ။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသော။ တဿ၊ လောက၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်မှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ မဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောရှိသော။ သြပပါတိကော၊ အနာဂါမ်ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေနေသူသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်လို၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၁)

၆၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော ။ ။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်ကို။ ပစ္စန္ဒဘဝေယံ၊ ခံစားလို၏။ ဧကောပိဟုတ္တာ၊ တယောက် ထည်း ဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ များသော အပြားရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်လို၏။ ဗဟုဓာပိဟုတ္တာ၊ များသော အပြားရှိလျက်လည်း။ ဧကော အဿံ၊ တယောက်ထည်း ဖြစ်လို၏။ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၌၎င်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၌၎င်း။ တိရောကုဋ္ဌံ၊ နံရံခြားရာ၌၎င်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာ၌၎င်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာ၌၎င်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ ကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနော၊ မကပ်ငြိမူ၍။ ဂစ္ဆေယံ၊ သွားနိုင်လို၏။ ပထဝိယာပိ၊ မြေ၌လည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း ငုပ်ခြင်းကို။ ကရေယံ၊ ပြုနိုင်လို၏။ အဘိဇ္ဇမာနော (အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့်) မကွဲမပျက်သော ။ ။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယံ၊ သွားနိုင်လို၏။

အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း။ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်။ ကမေယံ၊ သွားနိုင်လို၏။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကေ၊ ဤသို့ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိကုန်သော။ ဣမေပိ စန္ဒိမ သူနိယေ၊ ဤလနေတို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရာမဒယယံ၊ သုံးသပ်နိုင်လို၏။

၁။ သြရမ္ဘာဂိယာနိတိ သြရံ ဘဇနကာနိ ကာမဘဝေ ဥပပတ္တိပစ္စယာနိ-ဟူသော အလဂဒ္ဒုပမသုတ် အဋ္ဌကထာ စာပိုဒ် ၂၄၅-နှင့် အညီပေးသည်။ ဟေဋ္ဌာဘာဂဿ ဟိတာ၊ တေသံ-ဟု ဒီကာ-ဤနေရာ၌ ဖွင့်သည့် အလို အောက်အဖို့ ကာမဘုံ၏ အစီးအပျိုးဖြစ်ကုန်သော ဟု ပေးလေ။
၂။ အနေကဝိဟိတန္တိ အနေကဝိဓံ-ဟူသော ပါရာဇိကဏ် စာပိုဒ် ၁၂-ပဌမဝိကပ်နှင့် အညီ ပေးအပ်သော အနက် တည်း။ အနေကေဟိ ဝါ ပကာရေဟိ ပဝတ္တိတံ သံဝဏ္ဏိတန္တိ အတ္ထော-ဟူသော ဒုတိယ ဝိကပ်အလို ဝိပုဗ္ဗ၊ ဓာဓာတ်၊ ကရောတုတ္ထ ဖြစ်သောကြောင့် များစွာသော အပြားတို့ဖြင့် ပြုစီရင်အပ်သော -ဟု ပေးလေ။
၃။ ဥဒကေပိ အဘိဇ္ဇမာနော-ဟု မူဟောင်း၌ ပဌမန္တဖြင့် ရှိ၏။ ၎င်းအလို-ဥဒကေပိ၊ ၌လည်း။ အဘိဇ္ဇမာနော၊ မကွဲမပျက်စေမူ၍။ ဝါ၊ မခွဲမူ၍။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယံ၊ သွားနိုင်လို၏ ဟူ၍ အဘိဇ္ဇမာနော ကို ဂစ္ဆေယံ ၌ ကြိယာဝိသေသန စပ်၍ ပေးရမည်။ ယင်းသို့ ပေးသော် အဘိဇ္ဇမာနော ကံပုဒ်သည် ဥဒကံ-မှ တပါး အခြားမရှိနိုင်ရကား ဥဒကေ-ဟူသော အာဓာရနှင့် ထပ်နေပြန်၏။ စဉ်းစားဘွယ်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာအလို ဥဒကေ၏ နာမဝိသေသန အဖြစ်ဖြင့် အဘိဇ္ဇမာနော-ဟု သတ္တမုန္တပင် ရှိရမည်။

ပရိမဇ္ဇေယျံ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်လို၏။ ယာဝဗြဟ္မလောကဗ္ဗိ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေယျံ၊ ဖြစ်စေနိုင်လို၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၂)

အဘိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သောတပသာဒကို လွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေစ၊ နတ်၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာနုသေစ၊ လူ၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သဒ္ဓေ၊ အသံတို့ကို။ သုဏေယျံ၊ ကြားနိုင်လို၏။ ယေ၊ အကြင် အသံတို့သည်။ ဒုရေ၊ ဝေးကုန်၏။ ယေစ၊ အကြင်အသံတို့သည်ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ တေသဒ္ဓေ၊ ထိုအသံတို့ကို။ သုဏေယျံ၊ ကြားနိုင်လို၏။ ။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။ ။(၁၃)

စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ၂။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့် သိနိုင်လို၏။ သရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်း ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောဘမှု စိတ်ကို။ သရာဂံ၊ သော။ စိတ္တန္တံ၊ စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနေယျံ၊ ။ ဝိတရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်း ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ် အဗျာကတ စိတ်ကို။ ပ။ သဒေါသံဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဒေါသမှု စိတ်ကို။ ပ။ ဝိတဒေါသံ၊ အမျက်ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ် အဗျာကတစိတ်ကို။ ပ။ သမောဟံဝါ၊ တွေ့ဝေခြင်း ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ မောဟမှုစိတ်ကို။ ပ။ ဝိတမောဟံ၊ တွေ့ဝေခြင်း ကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ ပ။ သံခိတ္တံဝါ၊ တွန့်တိုသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ပ။ ဝိက္ခိတ္တံဝါ၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်စိတ်ကို။ ပ။ မဟဂ္ဂတံဝါ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ရူပ အရူပစိတ်ကို။ ပ။ အမဟဂ္ဂတံဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ်လည်းမဟုတ်သော။ စိတ္တံ၊ ကာမစိတ် လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ ပ။ သဥတ္တရံဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကီစိတ်ကို။ ပ။ အနုတ္တရံဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားမရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ ပ။ သမာဟိတံဝါ၊ တည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပုနာ အဖြစ်သို့ ရောက်သော စိတ်ကို။ ပ။ အသမာဟိတံဝါ၊ မတည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာအပုနာအဖြစ်သို့ မရောက်သော စိတ်ကို။ ပ။ ဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်ကို။ ပ။ အဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်တို့မှ ကြွင်းသောစိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တန္တံ။ ဟူ၍။ ပဇာနေယျံ၊ ။ (ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၄) (အပိုဒ်ဆုံး နံပါတ် ၁၅-ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၂-ကို မှီ၍ နံပါတ် ၁၆-ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၃-ကို မှီ၍ သမ္မန်လေ)။

၆၉။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ တရားမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တံ*၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တံ*၊ အရဟတ္တဖိုလ်

၁။ နဘံ စ ဒုရေ ပထဝီစ ဒုရေ-ဟူသော တိကင်္ဂုတ္တရ ရောဟိတဿဝဂ်၌ ကဲ့သို့ တုလျှတ် လိင်္ဂိတ် အသတူ ဝါစက အဖြစ်ဖြင့် ပေးလိုက်သည်။ ဒိဗ္ဗမာနုသဖြင့် သပဒေသပရိယာဒါန ဥဘောသဒ္ဓ၊ ဒုရသန္တိကဖြင့် နိပ္ပဒေသပရိယာ ဒါန ဥဘောသဒ္ဓ၊ ဤသို့ ဥဘောသရုပ် ၂-မျိုး ထင်ရှားအောင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စာပိုဒ် ၄၀၀-အဖွင့်နှင့် အညီပေးသည်။
၂။ ပရသတ္တာနံ၊ မြတ်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့၏-ဟူ၍ မဟာသိဟနာဒ စာပိုဒ် ၁၄၈-ပဌမဝိကပ်အလို ပေးနိုင်သည်။ သို့သော် ဤအရာဌာန၌ မသင့်။

ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်သာလျှင်။ သစ္စိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရေယံ၊ နေနိုင်လိ၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။ ။(၁၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သိက္ခထာတိ၊ ကုန်လော့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ် ၆၄-တေဒဝေါစ-၌ ပြန်စပ်)။ ဣတိ၊ သို့။ ယံတံ၊ အကြင်သမ္ပန္နသီလာ-စသော စကားကို။ ငုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဧတံ၊ ဤသမ္ပန္နသီလာ-စသော စကားကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဣဒံ၊ ဤအာကခေယျ-စသော စကားကို။ (၆၅-ပိုဒ်မှ စ၍ ဆိုသော စကားယူ)။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ အပြီး တည်း။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ အာကခေယျသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ဝတ္ထသုတ်

၇၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ-စသည် ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ အညစ်အကြေးကပ်အပ်သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ရဇကော၊ ဆေးဆိုးသမားသည်။ ယဒိ နီလကာယ၊ ညိုသော အဆင်းအလို့ငှါ သော်၎င်း ။ ယဒိ ပီတကာယ၊ ဝါသော အဆင်းအလို့ငှါသော်၎င်း။ ယဒိ လောဟိတကာယ၊ နီသော အဆင်းအလို့ငှါသော်၎င်း။ ယဒိ မဇ္ဈိကာယ၊ နီဝါရောပေါင်း မောင်းသော အဆင်းအလို့ငှါသော်၎င်း။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ရဂ်ဇာတေ၊ အကြင်အကြင် ဆိုးရည်၌။ ဥပသံဟရေယျ၊ ကပ်ဆောင်ရာ၏။ (ထည့် ရာ၏ ဟူလို)။ တံ၊ ထိုအဝတ်သည်။ ဒုရတ္တဝဏ္ဏမေဝ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုးအပ်သော အဆင်းရှိသည် သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ဤ၌ ယသ္မိံ ယသ္မိံ -ရှု၍ နိယတ်ထည့်လိုက တသ္မိံ တသ္မိံ ရဂ် ဇာတေ၌။ ဥပသံဟရိတံ၊ ကပ်ဆောင်အပ်သော။ တံဝတ္ထံ၊ သည်-ဟုထည့်)။ အပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေဝ၊ မစင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဂိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်၏။ အပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဝေဝ၊ သာလျှင်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ သံကိလိဋ္ဌေ၊ ညစ်နွမ်းသော်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော ဖြစ်ခြင်း၊ စက်ဆုပ်အပ်သော ဘုံဂတိကို။ ပါဠိကမ်၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ယံဝတ္ထံ၊ အကြင် အဝတ်သည်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိ ယောဒါတံ၊ ဖြူစင်၏။ တမေနံ၊ ထိုအဝတ်ကို။ ရဇကော၊ သည်။ ယဒိနီလကာယ၊ ငှါသော်၎င်း။ ပ။ ယဒိမဇ္ဈိကာယ၊ ငှါသော်၎င်း။ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ရဂ်ဇာတေ၊ ၌။ ဥပသံဟရေယျ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထို

၁။ ယဒိ နီလကာယာတိ နီလကာယဝါ-ဟု ယဒိကို ဝါ သဒ္ဓါဖြင့် ဖွင့်သောကြောင့် ဝိကပ္ပနတ္ထံ၊ နီလကတ္ထာယ ဝါတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် အလို့ငှါ-ဟု တဒတ္ထသမ္ပန်သည်။
၂။ ကိလေသဒရထပရိဋ္ဌာဟာဒိဝသေန ဥပါယာသာ ဒုက္ခာ ကုစ္စိတာ ဝါ ဂတိ ပဝတ္ထိ ဒုဂ္ဂတိ ဟေတုတိ ဝါ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဤဖြင့် ဂမနံ ပဝတ္ထနံ ဂတိ ကုစ္စိတာ ဂတိ ဒုဂ္ဂတိ-ဟု ပြုပဋိပတ္တိ ဒုဂ္ဂတိကောက်။ စက်ဆုပ်အပ်သော ဖြစ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဆင်းရဲသော ဖြစ်ခြင်းကို-ဟု ပေးစေလိုသည်။ ဒုဂ္ဂတိယာပန ပဋိပတ္တိယာ ဂန္ထဗ္ဗတော တဿ ဝါ နိပ္ပန္နဘာဝတော ကုစ္စိတာ ဒုက္ခာစ ဂတိတိ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဤဖြင့် ဂတိကို ဂန္ထဗ္ဗာတိ ဂတိ၊ ဒုက္ခာ ဂတိ ဒုဂ္ဂတိ၊ ကုစ္စိတာ ဂတိ ဒုဂ္ဂတိ-ဟု ပြု၍ ဆင်းရဲသော (ရောက်အပ်သော) ဂတိ၊ သို့မဟုတ် စက်ဆုပ်အပ်သော (ရောက်အပ်သော) ဂတိကို-ဟု ပေးစေလိုသည်။ ။ဋီကာ။

ကပ်ဆောင်အပ်သော အဝတ်သည်။ သုရတ္တဝဏ္ဏမေဝ၊ ကောင်းစွာ ဆိုးအပ်သော အဆင်းရှိသည်သာ လျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ပဒိုသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေဝ၊ စင်ကြယ်သော အဆင်းရှိသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝတ္တဿ၊ အဝတ်၏။ ပဒိုသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဗေဝ၊ သာလျှင်။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ အသံကိသိဋ္ဌေ၊ မညစ်နွမ်းသော်။ သုဂတိ၊ ကောင်းသော ဖြစ်ခြင်း ကောင်းသော ဘုံဂဝိ၊ ကို။ ပါဠိကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအပ်၏။

၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ခိလေသော၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းတို့သည်။ ဣတမေ၊ အဘယ်သည်ဘို့နည်း။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ ရှေးရှု ကြံစည်တတ်သော မညီညွတ်သော လောဘသည် ။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥပက္ခိလေသော၊ ညစ်နွမ်းကြောင်းတည်း။ ဗျာပါဒေါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဒေါသသည်။ ၂။ ပ။ ကောဓော၊ အမုက်သွက်ခြင်းသည်။ ပ။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ ပ။ မက္ခော၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းသည်။ ပ။ ပဠာသော၊ အင်တူပြိုင်ဖက် ပြုခြင်းသည်။ ပ။ ဣဿ၊ ငြူစုစောင်းမြောင်းခြင်းသည်။ ပ။ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ ပ။ မာယာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းသည်။ ပ။ သာဠေယံ၊ စဉ်းလဲခြင်းသည်။ ပ။ ထမ္ဘော၊ ခက်ထန်ခြင်းသည်။ ပ။ သာရမ္ဘော၊ ချွတ်ချယ်ခြင်းသည်။ ပ။ မာနော၊ မာန်မူခြင်းသည်။ ပ။ အတိမာနော၊ အသွန်မာန်မူခြင်းသည်။ ပ။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်။ ပ။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဥပက္ခိလေသော၊ တည်း။

၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သ-သော ဘိက္ခု၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ (ခေါ-အနက်မဲ့)။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ခိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ခိလေသံ၊ သော။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ ပ။ ပမာဒေါ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ခိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ခိလေသံ၊ သော။ ပမာဒံ၊ ကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။

၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခုနော၊ (အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ခိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ခိလေသော၊ သော။ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ပမာဒေါ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ခိလေသောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ခိလေသော၊ သော။ ပမာဒေါ၊ ကို။ ပဟီနော၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၄။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ ။ (စာပိုဒ် ၇၃-ယတောကို ကြည့်၍ တတော-ဟု ထည့်သည်)။ သော၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ “သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ပူဇော်အထူးကို

၁။ အဘိဇ္ဈာနှင့် ဝိသမလောဘ ၂-ခုတို့၏ ထူးပုံ တူပုံကို အဋ္ဌကထာအဖွင့် ရှုလေ။
 ၂။ ဤကား စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ဗျာပဇ္ဇတိ ဣမိနာ စိတ္တံ။ ပ။ ပုရိမပကတိ* ပဇဟတိတိ ဗျာပါဒေါ-ဟု သော စာပိုဒ် ၂၉၆-နှင့်အညီ ဝိ-ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့။ အာပါဒ၊ ရောက်ကြောင်းဟု ကြံ၍ သဒ္ဓတ္ထ ပေးသော အနက် တည်း။ ပုရိမပကတိ* ပဇဟတိ-ဟု ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထတည်း။ ဟိတသုခံ ဗျာပါဒယတိတိ ဗျာပါဒေါ-ဟု သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ် စာပိုဒ် ၈၉-၌ ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဟေတု ကတ္တုသာမိနှင့် ကရုဏာသာမိသာ ထူး၏။ *

ခံယူတော်မူထိုက်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ အသိ (ဝိဇ္ဇာ) အကျင့် (စရဏ) တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓါ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သူ မရှိ သည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော် မူတတ်၊ သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓော၊ ဘုရား၌။ အဝေစ္စပုဿာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဘဂဝတော၊ သည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာ တော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဟေိပဿိကော၊ လာလှည့်ရှုလှည့်ဘု ပြုထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဩပနေယျိကော၊ (မိဒိ၏စိတ်ထည်း၌) ဆောင်ယူထားထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဝိညုဟိ၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ် ခံစားအပ်ပါပေ၏။”

၁။ အဝေစ္စကို သက်ဝင်၍ဟု ပေးသည်ကား အဝပုဗ္ဗ ဣဓာတ်၊ ပါပုဏနတ္ထ၊ တွာပစ္စယန္တ ကြံ၍ ပေးသောအနက် တည်း။ အဝေစ္စရတနတ္ထယဂုဏေ ယာထာဝတော ဥ တွာ ပသာဒေါ အဝေစ္စ ပသာဒေါ-ဟူသော ဋီကာအလို အဝပုဗ္ဗ ဣဓာတ်၊ ဗုဒ္ဓနတ္ထဖြစ်၍ အတိအကျသိ၍-ဟု ပေး။

၂။ အထာဟံ နိဋ္ဌမဂမံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ၊ သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊ သုပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဘောတိ၊ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၇၀။ ဝိမံသကသုတ် စာပိုဒ် ၄၇၉။ ဣဓ ဝိသာခေ အရိယ သာဝကော ဓမ္မံ အနုဿရတံ သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော။ပ။ ဝိညုဟိတိ။ အင်္ဂုတ္တရတိက နိပါတ် စာပိုဒ် ၇- တို့နှင့်အညီ တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး အနေဖြင့် ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ ဥပနိတာ ခေါ မေ တုမေ ဘိက္ခဝေ ဣမိနာ သန္နိဋ္ဌိကေန ဓမ္မေန။ပ။ ဝိညုဟိ။ သန္နိဋ္ဌိကော အယံ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မော။ပ။ ဝိညုဟိ၊ ဣတိယန္တံ ဝုတ္တံ။ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ် အပိုဒ် ၄၀၇။ ကိတ္တာဝတာနုခေါ ဘန္တေ သန္နိဋ္ဌိကော ဓမ္မော ဟောတိ။ပ။ ဝိညုဟိတိ စသော တိကင်္ဂုတ္တရ ပါဠိစာပိုဒ် ၅၅။ သဠာယတနသံယုတ် ဥပဝါရဏသန္နိဋ္ဌိကသုတ် စာပိုဒ် ၇၀။ ပါဠိတို့နှင့် အညီ ပေးမှု သန္နိဋ္ဌိကော၊ သော။ပ။ ဝိညုဟိ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗျော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏-ဟု ဂုဏ်တော် ၅-ပါး အနေဖြင့် ပေး သင့်၏။

မဇ္ဈိမ သံယုတ္တ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်ကြီး ၃-ရပ်၌ ၆-ပါး ဟောအပ်သော အရာဌာန၊ ၅ ပါး ဟောအပ်သောအရာ ဌာန နှစ်မျိုးလုံးပင် များစွာရှိ၏။ ၆-ပါး ဟောအပ်သော အရာဌာန၌ သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော-ဟု ဆဋ္ဌုန္တ ဖြင့် ရှိလျှင် သဒ္ဓါနည်း အနေဖြင့် ပို၍ ရှင်းရာ၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မေ တရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ “သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဥပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဉာယပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ လျော်ကန်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သာမိဓိပ္ပုဋ္ဌိပန္နော၊ ရိုသေစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ စတ္တာရိ၊ အစုံအားဖြင့် လေးစုံကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဒေသော သာဝကသံဃော၊ လေးစုံ ရှစ်ယောက် သော ဤတပည့်သား သံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အရပ်ဝေးမှ ဆောင်၍သော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့ အလိုငှါ စီမံထားသော ဝတ္ထုကို သော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ အဉ္စသိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီးမှီး ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ လောကဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြံ့ချရာ လယ်တာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ သံဃော၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၇၅။ အဿ၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ ယထောဓိ၊ အကြင်အကြင်(ကိလေသာမဂ်)အပိုင်း အခြားအတိုင်း။ စတ္တံခေါ၊ စွန့်အပ်သည်သာလျှင်။ ဝန္တံခေါ၊ ပျိုအန်အပ်သည်သာလျှင်။ မုတ္တံခေါ၊ လွှတ်အပ်သည်သာလျှင်။ ပဟိနံခေါ၊ ပယ်အပ်သည်သာလျှင်။ ပဋိနိဿဋ္ဌံခေါ၊ တဖန် စွန့်အပ်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို(အနာဂါမ်) ရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထဝေဒံ၊ (အဝေစ္စပ္ပသာဒ-ဟူသော) အကျိုး၌ သိသောညာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဓမ္မဝေဒံ၊ (အဝေစ္စပ္ပသာဒ-ဟူသော)အကြောင်း၌ သိသောညာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဓမ္မုပသံဟိတံ၊ (ဆင်ခြင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော) ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်တရားနှင့် ပတ်သက်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ၏။ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပီတိမနဿ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသောသူ၏။ ကာယော၊ နာမကာယသည်။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်းချမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းချမ်းသော နာမကာယရှိသော သူသည်။ သုခံ၊ စိတ်ချမ်းသာမှုကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်း ရှိသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ (ယထောဓိ မေ-၌ မေကို ငါဘုရားသည်-ဟု သမ္မုန်ရုံသာ ထူး၏။ ။အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သ-သောဘိက္ခု၊ ထို(အနာဂါမ်)ရဟန်းသည်။ ဧဝံသီလော၊ ဤသို့သော အနာဂါမ်မဂ်သီလရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံဓမ္မော၊ ဤသို့သော အနာဂါမ်မဂ်သမာဓိတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ ပညော၊ ဤသို့သော အနာဂါမ်မဂ် ပညာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိစိတကာဠကံ၊ ရွေးပစ်အပ်ပြီးသာ အမဲအမှုန် ရှိသော။ အနေကသုပံ၊ များသော လက်ကော်ရဟင်းရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသော လက်သတ် ဟင်းလျာရှိသော။ သာလီနံ၊ တို့၏။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ (သာလီနံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ သလေးဆွမ်းကို)။ စေပိ ဘုဉ္ဇတိ၊ အကယ်၍ စားစေကာမူ။ အဿ၊ ထိုအနာဂါမ် ရဟန်း၏။ တံ၊ ထိုဆွမ်းသည်။ အန္တရာ ယာယ၊ မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ် အကျိုးငှါ။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

သံကိလိဋ္ဌိ၊ ညစ်နွမ်းသော။ မလဂ္ဂဟိတံ၊ သော။ ဝတ္ထံ၊ သည်။ အစ္စောဒကံ၊ ကြည်လင်သောရေကို။ အာဂမ္မ၊ စုံ၍။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဇာတရူပံ၊ ရှေ့သည်။ ဥက္ကာမုခံ၊ (ရှေ့ပန်းထိမ်သည်တို့၏) မိုက်ခွက်လုံဝကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သည်။ ပရိယောဒါတံ၊ သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ပ။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။

၇၇။ သော၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတွာ၊ ပျံ့နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒုဘိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်မျက်နှာကို။ တထာ၊ တူ။ တတိယံ၊ ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ ကို။ ဖရိတွာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။ အဓော၊ အောက်၌၎င်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌၎င်း။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတယ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၌ မိမိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကရုဏာ သဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာ နှင့်တကွ ဖြစ်သော-ဟု ပေး။ ။အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၇၈။ သော၊ သည်။ “ဣဒံ၊ ဤလောကီ ရုပ်နာမ်တရား အပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟိနံ၊ ယုတ်သော (လောဘ)တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပဏီတံ၊ မြတ်သော (အရိယာ) မဂ္ဂင်တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမဿ သညာဂတဿ၊ ဤဗြဟ္မဝိဟာရသညာ တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (နိဗ္ဗာန်) တရားသည်။ အတ္ထိတိ၊ ၏” ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနတော၊ သော။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုအနာဂါမ်ရဟန်း၏။ (အကြွင်းကို ဘယ ဘေရဝသုတ်စာပိုဒ် ၅၄-ရှု၍ ယောဇနာ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ အန္တရေန၊ ကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်သော။ သိနာနေန၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော စင်ကြယ်ကြောင်းရေဖြင့်။ သိနာတော၊ ကိလေ သာစင်ကြယ်ပြီးသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိတိ၊ ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ် ၇၀-မှ တေဒဝေါစ- ပြန်စပ်)။

၇၉။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေး၌။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုကံ၊ ဗာဟုကာ အမည်ရှိသော။ နဒိံ၊ မြစ်သို့။ သိနာယိတုံ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆတိပနာတိ၊ သွားပါသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဗာဟုကာယ၊ သော။ နဒိယာ၊ ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဗာဟုကာ၊ သော။ နဒိံ၊ သည်။ ကိံ၊ ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗာဟုဇနဿ၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်။ ဗာဟုကာ၊ သော။ နဒိံ၊ ကို။

လောကဗ္ဗသမ္မတာ၊ ကိလေသာခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်၏။ (ဟိ-အနက်မဲ့)။ ဘောဂေါတမ၊ ဗဟုဇနဿ၊ သည်။ ဗဟုကာ၊ သော။ နဒီ၊ ကို။ ပုညသမ္မတာ၊ ကောင်းမှု ဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ဝါ၊ စင်ကြယ်စေတတ်၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့။ ဗဟုကာယ၊ သော။ နဒီယာ၊ ဦး။ ဗဟုဇနော၊ လူအများသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပဝါဟေတိ၊ မျှော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပုံဏားလျှောက်ပြန်၏။ အထခေါ၊ ဦး။ ဟဂဝါ၊ သည်။ သန္တရိကဘာရဒါဇံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို—

“ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ကဏှကမ္မော၊ မည်းညစ်သောအမှုရှိသော။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗဟုကံ၊ ဗဟုကာ မြစ်သို့သော်၎င်း။ အဓိကက္ကဉ္စ၊ အဓိကက္ကာရေချိုးဆိပ်သို့သော်၎င်း။ ဂယံ၊ ဂယာရေချိုးဆိပ်သို့သော်၎င်း။ သန္တရိကံအပိ၊ သန္တရိကာမြစ်သို့သော်၎င်း။ သရဿတိံ၊ သရဿတိမြစ်သို့သော်၎င်း။ ပယာဂဉ္စ၊ ပယာဂဆိပ်သို့သော်၎င်း။ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဗဟုမတိံ နဒီ၊ ဗဟုမတိမြစ်သို့သော်၎င်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပက္ခန္ဓောပိ၊ သက်ဆင်း၍ ရေချိုးသော်လည်း။ နသုဇ္ဈာံ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်။

သန္တရိကာ၊ သန္တရိကာ မြစ်သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ပြုအံ့နည်း။ ပယာဂါ၊ ပယာဂရေချိုးဆိပ်သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အံ့နည်း။ ဗဟုကာနဒီ၊ သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အံ့နည်း။ ဝေရိံ၊ ပါဏာတိပါတ-စသော ငါးပါးသော ဘေးရန်ရှိသော။ ကတကိဗ္ဗိသံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကြမ်းကြုတ်မှုရှိသော။ ပါပကမ္မိနံ၊ မကောင်းမှုတို့နှင့် ယှဉ်သော။ နံ နရံ၊ ထိုလူကို။ သာထိမြစ်သည်။ န ဟိ သောဓယေ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်စေနိုင်သည်သာတည်း။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သုဒ္ဓဿ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်သော သူအား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဖဂ္ဂု၊ ဥတ္တရဗလဂုနီနက္ခတ်သည်။ သမ္ပဇ္ဇတေ၊ ပြည့်စုံ၏။ သုဒ္ဓဿ၊ အား။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ သမ္ပဇ္ဇတေ၊ ပြည့်စုံ၏။ သုစိကမ္မဿ၊ စင်ကြယ်သောအမှုရှိသော။ သုဒ္ဓဿ၊ အား။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝတံ၊ ကျင့်ဝတ်သည်။ သမ္ပဇ္ဇတေ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ သည်။ ဣဓေ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌သာလျှင်။ သိနာဟိ၊ ကိလေသာစင်ကြယ်စေလေ။ သဗ္ဗဘူတသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ ခေမတံ၊ ဘေးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မုသာ၊ မှားသောစကားကို။ သစေ န ဘဏသိ၊ အကယ်၍ မဆိုအံ့။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ သစေ န ဟိံ သသိ၊ အကယ်၍ မညှဉ်းဆဲအံ့။ အဒိန္နံ၊ မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို။ သစေ နာဒိယသိ၊ အကယ်၍ မခိုးယူအံ့။ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်သည်။ အမစ္ဆာ၊ ဝန်ဘိုခြင်းမရှိသည်။ သစေ (အသိ)၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ (ဝေ)၊ ဤသို့ ဖြစ်သည် ရှိသော်။ ဂယံ၊ ဂယာဆိပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ကိံ ကာဟသိ၊ အဘယ်ကို ပြုပါအံ့နည်း။ ဥဒပါနောပိ၊ ရေတွင်းသည်သည်။ တေ၏။ ဂယာ၊ ရေချိုးစရာ ဂယာဆိပ် မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါထာပိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဂဝ။ ။ (ဝေဝုတ္ထေ-စသည်ကို ဘယဘေရဝသုတ် ၅၆-စာပိုဒ်ကို မှီ၍ ပေ.လေ။ ထူးရာ၌သာ ပေးအံ့)။ အဟံ တပည့်တော်သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ။ သန္တိကော၊ ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။

၁။ လူ့ဘာဝေါ လောကံ၊ တံ တေဿ အတ္တိတိ လောကွာတိ သမ္မတာ။ ။ ဋီကာ။

လဘေယံ၊ ရလိပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယံ၊ ရလိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သန္တဒိကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ပြာပုဗ္ဗဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ အလတ္တ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလတ္တ၊ ပြီ။ အာယသ္မာဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီ။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ ဝုပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့သရိုသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္တာယ၊ ငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင် မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကြကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ ပြာပုဗ္ဗရိယပရိယော- သာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်အဆုံးရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝခမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံအဘိညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္စိ ကဘ္ဘာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ ပြီ။ (ခိဏာ ဇာတိ-စသည်ကို ဘယ ဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-ကို မှီလေ)။

အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင် သည်။ အဟာသိ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဝတ္တသုတ္တံ၊ ဝတ္တသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-သလ္လေခသုတ်

ဂ။ (ဧဝံ မေ သုတံ-စသည် ပေးမြဲ)။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ အရှင်မဟာ စုန္ဒသည်။ သာယနသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ သတ္တ-သင်္ခါရမှ ဖဲ၍ (တပါးတည်း) ကိန်းအောင်းနေတော်မူရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍။ ပ။ အာယသ္မာ မဟာစုန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အတ္တဝါဒပဋိသံယုတ္တာဝါ၊ အတ္တအယူနှင့် ပတ်သက်သည်သည်း ဖြစ်ကုန်သော။ လောကဝါဒပဋိသံယုတ္တာ ဝါ၊ လောကအယူနှင့် ပတ်သက်သည်သည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အနေကဝိဟိဘာ၊ ကုန်သော။ ယာ ဣမာ ဒိဋ္ဌိယော၊ အကြင်အယူတို့သည်။ လောကောလောက၌။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာဒိမေဝ၊ (နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒမှ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အထိ) အစာကိုသာလျှင်။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဧဝံ၊ ဤနည်း ဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့ကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိနုခေါတိ၊ ဖြစ်သလော” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂ၂။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ ပ။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တောဒိဋ္ဌိယော၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ယတ္တစ၊ အကြင်အာရုံ ၌လည်း။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္တစ၊ ၌လည်း။ အနုသေန္တိ၊ အဖန်ဖန် ဖြစ်ကုန်၏။ ယတ္တစ၊ ၌လည်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုးကုန်၏။ တံတေ၊ ထိုအာရုံကို (ဧဝမေတံမှတေ)။ “တေ၊ ဤအာရုံသည်။ မမ၊

၁။ အဋ္ဌကထာ၌ ပဋိ ကို နိဝတ္တိဘွဲ့၊ သလ္လာနံ ကို နိလိယနံ-ဟု ဖွင့်သည်။ ဧကိဘာဝေါ-စသည်ကား ဘာဝတ္ထ။

ငါ၏ဥစ္စာသည်။ န၊ မဟုတ်။ သော၊ ဤအာရုံသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအသိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ဤအာရုံသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ နဏ္ဍတိ၊ မဟုတ်” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုသော ရဟန်း၏။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ တောသံဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့ကို။ ပဋိနိဿဂေါ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ၊ ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ “သလ္လေခေန၊ ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်သော အကျင့်ဖြင့်။ ဝိဟရမိတိ၊ နေအံ့” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာသာသနာတော်၌။ ဧတေ၊ ထိုပဌမဈာန်တရားတို့ကို။ သလ္လေခါ၊ ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်သော တရားတို့ ဟူ၍။ နဝုစ္ဆန္တိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ဧတေ၊ တို့ကို။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဒုတိယဈာန်အစ စတုတ္ထဈာန်အဆုံးရှိသော ပုဒ်တို့၏အနက်ကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ်၅၁-ကို မှီ၍ ပေးလေ)။

စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (ခပ်သိမ်းသော အခြင်အရာအားဖြင့်- ပေးလျှင် သမတိက္ကမာ-၌စပ်)။ ရူပသညာနံ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိသသညာနံ၊ ဝတ္ထုအာရုံထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပဉ္စဒ္ဓါရိကသညာတို့၏။ အတ္တဂံမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္ထ သညာနံ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော (ရူပ သဒ္ဓ စသော) အာရုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ (ကသိဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ချွါ၍ ရအပ်သော) ကောင်းကင် ပညတ်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွားများအပ်သော။ အာကာသာနဉာယတနံ၊ အာကာသာနဉာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ ပ၊ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဧတေ၊ ဤအာကာသာနဉာယတနဈာန်တရားတို့ကို။ သန္တာ၊ ငြိမ်းအေးကုန်သော။ ဝိဟာရာ၊ နေကြောင်းတရားတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။

သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာကာသာနဉာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်၍။ ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉာယတနဝိညာဏ်သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွားများအပ်သော။ ဝိညာဏဉာယတနံ၊ ဝိညာဏဉာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

၁။ ဝိဂ္ဂဟ ကို ရူပေ သညာ-ဟု ပြုသော်လည်း ပဓာနဥပလက္ခဏနည်းအရ ရုပ်၌ သညာကိုသာ မကောက်ဘဲ သညာစေတသိက်နှင့်တကွ ရူပဈာန် စိတ္တုပ္ပါဒ် အကုန်ကောက်။ အဋ္ဌကထာ နောက်နည်းအလို ဗဟုဗ္ဗိဟံ ပြု၍ ပထဝီကသိုဏ်းဝန်းစသော ရုပ်တို့ကိုကောက်။

၂။ နာနတ္ထေဝါ ဂေါစရေ ပဝတ္တာနံ သညာနံ-ဟူသော အဖွင့်နှင့် အညီပေးသည်။ နာနတ္တာနံ ဝါ သညာနံ-ဟူသော ဒု-ဝိကပ် အလို အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်သော ကာမာဝစရ ကုသလသညာ-စသော ၄၄-ပါးသော သညာတို့ကို-ဟုပေး။

သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ရှိ။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပျားများအပ်သော။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ အာကိဉ္ဇညာယတန ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ရှိ။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

ဂ၃။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤညှဉ်းဆဲရာစသော ဝတ္ထုတို့၌။ သလ္လေခေါ၊ အကျင့်ကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ပရေတပါးသောသူတို့သည်။ ဝိဟိံ သကာ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤညှဉ်းဆဲရာဝတ္ထု၌။ အဝိဟိံ သကာ၊ မညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ။ ပရေ၊ တို့သည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့။ အသက်ကို သတ်ရာဖြစ်သော ဝတ္ထု၌။ (နောက်နောက် ဧတ္ထ-တို့၌လည်း ဤနည်းကို မှီး၍ ပေးလေ)။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ။ ပရေ၊ တို့သည်။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိကုန်သည်။ ပ။ အဗြဟ္မစာရီ၊ မမြတ်သော မေထုန်အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သည်။ ပ။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ပ။ ပိသုဏဝါစာ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားရှိကုန်သည်။ ပ။ ဖရသဝါစာ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားရှိကုန်သည်။ ပ။ သမ္ပပုလာပီ၊ အချည်းနှီးသော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ပ။ အဘိဇ္ဈာလူ၊ သူတပါးပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်ခြင်း များကုန်သည်။ ပ။ ဗျာပန္နဇိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်သည်။ ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်ပြန်သော အယူရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပိ၊ ဖောက်ပြန်သော အကြံရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဝါစာ၊ ဖောက်ပြန်သော စကားရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာကမ္မန္တာ၊ ဖောက်ပြန်သော အမှုရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာအာဇီဝါ၊ ဖောက်ပြန်သော အသက်မွေးမှု ရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဝါယာမာ၊ ဖောက်ပြန်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာသတိ၊ ဖောက်ပြန်သော သတိရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိ၊ ဖောက်ပြန်သော သမာဓိရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဉာဏီ၊ ဖောက်ပြန်သော ဉာဏ်ရှိကုန်သည်။ ပ။ မိစ္ဆာဝိမုတ္တီ၊ ဖောက်ပြန်သော လွတ်မြောက်ကြောင်း (ရူပါရူပသမာပတ်) ရှိကုန်သည်။ ပ။ သမ္မာဝိမုတ္တီ၊ မဖောက်ပြန်သော လွတ်မြောက်ကြောင်း (မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်) ရှိကုန်သည်။ (ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလုံးမဟုတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော ဖလသမ္ပယုတ္တအဋ္ဌဂီကမ္ပ ကြွင်းသော ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုသာယူ)။ ပ။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ အပ်၏။

ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတာ၊ ထိနမိဒ္ဓသည် လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤထိနမိဒ္ဓသည် လွှမ်းမိုးအပ်သော ဝတ္ထု၌။ ဝိဂတ

၁။ အခြားသော အရာ၌တို့၌ မိစ္ဆာကို ဝိပရိတ-ဟု ဖွင့်သည်။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရမှ မိစ္ဆာကိုသာ လာမကပါပ-ဟု ဖွင့်သည်။ ဤ၌ အဋ္ဌကထာဆရာသည် မိစ္ဆာပါပိကာ-ဟု ဖွင့်သည်။ ဋီကာ၌ ထုံးစံအတိုင်း မိစ္ဆာတိ ဝိပရိတ-ဟုပင် ဖွင့်၏။

၂။ ရူပါရူပ သမာပတ္တိလာဘီ-၌ ဝိမုတ္တာမယံ-ဟု လွဲမှားသော အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် ဖြစ်၏။ ထိုအကုသလ သမဂ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိစ္ဆာဝိမုတ္တိတည်း။ ထိုကိုရည်၍ အကုသလက္ခန္ဓာနမေတံ အဝိဝစနံ- အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖောက်ပြန်သောလွတ်မြောက်ကြောင်းရူပါရူပသမာပတ် ရှိကုန်သည်-ဟု ပေးသည်။

ထိန်မိဒ္ဓါ၊ ကင်းသောထိန်မိဒ္ဓါရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏိယော၊ ၏။ ဥဒ္ဓတာ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ပ။ အနုဒ္ဓတာ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်မရှိကုန်သည်။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သဘောရှိကုန်သည်။ပ။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆာ၊ လွန်မြောက်အပ်ပြီးသော မဆုံးဖြတ်နိုင်သော သဘောရှိကုန်သည်။ပ။ ကောဓနာ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ ဥပနာဟိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။ မက္ခိ၊ သူတပါးဘုံ၏ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိကုန်သည်။ပ။ ပဠာသီ၊ အင်တူ ပြိုင်ဖက် ပြုလေ့ ရှိကုန်သည်။ပ။ ဣဿကီ၊ ငြူစူ တတ်ကုန်သည်။ (ဣဿန္တိတိ ဣဿကီ။ဋ္ဌ။)။ပ။မစ္ဆရိ၊ဝန်တုံခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။သဋ္ဌာ၊စဉ်းလဲကုန်သည်။ပ။မာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။ ထဒ္ဓါ၊ ခက်ထန်ကုန်သည်။ပ။ အဘိမာနီ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းရှိကုန်သည်။ပ။ ဒုဗ္ဗစာ၊ ဆိုခက်သောစကားရှိကုန်သည်။ပ။ သုဝစာ၊ ဆိုလွယ်သောစကားရှိကုန်သည်။ပ။ ပါပမိတ္တာ၊ ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေရှိကုန်သည်။ပ။ ကလျာဏမိတ္တာ၊ ကောင်းမြတ်သော မိတ်ဆွေရှိကုန်သည်။ပ။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်။ပ။ အသဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိကုန်သည်။ပ။ အပီရိကာ၊ အရှက်မရှိကုန်သည်။ပ။ ဟိရိမနာ၊ရှက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ပ။အနောတ္တပ္ပိ၊ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိကုန်သည်။ပ။ အပ္ပဿုတာ၊ အကြားအမြင်မရှိကုန်သည်။ပ။ (အပ္ပသဒ္ဓါ၊ တောကတ္တမဟုတ်၊ အဘာဝတ္တတည်း)။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ပ။ ကုသီတာ၊ ပျင်းရိကုန်သည်။ပ။ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ပ။ မုဠာဿတိ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိကုန်သည်။ပ။ ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ ထင်သောသတိရှိကုန်သည်။ပ။ ဒုပ္ပညာ၊ပညာမရှိကုန်သည်။ပ။ပ။ ပညာသမ္ပန္နာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ပ။ သန္တိဥပရာမာသီ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်လေ့ရှိကုန်သည်။ အာဓာနဂ္ဂါဟိ၊ (မိမိအယူကို) မြဲမြံစွာ ယူလေ့ရှိကုန်သည်။ ဒုပ္ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂါ၊ (မိမိအယူကို) စွန့်နိုင်ခဲကုန်သည်။ဘဝိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့ ။မယံ၊တို့သည်။တ္ထော၊ ဤမိမိအယူကို မှားသော အားဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုစသည်တို့၌။ အသန္တိဥပရာမာသီ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်လေ့မရှိကုန်သည်။ အနာဓာနဂ္ဂါဟိ၊ မိမိအယူကို မြဲမြံစွာ ယူလေ့မရှိကုန်သည်။ သုပ္ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂါ၊ မိမိအယူကို စွန့်လွယ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သလ္လေခေါ၊ ကို။ ကရဏိယော၊ ၏။

၈၄။ ဇုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ (မညည်းဆဲခြင်း အစရှိကုန်သော) ကုသိုလ်တရားတို့၌။ စိတ္တုပ္ပါဒမ္ပိ၊ စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမျှကိုလည်း။ ဗဟုကာရံ၊ များစွာကျေးဇူးရှိ၏ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝါစယာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အနုဝိဓိယနာသု၊ ပြုလုပ် ပြောဆို စီရင်ခြင်းတို့၌။ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။ ဇုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤမညည်းဆဲခြင်းစသော ကုသိုလ်တရားတို့၌။ (စိတ္တံ-တို့၌ လှမ်းစပ်)။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝိဟိံ သကာ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။ မယံ၊ တို့သည်။ တ္ထော၊ ဤမညည်းဆဲခြင်း စသော ဝတ္ထုတို့၌။ အဝိဟိံ သကာ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ။(ကြွင်းတူပြီ)

၁။ ဟိရိယာ ဝါ ယုတ္တမနာတိ-ဟူသော ဒု-ဝိကပ်နှင့် အညီ ပေးသည်။ ဟိရိ ဧတေသံ မနေ-ဟူသော ပ-ဝိကပ် အလို စိတ်၌ ရှက်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဟု-ပေးလေ။
 ၂။ ဒုဿိလပုဒ်ကဲ့သို့-ဒုသဒ္ဓါ အဘာဝတ္တတည်း။စာပိုဒ် ၄၈-၌ ဒုပ္ပညာတိ နိပညာနမေတံ အဓိဝစနံ။ ပညာ ပန ဒုဋ္ဌာ နာမ နတ္ထိ-ဟု အဋ္ဌကထာ အဖွင့်အတိုင်း ပေးသည်။ သို့သော် ဤအရာ၌ ဒုဋ္ဌာ ပညာ ဧတေသန္တိ ဒုပ္ပညာ၊ နုဋ္ဌပညာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု တမျိုးဖွင့်၏။

၈၅။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝိသမော၊ မညိညွတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုမညိညွတ်သော လမ်းကို။ ပရိက္ကမနာယ၊ ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ သမော၊ ညိညွတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းသည်။ အဿ၊ သေယျထာပိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဝါပန၊ ဥပမာ တနည်းသော်ကား။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝိသမံ၊ မညိညွတ်သော။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုမညိညွတ်သောရေဆိပ်ကို။ ပရိက္ကမနာယ၊ ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အညံ၊ တပါးသော။ သမံ၊ ညိညွတ်သော။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သည်။ အဿ၊ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိဟိံ သကဿ၊ ညည်းဆဲတတ်သော။ ပရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိက္ကမနာယ၊ (ဝိဟိံ သကံ) ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အဝိဟိံ သာ၊ မညည်းဆဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နောက်လာလတ္တံ့ သော ပရိက္ကမနာယတို့၌ သက်ဆိုင်ရာ တရားကို အထူးပြု၍ သမ္မုနံ)။ ပ။ သန္တိဥပရာမာသိ အာဓာနဂ္ဂါဟိ ဒုပ္ပုဋ္ဌိနိဿဂ္ဂိဿ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ် မြဲမြံစွာ ယူတတ် စွန့်နိုင်ခဲ့သော။ ပရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ပရိက္ကမနာယ၊ (သန္တိဥပရာမာသ-စသည်ကို) ရှောင်လွှဲခြင်းအကျိုးငှါ။ အသန္တိဥပရာမာသိ အာဓာနဂ္ဂါဟိ သုပ္ပုဋ္ဌိနိဿဂ္ဂိတာ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်တတ် မြဲမြံစွာ မယူတတ် စွန့်လွတ်လွယ်လွယ်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၈၆။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ယေကေစိ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကြင်အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အစောဘာဂဂံမနိယာ၊ အောက်အဖို့ (အပါယ်ဘုံ) သို့ ရောက်ကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ယေကေစိ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကြင်ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုကုသိုလ် တရားတို့သည်။ ဥပရိဘာဂဂံမနိယာ၊ အထက်အဖို့ (သုဂတိဘုံ) သို့ ရောက်ကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိဟိံ သကဿ၊ သော။ ပရိသ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဥပရိဘာဂါယ၊ အထက်အဖို့ (သုဂတိဘုံ) အကျိုးငှါ။ အဝိဟိံ သာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၈၇။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပလိပ ပလိပန္နော၊ ကာမဂုဏ် ညွှန်ပျောင်း၌ နှစ်မြုပ်သူ ဖြစ်လျက်။ ပလိပပလိပန္နံ၊ ကာမဂုဏ် ညွှန်ပျောင်း၌ နှစ်မြုပ်နေသော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥဒ္ဓရိဿတိတိ၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံဌာနံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ အပလိပ ပလိပန္နော၊ ကာမဂုဏ်ညွှန်ပျောင်း၌ မနှစ်မြုပ်သူ ဖြစ်၍။ ပလိပပလိပန္နံ၊ သော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥဒ္ဓရိဿတိတိ၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ အဒန္တော၊ ဆုံးမအပ်ပြီး (ယဉ်ကျေးပြီး) သူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ အဝိနိတော၊ သင်ကြား ဆုံးမအပ်ပြီးသူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ အပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာ ငြိမ်းပြီးသူ မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ ပရံ၊ ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒမေဿတိ၊ ဆုံးမနိုင်လတ္တံ့ ။ ဝိနေဿတိ၊ သင်ကြား ဆုံးမနိုင်လတ္တံ့ ။ ပရိနိဗ္ဗာပေဿတိတိ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းစေနိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ သော၊ သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဒန္တော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသူဖြစ်၍။ ဝိနိတော၊ သင်ကြားသောအားဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးသူဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာ ငြိမ်းစေနိုင်သူဖြစ်၍။ ပရံ၊ ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒမေဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဝိနေဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ပရိနိဗ္ဗာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ စုန္ဒ၊ စုန္ဒ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ (ဤဝေမေဝကို ထောက်၍ နဝိဇ္ဇတိ၊

ဝိဇ္ဇတိတို့၌ ယထာ-ထည့်၍ ဥပမာန ထင်ရှားအောင်ပေးလိုက ပေးနိုင်သည်။)။ ဝိဟိံ သကဿ၊ ညည်းဆဲတတ်သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ၊ ညည်းဆဲကြောင်းစေတနာကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အဝိဟိံ သာ၊ မညည်းဆဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။ (နောက်လာလတ္တံ့ သော ပရိနိဗ္ဗာနာယ-တို့၌ သက်ဆိုင်ရာစေတနာကို အထူးပြု၍ သမ္မုနံ)။ ပ။ သန္တိဗ္ဗပရာမသိ အာဓာနဂ္ဂါဟိ ဒုပ္ပုဋ္ဌိနိဿဂ္ဂိဿ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ၊ မိမိအယူကို မှားသော အားဖြင့် မြဲမြံစွာ ယူခြင်း စွန့်နိုင်ခဲကြောင်းစေတနာကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အသန္တိဗ္ဗပရာမသိ အနာဓာနဂ္ဂါဟိ သုပ္ပုဋ္ဌိနိဿဂ္ဂိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။

ဂဂ။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သလ္လေခပရိယာယော၊ ညည်းဆဲခြင်းအစရှိသော ကိလေသာကို ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ စိတ္တုပ္ပါဒပရိယာယော၊ မညည်းဆဲခြင်းအစရှိသော ကုသိုလ်တရားတို့၌ စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဟူသောအကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ပရိက္ကမနပရိယာယော၊ ညည်းဆဲခြင်းအစရှိသည်တို့ကို ရှောင်လွှဲဘို့ရန် အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ဥပရိဘာဂပရိယာယော၊ အထက်အဖို့ အလို့ငှါ ဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ပရိနိဗ္ဗာန ပရိယာယော၊ ညည်းဆဲခြင်းအစရှိသည်တို့ကို ငြိမ်းစေဘို့ရန် အကြောင်းကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ သတ္တဘရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟိတေသိနာ၊ အစိုးအပွားကို ရှာမှီးသည်ဖြစ်၍။ အနုကမ္မကေန၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အနုကမ္မံ၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ ယံကရဏိယံ၊ အကြင်ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ တောနိ၊ ဤသည်တို့ကား။ ဇုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့တည်း။ တောနိ၊ တို့ကား။ သုညာဂါရာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့တည်း။ စန္ဒ၊ စန္ဒ။ ဈာယထ၊ ရှုကြကုန်လော့။ မာ ပမာဒတ္ထ၊ မမေ့လျော့ကြကုန်လင့်။ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဝိပ္ပုဋ္ဌိသာရိနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိကုန်သည်။ မာအဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါဘုရားတို့၏။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (တနည်း။ အယံ၊ ဤဈာယထ မာပမာဒတ္ထ-ဟူသော ဥယျောဇဉ်စကားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဝါ၊ သင်တို့အလို့ငှါ။ (ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။) အမှာကံ၊ ငါတို့၏ (အထံမှ)။ အနုသာသနီ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဣဒမဝေါစဘဂဝါ ပေးမြဲ)။

(ဧတ္ထ၊ ဤသလ္လေခသုတ်၌)။ စတုစတုာလီသပဒါ၊ လေးဆယ်လေးပုဒ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ (ဝိဟိံ သကာ-အဝိဟိံ သကာ-စသော ၄၄-ပုဒ်ကိုယူ)။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သန္ဓယော၊ အကြောင်းတို့ကို။ ဒေသိတော၊ ကုန်ပြီ။ (သလ္လေခပရိယာယော-စသည်ကိုယူ)။ သလ္လေခေါနာမ၊ သလ္လေခမည်သော။ သုတ္တန္တော၊ သုတ်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ သာဂရူပမော၊ သမုဒ္ဒရာလျှင် ဥပမာရှိ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ သလ္လေခသုတ္တံ၊ သလ္လေခသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ ပါဠိရှိတိုင်း ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ အယံ အမှာကံ သန္တိကာ ဈာယထ မာ ပမာဒတ္တာတိ တုမှာကံ အနုသာသနီ-ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို အယံ ဝေါ အမှာကံ အနုသာသနီ-ဟု ပါဠိရှိရမည်။

၉-သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်

၇၉။ (ဝေံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စယောသံ၊ ပေးမြဲ)။ ။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်—
 “အာဝုသော၊ ငါရှင်ရဟန်းတို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 အာဝသော၊ တို့။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏
 တပည့်သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်ပြန်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ အဿ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားတပည့်၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ ဥဇုဂတာ၊ ဖြောင့်မတ်သည် ။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။
 ဓမ္မေ၊ လောကုတ္တရာတရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသို့။ အာဂတော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်
 လာသည်။ ဟောတိနုတိ၊ နည်း”ဟူသော။ ဧတံ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(ဒုရတောပိ စသည်ကို
 မွဒါယာဒသုတ် စာပိုဒ် ၃၁-၌ ဆိုခဲ့ပြီ)။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်— “အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝ
 ကော၊ သည်။ အကုသလဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အကုသလမူလဉ္စ၊ အကုသိုလ်၏ အကြောင်း
 ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကုသလဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကုသလမူလဉ္စ၊ ကုသိုလ်၏
 အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ (ယတော
 ထောက်၍ ထည့်သည်)။ ဧတ္တာဝတာပိ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း။ အရိယသာဝကော၊
 သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်ပြန်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။
 ဥဇုဂတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓမ္မေ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ သို့။ အာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အကုသလံ၊
 သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ အကုသလမူလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ကုသလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။
 ကုသလမူလံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပါဏာတိပါတော၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းသည်။ အကုသလံ၊
 မည်၏။ အဒိန္နာဒါနံ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းသည်။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊
 မေထုန်တို့၌ မှားယွင်းသော အကျင့်သည်။ပ။ မုသာဝါဒေါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆို
 ခြင်းသည်။ပ။ ပိသုဏာ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစာ၊ သည်။ပ။ ဖရုသာ၊
 ကြမ်းထမ်းကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစာ၊ သည်။ ပ။ သမ္ပပ္ပလာပေါ၊ အချည်းနှီးသော စကားကို
 ပြောဆိုကြောင်းသည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကို ရှေးရှုကြံခြင်းသည်။ပ။ ဗျာပါဒေါ၊
 သူတပါး စီးပွားချမ်းသာကို ပျက်စီးစေတတ်သော တရားသည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သော
 အယူသည်။ အကုသလံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို။ အကုသလံ၊
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။ လောဘော၊ သည်။ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်၏ အကြောင်းတည်း။ပ။
 ဝုစ္စတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ကုသလံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊
 ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဝိရတီသည်။ ကုသလံ၊ မည်၏။ (အကြင်သိလောက်ပြီ)။

၁။ ဥဇုဂတာဝေန ဂတတ္တာ။ပ။ ဥဇုဂတာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဖြင့် ဖြောင့်မတ်သော မဂ်ဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့်
 ဒိဋ္ဌိသည် ဥဇုဂတ အမည်ရသည် ဟု ဥဇုဂတ၏ သကတ္တကို သိစေသည်။

အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ခြံ။ အရိယသာဝကော၊ (အကြင်) အရိယသာဝကသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကုသလံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း၏။ ပ။ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ကုသလမူလံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း၏။ (တတော၊ ခြံ)။ သော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ရာဂါနုသယံ၊ ရာဂါနုသယကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ပဋိဗ္ဗာနုသယံ၊ ပဋိဗ္ဗာနုသယကို။ ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အသ္မိတိ၊ ငါဖြစ်၏ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိမာနာနုသယံ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်တူသော မာနာနုသယကို။ သမုဟနိတွာ၊ ပယ်ခွါ၍။ အဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဝိဇ္ဇာ၊ ကို။ (အရဟတ္တမဂ် ဝိဇ္ဇာကို)။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ (နိဂုံးဝါကျတူပြီ)။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။ (ဤစာပိုဒ် အလယ်မှ တေဒဝေါစ-၌ ပြန်စပ်သည်)။

၉၀။ အာဝုသော၊ ရာ။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၎င်း၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်ကြကုန်၍။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ “အာဝုသော၊ ရာ။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ အဿ၊ ၎င်း၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ ဥဇုဂတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ဓမ္မေ၊ ၌။ အဝေစ္စပုဿာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ဣမံသဒ္ဓမ္မံ၊ သို့။ အာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သောပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ သိယာပနာတိ၊ ရှိပါသေးသလော”ဟူသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ ပဉ္စ၊ အမေးကို။ အပုစ္ဆံ၊ မေးကုန်ပြီ။

အာဝုသော၊ တို့။ သိယာ၊ ရှိပါသေး၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အာဟာရဉ္စ၊ အာဟာရကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာဟာရသမုဒယဉ္စ၊ အာဟာရ၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း၏။ အာဟာရနိရောဓဉ္စ၊ အာဟာရ၏ ချုပ်ရာကို လည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း၏။ အာဟာရနိရောဂေါမိနိ၊ အာဟာရချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ (တတော၊ ထိုအခါ ၌)။ ။ (ကြွင်းတူပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ အာဟာရော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏၎င်း။ သမ္ဘဝေသီနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ရှာကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ တို့၏၎င်း။ တနည်း။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ ရဟန္တာတို့၏၎င်း။ သမ္ဘဝေသီနံ၊ ပဋိသန္ဓေကိုရှာကုန်သော။ ဘူတာနံဝါ၊ သေက္ခပုထုဇဉ်တို့၏၎င်း။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်း ငှါ။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ။ အာဟာရော၊ အာဟာရတို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဩဋ္ဌာရိကောဝါ၊ ဝတ္ထုကြမ်း ထမ်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမောဝါ၊ ဝတ္ထုနူးညံ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ကဗဠိကာရော၊ အလုပ်

၁။ ဘတာနံ ဝါ သတ္တာနံ သမ္ဘဝေသီနံ ဝါ ဌိတိယာ အနုဂ္ဂဟာယ-ဟု ပါဠိအစဉ်ရှိမှ အဋ္ဌကထာနှင့် ညီမည်။ ဘာတနှင့် သမ္ဘဝေသီ အထူးကိုလည်း အဋ္ဌကထာရှု။ ။

အလွေးကို ပြုအပ်သော ။ အာဟာရော၊ အာဟာရ၎င်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဖဿော၊ ဖဿာဟာရ၎င်း။ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော။ မနောသဉ္ဇေတနာ၊ စေတနာဟာရ၎င်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏာဟာရ၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။) တဏှာသမုဒယာ၊ တဏှာ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အာဟာရသမုဒယော၊ အာဟာရတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ တဏှာနိရောဓာ၊ တဏှာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အာဟာရနိရောဓော၊ အာဟာရတို့၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း၏။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂံ၊ ကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်။ အာဟာရနိရောဓဂါမိနိ၊ အာဟာရ၏ ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ဣဒံ၊ ဤမဂ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိ၎င်းတည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၁။ (သာဓာဝုသော-အစ၊ သိယာအာဝုသော-အဆုံး အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ နောက်၌ မညွှန်းပြီ)။ ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း၏။ ဒုက္ခသမုဒယဉ္စ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း၏။ ဒုက္ခနိရောဓဉ္စ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း၏။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ ။(ကြွင်းတူပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ပ။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ အိုခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ၎င်း၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ၎င်း၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ်သော သတ္တု၊ သင်္ခါရတို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ ပိ၊ ပေါင်းဆုံရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၎င်း၏။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်သော သတ္တု၊ သင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါ ပိ၊ ကွေ့ကွင်းကွဲကွဲရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ၎င်း၏။ ယမ္ပိ၊ အကြင်မရနိုင်သောဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိလျက်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္ပိ၊ ထိုမရနိုင်သောဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤဇာတိစသည်ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ယာယံ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တဖန် ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ၊ ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒီနိ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ (သာ၊ ထိုတဏှာတည်း)။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာ၎င်း။ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၎င်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤတဏှာကို။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ တဿာယေဝ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်တပ်ခြင်းကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂေါ၊ အကြင် တဖန် စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာ မုတ္တိ၊ အကြင်လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိခြင်း ကင်းရာနိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း၏။ (သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်း)။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊

သည်။ ကတမာ နည်း။ပ။ အယံ ဤမဂ်ကို။ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၂။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ဌ။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇရာမရဏဉ္စ၊ ဇရာမရဏကို
လည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။ တမ္ပိတမ္ပိ သတ္တနိကာယေ၊
ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယာ ဇရာ၊ အကြင်အိုခြင်းသည်။ ယာ ဇီရဏတာ၊ အကြင်အိုသောအခြင်း
အရာသည်။ ယံ ဇဏ္ဍိစုံ၊ အကြင်သွားကျိုးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယံ ပါလိစုံ၊ အကြင်ဆံ၊ အမွေးဖြူသည်၏
အဖြစ်သည်။ ယာ ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင်အရေတုန့်သည်၏အဖြစ်သည်။ အာယုနော၊ အသက်၏။
ယာ သံဟာနိ၊ အကြင်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ယော ပရိပါကော၊
အကြင်ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ ဤအိုသည်၏ အဖြစ်စသည်ကို။
ဇရာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။

တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမ္ပာ တမ္ပာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင်
ရွှေလျှောခြင်းသည်။ ယာ စဝနတာ၊ အကြင်ရွှေလျှောသော အခြင်းအရာသည်။ ယော ဘေဒေါ၊
အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ယံ အန္တရဓာနံ၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယံ မစ္စ၊ မရဏံ၊
အကြင် သေခြင်းသည်။ ယာ ကာလကိရိယာ၊ အကြင်အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။
ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင်ပျက်ခြင်းသည်။ ကဋ္ဌေဝရဿ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ယော
နိက္ခေပေါ၊ အကြင်ပစ်ချခြင်းသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ယော ဥပစစ္ဆေဒေါ၊ အကြင်
ပြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤရွှေလျှောခြင်း စသည်ကို။ မရဏံ၊ ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယံ စ၊ ဤအိုခြင်းသည်လည်း။ ဇရာ၊ ဇရာမည်၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤသေခြင်း
သည်လည်း။ မရဏံ၊ မရဏမည်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအိုခြင်း သေခြင်းကို။ ဇရာမရဏံ၊
ဇရာမရဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဇာတိသမုဒယာ၊ ဇာတိ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏသမုဒယော၊
ဇရာမရဏ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏ
နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၃။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ဌ။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာတိဉ္စ၊ ဇာတိကိုလည်း။
ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိသမုဒယဉ္စ၊ ဇာတိ၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဓဉ္စ၊
ဇာတိ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇာတိနိရောဂေါမိနိ၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊
တို့၏။ တမ္ပိ တမ္ပိ သတ္တနိကာယေ၊ ဌ။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သဉ္ဇာတိ၊
အကြင်ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဩက္ကန္တိ၊ အကြင်ဥခံတိုင်း အမိဝမ်းတိုင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်း
သည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ကိုယ်ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ဘဝသစ်ခန္ဓာတို့၏။
ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ ယော
ပဋိလာဘော၊ အကြင်ရခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၁။ ကတမာဝုသော ဇရာ-ဟု အမေးမရှိသောကြောင့် ကတမဉ္စာဝုသော မရဏံ- အမေးလည်း မရှိသင့်။
စာပိုဒ်နံပါတ် ၁၀၀-နာမဂ္ဂပဝါဒ၌ အပေါင်းအမေးသာပါ၍ အစိတ်အမေး မပါသည်ကိုလည်း ထောက်။

၉၄။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော၊ ဌ။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဘဝဉ္စ၊ ဘဝကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘဝသမုဒယဉ္စ၊ ဘဝ၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘဝနိရောဓဉ္စ၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘဝနိရောဓဂါမိနိံ၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။ ။အာဝုသော၊ တို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဘဝါ၊ ဘဝတို့သည်။ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသော ကာမဘဝ၎င်း။ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသောရူပဘဝ၎င်း။ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာဟူသော အရူပဘဝ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။(အကြွင်း တူပြီ)။

၉၅။ အာဝုသော၊ တို့။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့သည်။ ကာမုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော လောဘဟူသော ကာမုပါဒါန်၎င်း။ ဒိဠုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိ-ဟူသော ဒိဠုပါဒါန်၎င်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော နှားလေ့ နှားကျင့်-စသော ဒိဋ္ဌိဟူသော သီလဗ္ဗတုပါဒါန်၎င်း။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော အတ္တဝါဒဒိဋ္ဌိ-ဟူသော အတ္တဝါဒုပါဒါန်၎င်း။ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၉၆။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ တဏှာကာယာ၊ တဏှာအပေါင်းတို့သည်။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသော တဏှာ၎င်း။ ဝါ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ပ။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မာရုံလျှင် အာရုံရှိသော တဏှာ၎င်း။ ဝါ၊ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည် တို့တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၇။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာကာယာ၊ ဝေဒနာအပေါင်းတို့သည်။ စက္ခု သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ စက္ခုသမ္ဗုဒ္ဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်း။ ပ။ မနောသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မနော သမ္ဗုဒ္ဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၈။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဖဿကာယာ၊ ဖဿအပေါင်းတို့သည်။ စက္ခု သမ္ဗုဒ္ဓော၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်းဟူသော စက္ခုသမ္ဗုဒ္ဓိ၎င်း။ ပ။ မနောသမ္ဗု- သော၊ ဘွင်စိတ်ကို မှီ၍ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်း ဟူသော မနောသမ္ဗုဒ္ဓိ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ တည်း။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၉၉။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်။ စက္ခာယတနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခုဟူသော စက္ခာယတန၎င်း။ ပ။ မနာယတနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စိတ် ဟူသော မနာယတန၎င်း။ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ နာမရူပသမုဒယာ၊ နာမ်ရုပ်၏ ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်။ သဠာယတန သမုဒယော၊ ခြောက်ပါးသောအာယတန၊ ခြောက်ခုမြောက်သော အာယတန၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၁။ “ဣမေ ဤသည်တို့တည်း”ဟု အဆုံးသတ်သည်မှာ “တယော မေ အာဝုသော ဘဝါ” ဝါကျနောင် ပိုဒ်မပါ သဖြင့် သရူပ၊ သရူပဝန္တ နှစ်ရပ်ပေါင်းရှိသောအခါ အဆုံးသတ်သောနည်းဖြစ်၏။ ပိုဒ် ပါရှိလျှင်ကား “အာဝုသော၊ တို့။ ဘဝါ၊ တို့သည်။ ဣမေတယော၊ တို့တည်း။ ကာမဘဝေါ၊၎င်း။ ရူပဘဝေါ၊၎င်း။ အရူပဘဝေါ၊၎င်းတည်း”ဟုပေး။
၂။ စက္ခု နိဿာယ ဥပ္ပဒန္တာ သမ္ဗုဒ္ဓော စက္ခုသမ္ဗုဒ္ဓိကော။

၁၀၀။ အာဝုသော၊ တို့။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ပ။။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၎င်း။ သညာ၊ သညာသည်၎င်း။ စေတနာ၊ စေတနာသည်၎င်း။ ဖဿော၊ ဖဿသည်၎င်း။ မနသိကာရော၊ မနသိကာရသည်၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ နာမံ၊ နာမ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနိစ၊ မဟာဘုတ်တို့သည်၎င်း။ စတုန္ဒရံ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယရူပံ၊ အမှီပြု၍ဖြစ်သော ရုပ်သည်၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ရူပံ၊ ရုပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒဉ္စ၊ ဤဝေဒနာစသော ငါးပါးအပေါင်းသည်လည်း။ နာမံ၊ နာမ်မည်၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤမဟာဘုတ် ဥပါဒါရုပ်အပေါင်းသည်လည်း။ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤနာမ်ရုပ် နှစ်ပါးအပေါင်းကို။ နာမရူပံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

၁၀၁။ အာဝုသော၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဝိညာဏကာယာ၊ ဝိညာဏ်အပေါင်းတို့သည်။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ ဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဏ်၎င်း။ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ ပဉ္စဝိညာဏ်မှ ကြွင်းသော ကောကိဝိပါကိစိတ်ဟူသော မနောဝိညာဏ်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁၀၂။ အာဝုသော၊ တို့။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ကတမေ ပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ တယော၊ ကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရ၎င်း။ ဝစီသင်္ခါရော၊ ဝစီသင်္ခါရ၎င်း။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ စိတ္တသင်္ခါရ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁၀၃။ အာဝုသော၊ တို့။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်းသည်၎င်း။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်း၌။ ယံ အညာဏံ၊ သည်၎င်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌။ ယံ အညာဏံ၊ သည်၎င်း။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ ယံ အညာဏံ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ အဝိဇ္ဇာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁၀၄။ အာဝုသော၊ တို့။ အာသဝေါ၊ အာသဝသည်။ ကတမော၊ နည်း။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ တယော၊ ကုန်သော။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝ၎င်း။ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝ၎င်း။ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ပ။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသို့။ အာဂတော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်လာသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဖြေဆိုတော်မူပြီ။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ္တံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်

၁၀၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)။ ။ကော၊ သော။ သယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရုသု၊ ကုရုတိုင်းတို့၌။ ကမ္မာသမ္မေနာမ၊ ကမ္မာသမ္မေမည်သော။ ကုရုနံ၊ ကုရုတိုင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်

(ရွာကြီးသည်)။ အတ္ထိ၊ ဧ၊ (တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊ ဧ၊ တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဥဒ္ဒေသ

၁၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင် သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အယံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ သောကပရိဒေဝါနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို။ သမတိက္ကမာယ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ နှလုံးမသာခြင်းတို့၏။ အတ္တင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဉာယဿ၊ အရိယာမဂ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဧကာယနော၊ တလမ်းတည်းသာဖြစ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းတည်း။ (န ဒေဓာ ပထဘူတော-ကို ထောက်၍ အဝဓာရဏဝေ-အကျေကြံသည်)။

စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော၊ ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကောရုပ်လောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ သူများစည်းစိမ်ကို ကြံဖန်ခြင်း၊ နှလုံးမသာခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ရူပကာယဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာတာပိ၊ ၍။ သမ္မဇာနော၍။ သတိမာ၍။ လောကောဝေဒနာလောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ ဝေဒနာသု၊ လောကီဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿိ၊ ဝေဒနာဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ၊ အာတာပိ၊ ၍။ သမ္မဇာနော၍။ သတိမာ၊ ၍။ လောကော စိတ်လောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ စိတ္တော၊ လောကီစိတ်၌။ စိတ္တာနုပဿိ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ၊ အာတာပိ၊ ၍။ သမ္မဇာနော၊ ၍။ သတိမာ၊ ၍။ လောကော ဓမ္မလောက၌။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ၍။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ လောကီတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။

ဥဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်းချုပ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ အာနာပါနပဗ္ဗ

၁၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ သညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းသို့ ကပ်၍သော်၎င်း။ ပလ္လက္ခံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတော၊ ခွေ၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊

ထိုရဟန်းသည်။ သတောဝါသတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဿသတိ၊ ရှု၏။ သတောဝါ သာလျှင်။ ပဿသတိ၊ ရှိုက်၏။

ဒီဃံဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ရှုလတ်သော်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။ အဿသာမိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ရှိုက်လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမိ၊ ရှိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ရသံဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ရှုလတ်သော်။ ရသံ၊ တိုစွာ၊ အဿသာမိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ရသံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ရှိုက်လတ်သော်။ ရသံ၊ စွာ။ ပဿသာမိ၊ ရှိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ရသံဝါ။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသောဝင်လေဟူသော ရှုမှု၏အစအလယ်အဆုံးကို ထင်ရှားသိသည်ဖြစ်၍။ အဿသိသာမိ၊ ရှုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ထွက်လေဟူသော ရှိုက်မှု၏ အစ အလယ် အဆုံးကို ထင်ရှားသိသည်ဖြစ်၍။ ပဿသိသာမိ၊ ရှိုက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရန်ရှင်းသောထွက်လေကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်။ အဿသိသာမိ၊ ရှုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရန်ရှင်းသော ဝင်လေကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်။ ပဿသိသာမိ၊ ရှိုက်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော။ ဘမကာရောဝါ၊ ပန်းပွတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဘမကာရန္တောဝါသိဝါ၊ ပန်းပွတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ အဉ္ဇန္တော၊ ဆွဲငင်လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ အဉ္ဇာမိတိ၊ ဆွဲငင်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရသံဝါ၊ မူလည်း။ အဉ္ဇန္တော၊ လတ်သော်။ ရသံ၊ စွာ။ အဉ္ဇာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရသံဝါ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ အဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ အဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရသံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရသံဝါ၊ မူလည်း။ အဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ရသံ၊ စွာ။ အဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရသံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ လတ်သော်။ ရသံ၊ စွာ။ ပဿသာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ရသံဝါ။ သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ၊ ဖြစ်၍။ အဿသိသာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ရသံဝါ။ သဗ္ဗကာယ ပဋိသံဝေဒီ၊ ဖြစ်၍။ ပဿသိသာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ရသံဝါ။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ လျက်။

၁။ သသ-ပါဏနော၊ သသ၊ သသဓာတ်သည်။ ပါဏနော၊ ရှု၊ ရှိုက်ခြင်း၌ ဖြစ်၏။ ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟ။ သသဓာတ် ရှုမှု၊ ရှိုက်မှု နှစ်ခုလုံးကို ဟော၏။ အာ-ပုဗ္ဗ သသ ဓာတ်ကား၊ ရှုမှု-အန္တောပဝိသနဝါတတခုသာ ဟော၏။ ပ-ပုဗ္ဗ သသလည်း ရှိုက်မှု ဗဟိနိက္ခမနဝါတ တခုကိုသာဟော၏။ ရေမ္မေး ရှုသည်၊ ပရုပ်ဆီရှုသည်-စသော ဝေါဟာရ ထောက်၍ ရှု-ဟူသည် အပြင်မှလေကို အတွင်းသို့ သွင်းခြင်းပေတည်း။ ရှိုက်ထုတ်သည်ဟူသော အသုံးရှိ၍ ရှုထုတ်သည်ဟူ၍ အသုံးမရှိရကား ရှိုက်ဟူသော စကားသည် အတွင်းမှလေကို အပြင်သို့ ထုတ်ခြင်းပေတည်း။ ထိုကြောင့် အဿာသောတိ ဗဟိနိက္ခမနဝါတော၊ ပဿာသောတိ အန္တောပဝိသနဝါတောတိ ဝိနယအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ-ဟူသော အဖွင့်သို့ မလိုက်မူ၍ သုတ္တန္တဋ္ဌကထာသု ပန ဥပ္ပုဋိပါဠိယာ အာဂတံ-ဟူသော နောက်နည်းနှင့်အညီ အဿာသကို-ရှု၊ ပဿာသ-ကို ရှိုက် ဟု ပြန်ဆိုသည်။

အကယ်၍ ဒီဃံဝါ အဿသန္တောတိ ဒီဃံ ဝါ အဿာသံ ပဝတ္တယန္တော -ဟူသော အဖွင့်အတိုင်း အဿသန္တော ကို ဝင်လေကို ဖြစ်စေလတ်သော်-ဟု ပေါ်လွင်အောင် ပေးခဲ့သော် ဒီဃံ ကို ရှည်စွာ ဟု ကြိယာဝိသေသနတ္ထ မပေးနိုင်။ ဒီဃံ၊ သော။ အဿသန္တော၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေလတ်သော်-ဟု ဒီဃံ-ပုဒ်ကို အဿာသံ-၌ နာမဝိသေသနအဖြစ် ပေးရမည်။

အဿသိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ဧ။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကိ။ ပဿမ္ဘယံ၊ လျက်။ ပဿသိဿာမိ၊ အံ။ ဣတိ၊ သို့။ သိက္ခတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော။ ကာယေဝါ၊ ထွက်လေ ဝင်လေ ရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း။ ကာယာနုပဿိ၊ ထွက်လေဝင်လေ ရုပ်အပေါင်းဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော။ ကာယေဝါ၊ ၌မူလည်း။ ကာယာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတိုင်းအပဖြစ်သော။ ကာယေဝါ၊ ၌မူလည်း။ ကာယာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ကာယသ္မိံ၊ ဝါ၊ ထွက်လေဝင်လေရုပ်အပေါင်း၌မူလည်း။ သမုဒယဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောကို အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ကာယသ္မိံ၊ ဝါ၊ ၌မူလည်း။ ဝယဓမ္မာနုပဿိ၊ ပျက်ခြင်းသဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ကာယသ္မိံ၊ ဝါ၊ ၌မူလည်း။ သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း သဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ကာယော၊ ထွက်လေဝင်လေ ရုပ်အပေါင်းသည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ပစ္စုပဋိတာ၊ ရှေးရှုတည်သည် (ထင် လှာသည်)။ ဟောတိ၊ ဧ။ ယာဝ ဉာဏမတ္တာယ ဝေ၊ ထွက်လေ ဝင်လေဟု အဖန်ဖန် ရှုတတ်သော ဉာဏ်တိုးပွားရုံငါသာလျှင်။ ယာဝ ပဋိဿတိမတ္တာယ ဝေ၊ ထွက်လေ ဝင်လေကို သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိ တိုးပွားရုံငါသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဧ။ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မမှီသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဝိရဟတိ၊ ဧ။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောက၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စွဲလမ်းဘွယ်ကို။ န စ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းမစွဲလမ်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမ္ဗိခေါ၊ ဤသို့လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ ၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။

အာနာပါနပဗ္ဗံ၊ ထွက်လေဝင်လေအပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ဣရိယာပထပဗ္ဗ

၁၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန်ထို့ပြင်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တောဝါ၊ သွားသော် လည်း။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ သွား၏ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ဌိတောဝါ၊ ရပ်သော်လည်း။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ အမှီတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ နိသိန္နောဝါ၊ ထိုင်သော်လည်း။ နိသိန္နော၊ ထိုင်သည်။ အမှီတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ သယာနောဝါ၊ လျောင်းသော်လည်း။ သယာနော၊ လျောင်းသည်။ အမှီတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ ပဏိပိတော၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုရူပကာယကို။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။

၁။ ပကတိဝါစိဝါ ဓမ္မသဒ္ဓေါ ဇာတိဓမ္မာနန္တိ အာဒိသု ဝိယာတိ ကာယဿ ပစ္စယသမဝါယေ ဥပ္ပဇ္ဇနပကတိ ကာယာနုပဿိ သမုဒယဓမ္မာနုပဿိတိ ဝုတ္တော-ဟူသော ဋီကာ ဒု-နည်းနှင့်အညီ “သမုဒယဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍” ဟု ပေးလိုက်သည်။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာ ပဌမဝိကပ်အလို “ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကရဇကာယနာသပုဋ္ဌစိတ္တတရားနှင့် အဿာသပဿာသကာယ ဟူသော ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အဖန် တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍” -ဟု ပေးလေ။

(ကာယေ ကာယသိဗ္ဗိတိ၌ ရူပကာယ၌ ကာယာနုပဿိကို ရူပကာယ-ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ကာယော-ကို ရူပကာယသည်သာလျှင်-ဟုပေး။ အကြောင်း အာနာပါနပဗ္ဗနှင့် မထူးပြီ။ နောက်ပဗ္ဗတိ၌လည်း ဤပဗ္ဗအမှာအတိုင်း ကာယေ—စသည်ကို ပေး။)

ဣရိယာပထပဗ္ဗံ၊ ဣရိယာပုထ်အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာသမ္ပဇာနပဗ္ဗ

၁၀၉။ ဘိက္ခဝေတိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တိုးလတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊သည်။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေးလတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သံဃာဋီပတ္တစိဝရဓာရဏေ၊ ဒုက္ခဋီ သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို သုံးဆောင်သော်။ (ပရိဘောဂေါဓာရဏံနာမ-ဋ္ဌ)။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အသိတေ၊ စားသော်၎င်း။ ပီတေ၊ သောက်သော်၎င်း။ ခါယိတေ၊ ခဲစားသော်၎င်း။ သာယိတေ၊ လျက်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္ပေ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြုသော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဂတေ၊ သွားသော်၎င်း။ ဌိတေ၊ ရပ်သော်၎င်း။ နိသိန္တေ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်သော်၎င်း။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးသော်၎င်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆိုသော်၎င်း။ တုဏှိဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော။ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌။ ကာယာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။

သမ္ပဇာနပဗ္ဗံ၊ သမ္ပဇာနအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ပဋိက္ကုလမနသိကာရပဗ္ဗ

၁၁၀။ ဘိက္ခဝေ တိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပါဒတလာ၊ ခြေဖဝါးအပြင်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဆံဖျားတိုင်အောင်သော။ ကေသမတ္တကာ၊ ဆံဖျားမှ။ အဓော၊ အောက်ခြေဖဝါးတိုင်အောင်သော။ တစပရိယန္တံ၊ (ဖိလာအားဖြင့်) အရေပါး အဆုံးရှိသော။ နာနပုကာရဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော။ အသုစိနော၊ မစင်ကြယ် ရှိရှာဖွယ်ဖြင့်။ ပူရံ၊ ပြည့်သော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ (ပစ္စဝေက္ခတိ ဌိစပ်)။ “ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤကိုယ်၌။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (ဤနည်းတူ အတ္တိကို ပုဒ်တိုင်းလိုက်၍စပ်)။ လောမာ၊ မွေးညင်းတို့သည်။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့သည်။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။ တစော၊ အရေထူ အရေပါးသည်။ မံသံ၊ အသားသည်။ နှာရ၊ အကြောသည်။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးသည်။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတိုင်းချင်ဆီသည်။ ဝက္ကံ၊

၁။ ဤ၌ သုတ္တေ-အရ အိပ်ပျော်နေခိုက်ကို မယူလင့်၊ အိပ်ရာ၌ လည်းလျောင်းနေခိုက် အိပ်မပျော်မီ ရှုဆင်ခြင်ခြင်းကိုရည်၍ သုတ္တေ။ပ။ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ-ဟု ဟောတော်မူသည်။

အညှို့သည်။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်။ ယကနံ၊ အသည်းသည်။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးသည်။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းသည်။ ပပ္ပါသံ၊ အဆုတ်သည်။ အန္တံ၊ အူမသည်။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်သည်။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းသည်။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်။ သေမ္မံ၊ သလိပ်သည်။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ သေဒေါ၊ ချေးသည်။ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်။ အဿ၊ မျက်ရည်သည်။ ဝသာ၊ ဆီကြည်သည်။ ခေဋ္ဌော၊ တံတေးသည်။ သိဗ္ဗံ၊ ကံကာ၊ နှပ်သည်။ လသိကာ၊ အစေးသည်။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်။ အတ္တိဘိ၊ ၎င်း”ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ ဥဘတော၊ မုခါ၊ နှစ်ဘက်ဝ ရှိသော။ နာနာဝိဟိတဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ခညဿ၊ စပါးဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်သော။ ပုတောဋ္ဌိ၊ အိတ်သည်။ (အဿ)၊ ဖြစ်ရာ၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်စပါးတို့ဖြင့် ပြည့်သနည်း။ သာလီနံ၊ သလေး(ကောက်ကြီး)တို့ဖြင့်၎င်း။ ဝိဟီနံ၊ ကောက်လတ်(ကောက်ကြမ်း)တို့ဖြင့်၎င်း။ မုဂ္ဂါနံ၊ ပဲနောက် တို့ဖြင့်၎င်း။ မာသာနံ၊ မတ်ပဲတို့ဖြင့်၎င်း။ တိလာနံ၊ နှမ်းတို့ဖြင့်၎င်း။ တဏှုလာနံ၊ ဆန်တို့ဖြင့်၎င်း။ (ပူရာ၊ ပြည့်သတည်း)။ တမေနံ၊ ထိုအိတ်ကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်။ မုဋ္ဌိတော၊ ဖြေ၍။ “ဣမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ သာလီ၊ သလေး(ကောက်ကြီး)တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ ဝိဟီ၊ ကောက်လတ် (ကောက်ကြမ်း)တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ မုဂ္ဂါ၊ ပဲနောက် တို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ မာသာ၊ မတ်ပဲတို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ တိလာ၊ နှမ်းတို့တည်း။ ဣမေ၊ တို့ကား။ တဏှုလာတိ၊ ဆန်တို့တည်း” ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။

ပဋိကူလမနုသိကာရပဗ္ဗံ၊ ပဋိကူလမနုသိကာရအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ကာယာနုပဿနာ ဓာတုမနုသိကာရပဗ္ဗ

၁၁။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာဋ္ဌိတံ၊ တည်မြဲတိုင်းသော။ ယထာပဏိဟိတံ၊ ထားမြဲတိုင်းသော။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်။ “ဣမသ္မိံ” ကာယော၊ ဤ ကိုယ်၌။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ တေဇော ဓာတု၊ တေဇောဓာတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ၎င်း”ဟူ၍။ ဓာတုသော၊ ဓာတ်အားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒက္ခော၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော။ ဂေါဗာတကောဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဂေါဗာတကန္တေဝါသိဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည် သော်၎င်း။ ဂါဝိံ၊ နွားကို။ ဝဓိတော၊ သတ်၍။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခု၌။ ဗိသသော၊ အစုအစု (အပုံအပုံ) ။ ဝိဘဇိတော၊ ခွဲဝေ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။

ဓာတုမနုသိကာရပဗ္ဗံ၊ ဓာတုမနုသိကာရအပိုင်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ သော ဝိစ္ဆာ ပကာရေသု-မောဂ္ဂုလ္လာန်သုတ် ထောက်၍ သောပစ္စည်း ဝိစ္ဆတ္တ ဖြစ်သည်။

ကာယာနုပဿနာ နဝသိဝထိကပဗ္ဗ

၁၁၂။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ သင်းချိုင်း၌။ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ကောဟမတံဝါ၊ သေပြီး၍ တရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒွိဟမတံဝါ၊ သေပြီး၍ နှစ်ရက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဟမတံဝါ၊ သေပြီး၍ သုံးရက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓုမာတကံ၊ သေသည်မှအထက် ဖူးကြွတက်ရောင်သော။ ဝိနီလကံ၊ အထူးအားဖြင့် ညိုမဲသော။ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ယိုသောပြည်ရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ ရှုမြင်ရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ “အယမ္ဗိ ခေါ ကာယော၊ ဤကိုယ် သည်လည်း။ ဧဝံဓမ္မော၊ ဤကဲ့သို့သော သဘောရှိ၏။ ဧဝံဘာဝီ၊ ဤကဲ့သို့ မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံ အနတိတောတိ၊ ဤကဲ့သို့သော သဘောကိုမလွန်နိုင်”ဟူ၍။ ဥပသံဟရတိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် ကပ်ဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဒ္ဓိတံ၊ သော၊ ကာကေဟိဝါ၊ ကျီးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ အပ်သော။ ကုလလေဟိဝါ၊ လင်းယုန်တို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဂိဇ္ဈေဟိဝါ၊ လင်းတတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ကကေဟိဝါ၊ ငှက်ကြီးတုံးစပ်တို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သုနခေဟိဝါ၊ ခွေးတို့သည် မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဗျဇ္ဈေဟိဝါ၊ ကျားတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဒိပီဟိဝါ၊ သစ်တို့ သည် မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သင်္ဂါလေဟိဝါ၊ မြေခွေးတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ ဝိဝိဓေဟိ၊ အမျိုးမျိုးကုန်သော။ ပါဏကဇာတေဟိဝါ၊ ပိုးအပေါင်းတို့သည်မူလည်း။ ခဇ္ဇမာနံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ပင်လျှင်။ “အယမ္ဗိ ခေါ ကာယော၊ သည်လည်း။ ပ။ ဧဝံအနတိတောတိ၊ နိုင်”ဟူ၍။ ဥပသံဟရတိ၊ ၏။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဒ္ဓိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သံကြိုးကွင်းဆက်နှင့်တူသော အရိုးရှိသော။ သမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးနှင့်တကွသော။ နှာရုသမ္ပန္နံ၊ အကြော အဖွဲ့ရှိသော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ ပ။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ နိမံသလောဟိတမက္ခိတံ၊ အသားမရှိ သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော။ နှာရုသမ္ပန္နံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ၏။ ပ။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ အပဂတမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးမှ ကင်းသော။ နှာရုသမ္ပန္နံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ ပ။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်၌။ (သတ္တမုတ္တေစ-ဖြင့်စီရင်)။ ဟတ္ထဋ္ဌိကံ၊ လက်ရိုးကို။ ပ။ ပါဒဋ္ဌိကံ၊ ခြေရိုးကို။ ပ။ ဂေါပုကဋ္ဌိကံ၊ ဖမြက်ရိုးကို။ ပ။ ဇာသဋ္ဌိကံ၊ ဒူးရိုးကို။ ပ။ ဥရုဋ္ဌိကံ၊ ပေါင်ရိုးကို။ ပ။ ကဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ခါးရိုး ကို။ ပ။ ဖာသုကဋ္ဌိကံ၊ နံရိုးကို။ ပ။ ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးကို။ ပ။ ခန္ဓဋ္ဌိကံ၊ ပခုံးရိုးကို။ ပ။ ဂီဝဋ္ဌိကံ၊ လည်ပင်းရိုးကို။ ပ။ ဟနုကဋ္ဌိကံ၊ မေးရိုးကို။ ပ။ ဒန္တဋ္ဌိကံ၊ သွားရိုးကို။ ပ။ သိသကဋ္ဌာဟံ၊ ဦးခေါင်းခွံကို။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိသာဝိဒိသာဝိက္ခိတ္တာနိ၊ အရပ်-ထောင့်အရပ်တို့၌ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။ အပဂတသမ္ပန္နာနိ၊ အဆက်အဖွဲ့မှ ကင်းကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဒ္ဓိတံ၊ သော။ သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ၏။ သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ သင်္ခဝဏ္ဏပဋိဘာဂါနိ၊ ခရုသင်း

အဆင်းနှင့်တူကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ၊ ဧ။ ပ။ ပုညကိတာနိ၊ အစုအပုံ ဖြစ်ကုန်သော ။
 တေရောဝဿိကာနိ၊ နှစ်လွန်ကုန်သော ။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ၊ ဧ။ ပ။ ပုတိနိ၊
 ပုပ်ကုန်သော။ စုဏ္ဏကဇာတာနိ၊ မုန့်မုန့်ညက်ညက် ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ
 ဧ။ ပ။ ဝိဟရတိ။ ဧ။

နဝသိဝထိကပဗ္ဗံ၊ နဝသိဝထိကအပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

စုဒ္ဓသ၊ တဆယံလေးပါးကုန်သော။ ကာယာနုပဿနာ၊ တို့သည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။

ဝေဒနာနုပဿနာ

၁၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ဝေဒနာနုပဿိ၊ ရှိ။
 ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ဝေဒနာကိုမူ
 လည်း။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားလတ်သော်။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ခံစား၏ဟူ၍။
 ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ ဒုက္ခံ၊
 သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်၊ သုခ
 လည်း မဟုတ်သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း
 မဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒနံကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ သာမိသံ၊ ကိလေ
 သာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုကာမနှင့်တကွဖြစ်သော။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။
 ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ သာမိသံ၊ ဖြစ်သော။ သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။
 ပဇာနာတိ၊ ဧ။ နိရာမိသံ၊ ကိလေသာတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ဝတ္ထုကာမမရှိသော။
 သုခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ နိရာမိသံ၊ သော။ သုခံဝေဒနံ၊
 ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ သာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။
 ဝေဒယမာနော၊ လတ်သော်။ သာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာ
 တိ၊ ဧ။ နိရာမိသံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပ။ သာမိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊
 သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပ။ နိရာမိသံ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ သော။ ဝေဒနံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပ။
 ဣတိ၊ သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာသုဝါ၊ တို့၌မူလည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။

ဝေဒနာနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ပုညကော ဣတော ဇာတော ယေသန္တိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအရ ပေးသည်။ ပုညကံ ပုညဘာဝံ ဣတာန-
 ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအလို အစုအပုံ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သောဟုပေး။
 ၂။ တိရော ဝဿိကာနိ ကိုလည်း ဝဿသ တိရော တိရောဝဿံ။ တိရောဝဿံ ဂတာနိ တိရောဝဿိ
 ကာနိ-ဟု ပြု။ နှစ်အပြင်ဘက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ နှစ်လွန်ကုန်သောပေး။ ကြာမြင့်စွာ မိုးရေစုတ်ကုန်သော ဟု
 ပေးသည်ကား အဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။

စိတ္တာနုပဿနာ

၁၁၄။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဘိက္ခု သည်။ စိတ္တေ ဌံ။ စိတ္တာနုပဿိ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမံ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု သည်။ (အကြွင်းကို အာကခေယျသုတ် စာပိုဒ် ၆၈-၌ ရှု၍ အနက်ပေး လေ။ ပဇာနေယျံ၊ ပဇာနာတိ-မျှသာ ထူး၏)။ ဣတိ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ သော၊ စိတ္တေဝါ၊ စိတ်၌မူ လည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၏။

“စိတ္တာနုပဿနာ၊ စိတ္တာနုပဿနာသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပဗ္ဗ

၁၁၅။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု သည်။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ နိဝရဏတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမံ ဤ ဘိက္ခု သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ နိဝရဏေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ ပန အားဖြင့် ကား။ ဘိက္ခု သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ နိဝရဏေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမံ ဤ ဘိက္ခု သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ကာမစန္ဒိဝါ၊ ကာမစန္ဒိကိုမူလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ ဌံ။ ကာမစန္ဒေသာ သည်။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ ဌံ။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ ကာမစန္ဒိဝါ၊ ကိုမူလည်း။ မေ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ ဌံ။ ကာမစန္ဒေသာ သည်။ နတ္တိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ ၏။ စ၊ ထိုပြင် လည်း။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော။ ကာမစန္ဒိဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ ၏။ စ၊ လည်း။ ယထာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ကာမစန္ဒိဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ ၏။ စ၊ လည်း။ ယထာ၊ ကြောင့်။ ပဟိ နဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော။ ကာမစန္ဒိဿ၊ ၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ ၏။

အဇ္ဈတ္တံ ဌံ။ သန္တံ သော။ ဗျာပါဒံဝါ၊ ဗျာပါဒကိုမူလည်း။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ ဌံ။ သန္တံ သော။ ထိနမိဒ္ဒံဝါ၊ ထိနမိဒ္ဒကိုမူလည်း။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ ဌံ။ သန္တံ သော။ ဥဒ္ဒစကကုဉ္စံ၊ ဥဒ္ဒစ ကကုဉ္စကိုမူလည်း။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ ဌံ။ သန္တံ သော။ ဝိစိကိစ္ဆံဝါ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကိုမူလည်း။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ ၏။

ဣတိ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊ နိဝရဏတရားတို့၌မူလည်း။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ နိဝရဏ တရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ ၏။ ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

နိဝရဏပဗ္ဗံ၊ နိဝရဏ အပိုင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ ခန္ဓပဗ္ဗ

၁၁၆။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကထဉ္စ ပန၊ အားဖြင့်ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ ချုပ်ကြောင်း၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝေဒနာယ၊ ၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သညာ၊ သညာတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သညာယ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သညာယ၊ ၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့၌ မူလည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ခန္ဓပဗ္ဗံ၊ ခန္ဓာ အပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ အာယတနပဗ္ဗ

၁၁၇။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆသု၊ ခြောက်ပါး ဖြစ်ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေသု၊ အတွင်း၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာယတနေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ အာယတနတရားဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အားဖြင့်ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆသု၊ ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေသု၊ ကုန်သော။ အာယတနေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ တိ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ရူပေစ၊ ရူပါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ-ရူပါရုံ နှစ်ပါး စုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ အကြင်သံယောဇနံသည်။ ဥပ္ပဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထို သံယောဇနံကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ (ယထာစ-၌ စ-ကို နက်ရှို နက်မဲ့ ၂-မျိုးကြံနိုင်သည်။ အဋ္ဌကထာအလို စ-အနက်မဲ့)။ အနုပုန္ဓဿ၊ မဖြစ်ပေါ်သေးသော။ သံယောဇနဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပုန္ဓဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ သံယောဇနဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ပဟိနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော။ သံယောဇနဿ၊ ၏။ အာယတိံ၊ ၌။ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

• နိ ၁-၅—န-ဗု-သ

သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ သဒ္ဓေစ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ တဒုဘယံ၊ ထိုသောတပသာဒ၊ သဒ္ဓါရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ဤ။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။

ဃာနဉ္စ၊ ဃာနပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ဂန္ဓေစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ တဒုဘယံ၊ ထိုဃာနပသာဒ၊ ဂန္ဓာရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ဤ။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။

ဇိဝုဉ္စ၊ ဇိဝုပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ရသေစ၊ ရသာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ တဒုဘယံ၊ ထိုဇိဝုပသာဒ၊ ရသာရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ဤ။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။

ကာယဉ္စ၊ ကာယပသာဒကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ဖောဠဗ္ဗေစ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ တဒုဘယံ၊ ထိုကာယပသာဒ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံ နှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ဤ။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။

မနုဉ္စ၊ လောကီစိတ်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ဓမ္မေစ၊ လောကီဓမ္မာရုံတို့ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ တဒုဘယံ၊ ထိုလောကီစိတ်၊ ဓမ္မာရုံနှစ်ပါးစုံကို။ ပဋိစ္စ၊ ဤ။ ယဉ္စ သံယောဇနံ၊ သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ပ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊ အာယတနတရားတို့၌မူလည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။

အာယတနပဗ္ဗံ၊ အာယတနအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ

၁၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အားဖြင့်ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တသု၊ ကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ဤ။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သန္တံ၊ သော။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂကိုမူလည်း။ မေ၊ ဧ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သည်။ အတ္တိတိ၊ ဧ။ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အသန္တံ၊ သော။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ကိုမူလည်း။ မေ၊ ဧ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သည်။ နတ္တိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ယထာစ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ အနုပုန္ဓဿ၊ သော။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ဧ။ ဥပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ ယထာစ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ သော။ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဿ၊ ကို။ ဘာဝနာယ၊ ပျားများခြင်း၏။ ပါရိပုရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ (ကြွင်းသော ဗောဇ္ဈင်္ဂခြောက်ပါးတို့၌လည်း သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂအတူ သမ္ပန်လေ)။

ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဓမ္မာနုပဿနာ သစ္စပဗ္ဗ

၁၁၉။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတုသု၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စေသု၊ အရိယသစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ သစ္စာတရားဟု အဖန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စပန၊ အားဖြင့်ကား။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာမှတစ်ပါး တေဘူမက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲတကာ၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲတကာ၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ အယံ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋ္ဌိပဒါ၊ ဆင်းရဲတကာ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ ပဌမဘာဏဝါရသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ'

၁၂၀။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ အိုခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဧ။ မရဏမိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဧ။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်အပ်သောသတ္တုသင်္ခါရတို့နှင့်။ သပ္ပယောဂေါပိ၊ ပေါင်းယှဉ်ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဧ။ ပိယေဟိ၊ ချစ်အပ်သောသတ္တုသင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါပိ၊ ကေကင်းကွဲကွာရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊ ဧ။ ယမိ၊ အကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိပါလျက်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမိ၊ ထိုမရနိုင်သောဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်း သည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဧ။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။

၁။ ယမိစ္ဆန္တိ ယေနပိ ဓမ္မေန အလဗ္ဘနေယျံ ဝတ္ထု ဣစ္ဆန္တော နလဘတိ၊ တံ အလဗ္ဘနေယျံဝတ္ထုဣစ္ဆန္တံ ဒုက္ခန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သမ္မောဋ္ဌ။ သုတ်မဟာဝါဠု၌ အလဗ္ဘနေယျံဝတ္ထုမိ ဣစ္ဆန္တံ-သာ ထူး၏။
 ယမိတိ ယေနပိတိ အတ္ထော ဝုတ္တော၊ ယဒါပိ ပန ယံ သဒ္ဓေါ ဣစ္ဆန္တိ ဧတံ အပေက္ခတိ၊ တဒါပိ အလာဘ ဝိသိဋ္ဌာ ဣစ္ဆာ ဝုတ္တာ ဟောတိ၊ ယဒါ ပန န လဘတိတိ ဧတံ အပေက္ခတိ၊ တဒါ ဣစ္ဆာ ဝိသိဋ္ဌော အလာဘော ဝုတ္တော ဟောတိ၊ သော ပနတ္ထတော အညော ဓမ္မော နတ္ထိ၊ တထာပိ အလဗ္ဘနေယျံ ဣစ္ဆာ ဝုတ္တာ ဟောတိ (၎င်းမူလ ဋီကာ)။
 ယမိတိ ယံသဒ္ဓေါ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တန္တိ ယေနပိတိ အတ္ထော ဝုတ္တော၊ (၎င်းအနုဋီကာ)။ ဟေတုအတ္ထေ ကရဏေ ပစ္စတ္တန္တိ အာဟ ယေန ဓမ္မေနာတိ၊ ဟေတု အတ္ထော ဟိ အယံ ဓမ္မသဒ္ဓေါ၊ အလဗ္ဘနေယျဘာဝေါ တ္ထေ ဟေတု ဝေဒိတဗ္ဗော။ (သုတ်မဟာဝါဠုကာ)။
 ယဒါပိ ပန။ ပ။ ဝုတ္တော ဟောတိ- (မူလဋီကာ)။ ယမိကို ဣစ္ဆံ ၌ (ကရိုဏ်း အဖြစ်ဖြင့်) စပ်သော် မရနိုင်သော အရာကို လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခံ၊ ယမိကို နလဘတိ-၌ (ကရိုဏ်း အဖြစ်ဖြင့်) စပ်သော် လိုအပ်သော အရာကို

၁၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။ တမိ တမိ သတ္တနိကာယေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သဉ္စာတိ၊ အကြင်ပြည့်စုံစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သြက္ကန္တိ၊ အကြင်ဥခုံတိုင်း အမိဝမ်းတိုင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတိ၊ အကြင်ကိုယ်ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ဘဝသစ် ခန္ဓာတို့၏။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ ယော ပဋိလာဘော၊ အကြင်ရခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဤအလုံးစုံကို။ ဇာတိ၊ ဇာတိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇရာ၊ အိုခြင်းသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမိတမိ သတ္တနိကာယေ၊ ၌။ ယာ ဇရာ၊ အကြင်အိုခြင်းသည်။ ယာ ဇီရဏတာ၊ အကြင် အိုသော အခြင်းအရာသည်။ ယံ ခဏ္ဍိစုံ၊ အကြင်သွားကျိုးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယံ ပါလိစုံ၊ အကြင် ဆံအမွှေး ဖြူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင်အရေတုန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အာယုနော၊ အသက်၏။ ယာ သံဟာနိ၊ အကြင်ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ယော ပရိပါကော၊ အကြင်ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ကို။ ဇရာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမ္မာတမ္မာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင်ရှေ့လျှောက်ခြင်းသည်။ ယာ စဝနတာ၊ အကြင်ရှေ့ လျှောသော အခြင်းအရာသည်။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်စီးခြင်းသည်။ ယံ အန္တရဓာနံ၊ အကြင် ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယံ မစ္စုမရဏံ၊ အကြင်သေခြင်းသည်။ ယာ ကာလကရိယာ၊ အကြင်

မရခြင်းသည် ဒုက္ခ-ဟု စပ်ပုံကိုသာ ပြဆိုလိုရင်းဖြစ်၏။ သမ္မော ယောဇနာ၌ “ဓမ္မေနာတိ ပဒံ ဣစ္ဆန္ဓောတ ကရဏံ” ဟူ၍ ယမ္ပိကို ဣစ္ဆန္ဓိသာ စပ်ပြ၏။ မရဋ္ဌိကာ၌ အတ္တဝိကပ် တမျိုးဟု ဖွင့်လေသည်။
 သော ပန။ ပ။ ဝုတ္တာ ဟောတိ (မူလဋီကာ)။ မရခြင်း ဟူသည် (လိုချင်ခြင်း) တဏှာမှတစ်ပါး မရှိ၍ မရနိုင် သော အရာကို လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခ-ဟု ငွေ-ဖွင့်၏။ အလာဘ ဝိသိဋ္ဌ ဣစ္ဆာ-ယမ္ပိ (ကရဏတ္ထ ပစ္စတ္တ ဝစနန္တ) ပါဠိကို ဣစ္ဆန္ဓိ စပ်ခိုက် နလဘတိ (ကြိယာ) သည် ဣစ္ဆန္ဓိ ဝိသေသန၊ ဣစ္ဆန္ဓိ သည် နလဘတိ (ကြိယာ) ၏ ဝိသေ သျ ဖြစ်၏။ လိုချင်ခြင်းသည် ဒုက္ခမည်သော ဟူ၏။ မည်သည့် လိုချင်မှုသည် ဒုက္ခမည်သနည်း၊ လိုချင်မှု မှန်သမျှ ဒုက္ခ မည်လေသလောဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိ၍ နလဘတိ ကြိယာက လိုချင်ခြင်း မှန်သမျှ ဒုက္ခ မဟုတ်၊ မရနိုင် တာကို လိုချင်နေခြင်းသာ ဒုက္ခ မည်သည်ဟု ဝိသေသန မ-၍ ပြသည်။
 ဣစ္ဆာဝိသိဋ္ဌ အလာဘ-ယမ္ပိ (ကရဏတ္ထ ပစ္စတ္တဝစနန္တ) ပါဠိကို နလဘတိ၌ စပ်ခိုက် ဣစ္ဆန္ဓိ သည် နလဘတိ၏ ဝိသေသန၊ နလဘတိ သည် ဣစ္ဆန္ဓိ၏ ဝိသေသျ ဖြစ်၏။ မရခြင်းသည် ဒုက္ခမည်သော ဟူ၏။ မည်သည့် မရခြင်း သည် ဒုက္ခမည်သနည်း၊ မရတာမှန်သမျှ ဒုက္ခမည်လေသလော ဟု ယုံမှားဖွယ်ရှိ၍ ဣစ္ဆန္ဓိ ဟူသော ပုဒ်က မရတာမှန်သမျှ ဒုက္ခမဟုတ်၊ လိုချင်လျက်နှင့် မရခြင်းသည် သာ ဒုက္ခမည်၏ဟု ဝိသေသန မ-၍ ပြသည်။
 “ဟေတု အတ္ထေ ကရဏေ ပစ္စတ္တဝစနံ” (သုတ်မဟာဝါဠိကာ)။ ဟေတု၊ အကြောင်းကို-ဟု အနက်ပြန်ရာ၌ အကြောင်းဟူသော အနက်သည် ဟေတုသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ဟူသော အနက်သည် ဟေတု၌ သက်အပ်သော ဒုတိယာ အဝိဘတ်၏ အနက်ဟု ခွဲခြားရာသက်သို့ ယံ-၌ လည်း အဝိဘတ္တိက ယ-သက်သက်ကား (ဟေတုခေါ် မွေ) အကြောင်း အနက်ထွက်သည်ကို သိစေလို၍ ဟေတု အတ္ထေဟု ဖွင့်၍ ယံ-၌ ပဌမာဝိဘတ်၏ အနက်ကား ကရိုဏ်းအနက်ထွက်သည်ဟု သိစေလို၍ “ကရဏေ ပစ္စတ္တ ဝစနံ” ဟု ဖွင့်၏။
 “ယမ္ပိတိ ယေနပိ ဓမ္မေန” ဟူသော ငွေ-ဖွင့်၌ ယသဒ္ဒါသည် (မရနိုင်သော အရာကို လိုချင်ခြင်းတဏှာ) ဟူသော အကြောင်း အနက်ကို သိဝိဘတ်သည် ကရိုဏ်းအနက်ကို ဟောသည့် ဟူလို။

အတ္တဘောပံ ပစ်ချခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ယောဘေဒေါ၊ အကြင် ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကဋ္ဌေဝရဿ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ယော နိက္ခေပေါ၊ အကြင် ပစ်ချခြင်းသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ယော ဥပစ္စေဒေါ၊ အကြင် ပြတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ မရဏံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရညတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဗျသနေန၊ ပျက်စီးခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော သူ၏။ အညတရညတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ (ဒုက္ခဓမ္မေနာတိ ဝဓဇန္ဓာဒိနာ ဒုက္ခကာရဏေန။ ။ သတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ)။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ထိပါးနှိပ်စက်အပ်သော သူ၏။ ယော သောကော၊ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ယာ သောစနာ၊ အကြင်စိုးရိမ်သော အခြင်းအရာ သည်။ ယံ သောစိတတ္ထံ၊ အကြင် စိုးရိမ်သောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယော အန္တောသောကော၊ အကြင် အတွင်း၌ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ ယော အန္တောပရိသောကော၊ အကြင်အတွင်း၌ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ သောကော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိဒေဝေါ၊ ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဗျသနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ သူ၏။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ၏။ ယော အာဒေဝေါ၊ အကြင်ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ယောပရိ ဒေဝေါ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ယာ အာဒေဝနာ၊ အကြင်ငိုကြွေးသော အခြင်း အရာသည်။ ယာ ပရိဒေဝနာ၊ အကြင်အဖန် တလဲလဲ ငိုကြွေးသော အခြင်းအရာသည်။ ယံ အာဒေဝိ- တတ္ထံ၊ အကြင်ငိုကြွေးသောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယံ ပရိဒေဝိတတ္ထံ၊ အကြင်အဖန်တလဲလဲ ငိုကြွေးသူ၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ပရိဒေဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ အကြင် ဆင်းရဲသည်။ ကာယိကံ၊ သော။ အသာတံ၊ သာယာဖွယ်မရှိသော။ ကာယသမ္ဗဿဇံ၊ ကိုယ်အတွေ့ကြောင့် ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသာတံ၊ သာယာဖွယ်မရှိသော။ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုက္ခံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေတသိကံ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ စေတသိကံ၊ သော။ အသာတံ၊ သော။ မနောသမ္ဗဿဇံ၊ စိတ်အတွေ့ကြောင့် ဖြစ်သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသာတံ၊ သော။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ဒေါမနဿံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါယာသော၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရညတရေန၊ သော။ ဗျသနေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ၏။ အညတရည တရေန၊ သော။ ဒုက္ခဓမ္မေန၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ၏။ ယော အာယာသော၊ အကြင်ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ယော ဥပါယာသော၊ အကြင် ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ ယံ အာယာသိတတ္ထံ၊ အကြင်ပင်ပန်းသော သူ၏ အဖြစ်သည်။ ယံ ဥပါယာသိတတ္ထံ၊ အကြင် ပြင်းစွာ ပင်ပန်းသော သူ၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ ဥပါယာသော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၂၉။ ဘိက္ခဝေ တိ။ အပ္ပိယေဟိ တို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ ပေါင်းယှဉ်ခြင်း ဟူသော။ ဒုက္ခော ဆင်းရဲသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ (ယဿကို ယေ အဿ-ဟု ဖြတ်)။ အနိဋ္ဌာ၊ မရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ အကန္တာ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ၊ အကြင် ရူပါရုံတို့သည်၎င်း။ ယေ တေ သဒ္ဓါ၊ အကြင်သဒ္ဓါရုံတို့သည်၎င်း။ ယေ တေ ဂန္ဓာ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံ တို့သည်၎င်း။ ယေ တေ ရသာ၊ အကြင်ရသာရုံတို့သည်၎င်း။ ယေ တေ ဖောဠဗ္ဗာ၊ အကြင်ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့ သည်၎င်း။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံတို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဿ၊ ၏။ အနတ္တကာမာ၊ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိကုန်သော။ အဟိတကာမာ၊ အစီးအပွားမဲ့ကို အလိုရှိကုန်သော။ အဖာသုကကာမာ၊ မချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော။ အယောဂက္ခေမကာမာ၊ ဘေးမကင်းရာကို အလိုရှိကုန်သော။ ယေဝါ ပန တေ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုအာရုံပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ယာ သင်္ဂတိံ၊ အကြင်ပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ ယော သမာ ဂမော၊ အကြင်ပေါင်းဖော်ရခြင်းသည်။ ယံ သမောဓာနံ၊ အကြင် ပေါင်းရုံးရခြင်းသည်။ ယော မိဿိ ဘာဝေါ၊ အကြင်ရောနှောသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အယံ၊ ကို။ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၃၀။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပိယေဟိ တို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါ သော။ ဒုက္ခော သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤ။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဣဋ္ဌာ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော။ ယေ တေ ရူပါ၊ အကြင်ရူပါရုံတို့သည် ၎င်း။ ပ။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဓမ္မာရုံတို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ၏။ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သော။ ဟိတကာမာ၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိကုန်သော။ ဖာသုကကာမာ၊ ချမ်းသာ ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော။ ယောဂက္ခေမကာမာ၊ ဘေးကင်းရာကို အလိုရှိကုန်သော။ ယေဝါ ပန တေ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာဝါ၊ အမိသည်သော်၎င်း။ ပိတာဝါ၊ အဘသည် သော်၎င်း။ ဘာတာဝါ၊ ညီအစ်ကိုသည်သော်၎င်း။ ဘဂိနီဝါ၊ နှစ်မ အမသည်သော်၎င်း။ မိတ္တာဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်သော်၎င်း။ အမစ္စာဝါ၊ အပေါင်းအဖော်တို့သည်သော်၎င်း။ ဉာတိ သာလောဟိတာဝါ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်သော်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယာ အသင်္ဂတိံ၊ အကြင် မပေါင်းဆုံရခြင်းသည်။ ပ။ ယော အမိဿိဘာဝေါ၊ အကြင်မရော နှောသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ အယံ၊ ကို။ ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၃၁။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ယမ္မိ၊ အကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိပါ လျက်။ နလဘတိ၊ မရ။ တမ္မိ၊ ထိုမရနိုင်သော ဝတ္ထု၌ တောင့်တခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ မည်၏ ဟူသည်။ ကတမဉ္ဇနည်း။ (စာပိုဒ် ၉၁-၌လည်း ရှိ၏။) ဘိက္ခဝေ တို့။ ဇာတိဓမ္မာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေ ခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောရှိကုန်သည်။ နအဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်မူကား။ အဟောဝတေ၊ ဩ ကောင်းလေစွ။ ဇာတိ၊ ပဋိ သန္ဓေ နေရခြင်းသည်။ နော၊ ငါတို့၏ (အထံသို့)။ ဝတေ၊ စင်စစ်။ နအာဂစ္ဆေယျ၊ မလာပါမူကား။ အဟောဝတာတိ” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်တောင့်တ သော်လည်း။ တေ၊ ဤပဋိသန္ဓေမနေခြင်းသဘောကို။ ဣစ္ဆာယ၊ တောင့်တခြင်းဖြင့်။ နပတ္တဗ္ဗံ၊

မရအပ်။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤမရခြင်းသည်လည်း။ ယမ္ပိစ္ဆံ နလဘတိ၊ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ ယမ္ပိစ္ဆံ နလဘတိ၊ တမ္ပိ ဒုက္ခံ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇရာဓမ္မာနံ၊ အိုခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျာဓိဓမ္မာနံ၊ နှာခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မရဏဓမ္မာနံ၊ သေခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသဓမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပ။ ဣဒမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ယမ္ပိစ္ဆံ နလဘတိ၊ တမ္ပိ ဒုက္ခံ၊ မည်၏။

၁၃၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ တို့သည်။ ကတမေဝ၊ တို့နည်း။ ဣဒံ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဂ္ဂုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၎င်း။ ပ။ ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤသည် တို့ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ၎င်း။

သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၃၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာ သစ္စာသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ယာယံတဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ် အကျိုးငှါ ဖြစ်၏။ (တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏)။ နန္ဒီရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းစွာတပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်၏။ တတြ၊ တတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒီနိ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ တဏှာသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ဘဝတဏှာ၊ ရူပဘုံ အရူပဘုံတို့၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဘဝကင်းပြတ်ရာ၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်းတည်း။ အယံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာ ခေါ် ပနေသာ တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ နိဝိသမာနာ၊ ကိန်းလတ်သော်။ ကတ္ထ၊ ၌။ နိဝိသတိ၊ ကိန်းသနည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ယံပိယရူပံ၊ အကြင်ချစ်အပ်သော ရုပ်သည်။ ယံသာတရူပံ၊ အကြင်သာယာ အပ်သော ရုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သောတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤချစ်အပ်သာယာအပ်သောရုပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော ရုပ်၌။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။

လောကေ၊ ၌။ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ချစ်အပ်သာယာအပ်သောရုပ်သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ လောကေ၊ ၌။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒရုပ်သည်။ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ်သော ရုပ်မည်၏။ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သော ရုပ်မည်၏။ သောတဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုပသာဒ တည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သောရုပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုပသာဒတည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သော ရုပ်၌။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။ လောကေ၊ ၌။ သောတံ၊ သောတပသာဒရုပ်သည်။ ပ။ ဃာနံ၊ ဃာနပသာဒရုပ်သည်။ ဇိဝှိ၊ ဇိဝှိပသာဒရုပ်သည်။ ကာယော၊ ကာယပသာဒရုပ်သည်။ ပ။ မနော၊ စိတ်သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။

လောကေ ဌံ။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ ပ။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်။ ပ။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်။ ပ။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်။ ပ။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။

လောကေ ဌံ။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ ပ။ သောတဝိညာဏံ၊ သောတဝိညာဉ်သည်။ ပ။ ဃာနဝိညာဏံ၊ ဃာနဝိညာဉ်သည်။ ပ။ ဇိဝှိဝိညာဏံ၊ ဇိဝှိဝိညာဉ်သည်။ ပ။ ကာယဝိညာဏံ၊ ကာယဝိညာဉ်သည်။ ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။

လောကေ ဌံ။ စက္ခုသမ္ပယော၊ စက္ခုသမ္ပယသည်။ ပ။ မနောသမ္ပယော၊ သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။
လောကေ ဌံ။ စက္ခုသမ္ပယဇာ၊ စက္ခုသမ္ပယကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ပ။ မနောသမ္ပယဇာ၊ မနောသမ္ပယကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။

လောကေ ဌံ။ ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ပ။ ဓမ္မသညာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ မှတ်တတ်သော သညာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။

လောကေ ဌံ။ ရူပသဉ္ဇေတနာ၊ ရူပါရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သောစေတနာသည်။ ပ။ ဓမ္မသဉ္ဇေတနာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သော စေတနာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။

လောကေ ဌံ။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ ပ။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။

လောကေ ဌံ။ ရူပဝိတက္ကော၊ ရူပါရုံ၌ ကြံစည်တတ်သော ဝိတက်သည်။ ပ။ ဓမ္မဝိတက္ကော၊ ဓမ္မာရုံ၌ ကြံစည်တတ်သော ဝိတက်သည်။ ပ။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။

လောကေ ဌံ။ ရူပဝိစာရော၊ ရူပါရုံ၌ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော ဝိစာရသည်။ ပ။ ဓမ္မဝိစာရော၊ ဓမ္မာရုံ၌ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တတ်သော ဝိစာရသည်။ ပိယရူပံ၊ ၎င်း။ သာတရူပံ၊ ၎င်း။ သော တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤဓမ္မဝိစာရ တည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သော ရုပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ နိဝိသမာနာ၊ လတ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ၎င်း။ နိဝိသတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

နိရောဓသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၃၄။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊ နည်း။ တဿာယေဝ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏ သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်တပ်ခြင်းကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ ယော စာဂေါ၊ အကြင် စွန့်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂေါ၊ အကြင်တဖန် စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာမုတ္တိ၊ အကြင် လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊ အကြင်ကပ်ငြိခြင်း ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ အယံ၊ သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သာခေါပနေသာတဏှာ၊ ထိုတဏှာကို။ ပဟိယမာနာ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်သနည်း။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ချုတ်လတ်သော်။ ကတ္ထ၊ ၎င်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ လောကေ ဌံ။ ယံပိယရူပံ၊ သည်။ ယံသာတရူပံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) သောတဏှာ၊ ကို။ ပဟိ

ယမာနာ၊ သော်။ ဣတ္ထိ၊ ဤချစ်အပ်သာယာအပ်သော ရုပ်၌။ ပဟိယတိ၊ ဤ။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ သော်။ ဣတ္ထိ၊ ဤ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဤ။

လောကေ၊ ၌။ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ လောကေ၊ ၌။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒ ရုပ်သည်။ ပိယရူပံ၊ မည်၏။ သာတရူပံ၊ မည်၏။ သောတဏှာ၊ ကို။ ပဟိယမာနာ၊ သော်။ ဣတ္ထိ၊ ဤစက္ခုပသာဒတည်းဟူသော ချစ်အပ်သာယာအပ်သောရုပ်၌။ ပဟိယတိ၊ ဤ။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ လတ်သော်။ ဣတ္ထိ၊ ၌။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ဤ။ (အကြောင်းကို သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသမိ၍ သိလေ)။

မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ

၁၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူသော။ အရိယသစ္စံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ်ဟူသည်။ သေယျတာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိ၎င်းတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ယံညာဏံ၊ အကြင်သိသော ဉာဏ်သည်၎င်း။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်း၌။ ယံညာဏံ၊ သည်၎င်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌။ ယံညာဏံ၊ သည်၎င်း။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ ယံညာဏံ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသစ္စာလေးပါး၌သိသော ဉာဏ်ကို။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်သော နေက္ခမ္မနှင့် ယှဉ်သောဝိတက်၎င်း။ အဗျာပါဒဝိတက္ခော၊ ဒေါသ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်၎င်း။ အဝိဟိံ သာသင်္ကပ္ပေါ၊ ဝိဟိံ သာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသောဝိတက်ကို။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဝါစာ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်း ဝိရတိ၎င်း။ ပိသုဏာယ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ဝေရမဏီ၊ ၎င်း။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊ ၎င်း။ သမ္ပပုလာပါ၊ အချည်းနှီးသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤလေးပါးသော ရှောင်ကြဉ်မှုကို။ သမ္မာဝါစာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့ အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ၎င်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်မပေးသော သူ့ ဥစ္စာကို ခိုးယူ

၁။ ပဌမသမန္နာဟာရမှ ပဌမဈာန်တိုင်အောင်သော ကုသိုလ်သည် “နေက္ခမ္မ” ။ ထိုနှင့် ယှဉ်သော ဝိတက်သည် နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပတည်း။ ။ ဒွေဝါဒဝိတက္ကသုတ်-ဋီကာ။ ။ မေတ္တာပုဗ္ဗဘာဂတော ပဌာယ ယာဝပဌမဇ္ဈာနာ။ “အဗျာပါဒဝိတက်” ။ ကရုဏာပုဗ္ဗဘာဂတော ပဌာယ ယာဝပဌမဇ္ဈာနာ။ “အဝိဟိံ သာဝိတက်” ။ ။ အဋ္ဌကထာ။

ခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ၎င်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ မေထုန်တို့၌ ယုတ်ယုတ်မာမာကျင့်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤသုံးပါးသော ရှောင်ကြဉ်မှုကို။ သမ္မာကမ္မန္တော့ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယ သာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားသည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝံ၊ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ သမ္မာအာဇီဝေန၊ ကောင်းမြတ်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေး ခြင်းကို။ ကပေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအသက်မွေးမှုကို။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာဝါယာမော၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရဘတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးကုတ်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကု သလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၎င်း။ ဝါယမတိ၊ ၎င်း။ ဝီရိယံ၊ ကို။ အာရဘတိ၊ ၎င်း။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ၎င်း။ ပဒဟတိ၊ ၎င်း။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပ။ ပဒဟတိ၊ ၎င်း။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊ မမေ့ပျောက်ခြင်းငှါ။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာတိုးပွားခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ ပ။ ပဒဟတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်းကို။ သမ္မာဝါယာမော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသတိသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ။ (အကြွင်းကို ဤသုတ်စာပိုဒ် ၁၀၆-၌ ရှု၍ ပေးလေ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ။ (အကြွင်းဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-နှင့် တူပြီ)။

၁၃၆။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရား တို့၌မူလည်း။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသုဝါ၊ တို့၌မူလည်း။ ။ (အကြွင်းသည် ဤသုတ်စာပိုဒ် ၁၀၇-နှင့် တူပြီ။ ကာယေ ကာယာနုပဿိ-နေရာ၌ ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿိ-ရှိသည်သာ ထူး၏)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဗ္ဗိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စတုသု၊ ကုန်သော။ အရိယသစ္စေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဓမ္မာနုပဿိ၊ ၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။

သစ္စပဗ္ဗံ၊ သစ္စာအပိုင်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။
ဓမ္မာနုပဿနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၃၇။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယော ဟိ ကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ပွားများငြားအံ့။ တဿ၊ ထိုတစုံတယောက်သောသူသည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သော်၎င်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ ဥပါဒါန်ဟူသောအကြွင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သော်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့)။ ဒိန္နံ၊ ၂-ပါးကုန်သော။ ဖလာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ တပါးပါးသော ဖိုလ်ကို။ ပါဠိကမ်၊ အလိုရှိအပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်စေကုန်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယောဟိကောစိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ဆဝဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။ ပ။ ပဉ္စဝဿာနိ၊ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ စတ္တာရိဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ တိဏိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒေဝဿာနိ၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဧကံဿံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧကံဿံ၊ တနှစ်သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယောဟိကောစိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။ ပ။ ယောဟိကောစိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေသတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ အံ့။ ဒိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဖလာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ ကို။ ပါဠိကမ်၊ အပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်စေကုန်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယောဟိကောစိ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတိပဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ဆမာသာနိ၊ ခြောက်လတို့ပတ်လုံး။ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။ ပ။ ပဉ္စမာသာနိ၊ ငါးလတို့ပတ်လုံး။ စတ္တာရိမာသာနိ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ တိဏိ မာသာနိ၊ သုံးလတို့ပတ်လုံး။ ဒေမာသာနိ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဧကံမာသံ၊ တလပတ်လုံး။ အစုမာသံ၊ လခွဲ (၁၅ ရက်) ပတ်လုံး။ ဧဝံ၊ ဖြင့်။ ဘာဝေယျ၊ ငြားအံ့။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အစုမာသော၊ လခွဲ(၁၅-ရက်) သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တဿ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ သာလျှင်။ အညာဝါ၊ သော်၎င်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အနာဂါမိတာဝါ၊ သော်၎င်း။ (ဣတိ၊ သို့)။ ဒိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဖလာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ ဖလံ၊ ကို။ ပါဠိကမ်၊ အပ်၏။

၁၃၈။ “ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ယဒိဒံ သတိပဋ္ဌာနာ၊ အကြင်သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (အကြွင်းကို ဤသုတ် ၁၀၆-၉၅၅ ပေးလေ)။ ဧကောယနော၊ တလမ်းတည်းသာဖြစ်သော။ မဂ္ဂေတိ၊ လမ်းတည်း”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ယံတံ၊ အကြင် “ဧကောယနော အယံ ဘိက္ခုဝေ” စသော (ပလ္လင်ခံ) စကားကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဧတံ၊ ဤ “ဧကောယနော အယံ ဘိက္ခုဝေ” စသော စကားကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော

အကျိုးထူးကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။ (အဘိနန္ဒ-တိုင်အောင် အကြွင်းတူပြီ)။

ဒသမံ၊ ဆော။ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ သော။ မူလပရိယာယဝဂ္ဂေါ၊ မူလပရိယာယဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုမူလပရိယာယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။ မူလသုသံဝရဓမ္မဒါယာဒါ၊ မူလပရိယာယသုတ်၊ သဗ္ဗာသဝသုတ်၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်တို့၎င်း။ ဘေရဝါနင်္ဂဏာကဇေယျဝတ္ထံ၊ ဘယဘေရဝသုတ်၊ အနင်္ဂဏသုတ်၊ အာကဇေယျသုတ်၊ ဝတ္ထသုတ်၎င်း။ သဗ္ဗေခသမ္မာဒိဋ္ဌိသတိပဋ္ဌံ၊ သဗ္ဗေခသုတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အသမော၊ အတူမရှိသော။ ဝဂ္ဂဝရော၊ မူလပရိယာယဝဂ်မြတ်သည်။ သုသမတ္တော၊ ကောင်းစွာ ပြီးလတ်ပြီ။

၂-သီဟနာဒဝဂ်

၁-စူဠသီဟနာဒသုတ်

၁၃၉။ (ဝေံ။ပ။ပစ္စယောသံ-တို့၏ အနက်ကို သဗ္ဗာသဝသုတ် စာပိုဒ် ၁၄-ရှု၍ပေးလေ)။ ဘဂဝါ၊ သည်—“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓေ၊ ဤငါတုရားသာသနာတော်၌ သာလျှင်။ သမဏော၊ သော တာပန်ရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏)။ ဣဓေ၊ ၌သာလျှင်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ သမဏော၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဓေ၊ ၌သာလျှင်။ တတိယော၊ သော။ သမဏော၊ အနာဂါမ် ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဓေ၊ ၌သာလျှင်။ စတုတ္ထော၊ သော။ သမဏော၊ ရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပရပုဝါဒါ၊ သာသနာတော်မှ ပြင်ပဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့သည်။ အညေဟိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ ရဟန်း(သမဏ)တို့မှ။ သုညာတိ၊ ကင်းဆိတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ အချည်းနှီး ဖြစ်ကုန်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ဧတံ သီဟနာဒံ၊ ထိုမကြောက်မရွံ့သော စကားကို။ (ဝါ၊ ထိုမြတ်သော စကားကို။ ဝါ၊ ထိုတစုံတယောက်မျှ မြှောက်ဆိုကြူးဝါးခြင်းငှါ မတတ် နိုင်သော စကားကို။ သမာသ်စပ်ခိုက် သီဟသဒ္ဓါ သေဠဝါစက၊ ထို့ကြောင့် မြတ်သောစကားဟု ပြန်ဆိုသည်)။ နဒထ၊ ကြူးဝါးကြကုန်လော့။

၁၄၀။ “အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမ္ပေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်မိခိုရာ အကြင်အစွမ်းဖြင့်။ ဣဓေ၊ သမဏော။ ပ။ အညေဟိတိ၊ ဣဓေ၊ သမဏော။ ပ။ အညေဟိ-ဟူ၍ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ သော၊ အဿာသော၊ ထိုမိခိုရာသည်။ ကောပန၊ အဘယ်နည်း။ တံဗလံ၊ ထိုအစွမ်းသည်။ ကိံ၊ နည်း”။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဝဒေယျံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့ကို—

“အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ နော၊ ငါတို့အား။ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော။ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ (ဇာနတာ ပဿတာ-စသည်တို့၏ ထူးခြားပုံကို အဋ္ဌကထာရှု)။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အက္ခာတာ၊ ဟောကြားတော် မူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၁။ အဿသန္တိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိဝါ အဿာသော၊ အဝဿယော။ ဋီကာပါဌ်ကိုထောက်၍ အဿာသ အရ မိခိုရာ သက်သာရာ အနက်ကို ယူ။

မယံ တို့သည်။ ယေ၊ ယင်းလေးပါးသောတရားတို့ကို ။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္ပဿမာနာ၊ မြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဣဓေ သမဏော။ပ။ အညေဟိတိ၊ ဣဓေ သမဏော။ပ။အညေဟိ-ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေမ၊ဆိုကုန်၏။

စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ ဟူသည်။ ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ အာဝုသော၊တို့။နော၊ ငါတို့၏။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သီလေသု၊ သီလတို့၌။ ပရိပူရကာရိတာ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဟဓမ္မိကာ၊ ကျင့်ဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌာစေဝ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ နော၊ တို့အား။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေနာဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယေ၊ ယင်းလေးပါးသောတရားတို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမ္ပဿမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဣဓေ သမဏော။ပ။ အညေဟိတိ၊ ဣဓေ သမဏော။ပ။အညေဟိ-ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍။ (ဣတိကျေ)။ဝေံ၊ သို့။ ဝစနိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿ၊ ကုန်ရာ၏။

၁၄၁။ “အာဝုသော၊ တို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယောသတ္တာ၊ အကြင်(တိတ္ထိ)ဆရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ တသ္မိံ သတ္တရိ၊ ထို(တိတ္ထိ)ဆရာ၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်း သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ယော ဓမ္မော၊ အကြင်(တိတ္ထိတို့၏)တရားသည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဓမ္မော၊ တရား တည်း။ တသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ထို(တိတ္ထိတို့၏)တရား၌။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ ပသာဒေါ၊ကြည်ညိုခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယာနိသီလာနိ၊ အကြင်သီလတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ မယမ္မိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ တေသုသီလေသု၊ထို(တိတ္ထိတို့)သီလတို့၌။ ပရိပူရကာရိနော၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ ရှိကုန်၏။ အမှာကမ္မိ၊ ငါတို့၏လည်း။ သဟဓမ္မိကာ၊ ကျင့်ဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန် သော။မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော။ ဂဟဋ္ဌာစေဝ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်း တို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နော၊ ငါတို့၏။ ဣမ၊ ဤသို့ ကြည်ညိုရာ၌။ တုမှာကဉ္ဇေဝ၊ သင်တို့၏၎င်း။ အမှာကဉ္ဇ၊ ငါတို့၏၎င်း။ ယဒိဒံ၊ အကြင် ထူးခြားလွန်ကဲသော အမှု အရာ အသီးအသီးပြုခြင်းကို။ ဝဒေယျာထ၊ဆိုကုန်ရာ၏။ (အဋ္ဌကထာ ဋီကာရှု၍ ပေးသည်)။ သော ဝိသေသော၊ ထိုအထူးသည်။ ကော၊ နည်း။ သောအဓိပ္ပယာသော၊ ထိုထူးခြား လွန်ကဲသော အမှုအရာသည်။ကော၊ နည်း။ တံနာနာကရဏံ၊ ထိုအသီးအသီးပြုခြင်းသည်။ ကံ ဣတိ၊ နည်း” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့သည်။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေံဂ္ဂာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာ ဇကော၊ တို့ကို။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ နိဋ္ဌာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ကော ကံ ပန၊

၁။ ယေကို နိယတ်နှင့် အလားတူပြု၍ ယင်းလေးပါးသော တရားတို့ကို ဟု ပြန်ဆိုသည်။ သို့မဟုတ် မယံ တို့သည်။ ယေ၊ အကြင်လေးပါးသော တရားတို့ကို။ပ။ ဝဒေမ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ တေနာ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ အက္ခာတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း ဟု ဤသို့လည်း နိယတ် အနိယတ် ထုံးစံအတိုင်း ယေ မယံ ဝါကျကို အပခာန၊ အတ္ထိခေါ ဝါကျကို ပခာနပြု၍ သမ္ပန်လေ။ နောက်ဝါကျ၌လည်း နည်းတူပြန်လေ။

တခုတည်းသာလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ နိဋ္ဌာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ ပုထုကိ* ပနာတိ၊ အများအပြားလော”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ၀၀နိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနာ၊ ဖြေကြားကုန်သည်ရှိသော်။ “အာဝုသော၊ တို့။ နိဋ္ဌာ၊ သည်။ ကော၊ တခုတည်းသာတည်း။ နိဋ္ဌာ၊ သည်။ နပုထုတိ၊ အများအပြားမဟုတ်”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဗျာကရေယံ၊ ကုန်ရာ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ သရာဂဿ၊ ရာဂရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာ ပန၊ အပြီးအဆုံးလော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝိတရာဂဿ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဗျာကရမာနာ၊ သော်။ “အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးသည်။ ဝိတရာဂဿ၊ ကင်းပြီးသော ရာဂရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးတည်း။ သာ၊ သည်။ သရာဂဿ၊ ၏။ နနိဋ္ဌာတိ၊ ကြည်ညိုခြင်း၏ အပြီးအဆုံးမဟုတ်”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဗျာကရေယံ၊ ကုန်ရာ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သဒေါသဿ၊ ဒေါသရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝိတဒေါသဿ၊ ကင်းသော ဒေါသရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သမောဟဿ၊ မောဟရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝိတမောဟဿ၊ ကင်းသော မောဟရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သတဏှဿ၊ တဏှာရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာ ပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ ဝိတတဏှဿ၊ ကင်းသောတဏှာရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ သဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်ရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အနုပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်မရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ ဝိဒ္ဓသုနော၊ ပညာရှိသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အဝိဒ္ဓသုနော၊ ပညာမရှိသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ အနုရုဒ္ဓပုဋိဝိရုဒ္ဓဿ၊ လိုက်လျောဆန့်ကျင်သောသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ အနုရုဒ္ဓအပုဋိဝိရုဒ္ဓဿ၊ မလိုက်လျော မဆန့်ကျင်သောသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။ (လောဘဖြင့် လိုက်လျော၊ ဒေါသဖြင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းကို ရည်၍ အနုရုဒ္ဓ ပုဋိဝိရုဒ္ဓ ဟု ဟောအပ်သည်)။

အာဝုသော၊ တို့။ သာ၊ သည်။ ပပဉ္စရမဿ၊ သံသရာကို ချဲ့ခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသောသူ၏။ ပပဉ္စရတိနော၊ သံသရာကို ချဲ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသောသူ၏။ နိဋ္ဌာပန၊ လော။ ဥဒါဟု၊ မဟုတ်။ နိပပဉ္စရမဿ၊ သံသရာကို မချဲ့ခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသောသူ၏။ နိပပဉ္စရတိနော၊ သံသရာကို မချဲ့ခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသောသူ၏။ ပ။ ဗျာကရေယံ၊ ၏။

၁၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဝဒိဋ္ဌိစ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၎င်း။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိစ၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိယော၊ ဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဣမာဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။

ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဘဝဒိဋ္ဌိံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိကို။ အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ ဘဝဒိဋ္ဌိံ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ကုန်၏။ ဘဝဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ အဇ္ဈောသိတာ၊ မျှီမတတ် စွဲလမ်းကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိယာ၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိနှင့်။ ပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင် ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိံ၊ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိကို။ အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိံ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ အဇ္ဈောသိတာ၊ မျှီမတတ်စွဲလမ်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ ဘဝဒိဋ္ဌိယာ၊ နှင့်။ ပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဤသဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၎င်း။ အတ္တဂံမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကို၎င်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာ ခြင်းကို၎င်း။ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို၎င်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန် သည့်အတိုင်း။ နပုဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ သရာဂါ၊ ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒေါသာ၊ ဒေါသနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သမောဟာ၊ မောဟနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သတဏှာ၊ တဏှာနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဥပါဒါနာ၊ ဥပါဒါန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အဝိဒ္ဓသုနော၊ ပညာမဲ့ကုန် ၏။ တေ၊ တို့သည်။ အနုရုဒ္ဓပုဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ လိုက်လျောဆန့်ကျင်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ပပဉ္စာရာမာ၊ သံသရာကို ချဲ့ခြင်းလျှင် မေ့လျော်ရာရှိကုန်၏။ ပပဉ္စရတိနော၊ သံသရာကို ချဲ့ခြင်း၌ မေ့လျော်ခြင်း ရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ။ နပရိမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ နပရိမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော် မူ၏။ ။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၁၄၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့သည်။ ဣမာနိ၊ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါး တို့တည်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမု ပါဒါန်၎င်း။ ပ။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန်၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညာဝါဒါ၊ အလုံးစုံသော ဥပါဒါန်တို့ကို ပယ်သောအားဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကို ဆိုကုန်၏ဟူ၍။ (အဋ္ဌကထာ၌ ဣတိ ထည့်၍ ဖွင့်သည်)။ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နပညပေန္တိ၊ မပညတ်ကုန်။ ကာမုပါဒါနဿ၊ ကာမုပါဒါန်ကို။ ပရိညံ၊ ပယ်သောအား ဖြင့် ပိုင်းခြား၍သိခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ အတ္တဝါဒုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ တံ၊ ထိုမပညတ်ခြင်းသည်။ ကဿဟေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမာနိဋ္ဌာနာနိ၊ ဤဝင်္ဂအကြောင်းတို့ကို။ (ဝဋ္ဌကထာရာဇာနိ-၃)။ ။ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။

၁။ အဇ္ဈောသိတာတံ တာယ ဒိဋ္ဌိယာ ဂိလိတွာ ပရိနိဋ္ဌာပိတာဝိယ တဒန္တောဂဓာ-၃။ ။အဇ္ဈောသိ- တဗ္ဗန္တိ အဇ္ဈောသိတွာ ဂိလိတွာ ပရိနိဋ္ဌာပေတွာ ဂဟေတဗ္ဗယတ္တံ။ ။မပေဏိကသုတ် အဋ္ဌကထာ။

နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။
 တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညာဝါဒါ၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံ
 ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။
 ကာမုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊
 ကုန်။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ အတ္တဝါဒုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊
 ကို။ နပညပေန္တိ၊ ကုန်။ (ဒိဋ္ဌာနာပဇာနနဝါရ၊ ဧကဋ္ဌာနာပဇာနန ဝါရတို့၌ တိဋ္ဌာနာပဇာနနဝါရကို
 မှီ၍ အနက်သမ္ပန်)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝရူပေ၊ ဤသို့ ကိလေသာ မငြိမ်းသော သဘောရှိသော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ တရားတု
 ဝိနည်းတုတို့ကို ဟောထားပညတ်ရာ တိတ္ထိသာသနာ၌ ။

သတ္တရိ၊ တိတ္ထိဆရာ၌။ ယောပသာဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း၏။ သော၊
 ထိုကြည်ညိုခြင်းကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ကောင်းသော ဖြစ်ခြင်းရှိသော ကြည်ညိုခြင်းဟူ၍။ ဝါ၊ ချမ်းသာ
 သုံးရပ်ကို မချွတ်ဖြစ်စေတတ်သော ကြည်ညိုခြင်းဟူ၍။ နအက္ခာယတိ၊ မဆိုအပ် ။

ဓမ္မေ၊ တိတ္ထိတရား၌။ ယောပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း၏။ သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။
 နအက္ခာယတိ၊ မဆိုအပ်။ သီလေသု၊ တိတ္ထိသီလတို့၌။ ယာ ပရိပူရကာရိတာ၊ အကြင်ဖြည့်ကျင့်ခြင်း
 ကို ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း၏။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ နအက္ခာယတိ၊ မဆိုအပ်။
 သဟဓမ္မိကေသု၊ ကျင့်ဖော်တိတ္ထိတို့၌။ ယာ ပိယမနာပတာ၊ အကြင် ချစ်အပ် နှလုံးကို ပျိုးစေတတ်
 သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း၏။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ နအက္ခာယတိ၊ အပ်။ တံ၊ ထိုသို့
 မဟောကြားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊
 ထိုမဟောကြားခြင်းသည်။ ဧဝံဟိ၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့ သော အကြောင်းပြု) အတိုင်းသာ။ (ဧဝဉ္ဇေတံ-ကို
 တံ ဧဝမေဝ-ဟု ဖွင့်သည်)။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်။ (ယထာကာရဏတ္ထ၊ တံ
 အနက်မဲ့။ ယထာတန္တိ ကာရဏတ္ထ နိပါတော။ အဋ္ဌကသာ)။ ဒုရက္ခာတေ၊ မကောင်းသဖြင့်
 ဟောကြားအပ်သော။ ဒုပ္ပဝေဒိတေ၊ မကောင်းသဖြင့် သိစေအပ်သော။ အနိယျာနိကေ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သော။ အနုပသမသံဝတ္တနိကေ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ
 မဖြစ်သော။ အသမ္မာသမ္မုဒ္ဓပ္ပဝေဒိတေ၊ သဗ္ဗညူသည် မဟောအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ တေ၊
 ထိုကြည်ညိုခြင်း အစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ ပသာဒါဒယော-ဟု ပါဌသေသ
 အဋ္ဌကထာ ပြသည်။) (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း)။

၁၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူတတ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 မဖောက်မပြန် ကိုယ်ပိုင်ညာဏ်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သဗ္ဗပါဒါနပရိညာဝါဒေါ၊ ဟူ၍။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံလျက်။ သဗ္ဗပါဒါနပရိညံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။
 ပညပေတိ၊ ပညတ်၏။ ကာမုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ ၎င်း၏။ ဒိဋ္ဌပါဒါနဿ၊

၁။ ဓမ္မေတိ ဓမ္မပတိရူပကေ၊ တိတ္ထိယာတိ ဓမ္မဝိနယောတိ ကထေန္တိ၊ တံ သန္ဓာယေတံ ဝုတ္တံ ဓမ္မဝိနယေတိ။
 ဋီ။ ဒု-၁၃။

၂။ သော ပသာဒေါ သမ္မရာယေ နသမ္မဂ္ဂတော အတ္တနော ပဝတ္ထိဝသေန အဝေစ္စပ္ပသာဒေါဝိယ အစ္စန္တိကော န
 ဟောတိတိ အတ္ထော။ ဋီ ဒု-၁၄။

ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေတံ၊ ဧ။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေတံ၊ ဧ။ အတ္ထဝါဒု
 ပါဒါနဿ၊ ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေတံ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ ကိလေသာ ငြိမ်းသော
 သဘောရှိသော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ တရားစစ် တရားမှန် ဝိနည်းစစ် ဝိနည်းမှန်တို့ကို ဟောထားပညတ်ရာ
 သဗ္ဗညုဘုရားသာသနာတော်၌။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ယောပသာဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။
 သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ယောပသာဒေါ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ သော၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတော၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတံ၊ ဧ။ သီလေသု၊ တို့၌။ ယာ
 ပရိပူရကာရိတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတံ၊ ဧ။ သဟမေဓိ
 ကေသု၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၌။ ယာပိယမနတာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ သာ၊ ကို။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဟူ၍။ အက္ခာ
 ယတံ၊ ဧ။ တံ၊ ထိုဟောကြားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ထို
 ဟောကြားခြင်းသည်။ ဧဝံဟိ၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့ သော အကြောင်းပြ) အတိုင်းသာလျှင်။ ဟောတံ၊
 ဧ။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သွာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော။ သုပ္ပဝေဒိတေ၊
 ကောင်းစွာ သိစေအပ်သော။ နိယျာနိကေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။
 ဥပသမသံဝတ္တနိကေ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပုဝေဒိတေ၊ သဗ္ဗညု
 သည် သိစေအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ တေ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်း အစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။

၁၄၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေဥပါဒါနာ၊ ဤဥပါဒါန်တို့သည်။ ကိ
 နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင် နိဒါန်းရှိကုန်သနည်း။ ကိ သမုဒယာ၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သနည်း။
 ကိ ဇာတိကာ၊ အဘယ်လျှင် ဇာတ်မြစ်ရှိကုန်သနည်း။ ကိ ပဘဝါ၊ အဘယ်လျှင် အမှန်အစရှိကုန်
 သနည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေဥပါဒါနာ၊ တို့သည်။ တဏှာနိဒါနာ၊ တဏှာလျှင် နိဒါန်းရှိကုန်
 ၏။ တဏှာသမုဒယာ၊ တဏှာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏။ တဏှာဇာတိကာ၊ တဏှာလျှင်ဇာတ်မြစ်
 ရှိကုန်၏။ တဏှာပဘဝါ၊ တဏှာလျှင် အမှန်အစ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ တဏှာစ၊ ဤ
 တဏှာသည်လည်း။ ကိ နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင်နိဒါန်းရှိသနည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝါ၊ နည်း။ တဏှာ၊
 တဏှာသည်။ ဝေဒနာနိဒါနာ၊ ဝေဒနာလျှင်နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ ဝေဒနာပဘဝါ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 အယံဝေဒနာစ၊ ဤဝေဒနာသည်လည်း။ ကိ နိဒါနာ၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝါ၊ နည်း။ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာသည်။ ဖဿနိဒါနာ၊ ဖဿလျှင်နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ ဖဿပဘဝါ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ
 ဖဒဿာစ၊ သည်လည်း။ ကိ နိဒါနော၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝေါ၊ နည်း။ ဖဿော၊ သည်။ သဠာယတန
 နိဒါနော၊ သဠာယတနလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ သဠာယတနပဘဝေါ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ သဠာယတ
 နဉ္စ၊ သည်လည်း။ ကိ နိဒါနံ၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝံ၊ နည်း။ သဠာယတနံ၊ သည်။ နာမရူပနိဒါနံ၊
 နာမရူပလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ နာမရူပပဘဝံ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ နာမရူပဉ္စ၊ သည်လည်း။
 ကိ နိဒါနံ၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝံ၊ နည်း။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဝိညာဏနိဒါနံ၊ ဧ။ ပ။ ဝိညာဏပဘဝံ၊ ဧ။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံဝိညာဏဉ္စ၊ သည်လည်း။ ကိ နိဒါနံ၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝံ၊ နည်း။ ဝိညာဏံ၊
 သည်။ သင်္ခါရနိဒါနံ၊ သင်္ခါရလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ ပ။ သင်္ခါရပဘဝံ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေသင်္ခါရာစ၊
 ဤသင်္ခါရတို့သည်လည်း။ ကိ နိဒါနာ၊ နည်း။ ပ။ ကိ ပဘဝါ၊ နည်း။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အဝိဇ္ဇာ
 နိဒါနာ၊ ကုန်၏။ ပ။ အဝိဇ္ဇာပဘဝါ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတောဓေခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။
 ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတံ၊ ဧ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပနာ၊ ဖြစ်ပြီ။ (အထ၊ ထိုအခါ၌။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာပုပ္ဖါ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကာမုပါဒါနံ၊ ကာမုပါဒါန်ကို။ နေဝဥပါဒိယတံ၊ မစွဲလမ်း။ ဒိဋ္ဌပါဒါနံ၊ ဒိဋ္ဌပါဒါန်ကို။ နဥပါဒိယတံ၊ မစွဲလမ်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ ကို။ နဥပါဒိယတံ၊ မစွဲလမ်း။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ ကို။ နဥပါဒိယတံ၊ မစွဲလမ်း။ အနုပါဒိယံ၊ မစွဲလမ်းသည်ရှိသော်။ နပရိတဿတံ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တညော၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယတံ၊ ကိလေသာငြိမ်း၏။ (အကြွင်းကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-ကို ရှု၍ ယောဇနာ။ ဣဒမဝေါစ ။ပ။ အဘိနန္ဒု-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။ စူဠသီဟနာဒသုတ္တံ၊ စူဠသီဟနာဒသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-မဟာသီဟနာဒသုတ်

၁၄၆။ (ဝေံ မေ သုတံ စသည်ပေးမြဲ)။ ။ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီမြို့၌။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့၏ပြင်ပဖြစ်သော။ အပရပုရေ၊ မြို့၏ အနောက်မျက်နှာဖြစ်သော။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟရတံ၊ ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊ လိစ္ဆဝိမင်းတို့၏ သားဖြစ်သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ်သည်။ ဣမသ္မာ-ဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသာသနာတော်မှ။ အစိရ-ပက္ကန္တော၊ ဖဲခါ၍ မကြာမြင့်သေးသည်။ ဟောတံ၊ ၏။ သော၊ ထိုသုနက္ခတ်သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပရိသတံ၊ ပရိသတ်၌။ “သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏ (သန္တာန်၌)။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာမကုသိုလ်တရားထက်။ ဝါ၊ လူအဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သော ကာမကုသိုလ်တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ အရိယာဖြစ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်ထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ အကြံအစည် သက်သက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆောင်အပ်သော။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ စူးစမ်း ဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက် အပ်သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယဿစ ခေါ်၊ အကြင်ရာဂစသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ အဿ၊ ထိုဂေါတမသည်။ ဓမ္မော၊ (အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းစသော) တရားကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သော၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းစသော တရားသည်။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ တက္ကရဿ၊ ထိုဟောတိုင်း ပြုကျင့်သော သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ။ နိယျာတိတံ၊ ဖြစ်၏” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတံ၊ ဆို၏။ (အာကာရဝါကျရှိ ပုဒ်တို့၏အနက်ကို အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ၂-ရပ် တွဲစပ်၍ရှု)။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝေသာလိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပရိသတံ၊ ၌။ “သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ အပ်သော။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ အပ်သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတံ၊ ၏။ ယဿစ ခေါ်၊ အကြင်ရာဂစသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္တာယ၊ ငှါ။ အဿ၊ ထိုဂေါတမသည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၏။ သော၊ သည်။ သမ္မာ၊ အားဖြင့်။ တက္ကရဿ၊ ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ နိယျာတိတံ၊ ဖြစ်၏” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသမာနဿ၊ ပြောဆိုသော။ လိစ္ဆဝိပုတ္တဿ၊ သော။

သုနက္ခတ္တဿ၊ ဧ၊။ ဝစနံ၊ ကိ။ အသောသိခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ (ဘာသမာနဿ သည် အနာဒရမဟုတ်၊ သမ္ပန်။ ဘာသမာနဿ တံ ဝစနံ သုဏိ။ အဋ္ဌကထာ)။

အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဌ။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငါ။ စရိတွာ။ လှည့်လည်၍။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဏပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခံ၍။ ယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ၊။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သည်။ ပ။ နိယျာတိတိ၊ ဖြစ်၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝါစ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဘာသတိ-နောင် ဣတိ အကျေကြံ)။

၁၄၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မောဃပုရိသော။ မဂ်ဖိုလ်မမှီး အချည်းနှီး ယောက်ျားဖြစ်သော။ သော သုနက္ခတ္တော၊ ဤသုနက္ခတ်သည်။ ကောဓနောဟိ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အဿ၊ ထိုသုနက္ခတ်သည်။ ကောဓာစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်လည်း။ သောဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ယဿ စ ခုဿ။ ပ။ ဒုက္ခက္ခယာယာတိ၊ ဟူ၍။ ယော၊ သည်။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မောဃပုရိသော၊ သော။ သောသုနက္ခတ္တော၊ သည်။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ (ဝါ၊ သော်လည်း)။ တထာဂတဿ၊ ဧ၊။ ဝဏ္ဏံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဧ၊။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော၊ ထိုသုနက္ခတ်ပြောကြားအပ်သော စကားသည်။ တထာဂတဿ၊ ဧ၊။ ဝဏ္ဏောဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်သာတည်း။ (အဋ္ဌကထာ ရှု၍ ပေးသည်)။ (တနည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယဿစ။ ပ။ ဒုက္ခက္ခယာယာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော၊ ထိုသူသည်။ တထာဂတဿ၊ ဧ၊။ ဝဏ္ဏောဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်သာ တည်း။) သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ။ ပ။ ဘဂဝါတိ၊ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ။ ပ။ ဘဂဝါ-ဟူ သော။ အယမ္ပိ နာမ၊ ဤဂုဏ်တော်လောက်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ (အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ သော)။ ဓမ္မန္တယော၊ တရားအားလျော်စွာ သိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ မောဃပုရိသဿ၊ သော။ သုနက္ခတ္တဿ၊ ဧ၊ (သန္တာန်၌)။ နာဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ဘိသေး။ (အပိနှင့် နာမကို အမျိုးမျိုး ထိုင်၍ အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်။ ဤအနက်ကို အားမရသေး က အဋ္ဌကထာရှု၍ ကြံလေ)။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ “သော ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ဣဒ္ဓိဝိခံ၊ ဣဒ္ဓိဝိခ အဘိညာဏ်ကို။ ပစ္စနဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဧကောပိ ဟုတွာ၊ တယောက်ထည်းဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ ဗဟုဓာပိ ဟုတွာ၊ များသောအပြားရှိလျက် လည်း။ ဧကောဟောတိ၊ တယောက်ထည်း ဖြစ်၏။ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၌၎င်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၌၎င်း။ တိရောကုန္နံ၊ နံရံခြားရာ၌၎င်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာ၌၎င်း။ တိရော ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာ၌၎င်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ အသဗ္ဗမာနော၊ မကပ်ငြိမှု၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ ပထဝိယာပိ၊ မြေ၌လည်း။ ဥဒကေ သေယျထာပိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇနိမ္မုဇံ၊ ပေါ်ခြင်းငုပ်ခြင်းကို။ ကဏေတိ၊ ပြုနိုင်၏။ အဘိဗ္ဗမာနော၊ မကွဲမပျက်သော။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားနိုင်၏။ အာကာသေပိ၊ ၌လည်း။ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လကေ၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်။ ကမတိ၊ သွားနိုင်၏။ ဝေ မဟိဒ္ဓိကေ၊ ဤသို့ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဝေမဟာနဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဣမေပိ စန္ဒိမသုရိယေ၊ ဤလနေတို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊

လက်ဖြင့်။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်နိုင်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်၏။ ယာဝဗြဟ္မာလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေတိတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏”ဟူသော။ အယမ္ဗိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ဌ။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူသော။ ဓမ္မန္တယော၊ သည်။ မောဃပုရိသဿ၊ သော။ သုနက္ခတ္တဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ နဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ဘိသေး။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ “သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သောတပသာဒကိုလွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ သောတ ဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေစ၊ ကုန်သော၊ မာနုသေစ၊ ကုန်သော။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓေါ၊ တို့ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ ယေ၊ အကြင် အသံတို့သည်။ ဒုရေ၊ ဝေးကုန်၏။ ယေစ၊ တို့ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ တေ သဒ္ဓေါ၊ တို့ကို။ သုဏာတိတိ၊ ၏”ဟူသော။ အယမ္ဗိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။ မယိ၊ ဌ။ အတ္တိတိ၊ ဟူသော။ ဓမ္မန္တယော၊ သည်။ မောဃ ပုရိသဿ၊ သော။ သုနက္ခတ္တဿ၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ န ဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ဘိသေး။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ ပရ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ (စာပိုဒ် ၆၈-နှင့် အဝိမုတ္တ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ-တိုင်အောင်တူ၏)။ ဣတိ၊ ဟူသော။ အယမ္ဗိနာမ၊ ဤဂုဏ်တော်မျှသည်လည်း။ ပ။ နဘဝိဿတိနာမ၊ သေး။

၁၄၈။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဟိ ဗလေဟိ၊ အကြင်အားတော်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သော။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဘံဌာနံ၊ မြတ်သောအရာကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံတော် မူ၏။ ပရိသာသု၊ ရှစ်ပါးသော ပရိသတ်တို့၌။ သီဟနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့သောစကားကို။ နဒတိ၊ ကြုံးဝါးတော်မူ၏။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော တရားစက်ကို။ ပဝတ္တေတိ၊ လည်စေတော်မူ၏။ တထာဂတဿ၊ ၏။ တထာဂတဗလံ၊ ဘုရားအားတော်တို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ် ဒသ၊ ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ တထာဂတော၊ သည်။ ဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်း။ ဌာနတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ အဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုလည်း။ အဌာနတော၊ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ဗိ၊ အကြင်ညာဏ်တော်ဖြင့်လည်း။ ဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဌာနတော၊ အားဖြင့်။ အဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဌာနတော၊ အားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒမ္ဗိ၊ ဤညာဏ်တော်သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ ၏။ တထာဂတဗလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယံဗလံ၊ ယင်းအားတော်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဘံဌာနံ၊ ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ၏။ ပရိသာသု၊ တို့၌။ သီဟနာဒံ၊ ကို။ နဒတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ၏။ ။(၁)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မသမာဒါနာနံ၊ ဆောက်တည်၍ ပြုအပ်ကုန်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဌာနသော၊ အထောက်အပံ့အကြောင်းအားဖြင့်။ ဟောတုသော။ ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ဗိ၊ အကြင်ညာဏ်ဖြင့်လည်း။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာနံ၊

ကုန်သော။ ကမ္မသမာဒါနာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဌာနသော၊ အားဖြင့်။ ဟေတုသော၊ အားဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ ၎င်း။ တထာဂတဗလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ယံဗလံ၊ ယင်းအားတော်ကို။ အာဂမ္မ၊ ရှိ။ ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ၎င်း။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိံ၊ အလုံးစုံသောကတိ၊ အကတိသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်လမ်းစဉ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ၎င်း။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အနေကဓာတုနာနာဓာတုလောကံ၊ များသောဓာတ် ကွဲပြားသောဓာတ်ရှိသော ခန္ဓာအာယတနဓာတ် လောကကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ၎င်း။ ။(၄)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိကတံ၊ အမျိုးမျိုးနှလုံးသွင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ၎င်း။ ။(၅)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရသတ္တာနံ၊ မြတ်သောသတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တံ၊ ဣန္ဒြေတို့၏ မြတ် မမြတ်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ရင့်သည်နုသည်၏ အဖြစ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ပဝတ္တေတိ၊ ၎င်း။ ။(၆)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တိနံ၊ လေးပါးသော ဈာန် ရှစ်ပါးသော ဝိမောက္ခ သုံးပါးသော သမာဓိ ကိုးပါးသော သမာပတ်တို့၏။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းကို။ ဝေါဒါနံ၊ ပြုစင်ကြောင်းကို။ ဝဋ္ဋာနံ၊ ထမြောက်ကြောင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ၎င်း။ ။(၇)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ သေယျထိဒံ၊ ပ။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ပဝတ္တေတိ၊ ၎င်း။ ။(၈)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပ။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ပဝတ္တေတိ။ ။(၉)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တထာဂတော၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ ကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ အဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇေ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ပ။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ပဝတ္တေတိ။ ။(၁၀)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဟိ ဗလေဟိ၊ တို့နှင့်။ ပ။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ၎င်း။ တထာဂတဿ၊ ၎င်း။ တထာဂတဗလာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ဒဿ၊ ဤဆယ်ပါးတို့တည်း။

၁၄၉။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဧဝံ သို့။ ဇာနန္တံ၊ သိတော်မူသော။ ဧဝံ သို့။ ပဿန္တံ၊ မြင်တော်မူသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ “သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ မနုဿဓမ္မာထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ သော။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ သော။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတီဘိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တံဝါစံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော စကားကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်။ တံစိတ္တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောစိတ်ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ကြောင့်။ တံဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော အယူကို။ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇိတု၊ မစွန့်ခြင်းကြောင့်။ (နိရယပါလေဟိ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။) အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိရယောဉ္ဇံ၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ပစ်ချအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ သော၊ ကို။ ဝါစာစိတ္တဒိဋ္ဌိဟိ၊ တို့သည်။ နိရယောဉ္ဇံ။ နိက္ခိတ္တော၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သီလသမ္ပန္နော၊ လောကုတ္တရာသီလနှင့် ပြည့်စုံသော။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ လောကုတ္တရာ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပညာသမ္ပန္နော၊ လောကုတ္တရာ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ပင်လျှင်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အာရာဓေယျ သေယျထာပီ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တံဝါစံ၊ ကို။ ပ။ နိက္ခိတ္တော၊ ၏။

၁၅၀။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေဟိ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ ရွံရှာခြင်း ကင်းသူ၏ အဖြစ်ဟူသော အကြင် ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ တထာဂတော၊ သည်။ ပ။ ပဝတ္ထေတိ၊ ၏။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝေသာရဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူသော။ ပဋိဇာနတော၊ ဘုရား ဟု ဝန်ခံသော။ တေ၊ သင်သည်။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ အနဘိသမ္ပုဒ္ဓါ၊ မသိအပ်ကုန်သေး။ ဣတိ၊ သို့။ (ပဋိစောဒေဿတိ-၌ စပ်)။ တတြ၊ ထိုတရားတို့၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ မံ၊ ကို။ သမဏောဝါ၊ သည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်၎င်း။ ဒေဝေါဝါ၊ သည်၎င်း။ မာရောဝါ၊ သည်၎င်း။ ဗြဟ္မာဝါ၊ သည်၎င်း။ ကောဝိဝါ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၎င်း။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော စကားဖြင့်။ ပဋိစောဒေဿတီတိ၊ စောဒနာလတ္တံ့ဟူသော။ တေ နိမိတ္တံ၊ ဤပုဂ္ဂလဓမ္မဟူသော အကြောင်းကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တေ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အသမနုပဿန္တော၊ ၍။ ခေမပ္ပတ္တော၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ အဘယပ္ပတ္တော၊ ဘေးကင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇေပတ္တော၊ ရွံရှာခြင်း ကင်းသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(၁)

ခိဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝါရှိသော။ ပဋိဇာနတော၊ ခိဏာသဝဟု ဝန်ခံသော။ တေ၊ သင်၏(သန္တာန်၌)။ ဣမေ အာသဝါ၊ တို့သည်။ အပရိက္ခိဏာ၊ မကုန်ကုန်သေး။ ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ အကြင်မေထုန်အကျင့်တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမေထုန်အကျင့်တို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ ၏။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်အကျိုးငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယဿ ခေါ၊ အကြင်ရာဂ စသည် ပျောက်ခြင်း၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ တေ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသော တရားကို။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ သော ဓမ္မော၊ ထို

အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသော တရားသည်။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ တက္ကရဿ၊ ထို
 ဟောတိုင်း ပြုကျင့်သောသူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ။ နနိယျာတိ၊ မဖြစ်။ ဝါ၊
 မပြီးစေ။ (နိယျာတိ ဂစ္ဆတိ၊ တံ အတ္ထံ သာဓေတိတိ ဒီပေတိ။ စာပိဒံ ၁၄၆၊ အဋ္ဌကထာ)။ ။
 ဣတိ၊ သို့။ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ။ (၄) သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တည်း။ (ကြွင်းတူပြီ)။

၁၅၁။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမာ ပရိသာ၊ ဤပရိသတ်တို့သည်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးတို့တည်း။ အဋ္ဌ၊
 တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ခတ္တိယပရိသာ၊ မင်းပရိသတ်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏပရိသာ၊ ၎င်း။ ဂဟ
 ပတိပရိသာ၊ ၎င်း။ သမဏပရိသာ၊ ၎င်း။ စာတုမဟာရာဇိကပရိသာ၊ ၎င်း။ တာဝတိံသပရိသာ၊
 ၎င်း။ မာရပရိသာ၊ ၎င်း။ ဗြဟ္မပရိသာ၊ ၎င်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပရိသာ၊ တို့သည်။ ဣမာအဋ္ဌ၊
 တို့တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊
 သော။ တထာဂတော၊ သည်။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣမာပရိသာ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ။
 အဇ္ဈောဂါဟတိ၊ သက်ဝင်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ အနေကသတံ၊ အရာမကသော။
 ခတ္တိယပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမတာ၊ ကပ်ရောက်နိုင်သူ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ ။ တကြပိ၊
 ထိုမင်းပရိသတ်၌လည်း။ မယာ၊ သည်။ သန္နိသိန္နပုဗ္ဗဇ္ဇေ၊ နေလည်းနေဘူး၏။ သလ္လပိတပုဗ္ဗဇ္ဇေ၊
 ပြောဟောလည်း ပြောဟောဘူး၏။ သာကစ္ဆာ၊ တရားဆွေးနွေးခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိတပုဗ္ဗာစ၊
 ရောက်လည်းရောက်ဘူး၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တကြထိုမင်းပရိသတ်၌။ ဝတ၊ စင်စစ်မံ၊ သို့။ ဘယံဝါ၊
 သည်၎င်း။ သာရဇ္ဇံဝါ၊ ရှံရှာခြင်းသည်၎င်း။ သြက္ကမိဿတိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေ
 နိမိတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မူ။ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ။ (ပရိသတ်သာထူး၏။
 အကြွင်းတူပြီ)။

၁၅၂။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမာ ယောနိယော၊ ဤခန္ဓာအဘို့အစုတို့သည်။ စတသော၊ တည်း။
 စတသော၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ အဏ္ဏဇာ၊ ဥဉ္စ ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ ခန္ဓာအဘို့အစု၎င်း။
 ဇလာဗုဇာ၊ သားအိမ်၌ ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ ၎င်း။ သံသေဒဇာ၊ အညှိ၌ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ ၎င်း။
 သြပပါတိကာ၊ ကျရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ယောနိ၊ ၎င်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။
 အဏ္ဏဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်။
 အဏ္ဏကောသံ၊ ဥခုံကို။ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အယံ၊
 ဤသတ္တဝါကို။ အဏ္ဏဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဇလာဗုဇာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။
 ယေ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထိကောသံ၊ သားအိမ်ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သံသေဒဇာ၊
 အညှိ၌ ဖြစ်သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယေ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်။
 ပုတိမဇ္ဈေဝါ၊ ငါးပုပ်၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုတိကုဏပေဝါ၊ အကောင်ပုပ်၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊
 ကုန်၏။ ပုတိကုမ္မာသေဝါ၊ မှုံသိုး၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ စန္ဒနိကာယဝါ၊ ညွှန်မရှိသော တံစီးတွင်း
 ၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ သြဠိဂလ္လေဝါ၊ ညွှန်ရှိသော တံစီးတွင်း၌လည်း။ ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။
 ဝုစ္စတိ၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သြပပါတိကာ၊ သော။ ယောနိ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ (သာရိပုတ္တ၊ ရာ)။
 ဒေဝါစ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်မှ တပါးသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ နေရယိကာစ၊ ငရဲသားတို့သည်၎င်း။
 ဧကဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ဧကဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။ ဝိနိပါတိကာစ၊ တို့သည်
 ၎င်းတည်း။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယောနိယော၊ တို့သည်။ ဣမာ စတသော၊ တို့တည်း။ ။
 (ကြွင်းတူပြီ)။

၁၅၃။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမာ ဂတိယော၊ ဤလားရောက်အပ်သော ဂတိတို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ နိရယော၊ ငရဲ၎င်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစု၎င်း။ ပေတ္တိဝိသယော၊ ပြိတ္တာတို့၏ နေရာ၎င်း ။ မနုဿာ၊ တို့၎င်း။ ဒေဝါ၊ တို့၎င်းတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ နိရယဉ္စ၊ ကို၎င်း။ နိရယဂါမိံ ၊ ငရဲသို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းစဉ်ကို၎င်း။ နိရယဂါမိံ ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ ကျင့်စဉ်ကို၎င်း။ ပဇနာမိ၏။ ယထာစ၊ အကြင် ငရဲသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့်။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုငရဲသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ကိုလည်း။ ပဇနာမိ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တိရစ္ဆာနယောနိဉ္စ၊ ကို၎င်း။ တိရစ္ဆာနယောနိဂါမိံ ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစုသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ။ မဂ္ဂဉ္စ၊ လမ်းစဉ်ကို၎င်း။ တိရစ္ဆာနယောနိဂါမိနိံ ၊ သော။ ပဋိပဒဉ္စ၊ ကျင့်စဉ်ကို၎င်း။ ပဇနာမိ၏။ ယထာစ၊ အကြင်တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစုသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်လမ်းစဉ်ဖြင့်။ ပ။ ပဇနာမိ၏။ ။ (အကြွင်းမရှိပေးလေ)။

၁၅၄။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣမ၊ ဌ။ ကေစ္စံ၊ သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ “ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ ဥပပဇ္ဇိယတိ၊ လတ္တံ့ ။ တထာ၊ ဖြင့်။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ တထာစ၊ အားဖြင့်လည်း။ ဣရိယတိ၊ လုံ့လပြု၏။ တဉ္စ၊ မဂ္ဂံ၊ သို့လည်း။ သမာရူဠောတိ၊ တက်ရောက်၏” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ စေတော၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ ပဇနာမိ ၏။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပ။ ဥပပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ကေန္တဒုက္ခာ၊ စင်စစ် ဆင်းရဲရှိကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ကဋ္ဌ၊ ကာ၊ ထက်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယမာနံ၊ ခံစားနေရသည်ကို။ ပဿာမိ ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သာမိကပေါရိသာ၊ အလွန်နှင့်တကွ တသူအနက်ရှိသော။ ဝီတစ္စိကာနံ၊ ကင်းသော အလျှ ရှိကုန်သော။ ဝီတဓမ္မာနံ၊ ကင်းသော အခိုးရှိကုန်သော။ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်သော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးတိုင်းသည်။ (အတ္တိ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘမ္မာဘိတတ္တော၊ အပူသည် အလွန်ပူလောင်အပ်သော ။ ဘမ္မပရေတော၊ အပူသည် လွန်စွာရောက်အပ်သော။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသော။ တသိတော၊ တပ်မက်သော။ ပိပါသိတော၊ မှတ်သိပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကောယနေန၊ တကြောင်းတည်းသော။ မဂ္ဂေန၊ လမ်းဖြင့်။ တမေဝ အင်္ဂါရကာသု၊ ကိုပင်လျှင်။ ပဏိဓာယ၊ တောင့်တ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ “ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဣမံယေဝ အင်္ဂါရကာသု၊ သို့သာလျှင်။ အာဂမိယတိ၊ လတ္တံ့ ။ တထာ၊ အားဖြင့်။ အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊ ဤအရှင်ယောက်ျားသည်။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ တထာစ၊ အားဖြင့် လည်း။ ဣရိယတိ၊ လုံ့လပြု၏။ တဉ္စ၊ မဂ္ဂံ၊ သို့လည်း။ သမာရူဠောတိ၊ တက်ရောက်၏” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ကို။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ တဿ၊ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ ၌။ ပတိတံ၊ ကျသည်ဖြစ်၍။ ပ။ ဝေဒယမာနံ၊ ကို။ ပထေယျ၊ သေယျထာပိကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဿာမိ ၏။ ။ (၁)

၁။ ပကဋ္ဌတော သုခတော အယနံ အပဂမော ပေစ္စဘာဝေါ၊ တံ ပတ္တာနံ ဝိသယောတိ ပေတယောနိ မေဝ ဝဒတိ။ ။ ဋီကာ။
 ၂။ စာပိုဒ် ၂၄-၌ တိခိဏဋ္ဌေန ကဋ္ဌ၊ ကာ။ စာပိုဒ် ၁၅၄-၌ ကဋ္ဌ၊ ကာတိ ခရာ။ ၂၄-ပါဠိတော်၌ တိဗ္ဗာ ခရာ ကဋ္ဌ၊ ကာ-ဟု ၃-မျိုးလား၏။ ဤ၌ ခရာ မပါ။ တိဗ္ဗာတိဝါ တိခိဏာ ကဋ္ဌ၊ ကာတိဝါ အနိဋ္ဌာ။ ဋီကာ။
 ၃။ ဘမ္မေန အဘိတတ္တော ဘမ္မာဘိတတ္တော-ဟု ပြု။ ဘမ္မော ဥဏှေ-အဘိဓာန်။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပ။ ဂူထကူပေါ၊ မစင်တွင်းသည်။ပ။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ပ။ ပဿာမိ၊
၏။ ။(၂)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ဒုက္ခဗဟုလာ၊ များသောဆင်းရဲရှိကုန်သော။ပ။ ပဿာမိ၊ ၎်။
သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော။ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအဘို့၌။ ဇာတော၊ ပေါက်သော။
တနုပတ္တပလာသော၊ ကျသော အရွက်ရှိသော။ ကဗရစ္ဆာယော၊ ကျသော အရိပ်ရှိသော။ ရုက္ခော၊
သစ်ပင်သည်။ အတ္တိ၊ ၎်။ အထာ၌။ပ။ တမေနံကို။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ တဿ ရုက္ခဿ၊ ၎်။
ဆာယာယ၊ ၌။ နိသိန္နံဝါ၊ ထိုင်နေသည်ဖြစ်၍၎င်း။ နိပန္နံဝါ၊ လျောင်းသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဒုက္ခဗဟုလာ၊
ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယမာနံ၊ ကို။ ပဿေယျ သေယျထာပံ၊ ကဲ့သို့။ပ။ ပဿာမိ၊ ၎်။ (၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ သုခဗဟုလာ၊ များသော ချမ်းသာရှိကုန်သော။ပ။ ပဿာမိ၊ ၎်။
သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ဗဟလပတ္တပလာသော၊ ထူသော အရွက်ရှိသော။ သန္တုစ္ဆာယော၊ ထူသော
အရိပ်ရှိသော။ပ။ ပဿာမိ၊ ၎်။ ။(၄)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ကေန္တသုခါ၊ စင်စစ်ချမ်းသာကုန်သော။ ပ။ ပဿာမိ၊ ၎်။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ရှည်သည်။ (အတ္တိ၊ ၎်။) တတြ၊ ထိုပြာသာဒ်ရှည်၌။
ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ၊ အတွင်း အပြင် လိမ်းကျံအပ်သော။ နိဝါတံ၊ လေတိတ်သော။ ဖုသိတဂ္ဂဋံ၊ ထိစပ်
အပ်သော တံခါးရွက်ရှိသော။ ပိဟိတဝါတပါနံ၊ ပိတ်အပ်သော လေသောက်တံခါးရှိသော။ ကုဋ္ဌာ
ဂါရံ၊ အထွတ်တပ်သော အဆောင်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တတြ၊ ထိုအထွတ်တပ်သော အဆောင်၌။
ဂေါနကတ္တတော၊ အမွှေးရှည်ကော်ဇောနက်ကြီးဖြင့် ခင်းအပ်သော။ ပဋိကတ္တတော၊ သားမွှေးဖြူ
အခင်းဖြင့် ခင်းအပ်သော။ ပဋ္ဌလိကတ္တတော၊ ပန်းပြောက်ခြယ် သားမွှေးအခင်းဖြင့် ခင်းအပ်သော။
ကဒလိမိဒုပပစ္စတ္တရဏော၊ ဝံပိုင်ရေဖြင့် ပြုအပ်သော မြတ်သော အခင်းရှိသော။ သဉ္စတ္တရစ္ဆဒေါ၊
အထက်၌ ဖွဲ့ယှက်မိုးအပ်သော မျက်နှာကြက်နီနှင့်တကွသော။ ဉာတော လောဟိတကူပဓာနော၊
နှစ်ဖက်၌ ထားအပ်သော နိသောခေါင်းအုံး ခြေအုံးရှိသော။ ပလ္လင်္ဂော၊ ညောင်စောင်းသည်။
အဿ၊ ရာ၏။ အထာ ၌။ပ။ ပဿာမိ၊ ၎်။ ။(၅)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ ပဿာမိ၊ ၎်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အစ္ဆောဒကာ၊ ကြည်လင်သောရေရှိသော။
သာတောဒကာ၊ ချိုမြိန်သော ရေရှိသော။ သိတောဒကာ၊ အေးမြသောရေရှိသော။ သေတကာ၊
ဖြူသော ရေရှိသော။ သုပတိတ္တာ၊ ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိသော။ ရမဏိယာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း
သော။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သည်။ အတ္တိ၊ ၎်။ အဿာ၊ ထိုရေကန်၏။ အဝိဒူရေစ၊ အနီးအပါး၌
လည်း။ တိဗ္ဗော၊ ထူထပ်သော။ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျား
ကို။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ တံ ပေါက္ခရဏိံ၊ သို့။ သြဂါဟေတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ နာယိတွာစ၊
ရေချိုး၍၎င်း။ ပိဝိတွာစ၊ ရေသောက်၍၎င်း။ သဗ္ဗဒရထကိလမထပရိဋ္ဌာဟံ၊ အလုံးစုံသော ပူခြင်း
ပင်ပန်းခြင်း အိုက်ခြင်းကို။ ပဋိပုဿမ္မေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ပစ္စုတ္တခိတွာ၊ တက်၍။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍော
၌။ပ။ ပဿေယျ သေယျထာပံ၊ ကဲ့သို့။ပ။ ပဿာမိ၊ ၎်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
ဂဘိယော၊ တို့သည်။ ဣမာခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ (အကြွင်းတူပြီ)။ ။(၆)

၁။ ဂေါနကတ္တတောမှ ဉာတော လောဟိတကူပဓာနော တိုင်အောင်သော ပုဒ်တို့ကို အဋ္ဌကထာမှ လိုရင်း
ဖွင့်အပ်သော ပုဒ်နက်တို့ကို ပါစေ၍ ယောဇနာသည်။ အရွတ်ခက်သော ပုဒ်နက်နှင့် လိုရင်းမဟုတ်သော ပုဒ်နက်တို့
ကျန်ခြင်းကြောင့် အဖွင့်နှင့်မညီဟု မမှတ်လင့်။

၁၅၅။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တပဿိ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ ပရမတပဿိ၊ မြတ်သောကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသူသည်။ ဟောမိ၊ ဧ။

လူခေါ၊ ခေါင်းပါးသည်။ ပရမလူခေါ၊ အလွန်ခေါင်းပါးသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။

ဇေဂုစ္ဆိ၊ မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသည်။ ပရမဇေဂုစ္ဆိ၊ မြတ်သော မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသူသည်။ ဟောမိ၊ ဧ။

ပဝိဝိတ္တော၊ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ပရမပဝိဝိတ္တော၊ မြတ်သော တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နေသူသည်။ ဟောမိ၊ ဧ။ ။ (ပရမတပဿိ-မှ ပရမပဝိဝိတ္တော-တိုင်အောင် ပုဒ်တို့၌ ပရမော-တပဿိ ဟု ဖွင့်ဆိုသည့်အတိုင်း ပေးလိုက်သည်။ လွန်စွာ ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိသူ-စသည်ဖြင့် ပရမကို ကြိယာဝိသေသနပေးလျှင် ပို၍ အနက်ချောရာ၏)။ ။ ဣတိ၊ သို့။ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်လုံ့လကို။ စရိတာ၊ ကျင့်သောသူဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ ဧ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတြ၊ ထိုအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်သော အကျင့်လုံ့လ၌။ မေ၊ ဧ။ တပဿိတာယ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်လုံ့လရှိသည့်အဖြစ်၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (တနည်း-ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကျင့်သည်။ တတြ၊ ၌။ မေ၊ ဧ။ တပဿိတာယ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။)။ အစေလကော၊ အဝတ်မရှိသည်။ မုတ္တာစာရော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ အလေ့မှ လွတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ ဟတ္တာပလေခနေော၊ လက်ကို၎င်း လက်ဖြင့်၎င်း သုတ်သင်လေ့ရှိသည်။ နဟေဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ကြူပါဟု ဆိုသော်လည်း မကြာလာတတ်သည်။ နတိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ရပ်ပါဟု ဆိုသော်လည်း မရပ်တတ်သည်။ ဟောမိ၊ ဧ။ အဘိဟဋ္ဌ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ မသာယာ။ ဥဒ္ဓိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ ယာ။ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယာမိ၊ ယာ။ သော၊ ထိုင်သည်။ ကုမ္ဘိမုခါ၊ ချက်အိုးအဝမှ။ ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ မခံယူ။ ကဋ္ဌောပမုခါ၊ ထည့်အိုးဝမှ။ ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ မယူ။ ဋ္ဌေကမန္တရံ၊ တံခါးခုံ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဒဏှမန္တရံ၊ တုတ် လှံတံ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ မုသလမန္တရံ၊ ကျည်ပွေ ခြားလျက်ရှိသော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ စားကုန်စဉ်။ ဒိယျမာနံ၊ လောင်းလှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ဂဗ္ဘိနိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ပါယမာနာယ၊ နို့ တိုက်သော မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ပုရိသန္တရဂတယ၊ အနီး၌ တည်သော ယောက်ျားရှိသော မိန်းမသည်။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ သကိတ္တိသု၊ နှိုးဆော်၍ လှူအပ်သော ဆွမ်းတို့ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သာ၊ ချေးသည်။ ဥပဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊ ၌။ မက္ခိကော၊ ယင်တို့သည်။ သဏှသဏှစာရိနိ၊ အစု အစု လှည့်လည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ မစ္ဆံ၊ ငါးကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ

၁။ ဤသို့ နှစ်နည်းအနက် ယောဇနာရာ၌ ပဌမနည်းသည် တတြအရ သာမညာဓာရ၊ တပဿိတာယ-ကား ဝိသေသာဓာရတည်း။ ဟပနိဿိတကာဘာဝေ မယံ ဣဒံ အစေလကောဒိ တပဿိတကတံ ဟောတိတိ ဒဿေတိ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာ စကားဖြင့် တပဿိတာယ-ပုဒ်ကို ပစ္စတ္တတ္ထပြုလို၍ မဟုတ်။ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပေတတ္ထသာ ပြသည်။ နှစ်နည်းလုံးပင် သီလက္ခန္ဓာ သာမညဖလအဖွင့်ကို မှီးသည်။ ။ ဒိ ဋ္ဌ ၁-၁၆၄။

ယူ။ မံသံ၊ အသားကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ ယူ။ သုရံ၊ သေရည်ကို။ နပိဝါမိ၊ မသောက်။ မေရယံ၊ အရက်ကို။ နပိဝါမိ၊ မသောက်။ ထုသောဒကံ၊ စိမ်ရည်ကို။ နပိဝါမိ၊ မသောက်။ သော၊ ထိုင်သည်။ ကောဂါရိ ကောဝါ၊ တအိမ်ထည်းသာ ဆွမ်းခံ၍ ပြန်လာသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ကောလောပိကောဝါ၊ တလုပ်ထည်းဖြင့်သာမျှတသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ပ။ ဧကိဿာပိ ဒတ္တိယာ၊ တခွက်ထည်းဖြင့်လည်း။ ယာပေမိ၊ မျှတ၏။ ပ။ ကောဟိကမ္ပိ၊ တရက်ခြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာ ရေမိ၊ သုံးဆောင်၏။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေရူပံ၊ သော။ အဒ္ဓမာသိကမ္ပိ၊ လခွဲအခြားရှိသည်လည်းဖြစ် သော။ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံအနု၊ ရက်လှည့်ဖြင့်ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းဘောဇနံကို သုံးဆောင်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ဧ။ ။ (အနု-ကို ရှေ့ပုဒ်နှင့် တွဲ၍ ပရိယာယ ဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံ အနု၌။ ယုတ္တော၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ဧ။ ဟု ပေးအပ်သော အနက်နှင့် စပ် ၍ မှတ်သားဘွယ်ကို စာပိုဒ် ၆၅ ၌ ရေးသားခဲ့ပြီ)။ ။ သော၊ သည်။ သာကဘက္ခောဝါ၊ ဟင်းရွက်စိမ်း ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ သာမာကဘက္ခော ဝါ၊ မြက်သီးဆန်ကို စားသည်လည်း။ (သာမာကော နာမ ဂေါဓမော။ သီ-ဋီသစ် ၃၃၃၊ ဂျူ-ဆန်)။ ဟောမိ၊ ဧ။ နိဝါရဘက္ခောဝါ၊ ကျိတ်ဆန် ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ဒဒ္ဓုလဘက္ခောဝါ၊ သားရေစကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ဟဋ္ဌဘက္ခောဝါ၊ မှော်အစေးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ကဏဘက္ခောဝါ၊ ဆန်ကွဲကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ အာစာမဘက္ခောဝါ၊ ထမင်းချိုးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ပိညာကဘက္ခောဝါ၊ နှမ်းမှုညက် ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ တိဏဘက္ခောဝါ၊ မြက်ကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ဂေါမယဘက္ခောဝါ၊ နွားချေးကို စားသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ဝနမူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးကို သုံးဆောင်သည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကို သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေမိ၊ ဧ။

သော၊ သည်။ သာဏာနိပိ၊ လျှော်ချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏။ မသာဏာနိပိ၊ အမျိုးမျိုးရောသော လျှော်ချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ဆဝဒုဿာနိပိ၊ သူသေ၏အဝတ် တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ပံသုကုလာနိပိ၊ မြေအလိမ်းလိမ်းကပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ တိရိဋ္ဌာနိပိ၊ လျှော်တေအဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ အဇိနမ္ပိ၊ သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ အဇိနက္ခိပမ္ပိ၊ အလယ်၌ ခွဲအပ်သော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဝါ၊ ခွဲနှင့်တကွသော သစ်နက် ရေကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ကုသစိရမ္ပိ၊ သမန်းမြက်သက်န်းကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ဝါကစိရမ္ပိ၊ လျှော်သက်န်းကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ဖလကစိရမ္ပိ၊ ပျဉ် ချပ် သက်န်းကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ကေသကမ္ပလမ္ပိ၊ ဆံပင်သကလပ်ထည်ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ဝါဠကမ္ပလမ္ပိ၊ မြီးဆံသကလပ်ထည်ကို လည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ဥလူကပက္ခမ္ပိ၊ ခင်ပုတ်တောင် အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေမိ၊ ဧ။ ကေသမဿု လောစနာနုယောဂံ အနု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို နှုတ်ခြင်းဟူသော အားထုတ်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ ကေသမဿုလောစကောပိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို နှုတ်တတ်သော သူသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ အာသနပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်သောနေရာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဘဋ္ဌကောပိ၊ မတ်တပ်ရပ်သောသူသည် လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ဥက္ကုဋ္ဌိကပ္ပဓာနံ အနု၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဥက္ကုဋ္ဌိကောပိ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သူသည်လည်း။ ဟောမိ၊ ဧ။ ကဏ္ဍကာပဿ ယေ၊ ဆူးဟူသော တံကဲပျဉ်၌။ သေယံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေမိ၊ ပြု၏ ။ (ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်)။

၁။ ဌာနစက်မာဒီနိ ကဏ္ဍေမိတိ ဒဿေတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ထောက်လျှင် သေယံ၊ ကပ္ပေမိ-ဟူသည် ဥပလက္ခဏာမျှသာ။ ဣရိယာပုထံ ၄-ပါးလုံး ပြုသောကြောင့် ကဏ္ဍကာပဿယိက မည်သည် ဟူလို။

ကဏ္ဍကာပဿယိကောပိ၊ ဆူး ဟူသော တံကဲပျဉ် ရှိသူသည်လည်း။ ဟောမိ၏။ သာယတတိယကမ္ပိ၊ ညချမ်းလျှင် သုံးကြိမ်မြောက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံအနု၊ ရေသို့ သက်ဆင်းခြင်းကိုလုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော။ ကာယဿ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာတာပနပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၊ ပူပန်စေခြင်း အဖန်ဖန် ပူပန်စေခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ တပဿိတာယ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသူ၏အဖြစ်၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၆။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတြ၊ ထိုအင်္ဂါလေးပါးရှိသော မြတ်သော အကျင့်လုံ့လ၌။ မေ၊ ၏။ လူခသ္မိံ၊ ခေါင်းပါးခြင်း၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်း- သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တတြ၊ ၌။ ဣဒံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ လူခသ္မိံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။) နေကဝဿဂဏိကံ၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖြစ်သော။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးသည်။ ကာယော၌။ သန္နိစိတံ၊ စုဝေးသည် ဖြစ်၍။ ပပဋိကဇာတံ၊ အပွေးတက်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ နေကဝဿ ဂဏိကော၊ သော။ တိန္ဒြကခါဏုတညံငုတ်သည်။ သန္နိစိတော၊ စုဝေးသည်ဖြစ်၍။ ပပဋိကဇာတော၊ အပွေးတက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ သေယျထာပိကဲ့သို့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ “အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ရဇောဇလ္လံ၊ ကို။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရိမဇ္ဇေယျံ၊ ပွတ်တိုက်ရမှုကား။ အဟောဝတ၊ ဪ ကောင်းလေစ။ ဝါ ပန၊ သို့မဟုတ်။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ မေ၊ ၏။ ဣမံ ရဇောဇလ္လံ၊ ကို။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိမဇ္ဇေယျံ၊ ပွတ်တိုက် ကြကုန်မှုကား။ အဟောဝတာတိ၊ ဪ ကောင်းလေစ” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏။ (အကြံသည်)။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေပိ၊ လည်း။ မေ၊ ငါ၏ (အကြံသည်)။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မေ၊ ၏။ လူခသ္မိံ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ လူခသ္မိံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။)။ ။ (၁)

(တတြာဿု မေ ဣဒံ သာရိပုတ္တ ဇေဂုစ္ဆိသ္မိံ ဟောတိ-၌ ဇေဂုစ္ဆိသ္မိံ ကို မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ် ခြင်း၌။ ဝါ၊ သည်-ဟု ပေး။ ကြွင်း လွယ်ပြီ)။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဘိက္ကမာမိ၊ ရှေ့သို့တက်၏။ သတောဝ၊ ၍သာလျှင်။ ပဋိက္ကမာမိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသမဂတေ၊ မညီညွတ်သော အရပ်၌ တည်ကုန်သော။ ခုဒ္ဒကေ ပါဏေ၊ ရေပေါက် တည်းဟူသော သတ္တဝါတို့ကို။ သဃံာတံ၊ သတ်ခြင်းသို့။ မာ အာပါဒေသိံ၊ မရောက်ပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ယာဝဉဒကဗိန္နုမ္ပိ၊ ရေပေါက်လေးမျှ၌သော် လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဒယာ၊ သနားခြင်းသည်။ ပစ္စုပဋိကာ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣဒံသု မေ သာရိပုတ္တ ဇေဂုစ္ဆိသ္မိံ ဟောတိ၊ ရှေးနည်းတူပေး)။ ။ (၂)

(တတြာဿု မေ ဣဒံ သာရိပုတ္တ ပဝိဝိတ္တသ္မိံ ဟောတိ-၌ ပဝိဝိတ္တသ္မိံ ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၌။ ဝါ၊ သည်။ ဟုပေး။ ကြွင်းရှေးနည်းမှ၍ ပေးလေ)။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ သည်။ အညတရံ၊ တခုခုသော၊ အရညာယတနံ၊ တောကြီးသို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတော၊ သက်ဝင်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဂေါပါလကံဝါ၊ နွားကျောင်းသားကို၎င်း။ ပသုပါလကံဝါ၊ ဆိတ် ကျောင်းသားကို၎င်း။ တိဏဟာရကံဝါ၊ မြက်ရိတ်သမားကို၎င်း။ ကဋ္ဌဟာရကံဝါ၊ ထင်းခွေသမားကို ၎င်း။ ဝနကမ္ပိကံ၊ တောအလုပ်သမားကို၎င်း။ ပဿာမိ၊ ၏။ (တဒါ၊ ၌။) ဝနေန၊ တတောမှ။ ဝနံ၊

တတောသို့။ ဂဟနေန၊ တချုံမှ၊ ဂဟနံ၊ တချုံသို့။ နိန္ဒေန၊ တချိုင်မှ။ နိန္ဒံ၊ တချိုင်သို့။ ထလေန၊ တကုန်းမှ။ ထလံ၊ တကုန်းသို့။ သံပတာမိ သွား၏။ (ဝနေန ဝနံ၊ တတောမှ တတောသို့။ ပ။ ထလေန ထလံ၊ တကုန်းမှ တကုန်းသို့-ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ တံ၊ ထိုသို့ သွားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ တေ စ၊ ထိုနွားကျောင်းသားစသော သူတို့သည် လည်း။ မံ၊ ကို။ မာ အဒ္ဒသံသု၊ မမြင်ပါစေကုန်လင့်။ အဟဉ္စ၊ သည်လည်း။ တေ၊ တို့ကို။ မာအဒ္ဒသံ၊ မမြင်လို။ ဣတိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်တည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာရညကော၊ တော၌ ကြီးပြင်း သော။ မဂါ၊ သမင်သည်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ပ။ သံပတတိ သေယျ ထာပိ၊ ပြေးသွားသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျင်။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(၃)

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ သည်။ ပဋိတဂါဝေါ၊ ထွက်သော နွားရှိကုန်သော။ (ပဋိတဂါဝေါတိ နိက္ခန္တဂါဝေါ။ ။ အဋ္ဌကထာ)။ ။ အပဂတဂေါပါလကာ၊ ကင်းသော နွားကျောင်းသားရှိကုန်သော။ ယေတေ ဂေါဋ္ဌာ၊ အကြင်နွားခြံတို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနွားခြံတို့သို့။ စတုက္ကုဏ္ဍိကော၊ လေးဘက်တူးလျက်။ ဥပသကမိတော၊ ချဉ်းကပ်၍။ တရုဏကာနံ၊ ငယ်လှကုန်သော။ ဓေနုပကာနံ၊ နို့စို့ရွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝစ္ဆကာနံ၊ နွားလေးတို့၏။ ယာနိတာနိ ဂေါမယာနိ၊ အကြင်နွားချေးတို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ အာဟာရေမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယာဝဂီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ မေ၊ ၏။ သကံ မုတ္တကရိသံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောကျင်ကြီး ကျင်ငယ်သည်။ အပရိယာ-ဒိန္ဒ၊ မကုန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တာဝဂီဝဉ္စ၊ ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး)။ သကံယေဝ မုတ္တကရိသံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကိုသာလျှင်။ အာဟာရေမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်သည်။ မေ၊ ၏။ မဟာဝိကဋ္ဌဘောဇနသ္မိံ၊ အလွန်ဖောက်ပြန်သော အစာကို စားခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။(၄)

၁၅၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ သည်။ အညတရံ၊ တခုခုသော။ ဘိံ သနကံ၊ ကြောက်မက် ဖွယ်ရှိသော။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတော၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုစကားရပ် ၌။ ဘိံ သနကဿ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိသော။ ဝနသဏ္ဍဿ၊ ၏။ ဘိံ သနကတသ္မိံ၊ ကြောက်မက် ဖွယ်ကို ပြုခြင်းသည်။ ။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသော။ ယောကောစိ၊ အကြင်တစ်စုံတယောက်သောသူသည်။ တံ ဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ (တဿ၊ ၏။) ယေဘု ယျေန၊ အားဖြင့်။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဟံသန္တိ၊ ရှင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိံ သနကတသ္မိံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်းကား၊ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဘိံ သနကဿ၊ သော။ တတြဝနသဏ္ဍဿ၊ ၏။ ဘိံ သနကတသ္မိံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်)။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသော။ ယောကောစိ၊ အကြင်တစ်စုံတယောက်သောသူသည်။ တံ ဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ တဿ၊ ၏။ ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဟံသန္တိ၊ ရှင်ကုန်၏။ ဣတိ

၁။ ကရကံ ကတံ၊ ဘိံ သနဿ ကတံ ဘိံ သနကတံ၊ တသ္မိံ ဘိံ သနကတသ္မိံ-ဟူပြု။ ဤကား ဘိံ သနကိရိ-ယာယာတိအတ္ထော-ဟူသော အဋ္ဌကထာအလိုတည်း။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဘိံ သနက ကိရိယာယ-ဟု ရှိသော်လည်း ပါရာဇိကဏ်၌ က မပါရှိ၊ သုဒ္ဓံ ပဒုပုရဏမုသာ၊ သ္မိံ ၏ အနက် သီးခြားဖွင့်ဆိုချက် ပဌမနည်း၌ မရှိ။ ထိုကြောင့် မ-၁-၁-၁-၁-၅ တပဿိတဿ ကဲ့သို့ ပစ္စုတ္တုတ္တုကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။

၂။ ဤဒုတိယနည်းအလို တတြကား သာယုတ္တ ဝိဘတ္တိ တြပစ္စည်း။ သုဒ္ဓံ ကို သု ဣဒံ ဟု ပဒုစွေဒပြု၊ သု-အနတ္တက။ ဣဒံ သကတ္တက။ ဘိံ သနကတသ္မိံ-ကို ဘိံ သနကဿ ဘာဝေါ-ဟု ပြု။ နိမိတ္တုတ္တသတ္တမိဟု ကြံ။ ယေဘု ယျေနကို လောမ၊ လောမဝန္တ ၂-မျိုးလုံး၌စပ်။

ဣဒံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သော အဟံ၊ သည်။ သီတာ၊ အေးမြ
 ကုန်သော။ ဟေမန္တိကာ၊ ဆောင်းဥတုဖြစ်ကုန်သော။ အန္တရဋ္ဌကာ၊ အကြား ရှစ်ရက် ဖြစ်ကုန်သော။
 (တပို့တွဲလ၏ အဆုံး ၄-ရက်နှင့် တပေါင်းလဆန်း ၄-ရက် ပေါင်း၈-ရက် ဟူလို့)။ ဟိမပါတသမယာ၊
 ဆီးနှင်းကျရာ အခါဖြစ်ကုန်သော။ ယာ တာ ရတ္တိယော၊ အကြင်ရက်တို့သည်။ (ဤအရာ၌ ရတ္တိသဒ္ဓါ
 နေ့ည၌ နှစ်ခုပေါင်းဖြစ်သော ရက်ဟောတည်း)။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ တထာရူပါသု၊ ထိုသို့ သဘော
 ရှိကုန်သော။ ရတ္တိသု၊ ရက်တို့၌။ ရတ္တိံ၊ ည၌။ (ဤရတ္တိသဒ္ဓါ ကား ည၌သက်သက်ကိုသာ ဟော၏)။
 အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟ
 ရာမိ၊ ၏။ ဂိမ္မာနံ၊ နေ့လတို့၏။ ပစ္စိမေ မာသေ၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သောလ၌။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ အဗ္ဗော
 ကာသေ၊ ၌။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ရတ္တိံ၊ ၌။ ဝနသဏ္ဍေ၊ ၌။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပိဿ၊
 စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဘူးသော။ အယံအနစ္စရိယဂါထာ၊ ဤအဖန်ဖန်
 အံ့ဘွယ်ကောင်းသော ဂါထာသည်။ မံ၊ ငါ၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

“သောတတ္ထော၊ အလွန်ပူသည်လည်းဖြစ်သော။ သောသိန္နော စေတ၊ အလွန်စွတ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ဘိံ သနကေ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဝနေ၊ တော၌။ ဧကော၊ တယောက်
 ထည်းတည်းဖြစ်သော။ နဂေါ၊ အဝတ်မစည်း အချည်းနှီးသော။ အဂ္ဂိံ၊ မီးသို့။ နစ
 အာသိနော၊ ကပ်လည်းမကပ်သော။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ သေနာပသုတော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို
 ရှာခြင်းငှါ အားထုတ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောအဟံ၊ သည်။ သုသာနေ၊ သင်းချိုင်း၌။ ဆဝဋ္ဌိကာနိ၊ သူသေ၏ အရိုး
 တို့ကို။ ဥပဓာယ၊ အုံး၍။ သေယံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပေမိ၊ ပြု၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အပိဿ၊ စင်စစ်။
 ဂါမဏ္ဍလာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ မံ၊ ငါသို့။ ဥပသင်္ကမိတာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ သြဋ္ဌဘန္တိပိ၊ တံတေး
 လည်း ထေးကြကုန်၏။ သြမုတ္တေန္တိပိ၊ ကျင်ငယ်လည်းစွန့်ကြကုန်၏။ ပံသုကေနပိ၊ မြေမှုန့်ဖြင့်
 လည်း။ သြကိရန္တိ၊ ကြဲကြကုန်၏။ ကဏ္ဍသောတေသပိ၊ နားပေါက်တို့၌လည်း။ သလာကံ၊
 တုတ်တံကို။ ပဝေသေန္တိ၊ သွင်းကြကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တေသု၊ ထိုရွာသူ
 သားငယ်တို့၌။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သူ ဟူ၍။ နအဘိ
 ဇာနာမိ၊ မသိ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကျင့်သည်။ မေ၊ ၏။ ဥပေက္ခာဝိဟာရသ္မိံ၊
 လျစ်လျူရှုသော နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဥပေက္ခာ ဝိဟာရသ္မိံ ဟောတိတိ ဥပေက္ခာ
 ဝိဟာရော ဟောတိ။ ။အဋ္ဌကထာ)။

၁၅၇။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာဟာရေန၊ အစာဖြင့်။ သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်နိုင်၏ဟူ၍။ ဧဝံဝိဒိနော၊
 ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့သော အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။
 သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏားတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
 အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကောလေဟိ၊ ဆီးသီးတို့ဖြင့်။ ယာပေမ၊ မျှတကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။
 တေ၊ တို့သည်။ ကောလံပိ၊ ဆီးသီးကိုလည်း။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ကောလဇုဏ္ဍံပိ၊ ဆီးမှုန့်ကိုလည်း။
 ခါဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကောလောဒကံပိ၊ ဆီးဖျော်ရည်ကိုလည်း။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ အနေကဝိဟိတံ၊
 များသောအပြားရှိသော။ ကောလဝိကတံ ပိ၊ ဆီးသီးဖြင့် တမျိုးတဖုံ ပြုအပ်သော အစာကိုလည်း။
 ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ (ဣတိ၊ သို့။) အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။
 ဧဝံဗေတ၊ တလုံးတည်းသာ ဖြစ်သော။ ကောလံ အာဟာရံ၊ ဆီးသီးအစာကို။ အာဟရိတာ၊ သုံး

ဆောင်သူ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ “တေန သမယေန၊ ထိုဇာ-ကမ္ဘာထက်၌။
 ကောလော၊ ဆီးသီးသည်။ မဟာ၊ ကြီးသည်။ အဟောသိန္နနာတိ၊ ဖြစ်လေသလော” ဟူ၍။ ဝေံ၊
 သို့။ တေ၊ သင်၏အကြံသည်။ သိယာ အဿ၊ ဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တေံ၊
 ဤဆီးသီးအရွယ်အစားကို။ ဝေံ၊ ဤသင်ကြံဆသည့်အတိုင်း။ န ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ တေရဟိ သေယျ
 ထာပိ၊ ယခုအခါ၌ကဲ့သို့။ တဒါပိ၊ ထို ဇာ-ကမ္ဘာထက်၌လည်း။ တေပုရမောယေဝ၊ အလွန်ဆုံး
 ဤအရွယ်အစားရှိသည်သာဖြစ်သော။ ကောလော၊ ဆီးသီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊
 ရာ။ ကေံယေဝ၊ တလုံးသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကောလံ အာဟာရံ၊ ဆီးသီးအစာကို။ အာဟာရ
 ယတော၊ သော။ တဿ မယံ၊ ၏။ ကာယော၊ သည်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ကြံ့သော
 အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာသိတိကပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယျထာပိနာမ၊ ကန်စွန်းနွယ်၏
 အဆစ်တို့ကဲ့သို့၎င်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယျထာပိနာမ၊ နွယ်ပုပ် နွယ်ငန်းတို့၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့၎င်း။
 ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသော အစာရှိသည် အဖြစ်ကြောင့်ပင်လျှင်။
 မေ၊ ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ သြဗ္ဗပဒံ သေယျထာပိနာမ၊
 ကုလားအုပ်၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊
 ၏။ အာနိသဒံ၊ တင်သားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝနုနာငဠိသေယျထာပိနာမ၊ ပုတီးကုန်းကဲ့သို့။
 ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ပိဋိက ဣကော၊ ကျောက်ကုန်း
 ရိုးသည်။ ဥန္တတာဝနတော၊ မြင့်ချည် နိမ့်ချည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇရသာလာယ၊ စရပ်အို၏။
 ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိုဖရဲ ကျဲကုန်သည်။ ဘဝန္တိ သေယျထာပိနာမ၊
 သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဖာသုဠိယော၊
 နံရိုးတို့သည်။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်း၌။
 ဥဒကတာရကာ၊ ရေမျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 သြက္ခာယိကာ၊ နိမ့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ မြင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊
 သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အက္ခိကူပေသု၊ မျက်တွင်းတို့၌။
 အက္ခိဘာရကာ၊ မျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 သြက္ခာယိကာ၊ ချိုင့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္ဆိန္ဒော၊ အစိမ်းနုနုဆွတ်ခူး
 အပ်သော။ တိတ္တကာလာဗု၊ ဘူးခါးသီးသည်။ ဝါတာတပေ၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဖုဠိတော၊
 ရှုံ့သည်။ သမ္ဗိလာတော၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျထာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊
 သာလျှင်။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ သိသစ္စဝိ၊ ဦးခေါင်းရေသည်။
 သံဖုဠိတော၊ ရှုံ့သည်။ သမ္ဗိလာတာ၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောအဟံ၊
 သည်။ ဥဒရစ္စဝိံ၊ ဝမ်းရေကို။ ပရိမသိဿာမိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။
 ပိဋိကဏှကံယေဝ၊ ကျောက်ကုန်း ရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ သုံးသပ်မိ၏။ ပိဋိကဏှကံ၊ ကို။
 ပရိမသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သော်။ ဥဒရစ္စဝိံ ယေဝ၊ ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊ ၏။
 သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဥဒရစ္စဝိံ၊ သည်။ ယာဝပိဋိကဏှကံ၊
 ကျောက်ကုန်းရိုးဘိုင်အောင်။ အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောအဟံ၊
 သည်။ ဝစံဝါ၊ ကျင်ကြီးကို၎င်း။ မုတ္တံဝါ၊ ကျင်ငယ်ကို၎င်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သော်။
 တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အဝကုဇော၊ မှောက်လျက်။
 ပပဘာမိ၊ လည်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သောအဟံ၊ သည်။ တမေဝ ကာယံ၊ ထို ဇာ-ကမ္ဘာက ကိုယ်ကို
 သာလျှင်။ အဿာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။

အနောမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တာယေဝ အပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အနောမဇ္ဇတော၊ အဖန်ဖန်သုံးသပ်သော။ တဿ မယံ၊ ၏။ ပူတိလ္လာနိ၊ ပုပ်ဆွေးသောအမြစ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွှေးတို့သည်။ ကာယသ္မာ၊ ကိုယ်မှ။ ပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏။

၁၅၉။ (ထူးသည်ကိုသာ ရေးအံ့)။ မုဂ္ဂေဟိ၊ ပဲနောက်တို့ဖြင့်။ပ။ တဏှာလေဟိ၊ ဆန်တို့ဖြင့်။ပ။ပတန္တိ၊ ကုန်၏။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ တာယပိ ဣရိယာယ၊ ထိုလုံ့လဖြင့်လည်း။ တာယပိ ပဋိပဒါယ၊ ထိုကျင့်စဉ်ဖြင့်လည်း။ တာယပိ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့သည်ကို ပြုခြင်းဖြင့်လည်း။ မနုဿ ဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယညာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဇ္ဈဂမံ၊ မရပြီ။ တံ၊ ထိုမရခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ အဓိဂတာ၊ ရအပ်သော။ အရိယာ၊ မြတ်သော။ နိယျာနိကာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော။ ယာယံ အရိယာပညာ၊ အကြင် မဂ်ပညာသည်။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ တက္ကရဿ၊ ထိုမဂ်လမ်းစဉ်အတိုင်း ပြုကျင့်သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ငှါ။ နိယျာတိ၊ ၏။ ဣမိဿာယေဝ အရိယာယ ပညာယ၊ ဤမဂ်ပညာကိုသာလျှင်။ အနဓိဂမာ၊ မရခြင်းကြောင့်တည်း။

၁၆၀။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သံသာရေန၊ အဖန်ဖန်ကျင်လည်သောအားဖြင့်။ သုဒ္ဓိတိ၊ စင်ကြယ်၏ဟူ၍ ။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မယာ၊ သည်။ သုဒ္ဓါဝါသေဟိ ဒေဝေဟိ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့ကို။ အညတြ၊ ၍။ ဒီဗေန၊ ရှည်လျားသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓါနာ၊ ဤကာလဖြင့်။ အသံသရိတပုဗ္ဗော၊ အဖန်ဖန်မကျင်လည်အပ်ဘူးသော။ ယော သံသာရော၊ အကြင် ကျင်လည်ရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော သံသာရော၊ သည်။ နသုလဘရူပေါ၊ ရလွယ်သောသဘော မရှိ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဟံ၊ သည်။ သုဒ္ဓါဝါသေ ဒေဝေ၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာဘုံ၌။ စေ သံသာရေယံ၊ အကယ်၍ အဖန်ဖန် ကျင်လည် ငြားအံ့။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလူ့ ဘုံသို့။ နပုနအာဂစ္ဆေယျံ၊ တဖန် မပြန်လာရာ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဥပပတ္တိယာ၊ အဖန်ဖန်ဖြစ်သောအားဖြင့်။ပ။ အနုပပန္နုပုဗ္ဗာ၊ အဖန်ဖန် မဖြစ်ဘူးသော။ပ။ နပုန ရာဂစ္ဆေယျံ၊ ရာ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာဝါသေန၊ အဖန်ဖန် နေသော အားဖြင့်။ပ။ အနာဝုဠပုဗ္ဗော၊ အဖန်ဖန်မနေဘူးသော။ပ။ နပုန ရာဂစ္ဆေယျံ၊ ရာ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယညေန၊ ယဇ်ပူဇော်သောအားဖြင့်။ သုဒ္ဓိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ပ။ အယိဠပုဗ္ဗော၊ ယဇ်မပူဇော်ဘူးသော။ ယော ယညော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုယဇ်ကိုလည်း။ မယာ၊ သည်။ ခတ္တိယေန၊ ရေမြေကိုအစိုးရသော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တေန၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းလောင်းအပ်ပြီးသော ရေစင် ရှိသော။ ဝါ၊ အဘိသိက်သွန်းလောင်းပြီးသော။ ရညာ၊ မင်းသည်။ သတာဝါ၊ ဖြစ်လျက်၎င်း။ မဟာသာလေန၊ များစွာသောဥစ္စာရှိသော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ ပုံဏားသည်။ သတာဝါ၊ ဖြစ်လျက်၎င်း။ (ယိဠပုဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်ဘူး၏)။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဂ္ဂိပါရိစရိယာယ၊ မီးတို့ကို လုပ်ကျွေးသောအားဖြင့်။ပ။ အပရိစိဏ္ဍပုဗ္ဗော၊ မလုပ်ကျွေးဘူးသော။ ယောအဂ္ဂိ၊ အကြင်မီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ (ပရိစိဏ္ဍပုဗ္ဗံ၊ လုပ်ကျွေးဘူး၏)။

၁၆၁။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ “အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊ သည်။ ယာဝဒေဝံ၊ ပတ်လုံး။ ဒဟရော၊ ငယ်သည်။ ယုဝါ၊ နုပျိုသည်။ သုသုကာဠကေသော၊ ကောင်းသောမည်းနက်သော ဆံပင်ရှိသည်။ ဘဒြေန၊

ကောင်းသော။ ယောဗုဒ္ဓေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန ဝယံ၊ ပဌမ အရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သည်။ ဟောတိ၏။ တာဝဒေဝ၊ ပတ်လုံး။ ပရမေန၊ လွန်ကဲသော။ ပညာဝေယျတ္ထိယေန၊ ပညာစွမ်း
 နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အယံဘဝံပုရိသော၊ သည်။ ယတောစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။
 ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသည်။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးသည်။ မဟလ္လကော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကြီးသည်။
 အဗ္ဗဂတော၊ ကြာမြင့်စွာသော အခါကို လွန်သည်။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္စိမ္မိအရွယ်သို့ရောက်သည်။
 ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ အာသိတိကောဝါ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်။ သင်္သင်္ဂါ။ နာဝုတိကောဝါ၊
 အနှစ်ကိုးဆယ်ရှိသည်။ သင်္သင်္ဂါ။ ဝဿသတိကောဝါ၊ အနှစ်တရာရှိသည်။ သင်္သင်္ဂါ။ ဟောတိ၏။
 အထ၊ ၌။ တမှာ ပညာဝေယျတ္ထိယာ၊ မှ။ ပရိဟာယတိတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနေ၊
 ကုန်သော။ ပ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တရာ၊ တေ၊ ဤစကားကို။ ဝေ၊ ဤပြောဆိုတိုင်း။ နဒဗ္ဗဗ္ဗ၊
 မမှတ်အပ်။ သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ သည်။ တေရပိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဇိဏ္ဏော၊ ပြီ။ ပ။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပြီ။
 မေ၏။ ဝယော၊ သည်။ အာသိတိကော၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်။ ဝတ္တတိ၏။ သာရိပုတ္တရာ၊ ဣမ၊
 ဤသာသနာတော်၌။ ဝဿသတိယုကာ၊ အနှစ်တရာစီအသက်ရှိကုန်သော။ ဝဿသတဇိဝိနေ၊
 အနှစ်တရာစီအသက်ရှင်ကုန်သော။ ပရမာယ၊ လွန်ကဲသော။ သတိယာစ၊ သတိနှင့်၎င်း။ ဂတိယာစ၊
 ပညာနှင့်၎င်း။ ဓိတိယာစ၊ လုံ့လနှင့်၎င်း။ ပရမေန၊ သော။ ပညာဝေယျတ္ထိယေန၊ ပညာစွမ်းနှင့်၎င်း။
 သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မေ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ကုန်၏။
 သာရိပုတ္တရာ၊ ဣ၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ခိုင်ခံ့သော လေးရှိသော။ သိက္ခိတော၊ သင်အပ်ပြီးသော။ ဂတဟတ္တာ၊
 လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသောလက်ရှိသော။ (ဝါ၊ လက်ဖြောင့်သော)။ ကတုပါသနေ၊ ကပ်ရုံပြုအပ်သောမြား
 ရှိသော။ ဓနုဂ္ဂဟော၊ လေးသွားကျော်သည်။ လဟုကေန၊ ပေါ့သော။ အသနေ၊ မြားဖြင့်။ အပ္ပကသ
 ရေနော၊ မပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်။ တိရိယံ၊ ဖိလာဖြစ်သော။ တာလစ္စာယံ၊ ထန်းပင်ရိပ်ကို။ အတိ
 ပါတေယျ၊ သေယျထာပိ၊ လွန်၍ ကျစေသကဲ့သို့။ ဝေ၊ တူ။ (တေသာဝကာ၊ တို့သည်)။ အဓိမတ္တ သတိ
 မန္တော၊ လွန်ကဲသော သတိရှိကုန်၏။ ဝေ၊ တူ။ (တေသာဝကာ၊ တို့သည်)။ အဓိမတ္တဂတိမန္တော၊ လွန်ကဲ
 သော ပညာရှိကုန်၏။ ဝေ၊ တူ။ (တေသာဝကာ၊ တို့သည်)။ အဓိမတ္တဓိတိမန္တော၊ လွန်ကဲသော လုံ့လ
 ရှိကုန်၏။ ဝေ၊ တူ။ (တေသာဝကာ၊ တို့သည်)။ ပရမေန၊ လွန်ကဲသော။ ပညာဝေယျတ္ထိယေန၊ သမန္နာ
 ဂတာ၊ ကုန်၏။ အသိတပိတ ခါယိတ သာယိတာ၊ စားသော အခါ သောက်သောအခါ ခဲသော
 အခါ လျက်သော အခါကို။ အညတြ၊ ၍။ ဥဇာရပဿာဝကမ္မာ၊ ကျ်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်သောအခါကို။
 အညတြ၊ ၍။ နိဒ္ဓါ၊ ဝိလမထပဋိဝိနေ၊ ဒနာ၊ အိပ်သောအခါ ပင်ပန်းခြင်းကို ပယ်ဖျောက်သောအခါကို။
 အညတြ၊ ၍။ တေသာဝကာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ တေန္တံသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။
 ဥပါဒါယုပါဒါယ၊ စွဲ၍ စွဲ၍။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆယျ၊ မေးကုန်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုဋ္ဌောပုဋ္ဌောစ၊
 မေးအပ်တိုင်း မေးအပ်တိုင်းလည်း။ တေသံ၊ တို့အား။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဖွမ်းနိုင်၏။ မေ၊ သည်။
 ဗျာကတဉ္စ၊ ဖြေအပ်သည်ကိုလည်း။ ဗျာကတတော၊ ဖြေအပ်သည့်အတိုင်း။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ကုန်
 ရာ၏။ မံ၊ ကို။ ဒုတိယကံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်။ ဥတ္တမိ၊ လွန်။ နပပဋိပုစ္ဆယျ၊ တဖန်မမေးကုန်ရာ။ သာရိ
 ပုတ္တရာ၊ ဝဿသတိယုကာ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတဇိဝိနေ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မေ
 ၍။ တေသာဝကာ၊ တို့သည်။ ဝဿသတဿ၊ ၍။ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အထကာလံကရေယျ၊
 အကယ်၍ သော်လည်း သေကုန်ငြားအံ့။ တထာဂတဿ၊ ၍။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောတော်မူခြင်း
 သည်။ အပဒိယာဒိန္နာယေဝ၊ မာန်ဆုံးသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ပ။ ဓမ္မပဒဗျဉ္စနံ၊ ပါဠိတော်၏
 ပုဒ်ဗျည်းသည်။ ပ။ ပညာဋီတာနံ၊ ပြဿနာကို ထင်လင်းစွာ ဖြေတော်မူခြင်းသည်။ ပ။ အဿ ရာ၏။
 သာရိပုတ္တရာ၊ မံ၊ ငါတုရားကို။ နေဇ္ဇကေန၊ ညောင်ဖောင်ဖြင့်။ စေပိပရိဟင်္ဂိဿထ၊ အကယ်၍

ဆောင်ကုန်အံ့။ တထာဂတဿ၊ အား။ ပညာဝေယျတ္ထိယဿ၊ ၏။ အညထတ္တံ၊ ပြောင်းလဲသည် အဖြစ်သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိသည်သာ။ သာရိပုတ္တရာ။ “အသမ္မောဟဓမ္မော၊ တေဝေခြင်း သဘော မရှိသော။ သတ္တော၊ သည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ အစီးအပွား ပြုခြင်းငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာကို ပြုခြင်းငှါ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို အစဉ်သနားခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာ ခြင်းငှါ။ လောကေလူ့ပြည်၌။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူသော။ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော သူသည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

“အသမ္မောဟဓမ္မော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။ ပ။ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ပြီ” ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝဒမာနော၊ သည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ မမေဝ၊ ငါဘုရားကိုသာလျှင်။ ဝဒေယျ၊ ၏။

၁၆၂။ တေန သမယေန၊ ။ အာယသ္မာ နာဂသမာလော၊ အရှင်နာဂသမာလသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗိဇယမာနော၊ ယပ်ခတ်လျက်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်၌။ ဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထ၊ ။ အာယသ္မာနာဂသမာလော၊ သည်။ “ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ အတ္ထရိယံ၊ လက်ဖျစ် ခတ်ဘီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗျုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ သုတံ၊ ။ မေ၊ ၏။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့ သည်။ ဟဋ္ဌာနိ၊ ရှင်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ ကောနာမောတိ၊ အဘယ် အမည်ရှိပါသနည်း” ဟူသော။ တံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ နာဂသမာလ၊ လ။ တံ၊ သည်။ တသ္မာ၊ ထိုအမွေးရှင်ခြင်းကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ လောမဟံသနပရိယာယောတေဝ၊ လောမဟံသဒေသနာ ဟူ၍သာလျှင်။ ဧရေဟိ၊ မှတ်လော့ ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤမဟာသီဟနာဒသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ နာဂ သမာလော၊ သည်။ အတ္ထမနော၊ မိခိစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာသီဟနာဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်

၁၆၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ ပ။ ပါဝိသိ သုပေးမြဲ) ။ ။ အထ၊ ။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ “သာဝတ္ထိယံ၊ ။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတံ၊ ငှါ။ တာဝ အတိပုဂေါ၊ စောလွန်းသေး၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိဗ္ဗိဇတို့၏။ အာရာမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ယံနုန ဥပသကံမေယျာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ရမှုကား ကောင်း လေစွ” ဟူသော။ တံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၁။ နံ ဓာရေဟိတိ ဧတ္ထ နန္ဒိ နိပါတမတ္တံ၊ မ-ဋီ ၃-ဗဟုဓာတုကသုတ် ဋီကာ။

အထာ၌။တေဘိက္ခု။တို့သည်။ ယေနာ၌။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊တို့၏။ အာရာမောသည်။ အတ္ထိ၏။ တေနာသို့။ဥပသကမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကမိတော၊ကုန်ရီ။ အညတိတ္ထိ-ယေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ သော။ သာရဏိယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ လွန်စေ၍ ။ ကေမန္တံ၌။ နိသိဒိံ သု၊ကုန်ပြီ။ကေမန္တံ၌။ နိသိန္ဓေ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ တေပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့သည်။ “အာဝုသော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိညံ၊ပယ်ခြင်းကို။ (ပရိညန္တိ ပဟာနပိညံ၊ သော ပိ သမတိက္ကမော၊ န ဣတရော၊ဋီကာ)။ ပညပေတိ၊ ပညပ်၏။ မယမ္ပိတို့ ည်လည်း။ကာမာနံ၊ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပမ၊ကုန်အံ။ပ။ ရူပါနံ၊ ရုပ်တို့ကို။ ပ။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို။ပ။ ပညပေမ၊ ကုန်အံ။ အာဝုသော၊ တို့။ နော၊ ငါတို့၏။ ဣမ၊ ဤပညပ်ရာ၌။ သမဏဿ ဝါ ဂေါတမဿ၊ ၎င်း။ အမှာကံဝါ၊ ငါတို့၏၎င်း။ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာနှင့်။ဓမ္မဒေသနံ ဝါ၊ကို၎င်း။အနုသာသနိယာ၊ ဆုံးမခြင်းနှင့်။ အနုသာသနိံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ အာရဗ္ဗ၊ စွဲ၍။ ယဒိဒိံ၊ အကြင်အထူး အလို အသီးသီးပြုခြင်းကို။ ဝုစ္စေထ။ ဆိုအပ်ရာ၏။ (ယဒိဒိံ။ပ။ နာနာကရဏံ ဝုစ္စေထ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ဝုစ္စေထာတိ ဝုစ္စေယျ ဋီကာ)။ သော ဝိသေသော၊ ထိုအထူးသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ သော အပိပယာ သော၊ ထိုအလိုသည်။ ကော၊နည်း။ တံ နာနာကရဏံ၊ထိုအသီးသီး ပြုခြင်းသည်။ကိန္တိ၊ နည်းဟူ၍။ အဝေါဝံ၊ကုန်ပြီ။ အထာ၌။ တေဘိက္ခု။ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ နေဝ အဘိနန္ဒိံ သု၊ နှစ်လည်း မနှစ်သက်ကုန်။ နပုဋိက္ကောသိံ သု၊ မြစ်လည်း မမြစ်ကုန်။ အနဘိနန္ဒိတွာ၍။ အပုဋိက္ကောသိတွာ၊ ၍ ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ “ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ သန္တိကော၊ အထံ၌။တေဿ ဘာသိတဿ၊ဤဆိုအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာ နိဿာမ၊ သိအောင် ပြုကုန်အံ” ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍ ။ ပက္ကမိံ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

၁၆၄။ အထာ၌။ပ။ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဏပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲတော်မူကုန်ပြီးသော။ ။(ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၁၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ ရှိကုန်သော။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့ကို။ “အာဝုသော၊ တို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဘွယ်သည်။ ကော၊ နည်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ နည်း။ ကာမာနံ၊တို့၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ ကိံ၊နည်း။ ရူပါနံ၊ ရုပ်တို့၏။ပ။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏။ပ။ နိဿရဏံ၊သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်နည်း” ဟူ၍။ ဝေဝါသိံ။ ဝစနိယာ၊ မေးဆိုအပ်ကုန်သည်။ အဿ၊ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဝေပုဋ္ဌာ၊ဤသို့ မေးအပ် ကုန်သော်။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ တို့သည်။ နစေ သမ္မာယိဿန္တိ၊ ပြည့်ပြည့် စုံစုံ မဖြေဆိုနိုင်ကုန်လတ္တံ့ ။ ဥတ္တရိံ စ၊ အလွန်လည်း။ ဝိဿာတံ ပင်ပန်းခြင်းသို့။အာပဋိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့ ။တံ၊ ထိုဖြေဆိုနိုင်ခြင်း ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့် ။ အဝိသယသ္မိံ ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ ပစ္စိတော၊ မေးအပ်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တိံ၊ တထာဂတောန ဝါ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ တထာဂတသာဝကေန ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်

၁။ ယထာတိ ကာရဏဝစနံ၊ တန္တိ နိပါတမတ္တံ။ယသ္မာ အဝိသယေ ပဉ္စော ပုစ္ဆိတော ဟောတိတိ အတ္ထော အဋ္ဌကထာ။ ။ယသ္မာ အဝိသယေ ပဉ္စော ပုစ္ဆိတော၊ တသ္မာ အာပဋိဿန္တိတိ ယောဇနာ။ ဋီကာ။

ကိုင်း။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ဣတော၊ ဤငါဘုရားသာသနာမှ။ သုတော၊ ၍။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမေသံ ပဉ္စာနံ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ စိတ္တံကို။ အာရာဓေယျ၊ နှစ်သက်စေရာ၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကော၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။ သဗြဟ္မဒကော၊ ဗြဟ္မာ(၂၀)နှင့် တကွသော။ လောကော၊ သြကာသလောက၌၎င်း။ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုံဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ် ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ နပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ ။

၁၆၆။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ ကော စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣမေ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ရှာမှီး အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်ကို ပြီးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂ ဖြင့် ကပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနိယာ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော ။ ရူပါ၊ ရူပါရှိတို့သည်၎င်း။ ပ။ သောတ ဝိညေယျာ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ ပ။ ဃာနဝိညေယျာ၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် နံအပ်ကုန်သော။ ပ။ ဇိဝါဝိညေယျာ၊ ဇိဝါဝိညာဏ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သော။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယျာ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣမေ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၍။ ယံသုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းသာခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ အယံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း ဝမ်းသာခြင်းသည်။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာ ဖွယ်တည်း။

၁၆၇။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ ကော စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓာ၌။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ သီတဿ၊ အအေးသည်။ ပုရက္ခတော၊ နှိပ်စပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ။ ဥဏှဿ၊ အပူသည်။ ပုရက္ခတော၍။ ခုံသမကသဝါတာတပသရီသပ

၁။ တထာဂတနှင့် တထာဂတသာဝကတို့ကို ချန်လှပ်၍ ဤငါဘုရား သာသနာမှ “ကော ပနာဝုသော ကာမာနံ အဿာဒေါ။ ပ။ ဝေဒနာနံ အဿာဒေါ၊ ကော အာဒိနဝေါ၊ ကံ နိဿရဏံ” ဟူသော အမေးကို ကြားရ သော အတထာဂတ အတထာဂတသာဝက ဖြစ်သော အကြင်သူသည် ဤပြဿနာကို ပြေလယ်အောင် ဖြေရှင်း ခြင်းဖြင့် စိတ်ကို နှစ်သက်စေရာ၏။ သတ္တလောကတခုလုံးဝယ် ထိုသည့် သူကို ငါဘုရား မြင်တော်မမူ-ဟူလို။

၂။ စက္ခုဝိညေယျာတိ စက္ခုဝိညာဏေန ပဿိတဗ္ဗာ။ ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ စက္ခုဝိညေယျာတိ ဝါ စက္ခုဝိညာဏ တံဒွါရိကဝိညာဏေဟိ ဝိဇာနိတဗ္ဗာ။ ဋီကာ။ စက္ခုဒွါရိကဝိညာဏ်တို့ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော ဟု သော်လည်း ဋီကာနည်း ယောဇနာ။ ဤ၌ စက္ခုဝိညာဏ် စက္ခုဒွါရိကဝိညာဏ်တို့ဖြင့် ကရိုဏ်းအဖြစ် ယောဇနာခြင်းထက် စက္ခုဝိညာဏ်။ ဝါ၊ စက္ခုဒွါရိက ဝိညာဏ်တို့သည် မြင်အပ်ကုန်သော ဟု ကတ္တား ယောဇနာခြင်းက ပို၍ သင့်မြတ် ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဝိညာဏ်သည် ကရိုဏ်း မဟုတ်၊ ကတ္တားသာ။ စက္ခုပသာဒသည် ကတ္တားမဟုတ်၊ ကရိုဏ်းသာ။ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဤနိဿိ၌ ရိုးရာလိုက်၍ ကရိုဏ်းပေးလိုက်သည်။

၃။ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဟူသော အနက်သည် အဓိပ္ပါယ်နက်သာ။ သဒ္ဒတ္ထအားဖြင့်- ခြံရံအပ်သည်၊ သို့မဟုတ် ရှေ့သွားပြုအပ်သည်ဖြစ်၍-ဟုပေး။ အဋ္ဌကထာ၌ ပုရက္ခတော-ကို ပုရတော-ဟု ဖွင့်၏။ ဋီကာ၌ ပုရတော ကတော-ဟု ဖွင့်၏။

သမ္မုဿေဟိ၊ မုက် ခြင် ယင် လေ နေပု မေ ကင်းသန်း တို့၏ အတွေ့တို့သည်။ ရိဿမာနော၊ နိပ်စက် အပ်သည် ဖြစ်၍။ ခုပ္ပိပါသာယ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းဖြင့်။ မိယမာနော၊ သေသည်ဖြစ်၍။ ယဒိမုဗ္ဗိယ၊ လက်ဆစ်ချိုး အတတ်ဖြင့် သော်၎င်း။ ယဒိဂဏနာယ၊ ဂဏန်း အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိသင်္ခါ နေန၊ အပေါင်းဂဏန်း အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိကသိယာ၊ လယ်ထွန် အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိဝဏ္ဏိဇာယ၊ ကုန်သည် အတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိဂေါရက္ခေန၊ နွားကျောင်း နွားမွေးအတတ်ဖြင့် သော်၎င်း။ ယဒိဣသတ္တေန၊ လေးအတတ်ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိရာဇပေါရိသေန၊ မင်းခစား အတတ် ဖြင့်သော်၎င်း။ ယဒိသိပ္ပသတရေန၊ အတတ်အမျိုးမျိုးဖြင့်သော်၎င်း။ ယေနသိပ္ပဋ္ဌာနေန၊ အကြင် အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပေတိ၊ ပြု၏။ ဘိက္ခဝေတိ။ သန္တိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်အပ်သော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓော၊ ဆင်းရဲအစုအပုံဖြစ်သော။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အယံပိ အာဒိနဝေ၊ ဤအပြစ်သည်လည်း။ ကာမဟေတု၊ ကာမလျှင် အကြောင်း ရှိ၏။ ကာမနိဒါနံ၊ ကာမလျှင် မူလဇာစ်မြစ်ရှိ၏။ (မူလဋ္ဌေန ကာမာ နိဒါနံ အဿာတိ၊ အဋ္ဌ ကထာ)။ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကာမလျှင် တည်ရာအကြောင်း ရှိ၏။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ (ဥပ္ပဇတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဥဋ္ဌဟတော၊ ထကြွသော။ ဃဋ္ဌတော၊ စေ့ဆော်သော။ ဝါယမ- တော၊ အားထုတ်သော။ တဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ။ တေ ဘောဂါ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်။ စေ နာဘိ နိပ္ပဇန္တိ၊ အကယ်၍ မပြီးစီးကုန်အံ့။ သော (ကုလပုတ္တော) သည်။ “မေ၏။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွခြင်းသည်။ မေသံဝတ၊ အချည်းနှီးသာတကား။ မေ၏။ ဝါယာမော၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ အဖလော ပတာတိ၊ အကျိုးမရှိစွာတကား” ဟူ၍။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်တမ်း၏။ ဥရတ္တာဋ္ဌိံ၊ ရင်ကိုတီး၍။ ကန္တတိ၊ ငိုကြွေး၏။ သမ္မောဟံ၊ တွေ့ဝေခြင်းသို့။ အာပဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇတိ ယေဝ၊ သည်သာတည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပ။ စေအဘိနိပ္ပဇန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သော၊ သည်။ တေသံ ဘောဂါနံ၊ တို့ကို။ အာရက္ခာဓိကရဏံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ “မေ ငါ၏။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။ ဟိန္တိ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ရာဇာနော၊ တို့သည်။ နေဝ ဟရေယျ၊ မဆောင်နိုင်ကုန်ရာအံ့နည်း။ စော- ရာ၊ တို့သည်။ နဟရေယျ၊ နည်း။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ နဒဟေယျ၊ မလောင်ရာအံ့နည်း။ ဥဒကံ၊ သည်။ နဝဟေ- ယျ၊ မဆောင်နိုင်ရာအံ့နည်း။ အပ္ပိယာ၊ မချစ် မနှစ်သက် အပ်ကုန်သော။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်။ နဟရေယျန္တိ၊ မဆောင်နိုင်ကုန်ရာအံ့နည်း” ဟူ၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာ ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဝေံ၊ သို့။ အာရက္ခတော၊ သော။ ဂေါပယတော၊ လုံခြုံငြေ့သော။ ဟဿ (ကုလပုတ္တဿ) ။ တေဘောဂါ၊ တို့ကို။ ရာဇာနော ဝါ၊ တို့သည် မူလည်း။ စေ ဟရန္တိ၊ အကယ်၍ ဆောင်ကုန်အံ့။ စောရာ ဝါ၊ တို့သည် မူလည်း။ စေ ဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပ။ အပ္ပိယာ၊ မချစ် မနှစ်သက်ကုန်သော။ ဒါယာဒါဝါ၊ တို့သည် မူလည်း။ စေဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သော (ကုလပုတ္တော) သည်။ “မေ၏။ ယမ္မိ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ တမ္မိ၊ ထိုဥစ္စာသည် လည်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ” ဟူ၍။ သောစတိ၊ ။ ပ။ သမ္မောဟံ၊ သို့။ အာပဇတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇတိယေဝ၊ သည်သာတည်း။

၁။ ဤဝါကျ၌ ပါဠိတော်ဝယ်၊ တဿ ဝေံဟူ၍သာ ရှိ၏။ တဿ စေ ဝေံဟူ၍ စေသဒ္ဒါ ပါက ပိုကောင်း၏။ ရှေးမူနှင့် နိဿယများ၌ ပါရှိ၏။ ရှေးဝါကျများ၌လည်း စေသဒ္ဒါ ပါသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ ကာမဟေတု၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာမနိဒါနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို အကြောင်းပြု၍။ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကာမဂုဏ် တို့ကို တည်ရာပြု၍။ ကာမာနမေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ရာဇာနောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ရာဇူဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ ပ။ ပြာက္ခဏာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ ဂဟပတိပိ၊ သူကြွယ်တို့သည်လည်း။ ပ။ မာတာပိ၊ အမိသည် လည်း။ ပ။ ပုတ္တောပိ၊ သားသွီးသည်လည်း။ ပ။ ပိတာပိ၊ အဖသည်လည်း။ ပ။ ပုတ္တောပိ၊ ဘေးသွီး သည်လည်း။ ပ။ ဘာတာပိ၊ ညီအစ်ကိုသည်လည်း။ ပ။ ဘာတာပိ၊ မောင်သည်လည်း။ ပ။ ဘဂိနိပိ၊ အစ်မ နှစ်မသည်လည်း။ ပ။ သဟာယောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ သဟာယေန၊ နှင့်။ ဝိဝဒတိ၊ တေ၊ ထိုမင်း စသည်တို့သည်။ ကလဟဝိဂ္ဂဟ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ကိုယ်လက်ထိပါး၍ ငြင်းခုံခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းကြောင့်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ပါဏီဟိပိ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ လေဇူဟိပိ၊ ခဲတို့ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒဏ္ဍေဟိပိ၊ တုတ်လှံတံတို့ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တောဟိပိ၊ ဓားတို့ ဖြင့်လည်း။ ဥပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းကြောင့်။ မရဏံပိ၊ သေခြင်းသို့လည်း။ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုမတတ်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံပိ၊ ဆင်းရဲ သို့လည်း။ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ အသိစမ္ပံ၊ သန်လျက်ကာကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဓနုကလာပံ၊ လေး မြား တောင့်ကို။ သန္ဓယိတွာ၊ လွယ်၍။ ဥသုသု မြားတို့ကို။ ခိပ္ပမာနေသုပိ၊ ပစ်အင်ကုန်သော လည်း။ သတ္တိ ချလှံဘို့ကို။ ခိပ္ပမာနေသုပိ၊ ကုန်သော်လည်း။ အသိသု၊ သန်လျက် ဘို့သည်။ ဝိဇ္ဇောတ လန္တေသုပိ၊ တောက်ပ ကုန်သော်လည်း။ ဥဘတောဗျူဠံ၊ စစ်သည်နှစ်ဘက် ရင်ဆိုင်သော။ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်သို့။ ပက္ခန္ဓန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုစစ်မြေ ပြင်၌။ ဥသုပိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ပစ်ကုန်၏။ သတ္တိယာပိ၊ လှံဖြင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးကုန်၏။ အသိနာပိ၊ သန်လျက်ဖြင့်လည်း။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ် ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုစစ်မြေ ပြင်၌။ မရဏံပိ။ ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ ဓနုကလာပံ၊ လေးမြား တောင့်ကို။ သန္ဓယိတွာ၊ လွယ်၍။ ဥသုသု တို့ကို။ ခိပ္ပမာနေသုပိ၊ သော်လည်း။ ပ။ ဝိဇ္ဇောတလန္တေသုပိ၊ သော်လည်း။ အဒ္ဒါဝလေပနာ၊ ညှိနှိုင်းဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ (တာ တိန္တေန ကလလေန သိတ္တာ အဒ္ဒါဝ လေပနာနာမ ဟောန္တိ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဥပကာချိယော၊ တံတိုင်း ခြေဘို့ကို။ ပက္ခန္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတံတိုင်းခြေ၌။ ပ။ ဆကဏကာယပိ၊ နွားခြေးရံဖြင့်လည်း။ ဩသိဉ္ဇန္တိ၊ လောင်းကုန်၏။ အဘိဝဂ္ဂေနပိ၊ ရှေးရှုထောင်ထားအပ်သော သစ်လုံးအုတ်ဖြင့်လည်း။ ဩမဒ္ဒန္တိ၊ ဖိချကုန်၏။ အသိနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သိသံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ၌။ ပ။ ဟေတု ကြောင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယေဝ၊ သာတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ သန္တိပိ၊ နံရံစပ်ကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ နိလ္လောပံပိ၊ တအိမ်မကျန်တရွာလုံး လှရက်၍လည်း။ ပ။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ကောဂါရိကမ္ပိ၊

၁။ ဤကား ဂါမေပဟရိတွာ မဟာဝိလောပံ ကရောန္တိ။ ဇိဝုဂ္ဂါဟံ ဂဟေတွာ အာဟာရာပေန္တိ-ဟူသော ဤ အဋ္ဌကထာနှင့် နိလ္လောပန္တိ နိဿေသဝိလောပံ-ဟူသော ဤဒွိကာဘိက္ခဝေ အညီတည်း။ ပဋ္ဌာန်း အဋ္ဌကထာ၌ကား နိလိယိတွာ ဟရတိ-ဟု နိလ္လောပံ-ပုဒ်ကို ဖွင့်ဆိုသည်။

တအိမ်ထောင်လုံး ဖမ်းယူခြင်းကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပန္နောပိ၊ လမ်း၌လည်း။ တိဋ္ဌန္တိ၊
 (လုယူရန်) တည်ကုန်၏။ ပရဒါရံပိ၊ သူတပါးသားမယားကိုလည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ တမေနံ၊
 ထိုသူကို။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍ ။ ဝိဝိဿေ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။
 ကမ္မကာရဏာ၊ ညှင်းဆဲခြင်းအမှုတို့ကို။ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။ ကသာဟံပိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်လည်း။
 တာဋ္ဌေန္တိ၊ ရိုက်စေကုန်၏။ ဝေတ္တေဟံပိ၊ ဆူးရှသော ကြိမ်နွယ်တို့ဖြင့်လည်း။ တာဋ္ဌေန္တိ၊ ကုန်၏။
 အစုဒဏ္ဍကေဟံပိ၊ တုတ်တိုဘို့ဖြင့်လည်း။ (လေးတောင်ပြည့်လျှင်ဒဏ္ဍ၊ လေးတောင် မပြည့်လျှင်
 အစုဒဏ္ဍက)။ တာဋ္ဌေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထမ္ပိ၊ လက်ကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ပါဒံပိ၊ ခြေကို
 လည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒံပိ၊ လက်ခြေ ကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဍမ္ပိ၊ နားကိုလည်း။
 ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နာသမ္ပိ၊ နှာခေါင်းကိုလည်း။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဍနာသမ္ပိ၊ နား နှာခေါင်းကိုလည်း။
 ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗိလင်္ဂထာလိကမ္ပိ၊ ပုန်းရည်အိုး၌ ပုန်းရည်လောင်း သကဲ့သို့ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုလည်း ။
 ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ သင်္ခမုဏ္ဍိကံပိ၊ ခရသင်းအတူ (ဖွေးဖွေးဖြူအောင်) ဦးပြီးပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။
 ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ။ (သင်္ခံဝိယ မုဏ္ဍကမ္မကာရဏံ။ ဋီကာ)။ ရာဟုမုခံပိ၊ ရာဟုခံတွင်းသို့ ရောက်
 သော နေမင်း တမူ ပြုခြင်းအမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ရာဟု မုခဂတ သူရိယ သဒိသကမ္မ
 ကာရဏံ။ ဋီ)။ ဇောတိမာလိကမ္ပိ၊ တကိုယ်လုံး မီးပန်း သဖွယ် ဖြစ်အောင် ပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။
 (ဇောတိမာလဝန္တံ ကမ္မကာရဏံ။ ဋီကာ)။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထပဇ္ဇောတိကံပိ၊ လက်ကို
 မီးလျှံသွက်အောင် ရှို့မြှိုက်ခြင်းအမှုကိုလည်း။ (ဟတ္ထပဇ္ဇောတနကမ္မကာရဏံ။ ဋီကာ)။ ကရောန္တိ၊
 ကုန်၏။ ရေကပတ္တိကံပိ၊ ပိန်းရွက်နှင့် တူသောကိုယ်ရေတို့ကို ခွါခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
 စီရကဝါသိကံပိ၊ အဝတ်သဖွယ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရေတို့ကို ဝတ်စေခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
 (သရီရတောဥပ္ပါဠိတဗဒ္ဓစီရကာဟံ၊ နိဝါသာပနကမ္မကာရဏံ။ ဋီကာ)။ ဧဏေယျကံပိ၊ ဧဏေမည်သော
 သား ကောင်ကဲ့သို့ ပြုခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဧဏေမိဂသဒိသကမ္မကာရဏံ။
 ဋီကာ)။ ဗဠိသမံသိကံပိ၊ ချိပ်တို့ဖြင့် အသားတို့ကို ချိတ်ဆွဲခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊
 ကုန်၏။ (ဗဠိသေဟိမံသုပ္ပါဠန ကမ္မကာရဏံ။ ဋီ)။ ကဟာပဏိကံပိ၊ တကျပ်သားချင်း ဖြတ်
 လုံးခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကဟာပဏမတ္တသော ဆိန္ဒနကမ္မကာရဏံ။ ဋီ)။
 ခါရာပတစ္ဆိကမ္ပိ၊ ဆားဆပ်ပျာ ရေတို့ဖြင့် သွန်းလောင်း ခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။
 (တစ္ဆိဘွာ ခါရာဝသိဉ္ဇနကမ္မကာရဏံ။ ဋီ)။ ပလိဗသဝိယပရိဝတ္တိကမ္ပိ၊ တံခါးကျည်ကဲ့သို့ လည်စေခြင်း
 အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပလိဗသဝိယပရိဝတ္တနကမ္မကာရဏံ။ ဋီ)။ ပလာလပိဋ္ဌကံပိ၊
 ကောက်ရိုး အင်ပျဉ်ကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုလိပ်ခြင်း အမှုကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပလာလပိဋ္ဌသ
 ဝိယ သရီရဿ သံဝေလ္လေန ကမ္မကာရဏံ။ ဋီ)။ တတ္တေန၊ လောလောပူသော။ တေလေနပိ၊
 ဆီဖြင့်လည်း။ သြသိဉ္ဇန္တိ၊ သွန်းလောင်းကုန်၏။ သုနခေဟံပိ၊ ခွေးငတ်တို့ကိုလည်း။ ခါဒါပေန္တိ၊
 ခဲစေကုန်၏။ ဇိဝန္တံပိ၊ အရှင်လတ်လတ်ကိုလည်း။ သူလေ၊ တံကျင်၌။ ဥတ္တာသေန္တိ၊ လျှိုကုန်၏။
 ဒာသိနာပိ၊ လည်း။ သိသံကို။ ဆိန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေတို့သည်။ တတ္ထ၊ ၌။ ပ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ၊ သည်သာတည်း။

၁။ ဗိလင်္ဂထာလေ သိတ္တံ ဗိလင်္ဂထာလိကံ၊ တမိဝ ဗိလင်္ဂထာလိကံ။ ။ ပုန်းရည်အိုး၌ ပုန်းရည်လောင်းထည့်
 သကဲ့သို့ ဥက္ကောင်းခံကို ခွါ၍ သံပူရေ လောင်းထည့်၍ ညှဉ်းဆဲခြင်း ဟူလို။
 ၂။ ရေကပတ္တိကမ္မကာရဏန္တိ ရေကပတ္တသဒိသေ သရီရတောပဒ္ဓေ ဥပ္ပါဠနကမ္မကာရဏံဟူသော-ဋီအလို၊
 ရေကပတ္တိ ဟု ရှိစေရမည်။ ရေကဝန္တကမ္မကာရဏံဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ထိုပါဠိ၏ အလို မြက်ကြိုးဖြင့် ဆွဲ၍ လှဲခြင်း
 အမှုကိုလည်း-ဟု ပေး။

ဘိက္ခဝေတို့။ ပုနုစပရံလည်း။ ပ။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ သမ္ပရာယိကော၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော။ အာဒိနဝေါ၊ တည်း။

၁၆၈။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကာမေသ၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂ ဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂ၏ ပယ်ဖျောက်ရာသည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပုဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ နိဿရဏံ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ ပြာဟ္မဏာဝါ၊တို့သည် ၎င်း။ ဝေံ၊ သို့။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေ၊ သာယာဗ္ဗယ်ကိုလည်း။ အဿာဒေတော၊ သာယာဗ္ဗယ် ဟူ၍။ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ အာဒိနဝတော၊ အပြစ်ဟူ၍။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာ ကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ရာဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ န ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဝတ၊ စစ်။ သမံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ကာမေ တို့ကို။ ပရိဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့။ ယထာ၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်။ ပဋိပ္ပန္နော၊ ကျင့်သူသည်။ ကာမေ တို့ကို။ ပရိဇာနိဿတိလတ္တံ့။ တထတ္တာယ၊ (ထိုအကျင့်ဖြင့်) သိခြင်း အကျိုးငှါ။ ပရံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ သမာဒပေဿန္တိတိ၊ ဆောက်တည် စေကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်း သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း ။ပ။ သမာဒပေဿန္တိတိ၊ ဆောက်တည် စေကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

၁၆၉။ ဘိက္ခဝေတို့။ ရူပါနံ၊ ရုပ်တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဗ္ဗယ်သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ပန္နရသ ဝဿုဒ္ဓေသိကာ ဝါ၊ တဆဲငါးနှစ်အရွယ် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကာဝါ၊ တဆဲခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နာတိဒိသာ၊ မမြင့်လွန်းသော။ နာတိရဿာ၊ မနိမ့်လွန်းသော။ နာတိကိသာ၊ မပိန်လွန်းသော။ နာတိထူလာ၊ မဝလွန်းသော။ နာတိကာဠိ၊ မမည်းလွန်းသော။ နာစောဒါတာ၊ မဖြူလွန်းသော။ ခတ္တိသကညာဝါ၊ မင်းမျိုး သတို့သွီးသည်၎င်း။ ပြာဟ္မဏကညာဝါ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး သတို့သွီးသည်၎င်း။ ဂဟပတိကညာဝါ၊ သူကြွယ်မျိုး သတို့သွီးသည် ၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေတို့။ သာကညာ၊ သည်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုတဆဲငါးနှစ် တဆဲခြောက်နှစ် အချိန်၌။ ပရမာ၊ လွန်ကဲသော။ သုဘာ၊ တင့်တယ် သော။ ဝဏ္ဏနိဘာ၊ အဆင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ သို့။ (ပုစ္ဆိ၊ မေး၏)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ မှန်ပါ၏။ (ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေသံ၊ ကုန်၏)။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သုဘံ၊ သော။ ဝဏ္ဏနိဘံ၊ ကို။ ပဋိစ္စါ၍။ ယံသုခံ သောမနဿံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ တည်း။

၁၇၀။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ရူပါနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ အာသီတိကံ ဝါ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ နာဝုတိကံ ဝါ၊ အနှစ်ကိုးဆယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝဿသတိကံ ဝါ၊ အနှစ်တရာ ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇိဏ္ဏံ၊ အိုမင်းသော။ ဂေါပါနသိဝကံ ၊

၁။ ဤ ၁၆၈-စာပိုဒ်မှ စ၍ စာပိုဒ် ဂဏန်းများကို ပြင်၍ ထည့်ထားသည်။ အမေးဝါကျများ၏ ရှေ့၌သာ စာပိုဒ်ဂဏန်းများ ရှိမှ သင့်လျော်မည်။ အဋ္ဌကထာ၌လည်း ဤနည်းသာ စာပိုဒ် ဂဏန်း ရှိသင့်၏။

အချဉ်ကဲ့သို့ ကောက်သော။ ဘောဂုံ၊ ကိုင်းသော။ (ဘောဂူန္တိ ဘဂုံ၊ ဣမိနာ ပိဿ
 ဝက်ဘာဝမေဝ ဒီပေတိ။ အဋ္ဌကထာ။ အတိဝိယ ဝက်တာယ ဘောဂုံ။ ဝိကာ)။ ဒဏ္ဍပရာယနံ၊
 တောင်တော်လျှင် ငှိရာအဖော်ရှိသော။ ပဝေဓမာနံ၊ တုန်တုန်ခိုက်ခိုက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။
 အာတုရံ၊ ကျင်နာသော။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်သော။ ခဏ္ဍဒန္တံ၊ ကျိုးသောသွားရှိသော။
 ပလိတကေသံ၊ ဖြူသောဆံရှိသော။ ဝိလူနံ၊ ကျိုးကြား ဆံပင်ကျွတ်သော။ ခလိတသိရံ၊ ပြောင်ချော
 သော ဦးခေါင်း ရှိသော။ ဝလိနံ၊ အရေတုန်သော။ တိလကာဟတဂတ္တံ၊ မှဲ့စွဲသော ကိုယ်ရှိသော။
 တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ထိုန့မကိုပင်လျှင်။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုငါ့ဘုရား မိန့်ဆိုလတ္တံ့ သော
 စကားကို။ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ပုရိမာ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော။ သုဘာ၊ တင့်
 တယ်သော။ ယာဝဏ္ဏနိဘာ၊ အကြင် အဆင်းသည်။ အတ္တိ၏။ သာဝဏ္ဏနိဘာ၊ သည်။ အန္တရဟိတာ၊
 ကွယ်ပျောက် သလော။ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်သည်။ ပါတုဘူတော၊ ထင်ရှားဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။
 ပုစ္ဆိ၊ ၎င်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပ။ အာဒိနဝေ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အာဗာဓိကံ၊ အနာရောဂါ စွဲကပ်သော။ ဒုက္ခိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 သို့ရောက်သော။ ဗာဠဂိလာနံ၊ အလွန် မကျန်းမာသော။ သကေ မုတ္တကရိသေ၊ မိမိကျင်ကြီးကျင်ငယ်
 ၌။ ပလိပန္နံ၊ နစ်လျက်။ သေမာနံ၊ အိပ်သော။ အညေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ ဝုဠာပိယမာနံ၊ ထစေ
 အပ်သော။ အညေဟိ၊ တို့သည်။ သံဝေသိယမာနံ၊ သိပ်ပေးအပ်သော။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊
 ကိုပင်လျှင်။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ အာဒိနဝေ၊ တည်း။ (ပလိပန္နောတိ။ ပ။ နိမုဂ္ဂေါ ဝုစ္စတိ။ မ ဋ္ဌာ ၁၉၇)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သိဝထိကာယ၊ သင်းချိုင်း၌။ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။
 ဧကာဟမတံဝါ၊ သေပြီး၍ တရက် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒွိဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ နှစ်ရက် ရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ တိဟမတံ ဝါ၊ သေပြီး၍ သုံးရက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓါမာတကံ၊ သေသည်မှ
 အထက် ဖူးရောက်ကြွတက်သော။ ဝိနိလကံ၊ အထူးအားဖြင့် ညှိမသော။ ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ၊ ယိုသောပြည်
 ရှိသော။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကောင်းတည်း ဟူသော။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ (တနည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ဆဋ္ဌတ္ထ၊ ဒုတိယာ
 ဝိဘတ္တိံ ကြံ)။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ပ။ သရိရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ အာဒိနဝေ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဒ္ဓိတံ၊ သော။ ကာကေဟိ ဝါ၊ ကျိုးတို့သည်
 မူလည်း။ ခဠမာနံ၊ စားအပ်သော။ ကုလလေဟိ ဝါ၊ လင်းယုန်တို့သည် မူလည်း။ ခဠမာနံ၊
 သော။ ဂိဇ္ဈေ ဝိဝါ၊ လင်းတတို့သည် မူလည်း။ ခဠမာနံ၊ သော။ ကကေဟိ ဝါ၊ ငှက်ကြီး တုံးပစ်ပျံ့သည်
 မူလည်း။ ခဠမာနံ၊ သော။ သုနခေဝိ ဝါ၊ ခွေးတို့သည် မူလည်း။ ခဠမာနံ၊ သော။ ဗျဂ္ဂေဟိ ဝါ၊
 ကျားတို့သည် မူလည်း။ ခဠမာနံ၊ သော။ ဒီပိဟိ ဝါ၊ သစ်တို့သည် မူလည်း။ ခဠမာနံ၊ သော။ သိဂါလေဟိ
 ဝါ၊ မြေခွေးတို့သည် မူလည်း။ ခဠမာနံ၊ သော။ ဝိဝိဓေဟိ၊ အမျိုးမျိုး နှင့်သော။ ပါဏကဇာကေ-
 ဟိ ဝါ၊ ပိုးအပေါင်းတို့သည် မူလည်း။ ခဠမာနံ၊ သော။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကောင်းတည်း ဟူသော။ တမေဝ
 ဘဂိနိံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ အာဒိနဝေ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဒ္ဓိတံ၊ သော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သံကြီး
 ကွင်းဆက်နှင့်တူသော အရိုးရှိသော။ သမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ နှာရု-
 သမ္ပန္နံ၊ အကြော အခွံ ရှိသော။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကောင်းတည်း ဟူသော။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ကိုပင်လျှင်။
 ပဿေယျ၊ ၎င်း။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ နိမံသလောဟိတံ မက္ခိတံ၊ အသားမရှိ အသွေးတို့ဖြင့်

လိမ်းကျံသော။ နှာရူသမ္ပန္နံ၊ သော။ သရီရံ၊ သော။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ပင်လျှင်။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။
 အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ သော။ အပဂတမံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးမှကင်းသော။ နှာရူသမ္ပန္နံ၊
 သော။ သရီရံ၊ သော။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ၎င်းသာလျှင်။
 အညေန၊ တပါးသော အရပ်၌။ ဟတ္ထဋ္ဌိကံ၊ လက်ရိုးကို။ ပ။ ပါဗဋ္ဌိကံ၊ ခြေ ရိုးကို။ ပ။ ဂေါပုကဋ္ဌိကံ၊
 ဖမြက်ရိုးကို။ ပ။ ဇဿဋ္ဌိကံ၊ ဒူးရိုးကို။ ပ။ ဥရုဋ္ဌိကံ၊ ပေါင်ရိုးကို။ ပ။ ကဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ခါးရိုးကို။ ပ။
 ဖာသုကဋ္ဌိကံ၊ နံရိုးကို။ ပ။ ပိဋ္ဌိဋ္ဌိကံ၊ ကျောက်ကုန်း ရိုးကို။ ပ။ ခန္ဓဋ္ဌိကံ၊ ပခုံးရိုးကို။ ပ။ ဂီဝဋ္ဌိကံ၊
 လည်ပင်းရိုးကို။ ပ။ ဟနုကဋ္ဌိကံ၊ မေးရိုးကို။ ပ။ ဒန္တဋ္ဌိကံ၊ သွားရိုးကို။ ပ။ သီသကဋ္ဌာဟံ၊
 ဦးခေါင်းခွံကို။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိသာဝိဒိသာဝိက္ခိတ္တာနိ၊ အရပ်ထောင့်အရပ်တို့၌ ဖွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော။
 အပဂတသမ္ပန္နာနိ၊ အဆက်အဖွဲ့ မှ ကင်းကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုးတို့ကို။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။
 အာဒိနဝေါ၊ တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ တမေဝ ဘဂိနိံ၊ ၎င်းပင်လျှင်။ သိဝထိကာယ၊ ၌။ ဆဒ္ဓိတံ၊ သော။
 သရီရံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ သေတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ သင်္ခဝဏ္ဏပဋိဘာဂါနိ၊ ခရုသင်း အဆင်းနှင့်
 တူကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ ပုဉ္ဇကိတာနိ၊ အစုအပုံဖြစ်ကုန်သော။ တေရော
 ဝဿိကာနိ၊ နှစ်လွန်ကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ ပူတိနိ၊ ပုပ်ကုန်သော။
 စုဏ္ဏကဇာတာနိ၊ မှန်မှန်ညက်ညက် ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌိကာနိ၊ တို့ကို။ ပဿေယျ၊ ၎င်း။ ပ။ အာဒိ-
 နဝေါ၊ တည်း။

၁၇၁။ (ကိဉ္စ ဘိက္ခဝေ ရူပါနံ နိဿရဏံ ဝါကျကား ရေးသားခဲ့ပြီးစာပိုဒ် ၁၆၈-ကို မှီး၍
 အနက် သမ္ပန်လေ။ ကာမာနံဟူသော ပါဌ်နှင့် ရူပါနံဟူသော ပါဌ်သာထူး၏။)

၁၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာဘွယ်သည်။ ကော စ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာ ကာမတို့မှ။
 ဝိဝိစ္စေ၊ ကင်းဆိတ်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စ ဝေ၊ ၍
 သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ရှိသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရရှိသော။ ဝိဝေကဇံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်
 ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။
 ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဝေကဇံ ပီတိသုခံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သော ပီတိသုခရှိသော။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိ၏
 ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ နေဝ စေတေတိ၊ အားမထုတ်။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ သူတပါး၏ ဆင်းရဲခြင်း
 ငှါလည်း။ န စေတေတိ၊ အားမထုတ်။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ နှစ်ဦးလုံး၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။
 န စေတေတိ၊ အားမထုတ်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ အဗျာဗဗ္ဗိယေဝ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။
 ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အဿာဒံ၊
 သာယာဘွယ်ကို။ အဗျာဗဗ္ဗိပရမံ၊ ဆင်းရဲကင်းခြင်းလျှင် လွန်မြတ်ခြင်း ရှိ၏ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝပသမာ၊
 ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေ

၁။ အဗျာဗဗ္ဗိယေဝါတိ နိဒုက္ခမေဝ၊ အဋ္ဌကထာ။ ဗျာဗာဓနဋ္ဌေန ဗျာဗာဓေ၊ ဗျာဗာဓေဝ ဗျာဗဗ္ဗိ၊
 နတ္ထိ ဧတ္ထ ဗျာဗဗ္ဗိန္နိ အဗျာဗဗ္ဗိ ဒုက္ခရဟိတံ၊ တေနာဟ နိဒုက္ခ မေဝါတိ၊ ဋီကာ။

တတ်သော။စေတသော၊ စိတ်၏။ကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သော တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ဒုတိယံ၊ ဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း၏။ပ။ ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါ၊ စ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပီတိယာ၊ ၎င်း၏။ (ဝပသမာ စ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။ ။စသဒ္ဓါဖြင့်ဆည်း)။ ဥပေက္ခကော၊ စ၊ လျစ်လျူရှုတတ်သည်ဖြစ်၍၎င်း။သတော၊ အောက်မေ့တတ်သည် ဖြစ်၍ ၎င်း။သမ္ပဇာနော၊စ၊ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိတတ်သည်ဖြစ်၍ ၎င်း။ ဝိဟရတိ ၎င်း၏။ သုခဉ္စ၊ တတိယဈာန်ချမ်းသာကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ ယင်းတတိယဈာန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ “ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုနိုင်ပေသသူ။သတိမာ၊သတိနှင့် ပြည့်စုံပေသသူ။သုခဝိဟာရီတိ၊ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိပေသသူ”ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ပြောကြားကုန်၏။တံ၊ တတိယဈာန်ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ဝိဟရတိ၊ ၎င်း၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံ၊ သမယေ ဌံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဈာန်လေးပါးတို့၏ ရှေ့ဥပစာ ခဏ၌ သာလျှင်။ သုခဿ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သောမနဿ၊ဒေါမနဿာနံ စ၊ စေတသိကသုခ စေတသိက ဒုက္ခတို့၏လည်း။ အတ္တင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိ ပါရှိသဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော။ စတုတ္ထဈာန်ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း၏။ပ။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။အဿာဒံ၊ ကို။ အဗျာဗဗ္ဗပရမံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါဒိ၊ ၎င်း၏။

၁၇၃။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ဝေဒနာ၊သည်။အနိစ္စာ၊အ၊ မြဲမရှိ။ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲ၏။ဝိပရိကာမဓမ္မော၊ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိ၏။ (တသ္မာ၊ကြောင့်)။ အယံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ တည်း။

၁၇၄။ (ကိဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာနံ နိဿယဏံ-ဝါကျကား ရေးသားခဲ့ပြီး စာပိုဒ် ၁၆၈-ကိုမှီး၍ အနက် သမ္ပန်လေ၊ ဝေဒနာနံ-ဟူသောပါဠိနှင့် ကာမာနံဟူသောပါဠိသာ ထူး၏၊ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုပေးမြဲ)။

တတိယံ သော။ မဟာဒုက္ခကုန္ဒသတ္တံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၄-ဝုဠဒုက္ခကုန္ဒသုတ်

၁၇၅။ (ဝေ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ။ကော၊သော။သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ နိဂြောဓာရာမေ ဌံ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း၏။ အထ၊၌။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်မည်သော။ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ လောဘော၊ လောဘသည်။ စိတ္တဿ၊ ၎င်း၏။ ဥပက္ခိလေသော၊ ညစ်ညူးကြောင်းတည်း။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ပ။ မောဟော၊ မောဟသည်။ စိတ္တဿ၊ ၎င်း၏။ ဥပက္ခိလေသောတိ၊ ညစ်ညူး

ကြောင်း”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော
 ကာလကပင်လျှင်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ “ဘန္တေ၊ ရား။ လောဘော၊ သည်။
 စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသော၊ တည်း။ ပ။ မောဟော၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဥပက္ကိလေသောတိ၊
 ဟူ၍။ ဝေဉ္ဇ၊ ဤသို့ပင်လျှင်။ ပ။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ အထ စ ပန၊ သို့ သိလျက်လည်း။
 ကေဒါ၊ ရံခါ။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ လောဘဓမ္မာပိ၊ လောဘတရားတို့သည်လည်း။ ပရိယာဒါယ၊
 ကုန်ခမ်း စေ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ (ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌန္တိတိ ခေပေတွာတိဋ္ဌန္တိ။ ဌ။ ။အချို့
 သော အရာဌာနတို့၌ ဂဟဏတ္ထ ရှိ၏။) ဒေါသဓမ္မာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ မောဟဓမ္မာပိ၊ တို့သည်
 လည်း။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယံ၊ ၏။ ယေန၊ အကြင် တရား
 ကြောင့်။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ လောဘဓမ္မာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။
 မေ၊ ၏။ အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်သေးသော။ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်။ ကောသုနာမာတိ၊ အဘယ်
 မည်သော တရားနည်း ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။
 အဝေါ၊ ပြီ။

၁၇၆။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယေန၊ အကြင် တရားကြောင့်။ ကေဒါ၊ ရံခါ။ တေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊
 ကို။ ပ။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ တေ၊ ၏။ အပ္ပဟိနော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ သော
 ဝေထိလောဘ ဒေါသ မောဟသာလျှင်တည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ တေ၊ သင်၏။ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားအပေါင်းသည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။
 ပဟိနော၊ မပယ်အပ်ပြီးသည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ တံ၊ သည်။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ နအဇ္ဈာဝသေယျာသိ၊
 မနေရာ။ ကာမေ၊ ကာမတို့ကို။ နပရိဘုဉ္ဇေယျာသိ၊ မခံစားရာ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယသ္မာစ၊
 အကြင်ကြောင့်ကား။ တေ၊ သည်။ သော ဝေဓမ္မော၊ ထိုတရားအပေါင်းကိုပင်လျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။
 အပ္ပဟိနော၊ မပယ်အပ်သေး။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သည်။ အဂါရံ၊ ၌။ အဇ္ဈာဝသသိ၊ ၏။ ကာမေ၊
 ကာမတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇသိ၊ ခံစား၏။

၁၇၇။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ “ကာမာ၊ ကာမတို့သည်။ အပ္ပဿာဒါ၊ နည်းသော သာယာဖွယ်
 ရှိကုန်၏။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသော ဆင်းရဲ ရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိကုန်၏။
 ဣ၊ ဤကာမတို့၌။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျောတိ၊ များ၏”ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရိ-
 ယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကသည်။ (၏ လည်း ပေးနိုင်သည်။ ပညာယ ၌စပ်)။ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊
 ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ငြားအံ့။ သော စ သော ဝေ၊
 ထိုအရိယာသာဝကသည်ပင်လျှင်။ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့ကို။ အညတြေ၊ ကြည့်၍သာလျှင်။
 အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြေ ဝေ၊ ကြည့်၍ သာလျှင်။ ပီတိသုခံ ဝါ၊ ပီတိသုခရိသော
 စျာန်နှစ်ပါး အပေါင်းကို၎င်း။ တတော၊ ထိုစျာန်နှစ်ပါးအပေါင်းထက်။ သန္တတရံ၊ အလွန်
 ငြိမ်သက်သော။ အညံဝါ၊ တပါးသောအထက်စျာန်နှစ်ပါး အထက် မဂ်နှစ်ပါးကို၎င်း။ နာဂိဂစ္ဆတိ၊
 မရ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အနာဝဇ္ဇီ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိသည်။
 နေဝ တာဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယတောစခေါ၊ အကြင်
 အခါ၌ကား။ အရိယသာဝကဿ၊ သည်။ “ကာမာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘိယျောတိ၊”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧတံ၊

၁။ ပညာယာတိ ဝိပဿနာပညာယ။ (ဌ) ။ ဝိပဿနာပညာယာတိ အရိယာမဂ္ဂပညာယ။ (ဋိ)

ဤကာမဂုဏ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မာ၊ အားဖြင့်။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ သုဒ္ဓိဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စ၊ ထိုအရိယသာဝကသည်ပင်လျှင်။ပ။ အဓိဂစ္ဆာတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌ပင်လျှင်။ အနဘိသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မယုတ္တိ၊ ငါသည်လည်း။ပ။ သုဒ္ဓိဋ္ဌ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောစ၊ ထိုငါသည်ပင်လျှင်။ပ။ တတော၊ ထိုဈာန်နှစ်ပါး အပေါင်းထက်။ သန္တတရံ၊ သော။ အညံ ဝါ၊ အထက်ဈာန်နှစ်ပါး မဂ်လေးပါးကို၎င်း။ နာဇ္ဈမံ၊ မရပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ကာမေသုတိ၌။ အနာဝဇ္ဇိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း မရှိသူဟူ၍။ နေဝ တာဝ ပစ္စညာသံ၊ ဝန်မခံသေး။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယ တော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မေ၊ သည်။ပ။ သုဒ္ဓိဋ္ဌ၊ သည်။ အဟောသိပြီ။ သောစ၊ ထိုငါဘုရားလောင်းသည်ပင်လျှင်။ပ။ အဇ္ဈမံ၊ ရပြီ။ အထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ကာမေသု တိ၌။ အနာဝဇ္ဇိ၊ ဟူ၍။ ပစ္စညာသံ၊ ဝန်ခံပြီ။

၁၇၈။ (ဤစာပိုဒ်ကို မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် ၁၆၆-၇-၉-တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၁၇၉။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကုခဋ၊ လင်းတနှင့် တူသော အထွဋ်ရှိသော။ဝါ၊ အထွဋ်တို့၌ လင်းတရှိသော။ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ဝိဟ၊ ရာမိ၊ ၏။ တေန သမယေန၊ ၌။ သမ္ပဘုလ၊ ကုန်သော။ နိဂဏ္ဏာ၊ တက္ကဒ္ဒန်းတို့သည်။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ဣသိဂိလိတောင်နံပါး၌။ ကာဠသိလာယံ၊ ကျောက်ညို၌။ အာသနပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်သော နေရာရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဘဋ္ဌကာ၊ မတ်တတ်ရပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဥဒ္ဒယေဝ ဌိတကာ ဟောန္တိ အနိသိန္နာ။ဋ္ဌ)။ ဩပက္ကမိကာ၊ မိမိလုံ့လဖြင့် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ စပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ သာယနသမယံ၊ ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိုယ်တော်တည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ၌။ ကာဠသိလာ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ယေန၊ ၌။ တေ နိဂဏ္ဏာ၊ တို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမံ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိဘွာ၊ ၍။ တေ နိဂဏ္ဏေ၊ တို့ကို။ “အာဝသော နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ အာသနပဋိက္ခိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥဗ္ဘဋ္ဌကာ၊ မတ်တတ်ရပ်ကုန်လျက်။ ဩပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ပ။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ကိန္နု ဝေဒယထာတိ၊ အဘယ်ကြောင့်ခံစားကုန်သနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေ နိဂဏ္ဏာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ “အာဝသော၊ ငါ့ရှင် ဂေါတမ၊ နာလုပ္ပတ္တော၊ နာလုပ္ပတ္တမည်သော။ နိဂဏ္ဏော၊ သည်။ သဗ္ဗညု၊ (အခါခပ်သိမ်း) အလုံးစုံကိုသိ၏။ သဗ္ဗဒဿာတိ၊ (အခါခပ်သိမ်း) အလုံးစုံကို မြင်၏။ စရတော စ၊ သွားစဉ်၎င်း။ တိဋ္ဌတော စ၊ ရပ်စဉ်၎င်း။ သုတ္တဿ စ၊ အိပ်ပျော်စဉ်၎င်း။ ဇာဂရဿစ၊ နိုးစဉ်၎င်း။ သဘတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ မေ၊ ၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှုထင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ သော၊ ထိုနာလုပ္ပတ္တသည်။ ဘော နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ ကဋ္ဌကာယ၊ ကြမ်းသော။ ဣမာယ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲ့သော အကျင့်ဖြင့်။ နိဇ္ဇိရေထ၊ ဆွေးမြေ့ ရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပြုနိုင်ခဲ့သော

အကျင့်၌။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ အကြင်
 စောင့်ရှောက် အပ်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊ ကုန်၏။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ယံ သံဝုတာ၊
 ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ မကောင်းမှု
 ကံကို။ အကရဏံ၊ မပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဣတိ၊ သို့။ ပုရာဏာနံ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။
 ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ တပသာ၊ အကျင့်ဖြင့်။ ဗျန္တိဘာဝါ၊ ကင်းသည့် အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ နဝါနံ၊
 အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့ကို။ အကရဏာ၊ မပြုခြင်းကြောင့်၎င်း။ အာယတိံ၊ ။ ၌။ အနဝဿ
 ဝေါ၊ မပျိုးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အာယတိံ၊ ။ ၌။ အနဝဿဝါ၊ မပျိုးခြင်းကြောင့်။ ကမ္မက္ခယော၊
 ကံတို့၏ ကုန်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ကမ္မက္ခယော၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခက္ခယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏
 ကုန်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဒုက္ခက္ခယော၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာက္ခယော၊ ဒေဝဒနာတို့၏
 ကုန်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝေဒနက္ခယော၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗံ ဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲသည်။
 နိဇ္ဇိဏံ၊ ဆွေးမြေ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုနာဠပုတ္တ၏
 စကားသည်သာလျှင်။ အမှာကံ၊ (ထို) ငါတို့အား။ (ငါတို့၏ စိတ်၌ဟူ၍ သော်လည်း မောဂ္ဂလ္လာန်
 အလို ပေးလေ)။ ရုစတိ စေဝ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ ခမတိစ၊ အလိုလည်းကျ၏။ တေန စ၊
 ထိုနာဠပုတ္တ၏ စကားဖြင့်သာလျှင်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အမှာတိ၊ ကုန်၏”
 ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ ။

၁၈၀။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ နိဂဏ္ဏော၊
 တို့ကို။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဟုဝမေဝ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး
 သာလျှင်တည်း။ န နာဟုဝမ၊ မဖြစ်ကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဇာနာ-
 ထ ကိံ ပနာတိ၊ သိကြကုန်၏လော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင် ဂေါတမ၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။
 မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ အကရမေဝ၊ ပြုကုန်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ န နာကရမ၊
 မပြုကုန်ပြီးသည် မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထကိံ ပနာတိ၊ လော” ဟူသော။
 ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ တည်း။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။
 ဝေရူပံ ဝါ ဝေရူပံဝါ၊ ဤ သို့ ဤ သို့သဘောရှိသော။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ အကရမ၊ ပြုပြီးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
 တုမေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထကိံ ပနာတိ၊ လော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။
 ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ တည်း။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊
 ဆင်းရဲသည်လည်း။ နိဇ္ဇိဏံ၊ ဆွေးမြေ့ပြီ။ ဧတ္တကံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ လည်း။ နိဇ္ဇိရေတဗ္ဗံ၊ ဆွေးမြေ့
 ရ၏။ ဧတ္တကမ္မံ၊ သော။ ဒုက္ခေ ဝါ၊ သည်လည်း။ နိဇ္ဇိဏော၊ သော်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။
 နိဇ္ဇိဏံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထ ကိံ ပနာတိ၊ လော” ဟူ
 သော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ တည်း။ “အာဝုသော
 နိဂဏ္ဏာ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပင်လျှင်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၎င်း။

၁။ အတ္ထိ ခေါ် ဘောနိဂဏ္ဏ။ ပ။ နိဇ္ဇိရေထဣတိ ပုရာဏာနံ ကမ္မာနံ တပသာ ဗျန္တိဘာဝါ၊ အကြောင်း တချက်၊
 ယံ ပနေတ္ထ တေရဟိ။ ပ။ တံ အာယတိံ ပါပဿ ကမ္မဿ အကရဏံ၊ ဣတိ နဝါနံ ကမ္မာနံ အကာရဏာ၊ အကြောင်း
 တချက်။ ၎င်းအကြောင်း နှစ်မျိုးလုံးသည် အာယတိံ အနဝဿဝေါ၏ အကြောင်းချည်းတည်း။ တပသာ
 ဗျန္တိဘာဝါ၌ -တပဟူသည် ကာဠသိလာယံ ဥဗ္ဗဋ္ဌကာ ဟောန္တိ အာသနပဋိက္ခိတ္တာ-ဟု ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ပင်
 တည်း။

ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒါ ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဇာနာထ ကိံ ပနာတိ၊ လောဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော။ပ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ သာတည်း။ အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်လျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌှံ။ အဟုဝမေဝ၊ တည်း။ န နာဟုဝမာ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ နဇာနာထ ကိံရ၊ မသိရုံ၊ ကြလေကုန်။ပ။ ဥပသမ္ပဒါ ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း။ န ဇာနာထကိံရ၊ ကုန်။ “အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့မသိသည် ရှိသော်။ လောကေ၊ ဌှံ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ လုပ္ပာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၏။ (လုပ္ပာဘိသောရာ၊ ဌီ)။ လောဟိတပါဏိနော၊ သွေးပေသော လက်ရှိကုန်၏။ ကုရုရကမ္မန္တာ၊ ကြမ်းတမ်းသော အမှုရှိကုန်၏။ (ကုရုရကမ္မန္တာတိ ဒါရုဏကမ္မာ-ဌီ)။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ပစ္စာဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ နိဂဏ္ဌေသု၊ တို့၌။ ပဗ္ဗဇန္တိတိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ သုခံ၊ ကို။ န ခေါ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ မရထိုက်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ ရထိုက်၏။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ သုခံ၊ ကို။ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ သည်။ စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ မာဂဓော၊ မာဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ များသော စစ်သည် ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည် ။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တဗ္ဗယျ၊ ၎င်း။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မတာ ဂေါတမေန၊ ထက်။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ရှိသူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။ “အာယသ္မန္တေဟိ နိဂဏ္ဌေဟိ၊ တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်ကေန်။ သဟသာ၊ အဆော တလျှင်။ အပ္ပဋိသင်္ခါ၊ မဆင်ခြင်မှု၍ ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ အပ်ပြီ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုအရာ၌။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ ဂေါတမောဝါ၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့တွင်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သုခဝိဟာရိတရော န၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိသူနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗောတိ မေးအပ်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်ကေန်၊ သဟသာ၊ လျှင်။ အပ္ပဋိသင်္ခါ၊ ၍ ။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြီ။ အပိစ၊ ကား။ တေ၊ ဤစကားသည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်(ထား) ပါစေတော့။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ ၌ပင်လျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ မာဂဓော၊ သော။ပ။ သုခဝိဟာရိတရော န၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။

“အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှု။ တုမေဝ၊ သင်တို့ကိုပင်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုအရာ၌။ ပဋိပုစ္ဆိသာမိ၊ အံ့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့် ။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏ (စိတ်၌။) ခမေယျ၊ နှစ် သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုအမေးကို။ ဗျာကရေယျာထ၊ ကုန်ရာ၏။ အာဝုသော နိဂဏ္ဌာ၊ တို့။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာယေန၊

၁။ မဟာဝိယာ သေနာယ သမန္နာဂတတ္တာ သေနိယော-ဟူသော ဒီ ၁၊ ၂၄၉-အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ များသော စစ်သည် ရှိသော-ဟု အနက် သမ္ပန်သည်။ သေနိယောတိ တထာ နာမံ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာ အလို သေနိယော၊ သေနိယ မည်သော ဟု အနက်သမ္ပန်ရမည်။ သေနိယောတိ သေနာယ သမ္ပန္နော။ ဗိမ္ဗိသာရောတိ တထာနာမံ-ဟု ဝိဋ္ဌ ၁၊ ၂၅၇-၌ ဖွင့်လှက်ရှိသဖြင့် ဤအဋ္ဌကထာ၌လည်း သေနိယောတိ သေနာယ သမ္ပန္နော ဗိမ္ဗိသာရောတိ၊ တထာနာမံ-ဟု ဝိဋ္ဌ ၁၊ ၂၅၇-အတိုင်းရှိလျှင် သင့်မြတ်ရာ၏။

ကိုယ်ဖြင့်။ အနိဗ္ဗာနော၊ မတုန်လှုပ်သည် ဖြစ်၍ ။ ဝါစံ၊ ကို။ အဘာသမာနော၊ မပြောဆိုမူ၍။ သတ္တရတ္တိန္ဒြိယိ၊ ခုနစ်ညဉ့် ခုနစ်နေ့ တို့ပတ်လုံး။ ကေန္တသုခပဋိသံဝေဒီ၊ ချမ်းသာတမျိုးတည်းကိုသာ ခံစားလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ တံ၊ ထိုအမေးကို။ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ပြီ။

“အာဝုသော နိဂဏ္ဍာ၊ တို့။ မာဂဓော၊ သော။ ပ။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အနိဗ္ဗာနော၊ ၍။ ဝါစံ၊ ကို။ အဘာသမာနော၊ ၍ ။ သတ္တရတ္တိန္ဒြိယိ၊ လုံး။ ပ။ ကေ ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ တညဉ့်တနေ့ပတ်လုံး။ ကေန္တသုခပဋိသံဝေဒီ၊ ချမ်းသာ တမျိုးတည်း ကိုသာ ခံစားလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။

“အာဝုသော နိဂဏ္ဍာ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပ။ ဝိဟရိတုံ၊ ငှါ။ ပဟောမိ၊ ၍။ အာဝုသော နိဂဏ္ဍာ၊ တို့။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မာဂဓော၊ သော။ ပ။ ရာဇာ ဝါ၊ သည်၎င်း။ အဟံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာ စွာနေလေ့ရှိသူနည်း။ တံ၊ ထိုအမေးကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာဝ ဂေါတမော၊ သည်သာလျှင်။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယေန၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ သော။ ရညာ၊ မင်းထက်။ သုခဝိဟာရိတရော၊ သာလွန်၍ ချမ်းသာစွာ နေလေ့ ရှိသူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။ (ဣဒမဝေါစံ။ ပ။ အဘိနန္ဒု-ပေးမြဲ)။

စတုတ္ထံ၊ သော။ စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-အနုမာနသုတ်

၁၈၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရမြို့၌။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ ဘေသကဋ္ဌာဝနေ၊ ဘေသကဋ္ဌတော၌ ။ ဝိဟရတိ၊ ၍။

တတြ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာဝုသော ဘိက္ခုဝေါတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင်ဟူ၍။ အာယသ္မာတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်၏

၁။ အညာဟိ ဝေဒနာဟိ အဝေါမိသံ ကေန္တံ သုခံ ကေန္တသုခံ။ တဿ ပဋိသံဝေဒီ၊ တေနာဟ-နိရန္တရသုခပဋိသံ ဝေဒီတိ-ဟူသော ဤဋီကာနှင့်အညီ ကေန္တသုခံနှင့် ပဋိသံဝေဒီကို သမာသ်အဖြစ်ဖြင့် တွဲ၍ သမ္ပန်လိုက်သည်။ ပါဠိ၌ ကေန္တသုခံ ပဋိသံဝေဒီ။ အဋ္ဌကထာ၌ ကေန္တသုခံ ပဋိသံဝေဒီတိ နိရန္တရသုခံ ပဋိသံဝေဒီ-ဟု ရှိသည်။ နိဂ္ဂဟိတာဂမ-ကြံသော် ဋီကာနှင့် ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့ ညီညွတ်ရာ၏။ သို့သော် သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ အဿသိဿာမိ-ဟူသော သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိကဲ့သို့ ပဋိသံဝေဒီ၏ အယျဉ် နိဂ္ဂဟိတံမဲ့ သမာသ် ရှိခြင်းသာ ကောင်း၏။

၂။ ပဲစိမ်းငုံ တော၌-ဟု နိဿယဟောင်း၌ ပြန်ဆိုသည်။ ဘေသကဋ္ဌာတိ ဝုစ္စတိ သမ္ပဏ္ဍဂစ္ဆံ၊ ကေစိ သေတ ရုက္ခန္တိ ဝဒန္တိ။ တေသံ ဗဟုလတာယ ပန တံ ဝနံ ဘေသကဋ္ဌာဝနန္တေဝ ပညာယိတ္ထ။ ဘေသောနာမ ကော ယက္ခော အယုတ္တကာရီ တဿ တတော ဂဋ္ဌတဋ္ဌာနတာယ တံ ဝနံ ဘေသကဋ္ဌာဝနံ နာမ ဇာတန္တိ ကေစိ။ ဋီ။

(စကားကို)။ ပစ္စယောသံ၊ ရှေးရှုနာကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဝဒန္တ၊ ဆိုဆုံးမပါကုန်လော့။ (အဟံ၊ သည်။) အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ ဝစနိယော၊ ဆိုဆုံးမထိုက်သူသည်။ အမှီ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေပိ ပဝါရေတိ၊ အကယ်၍ ပင်ဖိတ်စေကာမူ။ သောစ၊ ထိုရဟန်းကား။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဆိုဆုံးမခက်သော စကား နှိုသူသည်။ ဒေါဝစဿကရဏောဟိ၊ ဆုံးမခက်သူ၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မောဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ အက္ခမော၊ ဆုံးမကို မခံနိုင်သည်။ အနုသာသနံ၊ အဆုံးအမကို။ အပုဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ၊ အရိုအသေ အားဖြင့် မခံယူသည်။ ။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုထိုက်သူ ဟူ၍။ န စေ မညန္တိ၊ မှတ်လည်းမမှတ်ထင်ကုန်။ အနုသာသိတဗ္ဗံ၊ ဆုံးမထိုက်သူဟူ၍။ န စ မညန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မိ ပုဂ္ဂလော ဌံ။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက်သူဟူ၍။ န စ မညန္တိ၊ ကုန်။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒေါဝစဿကရဏာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တို့သည်။ ကတမေ စ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်။ (ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်ချီးမွမ်းခြင်းကို တောင့်တခြင်းပင်တည်း)။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ အလိုတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတော၊ လိုက်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယမှီ၊ အကြင်တရားကြောင့်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမှီ၊ ဤတရားသည်လည်း။ ဒေါဝစဿကရဏော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တုက္ကံသကော၊ မိမိကိုယ်ကို မြှင့်တင်တတ်သည်။ ပရဝမ္ဘိ၊ သူတပါးကို ရှုံ့ချတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယမှီ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တုက္ကံသကော၊ သည်။ ပရဝမ္ဘိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမှီ၊ သည်လည်း။ ဒေါဝစဿကရဏော၊ သော။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနေော၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသည်။ ကောဓာဘိဘူတော၊ အမျက်သည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယမှီ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမှီ၊ သည်လည်း။ ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနေော၊ ရှိသည်။ ကောဓဟေတု၊ အမျက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပနာပံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

၁။ အစားအသောက် အလုပ်အကိုင် စသည်၌ လကျာလက်ကို သုံးစွဲခြင်းသည် လောကထုံးစံအားဖြင့် မှန်ကန်သည်။ လက်ဝဲလက်ကို သုံးစွဲခြင်းသည် လောကထုံးစံအားဖြင့် မမှန်။ ထိုကို ရည်၍ အပုဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ-ဟု လောကသို့ လိုက်၍ ဟောတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ အယံ အနုသာသနံ ပဒက္ခိဏတော န ဂဏှာတိ၊ ဝါမတော ဂဏှာတိ-ဟု ဖွင့်သည်။ သဒ္ဒတ္ထအားဖြင့် လကျာ(ထုံးစံ)အားဖြင့် မခံယူသည်ဟု-ပေး။ ဗျတိရေကတ္ထအားဖြင့် လက်ဝဲဆန်သော အားဖြင့် ခံယူသည်ဟု ပေး။ (န + ပဒက္ခိဏ + ဂါဟိ)ဟု ပုဒ်ခွဲ။ လကျာကိုအမြတ်၊ လက်ဝဲကို အယုတ်ဟူသော လောကအယူအဆလိုက်၍ ဒက္ခိဏာကို အရိုအသေဟု ဝေါဟာရတ္ထ ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဋီကာ၌ကား ပကာရေဟိ အာဝဟံ ပဒက္ခိဏံ၊ တတော ပဒက္ခိဏတော ဂဟဏသလော ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ၊ န ပဒက္ခိဏဂါဟိ အပဒက္ခိဏဂါဟိ-ဖွင့်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊ ရှိသည်။ ကောဓဟေတု၊
ကြောင့်။ အဘိသင်္ဂီ၊ အလွန်ငြိကပ်ထိပါးလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကောဓနော၊ ရှိသည်။ ကောဓသာမန္တာ၊
အမျက်၏အနီး၌။ ဝါစံ၊ စကားကို။ နိစ္ဆာရေတာ၊ မြှက်ဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ပ။ ဓမ္မော၊
တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ စောဒကရဟန်းသည်။
စောဒိတော၊ စောဒနာအပ်သည်ရှိသော်။ စောဒကံ၊ စောဒကရဟန်းကို။ ပဋိပ္ပရတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ပ။
ဓမ္မော၊ တည်း။ (ပဋိသဒ္ဓေါ ပစ္စတ္တိကပရိယာယော၊ ဖရဏံ ဝါယမနံ ဣဓ တထာဝဋ္ဌာနန္တိ- ဋီကာ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊
သော်။ စောဒကံ၊ ကို။ အပသာဒေတိ၊ မောင်းမဲ၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ သော်။
စောဒကဿ၊ စောဒကသို့။ ပစ္စာရောပေတိ၊ တဖန်တင်၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စောဒကေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ သော်။
အညေနညံ၊ အကြောင်းတပါးဖြင့် အကြောင်းတပါးကို။ ပဋိစရတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။
ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေတိ၊ ညွှတ်စေ၏။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို၎င်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ပြစ်မှား
ခြင်းကို၎င်း။ အပုစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို၎င်း။ ပါတုကရေတိ၊ ထင်ရှားပြု၏။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အပဒါနေ၊ မိမိအကျင့်၌။ (အပဒါနေတိ
အတ္တနော စရိယာယ-ဋ္ဌ)။ န သမ္မာယတိ၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံမပြေဆိုနိုင်။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ မက္ခိ၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို ချေဖျက်တတ်သည်။ ပဋ္ဌာသီ၊ အင်တူပြိုင်ဘက်
ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ဣဿုကီ၊ ငြူစုစောင်းမြောင်းလေ့ရှိသည်။ မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုလေ့ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဧ။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဋ္ဌော၊ စဉ်းလဲသည်။ မာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသူသည်။ ဟောတိ၊
ဧ။ပ။ ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ထဒ္ဓေါ၊ ခက်ထန်သည်။ အတိမာနီ၊ အလွန်မာန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ပ။
ဓမ္မော၊ တည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သန္တိဋ္ဌိပရာမာသီ၊ မိမိအယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်တတ်သည်။
အာဓာနဂ္ဂါဟီ၊ မြဲမြံစွာ စွဲလမ်းတတ်သည်။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ပ။ ဓမ္မော၊
တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒမ၊ ဤတရားတို့ကို။ ဒေါဝစဿကရဏာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတို့
ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၈၂။ (အနုယ၊ ဗျတ္တိရေကမျှသာ ထူးတော့၏)။

၁၈၃။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထို တဆဲ့ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ောင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ (ကမ္မတ္တတာဝသေနပန အဋ္ဌကထာယံ အတ္တာ

နန္ဒိ ပစ္စုတ္တေ ဥပယောဂဝစနံ ကတွာ ဝုတ္တံ။ ဋီကာ)။ “ယော အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ ယုတ်မာသောအလိုရှိသည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ လိုက်၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သူတည်း။ အမနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးစေတတ်သူတည်း။ အဟဉ္ဇေဝ၊ ငါသည်လည်း။ ပါပိစ္ဆော၊ ရှိသည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (=အသ + ယျေ + မိ) အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ပရေသံ၊ တို့၏။ အပ္ပိယော၊ သည်။ အမနာပေါ၊ သည်။ အသန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏” ဟူ၍ ။ ဝေ၊ သို့။ အနုမိနိတဗ္ဗံ၊ အဖန်ဖန်နှိုင်းချိန်အပ်၏။ (လိင်္ဂိပလ္လာသတည်း)။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနန္တေန၊ နှိုင်းချိန်၍ သိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ န ဘဝိဿာမိ အံ။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ န ဘဝိဿာမိတိ၊ အံ” ဟူ၍ ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ (ဤမှ နောက် ၁၇၃-စာပိုဒ် အဆုံးအထိ တူပြီ)။

၁၇၄။ အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထို တဆဲ့ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည် ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ “အဟံ၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ အမိ၊ ကိန္နတိ၊ ဖြစ်လေသလော” ဟူ၍ ။ ဝေ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခိ-တဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ “အဟံ၊ သည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ အမိတိ၊ ၏” ဟူ၍ ။ ဝေ၊ သို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အံ။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံယေဝ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ “အဟံ၊ သည်။ ပါပိစ္ဆော၊ သည်။ နအမ္ပ၊ မဖြစ်။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ န အမိတိ၊ မဖြစ်” ဟူ၍ ။ ဝေ၊ သို့။ သစေပနဇာနာတိ၊ အံ။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနာ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အဖန်တလဲလဲ ကျင့်သုံးသည်ဖြစ်၍။ တေနောပိတိပါ-မောဇ္ဇေန၊ ထိုနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ (ဤမှနောက် တဆဲ့ငါး ဝါကျအထိ မထူးပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ အပ္ပဟီနေ၊ မပယ်အပ်သေးကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သစေသမနုပဿတိ၊ အကယ်၍မြင်အံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေသံ အကုသလဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဝါယမိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ ပဟီနေ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အကုသလေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သစေ ပန သမနုပဿတိ၊ အကယ်၍မြင်အံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပ။ ဝိဟာတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ပုဝါ၊ ပျိုနုသော။ မဏ္ဍနဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်လေ့ သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိဝါ၊ သည်၎င်း။ ပုရိသော ဝါ၊ သည်၎င်း။ ပရိသုဒ္ဓော၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်သော။ အာဒါသေ ဝါ၊ မှန်၌၎င်း။ အစ္စ္စေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေ ဝါ၊ ရေခွက်၌၎င်း။ သကံ မုခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ တတ္ထထို မိမိမျက်နှာရိပ်၌။ ရဇံ ဝါ၊ မြူအညစ်အကြေးကို၎င်း။ အဂံဏံ ဝါ၊ အပြင်အနားကို၎င်း။ သစေ ပဿတိ၊ အကယ်၍မြင်

အံ့။တဿေဝ ရဇဿ ဝါ၊ ကိဂ္ဂင်း။ တဿေဝ အင်္ဂဏဿ ဝါ၊ ကိဂ္ဂင်း။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမတိ၊ အားထုတ်၏။ တတ္ထုဉ္စ၊ ရဇံ ဝါ၊ ကိဂ္ဂင်း။ အင်္ဂဏံ ဝါ၊ ကိဂ္ဂင်း။ နော စေ ပဿတိ၊ အံ့။ တေနော။ ထိုမမြင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ “မေ၊ ငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ မေ၊ ငါ၏ (မျှန်နှာခိပ်သည်။) ဝဘ၊ စင်စစ်။ ပရိသုဒ္ဓန္တိ၊ စင်ကြယ်လေစွ” ဟူ၍။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေပေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဝိဟာတဗ္ဗန္တိ၊ နေရာ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော ဧတဒဝေါစ- ဝယ် ဧတဒဝေါစ- ဤ ပြန်သတ်၊ ဤတွင် အာကာရ ဆုံးသည်။ ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒု- ပေးမြဲ)။

ပဉ္စမံ၊ သော။ အနုမာနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-စေတောခိလသုတ်

၁၇၅။ (ဧဝံ မေ သုတ်။ ပ။ ပစ္စယောသံ ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ စေတောခိလာ၊ စိတ်ကိုကြမ်းထမ်းစေ တတ်သော တရားတို့ကို။ (စေတော တေဟိ ခိလယတိ ထဒ္ဓဘာဝံ အာပဇ္ဇတီတိ စေတောခိလာနိ။ ဋီ)။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ စေတောဝိနိဗ္ဗာ၊ စိတ်ကို နှောင်ဖွဲ့တတ် သော တရားတို့ကို။ အသမုစ္ဆန္တော၊ မဖြတ်အပ်ကုန်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဣမသ္မိ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝုဒ္ဓိ၊ သီလဖြင့် ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရုဇ္ဇိ၊ မဂ်ဖြင့် စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပြန်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိယတီတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံ၊ သော။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အပ္ပဟီနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သော။ စေတောခိလာ၊ စိတ်ကို ကြမ်းထမ်းစေ တတ်သော တရားတို့သည်။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ တွေးတောပင်ပန်း၏။ နာမိမုစ္ဆတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္ပသိဒတိ၊ မကြည်လင်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တရိ၊ ၌။ ကင်္ခတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ၏။ နာမိမုစ္ဆတိ၊ နိုင်။ န သမ္ပသိဒတိ၊ လင်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာတပ္ပိယ၊ အပူတပြင်းဦးစွာ အားထုတ်ခြင်းငှါ။ အနုယောဂါယ၊ အထပ်ထပ်အားထုတ်ခြင်းငှါ။ သာတစ္စာယ၊ အမြဲမပြတ် အား ထုတ်ခြင်းငှါ။ ပဓာနာယ၊ ဦးစွာ အထပ်ထပ် မပြတ် အားထုတ်ခြင်းငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အာတပ္ပိယ၊ ငှါ။ အနုယောဂါယ၊ ငှါ။ သာတစ္စာယ၊ ငှါ။ ပဓာနာယ၊ ငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။ ဧဝံ၊ သို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပဌမော၊ သော။ အယံ စေတော ခိလော၊ သည်။ အပ္ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ သတ္တရိ အရ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်နှင့် ဂုဏ်တော် နှစ်မျိုးကို မူချ ဥပစာ နှစ်နည်း အဋ္ဌကထာဖွင့်၍ ကင်္ခတိကို ဒုဗ္ဗလဝိမတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆတိကို မဇ္ဈိမဝိမတိ၊ နာမိမုစ္ဆတိကို ဗလဝတီ ဝိမတိ၊ နသမ္ပသိဒတိကို တိဝိဓဝိမတိ-ဟု ဋီကာ ခွဲခြားဖွင့်ဆိုသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မေ၊ တရား၌ ။ပ။ အပ္ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံသေ၊ အရိယသံသာ၌။ ပ။ အပ္ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ပ။ အပ္ပဟီနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌။ ကုပ္ပိ-
တော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္တမနော၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ အာဟတစိတ္တော၊ ထိပါး
သော စိတ်ရှိသည်။ ခိလဇာတော၊ ငြောင့်တံသင်းကဲ့သို့ ဖြစ်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊ ဧ။။ တဿ၊ထိုရဟန်း၏။ပ။ န နမတိ၊
မညွတ်။ပ။ ဟောတိ၊ ဧ။။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အပ္ပဟီနော၊ ကုန်သော။ စေတောခိလာ၊ တို့သည်။
ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၈၆။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အသမုစ္ဆိန္ဒာ၊ မဖြတ်အပ်သေးကုန်သော။ စေတောဝိနိဗ္ဗန္တာ၊
စိတ်ကိုနှောင်ဖွဲ့တတ်သော တရားတို့သည်။ကတမေ ပဉ္စ၊အဘယ်ငါးပါးတို့သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်သနည်း။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ ဂိလေသာကာမ၌။ အဝိတရာဂေါ၊
မကင်းသော ရာဂရှိသည်။ အဝိတစ္ဆန္ဒော၊မကင်းသော ဆန္ဒရှိသည်။ အဝိတပေမော၊ မကင်းသော
ချစ်ခြင်းရှိသည်။ အဝိတပိပါသော၊ မကင်းသော မှတ်သိပ်ခြင်း ရှိသည်။ အဝိတပရိဋ္ဌာဟော၊
မကင်းသော ပူလောင်ခြင်းရှိသည်။ အဝိတတဏှော၊ မကင်းသော တဏှာရှိသည်။ ဟောတိ၊ဧ။။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဟောတိ၊ ဧ။။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယေ၊ မိမိကိုယ်၌။ပ။ ဟောတိ၊ ဧ။။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊လည်း။ ရူပေ၊ ပြင်ပရုပ်၌။ပ။ ဟောတိ၊ ဧ။။ (ရူပ-အရ သကပရိက္ခာရ
ဉာဘိမိတ္တ စသည်ကိုယူ-ဋီကာ-)။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊လည်း။ ယာဇဒတ္တံ၊ အလိုရှိသလောက်။
ဥဒရာဝဒေဟကံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်။ (ဥဒရာဝဒေဟကန္တိ ဥဒရပူရံ-ဌ)။ ဘုဒ္ဓိတု၊စား၍။ သေယျ
သုခံ၊ အိပ်ရာကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောချမ်းသာကို။ ပဿသုခံ၊ ဝဲယာ နံတောင်းပြောင်းလဲ၍ ဖြစ်သော
ချမ်းသာကို။ မိဒ္ဓသုခံ၊ အိပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ချမ်းသာကို။ (မိဒ္ဓသုခန္တိ နိဒ္ဓါသုခံ-ဌကထာ)။
အနုယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲယှဉ်စေသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊ ဧ။။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။အသမုစ္ဆိန္ဒော၊သည်။
ဟောတိ၊ ဧ။။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဒေဝနိကာယံ၊
နတ်ပြည်ကို။ “အဟံ၊သည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤစတုပါရီသုဒ္ဓိသီလဖြင့်၎င်း။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊
ဤစုတင်စသော အကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ဣမိနာတပေနဝါ၊ ဤဂိလေသာတို့ကို ပုပန်
စေတတ်သော အကျင့်ဖြင့်၎င်း။ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ဤမေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်သော မြတ်သော
အကျင့်ဖြင့်၎င်း။ ဒေဝေါ ဝါ၊တန်ခိုးကြီးသော နတ်သည်သော်၎င်း။ ဒေဝညတရော ဝါ၊အမှတ်မရှိ

၁။ ဓမ္မအရ ပရိယတ္တိဓမ္မနှင့် ပဋိဝေဓဓမ္မကိုသာ ယူ၊သိက္ခာယ ဟု ဟောလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့် ပဋိပတ္တိဓမ္မ-မယူအပ်။

တန်ခိုးနည်းသော နတ်သည်သော်၎င်း။ ဘဝိဿာမီတိ၊ ဖြစ်အံ့” ဟု။ ပဏိဓာယ၊ တောင့်တ၍။
ဗြဟ္မာရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အဿ၊ထိုရဟန်း၏။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ
စေတောဝိနိဗ္ဗာ၊ တို့ကို၊ အသမုစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ န ဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။
၁၈၇။ ၁၈၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ပ။ သုသမုစ္ဆိန္နာ၊ ကောင်းစွာ
ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အနွယကို ဗျတိရေက ပြန်၍ ဟောထားသည်။ သို့အတွက်
မထူးတော့ပြီဖြစ်၍ မရေးသားတော့ပြီ)။

၁၈၉။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော
သမာဓိ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊
ဖြစ်စေ၏။

ဝီရိယသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသောသမာဓိ၊အားထုတ်ခြင်း ဟူသော
သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံကို။ ဘာဝေတိ၊၏။

စိတ္တသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ၊ အားထုတ်ခြင်း ဟူသော
သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။

ဝိမံသာသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူ
သော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံကို။ဘာဝေတိ၊၏။ ဥဿောဠိယေဝ၊ လွန်စွာ အားထုတ်
ခြင်းသည် သာလျှင်။ ပဉ္စမိ၊ ငါးခုမြောက်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဥဿောဠိပန္နရသင်္ခါရသမန္နာဂတော၊ ဥဿောဠိအဝင်အပါ တဆယ့်ငါး
အင်္ဂါတို့နှင့်ပြည့်စုံသော။သ-သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိနိဗ္ဗိဒါယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲခြင်း
ငှါ ။ဘဗ္ဗော၊ထိုက်၏။သမ္မောဓာယ၊ မဂ်လေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ အနုတ္တရဿ၊
အတုမရှိမြတ်သော။ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ။အဓိဂမာယ၊
ရခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မ၏။ အဏ္ဏာနိ၊
ဥတို့သည်။ အဋ္ဌ ဝါ၊ ရှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒသဝါ၊ ဆယ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒွါဒသဝါ၊ ၁၂-လုံးတို့
သော်၎င်း။အဿ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တာနိ၊ထိုဥတို့ကို။ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ကြက်မသည်။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
အဓိသယိတာနိ၊ ဝပ်အပ်ကုန်သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိသေဒိတာနိ၊ ကိုယ်ငွေပေးအပ်ကုန်သည်။သမ္မာ၊
စွာ။ ပရိဘာဝိတာနိ၊ ကြက်နို့ဖြင့် ထုံအပ်ကုန်သည်။ အဿ၊ ကုန်ရာ၏။ တဿာ ကုက္ကုဒ္ဓိယာ၊ ထို
ကြက်မ၏။ “ဣမေ ကုက္ကုဒ္ဓ ပေါဘကာ၊ ဤကြက်ငယ်တို့သည်။ ပါဒနခသိခါယ ဝါ၊ ခြေသည်းဖျား
ဖြင့်၎င်း။ မုခတုဏ္ဏကေနဝါ၊ နှုတ်သီးဖြင့်၎င်း။ အဏ္ဏကောသံ၊ ဥခုံကို။ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။

၁။ အဋ္ဌကထာ၌ ယောဂက္ခေမဿာတိ စတုဟိ ယောဂေဟိ ခေမဿ အရဟတ္တဿ-ဟု ဖွင့်သည်။ ကာမတော
ဇာယတိဘယံ-၌ ဘယ၏ အယှဉ်အပါဒါန် ဖြစ်သကဲ့သို့ ခိဓာတ်ဖြင့် ပြီးသော ခေမာကိုလည်း ဘိဓာတ်နှင့် အလားတူ
ယူ၍ စတုဟိ ယောဂေဟိ-ဟု အပါဒါန် ဖွင့်ဟန်ရှိသည်။

သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့် ။ အဟောဝတ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇေယျန္တိ၊ ပေါက်ကုန်မှုကား ကောင်းလေစွ”
 ဟူ၍ ။ ဝေံသိ ။ ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည် ။ ဂိဉ္ဇာပိ နဥပုဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍သော်ကား မဖြစ်ရာ ။ အထ
 ခေါ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း ။ တေ ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကာ၊ တို့သည် ။ ပါဒနဒသိခါယ ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း ။
 မုခတုဏ္ဏကေနဝါ၊ဖြင့်၎င်း ။ အဏ္ဏကောသံ၊ ဂိ၊ ပဒါလေတွာ၊ ၍ ။ သောတ္တိနာ၊ သဖြင့် ။ အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇေတုံ၊
 ဖောက်ခွဲခြင်းငှါ ။ ဘဗ္ဗာဝ၊ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့ ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင် ။ ဝေံ
 သို့ ။ ပ ။ အဓိဂမာယ၊ ငှါ ။ ဘဗ္ဗောတံ၊ ထိုက်၏” ဟူသော ။ တေံ၊ ဂိ၊ အဝေါစ၊ ပြီ ။ ။ (သုတ်အစ
 ဘဂဝါ တေဒဝေါစ-ဝယ် တေဒဝေါစ-၌ ပြန်စပ် ။ ဣဒမဝေါစ ။ ပ ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ) ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော ။ စေတောခိလသုတ္တံ၊ သည် ။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ ။

၇-ဝနပတ္တသုတ်

၁၉၀ ။ (ဝနပတ္တပရိယာယံ၊ ဝနပတ္တသုတ် ဒေသနာကို ဝ ဟုပေး၊ ကြွင်းလွယ်ပြီ) ။

၁၉၁ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့ ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌ ။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော ။ ဝနပတ္တံ၊
 တောအုပ်ကို ။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍ ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏ ။ တံ ဝနပတ္တံ၊ ဥပနိဿာယ၊ ၍ ။ ဝိဟရတော၊
 သော ။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား ။ အနုပဋ္ဌိတာ၊ မထင်ဘူးသော ။ သတိ စေဝ၊ သတိသည်လည်း ။
 န ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင် ။ အသမာပိတံ၊ မတည်ကြည်ဘူးသော ။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း ။ နသမာဓိယတိ၊
 မတည်ကြည် ။ အပရိက္ခိကာ၊ မကုန်သေးကုန်သော ။ အာသဝါ စ၊ အာသဝတို့သည်လည်း ။ ပရိက္ခယံ၊
 ကုန်ခြင်းသို့ ။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန် ။ အနုပတ္တံ၊ မရောက်ဘူး ။ မရဘူးသေးသော ။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
 မြတ်သော ။ ယောဂက္ခေမဉ္စ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်း ။ နာနုပါပုဏ္ဏာတံ၊
 မရောက် (မရ) ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းသည် ။ ဇိဝိတပရိက္ခာရာ၊ အသက်၏အဆောက် အဦဖြစ်ကုန်
 သော ။ ယေစ ဣမေ စိဝရပိဏ္ဏပါတ သေနာသန ဂိလာနုပုဗ္ဗယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာ၊ အကြင် သင်္ကန်း
 ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာတို့ကို ။ သမုဒါနေတဗ္ဗာ၊
 ဆောင်ယူအပ်ကုန်၏ ။ တေ၊ ထိုသင်္ကန်း ။ ပ ။ ပရိက္ခရာတို့သည် ။ ကသိရေန၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းသဖြင့် ။
 သမုဒါဂစ္ဆန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ။ ၂ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့ ။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည် ။ “အဟံ၊ သည် ။ ဣမံ ဝနပတ္တံ
 ဂိ၊ ပ ။ သမုဒါဂစ္ဆန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဣတံ၊ သို့ ။ ပဋိသဉ္စိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏ ။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့ ။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည် ။ ရတ္တိ ဘာဂံ ဝါ၊ ညပိုင်း၌သော်၎င်း ။ ဒိဝသဘာဂံ ဝါ၊ နေ့ပိုင်း၌သော်
 ၎င်း ။ တမှာ ဝနပတ္တာ၊ မှ ။ ပက္ခမိတဗ္ဗံ၊ ဖဲသွားရ၏ ။ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မနေရာ ။ (ရတ္တိကောဋ္ဌာသေဝါ
 ဒိဝါကောဋ္ဌာသေဝါ-အဋ္ဌကထာ) ။

၁ ။ ဋီကာ၌ ဝနိယတိ ဝိဝေကကာမေဟိ ဘဇိယတိ ဝနတေဝါ တေ အတ္တသပ္ပတ္တိယာ ဝသနတ္ထာယ ယာစန္ဒော
 ဝိယဟောတိတိ ဝနံ-ဟု ဝနကို ဝစနတ္ထ ပြု၏ ။ ပတိဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထ ဝိဝေကကာမာ ။ ယဟာမိပ္ပေတဝိသေသာဓိဂမေနာတိ
 ပတ္တံ၊ ဝနေသု ပတ္တံ ဂဟနဋ္ဌာနေ သေနာသနံ ဝနပတ္တံ-ဟု ဝနပတ္တကို ဝစနတ္ထပြု၏ ။ ပရိယာယပုဒ်ကိုလည်း ပရိယာယတိ
 အတ္တနော ဖလံ ပရိဂ္ဂဟေတွာ ဝတ္တတိတိ ပရိယာယော ဟု ပြုလျှင် ကရဏ ရ၏ ။ ပရိယာယတိ ဒေသေတဗ္ဗမတ္တံ
 ပတိဋ္ဌပေတိတိ ပရိယာယော-ဟု ပြုလျှင် ဒေသနာရသည်ဟု ဋီကာဆရာဖွင့်ဆို၏ ။

၂ ။ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းမရ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုလည်း မရသော တောအုပ်ကိုပြုသည် ။

၁၉၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဝနပတ္ထံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ပ။ တေ၊ ထိုသင်္ကန်း။ ပ။ တို့သည်။ အပ္ပကသိရေန၊ မဆင်းရဲမပင်ပန်း သဖြင့်။ သမုဒါဂစ္ဆန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံ ဝန ပတ္ထံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ရှိ။ ဝိဟရာမိ၊ ဧ။ ပ။ အဟံ၊ သည်။ စိဝရဟေတု၊ သင်္ကန်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ န ပန ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သူမဟုတ်။ ပိဏ္ဍပါတ ဟေတု၊ ဆွမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပ။ သေနာသနဟေတု၊ ကျောင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ ပ။ ဂိသာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရဟေတု၊ သူနာတို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ န ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက် သူမဟုတ်။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်လည်း။ ဣမံ ဝနပတ္ထံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ရှိ။ ဝိဟရတော၊ သော။ မေ၊ ဧ။ ပ။ နာနုပါပုဏာမိတိ၊ မရောက်”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သင်္ခါပိ၊ ဆင်ခြင်၍လည်း။ တမှာ ဝနပတ္တာ၊ မှ။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ရာ ၂ ။

၁၉၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ပ။ တသ္မိံ ဝနပတ္ထေ၊ ဌိ။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ နပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရာ ၃ ။

၁၉၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယာဝဇီဝမ္ပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ တသ္မိံ ဝနပတ္ထေ၊ ဌိ။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဧ။ နပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရာ ၄ ။

၁၉၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌိ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ပ။ နိဂမံ၊ နိဂုံးကို။ ပ။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ပ။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို။ ပ။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ရှိ။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရတ္တိဘာဝံ၊ သော်၎င်း။ ဒိဝသဘာဝံ ဝါ၊ သော်၎င်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အနာ ပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားမူ၍။ (အနာပုစ္ဆာယ အနာပုစ္ဆိတော ဟု ဆိုလိုလျက် တွာ၏ ကာရိယ-ယကျေ သည်)။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ အစဉ်မလိုက်အပ်။

၁၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သင်္ခါပိ၊ ရှိလည်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အာပုစ္ဆာ၊ ပန်ကြား၍။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ နာနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ရာ။

၁၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သင်္ခါပိ၊ ရှိလည်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ဧ။ န ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲသွားရာ။

၁၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန၊ ဌိကား။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယာဝဇီဝမ္ပိ၊ လည်း။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ဧ။ အပိ၊ စင်စစ်။ ပနုဇ္ဇမာနေနပိ၊ နှင်ထုတ်အပ်သော်

၁။ သင်္ခါပီတိ ဝေသမဏဓမ္မဿ အနိပုဇ္ဇနဘာဝံ ဇာနိတွာ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် သင်္ခါဌိ တွာ၏ ကာရိယ-ယ ကြေသည်ဟု မှတ်။
 ၂။ အရဟတ္တဖိုလ်မရ ပစ္စည်းလေးပါးကိုသာ ရသော တောအုပ်ကို ပြသည်။
 ၃။ ပစ္စည်းလေးပါးကို မရ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာ ရသော တောအုပ်ကိုပြသည်။
 ၄။ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းရ ပစ္စည်းလေးပါးကိုလည်း ရသော တောအုပ်ကိုပြသည်။

လည်း။ န ပက္ခမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲသွားရာ။ (တနည်း အင်္ဂါ စင်စစ်။ ပနုဇ္ဇမာနေနပိ၊ နှင်ထုတ်ခြင်း ခံရသည် လည်းဖြစ်သော။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ န ပက္ခမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲသွားအပ်။ ဥပနိဿယပုဂ္ဂိုလ်၏ နှင်ထုတ် ခြင်း ခံရစေကာမူ မဖဲသွားအပ်ဟူလို)။ ။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)

သတ္တမံ၊ သော။ ဝနပတ္တသတ္တံ၊ သည်။ နိဠိတံ၊ ပြီ။

ဂ-မဓုပိဏ္ဍိကသုတ်

၁၉၉။ (ဝေံ မေ သုတံမှ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိက္ခန္ဓာအထိ ပေးမြဲ)။ ယေန၊ ဌံ။ မဟာဝနံ၊ တောကြီး သည်။ (ဟိမဝန္တာတောစပ်၌ သဘာဝအလျောက် အလိုလိုပေါက်ရောက်နေသော သယံဇာတ တောကြီး၊ ဌ။ ဌီ)။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေနေခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ မဟာဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတု၊ ရှိ။ ဗေလုဝလဋ္ဌိကာယ၊ ဥသျှစ်ပင်ပျို၏။ မူလေ၊ အနီး၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေသန့်စင်ရန် အလို့ငှါ။ နိဿိဒါနေတော်မူပြီ။ ဒဏ္ဍပါဏိ၊ ဒဏ္ဍပါဏိမည်သော ။ သက္ကော ပိ၊ သာကီဝင်မင်းသည်လည်း။ ဇင်္ဘာဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်ကို။ အနုစကံ၊ မမာနေ၊ ဤရောက် ထိုရောက် စကြံ ရှောက်လျက်။ အနုဝိစရမာနေ၊ ထိုထိုကြိုကြို လှည့်လည်လျက်။ ယေန၊ ဌံ။ မဟာဝနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ပ။ ဝိဘိသာရေတု၊ ရှိ။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ ဩလုဗ္ဗ၊ ထောက်၍ ။ ။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ ကိံဝါဒိ၊ အဘယ်အယူ ရှိသနည်း။ ကိံ အက္ခာယိဘိ၊ အဘယ်သို့ ဟောကြားလေ့ရှိသနည်း ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သဒေဝကေ၊ သော။ သမာရကေ၊ သော။ သဗြဟ္မကေ၊ သော။ လောကေ၊ ဌံ၎င်း။ သဿ၊ ဧကဗြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌၎င်း။ ယထာ ဝါဒိ၊ အကြင်အယူရှိသူသည်။ လောကေ၊ ဌံ။ ဧကေနစိ၊ တစုံတယောက်နှင့်အတူ။ ဝိဂ္ဂယ၊ ငြင်းခုံ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ယထာ စ ပန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်ကား။ ကာမေဟိ၊ ကာမ တို့နှင့်။ ဝိသံယုတ္တံ၊ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ အကထံကထိံ၊ သို့လော သို့လော ယုံမှား မရှိသော။ ဆိန္နကုက္ကုစ္စံ၊ ပြတ်အပ်ပြီးသော စက်ဆုပ်ဘွယ်ရာ ကိုယ်စိတ် အမူအရာရှိသော။ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝအဆက်ဆက်၌။ ဝါ၊ ဘဝကြီးငယ်၌။ ဝိဘတက္ခံ၊ ကင်းသောတဏှာရှိသော။ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ထို မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ သညာ၊ ကိလေသာနှင့် ယှဉ်သော သညာတို့သည်။ ဝါ၊ ကိလေသာတို့သည်။ နာနုသေန္တိ၊ အစဉ်လိုက်၍ မဖြစ်ကုန်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ဝေံဝါဒိ၊ ဤသို့ အယူရှိ၏။ ဝေံအက္ခာယိ၊ ဤ သို့ ဟောကြားလေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ။

၁။ ငယ်ရွယ်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း ဝါသနာအလျောက် တုတ်ကိုင်ဆောင်သော ကြောင့် ဒဏ္ဍော ပါဏိမိ အဿာတိဟူသော ဝစနတ္ထအရ ဒဏ္ဍပါဏိဟု ဝိသေသနမ-သည်။
၂။ တောင်ဝှေး တုတ်အဖျား၌ လက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ခပ်အုပ်အုပ် ကိုင်ပြီး၊ ၎င်းကိုင်ထားသော လက်၏ လက်ဖမိုး ပေါ်၌ မေးတင်ကာနေသည်ကို ဒဏ္ဍမောလုဗ္ဗ-ဟု ဆိုလိုသည်။ ။
၃။ ယထာတိ ယေနကာရဏေန-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ယထာသည် အနိယတ်။ ဝေံဝါဒိ။ ပ။ ဝေ အက္ခာယိသည် နိယတ်၊ ယထာ၏ နိယတ် တိုက်ရိုက်ပင် မဟုတ်သော်လည်း အကြင်အကြောင်းကြောင့် ကာမ ဝိသံယုတ္တအကထံကထိ-ဖြစ်သောဗြာဟ္မဏသို့ ကိလေသာဘို့ အစဉ်လိုက်ကုန်။ ထိုအကြောင်းကို ငါဘုရားဟော တော်မူသည်ဟု ဟောရာ ရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဝေံဝါဒိ ဝေမက္ခာယိ-သည် ယထာ၏ သွယ်ဝိုက်သော နိယတ် တမျိုးပင်ဟူလို။ တဉ္စ ကာရဏံ အဟံ ဝဒါမိတိ အသမေတ္တ အတ္ထော။ အဋ္ဌကထာ။

ဝေဝုတ္တော၊ သော။ ဒဏ္ဍပါဏိ၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ သြကမေတ္တာ၊
ညိတ်၍။ ဇိဝံ၊ လျှာကို။ နိလ္လာဋေတာ၊ ထုတ်၍။ တိဝိသာခံ၊ အရေးသုံးကြောင်းရှိသော။ နလာဋ္ဌိကံ၊
နဖူးရေးကို။ နလာဋ္ဌေ၊ နဖူး၌။ ဝုဋ္ဌာပေတာ၊ ထစေ၍။ ဒဏ္ဍံ၊ ကို။ သြလုဗ္ဗ၊ ထောက်၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

၂၀၀။ အထ ခေါ၊ ဦး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ နိသိဒ္ဓိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခုဝေ၊
တို့။ ပ။ ဒဏ္ဍံ၊ ကို။ သြလုဗ္ဗ၊ ၍။ ပက္ကာမိတိ၊ ပြီ” ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

၂၀၁။ ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။
ကိံ ဝါဒိ၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ လောကေ၊ ဦး။ ကေနစိ၊ နှင့်အတူ။ ဝိဂ္ဂယ၊ ငြင်းခုံ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊
မတည်သနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ကာမေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဝိသယုတ္တံ၊ ၍။ ဝိဟရန္တံ၊
သော။ အကထံကထံ၊ သော။ ဆိန္နကုက္ကုစ္စံ၊ သော။ ဘဝါဘဝေ၊ ဦး။ ဝီတတဏှံ၊ သော။ တံဗြာဟ္မဏံ၊
သို့။ သညာ၊ တို့သည်။ ကထဉ္စပန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ကား။ နာနုသေန္တိတိ၊ အစဉ်လိုက်၍
မဖြစ်ကုန်သနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်အကြောင်း
ကြောင့်။ ပုရိသံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပပဉ္စသညာသင်္ခါ၊ ပပဉ္စတရားတို့နှင့် ယှဉ်သော သညာအစုတို့သည်။ ဝါ၊
ပပဉ္စတရားအစုတို့သည်။ (သညာအနက်မဲ့)။ သမုဒါစရန္တိ၊ အချင်းခပ်သိမ်း အထက်ထက်၌ ပိုင်းခြား
သော အားဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအကြောင်းတို့၌။ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သည်။
အဘိဝဒိတဗ္ဗံ၊ အလွန်ပြောဆိုဖွယ်သည်။ အဇ္ဈောသိတဗ္ဗံ၊ မျှမတတ်စွဲယူဖွယ်သည်။ စေနတ္ထိ၊ အကယ်၍
မရှိအံ့၊ သေဝ၊ ဤမရှိခြင်းသည်ပင်လျှင်။ ရာဂါနုသယာနံ၊ ရာဂါနုသယတို့၏။ အန္တော၊ အဆုံးတည်း။ ပ။
ဧသေဝ၊ ပင်လျှင်။ ဒဏ္ဍာဒါနသတ္တာဒါနကလဟင်္ဂဟဝိဝါဒတုဝံတုင်ပေသညမုသာဝါဒါနံ၊ တုတ်ကို ဆွဲကိုင်
ခြင်း၊ ထားကို ဆွဲကိုင်ခြင်း၊ ခိုက်ရန်ဖြင့်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်း၊ ကိုယ်လက်ထိပါး၍ ငြင်းခုံခြင်း၊ နင် နင်ဟု
ဆိုခြင်း၊ ကုန်းတိုက်ခြင်း၊ မုသားပြောဆိုခြင်းတို့၏။ အန္တော၊ တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအကြောင်းတို့၌။ ပါပကာ၊
ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။
ဣဒံ၊ ကို။ ဝတောန၊ ၍။ သုဂတော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။

၂၀၂။ အထခေါ၊ ဦး။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲ၍ မကြာမြင့်မီ။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊
တို့၏။ “အာဝုသော၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ယတောနိဒါနံ။ ပ။ နိရုဇ္ဈန္တိတိ၊” ဟူသော။
ဣဒံ ဥဒ္ဓေသံ ဤပါဠိကို။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိသိတော၊ ဟောတော်မူ၍။ ဝိတ္တာရေန၊

၁။ အဘိနိသိဒ္ဓေယျာတိ အဘိဘင်္ဂတော အဇ္ဈောတ္ထရိတော နိသိဒ္ဓေယျ-ဟူသော ကင်္ခါပဌမနည်းအလို နာနု-
သေန္တိ-၌ အနုသည် အနုမန၊ သမုဒါစရန္တိ၌ အာသည် အဘိဘဝနတ္ထံ။ သို့မဟုတ် မရိယာဒတ္ထကို ဟောသော
ကြောင့် ကမ္မပုဝစနိယ မဟုတ်ရကား ယင်းတို့၏ အယှဉ်ဖြစ်သော တံ ဗြာဟ္မဏံ ပုရိသံ-ဟူသော ဒုတိယန္တ ပုဒ်
တို့ကို ကမ္မတ္ထ ယောဇနာသည်။ ဘုမ္မတ္ထေ ဝါ ဧတံ ဥပယောဂဝစနံ၊ မဉ္ဇေ ဝါ ပိဋေ ဝါ နိသိဒ္ဓေယျဝါ နိပုဇ္ဇေယျ ဝါတိ
အတ္ထော ဟူသော ကင်္ခါ ဒုတိယနည်းအလို နာနုသေန္တိ၌ အနုသည် ပဒသောဘနတ္ထံ။ ဘူတပုဗ္ဗဂတိက နည်းအရ
ဥပသဂ္ဂမတ္ထဖြစ်သောကြောင့် ကမ္မပုဝစနိယ ဖြစ်ရကား ၎င်း ကမ္မပုဝစနိယ၏ အယှဉ်ဖြစ်သော တံဗြာဟ္မဏံကို
၌-ဟု သတ္တမုတ္ထ ယောဇနာအပ်၏။ တံဗြာဟ္မဏံ အနု၊ ထိုမကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော သူ၌။ နုသေန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟု
ယောဇနာဟူလို။ သမုဒါစရန္တိ ပုဒ်ကိုကား သဗ္ဗသော ဥဒ္ဓံ ဥဒ္ဓံ မရိယာ ဒါယ ပဝတ္တန္တိ၊ မရိယာဒတ္ထောဟိ အယမာကာ
ရော၊ တေန စ ယောဂေန ပုရိသန္တိ ဥပယောဂဝစနံဟု ဋီကာဖွင့်သောကြောင့် ပုရိသံကို ကမ္မတ္ထေဒုတိယာဖြင့်သာစီရင်
ကမ္မပုဝစနိယယုတ္တေ-၏ အစီအရင်မဟုတ်သောကြောင့် ပုရိသံ၊ ဦး။ သမုဒါစရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု မပေးလင့်။ သံ-ဥ-အာ
တို့လည်း ဥပသဂ္ဂမတ္ထသာ၊ ကမ္မပုဝစနိယ မဟုတ်။

အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘဇိတော၊ မဝေဘန်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ဘဂဝဘာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဘန်အပ်သော။ ဣမဿ ဥဒ္ဓေသဿ၊ ဤပါဠိ၏။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇေယျန္တတိ၊ ဝေဘန်နိုင်ရာသနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ဘိက္ခု၏။ “အယံ ခေါ အာသဿာ မဟာကစ္စာနော၊ ဂိ။ သတ္တု၊ စေ၊ ဘုရားသည်လည်း။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ဝိညုနံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်လည်း။ သမ္ဘာဝိတော၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ အာသဿာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်လည်း။ ပ။ ဝိဘဇိတံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ ယေန၊ ဌ။ အာသဿာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဘေန၊ သို့။ ဥပသက်မေယျာမ၊ ကုန်ရာ၏။ ဥပသက်မိတော၊ ကုန်၍။ အာသဿန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။ ဧတံ အတ္တံ၊ ကို။ ယံနုပဋိပစ္စေယျာမာတိ၊ မေးရပါကုန်မှုကား ကောင်းလေ့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အထခေါ တေ ဘိက္ခု၊ ယေနာယသဿာ မဟာကစ္စာနောမှ အပရိသေသာ နိရုဇ္ဈန္တိတိ- အထိလွယ်ပြီ)။ အာဝုသော ကစ္စာနာ၊ န။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ မိ။ တေသံ နော အမှာကံ၊ ထိုငါဘို့၏(စိတ်၌)။ “ဣဒံ နော အာဝုသော ဘဂဝါ သံခိတ္တေန။ ပ။ ဝိတ္ထာရေန အတ္တံ ဝိဘဇေယျာတိ၊ ယု”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ကစ္စာနာ၊ န။ တေသံနော အမှာကံ၊ တို့၌။ အယံ ခေါ။ ပ။ ပဋိပစ္စေယျာမာတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာသဿာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ဝိဘဇိတံ၊ ဝေဘန်တော်မူပါလော့ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။ (တေ ဘိက္ခု၊ အာသဿန္တံ မဟာကစ္စာနံ ဘေဒဝေါစံ-မှ ဘေဒဝေါစံ-ကို ပြန်စပ်သည်)။

၂၀၃။ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကို အလိုရှိသော။ သာရဂဝေသိ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ရှာရန်အလို့ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝဘော၊ အနှစ်ရှိသော။ မဟတော၊ ကြီးသော။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဣလံ၊ အမြစ်ကို။ အတိက္ကမ္မေဝ၊ လွန်၍သာလျှင်။ ခန္တံ၊ ပင်စည်ကို။ အတိက္ကမ္မ ဝေ၊ သာလျှင်။ သာခါပလာသေ၊ အခက်အရှက်၌။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏ ဟူ၍။ မဉ္ဇေယျ၊ အောက်ပေရာ၏။ အာသဿန္တံ၊ တို့၏။ (ဣဒံ၌ စပ်)။ သတ္တရိ၊ သည်။ သမ္မုခိဘူတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်ပါလျက်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အတိသိတော၊ လွန်၍။ အမှေတို့ကို။ ဘေမတ္တံ ဤအနက်သဘောကို။ ပဋိပစ္စိတဗ္ဗံ၊ မေးအပ်၏ဟူ၍။ ယံမညထ၊ အကြင်အောက်ပေရာ၏။ ဣဒံ၊ ဤ သို့ အောက်ပေခြင်းသည်။ ဝေသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာသဘောရှိ၏။ ၂။

၁။ အတ္တံ ဟူသော ဒုတိယန္တပုဒ်နှင့် အဝိဘတ္တဿ-ဟူသော ကမ္မဝါစက ပုဒ်တို့ တွဲစပ်နေပုံဆန်း၏။ သဒ္ဓါနည်း စဉ်းစားရှာကြံလေ။
 ၂။ ဋီကာ၌ကား ဝေသမ္ပဒန္တိ ဝေ သမ္ပဒေနကံ ဝေ ပဿိတဗ္ဗံ ဣဒံ မမ အဇ္ဈေသနံ-ဟု ဖွင့်၏။ ဋီကာအလို ဝိဘဇတာယသဿာ မဟာကစ္စာနော-ဟူသော ဝါကျကို ဣဒံဖြင့် စွဲစေလိုသည်။ အာသဿန္တံ၊ တို့၏။ ဣဒံ၊ ဤ ငါအား အကျယ်ဝေဘန်ပြဘို့ လာရောက် တောင်းပန်နေခြင်းသည်။ ဝေသမ္ပဒံ၊ ဤသာရတ္ထိကော-စသည်ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ပြခဲ့သော သဘောရှိ၏။ ဟုပေး။ စာပိုဒ် ၁၄၉ ဝေ သမ္ပဒမိဒံ သာရိပုတ္တဝဒါမိ-ဟူသော ဝါကျ၌ကား ဝေ သမ္ပဒမိဒံသာရိပုတ္တ ဝဒါမိ ဣမမိ ကာရကံ-၏ ဝေရူပမေဝ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သောကြောင့် ဝေနှင့် သမ္ပဒံကို မတွဲပဲ ဣဒံနှင့်သမ္ပဒံတွဲပြီးလျှင် သမ္ပဒံကို ကရကတ္တသား၍ ယောဇနာခဲ့ပြီ။ ဝေ သမ္ပဒမိဒံ-ဝါကျနှင့် စပ်၍ အရာအား လျော်စွာအနက်ပေး။

အာဝုသော၊ တို့။ဟိ၊ မှန်၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနံ၊ သိထိုက်သည်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်
မူသည်သာတည်း။ ပဿံ၊ မြင်ထိုက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူသည်သာတည်း။ (တနည်း။
ဇာနံ၊ သိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဇာနာတိ၊ သာတည်း။ ပဿံ၊ မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ပဿတိ၊ သာတည်း။)
စက္ခုဘူတော၊ စက္ခုငါးပါးသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဥာဏဘူတော၊ ဥာဏ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဓမ္မဘူတော၊
ဗောဓိပက္ခိယတရားသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မဘူတော၊ မဂ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ (တနည်း။
စက္ခုဘူတော၊ ပညာမျက်စိသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဥာဏဘူတော၊ ဥာဏ်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။
ဓမ္မဘူတော၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားသဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မဘူတော၊ မဂ်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။)
ဝတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူတတ်၏။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်စေသော အားဖြင့် ဟော
ကြားတော်မူတတ်၏။ အတ္ထဿ၊ သစ္စာလေးပါး၏အနက်ကို။ နိဇ္ဇေဘာ၊ ထုတ်ဆောင်တော်မူတတ်၏။
အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒါတာ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ ဓမ္မဿာမိ၊ တရားရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။
တသာဂတော၊ ရှေးဘုရားအတူ ဟောတော်မူတတ်၏။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တေမတ္ထံ၊ ကို။
ယံပဋိပုဇ္ဈေယျာထ၊ အကြင်မေးကုန်ရာ၏။ တေဿ၊ ထိုမေးခြင်း၏။ သောစေဝ ကာလော၊ ထိုအခါသည်
သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။
ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ တသာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်သားဆောင်ထားကြ
ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ် မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော ကစ္စာနာန။ အဒ္ဓါ၊
မချွတ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ သည်သာတည်း။ (ပဿံ ပဿတိမှ အတ္ထံ ဝိဘဇိတံ-အထိ
မထူးပြီ)။ အာယသ္မာမဟာကစ္စာနော၊ သည်။ အဂရုံကဘ္ဘာ၊ ဝန်လေးသည်ကို မပြုမူ၍။ (ဝန်လေး
သည်ဟု သဘောထားတော်မူဘဲ)။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဘန်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့
လျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ပ။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊
သည်။—

၂၀၄။ အာဝုသော၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ယတောနိဒါနံ၊ ပ။ နိရုဇ္ဈန္တိတိ၊
ဟူ၍။ ယံဥဒ္ဓေသံ၊ ကို။ ပ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဿ၊ သော။ ဝိတ္တာရေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ သော။ ဣမဿ
ဥဒ္ဓေသဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။
အာဇာနာမိ၊ ၏။ (သိပုံ အခြင်းအရာကို ပြလို၍ စက္ခုဉာဝုသော ပဋိစ္စ-စသည် မိန့်သော်)။

အာဝုသော၊ တို့။ စက္ခု စ၊ စက္ခုပသာဒကို၎င်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ စက္ခု
ဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။
ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊

၁။ ဒဿနပရိကာယကဋ္ဌေနာတိ ယထာ စက္ခု သတ္တာနံ ဒဿနတ္ထံ ပရိဏေတိ၊ ဧဝံ လောကဿ ယထာ
ဝဒဿန သာဓနတော ဒဿနကိစ္စပရိကာယကဋ္ဌေန စက္ခု ဘူတော-ဟူသော ဋီကာ ပဌမနည်းသည် စက္ခု ဝိယ
ဘူတော စက္ခုဘူတောတိ ဝေမေတေသု ပဒေသု အတ္ထော ဝေဒိတဗျော-ဟူသော အဋ္ဌကထာ။ စက္ခု ဣဝ
ဘူတော အယံ ပရမတ္ထဒဿနတောတိ စက္ခုဘူတော၊ ဘဂဝါ-ဟူသော ရူပသိဒ္ဓိနှင့်ညီ၏။ ထိုကြောင့် ပညာမျက်စိ
သဖွယ် ဖြစ်တော်မူ၏ ဟု ပဌမ ဥပမာန ပုဗ္ဗဒ ပဟုဗ္ဗိဟိ အနက် ယောဇနာသည်။ ပညာစက္ခုမယတ္တာ ဝါ သယမ္ပူ
ဉာဏေန ပညာစက္ခု ဘူတော ပတ္တောတိ ဝါ စက္ခုဘူတော-ဟူသော ဋီကာ ဒုတိယနည်းသည် ဋီကာဆရာ၏
သီးခြားကြံဆအပ်သော ဒုတိယတပျူရိသ ဝိဂ္ဂဟတည်း။ ပညာစက္ခုသို့ ရောက်တော်မူ၏-ဟု အနက်ယောဇနာ။

ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ၎င်း။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ ဝေဒတိ၊ ခံစား၏။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား၏။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား၏။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံစည်၏။ ယံ၊ ကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ၎င်း။ တံ၊ ကို။ ပပဉ္ဇေတိ၊ ချဲ့ထွင်၏။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို။ ပပဉ္ဇေတိ၊ ချဲ့ထွင်၏။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ စက္ခု ဝိညာဏ်အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ ပုရိသံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပပဉ္ဇ သညာသင်္ခါ၊ တို့သည်။ အတိဘာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျေသု၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေသု၊ ရူပါရုံတို့၌။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သောတဉ္စ၊ သောတပသာဒကို၎င်း။ ပ။ ဃာနဉ္စ၊ ဃာနပသာဒ ကို၎င်း။ ပ။ ဇိဝုဉ္စ၊ ဇိဝါပသာဒကို၎င်း။ ပ။ ကာယဉ္စ၊ ကာယပသာဒကို၎င်း။ ပ။ မနဉ္စ၊ ဘဝင်စိတ်ကို၎င်း။ ဓမ္မေ စ၊ လောကီဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ ။ မနောဝိညာဏံ၊ အာဝဇ္ဇန်း၊ ဇော မနောဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ပ။ မနောဝိညေယျေသု၊ မနောဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရုံတို့၌။ သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ၊ စစ်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဖဿပညတ္တိံ၊ ဖဿ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ ပညတ်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဖဿပညတ္တိယာ၊ ဖဿ ဟူသော ပညတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝေဒနာပညတ္တိ၊ ဝေဒနာဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝေဒနာပညတ္တိယာ၊ ဝေဒနာဟူသော ပညတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သညာပညတ္တိံ၊ ကို။ ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ သညာပညတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိတက္ကပညတ္တိံ၊ ဝိတက်ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပ။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဝိတက္ကပညတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပပဉ္ဇ- သညာသင်္ခါ၊ သမုဒါစရဏပညတ္တိံ၊ ပပဉ္ဇာရားတို့နှင့် ယှဉ်သော သညာအစုတို့၏ ဖြစ်၏ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ၊ စစ်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတသ္မိံ၊ သောတပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ သဒ္ဓေ၊ သဒ္ဓါရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ ပ။ ဃာနသ္မိံ၊ ဃာနပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ဂန္ဓေ၊ ဂန္ဓာရုံ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပ။ ဇိဝါယ၊ ဇိဝါပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ရသေ၊ ရသာရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ ပ။ ကာယသ္မိံ၊ ကာယပသာဒသည်။ သတိ၊ သော်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ ပ။ မနသ္မိံ၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဓမ္မေ၊ လောကီဓမ္မာရုံသည်။ သတိ၊ သော်။ မနောဝိညာဏေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဖဿပညတ္တိံ၊ ကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝတ၊ စစ်။ သော၊ သည်။ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံသည်။ အသတိ၊ သော်။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဖဿပညတ္တိံ၊ ဖဿ ဟူသော ပညတ်ခြင်းကို။ ပညာပေဿတိတိ၊ ပညတ်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေံဌာနံ၊ သည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ (ဖဿပညတ္တိယာ အသတိမှ ဤစာပိုဒ်အဆုံးအထိ လွယ်ပြီ)။

၁။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝေဒတိ၊ ၎င်း။ တံ၊ ထိုကြောင့်။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ၎င်း။ ဟု ဋီကာနည်းသော်လည်း အနက် လေး။ ယန္တိ ဝါ ကာရဏစနံ၊ ယသ္မာ အာရမ္မဏံ ဝေဒတိ၊ တသ္မာ တံ သဉ္ဇာနာတိတိ အတ္ထော။ နဟိ အသတိ ဝေဒယိတေ ကဒါစိ သညပတ္တိ အတ္ထိ၊ သေသပဒေသပိ သေဝ နယော။ ဋီ။

အာဝုသော၊ တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ အာကခံမာနာ စ ပန၊ အလိုရှိကုန်သော် ကား။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ရှိ။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ ကုန်လော့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ကို။ ဓာရေယျာထာတိ၊ ကုန်လော့ဟူသော၊ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၂၀၃-စာပိုဒ်အဆုံးမှ တေဒဝေါစ-၌ ပြန်၍ စပ်သည်)။

၂၀၅။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာကစ္စာနဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ ရှိ။ အနုမောဒိတွာ၊ ရှိ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ပ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (ယံ ခေါ နော မှ မဟာကစ္စာနံ တေမတ္ထံ ပဋိပုစ္ဆိမ္မ-အထိ လွယ်ပြီ)။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေသံ နော၊ ထိုတပည့်တော်တို့အား။ အာယသ္မတာ မဟာကစ္စာနေန၊ သည်။ ဣမေဟိ အာကာ ရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဤအက္ခရာတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝိဘတ္ထောတိ၊ ဝေဘန်အပ်ပြီ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စာပိုဒ် အစ တေဘိက္ခု၊ ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ-၌ ပြန်စပ်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာကစ္စာနေန၊ သည်။ ပဏ္ဍိဒဘာ၊ ပညာရှိ၏။ပ။ မဟာပညော၊ ပညာကြီး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ စေပိ ပဋိပုစ္ဆေယျာထ၊ အကယ်၍မူလည်း မေးကြငြားအံ့၊ အဟမိ၊ သည်လည်း။ မဟာကစ္စာနေန၊ သည်။ ဗျာကတံယထာ၊ ဖြေကြားသကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဗျာကရေယံ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ဒေသောစေဝ၊ ဤအနက်သည်သာလျှင်။ တေဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝေဉ္စ၊ ဤရှင်မဟာကစ္စာန ဟောအပ်တိုင်းသာလျှင်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေထ၊ မှတ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ “ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဇိသစ္စာဒဗ္ဗလျပရေတော၊ ငတ်မှတ်အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မဓုပိဏ္ဍိကံ၊ မှု့ချိုကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ယတော ယတော၊ အကြင် အကြင် အရပ်မှ။ သာယေယျ၊ လျက်ရာ၏။ (တတော တတော၊ မှ။) အသေစနကံ၊ အချိုဖြင့် သွန်း လောင်းဘွယ် မလိုသော။ သာဒုရသံ၊ ကောင်းသော အရသာကို။ လဘေထေဝ သေယျတာပံ၊ ရသည်သာဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ စေတသော၊ ကြံစည်တတ်သော သဘောရှိသော။ ဒဗ္ဗဇာတိကော၊ ပညာရှိသော သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယတောယတော၊ အကြင် အကြင် ပါဠိအစိတ်အပိုင်းမှ။ ဣမဿ ဓမ္မပရိယာယဿ၊ ဤတရားဒေသနာ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဥပပရိက္ခေယျ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ (တတောတတော၊ မှ။) အတ္တမနတံ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည့် အဖြစ်ကို။ လဘေထေဝ၊ ရသည်သာလျှင်တည်း။ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပသာဒံ၊ ကြည်လင်ခြင်းကို။ လဘေထေဝ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယံ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ ကောနာမောတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တသ္မာ၊ ထိုမှု့ချိုနှင့် တူသည့် အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ မဓုပိဏ္ဍိက ပရိယာယောတေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိတိ၊ ပေးမြဲ)။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ မဓုပိဏ္ဍိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်

၂၀၆။ (ဝေံ မေသုဘံ။ပ။ ပစ္စယောသံ ပေးမြဲ) ဘဂဝါ။ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗော၊ ဦးသာလျှင်။ အနဘိသမ္ပဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော၊ ဗောဓိသတ္တဿဝါ၊ သည်သာလျှင်။ သတော၊ သော။ မေ၊ ငါ၏။ “အဟံ၊ သည်။ ဝိတက္ကေ၊ တို့ကို။ ဒွိဓာကဘ္ဘာ၊ ဒွိဓာကဘ္ဘာ၊ နှစ်စု နှစ်စုပြု၍။ ယံနုနဝိဟရေယျန္တိ၊ နေရမူကား ကောင်းစွာ” ဟူသော။ ဘေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောခေါအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ယော စာယံ ကာမဝိတက္ကော၊ အကြင်ကာမဝိတက်သည်၎င်း။ ယော စ ပါဗျာဒဝိတက္ကော၊ အကြင်ဗျာပါဒ ဝိတက်သည်၎င်း။ ယောစဝိဟိံ သာဝိတက္ကော၊ အကြင်ဝိဟိံ သာ ဝိတက်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမံ၊ ဤဝိတက်သုံးပါးကို။ ဧကံဘာဂံ၊ တစုကို။ အကာသိံ၊ ပြီ။ ယောစာယံ နေက္ခမ္မဝိတက္ကော၊ အကြင်နေက္ခမ္မဝိတက်သည်၎င်း။ ယော စ အဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ အကြင်အဗျာပါဒဝိတက်သည်၎င်း။ ယောစအဝိဟိံ သာဝိတက္ကော၊ အကြင်အဝိဟိံ သာဝိတက်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣမံ၊ ဤဝိတက်သုံးပါးကို။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဘာဂံ၊ အစုကို။ အကာသိံ၊ ပြီ။

၂၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝှို့။ ဝေံ၊ သို့။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေမလျော့သော။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသော။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏ (သန္တာန်၌။) ကာမဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုငါသည်။ “မေ၊ ၏ (သန္တာန်၌။) အယံ ကာမဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်ပြီ။ သော စ၊ ထိုကာမဝိတက်သည်လည်း။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိ၏ ဆင်းရဲခြင်း ငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ သူတပါး၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ နှစ်ဦးလုံး၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ပညာနိရောဓိကော၊ ပညာကို ချုပ်စေတတ် တားမြစ်တတ်၏။ ဝိဿာတပက္ခိကော၊ ပင်ပန်းခြင်းအဘို့ ရှိ၏။ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကောတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မဖြစ်စေတတ်” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တဗျာဗာဓာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ပဋိသဉ္စိက္ခတော၊ အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏ (သန္တာန်၌။) အဗ္ဘတ္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝှို့။ ပညာနိရောဓိကော၊ ၏။ ဝိဿာတပက္ခိကော၊ ၏။ အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ တတ်။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ပဋိသဉ္စိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏ (စိတ်၌။) အဗ္ဘတ္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ပဇဟမေဝ၊ ပယ်ပစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝိနောဒမေဝ၊ ဖျောက်ပစ်သည် သာလျှင်တည်း။ (ပဇဟမေဝါတိ ပဇဟိမေဝ၊ ဝိနောဒမေဝါတိ နိဟရိမေဝ။ အဋ္ဌကထာ)။ နံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို။ ဗျန္တမေဝ၊ ကင်းသော အပိုင်း အခြား ရှိသည်ကိုသာလျှင်။ အကာသိံ၊ ပြီ။

၂၀၈။ (တဿ မယံ ဘိက္ခဝေ - မှ ဗျန္တမေဝ နံ အကာသိံ - အထိလွယ်ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယညဒေဝ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် သာလျှင်။ ဗာဂုလံ၊ များစွာ။ အနု-

၁။ နိရုဇ္ဈန် နိရောဓော၊ ပညာယ နိရောဓော၊ ပညာနိရောဓော၊ ပညာနိရောဓာယ သံဝတ္တတိတိ ပညာ နိရောဓိကောဟု ကြံ၍ ပညာချုပ်ခြင်းငှါ ဖြစ်၏ ဟူ၍ သော်လည်းပေး။

ဝိတက္ကတိ၊ အဖန်ဖန် ကြံစည်၏။ အနုဝိစာရေတိ၊ အဖန်ဖန်သုံးသပ်၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုကြံစည် တိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ နတိ၊ ညွတ်ခြင်းသည် ။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ စေအနုဝိတက္ကတိ၊ အံ့။ စေအနုဝိစာရေဘိ၊ အံ့။ နေက္ခမ္မဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေပဟာသံ၊ ပယ်အံ့။ (ပဟာသံတိ ကာလဝိပလ္လာ သေန ဝုတ္တန္တိ အာဟ ပဇဟတိတံ။ ဋီ)။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ စေအကာသံ၊ ပြုအံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ကာမဝိတက္ကာယ၊ ကာမဝိတက်၏အကျိုးငှါ။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဟိ သာဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဟိ သာဝိတက္ကာယ၊ ငှါ။ နမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပံ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ဝဿာနံ၊ မိုးလတို့၏။ ပစ္ဆိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ ဖြစ်သော။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်း လအခါ၌။ ကိဋ္ဌသမ္မာဓေ၊ ကောက်ပင်တို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်၌။ ဂေါပါလ- ကော၊ နွားကျောင်း သားသည်။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ သော၊ ထို နွားကျောင်း သားသည်။ တာ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ တတော တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ အာကောဋေယျ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ရိုက်ရာ၏။ ပဋိကောဋေယျ၊ ဖီလာရိုက်ရာ၏။ သန္နိရုဇ္ဈေယျ၊ ပိတ်ပင်ရာ၏။ သန္နိဝါရေယျ၊ တားမြစ်ရာ၏ ။

တံ၊ ထိုရိုက်ခြင်း ပိတ်ခြင်း တားမြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဂေါပါလကော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမစောင့်ရှောက်၍ ကောက်စပါးကို စားခြင်း တည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝဓံဝါ၊ သတ်ခြင်းကို ၎င်း။ ဗန္ဓနံ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို၎င်း။ ဇာနိ ဝါ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းကို၎င်း။ ဂရဟံ ဝါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၎င်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ မေဝ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အာဒိနဝံ၊ ကို။ ဩကာရံ၊ ယုတ်ညံ့သည့်အဖြစ်ကို။ သံကိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းသည့် အဖြစ်ကို။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမတို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို။ ဝေါဒါနပက္ခံ၊ ဖြူစင်သော အဘို့ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ။

၂၀၉။ (တဿမယံ-မှ နဉာယ ဗျာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ-အထိ ပဋိသေဓပါသည် သာထူး၏)။ ပညာဝုဒ္ဓိကော၊ ပညာကို တိုးပွားစေတတ်၏ ။

၁။ ကာမဝိတက္ကာဒိသု ယံ ယံ ဝိတက္ကတိ၊ ယံ ယံ ဝိတက္ကံ ပဝတ္တတိ၊ တေန တေန စဿကာရေန ကာမ ဝိတက္ကာဒိဘာဝေါ စေတသော နတိ(နမနံ)ဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် ယေန ယေန အာကာရေန၊ ဋီ-ရှု၍။ ယညဒေဝ၊ အားဖြင့်-ဟု ပေးလိုက်သည်။ နမနံ နတိ၊ နမုဓာတိ၊ တိပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော တိပစ္စယန္တကိတ် ပုဒ် ဟု ကြံ၍ နတိ ညွတ်ခြင်းသည်ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။ လက်ရှိအဋ္ဌကထာမူ၌ နတိ ဟောတိ မရှိပဲ န ဟိ ဟောတိ ဟု ရှိသည်။ ဤအလို စေတသော၊ စိတ်၏ (ကြံစည်မှုသည်)။ န ဟိ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာ-ဟုပေး။ ။ ကာမဝိတက္ကံ စေ။ပ။ ဝိဟိ သာဝိတက္ကာယ စိတ္တံ နမတိ-ဟူသော ပါဠိတော် အကျယ်ထောက်က နတိ ဟောတိ သာ ကောင်း၏။

၂။ ရှေ့သို့ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း ဆက်သွားစေရန် နောက် တည့်တည့် ရိုက်ပေးခြင်းသည် အာကော ဋေယျ။ ဘေးဖဲ့မသွားစေရန် ဝဲယာ တဘက်ဘက်မှ ရိုက်ပေးခြင်းသည် ပဋိကောဋေယျ။ ရှေ့တည့်တည့်ရှိ ကောက်ပဲ အသီးအနှံ မစားမိစေရန် နောက်မှ ကြိုးတင်းတင်းဆွဲ၍ ဟန့်တားခြင်းသည် သန္နိရုဇ္ဈေယျ။ ဝဲယာဘေးဘက်ရှိ ကောက်ပဲသီးနှံကို မစားနိုင်အောင် ကြိုးတင်းတင်းဆွဲကာ တားမြစ်ခြင်းသည်-သန္နိဝါရေယျ။ ဤသို့ အထူးမှတ်သား ရာ၏။

၃။ အနုပ္ပန္နပညာယ ဥပ္ပါဒါယ ဥပ္ပန္နပညာယ ဝုဒ္ဓိယာ သံဝတ္တတိတိ ပညာဝုဒ္ဓိကော-ဟူပြု။ မဖြစ်သော ပညာ၏ ဖြစ်ဘို့ရန် အလိုငှါ ဖြစ်ပြီးသော ပညာ၏ တိုးပွားဘို့ရန် အလိုငှါ ဖြစ်၏ဟု အဋ္ဌကထာ အလို ယောဇနာ။

အဝိသာတပက္ခိကော၊ ပင်ပန်းခြင်း အဘို့မရှိ။ နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေ့ကမ္မဝိတက်ကို။ စေပိ အနုဝိတက္ကေယျံ၊ အကယ်၍ လည်း အဖန်ဖန် ကြံစည်ငြားအံ့။ စေပိ အနုဝိစာရေယျံ၊ အကယ်၍ မူလည်း အဖန်ဖန်သုံးသပ်ငြားအံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုကြံစည်သုံးသပ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ နေဝသမနုပဿာမိ၊ မမြင်သည်သာ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေ့ကမ္မဝိတက်ကို။ စေပိ အနုဝိတက္ကေယျံ၊ အံ့။ စေပိ အနုဝိစာရေယျံ၊ အံ့။ တတောနိဒါနံ၊ သော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ နေဝသမနုပဿာမိ၊ သာ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ရတ္တိံ ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုနေ့ကမ္မဝိတက်ကို။ ပ။ နေဝသမနုပဿာမိ၊ သာ။ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အတိစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ။ အနုဝိတက္ကယတော၊ သော။ အနုဝိစာရယတော၊ သော။ မေ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ကိလမေယျ၊ ပင်ပန်းရာ၏။ ကာယော၊ သည်။ ကိလန္တေ၊ ပင်ပန်းသည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥိဟညေယျ၊ ထိုခိုက်ရာ၏။ စိတ္တော၊ သည်။ ဥိဟတေ၊ သော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိမှ၊ သမာဓိမှ။ အာရာတိ၊ ဝေး၏ဟူ၍၊ ဝေံ၊ သို့။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သော ခေါအဟံ၊ သည်။ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော အာရုံ၌သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ သဏ္ဌာပမိ၊ ကောင်းစွာထား၏။ (ဂေါစရဇ္ဈတ္တေ ဌပေမိတိ အတ္ထော-ဌ)။ သန္နိသာဒေမိ၊ ကောင်းစွာငြိမ်ဝပ်စေ၏။ ဧကောဒိံ၊ မြတ်သော သမာဓိကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ သမာဒဟာမိ၊ ကောင်းစွာထား၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထားခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ မေ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ မာဥိဟညီတိ၊ မထိုခိုက်ပါစေလင့် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ကြောင့်တည်း။

၂၁၀။ (တဿမယံ-မှ မာ မေ စိတ္တံ ဥိဟညီတိ-အထိ ရှေးနည်းမှီးပေးလေ)။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယညဒေဝ၊ အားဖြင့် သာလျှင်။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ အနုဝိတက္ကေတိ၊ ၏။ အနုဝိစာရေတိ၊ ၏။ ပ။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ပ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဂိမှာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္စိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ သဗ္ဗသဿေသု၊ အလုံးစုံသော ကောက်တို့ကို။ ဂါမန္တသမ္ဘတေသု၊ ရွာအနီးသို့ ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော်။ ဂေါပါလကော၊ သည်။ ဂါဝေါ၊ တို့ကို။ ရက္ခေယျ၊ ရာ၏။ ရုက္ခမူလဂတဿ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ ကပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ အဗ္ဗောကာသဂတဿ ဝါ၊ လွင်တီးခေါင်၌ ကပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုနွားကျောင်းသား၏။ တော၊ ဤသည်တို့သည်ကား။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတိကရဏီယမေဝ၊ သတိပြုရုံမျှသာလျှင်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝံ၊ တူ။ ဧတေ၊ ဤသည်တို့ကား။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သတိကရဏီယမေဝ၊ သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၁၁။ (၂၁၁ မှ ၂၁၄- အထိဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-မှ ၅၄-အထိ နှင့် တူ၏)။

၂၁၅။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အရညေ၊ တော၌။ ပဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ နိန္ဒံ၊ ချိုင့်ဝှမ်းသော။ ပလ္လလံ၊ ညွှန်အိုင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ မဟာမိဂသင်္ဘော၊ သမင်အုပ်ကြီးသည်။ တမေနံ၊ ထိုညွှန်အိုင်ကို။ ဥပနိဿယာ၍။ ဝိဟရေယျ၊ ရာ၏။ တဿ၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီး၏။ အနတ္တကာမော၊ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိသော။ အဟိတကာမော၊ အစီးအပွားမဲ့ကို အလိုရှိသော။ အယောဂက္ခေမကာမော၊ ဇီဝတ္ထာ စသော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာအရပ်ကို အလိုမရှိသော။ ကောစိဒေဝ၊ တံတယောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ပြစ်ရာ၏။

၁။ ဇီဝတ္ထာ, ပိပါသာ, ဘယ, ပရိပတ္တိ ၄-ပါး။

သောထိုယောကျ်ားသည်။ (ပိဒဟေယျ-စသည်၌ စပ်)။ ခေမော၊ ဘေးမရှိသော။ သောဝတ္ထိကော၊
 ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော။ (အနုပဒ္ဒဝံ+အာဝဟတီတိ=သော ဝတ္ထိကော။ဋီ)။ ပီတိဂမနီ
 ယော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ယော မဂ္ဂေါ၊ အကြင်လမ်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 တံ မဂ္ဂံကို။ ပိဒဟေယျ၊ ပိတ်ရာ၏။ ကုမ္မဂ္ဂံ၊ မကောင်းသော လမ်းကို။ ဝိဝရေယျ၊ ဖွင့်ရာ၏။ သြကစရံ၊
 တယ်သမင်ကို။ (သြကေ မိဂလုဒ္ဒကဿ ဂေါစရေ+စရတီတိ သြကစရော၊ ဒိပကမိဂေါ-ဋီကာ)။
 သြဒဟေယျ၊ ထားရာ၏။ သြကစာရိကံ၊ တယ်သမင်မကို။ ဌပေယျ၊ ထားရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဝေဟံ၊ ဤသို့ ပြုခဲ့သော်။ သော မဟာမိဂသင်္ဘော၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီးသည်။ အပရေန သမယေန၊
 တပါးသော အခါ၌။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿေဝ မဟတော မိဂသင်္ဘော၊ ထိုသမင်အုပ်ကြီး၏ ပင်လျှင်။ အတ္ထကာမော၊
 အကျိုးကို အလိုရှိသော။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသော။ ယောဂက္ခေမကာမော၊
 ဗိသစ္စာစသော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာအရပ်ကို အလိုရှိသော။ ကောစိဒေဝါသော။ ပုရိသော၊
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ခေမောသော။ သောဝတ္ထိကော၊
 သော။ ပီတိဂမနီယောသော။ ယော မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တံ မဂ္ဂံကို။ ဝိဝရေယျ၊
 ဖွင့်ရာ၏။ ကုမ္မဂ္ဂံ၊ မကောင်းသော လမ်းကို။ ပိဒဟေယျ၊ ပိတ်ရာ၏။ သြကစရံ၊ တယ်သမင်ကို။
 ဥဟနေယျ၊ သတ်ရာ၏။ သြကစာရိကံ၊ တယ်သမင်မကို။ နာသေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 ဝေဟံ၊ ဤသို့ပြုခဲ့သော်။ သော မဟာမိဂသင်္ဘော၊ သည်။ အပရေန သမယေန၊ ဝုဒ္ဓိံ၊
 ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရုဇ္ဇိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မောငါတုရားသည်။ အယံ ဥပမာ၊ ဤဥပမာကို။ အတ္ထဿ၊ အလိုရှိအပ်သော
 အနက်ကို။ ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ အယံ စေဝ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကား။
 ဧတ္ထ၊ ဤဥပမာ၌။ အတ္ထော၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟန္တံ နိန္ဒံ ပလ္လလန္တံ
 တေ၊ ဤမဟန္တံ နိန္ဒံ ပလ္လလံ-ဟူသော အမည်သည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊
 အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာမိဂသင်္ဘောတံ တေ၊ ဤမဟာမိဂသင်္ဘောဟူသော အမည်သည်။
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော။ ပ။ အယောဂက္ခေမကာမောတံ
 တေ၊ ဤပုရိသော။ ပ။ အယောဂက္ခေမကာမောဟူသော အမည်သည်။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော။
 မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုမ္မဂ္ဂေါတံ တေ၊ ဤကုမ္မဂ္ဂေါ ဟူသော
 အမည်သည်။ အဋ္ဌဂီကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မိစ္ဆာမဂ္ဂဿ၊ ဖောက်ပြန်သော မဂ္ဂင်၏။ အဓိဝစနံ၊
 တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဖောက်ပြန်သော မဂ္ဂင်တို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေသံ၊ အဘယ်
 ရှစ်ပါးတို့၏ အမည်နည်း။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏၎င်း။ ပ။ မိစ္ဆာသမာဓိဿ၊ မိစ္ဆာသမာဓိ၏၎င်း
 တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သြကစရေတံ တေ၊ ဤသြကစရေဟူသော အမည်သည်။ နန္ဒိရာဂဿ၊ အာရုံ၌
 ပြင်းစွာ နှစ်သက်တပ်မက်တတ်သော ရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သြကစာရိ
 ကာတံတေ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော။ ပ။
 ယောဂက္ခေမကာမောတံ တေ၊ သည်။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။
 တထာဂတဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေမော မဂ္ဂေါ သောဝတ္ထိကော ပီတိဂမနီ
 ယောတံ တေ၊ သည်။ အဋ္ဌဂီကဿ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အရိယဿ၊ မြတ်သော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။
 အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမြတ်သော မဂ်တို့၏အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေသံ၊ အဘယ်

ရှပ်ပါးတို့၏ အမည်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏၎င်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိဿ၊ သမ္မာသမာဓိ၏ ၎င်းတည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ခေမော၊ ဘေးမရှိသော။ သောဝတ္ထိကော၊ သော။ ပီတိဂမနိယော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော လမ်းကို။ ဝိဝဋ္ဌော၊ ဖွင့်အပ်ပြီ။ ကုမ္မဂ္ဂေါ၊ မိစ္ဆာမဂ်တည်းဟူသော လမ်းဆိုးကို။ ပိဟိတော၊ ပိတ်အပ်ပြီ။ ဩကစရော၊ နန္ဒီရာဂတည်းဟူသော တယ်သမင်ကို။ ဥိဟတော၊ သတ်အပ်ပြီ။ ဩကစာရိကာ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော တယ်သမင်မကို။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ (အကြွင်းသလ္လေခသုတ် စာပိုဒ် ၈- နှင့် တူပြီ)။

နဝမံ၊ သော။ ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဝိတက္ကသဏ္ဍာနသုတ်

၂၁၆။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ ပစ္စုသောသံ ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေတို့။ အဓိစိတ္တံ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သောစိတ်ကို။ အနုယုတ္တေန၊ အဖန်ဖန် အားထုတ် သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စငါးပါးကုန်သော။ နိမိတ္တာနိ၊ အကြောင်းတို့ကို။ ကာလေနကာလံ၊ အခါအခါ၌။ (အချိန်ရှိတိုင်းဟူလို)။ မနသံ၊ စိတ်၌။ ကာတဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ (တဗ္ဗပစ္စယန္တ နှင့် သမာသ်မဖြစ်)။ ပဉ္စငါးပါးတို့သည်။ ကတမာနိ၊ တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣ၊ ဤသာသနာ တော်၌။ ယံနိမိတ္တံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မစဲ့၍ ။ ယံနိမိတ္တံကို။ မနသံ၊ စိတ်၌။ ကရေတော၊ ပြုသော။ (အန္တပစ္စယန္တနှင့် သမာသ်မဖြစ်)။ ဘိက္ခုနော၊ ၎င်း။ ဆန္ဒုပသံဟိတာပိ၊ ဆန္ဒရာဂနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေါသုပသံဟိတာပိ၊ ဒေါသနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန် သော။ မောဟုပသံဟိတာပိ၊ မောဟနှင့် စပ်ယှဉ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တမှာနိမိတ္တာ၊ ထိုအကြောင်းမှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ကုသလုပသံဟိတံ၊ ကုသိုလ်နှင့် စပ်ယှဉ် သော။ နိမိတ္တံကို။ မနသံ၊ ၌။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တမှာ နိမိတ္တာမှ။ အညံ၊ သော။ ကုသလုပသံဟိတံ၊ သော။ နိမိတ္တံကို။ မနသံ၊ ၌။ ကရေတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဆန္ဒုပသံဟိတာပိ၊ ကုန် သော။ ဒေါသုပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ မောဟုပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ယေဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဝိတက်တို့ကို။ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ (တေ၊ ထိုဝိတက်တို့သည်။ ပဟိယန္တိ၊ ကင်းကုန်၏။ ဟာဓာတ် ဒိဝါဒိ ပရိဟာနျတ္ထ သော်လည်း ပေး)။ တေ၊ တို့သည်။ အဗ္ဘတ္တံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဝိတက် တို့ကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ (တနည်း၊ တေသံ၊ တို့၏။ ပဟာနာ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်။) အဗ္ဘတ္တ မေ၊ မိမိကို စဲ့၍ ဖြစ်သော အာရုံ၌သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာ ငြိမ်ဝပ်၏။ ဧကောဒိ၊ မြတ်သော သမာဓိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ ပလဂဏ္ဍောဝါ၊ လက်သွားဆရာသည်

၁။ စိတ္တအရ ကုသလကမ္မပထ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော စိတ်ကိုကောက်။ အဓိကံ စိတ္တံ အဓိစိတ္တံ။ ဝိပဿနာ ပါဒက အနုသမာပတ္တိစိတ်ကိုကောက်။ ဋ္ဌ။

သော်၎င်း။ ပလဂဏ္ဍန္တေဝါသီဝါ၊ တပည့်လက်သမားသည်သော်၎င်း။ သုခုမာယ၊ သေးငယ်သော။ အာဏိယာ၊ စွဲဖြင့်။ ဩဠာရိကံ၊ တုတ်သော။ အာဏိံ၊ စွဲကို။ အဘိနိဟနေယျ သေယျထာပိရိက် နှက်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိဟရေယျ သေယျထာပိ ရိက်ထုတ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိဝတ္တေယျ သေယျ ထာပိ၊ နှံ့ဖြုတ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယံနိမိတ္တံ၊ ကို။ပ။ သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်၏။ ။(၁)

၂၁၇။ ဘိက္ခဝေတို့။ တမှာနိမိတ္တာ၊ မှ။ အညံသော။ ကုသလူပသံဟိတံ၊ သော။ နိမိတ္တံကို။ မနုသိ၌။ ကရောတောသော။ တဿဘိက္ခုနော၏။ ဆန္ဒုပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ပ။ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ စေဥပုဇ္ဇန္တေဝါအကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေတို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေသံ ဝိတက္ကာနံတို့၏။ အာဒိနဝေ၊ အပြစ်ကို။ “ဣတိပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဣမေ ဝိတက္ကာ၊ တို့ သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့တည်း။ ဣတိပိလည်း။ ဣမေ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ် နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိပိလည်း။ ဣမေ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခဝိပါ ကာ၊ မကောင်းသော အကျိုး ရှိကုန်၏။” ဣတိသို့။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ တေသံ ဝိတက္ကာနံတို့၏။ အာဒိနဝံကို။ ဥပပရိက္ခိတော၊ သော။ တဿ၊ ။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဒဟရော၊ နုနယ်သော။ ယုဝါ၊ ပျိုမျှစ်သော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင် လေ့သဘောရှိသော။ ဣတ္ထိဝါ၊ သည်၎င်း။ ပုရိသောဝါ၊ သည်၎င်း။ ကဏ္ဍေ၊ လည်၌။ အာသတ္တေန၊ ဆွဲအပ်သော။ အဟိကုဏပေနဝါ၊ မြွေသေကောင်ပုပ်ဖြင့်၎င်း။ ကုက္ကုရကုဏပေနဝါ၊ ခွေးသေ ကောင်ပုပ်ဖြင့်၎င်း။ မနုဿကုဏပေနဝါ၊ လူသေကောင်ပုပ်ဖြင့်၎င်း။ အနိယေယျ သေယျထာပိ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိပ်စက်အပ်သလို ပြုကျင့်သကဲ့သို့။ ဟရေယျ သေယျထာပိ၊ ရှက်ရာသကဲ့သို့။ ဇိဂုစ္ဆေယျ သေယျထာပိ၊ စက်ဆုပ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည် ကြည်၏။ ။(၂)

၂၁၈။ ဘိက္ခဝေတို့။ တေသမ္ပိ ဝိတက္ကာနံတို့၏လည်း။ အာဒိနဝံကို။ ဥပပရိက္ခိတော၊ သော။ တဿဘိက္ခုနော၏။ ဆန္ဒုပသံဟိတာပိ၊ ကုန်သော။ပ။ ဝိတက္ကာ၊ တို့သည်။ စေဥပုဇ္ဇန္တေဝါ အကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေတို့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တေသံဝိတက္ကာနံတို့ကို။ အသတိ အမနုသိကာရော၊ မအောက်မေ့ခြင်း နှလုံးမသွင်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏။ တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊ တို့ကို။ အသဘိ အမနုသိကာရံသို့။ အာပဇ္ဇိတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်။ အာပါထဂဘာနံ၊ ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ ရူပါနံ၊ အဆင်းတို့ကို။ အဒဿနကာမော၊ မြင်ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ နိမိလေယျဝါ သေယျထာပိ၊ မှိတ်သော်လည်း မှိတ်ရာသကဲ့သို့။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်သို့။ အပလောကေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ မျက်နှာလွဲ၍သော်လည်း ကြည့်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ။(၃)

၂၁၉။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ စေဥပုဇ္ဇန္တေဝါအကယ်၍ပင်ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေတို့၊ တေန ဘိက္ခု- နာ၊ သည်။ တေသံ ဝိတက္ကာနံ၊ တို့၏။ ဝိတက္ကသင်္ခါရသဏ္ဍာနံ၊ ဝိတက်ကို ပြုပြင်တတ်သော

အကြောင်း၏တည်ရာ သညာဝိပလ္လာသကို ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပ။ သမာဓိယတိ၊ ။
 ။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ ပုရိသော၊ သည်။ သိသံ၊ လျှင်မြန်စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရ၏။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား
 ။ “အဟံ၊ ငါသည်။ သိသံ၊ စွာ။ ကိံ နုခေါ၊ ဂစ္ဆာမိ၊ အဘယ်ကြောင့် သွားသနည်း။ အဟံ၊ သည်။
 သဏိကံ၊ ပြေးပြေး။ ယံနုနဂစ္ဆေယျန္တိ၊ သွားရမူ ကောင်းလော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊
 ရ၏။ သော၊ သည်။ သဏိကံ၊ ပြေးပြေး။ ဂစ္ဆေ ယျ၊ ရ၏။ တဿ၊ ။ “အဟံ၊ သည်။ သဏိကံ၊ ပြေး
 ပြေး။ ကိံ နုခေါ၊ ဂစ္ဆာမိ၊ အဘယ်ကြောင့် သွားသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယံနုနတိဋ္ဌေယျန္တိ၊ ရပ်ရ
 မူကား ကောင်းလော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရ၏။ သော၊ သည်။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရပ်ရ၏။
 တဿ၊ ။ “အဟံ၊ သည်။ ကိံ နုခေါ၊ ငွါတော၊ အဘယ်ကြောင့် ရပ်သနည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယံနုန
 နိသိဒေယျန္တိ၊ ထိုင်ရမူကား ကောင်းလော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရ၏။ သော၊ သည်။ နိသိဒေယျ၊
 ထိုင်ရ၏။ တဿ၊ ။ “အဟံ၊ သည်။ ကိံ နုခေါ၊ နိသိန္နော၊ အဘယ်ကြောင့် ထိုင်သနည်း။ အဟံ၊
 သည်။ ယံနုနနိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ အိပ်ရမူကား ကောင်းလော့” ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရ၏။ သော၊
 သည်။ နိပဇ္ဇေယျ၊ အိပ်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘို့။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သောပုရိသော၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိ
 ကံ၊ သြဋ္ဌာရိကံ၊ ကြမ်းထမ်း ကြမ်းထမ်းသော။ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပထံကို။ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊
 ရှောင်ကြဉ်၍။ သုခုမံ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့ သိမ်မွေ့သော။ ဣရိယာပထံ၊ ကို။ ကပ္ပေယျ၊ သေယျထာပိ၊
 ပြုရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ သမာဓိယတိ၊ ။ ။ (၄)

၂၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ စေဥပုဇ္ဇန္တေဝ၊ အကယ်၍ပင် ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန
 ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဒန္တေ၊ အောက်သွား၌။ အဘိဒန္တံ၊ အထက်သွားကို။ အာဓာယ၊ ထား၍။
 (အံကြိတ်၍။) ဇိဝါယ၊ လျှာဖြင့်။ တာလံ၊ အာစောက်ကို။ အာဟစ္စ၊ ရှေးရှုခိုက်၍။ (တောက်
 ခေါက်၍။) စေတသာ၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ အကုသိုလ်စိတ်ကို။ အဘိနိဂ္ဂဏိတဗ္ဗံ၊ ဖိနိပ်အပ်၏။
 အဘိနိပိဋ္ဌေတဗ္ဗံ၊ ဖိညှစ်အပ်၏။ အဘိသန္တာပေတဗ္ဗံ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းစေအပ်၏။ ဒန္တေ၌။ အဘိဒန္တံ၊
 ကို။ အာဓာယ၊ ။ ဇိဝါယ၊ ဖြင့်။ တာလံ၊ ကို။ အာဟစ္စ၊ ။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဂ္ဂ-
 ကုဒတာ၊ သော။ အဘိနိပိဋ္ဌယဒတာ၊ သော။ အဘိသန္တာပယဒတာ၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း
 ။ ပ။ သမာဓိယတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်
 အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ သိသေဝါ၊ ဦးခေါင်း၌၎င်း။ ဂလေဝါ၊ လည်မျို၌၎င်း။ ခန္ဓေဝါ၊ ပခုံး၌
 ၎င်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အဘိနိဂ္ဂဏေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ဖိနိပ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိပိဋ္ဌေယျ၊ သေယျ
 ထာပိ၊ ဖိညှစ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိသန္တာပေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းစေရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ သမာဓိယတိ၊ ။ ။ (၅)

၂၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံနိမိတ္တံ၊ ကို။ အာဂမ္မံ၊ ။ ယံနိမိတ္တံ၊ ကို။ မနသိ၊ ။ ကရေတော၊
 သော။ ယဒေတော ဘိက္ခုနော၊ အကြင် ရဟန်း၏။ ပ။ သမာဓိယတိ၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ
 ဘိက္ခု၊ ကို။ ယံဝိတက္ကံ၊ ကို။ အာကခိဿတိ၊ အလိုရှိလတ္တံ့။ တံဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဝိတက္ကေဿတိ၊ ကြံစည်
 လတ္တံ့။ ယံဝိတက္ကံ၊ ကို။ နာကခိဿတိ၊ အလိုမရှိလတ္တံ့။ တံဝိတက္ကံ၊ ကို။ နဝိတက္ကေဿတိ၊ မကြံ
 စည်လတ္တံ့။ (ဣဘိသို့။) ဝိတက္ကပရိယာယပထေသု၊ ဝိတက်တို့၏ အလှည့်ကျဖြစ်ရာ လမ်းတို့၌။

၁။ သင်္ခရာတိတိ သင်္ခါဇော၊ ပစ္စယော။ သန္တိဋ္ဌတိ ဣတ္တတိ သဏ္ဍာနံ၊ ဝိတက္ကသင်္ခါရဿ သဏ္ဍာနံ
 ဝိတက္ကသင်္ခါရသဏ္ဍာနံ။ ၄။

ဝသီ၊ အလေ့အကျက်ရှိပြီးသောသူဟူ၍^၁။ (နိုင်နင်းခြင်းရှိသူဟူ၍ သော်လည်းပေး။ အကြွင်း သဗ္ဗာသဝသုတ်အဆုံးစာပိုဒ် ၂၈-နှင့် တူပြီ)။

ဒသမံ၊ သော။ဝိတက္ကသဏ္ဍာနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

စုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ သီဟနာဒဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုသီဟနာဒဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။ စူဠသီဟနာဒ လောမဟံသဝရော၊ စူဠသီဟနာဒသုတ် မဟာသီဟနာဒသုတ်၎င်း။ မဟာစူဠဒုက္ခက္ခန္ဓ အနုမာနိကသုတ္တံ၊ မဟာ ဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် အနုမာနသုတ်၎င်း။ ပုန၊ တဖန်။ ခိလ ပတ္ထ မဓုပိဏ္ဍိက ဒွိဓာဝိတက္က ပဉ္စနိမိတ္တကထာ၊ စေတော ခိလသုတ် ဝနပတ္ထသုတ် မဓုပိဏ္ဍိကသုတ်ဒွေဓာဝိတက္က သုတ် ငါးပါးသောအကြောင်းကို ဆိုရာဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဝိတက္က သဏ္ဍာနသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသုတ်အပေါင်းသည်။ ဝဂ္ဂေါ၊ သီဟနာဒဝဂ်အပေါင်းတည်း။

၁။ ဝသီကို စိန္တဝသီ ပဂုဏဝသီတိ ဝုစ္စတိ-ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကား သဒ္ဓတ္ထမဟုတ်၊ ဘာဝတ္ထသာ။

၃-ဩပမ္မဝဂ်

၁-ကကစူပမသုတ်

၂၂၂။ (ဝေံ မေ သုတံ။ပ။အာရာမေ ပေးမြဲ)။တေဒုခေါ ပန သမယေန၊၌။အာယသ္မာမောလိယဖဂ္ဂုနော၊ အရှင်မောလိယဖဂ္ဂုနသည်။ဘိက္ခုနီဟိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကံ။ အတိဝေလံ၊ အချိန်အခါ အပိုင်းအခြား အကျင့်-သီလကို လွန်၍။ သံသဠော၊ ရောနှောလျက်။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဝေံ၊ သို့။ သံသဠော၊ သော။ အာယသ္မာမောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကံ။ ဝိဟရတိ၊၏။ ကောစိဘိက္ခု၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ အာယသ္မာတော မောလိယဖဂ္ဂုနဿ၊၏။ သမ္ပုခါ၊၌။ တာသံဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ သစေဘာသတိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုအံ့။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်တကွ။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိပင်ကိုယ်စိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ။(မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ -သော်လည်း အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုလေ)။ အဓိကရဏမ္ပိ၊ အဓိကရုဏ်းကိုလည်း။ ကရေတိ၊ ၏။ ကောစိဘိက္ခု၊သည်။ တာသံဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ သမ္ပုခါ၊၌။ အာယသ္မာတော မောလိယဖဂ္ဂုနဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကို။ သစေ ပန ဘာသတိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုအံ့။ တေန၊ တကံ။ တာဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ ကုပိတော၊ ကုန်၍။ အနတ္တမနော၊ ကုန်၍။ အဓိကရဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဝေံ၊ သို့။ သံသဠော၊ သော။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကံ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ဗုဒ္ဓံ။ပ။ဝိဟရတိတိ၊ ၏”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၂၂၃။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အညတရံ၊ သော။ဘိက္ခု၊ကို။ “ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တံ၊သည်။ ဟိ၊လာလော့။အာဝုသောဖဂ္ဂုန၊န။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊သို့။ မမ ဝစနေန၊ ငါ၏စကားဖြင့်။ မောလိယဖဂ္ဂုနံ၊ သော။ဘိက္ခု၊ကို။ အာမန္တေဟိတိ၊ သိစေလော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣတိတလုံးကြေ)။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပဋိဿုကိတာ၊ နာခံပြီး၍။ပ။ အာယသ္မန္တံမောလိယဖဂ္ဂုနံ၊ကို။ “အာဝုသောဖဂ္ဂုန၊ န။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္တာ၊ သည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏”ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မောလိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဝေံ၊ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊လျှင်။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏ (စကားကို)။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဖဂ္ဂုန၊ န။ တံ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရသိကိရ၊ နေသတံ။ ဖဂ္ဂုန၊န။ တံ၊သည်။ သံသဠော၊၍။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကံ။ ဝိဟရသိ ကိရ၊ တံ။ ကောစိဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သစေဘာသတိ၊ အံ့။ တေန၊ နှင့်တကွ။ပ။ ကရေသိကိရ၊ သတံ။ ကောစိဘိက္ခု၊သည်။ပ။ကရေန္တိကိရ၊ ကုန်သတံ။ ဖဂ္ဂုန၊န။ပ။ ဝိဟရသိကိရ၊ တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (တေံ၊သည်)။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ (တေံ၊ ကို)။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ဗုဒ္ဓံ။ ဝေံ၊မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဖဂ္ဂုန၊န။ တံ၊သည်။ ကုလပုတ္တော နန၊ အမျိုးကောင်းသား မဟုတ်လော။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်၍။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗေတော နန၊ ဝင်ရောက်သူ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ဗုဒ္ဓံ။ ဝေံ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

၂၂၄။ ဖဂ္ဂနုနု။ တံ၊ သည်။ ဘိက္ခုနီဟိတိန္ဒု။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အတိဝေလံ၊ ရှိ။ သံသဋ္ဌော၊ လျက်။ ယံဝိဟရေယျာသိ၊ အကြင်နေရာ၏။ တေ၊ ဤနေခြင်းသည်။ ကုလပုတ္တဿ၊ သော။ သဒ္ဓါ၊ ရှိ။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ သော။ တေ၊ သင့်အား။ နပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဖဂ္ဂနုနု။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဌ။ ကောစိ၊ သည်။ တဝ၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ဌ။ တာသံ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ အဝဏ္ဏံ၊ ကိ။ စေပိဘာသေယျ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဆိုငြားအံ့။ ဖဂ္ဂနုနု။ တံ၊ သည်။ တတြာပိ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ဆိုခြင်း၌လည်း။ ဂေဟသိတာ၊ အိုးအိမ်အလား ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မှီကုန်သော ။ ယေဆန္ဒာ၊ အကြင်တဏှာဆန္ဒ ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ ဂေဟသိတာ၊ ကုန်သော။ ယေဝိတက္ကာ၊ အကြင်ဝိတက်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတဏှာဆန္ဒ ပဋိသန္ဓေ ဝိတက်တို့ကို။ ပဇဟေယျာ သိ၊ ပယ်စွန့်လော့။ ဖဂ္ဂနုနု။ တတြာပိ၊ ဌလည်း။ တေ၊ သည်။ “မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိပရိဏတံ၊ ဖောက်ပြန်သည်။ နစေတဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်လတ္တံ့။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ န စ နိစ္ဆာရေဿာမိ၊ မြက်လည်းမမြက်ဆိုအံ့။ ဟိတာနုကမ္မိစ၊ အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်သနားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ မေတ္တစိတ္တောစ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရိဿာမိ၊ နေအံ့။ ဒေါသန္တရော၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (အန္တရသဒ္ဓါ-စိတ်ဟော)။ နဝိဟရိဿာမိဘိ၊ မနေအံ့” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဖဂ္ဂနုနု။ တေ၊ သည်။ ဝေံဟိ၊ လျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဖဂ္ဂနုနု။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဌ။ ကောစိ၊ သည်။ တဝ၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ဌ။ တာသံ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပုတ်တော်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊ အကယ်၍လည်း ပေးငြားအံ့။ လေဇ္ဈနာ၊ ခဲဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ပေါက်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊ အံ့။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ရိုက်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊ အံ့။ သတ္တေန၊ ဓားဖြင့်။ ပဟာရံ၊ ခုတ်ခြင်းကို။ စေပိဒဒေယျ၊ အံ့။ ဖဂ္ဂနုနု။ တံ၊ သည်။ တတြာပိ၊ ထိုလက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ရာ စသည်၌လည်း။ ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ဖဂ္ဂနုနု။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဌ။ ကောစိ၊ သည်။ တဝ၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ဌ။ အဝဏ္ဏံ၊ ကိ။ စေပိဘာသေယျ၊ ရာ၏။ ဖဂ္ဂနုနု။ တံ၊ သည်။ တတြာပိ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ဆိုရာ၌လည်း။ ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂၂၅။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဧကံသမယံ၊ တပါးသောအခါ၌။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓယိံ သု ဝတ၊ နှစ်သက်စေကုန်ပြီ တကား။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ဘောဇနံကို (မွန်းမတည့်မီ) တချိန်တည်းသာစားခြင်းကို ။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ စားသော်။ အပ္ပါဗာဓတဉ္ဇ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ အပ္ပါတကံတဉ္ဇ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ လဟုဋ္ဌာနဉ္ဇ၊

၁။ ဆန္ဒာဒီနံ ဝတ္ထုဘာဝတော ကာမဂုဏာ ဂေဟံဝိယ ဂေဟံ၊ တေ စ တေ သတာ နိဿိတာတိ ဂေဟသိတာတိ ဝုတ္တာဟူသော ဋီကာရှု၍ ပေးသည်။

၂။ ပုရောဘတ္တကာလ ပစ္စာဘတ္တကာလ-ဟု ကာလနှစ်မျိုးရှိရာ ပုရောဘတ္တကာလဟူသော တကာလ တချိန်၌သာ စားသောက်သည်။ ပစ္စာဘတ္တကာလ၌ မစားသောက်သည့်အတွက် ၂-ကာလ ၂-ချိန်လုံး စားသောက်သည် မဟုတ်ဟူလို။ အရုဏ်တက်မှ မွန်းမတည့်မီ ပုရောဘတ္တကာလ အတွင်း၌ အကြိမ်ပေါင်း မည်မျှ စားသောက်စေကာမူ ဒွါသနဘောဇနံ၊ တျာသနဘောဇနံ-စသည် မဆိုနိုင်။ ဝစနတ္ထကိုကား ကောသနံ ဘောဇနဿ ကောသနဘောဇနံ-ဟူသော ဋီကာဖြင့် သိ။ ဧကဝေလယ မေဝ ဘောဇနံ-ဟူသော ဋီကာကား ဖြောင့်ပြသော စကားတည်း။

လျှင်လျှင်မြန်မြန် ထနိုင်ခြင်းကို၎င်း။ ဗလဉ္စ၊ (ကိုယ်)အားကို၎င်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္စ၊ (ကိုယ်၏) ချမ်းချမ်းသာသာ နေရခြင်းကို၎င်း။ သဉ္စာနာမိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ လာကုန်လော့။ တုမေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္စ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္စ၊ မာနာသေဝံ။ အပ္ပါဗာဓဘဉ္စ၊ ကို၎င်း။ အပ္ပါဘကံတဉ္စ၊ ကို၎င်း။ လဟုဠာနဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဗလဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္စ၊ ကို၎င်း။ သဉ္စာနိဿထာတိ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ သည်။ တေသုဘိက္ခူယု၊ တို့၌။ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမကို။ ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်သည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ သည်။ တေသုဘိက္ခူယု၊ တို့၌။ သဘုပ္ပါဒကရဏီယမေဝ၊ သတိဖြစ်စေခြင်းကိုပြုသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုဘူမိယံ၊ ညီညွတ်သော မြေ၌။ စတုမဟာပထေ၊ လမ်းလေးခု၌။ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဩဇ္ဈာပတောဒေါ၊ ချထားအပ်သော နှင်တံရှိသော။ အာဇညာရထော၊ အာဇာနည်မြင်းရထားသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုရထားကို။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ ယောဂ္ဂါစဒိယော၊ မြင်းတို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အဿဒမ္မသာရထိ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော မြင်းတို့ကို သွားစေတတ်သော ရထားထိန်းသည်။ အဘိရူဟိဘာ၊ တက်စီး၍။ ဝါမေန ဟတ္ထေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ရသ္မိယော၊ ကြီးတို့ကို။ ဂဟေဘာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဇဏန ဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်။ ပတောဒံ၊ နှင်တံကို။ ဂဟေဘာ၊ ကိုင်၍။ ယေနိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သောလမ်းဖြင့်။ ယဒိစ္ဆကံ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိတိုင်း။ သာရေယျပိ၊ သေယျထာပိ၊ ရှေ့သွားလည်း သွားစေရာ သက်သို့။ ပစ္စာသာရေယျပိ၊ သေယျထာပိ၊ နောက်သို့ဆုတ်လည်း ဆုတ်စေရာသက်သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တုမေပိ၊ တို့သည်လည်း။ အကုသလံ၊ ကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်ကြကုန်လော့။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အာယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ (လွန်စွာယှဉ်ခြင်းကို-ဟုသော်လည်း ပေး)။ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ တုမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဣမသ္မိ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝုဒ္ဓိံ၊ သိသဖြင့်ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရုဠိံ၊ မဂ်ဖြင့် စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပြန်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿထ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂါမဿဝါ၊ ရွာ၏၎င်း။ နိဂမဿဝါ၊ နိဂုံး၏၎င်း။ အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီး၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသည်။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) တံစ၊ ထိုအင်ကြင်းတောသည်လည်း။ ဇေဋ္ဌဇဏ္ဍာဟိ၊ ကြက်ဆူပင်တို့ဖြင့်။ သဉ္စန္ဓံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုအင်ကြင်း တော၏။ အတ္တကာမော၊ အကျိုးကို အလိုရှိသော။ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကို အလိုရှိသော။ ယောဂက္ခေမကာမော၊ ယောဂဘို့၏ ကုန်ရာကို အလိုရှိသော ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သာ

၁။ ယောဂက္ခေမမနုတ္တရံ-စသော အချို့သောအရာ၌ ယောဂက္ခေမ အရ ယောဂလေးပါး၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုဟောသည်။ ၂-ဝဂ်၊ ၉-သုတ် ၂၁၅-၌ အယောဂက္ခေမကာမောကို စဘူဟိ ယောဂေဟိ ခေမံ နိဗ္ဗယဋ္ဌာနံ အနိစ္စန္တော။ (အဋ္ဌကထာ)။ စဘူဟိ ယောဂေဟိတိ ဇိသစ္စာပိပါသာဘယ ပဋိပတ္တိသင်္ခါတယောဂေဟိ (ဋီကာ) ဟု အရာဋ္ဌာန အားလျော်စွာ ဖွင့်သည်။ ထိုကိုထောက်၍ ဤယောဂက္ခေမကာမော-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်လည်း ထိုအင်ကြင်းတောနှင့်ပတ်သက်သော အရာဖြစ်၍ ချုံနွယ်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း ခါချဉ်ထုပ်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်ခြင်း ပင့်ကူအိမ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စပ်နေခြင်း ကိုင်းခြောက်ဘို့ရှိခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ခြင်းကို အလို ရှိသော သူ-ဟု ဆိုလိုသည်။

ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ကုဋိလာ၊ ကောက်ကုန်သော။ သြဇာပဟရဏိယော၊ အဆိသြဇာတို့ကို မဆောင်ကုန်သော။ ယာ တာ သာလလဋ္ဌိယော၊ အကြင်အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တာ၊ တို့ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ နိဟရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ပစ်ရာ၏။ အန္တောဝနံ၊ တောအတွင်းကို။ သုဝိသောဓိတံ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်အောင်။ ဝိသောဓေယျ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဥဇုကာ၊ ပြောင်မတ်ကုန်သော။ သုဇာတာ၊ ကောင်းစွာ ပေါက်ကုန်သော။ ယာ ပနတာ သာလလဋ္ဌိယော၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တာ၊ တို့ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဟရေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေဟိ၊ ကြို သို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ တေ သာလဝနံ၊ ကြိုအင်ကြင်းတောသည်။ အပရေန သမယေန၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ သို့။ ဝိရုဋ္ဌိံ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ သေယျထာပိ၊ သကံသို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျင်။ ပ။ အာပဇ္ဇေယထ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ။

၂၂၆။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌ပင်လျှင်။ ဝေဒေဟိကာနာမ၊ ဝေဒေဟိကာ အမည်ရှိသော။ ဂဟပတာနိ၊ အိမ်ရှင်မသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ “ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ ဂဟပတာနိယာ၊ ၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ သောရတာ၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ နိဝါတာ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချတတ်၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ ဥပသန္တာတိ၊ ငြိမ်သက်အေးဆေး၏”ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဗဂ္ဂတော၊ ပျံ့နှံ့၍ တက်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ ဂဟပတာနိယာ၊ ၏။ ကာဠိနာမ၊ ကာဠိမည်သော။ ဒါသိပန၊ ကျွန်မသည်ကား။ ဒက္ခာ၊ တတ်ကျွမ်းလိမ္မာသည်။ အနုလသာ၊ ပျင်းရိခြင်း မရှိသည်။ သုသံဝိဟိတကမ္မန္တာ၊ ကောင်းစွာ ပြု စီရင်အပ်သော အမှုကိစ္စရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ ကာဠိယာ၊ သော။ ဒါသိယာ၊ ၏။ “မယံအယျာယ၊ ငါ့အရှင်မ၏။ ‘ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ သောရတာ၊ ၏။ ပ။ ဥပသန္တာတိ၊ ၏’ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ကလျာဏော၊ သော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဗ္ဗဂ္ဂတော၊ ၏။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း။ မေအယျာ၊ ငါ့အရှင်မသည်။ သန္တယေဝ၊ ထင်ရှားရှိပါလျက်ပင်လျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ကောပံ၊ အမျက်ကို။ နပါတုကရောတိနုခေါ၊ ထင်စွာမပြုလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်။ အသန္တံ၊ ထင်ရှား မရှိ၍ ။ နပါတုကရောတိနုခေါ၊ ထင်စွာမပြုလေရော့သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ မယုမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ဧတေ ကမ္မန္တာ၊ ထိုအမှုတို့ကို။ သုသံဝိဟိတာ၊ ကောင်းစွာပြုစီရင်အပ်ကုန်၍ လော။ ယေန၊ အကြံကြောင့်။ မေအယျာ၊ သည်။ သန္တယေဝ၊ ထင်ရှားရှိပါလျက်ပင်လျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သော။ ကောပံ၊ ကို။ နပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ဖြစ်၍။ နောနပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြုသည်မဟုတ်။ အဘံ၊ ငါသည်။ အယံ၊ အရှင်မကို။ (တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။) ဝိမံသေယျ၊ စူးစမ်းရမှုကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွ”ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၊ ၌။ ကာဠိ၊ သော။ ဒါသိ၊ သည်။ ဒိဝါ၊ နေမြင့်သော အခါ၌။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၊ ၌။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ ကာဠိ၊ သော။ ဒါသိံ၊ ကို။ ဟေ ဇေ ကာဠိတိ၊ ဟယ်ကျွန်မကာဠိ-ဟူသော။ ဧဘံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ရှေးရှုနှာပြီ။ ဇေ၊ ဟဲကျွန်မ။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒိဝါ၊ နေမြင့်မှ။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ကိဉ္စိ၊ အကြောင်း တစ်ခုတခုသည်။ န၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။ ရေ၊ ဟဲကျွန်မ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကိဉ္စိ၊ သည်။ နော

မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ပါပိဒါသိ၊ ယုတ်မာသော ကျွန်မ။ ဒိဝါ၊ ဥဋ္ဌာသိ၊ အဘယ်ကြောင့် ထသနည်း။ ဣတိ၊ သိ။ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ ။ အနတ္တမနာ၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘာကုဋ္ဌိံ၊ မျက်မှောင် ကြုတ်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ချွဲ။ ကာဠိယာ၊ သော။ ဒါသိယာ၊ ၎င်း။ “မေအယျာ၊ သည်။ သန္တယေဝ၊ ပင်လျှင်။ ပ။ အဟံ၊ သည်။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လှန်စွာ။ အယံ၊ ကို။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိမံသေယံ၊ စူးစမ်းရမှုကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွာဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ချွဲ။ ကာဠိ၊ သော။ ဒါသိ၊ သည်။ ဒိဝါ၊ တရံယေဝ၊ အလွန်နေမြင့်မှသာလျှင်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ချွဲ။ ပ။ အနတ္တမနာ၊ ဖြစ်၍။ အနတ္တမနာဝိစံ၊ မနှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြက်ဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ချွဲ။ ပ။ ဝိမံသေယံ၊ စူးစမ်းရမှုကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွာဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

(အထခေါ ဘိက္ခဝေ-မှ ကုပိတာ အနတ္တမနာ-အထိ တူပြီ)။ အဂ္ဂဋ္ဌသုစိံ ၊ တံခါးကျည်ကို။ ဂဟေတုာ၊ ယူ၍။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဟာရံ၊ ရိုက်နှက်ခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဝေါဘိန္ဒိ၊ ခွဲပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ချွဲ။ ကာဠိ၊ သော။ ဒါသိ၊ သည်။ ဘိန္ဒေနသီသေန၊ ကဲ့သော ဦးခေါင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဂလန္တေန လောဟိတေန၊ ယိုစီးသော သွေးရှိသည် ဖြစ်၍။ ပဋိဝိဿကာနံ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို။ “အယျေ၊ အရှင်မတို့။ သောရတာယ၊ ကောင်းသော အမှု၌ မွေ့လျော်သော ရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့။ အယျေ၊ တို့။ နိဝါတာယ၊ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသောရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ကုန်လော့။ အယျေ၊ တို့။ ဥပသန္တာယ၊ ငြိမ်သက်အေးဆေးသော ရှင်မ၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဿထ၊ ကုန်လော့။ ကထံဟိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဧဒါသိကာယ၊ တယောက်တည်းသော ကျွန်မအား။ ဒိဝါ ဥဋ္ဌာသိတိ၊ နေမြင့်မှ ထသည်ဟု။ ကုပိတာ၊ ၍။ အနတ္တမနာ၊ ၍။ အဂ္ဂဋ္ဌသုစိံ ၊ ကို။ ဂဟေတုာ၊ ၍။ သီသေ၊ ၌ ပဟာရံ၊ ရိုက်နှက်ခြင်းကို။ ဒဿတိနာမ၊ ပေးဘိသနည်း။ သီသံ၊ ကို။ ဝေါဘိန္ဒိဿတိနာမာတိ၊ ခွဲဘိသနည်း” ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာပေသိ၊ အယုတ်အားဖြင့် ကြည့်ရှုစေပြီ (ကဲ့ရဲ့စေပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ချွဲ။ ဝေဒေဟိကာယ၊ သော။ ဂဟပတာနိယာ၊ ၎င်း။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ “ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ စက္ကိ၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ အနိဝါတာ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်းမရှိ။ ဝေဒေဟိကာ၊ သော။ ဂဟပတာနိ၊ သည်။ အနုပသန္တာတိ၊ ငြိမ်သက်အေးဆေးခြင်းမရှိ” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ပါပကော၊ သော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဗ္ဘဂ္ဂစ္ဆိ၊ ပျံ့နှံ့၍ တက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးတိုးစေတတ်ကုန်သော။ ဝစနပထာ၊ စကားဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့သည် ။ နဖုသန္တိ၊ မထိခိုက်ကုန်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်။ သောရတသောရတော၊ အလွန်ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

၁။ ပဋိမေ ဘိက္ခဝေ ဝစနပထာ-စသော အပိုဒ် ၂၂၇-ပါဠိတော်။ ၎င်း၏အဖွင့် ဝစနပထေတိ ဝစနမဂ္ဂေ ယုတ္တကာလာဒိကေ-ဟူသော ဋီကာနှင့် အညီပေးသည်။ ၄-ဝဂ်၊ ၆-သုတ်၊ စာပိုဒ် ၃၈၉ ဤအဋ္ဌကထာ၌ကား ဝစနပထေဟိတိ ဝစနေဟိ-ဟု ပထသဒ္ဓါ အနက်မဲ့ ဖွင့်သည်။

နိဝါတ နိဝါတော၊ အလွန်မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချတတ်သည် ။ ဟောတိ၊ ဧ၊ ဥပသန္တူပသန္တော၊ အလွန်ငြိမ်သက်အေးဆေးသည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတောစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘက္ခူ၊ ကို။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝစနပထာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ဌ။ ဘိက္ခူ၊ ကို။ သောရတောတိ၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်သောသူဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ၊ နိဝါတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ၊ ဥပသန္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ စိဝရ၊ ပ။ ပရိက္ခာရဟေတု၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာအဆောက်အဦဖြစ်သော ဆေးဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သုဝစော၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သောစကား ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ သောဝစသတံ၊ ဆိုဆုံးမလွယ်သော စကားရှိသူ၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တံ ဘိက္ခူ၊ ကို။ သုဝစောတိ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ တံ၊ ထိုမဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟံ၊ အကြင်ကြောင့်။ သောဘိက္ခူ၊ သည်။ တံစိဝရံ၊ ပ။ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ရှိသော်။ သုဝစော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောဝစသတံ၊ သို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောစဘိက္ခူ၊ သည်ကား။ ဓမ္မံယေဝ၊ တရားကိုသာလျှင်။ သက္ကရောန္တော၊ အရိုအသေပြုသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဂရုကရောန္တော၊ အလေးအမြတ်ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ မာနေန္တော၊ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပုဇ္ဇေန္တော၊ ပုဇ္ဇော်သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မံယေဝ၊ သာလျှင်။ အပစာယမာနော၊ ရိုသေကျိုးနွံသည်ဖြစ်၍။ သုဝစော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သောဝစသတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သုဝစောတိ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ၌။ “ဓမ္မံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပ။ အပစာယမာနာ။ ကျိုးနွံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဝစာ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ သောဝစသတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့” ဟူ၍။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

၂၂၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလေနဝါ၊ သင့်တင့်သောအခါ၌၎င်း။ အကာလေနဝါ၊ မသင့် တင့်သောအခါ၌၎င်း။ ဘူတေနဝါ၊ ထင်ရှားရှိသော အားဖြင့်၎င်း။ အဘူတေနဝါ၊ ထင်ရှားမရှိသော အားဖြင့်၎င်း။ သဒ္ဓေနေဝါ၊ သိမ်မွေ့သောအားဖြင့်၎င်း။ ဖရုသေနဝါ၊ ကြမ်းတမ်းသောအားဖြင့်၎င်း။ အတ္ထသံဟိတေနဝါ၊ အကြောင်းကို မှီသောအားဖြင့်၎င်း။ (အကြောင်းနှင့် စပ်သဖြင့်၎င်းဟူ၍ သော်လည်း ပေး)။ အနတ္ထသံဟိတေနဝါ၊ အကြောင်းကို မမှီသောအားဖြင့်၎င်း။ (အကြောင်း နှင့်မစပ်သောအားဖြင့်၎င်း-ဟု သော်လည်းပေး)။ မေတ္တစိတ္တာဝါ၊ မေတ္တာစိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၎င်း။ ဒေါသန္တရာဝါ၊ ဒေါသစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ယေဟိ၊ အကြင်အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ဝဒမာနာ၊ ဆိုကုန်သော်။ ဝဒေယျံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ တေ ဝစနပထာ၊ ထိုစကား ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလေနဝါ၊ သင့်တင့်သော အခါ၌၎င်း။ အကာလေနဝါ၊ မသင့်တင့်သောအခါ၌၎င်း။ ပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒမာနာ၊ သော်။ ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေတ္တစိတ္တာဝါ၊ ဖြစ်၍၎င်း။

၁။ သောရတ သောရတော၊ နိဝါတ နိဝါတော-စသည်တို့၏ ရုပ်ပြီးပုံကို မောဂ္ဂလ္လာန် ၁-ကဏ္ဍ ၅၅-သျှာဒိ လောပေါ ပုဗ္ဗမေကဿသုတ်-ကြည့်။

ဒေါသန္တရာဝါ၊ ဖြစ်၍၎င်း။ ပရော တို့သည်။ ဝဒမာနာ၊ သော်။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြာပိ၊ ထိုစကားဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့၌လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ “နော၊ ငါတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိပရိဏတံ၊ ဖောက်ပြန်သည်။ နစေဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်လတ္တံ့။ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ န စ နိစ္ဆာရေသာမ၊ မြက်လည်း မမြက်ဆိုကုန်အံ့။ ဟိတာနုကမ္မိစ၊ အစီးအပွားကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ မေတ္တစိတ္တာစ၊ မေတ္တာစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝိဟရိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။ ဒေါသန္တရာ၊ ဒေါသစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရိဿာမ၊ မနေကုန်အံ့။ တပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရိဿာမစ၊ နေလည်းနေကုန်အံ့။ တဒါရမ္မဏံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်၏ပင် အာရုံဖြစ်သော ။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာဗဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရိဿာမ စာတံ၊ ကုန်အံ့” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေံဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

၂၂၇။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ကုဒါလပိဋကံ၊ ပေါက်တူး ချင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဣမံ မဟာပထဝိံ၊ ဤမြေကြီးကို။ အပထဝိံ၊ မြေကြီးမဟုတ်သည်ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ သင်မြေကြီးသည်။ အပထဝိံ၊ မြေကြီးမဟုတ်သည်။ ဘဝသိ၊ ဖြစ်လော့၊ တံ၊ သည်။ အပထဝိံ၊ သည်။ ဘဝသိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၍။ တတြာပိ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဝိခဏေယျ၊ တူးရာ၏။ တတြာ၊ တတြာ၌။ ဝိကိရေယျ၊ ဖရိဖရဲ ကြဲရာ၏။ တတြာ၊ တတြာ၌။ သြဋ္ဌ၊ ဘေယျ၊ တံတွေးထွေးရာ၏။ တတြာ၊ တတြာ၌။ သြမုတ္တေယျ၊ ကျင်ငယ်စွန့်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့ မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဣမံ မဟာပထဝိံ၊ ကို။ အပထဝိံ၊ ကို။ အပိ၊ စင်စစ်။ ကရေယျ န၊ ပြုနိုင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ ထိုသို့ မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အယံမဟာပထဝိံ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရာ၊ နက်သည်။ အပ္ပမေယျာ၊ မပိုင်းခြားအပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။) သာ၊ ထိုမြေကြီးကို။ အပထဝိံ၊ မြေမဟုတ်သည်ကို။ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသုကရာ၊ မလွယ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဂိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဿာတဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဘာဂီဝေ၊ အဘိရှိရုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ကိဿ ဟေတု ဟူသော အမေးကို ပြန်အပ်သည်။) ဣတိ၊ ဤ သို့ ဖြေဆိုကုန်၏။ (ဣတိ တလုံးကြော)။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ တဒါရမ္မဏံ၊

၁။ တဒါရမ္မဏံတံ တဿေဝ မေတ္တစိတ္တဿ အာရမ္မဏံ ကတွာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ အလို တဒါရမ္မဏံ၌ တ-အရ တပုဂ္ဂလကို အာရုံပြုသော မေတ္တာစိတ်ကို အရကောက်၍ တဿေဝ+အာရမ္မဏံ=တဒါ ရမ္မဏံ-ဟု ဝစနတ္ထ ပြုစေလိုသည်။ ထို့ကြောင့် တဒါရမ္မဏံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်၏ပင် အာရုံဖြစ်သော-ဟု သမ္မန်သည်။ သော ပုဂ္ဂလော-အာရမ္မဏံ တေဿာတံ=တဒါရမ္မဏံ၊ မေတ္တစိတ္တံ-ဟူသော ဒီကာအလို တ-အရ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကောက်၍ တဒါရမ္မဏံ-အရ မေတ္တာစိတ်ကို ကောက်ရမည်ဟု ဒီကာဖွင့်သည်ကား တနည်းမဟုတ်၊ တဒါရမ္မဏံတံ ကထံ တဒါရမ္မဏံ၊ သဗ္ဗာဝန္တံ လောကံ ကရေတံ-ဟူသော စောဒနာဝါကျ၌ လာသော တဒါရမ္မဏံ ပုဒ်ကို ဖွင့်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုမေတ္တာစိတ်၏ အာရုံဖြစ်သော။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ ရှိသော။ လောကံ၊ ကို။ ဝိပုလေန၊ သော။ပ။ အဗျာဗဇ္ဈေန၊ သော။ ပထဝိသမေန၊ မြေကြီးနှင့်တူသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ရှိ။ ဝိဟရိဿာမ စ၊အံ။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။

၂၂၉။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ လာခံဝါ၊ ချိပ်ရည်ကို၎င်း။ ဟလိဒ္ဓိံ ဝါ၊ နန္ဒင်းရည်ကို၎င်း။ နီလံဝါ၊ အညိုရည်ကို၎င်း။ မဉ္ဇိဋ္ဌံဝါ၊ မောင်းသော အရည်ကို၎င်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၎င်း။ သော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဣမသ္မိံ အာကာသေ၊ ဤကောင်းကင်၌။ ရူပံ၊ အရုပ်ကို။ လိခိဿာမိ၊ ရေးအံ။ ရူပပါတုဘာဝံ၊ အရုပ်ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဣမသ္မိံ အာကာသေ၊ ၎်။ ရူပံကို။ အပိ၊ စင်စစ်။ လိခေယျေန၊ ရေးနိုင်ရာသလော၊ ရူပပါတုဘာဝံ ကို။ အပိ၊ စစ်။ ကရေယျေန၊ နိုင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အယံအာကာသော၊ သည်။ အရူပိ၊ အဆင်းမရှိ။ အနိဒဿနော၊ မြင်အပ်သော သဘောမရှိ။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။) တတ္ထထိုကောင်းကင်၌။ ရူပံ၊အရုပ်ကို။ လိခိတံ၊ရေးခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊မလွယ်။ ရူပပါတုဘာဝံ ကို။ ကာတံ၊ ငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်။ ပန၊ ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊၏။ ဝိသာဘဿ၊ ၎င်း။ ယာဝဘာဂီဝေ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်၏။ (ဣတိတလုံးကြေ။ အာကာသသမေန၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော။ ။ဤပုဒ်မှ တပါး ဝေမေဝ ခေါ် ဘိက္ခဝေ-မှ သိက္ခိတဗ္ဗံ အထိ တူပြီ)။

၂၃၀။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊သည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်သော။ တိဏုက္ကံ၊ မြက်မီးရှူးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။အာဂစ္ဆေယျ၊၏။သော၊သည်။ “အဟံ၊သည်။အာဒိတ္တာယ၊ သော။ ဣမာယတိဏုက္ကာယ၊ ဤမြက်မီးရှူးဖြင့်။ ဂင်္ဂံ နဒိံ ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကို။ သန္တာပေဿာမိ၊ ပူစေအံ။ သံပရိတာပေဿာမိတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူစေအံ”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ တံ၊ကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာဒိတ္တာယ၊ သော။ တိဏုက္ကာယ၊ ဖြင့်။ ဂင်္ဂံ နဒိံ ၊ ကို။ အပိ၊ စစ်။ သန္တာပေယျေန၊ ပူစေနိုင်သလော။ သံပရိတာပေယျေန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဂင်္ဂါနဒိံ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရာ၊ နက်သည်။ အပုမေယျာ၊ မပိုင်းခြားအပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။) သာ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကို။အာဒိတ္တာယ၊သော။ တိဏုက္ကာယ၊ ဖြင့်။ သန္တာပေတံ၊ ငှါ။ သံပရိတာပေတံ၊ ငှါ။ နသုကရာ၊ မလွယ်။ ပန၊ ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ၎င်း။ ဝိသာဘဿ၊ ၎င်း။ ယာဝ ဘာဂီဝေ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုကုန်၏။ ။(ဂင်္ဂါသမေန၊ ဂင်္ဂါမြစ်နှင့် တူသော။ ။ဤပုဒ်မှ တပါး ကြွင်းတူ၏)။

၂၃၁။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ။ မဒ္ဒိတာ၊ နယ်အပ်သော။ သုမဒ္ဒိတာ၊ ကောင်းစွာ နယ်အပ်သော။ သုပရိမဒ္ဒိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ကောင်းစွာ နယ်အပ်သော။ မုဒုကာ၊ နူးညံ့သော။ တူလိနိ၊ လဲနှင့်တူသော။ ဆိန္နသဿရာ၊ ပြတ်သော သရ် သရ် ဟူသော အသံရှိသော။ ဆိန္နဘဗ္ဗရာ၊ ပြတ်သော ဘရ်ဘရ်ဟူသော အသံရှိသော။ဗိဋ္ဌာရဘဗ္ဗာ၊ ကြောင်ရေအိတ်သည်။(အဿ၊ရှိရာ၏။) အထ၊၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ကဋ္ဌံဝါ၊သစ်သားကို၎င်း။ ကထလံဝါ၊ အိုးခြမ်းကို၎င်း။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၎င်း။သော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ မဒ္ဒိတံ၊ နယ်အပ်သော။ပ။ ဆိန္နဘဗ္ဗရံ၊ ပြတ်သော

ဘရံ ဘရံ ဟူသော အသံရှိသော။ ဣမံ ဗိဠာရဘတ္တံ၊ ဤကြောင်ရေအိတ်ကို။ ကဠေ့နဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ ကထလနဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ သရသရံ၊ သရံ သရံ ဟူသော အသံကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ။ ဘရဘရံ၊ ဘရံဘရံ ဟူသောအသံကို။ ကရိဿာမိတိ၊ အံ”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဧ။ (အမံ ဗိဠာရဘတ္တံ၊ ဤကြောင်ရေအိတ်ကို။ ဤပုဒ်မှ တပါး တံကိဿဟေတု-အထိ တူ၏)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အမုဗိဠာရဘတ္တံ၊ ဤကြောင်ရေအိတ်သည်။ မဒ္ဒိတာ၊ နယ်အပ်သည်။ ပ။ ဆိန္ဒဘဗ္ဗရာ၊ ပြတ်သော ဘရံဘရံဟူသောအသံရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) (ဗိဠာရဘတ္တံသမေ၊ ကြောင်ရေအိတ်နှင့်တူသော။ ဤပုဒ်မှတပါး သာနသုကရာမှ-သိက္ခိတဗ္ဗ-အထိ တူပြီ)။

၂၃၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန၊ လက်ကိုင် ၂-ဘက်ရှိသော။ ကကစေန၊ လူဖြင့်။ ဩစရကာ၊ ယုတ်သော အမှုကို ပြုကျင့်တတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ သူခိုးတို့သည်။ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို။ စေပိ ဩကန္တေယျံ၊ အကယ်၍လည်း ဖြတ်ကုန်အံ့။ တတြာပိ၊ ထိုဖြတ်ရာ၌လည်း။ ဧယာ၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ မနောပဒုသေယျ၊ စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားငြားအံ့။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော။ ထိုရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကိုပြုတတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြာပိ၊ ထိုသို့ ဖြတ်ရာ၌လည်း။ ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

၂၃၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကကစပမံ၊ လူလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမဉ္ဇ ဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကိုလည်း။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရေယျာထ၊ ပြုကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ယံဝစနပထံ၊ အကြင်စကား ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ နာဓိဝါ-သေယျာထ၊ သည်းမခံကုန်ရာ။ အကံဝါ၊ အပြစ်အားဖြင့် ငယ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ထုလံဝါ၊ အပြစ်အားဖြင့် ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ တံဝစနပထံ၊ ကို။ တုမေ၊ တို့သည်။ ပဿထ နော၊ မြင်ကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ ပ။ မနသိ၊ ၌။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ တံ၊ ထိုနည်းသွင်းခြင်းသည်။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ။ (စာပိုဒ် ၂၂၅-အစ အာမန္တေသိ-ပြန်စပ်။ ဣဒမဝေါ။ ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော ။ ကကစပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဠိတံ၊ ပြီ။

၂-အလဂဒ္ဒုပမသုတ်

၂၃၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗဿ၊ လင်းတသတ်မျိုး၌ ဖြစ်သော။ အရိဋ္ဌဿနာမ၊ အရိဋ္ဌ မည်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ “ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယေ ဣမေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်စျားနိမိတ်ဖိုလ်တို့၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ မှီဝဲသောသူအား။ (မောဂ္ဂလ္လာန်အလို-၏-ပေး၍ အန္တရာယ၌ စပ်)။ အန္တရာယာယ၊ ငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဇာနာမိတိ၊ သိ၏”ဟူသော။

ဝေရူပံ သော။ ပါပကံ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ ဧ။ သမ္မဟုလော၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗဿ၊ သော။ အရိဋ္ဌဿနာမ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ “ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ အာဇာနာမိတိ ဧ” ဟူသော။ ဝေရူပံ သော။ ပါပကံ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ သို့။ အသောသံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ တေဘိက္ခု။ တို့သည်။ ယေန၊ ဌ။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဧ။) ဘေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိံ သ၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ရှိ။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခု၊ အရိဋ္ဌရဟန်းကို။ “အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ တေ၊ သင်၏။ ‘ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ အာဇာနာမိတိ၊ သိ၏’ ဟူသော။ ဝေရူပံ သော။ ပါပကံ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊ ဖြစ်သတဲဟူသည်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ နာလံ၊ ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ ထိုဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ ဧ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ပြောကြားပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ တေပိ ဘိက္ခု။ တို့သည်လည်း။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိဝေတေဘုကာမာ၊ ကင်းစေကုန်သ ျဖြစ်၍။ “အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်အရိဋ္ဌ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာအဝစ၊ မပြောဆိုလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ မာအဗ္ဘာစိန္တံ၊ မစွပ်စွဲလင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်ကို။ အဗ္ဘာစိန္တံ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်။ နဟိသာဓု၊ မကောင်းသည်သာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း။ နဟိာဒေယျ၊ ဟောတော်မူသည်သာ။ အာဝုသော အရိဋ္ဌ၊ ဌ။ အနေကပရိယာယေန၊ များသော အကြောင်းဖြင့်။ ဘဂဝဘာ၊ သည်။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အန္တရာယိကာ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ ဝါ၊ ဧ။ အန္တရာယာယ၊ ငှါ။ အလဉ္စပန၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်သာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့ကို။ အပ္ပဿာဒါ၊ ဟူ၍။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ဘို့၌။ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ အဋ္ဌိကင်္ဂလူပမာ၊ အရိုးစုလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ မံသပေသုပမာ၊ အသားတစ်လျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ တိဏက္ကုပမာ၊ မြက်ခီးရှူးလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ အင်္ဂါရကာသုပမာ၊ မီးကျိုးတိုင်းလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ သုပိနကုပမာ၊ အိပ်မက်လျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ ယာစိတကုပမာ၊ ငှါးရမ်းထားအပ်သော ဥစ္စာပစ္စည်းလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ ရုက္ခဖလူပမာ၊ အသီးရုံသောသစ်ပင်လျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ အသိသုပမာ၊ သားခတ်ဓား သားစဉ်းဘိုးလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ သတ္တိလူသုပမာ၊ လှံတံကျင်လျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ သပ္ပသိရူပမာ၊ မြေဦးခေါင်းလျှင် ဥပမာရုံကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ ကာမာ၊ တို့ကို။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤသို့။ အာဒိနဝေါ၊ သည်။ ဘိယျောတိ၊ များ၏” ဟူ၍။ သမနုယုဉ္စန္တိ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်၏။ သမနုဂါဟန္တိ၊ အယူကို ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် ယူစေကုန်၏။ သမနုဘာသန္တိ၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌောဘိက္ခု၊ သည်။ တေဟိဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သမနုယုဉ္စိယမာနော၊ အယူကို စစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂါဟိယမာနော၊ ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် အယူကို ယူစေအပ်သည် ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုအပ်သည် ရှိသော်။ အာဝုသော၊ တို့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ ထိုဟောတော်မူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။

အာဇာနာမိတိ၊ ဧ”ဟူ၍။ ပါပကံ၊ သော။ တဒေဝ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကိုပင်လျှင်။ ထာမသာ၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်။ ပရာမာသာ၊ မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိဝိဿ၊ သက်ဝင်၍။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။

၂၃၅။ ယတောခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခူ၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိဝေစေတုံ၊ ငါ။ နာသက္ခိံ သု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ နိသိဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပ။ ဥပုန္နံ၊ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿု၊ ကြားကုန်ပြီ။ (နာလံ အန္တရာယာယာတိ အထိ အကြွင်း လွယ်ပြီ)။ ဘန္တေ၊ ရား။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ အရိဋ္ဌံဘိက္ခူ၊ ကို။ (သစ္စံကိရ-မှ နာလံ အန္တရာယာယာတိ-အထိတူ၏)။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သည်။ အမေ၊ တို့ကို။ ဧဝံ၊ သော။ နာလံအန္တရာယာယာတိ၊ ယ-ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အထခေါ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံဘိက္ခူ၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိဝေစေတုံ၊ ကာမာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မာဟေဝံ အာဝုသော အရိဋ္ဌံ။ ပ။ အာဒိနဝေါ ဧတ္ထ ဘိယျောတိ၊ ဘိယျော-ဟူ၍။ သမနုယုဉ္ဇေ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်ပြီ။ သမနုဂါဟိ၊ အယူကို ဝန်ခံစေသော အားဖြင့် ယူစေကုန်ပြီ။ သမနုဘာသိ၊ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဆိုကုန်ပြီ။ (ဧဝံပိ ခေါ ဘန္တေ-မှ တေသ္မာ ပါပကာ ဒိဋ္ဌိဂတာ ဝိဝေစေတုံ-အထိတူ၏)။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေမာတိ၊ လျှောက်ထားကုန်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ကုန်ပြီ။ (စာပိုဒ်အစ တေဒဝေါစံ-ပြန်စပ်သည်)။

၂၃၆။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခူ၊ ကို။ “ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလော့။ အာဝုသော အရိဋ္ဌံ၊ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္တာ၊ သည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ (ဣတိ၊ သို့။) မမာငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗံ၊ သော။ အရိဋ္ဌံဘိက္ခူ၊ ကို။ တံ၊ သင်သည်။ အာမန္တေဟိတိ၊ သိစေလော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍။ သောဘိက္ခူ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို။ ပဋိဿုတော၊ ရှေးရှုနားထောင်၍။ (ယေန အရိဋ္ဌော-မှ အာမန္တေသိတိ - အထိလွယ်ပြီ)။ ဧဝံဘန္တေတိ၊ ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်ဟူ၍။ ဂဒ္ဓဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော ဘိက္ခူ၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခူနော၊ ထိုခေါ်လာသော ရဟန်း၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတော၊ ရှေးရှုနားထောင်၍။ (ယေနဘဂဝါ-မှ နာလံအန္တရာယာယာတိ-အထိ ရှေးနှင့်မထူး)။ မောဃပုရိသ၊ ကျား။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤ(တေ ပဋိသေဝတော နာလံ အန္တရာယာယ)သို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဧမံ၊ ကို။ ကဿ၊ အဘယ်သူထံမှ။ တံ၊ သည်။ အာဇာနာသိနာမ၊ သိဘိသနည်း။ မောဃပုရိသ၊ ကျား။ မယာ၊ သည်။ ပ။ ဝုတ္တံနု၊ အပ်သည်မဟုတ်လော။ ပန၊ ကား။ တေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဝတော၊ အား။ အန္တရာယာယ၊ ငါ။ အလဉ္စ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်သာ။ (အပ္ပဿာဒါ ကာမာ-မှ အာဒိနဝေါ ဧတ္ထ ဘိယျော-အထိတူ၏)။ မောဃပုရိသ၊ ကျား။ အထစပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ တံ၊ သည်။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော အယူဖြင့်။ (တနည်း။ အတ္တနာ၊ ၏။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသဖြင့် ယူခြင်းဖြင့်။ သာရတ္ထဋီကာ၊ ဗာဟိရ နိဒါနအဖွင့်)။ အမေ၊ စေ။ ငါဘုရားတို့ကိုလည်း။ အဗ္ဘာဗိက္ခဝံ၊ စွပ်စွဲ၏။ အတ္တာနု၊ ကိုလည်း။ ခနသိ၊ တူးမြို့၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။

ပသဝသိ၊ ပွါးစေ၏။ မောဃပုရိသ၊ ကျား။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ တေ၊ ၎င်း။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထခေါ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တံကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သော။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမသ္မိံ မေဓိနယေ၊ ဤ။ ဥသ္မိကတောပိ၊ ပြုအပ်သောပညာဉာဏ်ငွေ့ မျိုးစေ့မျှရှိသူသည်။ သိယာအပိန၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ ဟိ သိယာ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော ဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည်ဖြစ်၍ ။ မကုဘူတော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍ ။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ချအပ်သော ပခုံးရှိသည် ဖြစ်၍ ။ အစောမုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဇာယန္တော၊ ကြံ့မြိုင်လျက်။ အပ္ပဋ္ဌိဘာနော၊ ပညာဉာဏ်မရှိသည် ဖြစ်၍ ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌံဘိက္ခု၊ ကို။ တုဏှိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ကို။ မကုဘူတံ၊ ကို။ ပတ္တက္ခန္ဓံ၊ ကို။ အစောမုခံ၊ ကို။ ပဇ္ဇာယန္တံ၊ ကို။ အပ္ပဋ္ဌိဘာနံ၊ ကို။ ဝိဒိတော၊ သိ၍ ။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌံ ဘိက္ခု၊ ကို။ “မောဃပုရိသ၊ ကျား။ တံ၊ သည်။ သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ပါပကေန၊ သော။ ဧတေန ဒိဋ္ဌိဂတေန၊ ဤမိစ္ဆာအယူဖြင့်။ ပညာယိဿသိ၊ (ငရဲစသည်တို့၌) ထင်ရှားလတ္တံ့ ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမေ ဤမိစ္ဆာအယူ၌။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးဦးအံ့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မူပြီ။

၂၃၇။ အထခေါ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေတို့။ ဂဒ္ဒဗာဓိပုဗ္ဗော၊ သော။ အရိဋ္ဌော၊ သော။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ။ (အတ္တနာဒုဂ္ဂဟိ တေန။ ပ။ ပသဝတိ-ပေးလေ)။ ဧဝံ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တုမေပိ၊ တို့သည်လည်း။ အာဇာနာထာတိ၊ သိကြကုန်ကုန်လော”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ ကောင်းပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တုမေပိ၊ တို့သည်။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းစွာ။ အာဇာနာထ၊ သိကုန်၏။ ။ (ဤဝါကျမှ တပါး နောဟောဘိက္ခေ-မှ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ တိုင်အောင် ရှေးနည်းတူပေး)။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သော။ ထိုဒိစ္စာဝါဒီ ရဟန်းသည် ။ ဝတ၊ စစ်။ ကာမေဟိ၊ ကိလေသာ ကာမဂုဏ်ဘို့မှ။ အညဒတြော၊ ကြည့်၍ သာလျှင်။ ကာမသညာယ၊ ကိလေသာကာမနှင့်ယှဉ်သော သညာမှ။ အညဒတြော၊ သာလျှင်။ ကာမဝိတက္ကေဟိ၊ ကိလေသာ ကာမနှင့် ယှဉ်သောဝိတက်ဘို့မှ။ အညဒတြော၊ သာလျှင်။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ ပဋိသေဝိဿ တိတိ၊ မှီဝဲလတ္တံ့ ဟူသော။ တေ၊ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၂၃၈။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣမံ၊ ဤ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ် တရားကို။ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို။ ဂေယျံ၊ ဂေယျကို။ ဝေယျာကရဏံ၊ ကို။ ဂါထံ၊ ကို။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ကို။ ဇာဘကံ၊ ကို။ အတ္တုတဓမ္မံ၊ ကို။ ဝေဒလံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏ်ဘော၊ သင်ယူကုန်ပြီး၍ ။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္တံ၊ (အကျိုး အကြောင်းဖြစ်သော) အနက်ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ နဥပပရိက္ခန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ ဝါ၊ မစူးစမ်းကုန်။ အတ္တံ၊ ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ အနုပပရိက္ခန္တံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုအချည်းနှီးသောယောကျ်ားတို့

အား။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဇ္ဈာနံ၊ ရှုတတ်သော ပညာကို။ နမန္တိ၊ မခန့်ကုန် ။ တေ၊ တို့သည်။ ဥပါရမ္မာနိသံသာစေ၊ ချွတ်ချယ်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဣတိဝါဒပုမောက္ခာနိ သံသာစ၊ ဤသင်ယူအပ်သော ပါဠိဖြင့် သူတပါးတို့ တင်အပ်သော အယူဝါဒမှ လွတ်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၎င်း ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဿစ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်၏ လည်း။ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုပရိယတ်တရား၏။ တဉ္စ အတ္တံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ် ဟူသော အကျိုးကိုလည်း။ နာနုဘောန္တိ၊ မခံစားရကုန်။ ဒုဂ္ဂဟိတာ၊ မကောင်း သဖြင့် သင်ယူအပ်ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ တို့၏။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို သို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ မွှာနံ၊ တို့၏။ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိကား။ အလဂဒ္ဒတ္တိကော၊ မြေ ကို အလိုရှိသော။ အလဂဒ္ဒဂဝေသိ၊ မြေကိုရှာလေ့ရှိသော။ အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ၊ မြေကိုရှာခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) သော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အလဂဒ္ဒံကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမြေကို။ ဘောဂေ ဝါ၊ ကိုယ် (အခွေ) ခွဲသော်၎င်း။ နဂံဇ္ဇေဝါ၊ အမြီးခွဲသော်၎င်း။ ဂဏှေယျ၊ ဘမ်းကိုင်ရာ၏။ သော အလဂဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပဋိပရိဝတ္တိတော၊ ပြန်လှည့်၍။ တဿ၊ ထိုမြေ ဘမ်းယောက်ျား၏။ ဟတ္ထဝါ၊ လက်ခွဲသော်၎င်း။ ဗာဟာယဝါ၊ မောင်းခွဲ သော်၎င်း။ အည တရသ္မိံ၊ တပါးပါးသော။ အဂံပစ္စင်္ဂေဝါ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ခွဲသော်၎င်း။ ခုသေယျ၊ ကိုက်ရာ၏။ သော၊ ထိုမြေဘမ်းယောက်ျားသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမြေကိုက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသို့၎င်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အလဂဒ္ဒဿ၊ ၏။ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့် တည်း။

၂၃၉။ (ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ-မှ သုဂ္ဂဟိတတ္တာ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာနံ-ဘိုင်အောင် နပါ မပါနှင့် သုဂ္ဂဟိတ နှင့် ဒုဂ္ဂဟိတမျှ သာထူးသည်။ ။ ဥပပရိက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ ဝါ၊ စူးစမ်းကုန်၏။ ခမန္တိ၊ ခန့်ကုန်၏။ သုဂ္ဂဟိတာ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်ကုန်သော။ သုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း ဟု ပေး)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ သော၊ သည်။ မဟန္တံ၊ သော။ အလဂဒ္ဒံကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ ထိုမြေကို။ အဇပဒေန၊ ဆိတ်ခြေသဏ္ဍာန်ရှိသော။ ဒဏှေန၊ တုတ်ဖြင့်။ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်အပ်သည်ကို။ (ကတော၊ ၍။) နိဂ္ဂဏှေယျ၊ နှိပ်ရာ၏။ အဇပဒေန၊ သော။ ဒဏှေန၊ ဖြင့်။ သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂဟိတာ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်၍။ ဂီဝါယ၊ လည်၍။ သုဂ္ဂဟိတံ ဂဏှေယျ၊ ကောင်းစွာနှိပ်ဖမ်းရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ သော အလဂဒ္ဒေါ၊ သည်။ တဿ ပရိသဿ၊ ၏။ ဟတ္ထံဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ဗာဟံဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ အညတရံ၊ သော။ အဂံပစ္စင်္ဂေဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ဘောဂေဟိ၊ ဘို့ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ

၁။ နဥပဋ္ဌဟန္တိ နအာပါထံ အာဂစ္ဆန္တိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို နိဇ္ဈာနံ-နှင့် နမန္တိ ခွဲပေးရန် မလို။ နနိဇ္ဈာနံ ခမန္တိ၊ မထင်ကုန်-ဟု ပေး။

၂။ ဣတိကို ဝေ တောယ ပရိယတ္တိယာ၊ ဝါဒကို အတ္တနော ဥပရိ ပရေဟိ အာရောပိတဝါဒဿ နိဂ္ဂဟဿ၊ မောက္ခာနိသံသာ-ကို မောက္ခပယောဇနာ-ဟု ဋီကာဖွင့်သည့်အတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

ပလိဝေဠေယျ၊ အကယ်၍ ရစ်ပတ်ငြားအံ့။ အထခေါ၊ ညွှ။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ မရဏံဝါ၊ သို့၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ သို့၎င်း။ နေဝနိဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အလဂဒ္ဒဿ၊ ၏။ သုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ (ဝေမေဝ။ ပ။ ဓမ္မာနံ-ဝါ၊ ကျသည် ရှေးနှင့် တူပြီ)။ ဘိက္ခဝေတို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ၌။ မေ၊ ငါသည်။ ဘာသိဘဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ယဿ၊ အကြင် ပရိယတ် တရား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနေယျာထ၊ သိကုန်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့ သိကြ သည့်အတိုင်း။ နံ၊ ထိုပရိယတ်တရားကို။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်ယူကုန်ရာ၏။ မေ၊ သည်။ ဘာသိဘဿ၊ သော။ ယဿ စ ပန၊ ၏။ ကား။ အတ္ထံ၊ ကို။ နအာဇာနေယျာထ၊ မသိကြကုန်ရာ။ တတ္ထ၊ ထိုပရိယတ် တရား၌။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ အဟံ၊ ငါတရားကို။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးလျှောက်အပ်၏။ ဝိယတ္တာ၊ ပရိယတ်၌ လိမ္မာကုန်သော။ ယေဘိက္ခူ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ အဿ၊ ရှိကုန်ရာ၏။ တေဝါ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ အပ်ကုန်၏။

၂၄၀။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ နိတ္ထရဏတ္တာယ၊ ဩဃလေးပါးမှ ထုတ်ဆောင်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ကုလ္လုပမံ၊ ဖောင်လျှင်ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောအံ့၊ ဂဟဏတ္တာယ၊ စွဲလမ်းစိမ့်သောငှါ။ နောဒေသိဿာမိ၊ မမူ။ တံ၊ ထိုကုလ္လုပမတရားကို။ ပ။ ပစ္စယောသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဥဒကဏ္ဍဝံ၊ (နက်ရှိုင်းသော) ချေပြင်ကျယ်ကို။ ဩရိမံ၊ ဤမှာဖက်၌ဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းကို။ သာသကံ၊ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ရှိ၏ ဟူ၍။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်းရှိ၏ဟူ၍။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဖက်၌ဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းကို။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိဟူ၍။ အပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျမ်း မရှိဟူ၍။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ သန္တာရဏီ၊ ကူးကြောင်းဖြစ်သော။ နာဝါစ၊ လှေသည်လည်း။ န အဿ မရှိရာ။ အပါရာ၊ ဤဖက်ကမ်းမှ။ ပါရိ၊ ထိုဖက်ကမ်းသို့။ ဂမနာယ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။ ဥတ္တရသေတုဝါ၊ ကူးမြောက်ကြောင်းတံတား သည်လည်း။ နအဿ၊ မရှိရာ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ “အယံ ဥဒကဏ္ဍဝေါ၊ သည်။ မဟာ၊ ကြီး၏။ ဩရိမံ၊ သော။ ဘီရံ၊ သည်။ သာသကံ၊ ၏။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ၏။ ပါရိမံ၊ သော။ တီရံ၊ သည်။ ခေမံ၊ မရှိ။ အပ္ပဋိဘယံ၊ မရှိ။ သန္တာရဏီ၊ သော။ နာဝါစ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပါရာ၊ မှ။ ပါရိ၊ သို့။ ဂမနာယ၊ ငှါ။ ဥတ္တရသေတုဝါ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ မြက်ထင်းသစ်ခက် သစ်ရွက်ကို။ သံကဗ္ဗိဘူ၊ စုရုံး၍။ ကုလ္လံ၊ ဖောင်ကို။ ဗန္ဓိဘူ၊ ဖွဲ့၍။ တံ၊ ကုလ္လံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဟဒတ္တ ဝိစ၊ လက်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပါဒေဝိစ၊ ခြေ ဘို့ဖြင့်၎င်း။ ဝါယမမာနော၊ အားထုတ်လျက်။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပါရိ၊ ထိုဖက်ကမ်းသို့။ ဥတ္တရသေ၊ ကူးရမှုကား။ ယံနုနာဘိ၊ ကောင်းလေစွာ ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤ အကြံအစည်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ (အသခေါ-မှ ဥတ္တရသေယျ- အသိဘူ၏)။ ဥတ္တိန္နဿ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရိ၊ ဘဿ၊ ဘဖက်ကမ်း သို့ ခရောက်ပြီးသော။ တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ “အယံ၊ ကုလ္လော၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗဟုကာရော၊ ကျေးဇူးများ၏။ အဟံ၊ သည်။

၁။ မဟန္တံ ဥဒကဏ္ဍဝံ-၌ မဟန္တံ-သည် ဥဒကဏ္ဍဝံ-၏ ဝိသေသန အဖြစ်ဖြင့် ပေးသကဲ့သို့၊ မဟာကို ဥဒကဏ္ဍ ဝေါ-၏ဝိသေသန အဖြစ်ပေးသော် ဥဒကဏ္ဍဝေါ-ကို သသကောံ သပ္ပဋိဘယော ခေမော အပ္ပဋိဘယော-ဟု ဝိဘတ်ပြင်၍စပ်။

ဣမံကုလ္လံကို။ နိဿယာ ရှိ။ပ။ ဥတ္တိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ပြီ။အဟံ၊ သည်။ ဣမံကုလ္လံကို။ သီသေဝါ၊ ဦးခေါင်း၌ သော်လည်း။ အာရောပေတွာ၊တင်၍။ ခန္ဓေဝါ၊ ပခုံး၌သော်လည်း။ ဥစ္စာရေတွာ။ ထား၍။ ယေနကာမံ၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိရာ အရပ်သို့။ပက္ကမေယံ၊ဖဲသွားရမှုကား။ ယံနန္နာတိ၊ ကောင်းလေစွာဟူ၍ ။ ဝေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။(တံကိ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးလေ)။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဝေံကာရီ၊ ဤသို့ ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိံ ကုလ္လေ၊ ၌။ ကိစ္စကာရီ၊ ပြုသင့်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ အဿအပိန၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။(နောဟေတံ ဘန္ဓေပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေတို့။သောပုရိသော၊သည်။ကထံကာရီ၊ အသို့ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိံ ကုလ္လေ၊ ၌။ ကိစ္စကာရီ၊ သည်။ အဿ၊ ရာသနည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဥတ္တိဏ္ဏဿ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ပါရဂံတဿ၊ သော။ တဿ ပုရိသဿ၊၏။ (ဗဟုကာရော။ပ။ဥတ္တိဏ္ဏော-အထိပေးမြဲ)။ အဟံ၊သည်။ဣမံကုလ္လံကို။ ထလေဝါ၊ ကုန်းပေါ်၌သော်၎င်း။ ဥဿာဒေတွာ၊တင်ထား၍။ ဥဒကေဝါ၊ ရေ၌သော်၎င်း။ ဩပိလာပေတွာ၊မျော၍။ ယေနကာမံသို့။ ပက္ကမေယံ၊ မူကား။ ယံနန္နာတိ၊ စွဟူ၍ ။ ဝေံ၊သည်။ အဿ၊ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။သောပုရိသော၊ သည်။ဝေံကာရီ၊ ဤကြံစည်သည့်အတိုင်း ပြုလေ့ရှိသည်။ တသ္မိံ ကုလ္လေ၊၌။ ကိစ္စကာရီ၊သည်။ အဿ၊ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝခေါ၊သာလျှင်။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလ္လုပမော၊ ဖောင်လျှင်ဥပမာရှိသော။ဓမ္မော၊ ကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒေသိတော၊ ပြီ။ ဂဟဏတ္ထာယ၊ စွဲလမ်းခြင်း အကျိုးငှါ။ နောဒေသိတော။ ဟောတော်မူအပ်သည် မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ကုလ္လုပမံ၊ သော။ ဓမ္မံကို။ အာဇာနန္ဓေဟိ၊ သိကုန်သော။ဝေါ၊သင်တို့သည်။ ဓမ္မာပိ၊ (ဘာဝနာမယ) ကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အဓမ္မာ၊ (မေထုန်စသော) အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ပဂေဝ ပဟာတဗ္ဗာ၊ အဘယ်မှာမပယ်အပ်ဘဲ ရှိကုန်အံ့နည်း။

၂၄၁။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ၊ ဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းတို့သည် ။ ဣမာနိ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ ကတမာနိဆ၊ အဘယ်ခြောက်ပါးတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ဣမ၊ဤလောက၌။ပ။(အဿုတဝါစသည်တို့၏အနက်ကို မူလပရိယာယသုတ် စာပိုဒ် ၂-၌ ရှု)။ပုထုဇ္ဇေနော၊ သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ ဧတံ၊ ဤရုပ်သည်။မမ၊ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ သည်။မေ၊ ၏။ အတ္တာ၊တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်ဖန်ရှု၏။ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ သညံ၊ ကို။ပ။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ပ။ သမနုပဿတိ၊၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်သော။ သုတံ၊ ကြားအပ်သော။ မုတံ၊ တွေ့အပ်သော။ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော။ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော။ ပရိယေသိတံ၊ ရှာမှီးအပ်သော။ မနုသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုဝိစရိတံ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်အပ်သော။ ယမ္ပိ တံ၊ အကြင်အာရုံသည်လည်း ။အတ္ထိ၊၏။ တမ္ပိ၊ ထိုအာရုံကိုလည်း။ ဧတံ၊ ဤအာရုံသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊သည်။ အသ္မိံ၊၏။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊၏။ အတ္တာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊၏။ သော၊ ထိုငါသည်။ လောကော၊ လောကတည်း။ သော၊သည်။ အတ္တာ၊တည်း။ သော၊သည်။ ပေစ္စ၊ တမလွန် လောကသို့ သွား၍။ နိစ္စော၊ မြဲသည်။ ဓုဝေါ၊ ခိုင်ခံ့သည်။ သဿတော၊ တည်တံ့သည်။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော ဝတ္ထုတို့နှင့် တူစွာ။ တထေဝ၊ တည်တံ့ခိုင်မြဲ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသောအခြင်းအရာဖြင့် သာလျှင်။ ဌဿာမိ၊ တည်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ယမ္ပိ တံ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်း

၁။ ဒိဋ္ဌိပိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ ဒိဋ္ဌိယာ အာရမ္မဏမ္ပိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ဒိဋ္ဌိယာ ပစ္စယောပိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုရှု၍ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိကို သုံးနည်းလုံးသော်လည်းပေး။

သည်။ အတ္တိ၏။ တမ္ဗိကိလည်း။ ဧတံ၊ ဤဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းသည်။ မမ၊ တည်း။ ဒေသာသည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဒေသာ၊ သည်။ မေ၏။ အတ္တာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ (သုတဝါ စသောဝါကျကို၊ အဿုတဝါ စသော ဝါ.ကျကို မှီ၍ ပေးလေ)။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း။ သမနုပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်ရှုသည်ရှိသော်။ (ဒိဋ္ဌိဌာနေ၊ ဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းသည် ။) အသတိ၊ မရှိသော်။ နပရိတဿတိတံ၊ မတပ်မက်ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂၄၂။ ဧဝံသ္မိ။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ အညဘရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံကို။ “ဘန္တေရား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သော ဝတ္ထုသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ပရိတဿနာ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်။ သိယာနုခေါတိ၊ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့သော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤ သို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောသူ၏။ “မေ၊ ငါ၏။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်။ ဝတ၊ စစ်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ မေ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုသည်။ ဝတ၊ စစ်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၏။ ယံ၊ သည်။ ဝတ၊ စစ်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ဝတ၊ စစ်။ နလဘာမိတိ၊ မချ” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော။ ထိုအချို့သောသူသည်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလဒတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်တမ်း၏။ ဥရတ္တာဋ္ဌိံ ၊ ရင်ကိုတီး၍ ။ ကန္တတိ၊ ငိုကျွေး၏။ သမ္မောဟံ၊ တွေ့ဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤ သို့လျှင်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သိယာ ပန ဘန္တေ ဗဟိဒ္ဓါ အသတိ အပရိတဿနာ။ပ။ အပရိတဿနာ ဟောတိတိ-၌ အပရိတဿနာ မတပ်မက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်- စသည်ဖြင့် ပဋိသေခအနက်ပေးရုံမှ တပါး အားလုံးတူ၏) ။

ဘန္တေရား။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော အဘွင်း ဝတ္ထုသည်။ အသတိ၊ သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ သိယာနုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤ သို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဣဓ၊ ။ ဧကစ္စဿ၊ ၏။ “သော လောကော၊ သည်။ ပ။ ဌဿာမိတိ၊ တည်အံ့” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအချို့သောသူသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဌာနာဓိဌာနပရိယုဌာနာဘိနိဝေသာ နုသယာနံ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြောင်းဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ၊ တည်ရာဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိ၊ ထကြွသော ဒိဋ္ဌိ၊ မှားသော အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ဒိဋ္ဌိ၊ အဖန်တလဲလဲ ကိန်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိတို့ကို ။ သမုတ္တိတာယ၊ ပယ်သတ်ခြင်းငှါ။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထာယ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရဘို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗုပပေဋ္ဌိ နိဿဂ္ဂါယ၊ အလုံးစုံသော ဥပခံတို့၏ စွန့်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယာယ၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။

၁။ အသတိ နပရိတဿတိတံ အဝိဇ္ဇမာနေ-ဤအဋ္ဌကထာ။ ။ အဝိဇ္ဇမာနေ ဧတံ မမာတိ ဂဟေတဗ္ဗေ တဏှာဝတ္ထုသ္မိံ ။ အဇ္ဈတ္တက္ခန္ဓပဉ္စကေ အနုပလဗ္ဗမာနေ ဝိနဋ္ဌေ။ ဋီကာနှင့်အညီ ဆယ်မာနိ ဘိက္ခဝေ ဒိဋ္ဌိဌာနာနိ- ပါဠိနှင့်ဆီလျော်အောင် ဒိဋ္ဌိဌာနေ-ဟု ပါဌသေသထည့်သည်။

၂။ ပါဠိ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ လေးပဒသာရိလျက် အဋ္ဌကထာ၌ ဒိဋ္ဌိနဉ္စ ဒိဋ္ဌိဌာနာနဉ္စ ဒိဌာဓိဌာနာနဉ္စ ဒိဋ္ဌိပရိယုဌာ- နာနဉ္စ အဘိနိဝေသာနုသယနဉ္စ-ဟု သံဝဏ္ဏနာ ငါးခုရှိသည်။ ဒိဋ္ဌိနဉ္စ တခုပို၏။ အဋ္ဌကထာ အလို ၂၄၁-စာပိုဒ်၌ ဒိဋ္ဌိဌာနာနိကို ဒိဋ္ဌိပိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ ဒိဋ္ဌိယာ အာရမ္မဏမိ ဒိဋ္ဌိဌာနံ ဒိဋ္ဌိယာ ပစ္စယောပိ-ဟု ဖွင့်သကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ဒိဋ္ဌိဌာန- ဟူသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို ဒိဋ္ဌိနဉ္စ ဒိဋ္ဌိဌာနာနဉ္စ-ဟု နှစ်နည်းဖွင့်သည်ဟု ယူ။

ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းရာဖြစ်သော။ နိရောဓာယ၊ တဏှာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အလို့ငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားကိုသော်၎င်း)။ တထာဂတသာဝကဿဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားတပည့်၏ (စကားကိုသော်၎င်း)။ သုဏ္ဍာတိ၊ နာ၏။ တဿ၊ ထိုအချို့သော သူ၏။ “ဥစ္ဆိဋ္ဌိဿာမိ နာမဿ၊ ပြတ်လိမ့်မည်လော။ ဝိနဿိဿာမိနာမဿ၊ ပျက်လိမ့်မည်လော။ နဿုနာမ ဘဝိဿာမိတိ၊ မဖြစ်တော့အံ့လော” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့သောယုံမှားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ သော၊ ထိုအချို့သော သူသည်။ သောစတိ၊ ၎င်း၏။ ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေံခေါ၊ လျှင်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိန့်တော်မူပြီ။

(သိယာ ပန ဘန္တေ။ပ။ အပရိတဿနာ ဟောတိ-ဟူသော ဗျာတိရေက ဝါကျမှာအနက် သိသာပြီ)။

၂၄၃။ ဘိက္ခဝေတို့။ ယောပရိဂ္ဂဟော၊ အကြင်သိမ်းဆည်းအပ်သော အပဝတ္ထုသည်။ နိစ္စော၊ သည်။ ဓုဝေါ၊ သည်။ သဿတော၊ သည်။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သဿတိ၊ သမံ၊ စွာ။ တထေဝ။ ဖြင့်သာလျှင်။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ တံပရိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ ပရိဂ္ဂဏေယျာထ၊ သိမ်းယူနိုင်ရာကုန်သလော။ ဘိက္ခဝေတို့။ ယောပရိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ပ။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တံပရိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ တုမေ၊ တို့သည်။ ပဿထ နော၊ ရှုမြင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ (နော ဟောဘံ ဘန္တေ-ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေတို့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ယောပရိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ပ။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တံပရိဂ္ဂဟံ၊ ကို။ အဟံပိ၊ သည်လည်း။ နသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။

ဘိက္ခဝေတို့။ ယံအတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ ကို။ ဥပါဒိယတော၊ စွဲလမ်းသော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ ပါယာသာ၊ တို့သည်။ နဥပပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ တံ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ ကို။ ဥပါဒိယေထ၊ စွဲလမ်းနိုင်ကုန်သလော။ (ပဿထနော။ပ။ ပါယာသာ-လွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ယံဒိဋ္ဌိနိဿယံ၊ အကြင် ဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာကို။ နိဿယတော၊ မှီသော။ အဿ၊ ၎င်း၏။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿပါယာသာ၊ တို့သည်။ နဥပပဇ္ဇေယျ၊ ကုန်ရာ။ တံဒိဋ္ဌိနိဿယံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာကို။ နိဿယေထ၊ မှီနိုင်ရာကုန်သလော။ (ပဿထနောတုမေ။ပ။ ပါယာသာ-လွယ်ပြီ)။

၂၄၄။ ဘိက္ခဝေတို့။ အတ္တနိဝါ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အတ္တသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတ္တနိယံ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာသည်။ မေတိ၊ ငါ၏(ဥစ္စာ)တည်းဟူ၍။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဤမေးတော်မူတိုင်းဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အတ္တနိယေ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အတ္တာ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အတ္တသည်။ မေ၊ ငါ၏(ဥစ္စာ)တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဤမေးတော်မူတိုင်း ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ အတ္တနိဝါ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟူသော အတ္တကို၎င်း။ အတ္တနိယေစ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုဖြစ်သော အတ္တပိုင် ဥစ္စာကို၎င်း။ သစ္စတော၊ အမှန်အားဖြင့်။ ထေတတော၊ ခိုင်မြဲသော

အားဖြင့်။ အနုလဗ္ဘမာဒန၊ မရအပ်သော်။ “သော လောကော သည်။ပ။ ဌဿာမိတိ၊ တည်အံ့”
 ဟူသော။ ယမ္ပိ တံ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဧ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း အကြောင်း
 သည်။ ကေဝလော၊ အလုံးစုံသော။ ပရိပူရော၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စုံသော။ ဗာလမေမ္မော၊ လူမိုက်
 တို့၏ တရားသည်။ နသိယာ န၊ မဖြစ်ရာသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံဟိ၊ အဘယ်မှာလျှင်။
 နောသိယာ၊ မဖြစ်ပဲ ရှိအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကေဝလော၊ သော။ ပရိပူရော၊ သော။ ဗာလ-
 မေမ္မောတိ၊ လူမိုက်တရားသည်သာ။ သိယာ၊ ဧ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေတို့။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့ အောက်မေ့ မှတ်ထင်
 ကုန်သနည်း။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နိစ္စံဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။
 ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံပန၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုရုပ်သည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲ
 လော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ယံပန၊
 အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံတည်း။ ဝိပရိဏာမေမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တံ၊
 ထိုရုပ်ကို။ ဧတံ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဤရုပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။
 အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတံ၊
 ငှါ။ ကလ္လံန၊ သင့်လျော်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ (နောဟေတံ ဘန္တေ တံကိံ မညထ
 ဘိက္ခဝေ-ပေးမြဲ)။ ဝေဒနာ၊ သည်။ သညာ၊ သည်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။
 နိစ္စံဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ (အနိစ္စံ ဘန္တေ။ပ။ နော ဟေတံ
 ဘန္တေ-ရှေးနည်း ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤလောက၌။ အတိတာ-
 နာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်
 သည်။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။
 ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူပံသည်။ သြဋ္ဌာရိကံဝါ။ ရုန့်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ သုခမံဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်
 လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူပံ သည်။ ဟိနံဝါ၊ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဏီတံဝါ၊ မြတ်
 သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူပံသည်။ ဒုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သန္တိကေဝါ၊
 နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူပံသည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတံရူပံကို။
 (ဝေမေတံမှတေ။ ဒဠဗ္ဗိဗ္ဗံ) ဧတံ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။
 အဟံ၊ သည်။ နအသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်ဟူ၍။ ဧဝံသ္မိ၊ ယထာဘူတံ၊
 စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဒဠဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ကာစိ၊ သော။ ယာဝေဒနာ၊ သည်။
 ကာစိ၊ သော။ ယာသညာ၊ သည်။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အတိတာနာဂတ
 ပစ္စုပ္ပန်၊ သော။ပ။ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံ ဝိညာဏံ၊ သည်။
 အတ္ထိ၊ ဧ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဧတံဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဏ်ကို။ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသော ဝိညာဏ်သည်။
 မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ ဤအလုံးစုံသောဝိညာဏ်သည်။ နအဟမသ္မိ၊ ငါမဟုတ်။ ဧသော၊

၁။ နဘံ စ ဒူရေ ပထဝီစ ဒူရေ။ တေကုတ္တရ ရောဟိတဿဝဂ် ကဲ့သို့ ပါဠိပဒိကတ္တ၌ သတ္တမိကြံ၍ ကိဉ္စိ၊ သော။
 ရူပံ၊ သည်။ ဒူရေဝါ၊ ဝေးလည်းဝေး၏။ သန္တိကေဝါ၊ နီးလည်း နီး၏-ဟု တုလျှတ် လိင်္ဂတ်ပေး။ သမ္ပဒ္ဓဿ သြရိမတီ
 ရတော ပရတိရံဝိယ စ သုဝိဒူရ ဝိဒူရေ အဟံ။ မ-၂-ပေါတလိယသုတ် အဋ္ဌကထာ။ ။ သုဝိဒူရ ဝိဒူရေတိ
 သုဠုဝိဒူရဘူတေဝေ ဝိဒူရေ အဟံ ဌိတော၊ ၎င်းဋီကာတို့ အလို ကိဉ္စိ၊ သော။ ယံရူပံ၊ သည်။ ဒူရေဝါ၊ ဌိလည်း။
 ဌိတံ၊ တည်၏။ သန္တိကေဝါ၊ ဌိလည်း။ ဌိတံ၊ တည်၏-ဟု ပေး။

သည်။ နမေအတ္တတိ၊ ငါ၏ အတ္တမဟုတ် ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သဗ္ဗပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၄၅။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း။ ပဿံ၊ ရှုသည်ရှိသော်။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ရူပသ္မိံ ၊ ရုပ်၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သညာယ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ ဝိညာဏသ္မိံ ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးသော်။ (မေ၏။ ဝိတ္တံ၊ သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ခိဏာဇာတိ။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ ကို စာပိုဒ် ၅၄-၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခဝေတို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ ဥက္ခိတ္တပလိဿော၊ ဣတိပိ၊ မြောက်ပင့် အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တံခါးကျည်ရှိ သူဟူ၍ ၎င်း။ သံကိဏ္ဍပရိက္ခောဣတိပိ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသော ကမ္မာဘိ သင်္ခါရ ကျုံးမြောင်း ရှိ သူဟူ၍ ၎င်း။ အဗျူဇ္ဇေ ဝိကော၊ ဣတိပိ၊ နုတ်အပ်ပြီးသော တဏှာ တံခါးတိုင် ရှိ သူဟူ၍ ၎င်း။ နိရဂုဇ္ဇော၊ ဣတိပိ၊ ဩရမ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ် တံခါးရှက်မရှိသူဟူ၍ ၎င်း။ အရိယော၊ စင်ကြယ်သော။ ပန္နုဓဇော၊ ချအပ်ပြီးသော မာနတံခွန်ရှိသော။ ပန္နုဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော မာနဝန် ရှိသော။ ဝိသံယုတ္တော၊ ဣတိပိ၊ မာနယောဂနှင့်မယှဉ်သူဟူ၍ ၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥက္ခိတ္တပလိဿော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဓ၊ ဤ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ် ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိသည်။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာ (ကျင်း) ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနဘာဝံကတော၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်သည်။ အာယတိံ ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝံခေါ၊ ဤ သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥက္ခိတ္တပလိဿော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံကိဏ္ဍပရိက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပေါနောဗ္ဘဝိကော၊ တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိသော။ ဇာတိသံသာရော၊ ဖြစ်စေ တတ် ကျင်လည်စေတတ်သော ကမ္မာဘိသင်္ခါရသည်။ ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ သည်။ ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံကိဏ္ဍပရိက္ခော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ အဗျူဇ္ဇေသိကော ဟောတိ-၌ တဏှာ၊ တဏှာသည်-ဟုဒပး၊ ကြွင်းလွယ်၏) ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နိရဂုဇ္ဇော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ အောက်အရပ် (ကာမဘုံ) သို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်။ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလာနိ၊ ကုန်သည်။ ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ ပ။ နိရဂုဇ္ဇော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အသ္မိမာနော၊ ခန္ဓာ ငါးပါး၌ ငါဟု စွဲလမ်းသော မာနသည်။ ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ သည်။ ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ ပ။ ဝိသံယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၄၆။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝံ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သဏ္ဍန္နာ၊ သိကြားနှင့်တကွကုန်သော။ သဗြဟ္မကာ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွကုန်သော။ သပဇာပတိကာ၊

မာရ်နတ်နှင့်တကွကုန်သော။ဒေဝါနတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။အနှောသံ၊ရှာကုန်သည်ရှိသော်။တထာဂတဿ၊
 သတ္တဝါ၏။ ဝါ၊ ရဟန္တာ၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤအာရုံကို။ နိဿိတန္တိ၊ မှီ၏ဟူ၍။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊
 မသိနိုင်ကြကုန်။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ တထာဂတံ၊ သတ္တဝါကို။ ဝါ၊ ရဟန္တာကို။ အနန္တ
 ဝိဇ္ဇောတိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိဟူ၍။ ဝါ၊ မသိအပ် မသိနိုင်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဝါဒိံ၊ ဤသို့ဟောကြားလေ့ရှိသော။ ဝေမက္ခာယိံ၊ ဤသို့ မိန့်မြွက်လေ့ရှိသော။
 မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်း
 ဂေါတမသည်။ ဝေနယိကော၊ သတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ သတော၊ ထင်ရှားရှိသော။ သတ္တဿ၊
 သတ္တဝါ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ပြတ်ခြင်း ကို။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ ဝိဘဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းကို။ ပညာပေတီတိ၊
 သိစေ၏”ဟူ၍။ အသတော၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးသောအားဖြင့်။ မုသာ၊
 လိမ်လည်သောအားဖြင့်။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စုပ်စွဲကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေတို့။ ယထာစ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီး၏ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ မဟော။ ယထာစ၊ အကြင် ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏ ပြတ်၏
 ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မဟော။ တထာ၊ ထိုငါဘုရား မဟော
 သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။
 “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ပညာပေတီတိ၏”ဟူ၍။ အသတော၊ အားဖြင့်။ပ။ အဘူတေန၊
 အားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။

(တနည်းကား—

ဘိက္ခဝေတို့။ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ န၊ သတ္တဝါကို
 မဖျက်ဆီးတတ်။ ယထာစ၊ ဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ သတ္တဝါ၏ ပျက်စီးခြင်းကို
 မဟော။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် (ဖြစ်သော။) မံ၊ ကို။ တေဘောန္တောသမဏဗြာဟ္မဏာ၊
 ထိုအရှင်ဖြစ်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဝေနယိကော၏။
 သတော၊ သော။ သတ္တဿ၊ ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ကို။ ဝိနာသံ၊ ကို။ ဝိဘဝံ၊ ကို။ ပညာပေတီတိ၊ ၏”
 ဟူ၍။ အသတော၊ အားဖြင့်။ပ။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏)။

ဘိက္ခဝေတို့။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးအခါ၌၎င်း။ တေရဟိစ၊ ယခုအခါ၌၎င်း။ ဒုက္ခံစေဝ၊
 ဆင်းရဲကို၎င်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ နိရောဓဉ္စ၊ ချုပ်ရာကို၎င်း။ ပညာပေမိ၊ သိစေ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။
 တတြ၊ ထိုသိစေခြင်း၌။ပရေ၊ တပါးသော သူတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ စေအက္ခောသန္တိ၊
 အကယ်၍ ဆဲရေးကုန်အံ့။ စေပရိဘာသန္တိ၊ အကယ်၍ ရေရွတ်ကုန်အံ့။ စေရောသေန္တိ၊ အကယ်၍
 ချုတ်ချယ်ကုန်အံ့။ စေဝိဟေသေန္တိ၊ အကယ်၍ ညှဉ်းဆဲကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုဆဲရေးခြင်း
 စသည်တို့၌။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ အာသာတော၊ အမျက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပ္ပစ္စ-
 ယော၊ ဝမ်းမမြောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ အနဘိရဒ္ဓိ၊ မနှစ်သက်ခြင်း
 သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေတို့။ တတြ၊ ထိုသိစေခြင်း၌။ ပရေ၊ တို့သည်။ တထာဂတံ၊ ကို။
 စေသက္ကရောန္တိ၊ အကယ်၍ အရိုအသေပြုကုန်အံ့။ စေဂရုံကရောန္တိ၊ အကယ်၍ အလေး ပြုကုန်အံ့။
 စေမာနေန္တိ၊ အကယ်၍ မြတ်နိုးကုန်အံ့။ စေပူဇေန္တိ၊ အကယ်၍ ပူဇော်ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 တတြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်းစသည်တို့၌။ တထာဂတဿ၊ ၏။ အာနန္ဒော၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။

ဥပ္ပိလာဝိတတ္ထံ၊ ပေါလုင်သည်၏ အဖြစ်သည် ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေတို့။ တတြ၊ ထိုသို့စေခြင်း၌။ ပရေ၊ တို့သည်။ တထာဂတံ၊ ကို။ စေသက္ကဏေန္တိ၊ အံ။ပ။ စေပုဇေန္တိ၊ အံ။ ဘိက္ခဝေဘို့။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်းစသည်တို့၌။ တထာဂတဿ၊ ၏။ “ယံလူဒံ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၌။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိ ကုန်သော။ ဣမေကာရာ၊ ဤအရိုအသေတို့ကို။ ကရိယန္တိတိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ၌။ တုမ္ပေ၊ သင်တို့ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ စေပိအက္ကာသေယျံ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဆဲရေးကုန်အံ။ပ။ စေပိဝိဟေသေယျံ၊ အကယ်၍ မူလည်း ညှဉ်းဆဲကုန်အံ။ တတြ၊ ထိုဆဲရေးခြင်း စသည်တို့၌။ တုမ္ပေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အာသာတော၊ အမျက်ကို။ နကရဏီယာ၊ မပြုအပ်။ အပ္ပစ္စယာ၊ ကို။ နကရဏီယာ၊ အပ်။ စေတသော၊ ၏။ အနဘိရဒ္ဓိံ၊ ကို။ နကရဏီယာ၊ အပ်။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤ။ တုမ္ပေ တို့ကို။ ပရေ တို့သည်။ စေသက္ကဏေယျံ၊ ကုန်အံ။ပ။ စေပိပုဇေယျံ၊ ကုန်အံ။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေပြုခြင်း စသည်တို့၌။ တုမ္ပေဟိ၊ တို့သည်။ အာနန္ဒော၊ ကို။ နကရဏီယာ၊ မပြုအပ်။ပ။ စေတသော၊ ၏။ ဥပ္ပိလာဝိတတ္ထံ၊ ကို။ နကရဏီယံ၊ အပ်။ ဘိက္ခဝေတို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤ။ တုမ္ပေ တို့ကို။ ပရေတို့သည်။ စေပိ သက္ကဏေယျံ၊ ကုန်အံ။ပ။ စေပိပုဇေယျံ၊ ကုန်အံ။ တတြ၊ ထိုအရိုအသေ ပြုခြင်းစသည်တို့၌။ တုမ္ပာကံတို့၏။ “ယံ လူဒံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၌။ ပရိညာတံ၊ အပ်၏။ တတ္ထ၌။ ဝေရူပါ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကာရာ။ တို့ကို။ ကရိယန္တိတိ၊ အပ်ကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဝေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေဘို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤ။ ယံအကြင်သဘောတရားသည်။ တုမ္ပာကံ၊ သင်တို့၏ (ဥစ္စာသည်။) န၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ပဗဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့။ တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ ဝါ၊ ကို။ ပဟိနံ၊ ပယ်စွန့်အပ်သည်ရှိသော်။ ဒိဃရတ္ထံ၊ ရှု၍ စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပျိုးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ ဘိက္ခဝေဘို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သဘောတရားသည်လျှင်။ တုမ္ပာကံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေဘို့။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ တုမ္ပာကံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထိုရုပ်ကို။ ပဗဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန် လော့။ တံ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ပဟိနံ၊ သော်။ ဒိဃရတ္ထံ၊ ပတ်လုံး။ ဝေါ၊ ဘို့၏။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ ဝေဒနာ၊ သည်။ပ။ သညာ၊ သည်။ပ။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိညာဏံ၊ သည် ။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။

ဘိက္ခဝေဘို့။ တံ၊ ကို။ ကိမညထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣမသ္မိံ၊ ဇေတဝနေ၌။ ယံတိဏကဋ္ဌသာခါ ပလာသံ၊ အကြင် မြက် ထင်း သစ်ခက် သစ်ရွက်သည်။ အတ္တိ၏။ တံ၊ ကို။ ဇနောလူသည်။ ဟရေ ယျဝါ၊ ဖယ်ရှားမှုလည်း ဖယ်ရှားငြားအံ။ ဒဟေယျဝါ၊ မီးရှို့ မူလည်း မီးရှို့ ငြားအံ။ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်း အားလျော်စွာ။ ကရေယျဝါ၊ ပြုမူလည်း ပြုငြားအံ။ တုမ္ပာကံ၊ တို့၏။ အမ္ပေတို့ကို။ “ဇနောသည်။ ဟရတိဝါဘိဆောင်မှုလည်း ဆောင်၏ ဟူ၍ ။ ဒဟတိဝါတိ၊ မီးရှို့ မူလည်း ရှို့ ၏ဟူ၍ ။ ယထာပစ္စယံ၊ စွာ။ ကရေတိဝါတိ၊ ပြုမူလည်း ပြု၏” ဟူ၍ ။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿအပိန၊

၁။ ဥပ္ပိလတိ ပုရိမာဝတ္ထာယ ဘိဇ္ဇတိ ဝိသေသံ အာပဇ္ဇတိတိ ဥပ္ပိလံ။ တဒေဝ ဥပ္ပိလာဝိတံ၊ တဿ ဘာဝေါ ဥပ္ပိလာဝိတတ္ထံ။ ဋီကာ။

ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ သည်သာ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤမြက်ထင်း သစ်ခက် သင်ရွက်သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ အတ္တာဝါ၊ အတ္တသည်လည်း။ န၊ မဟုတ်။ အတ္တနိ ယံဝါ၊ အတ္တ၏ ဥစ္စာသည်လည်း။ န၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယံ၊ သည်။ ပ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။

၂၄၇။ ဘိက္ခဝေတို့။ မယာ၊ ငါသူရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လှင်သော။ ဝိဝဇ္ဇော၊ ပွင့်လင်းသော။ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားသော။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ ပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးသော အဝတ်ဟောင်းရှိသူနှင့်တူသော။ ဝါ၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင်အပ်ပြီးသော အမှိုက်(ရဟန်းတု)ရှိသော။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သ္မာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာနော၊ သော။ ဝိဝဇ္ဇော၊ သော။ ပကာသိတော၊ သော။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ကို။ သ္မာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော်။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်သော။ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ခမ်းပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်သော။ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ် ပြီးသော မဂ်ရှိကုန်သော။ ကဘကရဏိယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စရှိကုန်သော။ သြဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန် ရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခိဏဘဝသံယောဇနာ၊ (ဘဝတို့၌ဖွဲ့ဘတ်သော) ကုန်ပြီးသော သံယောဇနာရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အ ဘာယ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော။ (မူလသရိယာယသုတ် စာပိုဒ် ၈-၅၅လည်းပါ၏)။ ယေတေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်သည်။ ပညာပနာယ၊ သိစေခြင်း (ပညပ်ခြင်း)ငှါ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေဘိ၊ ။ပ။ သ္မာက္ခာတော၊ အပ်သော်၊ ယေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ပဟီနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သြပပါတိကာ၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေကုန်၏။ တတ္ထိ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု ကုန်၏။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုဗြဟ္မာ ပြည်မှ။ အနဝတ္တိဓမ္မာ၊ မဆုတ်နစ်ခြင်း သဘောရှိ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သ္မာက္ခာတော၊ အပ်သော်။ ယေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့သည်။ ဝါ၊ တို့၏။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ပဟီနာနိ၊ အပ်ကုန်ပြီ။ ရာဂဒေါသမောဟာ၊ တို့သည်။ တနုဘူတာ၊ နည်းပါးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်တို့သည်။ (ဟုတ္တာ၊ ၍ ။) သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံလောကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂန္ဓာ၊ လာကုန်၍ ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သ္မာက္ခာတော၊ အပ်သော်။ ယေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့သည်။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ပဟီနာနိ၊

၁။ ဆိန္နာ (ပဟီနာ အဝိဇ္ဇမာနာ)ပိလောတိကာ ယဿာတိ ဆိန္နပိလောတိကော။ယဿ၊ အကြင်သူသည်။ ဝါ၊ အား။ ဆိန္နာ၊ ပယ်ဖြတ်အပ်သော။ ဝါ၊ မရှိသော။ ဝါ၊ ကင်းသော။ ပိလောတိကာ၊ (စုတ်ပြတ်ချုပ်ဖာ ထုံးဖွဲ့ပါ သော) အဝတ်ဟောင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ သော၊ သည်။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ မည်၏။ ဆိန္နပိလောတိကောဝိယ ဆိန္နပိလောတိကော။ ဓမ္မရ၏။ စုတ်ပြတ်ချုပ်ဖာ ထုံးဖွဲ့ဟောင်းနွမ်းသော အဝတ်ကို မဝတ်၊ အသစ်ကျပ်ချွတ် အဝတ်သစ်ကို ဝတ်သူနှင့် တူသော ပစ္စည်းလေးပါးပေါများအောင် ကုဟန စသည်ကို ပြုသူ ဣရိယာပုထ်ကိုပြင်သူ မိမိ၌မရှိသောစျာန် ဝိပဿနာတို့ကို ပြောဆိုသူတို့မှ ကင်းရှင်းသောတရား (သာသနာ)ဟု ဆိုလိုသည်။ နိဒါနသံဋ္ဌ ၃-ဝက် ၂-သုတ် ၂၂-စာပိုဒ်၅လည်း ရှုလေ။

ပယ်အပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်လေးပါးတို့၌ ကျခြင်းသဘောမရှိကုန်သော။ နိယတာ၊ မဂ္ဂနိယမအားဖြင့် မြဲကုန်သော။ သဗ္ဗောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်လျှင်လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သော။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သွာက္ခာတေ၊ အပ်သော်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မာနုသာရိနော၊ ပညာတရားဖြင့် အစဉ်အောက်မေ့လေ့ရှိကုန်၏။ သဒ္ဓါနုသာရိနော၊ သဒ္ဓါဖြင့် အစဉ်အောက်မေ့လေ့ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သွာက္ခာတေ၊ အပ်သော်။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏။ မယံ၊ ငါဘုရား၌။ သဒ္ဓါမတ္တံ၊ ယုံကြည်ရုံမျှသာ။ ပေမမတ္တံ၊ နှစ်သက်ရုံမျှသာ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ပြည်လျှင်လည်းလျောင်းရာရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါ။ပ။အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)

ဒုတိယံ၊ သော။အလဂဒ္ဓါပမသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-ဝမ္မိကသုတ်

၂၄၉။ (ဝေံ မေ သုတ်။ပ။ အာရာမေ၊ ပေးမြဲ)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ- ကုမာရကဿပေါ၊ အရှင်ကုမာရကဿပသည်။ အန္ဓဝနေ၊ အန္ဓတော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အညဘရာ၊ အမည်အနွယ်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သား (ဗြဟ္မာ) သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်ကောင်အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန် နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်။ အန္ဓဝနံ၊ ကို။ သြဘာသေတော၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် တောက်ပစေ၍။ပ။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ကုမာရကဿပံ၊ ကို။—ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းရဟန်း။ အယံ ဝမ္မိကော၊ ဤတောင်ပိုသည်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ ဓမ္မာယတိ၊ အခိုးထွက်၏။ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌။ ပဇ္ဇလတိ၊ အလျှံတောက်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ပညာရှိ။ သတ္တံ၊ တူးရှင်းလက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ တူးလော့ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ တူးသော်။ လင်္ဂံ၊ တံခါးကျည်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ လင်္ဂံ၊ တံခါးကျည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ လင်္ဂံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ တူးဆွလော့ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ ဥဒ္ဓမာယိကံ၊ (တို့သည်မှ အထက် ဖောင်းကြွပွတ်ကံသော) ဖားကို။ အဒ္ဓသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ ဥဒ္ဓမာယိကာ၊ (တို့သည်မှ အထက်ဖောင်းကြွ ပွတ်ကံသော) ဖားပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဥဒ္ဓမာယိကံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ ဒွိဓာပထံ၊ လမ်း ၂-သွယ်ကို။ အဒ္ဓသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ ဒွိဓာပထော၊ လမ်းနှစ်သွယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဒွိဓာပထံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ထားဦးလော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ စင်္ဂဝါရံ၊ ဆပ်ပြာရေစစ်ကို။ အဒ္ဓသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊

အရှင်။ စင်္ဂါရော၊ ဆပ်ပြာရေစစ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ စင်္ဂါရုံကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ထားဦးလော့။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတံ၊ လော့ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ ကုမ္ပံ၊ လိပ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ ကုမ္ပော၊ လိပ်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ကုမ္ပံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတံ၊ လော့ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ အသိဿနံ၊ သားခုတ်စားနှင့် သားစဉ်းတုံးကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ အသိဿနာ၊ သားခုတ်စားနှင့် သားစဉ်းတုံးပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ အသိဿနံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတံ၊ လော့ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ မံသပေသိံ၊ သားတစ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ ရှင်။ မံသပေသိံ၊ သားတစ်ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သုမေဓ၊ ရှိ။ မံသပေသိံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတံ၊ လော့ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ သုမေဓော၊ သည်။ သတ္ထံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏန္တော၊ သော်။ နာဂံ၊ မြွေနဂါးကို။ အဒ္ဒသ၊ ပြီ။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်။ နာဂေါ၊ မြွေနဂါးပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နာဂေါ၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။ နာဂံ၊ ကို။ မာသဇ္ဇေသိံ၊ မထိပါးလင့်။ နာဂဿ၊ အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရောဟိတံ၊ ပြုလော့ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (မောဂ္ဂုလ္လာန်အလို-နာဂဿကိုသာမျှထွေပေး)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဣမေပဉ္စေ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ရှိ။ ပုစ္ဆေယျာသိံ၊ မေးလျှောက် လော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ အား။ ဗျာကရေတိ၊ ဖြေဆို၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေယျာသိံစ၊ မှတ်လည်းမှတ်လော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တထာဂတေနဝါ၊ ဘုရားကို၎င်း။ တထာဂတသာဝကေနဝါ၊ ဘုရားတပည့်ကို၎င်း။ အညတြ၊ ကြံ၍။ ဣတောဝါပန၊ ဤအကျွန်ုပ်၏ထံမှလည်း ။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ ဣမေသံ ပဉ္စာနံ၊ ဤပြဿနာတို့ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာယေယျ၊ နှစ်သက် စေရာ၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကူသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကူသော။ သဗြက္ခကေ၊ ဗြက္ခာနှစ်ဆယ်နှင့် တကူသော။ လောကေ၊ သြကာသလောက၌။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုံဏားနှင့်တကူသော။ သဒေဝ-မနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်ကြွင်းသောလူနှင့်တကူသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ နပဿာမိတံ၊ မမြင်ပါဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒံ-ကိုအရာဌာနအား လျော်စွာပေး)။ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယံ၊ ကွယ်ပြီ။

၁။ မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ် စာပိုဒ် ၁၆၅-အဋ္ဌကထာ၌ ဣတောဝါ ပန သုတွာတိ ဣတောဝါ ပန မမ သာသန တော သုတွာ အတထာဂတောပိ အတထာဂတသာဝကောပိ အာရာဓေယျ ပရိတောသေယျ အညထာ အာရာဓနံ နာမ နတ္ထိတိ ဒေသေတိ-ဟု ဖွင့်၏။ ၎င်း စာပိုဒ် ၁၆၅-၌ ဣတော၊ ဤငါဘုရား သာသနာတော်မှ-ဟု ပေး၍ ဤ၌ ဣတော ၊ ဤအကျွန်ုပ်ထံမှ-ဟု ပေးရမည်ဟူလို။

၂၅၀။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ကုမာရကဿပေါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ၏။ အစယေန လွန်ရာအခါ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမံ ရတ္တိံ၊ ဤညဉ့်၌။ ပ။ အန္တရဓာယံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝမ္ပိကော၊ တောင်ပို့ဟူသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ရတ္တိံ၊ ဌ။ ဓမ္မာယနာ၊ အခိုးထွက်ဟူသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ပဇ္ဇလနာ၊ အလျှံတောက်ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုံဏားဟူသည်။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း။ သုမေဓော၊ ပညာရှိဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ သတ္တံ၊ တူးရှင်းလက်နက်ဟူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိက္ခဏံ၊ တူးဆွဲခြင်းဟူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ လင်္ဂီ၊ တံခါးကျည်ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓုမာယိကာ၊ (တို့သည်မှ အထက် ဖောင်းကြွပွတ်ကသော) ဖားဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ ဒွိဓာပထော၊ လမ်းနှစ် သွယ်ဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ စင်္ဂဝါရံ၊ ဆပ်ပြာရေ စစ်ဟူသည်။ ကိံ၊ နည်း။ ကုမ္မော၊ လိပ်ဟူသည်။ ကော၊ နည်း။ အသိသ္မာနာ၊ သားခုတ်ထား သားစဉ်းတုံး ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ မံသပေသိ၊ သားတစ် ဟူသည်။ ကာ၊ နည်း။ နာဂေါ၊ မြွေနဂါး ဟူသည်။ ကောတိ၊ နည်း” ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

၂၅၁။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝမ္ပိကောတိတေံ၊ တောင်ပို့ဟူသော ဤအမည်သည်။ စာတုမဟာဘူတိ ကဿ၊ မဟာဘုတ်လေးပါးကြောင့် ဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိကသမ္ပဝဿ၊ မိဘတို့၏သက်သွေး ကြောင့် ဖြစ်သော။ သြဒနကုမ္မာသုပစယဿ၊ ထမင်းမုယောမို့ဘို့ကြောင့် ကြီးပွားသော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒန ပရိမဒ္ဒန ဘေဒန ဝိဒ္ဓိသနဓမ္မဿ၊ မမြဲခြင်း လိမ်းကျံခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်း ပျက်စီးခြင်း ဖရိုဖရဲ ကျဲခြင်း သဘောရှိသော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ။ (၁)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ကမ္မန္တေ၊ အမှုလုပ်ငန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘံ၊ အကြောင်းပြု၍။ ရတ္တိံ၊ ဌ။ ယံအနုဝိတက္ကောတိ၊ အကြင် အဖန်ဖန်ကြံစည်၏။ ယံအနုဝိစာရေတိ၊ အကြင် အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ အယံ၊ ဤအဖန်ဖန်ကြံစည်သုံးသပ်ခြင်းသည်။ ရတ္တိံ၊ ဌ။ ဓမ္မာယနာ၊ အခိုးထွက်ခြင်း မည်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ရတ္တိံ၊ ဌ။ အနုဝိတက္ကောဘူ၊ ၍။ အနုဝိစာရေတူ၊ ၍။ ဒိဝါ၊ ဌ။ ကမ္မန္တေ၊ တို့ကို။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ (မနုသာ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။) ယံပယောဇေတိ၊ အကြင်အားထုတ်၏။ အယံ၊ ဤ (ကိုယ် နှုတ်နှုတ် သုံးပါးလုံးဖြင့်) အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဒိဝါ၊ ဌ။ ပဇ္ဇလနာ၊ အလျှံတောက်သည် မည်၏။ ။ (၂-၃)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ပြာဟ္မဏောတိ တေံ၊ ပုံဏား ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ သုမေဓောတိ တေံ၊ ပညာရှိဟူသော ဤအမည်သည်။ သေက္ခဿ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ နော၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ။ (၄-၅)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ သတ္တန္တိတေံ၊ တူးရှင်းလက်နက် ဟူသော ဤအမည်သည်။ အရိယာယ၊ မြတ် သော။ ပညာယ၊ လောကုတ် လောကီ နှစ်လီသော ပညာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ အဘိက္ခဏန္တိတေံ၊ တူးခြင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ (စိတ်ရော့ကိုယ်ပါ) အားထုတ် ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ။ (၆-၇)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ လင်္ဂီတိတေံ၊ တံခါးကျည် ဟူသော ဤအမည်သည်။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓာ ရှိ။ လင်္ဂီ၊ တံခါးကျည်ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ အဝိဇ္ဇံ၊ ကို။ ပဇဟ၊

ပယ်စွန့်လော့။ သတ္တံ၊ ပညာ-ဟူသော လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ တူးလော့ ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤလင်္ဂီပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၈)

ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ ဥဒ္ဓုမာယိကာတိတေံ၊ (တို့သည်မှ အထက် ဖောင်းကြွပွတ်ကသော) ဖားဟူသော ဤအမည်သည်။ ကောဓုပါယာသဿ၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဥဒ္ဓုမာယိကံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ဖယ်ပစ်လော့။ ကောဓုပါယာသံ၊ ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ပညာလက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤဥဒ္ဓုမာယိကာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၉)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဒွိဓာပတောတိ တေံ၊ လမ်းနှစ်သွယ်ဟူသော ဤအမည်သည်။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ဒွိဓာပထံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ ထားလိုက်ဦး။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ပညာလက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤဒွိဓာပထော-ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၀)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ စင်္ဂါရန္တိတေံ၊ ဆပ်ပြာ ရေစစ် ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စန္ဒ၊ ကုန်သော။ နိဝရဏာနံ၊ နိဝရဏာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါးသော နိဝရဏတို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏဿ၊ ၎င်း၏။ ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏဿ၊ ၎င်းတည်း။ သုမေဓ၊ ပညာရှိ။ စင်္ဂါရံ၊ ဆပ်ပြာရေစစ်ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ ပဉ္စနိဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤစင်္ဂါရဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၁)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကုမ္မောတိတေံ၊ လိပ်ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စန္ဒ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါန၏အာရုံ ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓဿ၊ ၎င်း၏။ ပ။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓဿ၊ ၎င်းတည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ ကုမ္မံ၊ လိပ်ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ ပဉ္စဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ တို့ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤကုမ္မဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ။(၁၂)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အသိဿနာတိတေံ၊ သားခုတ်စား သားစဉ်းတုံး ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စန္ဒ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၏ အမည်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ဣဋ္ဌာနံ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ကန္တာနံ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါနံ၊ စိတ်ကိုပွားစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ထားအပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာနံ၊ တပ်စွမ်းကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာနံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့၏။ ပ။ သောတဝိညေယျာနံ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါရုံတို့၏။ ပ။ ဃာနဝိညေယျာနံ၊ ဃာနဝိညာဏ်ဖြင့် နံအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓာနံ၊ ဂန္ဓာရုံတို့၏။ ပ။ ဇိဝှိဝိညေယျာနံ၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သော။ ရသာနံ၊ ရသာရုံတို့၏။ ပ။ ရဇနီယာနံ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယျာနံ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့ထိအပ်ကုန်သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာနံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၏။ ၎င်းတည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ အသိဿနံ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်

ငါးပါးတို့ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူသော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤအသိသူနာပုဒ်၏။ အတ္တော၊ တည်း။ ။(၁၃)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မံသပေသိတိတေံ၊ သားတစ် ဟူသော ဤအမည်သည်။ နန္ဒီရာဂဿ၊ အာရုံ၌ ပြင်းစွာ နှစ်သက် တပ်မက်တတ်သော ရာဂ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ သုမေဓ၊ ရှိ။ မံသပေသိ၊ ကို။ ဥက္ခိပ၊ လော့။ နန္ဒီရာဂံ၊ ကို။ ပဇဟ၊ လော့။ သတ္တံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ အဘိက္ခဏာတိ၊ လော့ဟူ သော။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤမံသပေသိ ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္တော၊ တည်း။ ။(၁၄)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ နာဂေါတိတေံ၊ မြွေနဂါးဟူသော ဤအမည်သည်။ ခိဏာသဝဿ၊ အာသဝေါ ကုန်ခမ်းပြီးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ နာဂေါ၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေ။ နာဂံ၊ ကို။ မာသဇ္ဇေသိ၊ မထိပါးသင့်။ နာဂဿ၊ ရဟန္တာ၏(ခြေတော်တို့ကို)။ နမောကရောဟိတိ၊ ရှိခိုး ခြင်းကိုပြုလော့ ဟူသော။ (ကစွန်းအလို-နာဂဿ၊ ရဟန္တာအား ဟု သမ္ပဒါနတ္ထပေး)။ အယံ၊ ကား။ တေဿ၊ ဤနာဂဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္တော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ဘုရားရှင် မိန့်လတ်ပြီ။ ။(၁၅)။ ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒီတိ-ပေးမြဲ)

တတိယံ သော။ ဝမ္ပိကသုတ္တံ၊ ဝမ္ပိကသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ရထဝိနိတသုတ်

၂၅။ (ဝေံ မေ သုတံ။ ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဇာတိဘူမကာ၊ မွေးဖွားရာအရပ်၌ နေကုန်သော။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ၌။ ဝဿံဝုဠာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ နိသိဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒေ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကော၊ အဘယ်ရဟန်းကို။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ၌။ ဇာတိဘူမကာနံ၊ ကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ သီတင်းသုံးဖော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့သည်။ “အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ အပိစ္ဆော၊ ကင်းသောအလို ရမက်ရှိ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ အပိစ္ဆကထဉ္စ၊ အလိုကင်းခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သန္တုဠော၊ ရောင့်ရဲလွယ်၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ သန္တုဠိကထဉ္စ၊ ရောင့်ရဲခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကင်းဆိတ်၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ပဝိဝေကကထဉ္စ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ အသံသဠော၊ မရောနှော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ အသံသဂ္ဂကထဉ္စ၊ မရောနှောခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားတက်သော လုံ့လရှိ၏။ (အာရဒ္ဓဝိရိယောတိ ပဂ္ဂဟိတ ဝိရိယော။ အဋ္ဌကထာ)။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ဝိရိယာရမ္ဘကထဉ္စ၊ (စိတ်ရော ကိုယ်ပါ) အားထုတ်ခြင်း လုံ့လနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ သီလသမ္ပဒါ-ကထဉ္စ၊ သီလ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ သမာဓိသမ္ပဒါကထဉ္စ၊ သမာဓိ ပြည့်စုံ ခြင်းနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်

ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ပညာသမ္ပဒါကထဉ္စ၊ ပညာ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နော၊ ဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ဝိမုတ္တိ သမ္ပဒါကထဉ္စ၊ ဖိုလ်ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သောစကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနသမ္ပန္နော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿန သမ္ပဒါကထဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ပြည့်စုံခြင်းနှင့် စပ်သော စကားကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၏။ သဗြဟ္မ စာရိနံ၊ တို့ကို။ သြဝါဒကော၊ ဆုံးမတတ်၏။ ဝိညာပကော၊ သိစေတတ်၏။ သန္ဓယကော၊ ကောင်းစွာ ပြတတ်၏။ သမာဒပကော၊ ကောင်းစွာယူစေတတ်၏။ သမုတ္တေဇကော၊ ကောင်းစွာ ထက်မျက်စေတတ်၏။ သမ္ဘာသကောတိ၊ ကောင်းစွာရှင်လန်းစေတတ်၏” ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ သမ္ဘာ ဝိတောနုတိ၊ ချီးမွမ်းအပ်သနည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနိပုဏေးမ၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာပုဏ္ဏောနာမ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို။ ဇာတိဘူမိယံ၊ ဌ။ ပ။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ တို့သည်။ “အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပ။ သမ္ဘာသကောတိ၊ ၏” ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ သမ္ဘာဝိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

၂၅၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒ္ဓရေ၊ ဌ။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ “ယဿ၊ အကြင်အရှင်၏။ (ဝဏ္ဏံ-စပ်) ။ ဝိညာ၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရိ၊ တို့သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်၏။ သမ္ပုဒါ၊ မျက်မှောက်၌။ အနုမဿ၊ အနုမဿ၊ သက်ဝင်၍ သက်ဝင်၍။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ၏။ တဉ္စ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်း။ သတ္တာ၊ သည်။ အဗ္ဘန္တမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ (ဧတေ၊ ထိုပညာရှိတို့ ချီးကျူးခြင်း စသည်တို့သည်)။ မန္တာနိပုတ္တဿ၊ သော။ တဿ၊ အာယသ္မတော ပုဏ္ဏဿ၊ ထိုအရှင်ပုဏ္ဏ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ (ဧတေ၊ တို့သည်)။ မန္တာဏိပုတ္တဿ၊ သော။ တဿ၊ အာယသ္မတော ပုဏ္ဏဿ၊ ၏။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာ ရရှိအပ်သော လာဘ်တို့တည်း။ မယမိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ကဒါစိ-ကရဟစိ၊ တစုံတခု သော အခါ၌။ မန္တာဏိပုတ္တေန၊ သော။ အာယသ္မဘာ ပုဏ္ဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ အပေဝ- နာမသမာဂစ္ဆေယျာမ၊ ပေါင်းဆုံကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်နိုင်ငြားအံ့မသိ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၅၄။ အသခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ဌ။ ယထာဘိရန္တံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ပ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်လတ်သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်တည်း။ တံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည် သို့။ အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြသာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ ဇေတဝနော၌။ အနာထပိဏ္ဏိ- ကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မန္တာဏိပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာပုဏ္ဏော၊ သည်။ ‘ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ အနုပုတ္တောကံရ၊ အစဉ်ဆိုက်ရောက်တော်မူလာသတတ်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ ပ။ အာရာမေ၊ ဌ။ ဝိဟရတိကံရာတိ၊ နေတော်မူသတတ်” ဟူ၍။ အသောသိ၊ ကြားပြီ။

၂၅၅။ အသခေါ၊ ဌ။ ပ။ နိ သိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောနေရာအဘို့၌။ နိသိန္နံ၊ သော။ မန္တာဏိ ပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်စပ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။

သန္ဓေသေသိကောင်းစွာ ပြတော်မူပြီ။ပ။သမ္ပဟံသေသိကောင်းစွာ ရှင်လန်းစေတော်မူပြီ။အထခေါ၊
 ဌ။ပ။ သန္ဓေသိတော၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်သည်ဖြစ်၍။ပ။ သမ္ပဟံသိတော၊ ကောင်းစွာ ရှင်လန်း
 စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သောစကားကို။ အဘိနန္ဒိတော၊
 အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတော၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။
 ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတော၊ ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ဌ။ အန္ဓဝနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေနေရန် အလို့ငှါ။ ဥပသကံမိ၊
 ချဉ်းကပ်ပြီ။

၂၅၆။ အထခေါ၊ ဌ။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ “အာဝုသော သာရိ
 ပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တံ၊ သည်။ ပုဏ္ဏဿနာမ၊ ပုဏ္ဏမည်သော။ မန္တာဏီပုတ္တဿ၊ သော။ ယဿ
 ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်။ ကိတ္တယမာနော၊ ပြောကြားသည်။
 အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရှင်ပုဏ္ဏသည်။ပ။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ ငှါ။ ပက္ကန္တောတိ၊ ဖယ်သွားပြီ” ဟူ
 သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ တရမာနရူပေါ၊ လျင်မြန်သော သဘောရှိသည်
 ဖြစ်၍။ နိသီဒနံ၊ ထိုင်စရာအခင်းကို။ အာဒါယာ၍။ မန္တာဏီပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပုဏ္ဏံ၊ ကို။
 ဝါ၊ ၏။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ သိသာနုလောကီ၊ ဦးခေါင်းကို ကြည့်လျက်။
 အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ပ။ အန္ဓဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတော၊ သက်ဝင်၍။ အည
 တရသ္မိံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေနေရန်အလို့ငှါ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။
 အာယသ္မာပိ သာရိပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊
 သည်။ပ။ မန္တာဏီပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံပုဏ္ဏံ၊ ကို။—

၂၅၇။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပုဏ္ဏ။ တယာ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိ နောတိ၊ ကျင့်သုံးသလောဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။
 အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ဝေ၊ (အိမ်း) ဟုတ်ပါ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ဏ္ဏ။ တယာ၊ သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဘဂဝတိ၊
 ဘုရားရှင်အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ ကိံ နုခေါ၊ ကျင့်သုံးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။
 အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ (ကိံ ပနာဝုသော-စသည်၌ စိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊
 စိတ္တဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ
 အကျိုးငှါ။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ပဋိပဒါဉာဏဒဿန-
 ဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္တံ၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအကျိုးငှါ။
 ဟုပေး။ (ကြွင်းလွယ်၏)။

ကိံ နုခေါ၊ ပ။ ဝုဿတိတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။
 နောဟိဒံ အာဝုသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဖြေဆိုပြီ။ပ။ အာဝုသော၊ ဏ္ဏ။ စရဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။

၁။ ဘဂဝတိ နော။ပ။ ဝုဿတိတိ အာဝုသော ကိံ အမှကံ။ပ။ အာယသ္မတာ ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိတိ-ဟု
 အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကား နောကို အမှကံ ဖွင့်သည်မဟုတ်၊ နော-ကို ကိံ ဟု ပုစ္ဆာဝါစက အဖြစ်ဖြင့် ဖွင့်သည်ဟု
 မှတ်။

ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ မဖြစ်သော အေးငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်အသို့ငှါ။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတိ၊ ကျင့်သုံး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ဣ။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ သည်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ ကိံနု၊ မည်သည့်အကြောင်း ကြောင့်မှ မဖြစ်သော အေးငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ပြီ။ ပ။ အာဝုသော၊ ဣ။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤဝိသုဒ္ဓိတရားတို့မှ။ အညတြ၊ ကြည့်ထား၍။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ ကိံ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ပြီ။

ကိံနုခေါ၊ ပ။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ နောဟိဒံ အာဝုသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ပြီ။ ပ။ အာဝုသော၊ ဣ။ ယထာကသံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဣမဿ ဘာသိဘဿ၊ ဤဟောအပ်သော တရားစကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ် ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။

၂၅၈။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သီလဝိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ အနုပါဒါနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူ၍။ စေပညပေယျ၊ အကယ်၍ သိစေငြားအံ့။ သဉ္စပါဒါနိယေဝ သမာနံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိသော တရားဖြစ်လျက်ကိုပင်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူ၍။ ပညပေယျ၊ သိစေရာ၏။ ပ။ အာဝု သော၊ ရာ။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ တို့မှ။ အညတြ၊ ၍။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဟူသည်။ စေအဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာဝု သော၊ ရာ။ ပုထုဇ္ဇနော၊ မည်သည်။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ တို့မှ။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ သင်၏အသို့ငှါ။ ဥပဒံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣမ၊ ဤ လောက၌။ ဧကေစ္စ၊ ကုန်သော။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဖြင့် လည်း။ ဘာသိဘဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၂၅၉။ အာဝုသော၊ ရာ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပဿေနဒိဿ၊ ပဿေနဒိ မည်သော။ ရဉ္စညာကောသလဿ၊ ကောသလမင်းသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တဿ၊ နေစဉ်။ သာကေတေ၊ သာကေတပြည်၌။ အစ္စာယိကံ၊ ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ကိဉ္စိဒေဝကရဏီယံ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ရာသည်။ ဥပုဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ပေါ်ရာ၏။ သာဝတ္ထိံ၊ ၍။ အန္တရာစ၊ အကြား၌၎င်း။ သာကေတံ၊ ၍။ အန္တရာစ၊ ၌၎င်း။ တဿ၊ ထိုပဿေနဒိကောသလမင်း၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်စီးကုန်သော။ ရထဝိနီတာနိ၊ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမအပ်ပြီးသော မြင်းကသော ရထားတို့ကို။ ဥပဋ္ဌပေယျ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အထခေါ၊ ၌။ ပဿေနဒိကောသလောရာဇာ၊ ပဿေနဒိ ကောသလမင်းသည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ နိက္ခမိဘွာ၊ ထွက်၍။ အန္တေပုရဒွါရာ၊ နန်းတွင်းတံခါးမှ။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ရထဝိနီတံ၊ ကို။ အဘိရူဟေယျ၊ တက်စီးရာ၏။ ပဋ္ဌမေန၊ သော။ ရထဝိနီတေန၊ ဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ သော။ ရထဝိနီတံ၊ သို့။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ရထဝိနီတံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ ပ။ သတ္တမေန၊ သော။ ရထဝိနီတေန၊ ဖြင့်။ သာကေတံ၊ သို့။ အန္တေ ပုရဒွါရံ၊ နန်းတွင်းတံခါး-အထိ။ အနုပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ အန္တေပုရဒွါရဂတံ သမာနံ၊ နန်းတွင်းတံခါးသို့ ရောက်ရှိပြီဖြစ်နေသော။ တမေနံ၊ ထိုပဿေနဒိကောသလကို။ မိတ္တာမစ္စာ၊

အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဖော်တို့သည်၎င်း။ ဉာဘိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည် ၎င်း။ “မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။တံ့သည်။ ဣမိနာ ရထဝိနိတေန၊ ဖြင့်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ သာကေတံ၊ သို့။ အန္တပုရဒ္ဒါရံ၊ အထိ။ အနုပုတ္တောတံ၊ ရောက်တော်မူသလော”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးကုန်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ရာ၊ ကထံ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ ပဿေနဒိ ကောသလော ရာဇာ၊ ပဿေနဒိ ကောသလမင်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ဖြစ်၍။ ဗျာကရေယျနုခေါ၊ ဖြေ ဆိုရာမည်သနည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့ မေးပြီ။

အာဝုသော၊ ဣ။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ ပဿေနဒိကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဗျာကရမာနော၊ ဖြစ်၍။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုသည်မည်ရာ၏။ ဣဓ၊ ဤ။ မေ၊ ငါသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဤ။ ပဋိဝသန္တဿ၊ နေစဉ်။ သာကေတေ၊ ဤ။ အစွာယိကံ၊ သော။ ကိဉ္စိဒေဝကရဏိယံ၊ သည်။ ဥပုဇ္ဈိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သာဝတ္ထိံ၊ ၎င်း၏။ အန္တရာဇ၊ ဤ၎င်း။ သာကေတံ၊ ၎င်း၏။ အန္တရာဇ၊ ဤ၎င်း။ တဿ မေ ထိုင်၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ရထဝိနိတာနိ၊ တို့ကို။ ဥပဋ္ဌပေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ အဟံ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ နိက္ခမိတံ၊ ၎င်း၏။ အန္တပုရဒ္ဒါရံ၊ မှ။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ရထဝိနိတံ၊ ကို။ အဘိရဟိံ၊ ပြီ။ ပ။ အနုပုတ္တော၊ ပြီ။ ဣတံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ အာဝုသော၊ ဣ။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့မိန့်ပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ ဧဝေဝ၊ သာလျှင်။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၊ သီလဝိသုဒ္ဓိကို။ ယာဝစိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တာဝေ၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိအကျိုးရှိရုံသာလျှင်။ (ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏)။ ပ။ အာဝုသော၊ ရာ။ အနုပါဒါပရိ နိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ မဖြစ်သော ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ဘဂဝတံ၊ ဤ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝုဿတံ၊ ၎င်း၏။ ဣတံ၊ ဤသို့ ဆိုပြီ။

၂၆၀။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ မန္တာဏိပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ၊ ကို။ “အာယသ္မာ၊ သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အာယသ္မန္တံ၊ ကို။ သဗြဟ္မစာရိ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ ဇာနန္ဒိတံ၊ သိကုန် သနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ နာမံ၊ အမည်ကား။ ပုဏ္ဏောတံ၊ ပုဏ္ဏမည်၏။ မန္တာဏိပုတ္တောတံ၊ စပန၊ မန္တာဏိပုဏ္ဏေးမ၏ သားဟူ၍လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ သဗြဟ္မစာရိ၊ တို့သည်။ ဇာနန္ဒိ၊ ကုန်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ (ပုဏ္ဏ) ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ဣ။ အစ္စရိယံ၊ လက်ဖြစ်ခတ်ဘီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ။ အာဝုသော၊ ဣ။ အဗ္ဗုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ် ဖြစ်ပေစွ။ သုတာတာ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ သမ္မဒေဝ၊ သာလျှင်။ သတ္ထုသာသနံ၊ ဘုရား အဆုံးအမတော်ကို။ အာဇာနန္တေန၊ ပိုင်းပိုင်းခြားခြားသိသော။ သာဝကေန၊ သည်။ ဗျာကတာ ယထာ၊ ဖြေဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မန္တာဏိပုတ္တေန၊ သော။ အာယသ္မတာ ပုဏ္ဏေန၊ အရှင်ပုဏ္ဏသည်။ ဂမ္ဘိရာဂမ္ဘိရပဉ္စာ၊ အလွန်နက်နဲသောပြဿနာကို။ အနုမဿအနုမဿ၊ သက်ဝင်၍ သက်ဝင်၍။ ဗျာကတာ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မန္တာဏိပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ၊ ပုဏ္ဏံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ပယိရုဂါသနာယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဧတေ၊ ထို(ဖူးမျှော်ခွင့် ဆည်းကပ် ခွင့်)ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။

တေသံ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ တို့၏။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာ ရရှိအပ်သော လာဘ်တို့တည်း။ သဗြဟ္မစာရိ၊ တို့သည်။ စေလဏ္ဍပကေန၊ အဝတ်ခေါင်းခုရှိသော။ မုဒ္ဒနာ၊ ဦးထိပ်ဖြင့်။ မန္တာနိပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ပဏ္ဍိ၊ ကို။ စေ ပရိဟရန္တာပိ၊ ဆောင်ကုန်သော်လည်း ။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ လဘေယျံ၊ ရကုန်ရာ၏။ ပယိရူပါသနာယ၊ ငှါ။ လဘေယျံ၊ ရာ၏။ ဧတေ၊ ထို (ဖူးမြင်ခွင့် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းတို့သည်။ တေသမ္ပိ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်တို့၏လည်း။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ ဧတံ၊ ထို (ဖူးမြင်ခွင့် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းသည်။ တေသမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ရခြင်းတည်း။ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ပ။ ပယိရူပါသနာယ၊ ငှါ။ လဘာမရကုန်၏။ ဧတေ၊ ထို (ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ အမှာကမ္ပိ၊ ထိုငါတို့၏လည်း။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ ဧတံ၊ သည်။ တေသံ အမှာကမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မိန့်အပ်သည်ရှိသော်။ ပ။ ဇာနန္တိတိ၊ သိကုန်သနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ဣ။ မေ၊ ငါ၏။ နာမံ၊ ကား။ ဥပတိသောတိ၊ ဥပတိဿမည်၏။ သာရိပုတ္တောတိစပန၊ သာရိပုတ္တရာဟူ၍လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ သဗြဟ္မစာရိ၊ တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေပြီ။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သတ္ထုကပ္ပေန၊ ဘုရားလောက်နီးနီး ပညာကြီးသော။ သာဝကေန၊ လကျော်ရံ အဂ္ဂသာဝကကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ မန္တယမာနာ၊ တိုင်ပင်၍ နေရပါကုန်လျက်။ (မယံ၊ တို့သည်)။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာဟူ၍။ နဇာနိမ္ပ၊ ဝတကံရ၊ မသိချက်သား ဆိုးဝါးလှကုန်စွတကား ။ ပ။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ သစေ ဇာနေယျာမ၊ အကယ်၍ သိကုန်အံ့။ နော၊ ငါတို့၏ (အဘို့၌)။ ဧတ္တကံပိ၊ ဤမျှလောက်ကိုလည်း။ နပုဋိဘာသေယျာမ၊ ပြောမနေရကုန်ရာ။ (စောစောက ရှင်သာရိပုတ္တရာကြီးမှန်းသိလျှင် ယခုလောက် ဥပမာတွေဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ပြောနေဘို့ မလိုဟူလို)။ အာဝုသော၊ ရာ။ အစ္စရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ။ ပ။ ပယိရူပါသနာယ၊ ငှါ။ လဘာမ၊ ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထို (ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းတို့သည်။ တေသံ အမှာကမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ ဧတံ၊ ထို (ဖူးမြင် ဆည်းကပ်ခွင့်) ရခြင်းသည်။ တေသံ အမှာကမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

ဣတိ၊ သို့။ ဣဟ၊ ဤဘုရားရှင်လက်ထက်၌။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေမဟာနာဂါ၊ ထိုရဟန္တာကြီးတို့သည်။ အညမညဿ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကို။ အနုမောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ရထဝိနိတသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-နိဝါပသုတ်

၂၆၁။ (ဝေံ မေ သုတံ။ ပ။ ပစ္စဒဿာသံ၊ ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကော၊ မြက်ခင်း စိုက်ပျိုး သားမှုဆိုးသည်။ “မေ၊ ငါသည်။ နိဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ ဣမံ နိဝါပံ၊

၁။ စေပိ-ထိုင်ပုံကို ပရိဟရန္တာပိ။ ပ။ အဋ္ဌာနပရိကပ္ပေန အဘိက္ခဒဿနဿ ဥပါယံ ဒဿေတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာအဖွင့်ကြည့်၍ စဉ်းစားလေ။

၂။ ဝတသဒ္ဓါ ဝိမှယတ္ထ၊ ကိရသဒ္ဓါ အရုဇ္ဈတ္ထကြိယာနှင့်မတွဲဘဲ ကရချဉ်းသက်သက် ခွဲပေးလျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပင် စိတ်ဘိုင်းမကျ မနှစ်သက်သော အနက်ပေါ် အောင်-ကံရ၊ ငါ့နှယ် (နှော်) ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ-ဟု ပေးနိုင်သည်။

ဤမြက်အစာကို။ (နိဝါပံ ဌံ စပ်က မေ၊ ၎်- ဟုပေးနိုင်သည်။) မိဂဇာတာ၊ သားသမင်အပေါင်း တို့သည်။ ပရိဘူဒ္ဓော၊ စားကုန်သည်ရှိသော်။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ အဆင်းလှကုန်သည်ဖြစ်၍။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော။ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ ယာပေန္တုတိ၊ မျှတစေကုန်သတည်း။ ဟု ရည်ရွယ်၍။ မိဂဇာတာနံ၊ သားသမင်အပေါင်း တို့၏ အလို့ငှါ။ နိဝါပံ၊ မြက်ခင်း (ဝါ၊ မျိုးစေ့)ကို။ နနိဝတိ၊ စိုက်ပျိုးသည်မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကော၊ သည်။ “မေ၊ သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ ဣမံ နိဝါပံ၊ ဤမြက်ခင်းသို့။ မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ အနုပဇ္ဇေ၊ တိုးဝှေ့ ကုန်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ အစာ၌ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘောဇနာနိ၊ အစာတို့ကို။ ဘုဠိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ အနုပဇ္ဇေ၊ ကုန်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ ၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဠိမာနာ၊ ကုန်သော်။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ မတ္တာသမာနာ၊ ယစ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ မမတ္တာသမာနာ၊ မေ့လျော့ကုန် သည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံ နိဝါပေ၊ ဤမြက်ခင်း၌။ ယထာကာမကရဏိယာ၊ အလို့ရှိတိုင်း ပြုစွမ်းနိုင် ကုန်သည်။ (အနိယပစ္စည်းသက္ကတ္တံ)။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဟူ၍။ ဝေဉ္ဇ၊ ဤသို့ ရည်ရွယ်၍ သာလျှင်။ မိဂဇာတာနံ၊ အလို့ငှါ။ နိဝါပံ၊ မြက်ခင်းကို။ နနိဝတိ၊ စိုက်ပျိုး၏။

၂၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့တွင်။ ပဌမာ၊ ရှေးဦးကုန်သော။ မိဂဇာ တာ၊ တို့သည်။ နေဝါပိကဿ၊ သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ အမံ နိဝါပံ၊ ထိုမြက်ခင်းသို့။ အနုပဇ္ဇေ၊ ကုန်၍။ ပ။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ပဌမာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ နေဝါပိကဿ၊ ၎်။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ၊ အလို့ရှိတိုင်း ပြုနိုင်သော တန်ခိုးအစွမ်းမှ။ နပရိမုစ္စိံ သု၊ မလွတ်နိုင် ကုန်ပြီ။

၂၆၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်ကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ “ပဌမာ၊ ကုန်သော။ ယေတေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ ပ။ နပရိမုစ္စိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နိဝါပဘောဇနာ၊ မြက်စာမှ။ ယံနုန ပဋိဝိရမေယျာမ၊ ရှောင်ကြဉ်ရကုန် မှုကား ကောင်းလေစွ။ ဘယဘောဂါ၊ ကြောက်ကြောက် လန့်လန့် စားခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အရညာယတနာနိ၊ တောအရပ်တို့သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ ဝင်၍။ ယံနုန ဝိဟရေ ယျာမာတိ၊ နေရကုန်မှုကား ကောင်းလေစွ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ သမစိန္တေသံ၊ အညီအညွတ် ကြံကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုသားသမင် အပေါင်းတို့သည်။ ပ။ ဝိဟရိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ တိဏောဒကသင်္ခယေ၊ မြက်ရေကုန်ရာဖြစ်သော။ ဂိမ္မာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္စိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ကြုံလို့ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၎်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ သို့။ ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော။ တေသံ၊ တို့၏။ ဗလဝီရိယံ၊ အား အစွမ်းလုံ့လသည်။ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီ။ ဗလဝီရိယေ၊ သည်။ ပရိဟိနေ၊ သော်။ နေဝါပိကဿ၊ ၎်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ တမေဝ နိဝါပံ၊ သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂမိံ သု၊ ပြန်လာကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမြက်ခင်းသို့။ အနုပဇ္ဇေ၊ ကုန်၍။ ပ။ နပရိမုစ္စိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

၂၆၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ ပ။ နပရိမုစ္စိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ နေဝါပိကဿ၊ သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ အမံ နိဝါပံ၊ ကို။ ဥပ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အာသယံ၊ နေခြင်းကို။ ယံနုန ကပေယျာမ၊ ပြုရကုန်မှုကား ကောင်းလေစွ။

တကြ၊ ထိုမြက်ခင်းအနီး၌။ အာသယံ၊ ကို။ ကပေတော၊ ရှိ။ နေဝါပိကဿ၊ သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ အမုနိဝါပံ၊ သို့။ အနုပဇ္ဇေ၊ မတိုးဝေ့ ကုန်မူ၍။ အမုစ္ဆိတာ၊ အစာ၌ မမက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ စားကုန်အံ့။ အနုပဇ္ဇေ၊ ကုန်မူ၍။ အမုစ္ဆိတာ၊ ကုန်၍။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိမာနာ၊ ကုန်သော်။ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းသို့။ နအာပဇ္ဇိဿာမ၊ မရောက်ကုန်။ ပ။ နေဝါပိကဿ၊ ၏။ အမုသ္မိံ နိဝါပေ၊ ထိုမြက်ခင်း၌။ ယထာကာမကရဏိယာ၊ အကြင်အလိုရှိတိုင်း ပြုစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ န အဟေသံ၊ မဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တကြ၊ ထိုအလိုရှိတိုင်း မပြုနိုင်သောအခါ၌။ နေဝါပိကဿ၊ ၏။ နေဝါပိကပရိသာယစ၊ မြက်ခင်းစိုက်ပျိုး သားမူဆိုး ပရိသတ်၏၎င်း။ “တတိယာ၊ ကုန်သော။ ဣမေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ သဌာ၊ စဉ်းလဲကုန်သည်။ ဧတဗ္ဗိဒေနာ၊ စဉ်းလဲခြင်း (အတတ်) ရှိကုန်သည်။ အဿုနာမ၊ ဖြစ်ကုန်စတကား။ ပရဇနာ၊ (လူမှ တပါးတခြားကုန်သော) ဘီလူးတို့သည်။ ဣဒ္ဓိမန္တာ၊ တန်ခိုးရှိကုန်သကဲ့သို့။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ ဣမေမိဂဇာတာ၊ တို့သည်။ အဿုနာမ၊ ကုန်စတကား။ (ဣဒ္ဓိမန္တာတိ ဣဒ္ဓိမန္တာ ဝိယ၊ ပရဇနာတိ ယက္ခာ။ အဋ္ဌကထာ)။ နိဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ ဣမဉ္ဇ နာမ နိဝါပံ၊ ဤမည်သော မြက်ခင်းကိုလည်း။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့၏။ အာဂတိံ ဝါ၊ လာရာအရပ်ကို၎င်း။ ဂတိံ ဝါ၊ သွားရာအရပ်ကို၎င်း။ နစဇာနာမ၊ မသိကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ ဣမံ နိဝါပံ၊ ကို။ မဟတိဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဒဏ္ဍဝါကရာဘိ၊ တုတ် ပိုက်ကုန်တို့ဖြင့်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သပ္ပဒေသံ၊ ကြီးစွာသော အရပ်ကို။ (ပဒေသေန + သဟ + ယံ ဝတ္တတိတိ-ဟု ပြု။ မဟန္တံ သြကာသံ-ဟု ဖွင့်သည်ကား အရကြား သာ)။ အနုပရိဝါရေယျာမ၊ အစဉ် ဝန်းရံကုန်မှုကား။ ယန္တုန၊ ကောင်းလေစွ။ ယတ္ထ၊ အကြင်နေရာသို့။ တေ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့သည်။ ဂါဟံ၊ စွဲလမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဂါဟံ ဂါဟန္တာ-ဝစနဝိပလ္လာသ။ ဤသို့သောအရာ များစွာ၏)။ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားကုန်ရာ၏။ တတိယာနံ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတာနံ၊ တို့၏။ တံအာသယံ၊ ထိုနေရာကို။ အပေဝ နာမ ပဿေယျာမာတိ၊ မြင်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟေသံ၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုမူဆိုး၊ မူဆိုးပရိသတ်တို့သည်။ ပ။ အနုပရိဝါရေသံ၊ အစဉ် ဝန်းရံကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတ္ထ၊ သို့။ ပ။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ နေဝါပိကောစ၊ သည်၎င်း။ ပ။ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ တတိယာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာပိ၊ တို့သည်လည်း။ နေဝါပိကဿ၊ ၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ၊ မှ။ နပရိမုစ္ဆိံ သု၊ မလွတ်ကုန်ပြီ။

၂၆၅။ (စတုတ္ထမိဂဇာတ-၌ တကြ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထာ-မှ နောက်ဆုံး ယတ္ထ တေ ဂါဟံ ဂစ္ဆေယျံ-တိုင်အောင် ဝါကျများတွင် “ယန္တုန မယံ ယတ္ထ အဂတိ” တဝါကျသာ ထူးတော့သည်။ ထို၏ အနက်ကိုလည်း “ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေဝါပိကဿ၊ ၏။ နေဝါပိကပရိသာယစ၊ ၏။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်။ တကြ၊ ထိုအရပ်၌။ အာသယံ၊ နေခြင်းကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယန္တုန ကပေယျာမ၊ စွ”ဟု ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တကြ၊ ထိုမမြင်ရာအခါ၌။ နေဝါပိကဿ၊ ၏။ နေဝါပိကပရိသာယစ၊ ၏။ “မယံ၊ တို့သည်။ စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊ တို့ကို။ သစေဃဋ္ဌေဿာမ၊ အကယ်၍ ပုတ်ခတ်ကုန်ငြားအံ့။ ဗဒ္ဓိတာ၊ ပုတ်ခတ်ခံရကုန်သော။ တေ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့သည်။ အဿေ အခြားသော သားသမင်တို့ကို။ ဗဒ္ဓိဿန္တိ၊ ပုတ်ခတ်ထိခိုက်ကုန်လတ္တံ့။ ဗဒ္ဓိတာ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ အဿေ၊ တို့ကို။ ဗဒ္ဓိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပုတ်ခတ်ကုန်သော်။ နိဝုတ္တံ၊ သော။ ဣမံ နိဝါပံ၊ ကို။ သပ္ပသော။ အလုံးစုံကုန်သော။ မိဂဇာတာ၊

တို့သည်။ ပရိမုတ္တိဿန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတေ၊ တို့ကို။ ယံနုန အဇ္ဈုပေက္ခေယျာမာတိ၊ လျစ်လျူရှုကုန်ရမှုကား ကောင်းလေစွာ ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကောစ၊ သည်၎င်း။ နေဝါပိကပရိသာစ၊ သည်၎င်း။ စတုတ္ထေ၊ ကုန်သော။ မိဂဇာတေ၊ တို့ကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိံ သု၊ လျစ်လျူရှုကုန်ပြီ။ ပ။ ပရိမုတ္တိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

၂၆၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေငါဘုရားသည်။ အတ္ထဿ၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကို။ ဝိညာပနာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။ အယံဥပမာ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤဥပမာ၌။ အယံစေဝ၊ ဤသည်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဝါပေါတိ တေ၊ မြက်ခင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စန္ဒ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကောတိ တေ၊ မြက်ခင်းစိုက်ပျိုး သားမုဆိုးဟူသောအမည်သည်။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာမုရှိသော။ မာရဿ၊ မာရ နတ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေဝါပိကပရိသာတိတေ၊ မုဆိုး၏ပရိသတ်ဟူသော ဤ အမည်သည်။ မာရပရိသာယ၊ မာရ်နတ်ပရိသတ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မိဂဇာတာတိတေ၊ သားသမင်အပေါင်းဟူသော ဤအမည်သည်။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုံဏား တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။

၂၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့တွင်။ ပဌမာ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်သည်။ နိဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ အမုနိဝါပံစ၊ ဤကာမဂုဏ်မြက်ခင်းကို ၎င်း။ အမုနိစ လောကာမိသာနိ၊ ထိုလူတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို၎င်း။ အနုပဇ္ဇ၊ ကုန်၍။ မုတ္တိဘာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိံ သု၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီ။ ပ။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မာရဿ၊ ၏။ အမုသ္မိံ နိဝါပေ၊ ထိုမည်သော ကာမဂုဏ်မြက်ခင်း၌၎င်း။ အမုသ္မိံ စ လောကာမိသေ၊ ထိုလူတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ် ၌၎င်း။ ယထာကာမကရဏီယာ၊ အကြင်အလိုရှိတိုင်း ပြုစုမ်းနိုင်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံဘိ၊ ဤသို့ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ပ။ မာရဿ၊ ၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝါ၊ တန်ခိုး အစွမ်းမှ။ နပရိမုတ္တိံ သု၊ မလွတ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌမာ၊ ကုန်သော။ တေမိဂဇာတာသေယျ ထာပိ၊ ထိုသားသမင်အပေါင်းတို့ကဲ့သို့။ ပဌမေ၊ ကုန်သော။ ဣမေသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ တထူ- ပမေ၊ ထိုပဌမသား သမင်တို့လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ အဘံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၂၆၈။ (တတြ ဘိက္ခဝေ-မှ အဇ္ဈောဂါဟေတာ ဝိဘရိံ သု-အထိဘူပြီ)။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံဏား တို့သည်။ ဘတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်တို့၌။ သာကဘက္ခာပိ၊ ဟင်းရွက်စိမ်းကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ သမာကဘက္ခာပိ၊ မြက်သီးဆန်ကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ နိဝါရဘက္ခာပိ၊ ကျိတ်ဆန်ကိုစားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဒဒ္ဓါလဘက္ခာပိ၊ သားရေစကို စားကုန်သည် လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဟဋ္ဌဘက္ခာပိ၊ မှော်အစေးကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ကဏဘက္ခာပိ၊ ဆန်ကဲ့ကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ အာစာမဘက္ခာပိ၊ ထမင်းချိုးကို စားကုန်သည်လည်း။ (ထမင်းရည် ကို ဟောသောအရာလည်းရှိ၏)။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ပိညာက ဘက္ခာပိ၊ နှမ်းမုန့်ညက်ကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တိဏဘက္ခာပိ၊ မြက်ကိုစားကုန်သည် လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဂေါမယဘက္ခာပိ၊ နွားချေးကို စားကုန်သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဝနမူလဖသဘာရာ၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးလျှင် အစာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္ထဖလဘောဇီ၊ အလိုလိုကျေကျသော အသီးကို စားကုန်သည် ဖြစ်၍။ ယာပေသံ၊ မျှတကုန်ပြီ။ (တေသံ ဂိမ္မာနံ- မှ ဗလဝီရိယံ ပရိဟာယိ-အထိဘူပြီ)။ ဗသဝီရိယေ၊ အားအစွမ်းလုံ့လသည်။ ပရိဟိနေ၊ ဆုတ်ယုတ်

သည်ရှိသော်။စေတောဝိမုတ္တိ၊ ကာမဂုဏ်မှ စိတ်၏ လွတ်ခြင်းသည်။ ပရိဟာယံ၊ ဆုတ်ယုတ်ပြီ။ ။
 (ကာမတော စိတ္တဿ ဝိမုတ္တိ ဣမ စေတော ဝိမုတ္တိတံ အဓိပေတော။ ဋီကာ)။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊
 ကာမဂုဏ်မှ စိတ်၏လွတ်ခြင်းသည်။ ပရိဟိနာယ၊ ယုတ်လျော့သည်ရှိသော်။ မာရဿ၊ သည်။
 နိဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ တမေဝ နိဝါပံ၊ ထိုကာမဂုဏ်မြက်ခင်းသို့သာလျှင်၎င်း။ တာနိစ
 လောကာမိသာနိ၊ ထိုသူတို့သည် သုံးသပ်အပ်သော ကာမဂုဏ်ဘို့သို့၎င်း။ ပစ္စာဂမိ သု၊ ပြန်လာ
 ကုန်ပြီ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဒုတိယာ၊ ကုန်သော။ တေဒိဂဇာတာသေယျထာပိ၊ တို့ကဲ့သို့။ ဒုတိယေ၊
 ကုန်သော။ ဣမေသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ တဿပမေ၊ ဟူ၍။ အဘံ၊သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၂၆၉။ (တတြ ဘိက္ခဝေ-မှ နောက်ဆုံး အမုသ္မိ စ လောကာမိသေ-အထိ လွယ်ပြီ)။ ။အပိစ
 ခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။လောကော၊သည်။သဿတော၊မြဲ၏။ဣတိပိ၊ဤ သို့၎င်း။ လောကော၊သည်။
 အသဿတော၊ မမြဲ၊ ဣတိပိ၊ ၎င်း။ လောကော၊ သည်။အန္တဝါ၊အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဣတိပိ၊
 ၎င်း။ လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိပိ၊၎င်း။ ဇီဝံ၊ အသက်သည်။
 တံ၊ ထိုကိုယ်ဘည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ တံ၊ ထိုအသက်တည်း။ ဣတိပိ၊ ၎င်း။ ဇီဝံ၊သည်။
 အညံ၊ ကိုယ်မှတပါး တခြားတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညံ၊ အသက်မှတပါး တခြားတည်း။
 ဣတိပိ၊ ၎င်း။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိပိ၊ သို့၎င်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိပိ၊
 ၎င်း။တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊မှ။ပရံ၊၌။ ဟောတိ၊ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။နဟောတိ၊ ဖြစ်လည်း
 မဖြစ်။ ဣတိပိ၊ ၎င်း။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဣတိပိ၊ ၎င်း။ ဧဝံဒိဋ္ဌိကာ၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သည်။ အဟေသု၊
 ကုန်ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၂၇၀။ (လွယ်ပြီ)။

၂၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။မာရဿ၊၏၎င်း။မာရပရိသာယ၊၏၎င်း။
 အဂတိ၊ သွားလာရာ အရပ်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။(ဣမ-စသည်သည် သလ္လေခသုတ်
 ၈၂-စာပိုဒ်နှင့် တူပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မာရံ၊ မာရ်နတ်ကို။ အန္ဓံ၊
 ကန်းအောင်။ အကာသိ၊ ပြီးပြီးသုဟူ၍၎င်း။ မာရစက္ခု၊ မာရ်နတ်၏မျက်စိကို။ အပဒံ၊ တည်ရာ
 မရှိအောင်။ ဝဓိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ပါပိမတော၊ မာရ်နတ်၏။ အဒဿနံ၊ မမြင်ရာအရပ်သို့။ ဂတော၊
 ရောက်ပြီး သူ ဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထိုပြင်လည်း။ပ။
 ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပညာယစ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိသ္မာ၊ (သစ္စာလေးပါးကို)
 သိမြင်ခြင်းကြောင့်။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ပရိက္ခိဏာ၊ ကုန်ခမ်းပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ပ။ ဂတော၊ ဟူ၍၎င်း။ လောကေ၊ ၌။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။
 တိဏှော၊ လွန်မြောက်ပြီးသုဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။
 (ဣဒမဝေါ။ပ။အဘိနန္ဒု-ပေးမြဲ)

ပဉ္စမံ၊ သော။ နိဝါပသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

(အရိယာပရိယေသန)

၆-ပါသရာသိသုတ်

၂၇၂။ (ဝေ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ ပေးမြဲ) အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ဌ။ သမ္ပဟုလော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ဟိုသည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒ၊အရှင်အာနန္ဒာကို။ “အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါရှင် အာနန္ဒာ။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ သမ္ပုခါ၊ ဌ။ ဓမ္မိ၊ တရားနှင့် ယှဉ်သော။ ကထာ၊ စကားကို။ သုတာ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသည်ကား။ စိရံ၊ ကြာမြင့်လှလေပြီ။” အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါရှင် အာနန္ဒာ။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ သမ္ပုခါ၊ဌ။ ဓမ္မိ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ သဝနာယ၊ ကြားနာရန် အလို့ငှါ။ လဘေယျာမာတိ၊ ရလိုကုန်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တေနာဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုမေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရမ္မကဿ၊ ရမ္မကမည်သော။ ပြာဟ္မဏဿ၊၏။ အဿမော၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမထ၊ ချဉ်းကပ် ကြပါကုန်လော့။ ဘဂဝတော၊၏။ပ။ သဝနာယ၊ငှါ။ အပေဝ နာမ လဘေယျာထ၊ ရကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်ထားပြီ။ ဝေမာဝုသောတိ ခေါ၊ ကောင်းပြီ ငါရှင်ဟူ၍။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏(စကားကို)။ ပစ္စယောသံ၊ ရှေးရှုနားထောင်ကုန်ပြီ (စကားတုံပေးကုန်ပြီ)။

အထခေါ၊ ဌ။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒ၊ ကို။ “အာနန္ဒ၊ န္ဓာ။ အာယာမ၊ လာ သွားကြစို့။ (ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာနှင့် အညီပေးသည်)။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ပုဗ္ဗာရာမော၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်ဖြစ်သော။ မိဂါရမာတုပါသာဒေါ၊ မိဂါရသုဋ္ဌေးအမိ ဝိသာခါသည် ၊ ဆောက်လုပ် အပ်သော ပြာသာဒ်ကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့ နေရန် အလို့ငှါ။ ဥပသကံမိဿာမာတိ၊ ကပ်ကြကုန်အံ့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒ၊ ကို။ “အာနန္ဒ၊ န္ဓာ။ အာယာမ၊ စို့။ ယေန၊ ဌ။ ပုဗ္ဗကောဋ္ဌကော၊ အရှေ့တံခါးမုခ်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊သို့။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိဉ္စိတံ၊ သွန်းလောင်းခြင်းငှါ။ ဥပသကံမိဿာမာတိ၊ ကပ်ကြကုန်အံ့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၂၇၃။ အထခေါ၊ဌ။ပ။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ပုဗ္ဗကောဋ္ဌကော၊ အရှေ့တံခါးမုခ်၌။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပရိသိဉ္စိတံ၊ သွန်းလောင်း၍။ ပစ္စုတ္တဒိဘူ၊ ပြန်တက်၍။ ဧကစိဝရာ၊ တထည်တည်းသော သင်္ကန်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗာပယမာနော၊ ရှေးအတိုင်းဖြစ်စေလျက် ၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။

၁။ ဤကား စိရံနှင့် သုတာ-တပုဒ်စီကြံ၍ ပေးသော အနက်တည်း။ သုယုန္တိ ဧတ္တာတိ သုတော၊ ကာလော။ စိရံ သုတော ကာလော ယဿာ ကထာယာတိ-စိရသုတာ။ ဓမ္မိကထာ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော ကြာမြင့်စွာသော ကာလရှိ၏-ဟုပေး။ ဤအလို စိရံနှင့် သုတာ-သမာသ်တပုဒ်တည်း။

၂။ ဝိသာခါသည် မိဂါရသုဋ္ဌေး၏ ချွေးမပင် ဖြစ်သော်လည်း မယ်တော်အရာ၌ ထား၍ မိဂါရမာတာ-ဟု ဆိုသည်။

၃။ ပကတိဘာဝံ ဂမယမာနော၊ ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ရှု၍ ပုဗ္ဗသဒ္ဓါပပဒ အပ ဓာတ်-ဏယပစ္စည်း မာန ပစ္စည်းကြံ၍ ရှေ့ပင်ကိုယ်အတိုင်း ဖြစ်စေလျက် ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော သည။ ဘဂဝန္တံ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ရုမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ရမ္မကပုံဏား၏။ အယံအဿမော၊ ဤသင်္ခမ်းကျောင်းသည်။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီးပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရုမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ အယံ အဿမောသည်။ ရမဏီယော၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်း၏။ ဘန္တေ၊ ရုမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အယံ အဿမော သည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်နူးစေတတ်၏။ ဘန္တေ၊ ရုမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ သာဓုတောင်းပန်လျှောက်ထားပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အဿမော သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတူတိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါလော့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူခြင်းဖြင့်။ အဝေါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အဿမေ ဌ။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်အပြင်ဘက်၌။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားပြီးဆုံးခြင်းကို။ အာဂမယမာနော၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထာ ပရိယောသာနံ၊ ကို။ ဝိဒိတု၊ ၍။ ဥက္ကာသိတု၊ ချောင်းဟန်၍။ အဂ္ဂဋ္ဌံ၊ တံခါးရှက်ကို။ အာကောဋ္ဌေသိ၊ ခေါက်ပြီ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (အလို့ငှါ)။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိ သု၊ ဖွင့်ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အဿမံ၊ သို့။ ပဝိသိတု၊ ၍။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထား အပ်သော။ အာသနေ၊ ဌ။ နိသိဒ္ဓိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇာ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နံ၊ စည်းဝေးနေထိုင်ကုန်သည်။ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဝိပုကတာ၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသော။ အန္တရာကထာ၊ အကြား၌ဖြစ်သော အခြားစကားသည်။ “ကာ စ ပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရုမ္မကဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ နော၊ တို့၏။ ဝိပုကတာ၊ သော။ ဓမ္မိ၊ သော။ ကထာ၊ စကားပါတည်း။ အထ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်ရောက်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု ကောင်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ ယံသန္နိသိဒ္ဓေယျာထ၊ အကြင်စည်းဝေး နေထိုင်ကုန်ရာ၏။ ဧတံ၊ ဤစည်းဝေး နေထိုင်ခြင်းသည်။ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်၍။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ဝင်ရောက်ကုန်သော။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ ပတိရူပံ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိ၊ သော။ ကထာဝါ၊ ၎င်း။ အရိယော၊ အပြစ်ကင်းသော။ တုဏှိဘာဝေါ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည်၏ အဖြစ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွယံ၊ နှစ်မျိုးကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုသင့်၏။

၁။ အန္တရာကထာတိ ကမ္မဋ္ဌာန။ ပ။ ပရိပုတ္တောဒိနံ အန္တရာ အညာ ကော ကထာ။ အဋ္ဌကထာ။ အညာတိ အန္တ ရာသဒ္ဓဿ အတ္တမာဟ၊ အညတ္ထော ဟိ အယံအန္တရာသဒ္ဓေါ ဘူမန္တရံ သမယန္တရန္တိ အာဒိသု ဝိယ-ဟူသော ဋီကာနှင့် အညီ အန္တရာကထာ၊ အခြား (တပါး) သော စကားသည်-ဟုပေး။ ယင်းသို့ အညတ္ထပေးသော်လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်း နှလုံးသွင်းခြင်း-ပါဠိအဋ္ဌကထာ လေ့လာ သင်ကြားခြင်း ဟူသော ရဟန်းကိစ္စ ရပ်နားခိုက် ကြီးကြားကာလ၌ ဖြစ်သော စကားဖြစ်ခြင်းကြောင့် အန္တရာ ဝေမဇ္ဈေတိ အတ္ထော-ဟု ဋီကာဆရာ ဖြောင့်ပြုပြန်သည်။

၂။ သဒ္ဓါယ-ဟု စာပိုဒ် ၂၂၄-၌ ဖွင့်ခဲ့ပြီ။ ပဋိသင်္ခါကဲ့သို့ တွာပစ္စယန္တပုဒ်-ဟု ကြံသည်။ တနည်း နာဝိဘတ်၏ ကာရိယကြံလျှင် သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သဖြင့် ဟုပေး။

၂၇၄။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဣမာပရိယေသနာ၊ ဤရှာမှီးခြင်း တို့သည်။ အရိယာ၊ အပြစ်ကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ၎င်း။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဇာတိဓမ္မော၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည် ။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဇာတိဓမ္မယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ဇရာဓမ္မယေဝ၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ နာခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဗျာဓိဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ မရဏဓမ္မယေဝ၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ သောကဓမ္မော၊ စိုးရိမ်ခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ သောကဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ သံကိလေသဓမ္မော၊ ညစ်နွမ်းခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ သံကိလေသဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန် သနည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ပုတ္တဘရိယံ၊ သားမယားသည် ။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဒါသိဒါသံ၊ ကျွန်မိမိ-ကျွန်ယောကျ်ားသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၏။ အဇဇ္ဇကံ၊ ဆိတ်နှင့်သိုး (ဆိတ်မြန်မာဆိတ်ကုလား) သည်။ ဇာတိဓမ္မံ၊ ၎င်း။ ကုက္ကုဋ္ဌ၊ သူကရံ၊ ကြက်-ဝက်သည်။ ဇာတိဓမ္မံ၏။ ဟတ္ထိဂဝါဿဝဠုဝံ၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၏။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေသည်။ ဇာတိဓမ္မံ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဧတေဥပဓယော၊ ဤငါးဖြာသော အာရုံ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိတို့သည်။ ဇာတိဓမ္မော၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤငါးဖြာ အာရုံ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိတို့၌။ အယံ၊ ဤ သတ္တဝါသည်။ ဂထိဒတာ၊ တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိဒတာ၊ တွေဝေသည် ဖြစ်၍။ အဇ္ဈာပန္နော၊ သက်ဝင်သည် ဖြစ်၍။ (တဏှာယ အဇ္ဈောဂါဠာ-ဟု စာပိုဒ် ၂၇၇-၌ ဋ္ဌဖွင့်လတ္တံ့)။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဇာတိဓမ္မော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဇာတိဓမ္မယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ (ဇရာဓမ္မ အစ-သံကိလေသဓမ္မ အဆုံး အမေးအဖြေဝါကျများကို ဇာတိဓမ္မကို မှီး၍ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေတို့။ အယံ၊ ဤရှာခြင်း သည်။ အနရိယာ၊ အပြစ်မကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ တည်း။

၂၇၅။ ဘိက္ခဝေတို့။ အရိယာ၊ အပြစ်ကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ သည်။ ကတမာ၊ စာနည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ဇာတိဓမ္မော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဇာတိဓမ္မော၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဝိဒိတု၊ သိ၍။ အဇာတံ၊ ဖြစ်ခြင်း မရှိသော။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် သာလွန် ကဲမြတ်သော တရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသတိ၊ ၎င်း။ ပ။ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိသော။ ပ။ အဗျာဓိံ၊ နာခြင်းမရှိသော။ ပ။

၁။ ဇာတိဓမ္မော-စသည်ကို အဋ္ဌကထာ၌ ဇာယနသဘာဝေါ ဇီရဏသဘာဝေါ-ဟု စသည်ဖွင့်၏။ ထိုကို ဋီကာ၌ ဇာယနသဘာဝေါတိ ဇာယနပကတိကောတိ အတ္ထော-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏-ဟု အညပုဒ်အနက်ထွက်အောင် ယောဇနာသည်။

၂။ ပုတ္တဘရိယ-စသည်ကား သမာဟာရဒ္ဒန် ဖြစ်၍ နပုံကော်-ပဌမန္တ၊ ဇာတိဓမ္မံ-ကိုလည်း၎င်းတို့၏ လိန်ဝှစ် လိုက်၍ ဇာတိ ဓမ္မော သဘာဝေါ ယဿ ပုတ္တဘရိယဿာတိ ဇာတိဓမ္မံ-ဟု နပုံလိန် ပဌမာ ဧကဝနန္တ-ဟု မှတ်။

အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော။ပ။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ပ။ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း မရှိသော။ပ။ ပရိယေသတိ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။အယံ၊ဤရှာမှီးခြင်းသည်။အရိယာ၊အပြစ်ကင်းသော။ ပရိယေသနာ၊ တည်း။

၂၇၆။ ဘိက္ခဝေတို့။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာ၄-ပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝါရှေဉ်သာလျှင်။ အနဘိ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ ၄-ပါးကို မသိသေးသော။ဗောဓိသတ္တောဝါ ဘုရားလောင်းသည်သာ။ သမာနော သော။ အဟမ္မိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ပ။ သံကိလေသဓမ္မယေဝါ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသာမိ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တဿ မယံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ကိန္နုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ပ။ သံကိလေသဓမ္မယေဝါ ကိုသာလျှင်။ ပရိယေသာမိ၊ ရှာမှီးပါအံ့နည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ပ။ အသံကိလိဋ္ဌံသော။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ယောဂက္ခေမံ၊ သော။နိဗ္ဗာနံ၊ကို။ ပရိယေသေယံ၊ ရှာမှီးရပါမူကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွ”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၇၇။ ဘိက္ခဝေတို့။ သော အဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊၌။ ဒဟရောဝါ ငယ်သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သုသုကာဠကေသော၊ ကောင်းသော မည်းနက်သော ဆံပင်ရှိသည်။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမာနော၊ လျက်။ အကာမကာနံ၊ အလို မရှိကုန်သော။ အဿုမုခါနံ၊မျက်နှာ၌ မျက်ရည် ပြည့်ကုန်သော။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဖတို့သည်။ ရုဒန္တာနံ၊ ငိုးကြွေးကုန်စဉ်။ ကေသမဿံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္စာဒေတွာ၊(ဖုံးလွှမ်း)ဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိံ၊ ဝင်ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ ဧဝံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကိန္နု ကုသလဂဝေသိ၊ အဘယ်သည် ကုသိုလ်နည်းဟု ရှာမှီးလျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ (အေးငြိမ်းရာဖြစ်သော)နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာဖွေလျက်။ ယေန၊၌။ ကာလာမော၊ ကာလာမ-အနွယ်ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ အာဠာရ ရသေ့သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိံ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ ကာလာမံ၊ သော။ အာဠာရံ၊ ကို။ “အာဝုသော ကာလာမ၊ ငါ့ရှင်ကာလာမ။အဟံ၊သည်။ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ဣစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။အဝေါစ၊ဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ကာလာမော၊သော။အာဠာရော၊သည်။မံ၊ကို။ “အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူပါလော့။ ယတ္ထ၊ အကြင်တရား၌။ ဝိည၊၊ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ န စိရသေဝါ၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ သကံ အာစရိယကံ၊ မိမိဆရာ့အယူကို။သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္စိကဘူ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ တာဒိသောတိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ သောအဟံ၊သည်။နစိရသေဝါ၊သာလျှင်။ ခိပ္ပမေဝါလျှင်မြန်စွာ

၁။ သုသုကာဠကေသောတိ သုဠုကာဠကေသော-ဟူသော အဠကထာဖွင့်နှင့်အညီ ပေးလိုက်သည်။ ဥပသာရ ၂-ချက်ဆင့် သုသုကို သုဠု-ဟု ဖွင့်သည်ဟူ၍၎င်း၊ သို့မဟုတ် သုသုသုဠကေသော၊ သုသုနော ကာဠကေသာ ယဿာတိ သုသုကာဠကေသော၊ သုဠကေသာ နက်သော ဆံပင်ရှိသည်-ဟူသော သဒ္ဒတ္ထကို ဖျောက်၍ သုဠု- အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်ဟူ၍၎င်း ကြံဆရာ၏။ သို့မဟုတ်-သုသု၊ နုပျိုသည်။ ကာဠကေသော၊ မည်းနက်သော ဆံပင် ရှိသည်ဟု ဤသို့သော်လည်း သုသုတပုဒ်၊ ကာဠကေသော တပုဒ်၊ ၂-ပုဒ် ခွဲရာ၏။

သာလျှင်။ တံဓမ္မံ ထိုတရားကို။ ပရိယာပုဏ်ံ ၊ သင်ယူပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သောအဟံ သည်။ တာဝတကေနေဝါထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာ ဖြစ်သော။ ဩဠပဟတမတ္တေန၊ နှုတ်ခမ်းထိရုံမျှဖြင့်။ လပိတလာပနမတ္တေန၊ စကားကို ဆိုစေရုံမျှဖြင့်။ ဉာဏဝါဒဉ္စ၊ ငါသိ၏ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကို၎င်း။ ထေရဝါဒဉ္စ၊ ငါမထေရ်ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကို၎င်း။ ဝဒါမိဆို၏။ ဇာနာမိ သိ၏။ ပဿာမိ မြင်၏။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ပဋိဇာနာမိ ဝန်ခံ၏။ အဟဉ္စေဝ၊ ငါသည်လည်း။ ဝဒါမိ ဆို၏။ အညေစ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တဿမယံ၊ ထိုငါတရား၏။ “ကလာမော၊ ကလာမ အနှယ်ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ ဤတရားကို။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့် ။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ရှိ။ သစ္စိကတော၊ ရှိ။ ဥပသမ္ပဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နပဝေဒေတိ၊ သိစေသည်မဟုတ်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ကလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံဓမ္မံ ကို။ ဇာနာ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိတိ၊ ၏”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၊ ခြံ။ အဟံ၊ ငါတရားသည်။ ပ။ အာဠာရံ၊ ကို။ “အာဝုသော ကလာမာမ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ် မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေသိ နောတိ၊ သိစေသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပ။ ကလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တဿမယံ၊ ထိုငါတရား၏။ “ကလာမဿ၊ သော။ အာဠာရသေဝေ၊ ၏သာလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ မယုမ္မိ၊ ငါ၏လည်း။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ကလာမဿ၊ သော။ အာဠာရသေဝေ၊ ၏သာလျှင်။ ပညာ၊ သည်။ နခေါအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ မယုမ္မိ၊ ၏လည်း။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါတရားသည်။ (ပဒဟေယံ၊ ခြံစပ်)။ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ ကလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ရှိ။ သစ္စိကတော၊ ရှိ။ ဥပသမ္ပဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေ၏။ တဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ပဒဟေယံ၊ အားထုတ်ရမှုကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွ”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ သောခေါ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ဝိဟာသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၊ ခြံ။ အဟံ၊ ငါတရားသည်။ ပ။ အာဠာရံ၊ ကို။ “အာဝုသော ကလာမာမ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ပ။ ပဝေဒေသိ နောတိ၊ လော”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ (သိဒ္ဓတ္ထဘဝသို့ ရောက်ပြီး သော်လည်း ဘုရား မဖြစ်သေး၍ ဗောဓိသတ်-ဟုပြန်ဆိုလိုက်သည်)။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာဠာရ။ အဟမ္မိခေါ၊ ငါဗောဓိသတ်သည်လည်း။ ပ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဗောဓိသတ်) ဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ ယေမယံ၊ အကြင် ငါတို့သည်။ (ငါတို့ဆိုသော်လည်း အာဠာရတဦးထည်းသာ)။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သဗြဟ္မ စာရံ ၊ အတုတကွ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ အာယသ္မန္တံ၊ ကို။ ပဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ တေ၊ ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ သုလဒ္ဓါ၊ ကောင်းသော ရခြင်း

၁။ ကေဝလံ သဒ္ဓါမတ္တကေန-သဒ္ဓါမတ္တကေနော၊ ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့်သာလျှင် -ဟု ကေဝလံကို ဝေတ္တ ကြံ၍ သဒ္ဓါမတ္တကေန-နှင့်တွဲကာ ပေးနိုင်သေးသည်။

ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကိုပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၎င်း၏။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ပ။ ဝိဟရသိ၊ ၎င်း၏။ တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကိုပ။ ဝိဟရသိ၊ ၎င်း၏။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ တံဓမ္မံ၊ ကိုပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၎င်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၎င်း၏။ တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၎င်း၏။ တံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၎င်း၏။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ဇာနာမိ၊ ၎င်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယာဒိသော၊ ၎င်း၏။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ တာဒိသော၊ ၎င်း၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဗောဓိသတ်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဘောဝ၊ နှစ်ယောက်သာဖြစ်ကုန်သော။ (မယံ၊ ငါဘို့သည်။) သန္တာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမံ၊ ဂဏံ၊ ဤဂိုဏ်းကို။ ပရိဟရာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ (အာဠာရ) ဆိုပြီး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မေ၊ ၎င်း၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ (အတ္တနော၊ ၎င်း၏။) အန္တေဝါသိသမာနံ၊ တပည့်ဖြစ်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ အတ္တနာ၊ မိခင်နှင့်။ သမသမံ၊ ထပ်တူထပ်မျှ။ ဌပေသိ၊ ထားပြီး။ ဥဠာရာယ၊ မှန်မြတ်သော။ ပူဇာယစ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်လည်း။ မံ၊ ကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿမယံ၊ ထိုငါ၏။ “အယံဓမ္မော၊ ဤသမာပတ်ခုနစ်ပါး တရားသ ဝံ။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ်၌ငြီးငွေ့ခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂစသည်ချုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ သိသင့်သိထိုက်သည် ကို သိခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ လေးပါးသော မဂ်ညာတ်ဖြင့် သိခြင်း အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ယာဝအာကိဉ္ဇညာယတနူပပတ္တိယာ ဝေ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနာတံသို့ ရောက်ရုံငှါသာလျှင်။ သံဝတ္တတိတိ၊ ဖြစ်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ အနုလကံရိတွာ၊ အဖန်ဖန် မြစ်ခြင်းကို ပြု၍ ။ တဿ ဓမ္မော၊ ထိုတရားမှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ အပက္ကမိံ၊ ဖဲသွားပြီး။

၂၇၇။ ဘိက္ခဝေတို့။ သောအဟံ၊ သည်။ ကိံ ကုသလဂဝေသိ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ ယေန၊ ၎င်း၌။ ရာမပုတ္တော၊ ရာမပုဏ္ဏား၏သား ဖြစ်သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၎င်း၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိံ၊ ပြီး။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဗြ ဂ္ဃစာဒါ၊ သီတင်းသုံးတော်သည်။ သမာနော၊

၁။ အနုလကံရိတွာ-ကို န အလကံရိတွာ-ဟု ၂-ပုဒ်ခွဲ၍ အလကံရိတွာ-ကိုလည်း တန်ဆာဆင်ခြင်းအနက်၊ န-ကိုလည်း ပဋိသေခအနက် ကြံကာ တန်ဆာမဆင်မူ၍ -ဟု မယောဇနာသင့်။ အနု အလကံရိတွာ-ဟု ၂-ပုဒ်ခွဲ၍ အဖန်ဖန် တန်ဆာဆင်၍ ပေးပြန်သော် နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိက မဟုတ်သော သမာပတ် ၇-ပါး မျှလောက်ကို ဗောဓိသတ်သည် အလွန် မြတ်နိုးနေရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဤအနက်လည်းမသင့်။ အနု အလကံရိတွာ-ဟု ပုဒ်ခွဲ၍ အနုကို ပုနပျုန-အနက်၊ အလကံရိတွာ၌ အလံ-ကို ဝါရဏ အနက်ကြံကာ အဖန်တလဲလဲ မြစ်ခြင်းကိုပြု၍ ဟူသော ဤအနက်သာ အလံဣမိနာ အလံဣမိနာတိ ပုနပျုနံ အလကံရိတွာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၊ အနုလကံရိတွာတိ အနုအနု အလံကတွာ ပုနပျုနံ ဣမိနာ နကိဉ္ဇိပယောဇနံ ကတွာ-ဟူသော ဒီကာတို့နှင့်လည်း ညီ၊ ပါဠိတော်လာ ဗောဓိသတ် ဆိုလိုရင်းနှင့်လည်း ဆီလျော်ပေသည်။

ဖြစ်လျက်။ အာစရိယဋ္ဌာနေ၊ ဆရာ့အရာ၌။ မံကို။ ဌပေသိပြီ။ ။ (အယံဓမ္မော၊ ဤသမာပတ် ရှစ်ပါး တရားသည်။ ဤတပုဒ်သာထူး၏။ ကြွင်းအားလုံးလွယ်ပြီ)။

၂၇၉။ ဘိက္ခဝေတို့။ သောအဟံ၊ သည်။ ကိံ ကုသလဂဝေသိ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိ ဝရပဒံကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ မဂဓေသု၊ မဂဓဘိုင်းတို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာဒိကံကို။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၌။ ဥရုဝေလာသေနာနိဂမော၊ ဥရုဝေဋ္ဌ တော သေနာနိဂုံးသည်။ အတ္ထိ၏။ တံထိုဥရုဝေဋ္ဌတော သေနာနိဂုံးသို့။ အဝသရိံ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဥရုဝေဋ္ဌတော သေနာနိဂုံး၌။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ၊ မြေအဘို့ကို၎င်း။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်နူးစေတတ်သော။ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်ကို၎င်း။ သန္တတိံ၊ စီးသော။ သေတကံ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော၊ သုပတိတ္ထံ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်းရှိသော။ ရမဏီယံ၊ သော။ နဒိံ၊ မြစ်ကို၎င်း။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဂေါစရဂါမံစ၊ ဆွမ်းခံရွာကို၎င်း။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တဿမယျံ၏။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအဘို့သည်။ ရမဏီယာဝတာ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းပေစွတကား။ ဝနသဏ္ဍောစ၊ တောအုပ်သည်လည်း။ ပါသာဒိကောဝတာ၊ ကြည်နူးဘွယ် ကောင်းပေစွ တကား။ နဒိံ၊ မြစ်သည်လည်း။ သန္တတိံ၊ စီးသည်ဖြစ်၍ ။ သေတကာ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသည်ဖြစ်၍ ။ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ရမဏီယာဝတာ၊ တကား။ သမန္တာ၊ မှ။ ဂေါစရဂါမောစ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိဝတာ၊ ရှိပစ္စုတကား။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနတ္ထိကဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်လိုသော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးကောင်းသား၏။ ပဓာနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ခြင်းငှါ။ အလံဝတာတိ၊ စွမ်းနိုင်စွ တကား” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ သောအဟံ၊ သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံး သွင်း၍။ နိသိဒိံ၊ နေပြီ။

၂၈၀။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သောအဟံ၊ သည်။ ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ သော်။ ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အဇ္ဈဂမံ၊ ရပြီ။ (ကြွင်း ၂၇၆-ပိုဒ် မိုး)။ မေ၊ ၎င်း။ ဒဿနံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဉ္စ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ၎င်း။ ဝိမုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကပ္ပေါ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ။ အယံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဇာတိံ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနုဗ္ဗဝေါ၊ တဖန်ဘဝကို ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိံ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ။ (ပုနုဗ္ဗဝ ကရဏ-ဟု ဆိုလိုလျက် ဥတ္တရပဒလောပ၏ အစွမ်းဖြင့် ပုနုဗ္ဗဝေါ-ဟု ရှိသည်)။

၂၈၁။ ဘိက္ခဝေတို့။ တဿ မယျံ၏။ “မေ၊ သည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သိအပ်ပြီးသော။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဓသော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ် သော အရာတည်း။ ဒုရနုဗောဓော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ထိုးဆွင်းသိအပ်သော အရာတည်း။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မှန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည် စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော အရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယော၊ ပညာရှိဘို့သာ သိစွမ်းနိုင်၏။ အယံပဇာ ပန၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ အာလယရာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမ္ပဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ပျော်ပိုက်၏။ ယဒိဒံ ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ (သင်္ခါရ စသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း၊ အကြောင်းတရားတို့၏

ညီညွတ်မှုကိုစွဲ၍ အကျိုးတရား ဖြစ်ပေါ်ရာ ဖြစ်သော) အကြင် ဣဒ္ဓပုစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ။ အတ္တိ၏။ ဣဒ္ဓဌာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသော ဌာနကို။ အာလယရာမာယ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ အာလယရတာယ၊ သော။ အာလယသမ္ပဒိတာယ၊ သော။ ပဇာယပန၊ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်ကား။ ဒုဒ္ဓသံ၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗပုပ္ဖိပဋိနိဿဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းရာ ဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ရာဂ၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္တိ၏။ ဣဒ္ဓဓိဌာနံ၊ ဤ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဌာနကိုလည်း။ ဒုဒ္ဓသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ အဟဉ္ဇေဝ၊ ငါသည်လည်း။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေယံ၊ ဟောငြားအံ့။ ပရေစ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ မေ ငါ၏(တရားကို)။ နအာဇာနေယျံ၊ မသိကုန်ရာ။ သော၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဟေသာ၊ နှမ်းနယ်ခြင်းသည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏”ဟူသော။ ဧတံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အပိဿ၊ ထို့ပြင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ ဌံ၊ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော (ရှေး၌ ကြားနာ အပ်ပြီးမဟုတ်ကုန်သော)။ အနစ္စရိသာ၊ အဖန်ဖန် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းကုန်သော။ “ကိစ္ဆေန မေ။ ပ။ အာဝုဋ္ဌာတိ၊ အာဝုဋ္ဌာ”ဟု ကုန်သော။ ဣမာဂါထာယော၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘံသု ၊ ထင်ကုန်ပြီ။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သဖြင့်။ မေ ငါဘုရားသည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ် သိအပ်ပြီးသော တရားကို။ ဒါနိ၊ ၌။ ပကာသိတံ၊ ဟောပြခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏ ? ။ (ဟ- အနက်မရှိ)။ ရာဂ ဒေါသ ပရေတေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသ နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အယံဓမ္မော၊ ဤသစ္စာ

၁။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာ ပဌမနည်းနှင့်အညီ ပေးလိုက်သည်။ အယံ ပစ္စယော ဧတေသန္တိ ဣဒ္ဓပုစ္စယာ အဝိဇ္ဇာ ဒယော သဗ္ဗသင်္ခါတဓမ္မာ၊ ဣဒ္ဓပုစ္စယာနံ ဘာဝေါ ဣဒ္ဓပုစ္စယတာ၊ ပစ္စယာ ယတ္ထ ဝုတ္တိကလက္ခဏံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ကို ဘာဝသာဓိပြု၊ ၎င်းကိုပင်ကောက်၊ ဣဒ္ဓပုစ္စယတာနှင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါကို ကမ္မောရည်းတံ၊ ၎င်းကိုပင် ကောက်-ဟု ဆိုသော (လယ်တီ-သာသန ဝိသောဓနိ-တ-၂၀၈) အလို (ဤအကြောင်းရှိသော အဝိဇ္ဇာဒိ သင်္ခါတတရားတို့၏ အဖြစ် ဟူသော အကြောင်း ညီညွတ်ခြင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်သော) ဤဣဒ္ဓပုစ္စယတာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ဟု သော်လည်းပေး။ ၎င်းနည်းသည် ဣဒ္ဓပုစ္စယာနံဝါ အဝိဇ္ဇာဒိနံ အတ္တနောဖလံ ပတိ ပစ္စယဘာဝေ ဥပ္ပါဒနသမတ္ထ- တာ ဣဒ္ဓပုစ္စယတာ၊ တေန သမတ္ထပစ္စယလက္ခဏော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ဒဿိတော ဟောတိ-ဟူသော ဋီကာ ဒုတိယ နည်းနှင့် ညီ၏။

၂။ အပိဿ မံ။ ပ။ ပဋိဘံသုနှင့် စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို စာပိုဒ် ၆၃-၌ အမြက်မျှ ရေးသားခဲ့ပြီ။ အကျယ်ကို မောဂ္ဂလ္လာန် သျာဒိကဏှ ၂-သုတ် စာကိုယ် ဋီကာ မြန်မာ ဗျာချာနိဿယကို ရှု၍ သိလေ။

၃။ အဋ္ဌကထာ၌ ဟလန္တိ တွေ ဟကာရော နိပါတမတ္တော၊ အလန္တိ အတ္တော။ ပ။ အလံ ဒေသိတံ ပရိယတ္တံ ဒေသိတံ-ဟု ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ စွမ်းနိုင်၏ဟု ပရိယတ္တအနက် ယောဇနာသည်။ အလံသဒ္ဓါ ပရိယတ္တ အနက် ဖွင့်ဆိုအပ်ပါလျက် ကော အတ္တော ဒေသိတေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ပိဏ္ဏတ္ထ ဖြောင့်ပြခြင်းသည် ရှေ့နောက် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။ သို့သော် ဒက္ခန္တိ-ကို။ ပဿန္တိ-ဟု ပစ္စုပ္ပန်ကာလိကဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ မူဟောင်းနှင့်အညီ ဒါနိကို နသုသမ္ပုဓော ဒက္ခန္တိ အလံ-ဟူသော ၃-ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ကောက်နုတ်ချက် ချလျှင် ဟောသဖြင့် အကျိုး မရှိ ဟူသော ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ် သက်ရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိယတ္တံ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ ဖြစ်လျက် ကော အတ္တော ဒေသိတေန-ဟု ပိဏ္ဏတ္ထ ဖြောင့်ပြခြင်း ဖြစ်ရကား ရှေ့နောက် မဆန့်ကျင်ပါ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၌ ပရိယတ္တံ-ဟု တိုက်ရိုက်မဖွင့်။

ဟ ဣတိဝါ ဗျတ္တန္တိ တေသ္မိံ* အတ္တေ နိပါတော၊ ကေသတ္တေတိ ကေစိ၊ ဟဗျတ္တံ ကေသေန ဝါ အလံ နိပ္ပ- ယောဇနံ၊ ဝေကိစ္ဆေန အဓိဂတဿ ဓမ္မဿ ဒေသိတုန္တိ ယောဇနာ-ဟူသော ဋီကာ အလို-ဟ၊ စွမ်းကား စွမ်းနိုင်၏။

လေးပါးတရားကို။ နသုသမ္မုဓော၊ လွယ်လင့်တကူ မသိအပ်။ နိပုဏ်၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ ဂမ္ဘီရံ၊
 နက်စွာသော။ ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့စွာသော။ အဏု၊ အဏုမြူသဖွယ်သော။ ပဋိသောတဂါမိံ၊ နိစ္စ-
 သုခ-စသော အယဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနိစ္စ ဒုက္ခ စသော အားဖြင့် ဖြစ်သော သစ္စာတရားကို။
 ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် တပ်စွဲသူတို့သည်။ ဟမောဓန္ဓေန၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ထုသည်။ အာဝုဋ္ဌာ၊ လွှမ်းမိုး
 ပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နဒက္ခန္ဓိ၊ မမြင်နိုင်ကုန်။

၂၇၂။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသန္ဓိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏။
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပေါဿက္ကဘာယ၊ ကြောင့်ကြခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။
 ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌။ နောနမတိ၊ မညွတ်။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၌။ သဟမ္ပတိဿ၊
 တိမ်ညံ့သော။ ဗြဟ္မ၊ နော၊ ဗြ ဂ္ဗာ၏။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မမာငါဘုရား၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊
 စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊ သိ၍။ “ယတြ ဟိ နာမ၊ အကြင်လောက၌။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို
 ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။
 အပေါဿက္ကဘာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ၌။ နောနမတိ၊ မညွတ်။ ဘော၊
 အချင်းတို့။ သောလောကော၊ ထိုလောကသည်။ နဿတိဝတာ၊ ပျက်စီးစွ တကား။ ဘော၊ တို့။
 သောလောကော၊ သည်။ နဿဘိဝတာဘိ၊ ကား” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ
 တို့။ အထခေါ၌။ သဟမ္ပတိ ဗြ ဂ္ဗာ၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေး
 ထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျဝါ၊ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့၎င်း။ ပသာရိတံ၊
 ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဉ္ဇေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ကွေ ရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။
 ဗြ ဂ္ဗလောကေ၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ မမာ ငါဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပါတု
 ရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၌။ သဟမ္ပတိဗြ ဂ္ဗာ၊ သည်။ ဧကံသံ၊ ပခုံးထက်၌။
 ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရံကို။ ကရိတု၊ ၍ ။ ယေန၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ တေန၊
 သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတု၊ ညွတ်စေ၍။ မာငါဘုရားကို။ “ဘန္ဓေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ သုဂတော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။
 အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြူနည်းသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။
 သန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿဝနတာ၊ တရားမနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ တရားမှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်
 ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ ကို။ အညာတာရော၊ သိစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့” ဟူသော။
 ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ သဟမ္ပတိဗြ ဂ္ဗာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
 ဣဒံ၊ ကို။ ဝတု၊ လျှောက်ထားပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။—

သမလေဟိ၊ အညစ်အကြေးရှိသူ (ပူရဏကဿပ-စသည်) တို့သည်။ စိန္တိတော၊ ကြံဆ
 အပ်သော။ အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မော၊ မိစ္ဆာတရားသည်။ မဂဓေယျ၊ မဂဓ

အလံ၊ အကျိုးတော့ မရှိ။ သို့မဟုတ်၊ ဟလံ၊ စွမ်းနိုင်သော်လည်း အကျိုးမရှိ-ဟု ပေး။ ကေစိ အလို-ဟ၊ စင်စစ်။
 အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ သို့မဟုတ်၊ ဟလံ၊ စင်စစ် အကျိုးမရှိ-ဟု ပေး။ ဟလန္တိ ဝါ အလန္တိ ဣမိနာ သမာနတ္ထံ ပဒံ-
 ဟူသော ဋီကာနောက်နည်းကား ဟလံကို ဟ-တပုဒ် အလံ-တပုဒ် မခွဲရ။ အလံ-သည် တပုဒ် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဟလံ-
 လည်း အလံ-နှင့် အလားတူ တပုဒ်တည်းသာ ဟု ပြသည်။ တပုဒ်တည်း ယူခိုက် အနက် အတိအကျ မပြသော်
 လည်း နိပ္ပယောဇနံ-ဟု အလံကို ဖွင့်ခဲ့သောကြောင့် ဟလံ-လည်း နိပ္ပယောဇနတ္ထ ဟု ဖွင့်ရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့်
 ဟလံ၊ အကျိုးမရှိ ဟု နောက်နည်းအလို ယောဇနာ။

တိုင်းတို့၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပါဘုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ဘဂဝါ၊ ရား)။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒွါရံ၊ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော။ ဧတံ၊ ဤအရိယာမဂ်တရားကို။ အပါပုရ၊ ဖွင့်တော်မူပါလော့။ ဝိမလေန၊ အညစ်အကြေးကင်းသော ဘုရားရှင်သည်။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ အလျော်သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ (သတ္တာ၊ တို့သည်)။ သုဏန္တု၊ နာကြစေကုန်သတည်း။

သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိ ရှိတော်မူသော။ သုမေဓ၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သေလေ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗဘမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သော သူသည်။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပဒဿ ယသာပိ၊ မြင်ရာသကဲ့သို့။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်တောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့် ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရုယျ၊ တက်တော်မူ၍။

အပေတသောကော၊ ကင်းသော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ သက်ဆင်းသော။ ဇာတိဇရာဘိဘူဘံ၊ ဇာတိဇရာဘို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခဿ၊ ရှုတော်မူလော့။ (ဥပဓာရယ ဥပပရိက္ခ၊ ဖွင့်သော ကြောင့် စူးစမ်းတော်မူလော့-ဟု သော်လည်းပေး)။

ဝီရ၊ လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဇီဘသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္တဝါဟ၊ ယာဉ်မှူးသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ အဏဏ၊ ကာမစွန္ဒ ကြွေးမြီရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထတော်မူလော့။ လောကေ၊ ၌။ ဝိစရ၊ လှည့်လည်တော်မူလော့။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသဿ၊ ဟောတော်မူလော့။ အညာတာရော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၂၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြဟ္မုနော၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၏။ အဇ္ဈေသနဉ္စ၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိဒိတော၊ သိတော်မူ၍။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကာရုညတံ၊ သနားခြင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရား၏ (ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တ၊ အာသယာနုသယ) ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေသိံ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ သော်။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ နည်းသော ကိလေသာမြို့ရှိကုန်သော။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသော ကိလေသာမြို့ ရှိကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နံ့သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သွာကာရေ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဒွါကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူသဖြင့် သိစေအပ်ကုန်သော။ ဒုဝိညာပယေ၊ ခဲခဲယဉ်းယဉ်းသိစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ တမလွန် လောကနှင့် အပြစ်ကိုဘေးဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို၎င်း။ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရန္တေ၊ မနေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို၎င်း။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့ ။ ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြာညှိတောဉ်သင်း။ ပဒုမိနိယံဝါ၊ ပဒုမာ ကြာတောဉ်သင်း။ ပုဏ္ဏရိကိနိယံဝါ၊ ပုဏ္ဏရိကံကြာတောဉ်သင်း။ ဥဒကော၊ ရေဉ်။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကော ဉ်။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးပွားကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ရေသည် မွေးမြူအပ်ကုန်သော။ (ကြီးပွားကုန်စေအပ်ကုန်သော)။ အပေကစွာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ ကြာညှိတို့သည်သင်း။ ပဒုမာ နိဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်သင်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ ပုဏ္ဏရိကံကြာတို့သည်သင်း။ (အဿု၊ ရှိကုန်ရာ၏)။ ဥဒကော ဉ်။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကော ဉ်။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ကုန်သော။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ အပေကစွာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ တို့သည်သင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည်သင်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ တို့သည်သင်း။ (အဿု၊ ကုန်ရာ၏)။ ဥဒကော ဉ်။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကော ဉ်။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အစူဂ္ဂမ္ပ၊ လွန်၍။ ဌိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ အပေကစွာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ တို့သည်သင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ တို့သည်သင်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ တို့သည်သင်း။ (အဿု၊ ကုန်ရာ၏)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပ။ အဒ္ဓသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဉ်။ အဟံ၊ သည်။ သဟမ္ပတိံ၊ ဗြဟ္မာနံကို။ အပါရုတာ၊ ပ။ ဗြဟ္မေတိ၊ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိံ၊ တုံပြန်မိန့်ဆိုပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဟွာ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သောတဝန္တော၊ ကြားနိုင်သော နားရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပမုဉ္ဇန္တု၊ လွတ်ကုန်လော့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒွါရာ၊ တံခါးသဖွယ် ဖြစ်သော အရိယာမဂ်တို့ကို။ အပါရုတာ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဟိံ သသည်၊ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဂုဏံ၊ လေ့ကျက် အပ်ပြီးသော။ ပဏိတံ၊ မှန်မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ မနုဇေသု၊ လူတို့အား။ နဘာသိံ၊ မဟောပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဉ်။ သဟမ္ပတိံ၊ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ “ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ခြင်းငှါ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်။ အမိ၊ ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ငါဘုရား ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိံ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

၂၈၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ “ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျနုခေါ၊ ဟောရအံ့နည်း။ ကော၊ သည်။ ဣမံ၊ ဓမ္မံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ အဇဇာနိဿတိတိ၊ သိလတ္တံ နည်း”ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ “ကာလာမော၊ ကာလာမအနွယ်ဖြစ်သော။ အယံ အာဠာရော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ (အဓိဂမဗာဟုသစ္စ)ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊ (ပါရိဟာရိယ)

၁။ ဆိုလတ္တံ့ သော ဝေမေဝ-ထောက်၍ အဿု-ဟူသော ပါဌသေသနှင့်တွဲ၍ အဿု သေယျထာပိရှိသည်ဖြစ် ကုန်ရာသကဲ့သို့သင်း-ဟုသော်လည်း ဥပမာ ဇောတက အဖြစ်ဖြင့် ပေးလေ။
 ၂။ ဘဂဝတာ-ကို ကတာဝကာသော-ဝယ် ကတပုဒ် တစိတ်၌စပ်။ အမိ၏ကတ္တား အဟံ-ထောက်၍ ကတာဝ ကာသော-ကို ကတော+အဝကာသော+မမာတိ-ဟု ပြု။

ပညာရှိ၏။ မေဝေဝိ(တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ တံတံ ကတ္တဗ္ဗတာ)ပညာရှိ၏။ ဒီသရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အပ္ပရဇကဇာတိကော၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြှူနည်းသော သဘောရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿ၊ အား။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရ မူကား။ ယံနုန၊ စွာ။ သော။ ထိုအာဠာရသည်။ ဣမံ ဓမ္မံကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ အာဇာနိဿတိတိ၊ လတ္တံ့။” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒေဝ တာ၊ သည်။ ဥပသကံမိတု၊ ရှိ။ “ဘန္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလကံတောတိ၊ သေပြီး၍ ခုနစ်ရက်ရှိပါပြီ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ကာလာ- မော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလကံတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင် သော။ မေ၊ ၏။ ဉာဏဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿမယံ၊ ၏။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မဟာဇာနိယော၊ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုအာဠာရသည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သစေ သုဏေယျ၊ အကယ်၍ နာကြားရအံ့။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ အာဇာနေယျာဘိ၊ သိရာ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (တဿ မယံ-စသည် လွယ်ပြီ၊ ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။ ဘန္ဓေ၊ ရား။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အဘိဒေါသ- ကာလကံတောတိ၊ သန်ကောင်ယံ၌ ကွယ်သွန်ခဲ့ပါပြီ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဓာနပဟိတတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအကျိုးငှါ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟိံ၊ သုလုပ်ကျွေးဘူးကုန်ပြီ။ ပဉ္စဂိုဏ်၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဗာဟုကာရာ၊ များသောကျေးဇူးရှိကုန်၏။ ပ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဉ္စဂိုဏ်၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရန္တိန္ဒုခေါတိ၊ နေကုန်သနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ စက္ခုပသာဒကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့်တူသော ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပဘနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ တက်ဆင်းရာ ဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝန် တော၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ပဉ္စဂိုဏ်၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အဒ္ဓသံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဥရုဝေလာယံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ (မေ့လျော် တော်မူသလောက်။ ။ သဒ္ဓတ္တံ) ။ ပ။ ပက္ကမံ၊ ဖဲသွားတော်မူပြီ။

၂၈၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဇီဝကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ ဂယံ၊ ဂယာ၏။ အန္တရာစ၊ အကြား၌၎င်း။ ဗောဓိံ၊ ဗောဓိပင်၏။ အန္တရာစ၊ ၌၎င်း။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ အခွန်ရှည်သောခရီးသို့ သွားသော။ “မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင့်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ရှိ။ မံ၊ ကို။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တေ၊ အရှင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ပရိယောဒါတော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တံ၊ သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်စူး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တေ၊ ၏။ သတ္တာဝါ၊ ဆရာသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ကဿ ဝါ၊ အဘယ်သူ၏ကား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ရောစေသီတိ၊ နှစ်သက်သနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇီဝကံ၊ သော။ ဥပကံ၊ ကို။ သဗ္ဗာဘိက္ခု၊ ပ။ အမတဒုန္နုဘိန္တိ၊ အမတဒုန္နုဘိ-ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိံ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူပြီ။

ဥပကာ၊ ဥပက။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗာဘိက္ခု၊ အလုံးစုံ (လောကီတရား)ကို လွှမ်းမိုးနိုင် သူသည်။ သဗ္ဗဝိဒ္ဓ၊ အလုံးစုံ (လောကီ လောကုတ်တရား)ကို သိသူသည်။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံ

ကုန်သော။ မေ့သု၊ လောကီတရားဘို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ (ကိလေသာဟူသော လိမ်းကျခြင်းဖြင့်) မလိမ်းကျအပ်သူသည်။ သဗ္ဗဉ္စဟာ၊ အလုံးစုံ (လောကီတရား)ကို ပယ်စွန့်သူသည်။ တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဓိသေယံ၊ ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြရာအံ့နည်း။

သဒေဝကသ္မိံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကသ္မိံ၊ ။ ၌။ မေ၏။ အာစရိယော၊ (လောကုတ္တရာ) ဆရာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါတုရားနှင့်။ သဒ္ဓိသော၊ တူသူသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မေ၏။ ပဋိပဂ္ဂလော၊ တုဖက် ပြိုင်ဖက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

လောကော၊ ၌။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ အရဟာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သည်။ အမ္ပိ၏။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အနုတ္တရော၊ မိမိထက်သာလွန်သူ မရှိသော။ ဧကော၊ တဆူတည်းသာဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အမ္ပိ၏။ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ သီတိဘူတော၊ ချမ်းမြေ့ခြင်းသို့ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ။ ၌။

အန္တိဘူတသ္မိံ၊ အကန်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အမတဒန္ဒုဘိံ၊ အမြိုက်စည်ကြီးကို။ အာဟန္တိ၊ တီးခတ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဓမ္မဇက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာကို။ ပဝတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ကာသိနံ ပရံ၊ ကာသိတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ။ ၌။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ သည်။ ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ တထာ၊ ထိုဝန်ခံသည့်အတိုင်း။ အနန္တဇိနော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သော ဘုရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းငှါ။ အရဟသိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥပက လျှောက်ထားပြီ။ ။ (ဣတိ ၂-လုံး ရှိရမည်။ ပဌမ ဣတိ အကြေကြံ)။

ဥပကာ၊ က။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ မာဒိသာ၊ ငါ့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇိနာ၊ ဇိနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မေ၊ ငါတုရားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မေ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဇိတာ၊ အောင်အပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (အဟံ၊ သည်။) ဇိနော၊ ဇိနမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်မြွက်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာဇိဝကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဟုပေယျအပိ၊ ဖြစ်သော် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်ထား၍။ သီသံ၊ ကို။ ဩကမ္မေတာ၊ ညိတ်၍။ ဥမ္မဂံ၊ လမ်းမဟုတ်သည်ကို။ ဂဟေတာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

၂၈၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ ဥပသင်္ကမိံ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စငဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘက္ခု၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါတုရားကို။ ဒုရတော၊ မှ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသာနာ၍။ “အာဝုသော၊ တို့။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးများဖို့အသို့ငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ပောနဝိဗ္ဗန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးများပြားခြင်းငှါ။ အာဝတ္တော၊ လှည့်လည်၏။ သော၊ ထိုရဟန်း

ဂေါတမကို။ နေဝ အဘိဝါဒေတဗ္ဗော၊ ရှိမခိုးအပ်။ နပဇ္ဇုဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ခရီးဦးမကြိုဆိုအပ်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ပတ္တစိဝရံကို။ နပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မခံယူအပ်။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ အာသနံကို။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ထားသင့်၏။ သစေ အာကခိဿတိ၊ အကယ်၍ အလိဂ္ဂိသည်ဖြစ်အံ့။ နိသီဒိဿတိတိ၊ ထိုင်လတ္တံ့”ဟူ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ သဏ္ဌပေသံ၊ ကတိကဝတ် ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဥပသကံမိံ၊ ပြီ။ တထာတထာ၊ ဖြင့်။ ဥပသကံမန္တေ၊ သော်။ (တနည်း၊ ယထာ ယထာ၊ အကြင် အကြင် ဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဥပသကံမိံ၊ ပြီ။ တထာတထာ၊ ထိုထိုဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာသည်။ အဘိဘူတာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကုန်သော။ နာသက္ခိံ သူတိ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဗုဒ္ဓတေဇသာ အဘိဘူတာ။ ဤအဋ္ဌကထာကို မှီ၍ အနက်သမ္ပန်သည်။) ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သကာယကတိကာယ၊ မိမိကတိ၌။ သဏ္ဌာတံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံ သု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ အပေကစေ၊ အချို့ရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပစ္စုဂ္ဂန္ဓာ၊ ခရီးဦးမကြိုဆို၍။ ပတ္တစိဝရံ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ အပေကစေ၊ တို့သည်။ အာသနံ ကို။ ပညာပေသံ၊ ခင်းကုန်ပြီ။ အပေကစေ၊ တို့သည်။ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌပေသံ၊ ရှေးရှုတည်ထားကုန်ပြီ။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ မံ ကို။ နာမေနစ၊ အမည်အားဖြင့်၎င်း။ အာဝုသောဝါဒေနစ၊ အာဝုသော-ဟု ပြောဆိုခြင်းအားဖြင့်၎င်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုသုံးနှုန်းကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ တို့။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ နာမေနစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ အာဝုသောဝါဒေနစ၊ အားဖြင့်၎င်း။ မာသမုဒါစရထ၊ မပြောဆို မသုံးနှုန်းကြ ကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သောတံ သြဒဟထ၊ နားစိုက် ထောင်ကြကုန်လော့။ (မယာ၊ ငါဘုရားသည်။) အမတံ၊ (သေခြင်းကင်းသော) အမြိုက်တရားကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောအံ့။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ (ယထာက္ကမံ-ကဲ့သို့ သမာသံပုဒ်ဖြစ်၍ ယထာနုသိဋ္ဌံ-နောက်၌ တထာ-ပါရန် လိုအံ့မထင်)။ ပဋိပဇ္ဇမာနာ၊ ကျင့်ကုန်လတ်သော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ (မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ ပရိယောသာနဘူတံ-စာပိုဒ် ၂၇၉-နှင့် အညီတည်း)။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္စိကဘ္ဘာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိဿထာတိ၊ နေရကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဧတံ ကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ “အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ တံ၊ သည်။ တာယပိ ဣရိယာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့သော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၎င်း။ တာယ ပဋိပဒါယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့သော အကျင့်ဖြင့်၎င်း။ တာယပိ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့သည်ကိုပြုခြင်းဖြင့်၎င်း။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယညာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဇ္ဈာဂမာ၊ မရပြီ။ တံ၊ သည်။ ဧတရဟံ၊ ယခုအခါ၌။ ဗာဟုလ္လိကော၊ သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဗန္တော၊ ၍။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ငှါ။ အာဝုတ္တော၊ ၍။ ပ။ အလမရိယ ညာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ ကိံ ပနအဓိဂမိဿတိတိ၊ အဘယ်မှာရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ ဧတံ ကို။

အဝေါစံကုန်ပြီ။ (နဗဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားဖို့ကျင့်သည်မဟုတ်။ နပဓာနဝိဗ္ဗန္ဓော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့သည်မဟုတ်။ ဗဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားဖို့ အလို့ငှါ။ နအာဝတ္တော၊ လှည့်လည်သည်မဟုတ်။ ဤမျှသာ ထူးသည်)။

“ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တော သော်။ အဟံသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေတို့။ တုမေတို့သည်။ ဣတော၊ မှ။ ပုဗ္ဗေဌ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေရူပံ၊ သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ပဘာဝိတံ၊ မိန့်မြှောက်ဖူးသည်ကို။ (ပဘာဝိတန္တံ ဝါစာသမ္ပဋ္ဌာနံ ဝစိနိစ္ဆာရဏန္တိ အတ္ထော။ ငိုကာ)။ အဘိဇာနာထ နောတိ၊ သိဘူးကုန်သလော ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ ဘန္ဓေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟံ၊ မသင့်ပါ။ ပ။ ဘိက္ခဝေတို့။ အဟံသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သညာပေတံ၊ ဘုရားဟု သိစေခြင်းငှါ။ အသက္ခံ၊ စွမ်းနိုင်ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဒေဝံ၊ ဘိက္ခူ၊ တို့ကိုလည်း။ ဩဝဒါမိ၊ ၏။ တယောဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တိ၊ လှည့်လည် ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ရှိ။ ယံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုဆွမ်းဖြင့်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ခြောက်ယောက် အစုရှိကုန်သော ငါတို့သည်။ ယာပေမ၊ မျှတကြကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အထခေါ၊ ဌ။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ သို့။ ဩဝဒိယမာနာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ သို့။ အနုသာသိယမာနာ၊ သွန်သင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပ။ “ နော၊ (ပဉ္စဝဂ္ဂိ တည်းဟူသော) ငါတို့၏။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကပ္ပ၊ မပျက်။ အယံ၊ ဤဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံး ဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းဘည်း။ ဒါနိဌ၊ ပုနဗ္ဗဝေါ၊ တဖန် ဖြစ်ခြင်းသည်။ (ဝါ၊ တဖန် ဘဝသစ်ကို ပြုခြင်းသည်။) နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ” ဣတိ၊ သို့။ နေသံ၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂိတို့၏။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

၂၇၇။ (ပဉ္စိမေ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ကာမဂုဏာ-တို့ကို စာပိုဒ် ၁၇၈-၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ ဂထိတာ၊ တပ်မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိဘာ၊ တွေဝေကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောပန္နာ၊ သက်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (တဏှာယ အဇ္ဈောဂါဠာ။ အဋ္ဌကထာ)။ အနာဒိနဝ ဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကို မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိဿရဏပညာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံဏား တို့သည်။ “ အနယံ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ကုန်၏။ ပါပိမတော၊ သည်။ ယထာကာမကရဏီယာ၊ အလို့ရှိဘိုင်း ပြုနိုင်ကုန်၏” ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်သည်။ အဿ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အာရညကော၊ တော၌ ပေါက်ပွားသော။ မဂေါ၊ သားကောင်သည်။ ဗဒ္ဒေါ၊ ဖွဲ့ခနောင်အပ် (မိ) သည်ဖြစ်၍။ ပါသရာသိ၊ ကျော့ကွင်းအပေါင်းကို။ အဓိသယေယျ၊ ဖိ၍ အိပ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသားကောင်သည်။ “ အနယံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ၏။ ဗျသနံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ၏။ လုဒ္ဒဿ၊ မှုဆိုးသည်။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလို့ရှိဘိုင်းပြုနိုင်၏။ လုဒ္ဒေါ မှုဆိုးသည်။ အာဂစ္ဆန္တစ၊ လာသော်လည်း။ ယေနကာမံ၊ အလို့ရှိဘိုင်း။ နပက္ကမိဿတိတိ၊ မဖဲသွားနိုင် လတ္တံ့” ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ အဿသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ အဿ၊ ကုန်၏။ (တေစခေါ-စသော ဝါကျ၌။ ပါပိမတော၊ သည်။ ယထာကာမကရဏီယာ၊ ကုန်သည်။ နာတိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်သည်။ အဿ၊ ကုန်ရာ၏ဟု ပေးလွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခုဝေတို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ အာရညကော၊ သော။ မဂေါ၊ သည်။ အရညေ ပဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ စရမာနေော၊ လှည့်လည်လတ်သော်။ ဝိဿတ္ထော၊ မကြောက် မရွံ့ ရဲဝံ့သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုမကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့စွာသွားခြင်း စသည်သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လုဒ္ဒဿ၊ ၍။ အနာပါထဂတော၊ မမြင်ရာသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ (ဤ၌ အနာပါထဂမနတော-ရှိမူ သာ၍ ကောင်း၏)။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ၍သာလျှင်။ ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇာ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၍။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပညာယစ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိဿာ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိမြင်ခြင်းကြောင့်။ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်။ ပရိက္ခိဏာ၊ ကုန်ခမ်းပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ မာရံ၊ မာရ်နတ်ကို။ အန္တံ၊ ကာဏ်းအောင်။ အကာသီတိ၊ ပြုပြု၍၎င်း။ မာရစက္ခု၊ မာရ်နတ်၏မျက်စိကို။ အပဒံ၊ တည်ရာမရှိအောင်။ ဝဓိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ပါပိမတော၊ မာရ်နတ်၏။ အဒဿနံ၊ မမြင်ရာ အရပ်သို့။ ဂတောတိ၊ ရောက်ပြီဟူ၍၎င်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိဏ္ဍောတိ၊ လွန်မြောက်ပြီဟူ၍၎င်း။ ဝိဿတ္ထော၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏ဟူ၍၎င်း။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ ဝိဿတ္ထော၊ ၍။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏ဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ တို့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါပိမတော၊ ၍။ အနာပါထဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပါသရာသိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

၂၈၈။ (ဝေ မေ သုတ်။ ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဗ္ဗသေတေန၊ အလုံးစုံဖြူသော။ ဝဠဝါဘိရထေန၊ မြည်းမ(၄-ကောင်)ကသော ရထားဖြင့်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေ့လယ်၌။ နိယျာတိ၊ ထွက်လာ၏။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပိလောတိကံ၊ ပိလောတိက မည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗ္ဗိဇကို။ ဒုဒ္ဒတောဝ၊ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ ပြီ။ ဒိဿာန၊ ၍။ ပိလောတိကံ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ “ဟန္တု၊ ယခု။ ကုတော၊ ဘယ်မှ။ ဝစ္ဆာယနေော၊ ဝစ္ဆာယနအနွယ်ဖြစ်သော။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ ၌။ အာဂစ္ဆတိန္တံ၊ ကြွလာသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော၊ အိုအချင်း ပုံဏား။ အဟံ၊ သည်။ ဣတော သမဏဿ ဂေါတမဿ သန္တိကာ၊ ဤရဟန်း ဂေါတမအထံတော်မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ပရိဗ္ဗိဇ) ဖြေဆိုပြီ။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော အမေးကို။ တံ၊ သင် (ပိလောတိကပရိဗ္ဗိဇ) သည်။

၁။ ဈာန် အနက်များကို စာပိုဒ် ၅၁-၌ ရေးခဲ့ပြီ။
 ၂။ အန္တမကာသိ ဝါကျ၊ အပဒံ ဝဒိတွာ ဝါကျ၊ တိဏ္ဍော လောကေ ဝိသတ္တိကံ ဝါကျ၊ ဝိဿတ္ထော။ ပ။ ကပ္ပေတိ ဝါကျတို့၌ ဣတိ-ထည့်၍ ဝုစ္ဆတိ-၏ အာကာရဝါကျ အဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာသည်။

ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း ။ “ဘဝံ ဝစ္ဆာယနော၊ အရှင်ဝစ္ဆာယနသညံ။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ပညာဝေယျတ္ထိယံ၊ ပညာစွမ်းကို။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ (ဘဝံ ဝစ္ဆာယနော၊ သညံ။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကိံ။ ရွေဝါကျမှ ဘဝံ။ပ။ ဂေါတမဿ-ပုဒ် သမဏံ ဂေါတမံ-ဟု ဝိဘတ်ပြင်လိုက်) ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏ဟူ၍။ မညေ၊ (ယူဆ)မှတ်ထင်သလော” ။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဇာဏုဿောဏိက) မေး၏။

ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ အဟံ၊ ငါ(ပိလောတိက)သည်။ ကောစ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားနည်း။ (အို ဇာဏုဿောဏိ ငါကကော ဘယ်လို ပုဂ္ဂိုလ်မို့ သိရမှာလဲဟူလို)။ ကောစ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင် ။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ။ ပညာဝေယျတ္ထိယံ၊ ကိံ။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ။ ပညာဝေယျတ္ထိယံ၊ ကိံ။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တာဒိသောဝ၊ ထို ရဟန်း ဂေါတမ သဘောရှိသော ဘုရားသည်သာလျှင်။ နန္ဒ၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ပိလောတိက) ဖြေဆို၏။ ဘဝံ ဝစ္ဆာယနော၊ သညံ။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကိံ။ ဥဋ္ဌာရာယ၊ မှန်မြတ်သော။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ခလု၊ စင်စစ်။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဇာဏုဿောဏိ) မေး၏။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ အဟံ၊ ငါ(ပိလောတိက)သည်။ ကောစ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပေးနည်း။ ကောစ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကိံ။ ပသံသိဿာမိ၊ ချီးမွမ်းနိုင်စွမ်းအံ့နည်း။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ပသတ္ထပသတ္ထောဝ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သောဘုရားဂုဏ်တို့ဖြင့်သာလျှင် ချီးမွမ်းအပ်သူပေတည်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ပိလောတိက) ဖြေ၏။ ဘဝံ ဝစ္ဆာယနော၊ သညံ။ ကံပနအတ္ထဝသံ၊ အဘယ်မည်သော အကျိုးကို။ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည် ဖြစ်၍။ သမဏေ ဂေါတမော ဌံ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အဘိပ္ပသန္ဓော အလွန်ကြည်ညိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဇာဏုဿောဏိက မေး၏။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ ကုသလော၊ လိမ်မာသော။ နာဂဝနိကော၊ ဆင်တော၌ ကျက်စားနေသူသည်။ နာဂဝနံ၊ ဆင်တောသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊ ထိုဆင်တော၌ ကျက်စားနေသူသည်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တော၌။ ဒိသတောစ အလျားအားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ ရှည်လျားသော။ တိရိယံစ၊ အနံအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္ထတံ။ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို။ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ သည်။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ မဟာ ဝတ၊ ကြီးမားလေစွ တကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျသေယျထာပိ၊ ရောက်ရာသကဲ့သို့။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ အကြင် အခါ၌။ သမဏေ ဂေါတမော ဌံ။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဒါနိ၊ ဒေသနာဉာဏ်၏ ဖြစ်ရာတို့ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

၁။ (က)တံ ကိံ မညသိ။ (ခ)ဘဝံ။ပ။ပညာဝေယျတ္ထိယံ။ (ဂ)ပဏ္ဍိတော မညေ-ဟု အမေး ၃-ဝါကျ။ ထိုတွင် မညေ-သည် နိပါတ်တည်း။ မညတိ နှင့် အနက်တူ၏။ (ခ)ဝါကျ၌ ကြိယာမရှိ။ ထိုကြောင့် နောက်လာလတ္တံ့ ကိုကြည့်၍ ဇာနာတိ-ထည့်၍ပေး။ ပဏ္ဍိတော နောင် ဣတိ ဆောင်ပေး။ လတ္တံ့နိဒ္ဒိဋ္ဌသော်လည်းကြုံ၊ ပဏ္ဍိတောတိ မညတိနှင့် ပဏ္ဍိတော မညေ-တူ၏ ဟူလို။ မူဟောင်းတို့၌ တံ ကိံ မညသိ-ဟု မဇ္ဈိမ ပုရိသ်ဖြင့် ရှိလျက် ဆဋ္ဌမုဋ္ဌံ ပဌမပုရိသ်ဖြင့် မညတိ ဟု ရှိနေသည်။ ဋီကာရှု။

၂။ ကောစာတိ ဟေတု နိသက္ကေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ ကုတော စာတိ၊ တထာ စာဟ ကေန ကာရဏေန ဇာနိဿာမိတိ။ ဋီကာ။

၃။ ဣဏံ ပဇ္ဇတိ တ္ထောတိ ဉာဏပဒါနိ။ပ။ ဒေသနာ ဉာဏေန အက္ကန္တ ဋ္ဌာနာနိ။ ဋီကာ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို မဘောက်မပြန် ကိုယ်တိုင် သိမြင်တော်မူပေ၏။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက သံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ။

၂၇၉။ ကတမာနိ ဖတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဘော၊ အိုဇာဏုသောဏိ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အဟံ၊ သည်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိကုန်သော။ ကတပရပုဝါဒေါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော (ပြီးပြီးသော) သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒ၊ (ပရသမယ) သူတပါးတို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင် ပြောဆိုခြင်း (ပရဝါဒမဒ္ဒန) ရှိကုန်သော ။ ဝါ၊ သဝေခိရူပေ၊ ဝါ၊ သဝေခိလေးသမားနှင့် တူကုန်သော။ ဧကဇ္ဈော၊ အချို့ကုန်သော။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတော၊ မင်းပညာရှိတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ တေ၊ ထိုမင်းပညာရှိတို့သည်။ ပညာဂတေန၊ (မိမိ) ပညာစွမ်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ (သူတပါးတို့၏) မိစ္ဆာအယူတို့ကို။ ဘိန္ဒန္တာ၊ မညေ၊ ဖျက်ဆီးကုန်သကဲ့သို့ ပြုလျက်။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ “ဘော၊ အို အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော ခလု၊ သည်။ အမုကံ နာမ၊ ထိုမည်သော။ ဂါမံဝါ၊ ရွာသို့၎င်း။ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးသို့၎င်း။ ဩသရိဿဝီတိ၊ ဆိုက်ရောက်လတ္တံ့” ဟူ၍။ သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ “မယံ၊ ငါဘို့သည်။ ဣမံ ပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကို။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နော၊ ငါဘို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ ဧဝံ၊ သို့။ စေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သို့ဖြေဆိုအပ်သော်။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝါဒံ၊ အပြင်ကို။ အာရောပေဿာမ၊ တင်ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ နော၊ ငါဘို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဧဝံ၊ သို့။ စေပိဗျာကရိဿာ၊ အကယ်၍ မူလည်းဖြေဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေဿာမာဘိ၊ ကုန်အံ့” ဟူ၍။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ အဘိသခံရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ “ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အမုကံ နာမ၊ သော။ ဂါမံဝါ၊ သို့၎င်း။ နိဂမံဝါ၊ သို့၎င်း။ ဩသဋ္ဌောခလု၊ ဆိုက်ရောက်သတံ့” ။ ဣတိ၊ သို့။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဓုသေတိ၊

၁။ ဤကား ဋီကာ ဖွင့်ဆိုသည့်အတိုင်း အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ကတသဒ္ဓေါ နိပ္ပန္နပရိယာယော။ ဤဖြင့် ကရိယိတ္တာတိ-ဟု အတိတကာလိက ကမ္မသာဓနပြုလျှင် နိပ္ပန္နသိဒ္ဓပုဒ်တို့နှင့် ကတသဒ္ဓါ ပရိယာယ်တူ အနက်ဟော၏ ဟု ပြ၏။ ပရေ ပဝဒန္တိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိ ပရပုဝါဒေါ။ ။ ဤဖြင့် ဋီကာလာအတိုင်း ကိတန္တဝိဂ္ဂဟ တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ ပဝါဒပုဒ်ကို အဓိကရဏ၊ ကရဏသာဓန၊ တမျိုးမျိုးပြု၍ ပရေသံ ပဝါဒေါ ပရပုဝါဒေါ-ဟု တပျူရိသ်ဖြစ်စေပြုလျှင် ပရသမယော၊ (သမယန္တရ) ရသည်ဟု သိစေသည်။ ပရေဟိ ပဝါဒါနံ ပရပုဝါဒေါ။ (ဤဖြင့် ပရေဟိ သဒ္ဓိံ ကတဝါဒပရိစယေ-ဟူသော အဋ္ဌကထာရှု၍ သဟာဒိယောဂ တတိယာ-တပျူရိသ်တံ့၍ သူတပါးတို့နှင့်အတူ ဖက်ပြိုင်ပြောဆိုခြင်း-ပြန် စေလိုသည်)။ ပရဝါဒမဒ္ဒနံ-ဤဖြင့် သူတပါး တို့နှင့်အတူ ယှဉ်ပြိုင်ပြောဆိုခြင်း ဟူသည် ပရသမယ ပရဝါဒကို နှိမ်နင်းခြင်းပင်တည်း ဟု အရကောက်ကို သိစေသည်။ တဒုဘယမ္ပိ ဧကတော ကတွာ ပါဠိယံ ဝုတ္တန္တိ အာဟ ဝိညာတပရပုဝါဒေ စေ ပရေဟိ သဒ္ဓိံ ကတဝါဒပရိစယေ စာတိ။ ဤဖြင့် ပရပုဝါဒေါ စ ပရပုဝါဒေါစ ပရပုဝါဒေါ-ဟု ကေသိကံ ပြုရမည်ဟု ပြသည်။ ကတနှင့် ပရပုဝါဒေါ-ကိုကား မည်သို့ တွဲရမည်ဟု တိုက်ရိုက် ညွှန်ကြားချက် ဋီကာ မလာသော်လည်း ဧကဇ္ဈော ခတ္တိယပဏ္ဍိတေ-ဟူသော ပါဠိတော် ထောက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ရအောင် ကတော ပရပုဝါဒေါ ယေသန္တေတိ ကတပရပုဝါဒေါ-ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိတံ့။ ဤပြဆိုအပ်ခဲ့သော သဒ္ဓါနည်းအရ အထက်ပါအတိုင်း အနက်ပေး။

ကောင်းစွာပြု၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာ ယူစေ၏။ သမုတ္တေဇတိ၊ ကောင်းစွာ ထက်မြက်စေ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်းစွာ ရှင်လန်းစေ၏။ တေ၊ တို့သည်။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓသိတာ၊ ကုန်သော်။ သမာဒပိတာ၊ ကုန်သော်။ သမုတ္တေဇိတာ၊ ကုန်သော်။ သမ္ပဟံသိတာ၊ ကုန်သော်။ သမဏံဂေါတမံ၊ ကို။ ပဉ္စ၊ ကို။ နဝေပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးမြန်းကြ ကုန်သည်သာ။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ ကုတော အာရောပေသန္တိ၊ အဘယ်မှာ တင်ပါကုန်အံ့နည်း။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ သမဏဿေဝ ဂေါတမဿ၊ ၏သာလျှင်။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ သမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊ သည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမံပဒံ၊ ဤဒေသနာ ဉာဏ်ဖြစ်ရာကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ။ အထ၊ ၌။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပေ၏။ ဘဂဝဘာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သွာက္ခာ၊ တော၊ ပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံသော၊ သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ပေ၏” ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ။

ဘော၊ အိုဇာဏုဿောဏိ၊ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထိုပြင်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ပြာဟ္မဏပဏ္ဍိတော၊ ပုံဏားပညာရှိတို့ကို။ ပ။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတော၊ သူကြွယ်ပညာရှိတို့ကို။ ပ။ သမဏပဏ္ဍိတော၊ ရဟန်းပညာရှိ တို့ကို။ ပဿာမံ၊ မြင်၏။ ပ။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ သမဏံယေဝဂေါတမံ၊ ကိုသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ။ ဩဘာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန် ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းပညာရှိတို့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရဟန်း ပြုစေ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဂေါတမအထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတာ သမာနာ၊ ရဟန်း ပြုကုန်သော်။ ဝူပကဋ္ဌာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ ၍။ အဘာပိနော၊ ၍။ ပဟိတတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တ ဖိုလ်၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သမ္ပဒေဝ၊ သာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဗြဟ္မာရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နဝိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္စိကတာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိတို့ သည်။ “ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။) မနံ အနုဿိဿာမ ဝတ၊ ပျက်စီးလုမတတ်ဖြစ်ကုန်ရာပြီတကား။ ဘော၊ တို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနံ ပနုဿိဿာမ ဝတ၊ အထူးထူး အထွေထွေ ပျက်စီးလုမတတ်ဖြစ်ကုန်ရာပြီ တကား ။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿမဏာဝ၊ ရဟန်းတုတို့သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ သမဏာ၊ ရဟန်းစစ်တို့သည်။ အမ္ပ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမ္မာ၊

၁။ ဆဋ္ဌမုန့်တက္ခ ဓာမ္မအားလုံး၌ အနုဿာမ-ဟူ၍သာရှိ၏။ သရာဒိ၊ ဗျဉ္ဇနာဒိ ၂-မျိုးတွင် ဗျဉ္ဇနာဒိ နာသဓာတ်တည်း။ ဗျဉ္ဇနာဒိဓာတ်ကို န ပဋိသေခမြစ်လျှင် န မှ အ-ကာရိယသို့ ပြောင်းလွှဲရိုးမရှိ။ န နုဿာမ- ဟူသာ ရှိရာ၏။ အကယ်၍ အ-အာဂုံကြံလျှင်လည်း ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်နှောင်းရာဝယ် အာဂုံအ-မလာနိုင်။ အ- အာဂုံ၊ နာသဓာတ် ကာလာတိပုတ္တိ သာမဝိဘတ်ဖြင့် အနုဿိဿာမ ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။

သဋ္ဌာယတနသံယုတ် ၂-ဝဂ်၊ ၁၀-သုတ် အဋ္ဌကထာ၌ အနုဿသန္တိ နုဿသိံ ဟု ကာလာတိပုတ္တိဖြင့် ဖွင့်ပုံ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ သစေ န ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ နဋ္ဌာ ဘဝေယျာမ-ဟု ကာလာတိပုတ္တိဆန်ဆန် ဖွင့်ပုံထောက်၍ အနုဿိဿာမ-ဟူသာ ရှိသင့်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ မနံ သဒ္ဓါ အပ္ပဝါစက ဖြစ်ကြောင်း စသည် အပြည်အစုံ အဋ္ဌကထာရှု။

ဝန်ခံမိချေကုန်ပြီ။ အပြာဟူဏာဝ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိသတို့ မဟုတ်ကုန်သည် သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ပြာဟူဏာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု သူရှိတို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အနရဟန္တာဝ၊ ရဟန္တာမဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အရဟန္တာ၊ တို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှ၊ ကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သမဏာ၊ တို့သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ပ။ အရဟန္တာ၊ တို့သည်။ အမှတိ၊ ကုန်၏” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ။

၂၉၀။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဇာဏုဿောဏံ၊ သော။ ပြာဟူဏော၊ သည်။ သဗ္ဗသေတာ၊ သော။ ဝဠဝါဘိရထာ၊ မှ။ သြရောဟိတော၊ သက်ဆင်း၍။ ဧကံသံ၊ ပခုံးတပက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတော၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၍။ တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတော၊ ညွတ်စေ၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ “အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ (ဝါ၊ ထိုဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို မောဂ္ဂလ္လာနအလို)။ နမော၊ တုပဝပ်ရုံကျိုး ရှိခိုးပါ၏။ ပ။ မယမ္ဗိ၊ တို့သည်လည်း။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ တစုံတခုသောအခါ၌။ တေနဘောတာ ဂေါတမေန၊ ထိုရှင်တော်ဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အပေဝနာမ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ ပေါင်းဆုံကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အပေဝ နာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်းမသိ” ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင်းပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော၊ သော။ ဇာဏုဿောဏံ၊ သော။ ပြာဟူဏော၊ သည်။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပိလောတိကေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာဏုဿောဏံ၊ သော။ ပြာဟူဏံ၊ ကို။ “ပြာဟူဏံ၊ ဇာဏုဿောဏံပုံဏား။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဟတ္ထိပဒေါပမော၊ ဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသော တရားသည်။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ ပြည့်စုံသည်။ နခေါဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပြာဟူဏံ၊ ဏား။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယထာ(ယော)ဟတ္ထိပဒေါပမော၊ အကြင် ဆင်ခြေရာ ဥပမာ ရှိသော တရားသည်။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ တံ၊ ထိုဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသောတရားကို။ (အပိစ၊ ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ယောဟတ္ထိပဒေါပမော၊ အကြင်။ ပ။ သည်။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုဆင်ခြေရာ ဥပမာရှိသော တရားကို။ ဟူသော်လည်း ယထာ တထာ ယော တံ ထည့်၍ ယောဇနာ)။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံး သွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောတော်မူအံ့” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဇာဏုဿောဏံ၊ သော။ ပြာဟူဏော၊ သည်။ ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားကို)။ ပစ္စယောသိ၊ ရှေးရှုနားထောင်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။—

၂၉၁။ ပြာဟူဏံ၊ ဏား။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ နာဂဝနိကော၊ ဆင်တော၌ ကျက်စားနေသော ယောက်ျားသည်။ နာဂဝနံ၊ ဆင်တောသို့။ ပဝိသေယံ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊

ထိုဆင်တော၌ ကျက်စားနေသော ယောက်ျားသည်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တော၌။ ဒီဃတောစ၊ အလျား အားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ ရှည်လျားသော။ တိရိယဉ္ဇ၊ အနံအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္ထတံ၊ ကျယ်ပြန့် သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို။ ပဿယျ၊ မြင်ရာ၏။ ယော နာဂဝနိကော၊ အကြင် ဆင်တော၌ ကျက်စားနေသောယောက်ျားသည်။ ကုသလော၊ ဆင်အတတ်၌ လိမ္မာကျွမ်း ကျင်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ (သော၊ သည်။) ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ မဟာဝတ၊ ကြီးပေစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဠ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်နိုင် သေးသာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တော၌။ မဟာပဒါ၊ ကြီးသောခြေရှိ ကုန်သော။ ဝါမနိကာနာမ၊ ဝါမနိကာ မည်ကုန်သော။ ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မတို့သည်။ (ပု-ကု-နိမ္မ-ဘိသော ဆင်မတို့ ဟူလို့)။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာသံပိ၊ ထိုပုကုန်မတို့သော ဆင်မတို့၏ လည်း။ ဧတံ ပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ ထိုဆင်တော၌ ကျက်စားသောသူသည်။ တံ၊ ထို(ခြေရာရှင် ဖြစ်သော)ဆင်သို့။ အနု- ဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တံ၊ ထိုဆင်သို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ နာဂဝနေ၊ ဆင်တော၌။ ဒီဃတောစ၊ အလျားအားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ ရှည်သော။ တိရိယဉ္ဇ၊ အနံအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္ထတံ၊ ကျယ်ပြန့် သော။ မဟန္တံ၊ သော။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို၎င်း။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သောအရပ်၌။ နိသေဝိတဉ္ဇ၊ ပွတ်တိုက်ရာကို၎င်း။ ပဿတိ၊ ၎င်း၏။ ယော နာဂဝနိကော၊ သည်။ ကုသလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ သော၊ ထိုဆင်အတတ်၌ လိမ္မာသူသည်။ ဘော၊ တို့။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ မဟာဝတ၊ ကြီးစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဠ၊ သို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်နိုင်သေးသည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုသို့ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ၌။ မဟာပဒါ၊ ကုန်သော။ ဥစ္စာ၊ (ခြေတံရှည်သဖြင့်) မြင့်ကုန်သော။ ကာဠာရိ ကာနာမ၊ ကာဠာရိကာအမည်ရှိကုန်သော။ ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံပိ၊ ထိုဆင်မတို့၏လည်း။ ဧတံပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ သည်။ တံ၊ ထို(ခြေရာပွတ်ရာ၏ အရှင်ဖြစ်သော)ဆင်သို့။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ တံ၊ သို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ နာဂဝနေ၊ ၌။ ဒီဃတောစ၊ အားဖြင့်လည်း။ အာယတံ၊ သော။ တိရိယဉ္ဇ၊ အနံအားဖြင့်လည်း။ ဝိတ္ထတံ၊ ကျယ်ပြန့်သော။ မဟန္တံ၊ သော။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ကို၎င်း။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သောအရပ်၌။ နိသေဝိတဉ္ဇ၊ ပွတ်တိုက်ရာကို၎င်း။ ဥစ္စာ၊ ၌။ ဒန္တဟိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်။ အာရဉ္ဇိဘာနိ၊ ထိုးအပ်သော အရာတို့ကို၎င်း။ ပဿတိ၊ ၎င်း၏။ ယော နာဂဝနိကော၊ သည်။ ကုသလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ သော၊ သည်။ ဘော၊ တို့။ နာဂေါ၊ သည်။ မဟာဝတ၊ စွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ နိဠ၊ သို့။ နေဝ တာဝ ဂစ္ဆတိ၊ သေး။ တံ၊ ထိုမဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ နာဂဝနေ၊ ၌။ မဟာပဒါ၊ ကုန်သော။

၁။ ကာဠာရံ ဧတိဿာ အတ္ထိတိ ကာဠာရိကာ။ တချောင်းက အထက်ထောင်တက်၍ တချောင်းက အောက်သို့ကုတ်နေသဖြင့် ရှိရိုးရှိစဉ် ပမာဏထက် ကျဲသော အစွယ်ရှိသော ဆင်မ မည်သည်ဟူလို့။

ဥစ္စာ၊ ကုန်သော။ ကဏေရုကာနာမ၊ ကဏေရုကာ မည်ကုန်သော^၁။ ဟတ္ထိနိယော၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံပိ၊ တို့၏လည်း။ တေပဒံ၊ ဤခြေရာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတံ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

သော၊ သည်။ပ။ ဥစ္စာ၊ မြင့်သော အရပ်၌။ သာခါဘင်္ဂံ^၁၊ ကျိုးသောသစ်ခက်ရှိသော သစ်ပင်ကို၎င်း။ ပဿတိ၊ ၏။ တစ္ဆ နာဂံ၊ ထိုဆင်ကိုလည်း။ ရုက္ခန္တုလဂတံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ရောက်နေ သည်ကို၎င်း။ အဗ္ဘောကာသဂတံဝါ၊ လွင်တီးခေါင်သို့ရောက်နေသည်ကို၎င်း။ ဂစ္ဆန္တံ ဝါ၊ သွားနေ သည်ကို၎င်း။ တိဋ္ဌန္တံဝါ၊ ရပ်နေသည်ကို၎င်း။ နိသိန္တံဝါ၊ ထိုင်နေသည်ကို၎င်း။ နိပန္တံ ဝါ၊ လျောင်းနေ သည်ကို၎င်း။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ အယမေဝ၊ ဤဆင်သည်သာ။ သော မဟာနာဂေါ၊ ထို (ငါမြင်ခဲ့သော ခြေရာ၏အရှင်) ဆင်ကြီးပေတည်း။ ဣတံ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ (ဆိုအပ်လတ္တံ့ သော ဝေမေဝ၊ ထောက်၍ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့-ဟူ၍သော်လည်း ပေး)။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော။ပ။ ဘဂေါ၊ ဘုန်းရှိခတ်မှုသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ဘုရားသည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွ သော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံလောကံ၊ ဤဩကာသလောကကို။ သဿ မဏဗြာဟ္မဏိ^၁၊ ရဟန်းပုံဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမုတိနတ် ကြွင်းသောလူနှင့်တကွ သော။ ဣမံပဇံ၊ ဤသတ္တလောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္စိကတွာ၊ ၍။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားသည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော တော်မူ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရား ကို။ ဂဟပတိဝါ၊ သူကြွယ်သည်၎င်း။ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်၎င်း။ အညတရသ္မိ^၁၊ တမျိုးမျိုးသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ပစ္စာဇာတောဝါ၊ ဖြစ်သောသူသည်၎င်း။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ တထာဂတော၊ ငါဘုရား၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တေနသဒ္ဓါပဋိလာ ဘေန၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို ရခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ “သရာဝါသော၊ အိမ်၌ နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇဇာပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့် တူ၏။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈဝသတာ၊ နေသူသည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ် ပြည့်စုံသော။ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်သော။

၁။ ကဏေရုဝိယာတိ ကဏေရုကာ။ စဉ်းငယ်ပွင့်သော ပန်းငုံနှင့်တူသော အစွယ်ရှိသောကြောင့် ကဏေရုက မည်သည် ဟူလို။

သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူသော ။ ဣဒံ ဗြ ဣစ္စရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမဿံ၊ ဆံ့မုတ်ဆိတ်ကို ။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ချည် ခိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္တာနိ၊ အဝတ် (သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္စာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ယံနုပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်ရမှုကား ကောင်းစွာ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အပံဝါ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်အစုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မဟန္တံဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အပံဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝတ္တံ၊ ဆွေမျိုးအဖွဲ့အစည်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မဟန္တံဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝတ္တံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿံ၊ ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အစ္စာဒေတွာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ဝင်ရောက်၏။

၂၉၂။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သိက္ခာသင်္ခါဝသမာပန္နော၊ အဓိသီလသိက္ခာ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ် တည်းဟူသော သင်္ခါဝသိုရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့ အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့ အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ နိဟိဘဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသော တုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဟိတသတ္တော၊ ချအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇိ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ (ဒယံ မေတ္တဝိတ္တဘံ အာပန္နော။ အဋ္ဌကထာ) ။ သဗ္ဗပါဏာဘူတဟိဘာနုကမ္မိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွားဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၍။

အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဒိန္နာဒါယိ၊ ပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုသာ ယူလေ့ရှိသည်။ ဒိန္နာပါဠိ ဘိဝေ၊ ပေးအပ်သော ဥစ္စာကိုသာ လိုလားသည်။ ဟောတိ၊ ၍။ အထေနေန၊ မခိုးဝှက်သော။ သုဝိဘူဒဘန၊ စင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

၁။ ဤကား လိခိတသင်္ခသဒိသံဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပေးသော အနက်တည်း။ သီဟိုဠ်ဆရာတော်တို့ကား သင်္ခေန လိခိတော သင်္ခလိခိတောဟု ပြု၍ သင်္ခ မည်သော ကျမ်းဆရာ တပါးသည် ကျင့်ပုံ ကျင့်နည်း နိဿည်း ရေးသားစီရင်သည်။ ထိုသင်္ခဆရာ ရေးသားအပ်သော ကျမ်းဂန်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်သည်ကို ရည်၍ သင်္ခလိခိတံဟု ဟောတော်မူသည် ဟူ၏။ ထိုကျမ်းသည် ယခုတိုင် သီဟိုဠ်၌ ရှိသတတ်။ ဗဟုဿုတအလို့ငှါ သီဟိုဠ်ဆရာတို့ အဆို ထည့်လိုက်သည်။

၂။ မဿု ဝုတ္တံ ပုမမုခေ။ ယောကျ်ားမျက်နှာ၌သာ ပေါက်သော အမွှေးဟူသမျှကို မဿုဟု ဆိုအပ်၏။ အဘိဓာန်။ ။ ဤအလို မျက်ခန်းမွှေးသည် ယောကျ်ားမျက်နှာ၌သာမဟုတ်၊ မိန်းမမျက်နှာ၌လည်း ပေါက်သောကြောင့် မျက်ခန်းမွှေးကို မဿုဟု မဆိုအပ်။ နှုတ်ခမ်းမွှေးကား မိန်းမ မျက်နှာ၌ပေါက်ရိုးထိုးစံမရှိ။ ယောကျ်ားမျက်နှာ၌သာ ထိုးစံအားဖြင့် ပေါက်သောကြောင့် နှုတ်ခမ်းမွှေးကိုလည်း မုတ်ဆိတ်နည်းတူ မဿု ဟုဆိုအပ်၏။

ထိုကြောင့် မဿု ဝုတ္တံ ပုမမုခေဟူသော အဘိဓာန်ကို ကိုးကား၍ ကေသမဿံ ဩဟာရေတွာ-ဝယ် မဿု အရ မုတ်ဆိတ်ကိုသာယူ၍ နှုတ်ခမ်းမွှေးထားကောင်းသည် ဟူသော အယူဝါဒနှင့် အဆိုပါ အဘိဓာန်နှင့် အညီ မျက်ခန်းမွှေးလည်း ကေသမဿံ-၌ မဿု အရကောက်ယူနိုင်သည့်အတွက် ဆံ့မုတ်ဆိတ် နှုတ်ခမ်းမွှေးသာ ပယ်ဖြတ်ရိတ်ပစ်ရမည် မဟုတ်သေး၊ မျက်ခန်းမွှေးကိုလည်း ဆံ့မုတ်ဆိတ် နှုတ်ခမ်းမွှေးနည်းတူ ရိတ်ပစ်ရမည် ဟူသော အယူဝါဒကို လက်မခံနိုင်။

အပြဟ္မာရိယံ၊ မမြတ်သော အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ပြဟ္မာရိ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ ရှိသည်။ အာရာစာရိ၊ မေထုန်မှ ဝေးစွာ ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမဓမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏ အကျင့် ဖြစ်သော။ မေထုနာ၊ မေထုန်မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစ္စဝါဒါ၊ အမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ သစ္စသန္ဓော၊ အမှန်ချည်း ဖြစ်အောင် စပ်တတ် သည်။ ထေဒဘာ၊ တည် နဲ့သော စကားရှိသည်။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်ခြင်းငှါ ထိုက်သူသည်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို။ အဝိသံဝါဒကော၊ မချွတ်ယွင်းစေတတ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိသုဏံ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ပိသုဏာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါ ယ၊ ကဲ့ပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ အမုတြဝါ၊ ထိုသူတို့ ထံ၌လည်း။ သုတွာ၊ ရှိ။ အမူသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏ (ထံ၌)။ နအက္ခာ တာ၊ မပြောကြားတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိန္နာနံဝါ၊ ကဲ့ပြားသောသူတို့ကိုလည်း။ သန္ဓာတာ၊ စေ့စပ် တတ်၏။ သဟိတာနံဝါ၊ ညီညွတ်သူတို့ကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်၏။ သမဂ္ဂါရာ- မော၊ ညီညွတ်သူလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ သမဂ္ဂ နန္ဒါ၊ ညီညွတ်သူတို့ ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ သမဂ္ဂကရဏံ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဖရသံ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဖရသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ် မရှိ။ ကဏ္ဍာသုခါ၊ နားချမ်းသာ၏။ ပေမနိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဟဒယဂံမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့ သက်ဝင်၏။ ပေါဒါ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ အသုံးအနှုန်းသည်။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသော လူတို့သည် နှစ်သက်အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူတို့၏ စိတ်ကို ပွားတိုးစေတတ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသာရူပိ၊ ထို သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ပပ္ပလာပံ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ သမ္ပပ္ပလာပါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ကာလဝါဒါ၊ သင့်သော အခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတဝါဒါ၊ သဘာဝ အမှန်ကို သာ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အတ္ထဝါဒါ၊ အကျိုးရှိ ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မဝါဒါ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဝိနယဝါဒါ၊ အဆုံးအမ ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ နိဓာနဝတိ၊ စိတ်နှလုံးလျှင် ထားရာ အရပ်ရှိသော။ သာပဒေသံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ သော။ ပရိယန္တဝတိ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၉၃။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗိဇဂါမဘူဘဂါမသမာရမ္ဘာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်း ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်သာ

၁။ ပတိ တေဗ္ဗော သဒ္ဓဟိတဗ္ဗောတိ ပစ္စယော။ ပတိပုဗ္ဗဏ္ဍာတိ အပစ္စည်း။ ပစ္စယောဝ ပစ္စယိကော၊ ဣက သုတ္တ။ ယုံကြည်အပ်သူ၊ ပတိယတေ သဒ္ဓဟိယတေတိ ပစ္စယော၊ ပစ္စယာယ အရဟတီတိ ပစ္စယိကော-ဟု သော် လည်း ပြု။ ယုံကြည်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူ-ဟု ပေး။

စားလေ့ရှိသည်။ ရတ္တုပရတော၊ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလဲ့အခါ စားခြင်းမှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿနာ ၊ ကခြင်း ကစေခြင်း သီဆိုခြင်း သီဆိုစေခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း တီးမှုတ်စေခြင်း ထိုကခြင်း စသည်တို့ကို ငြောင့်တံကျင်သဖွယ် ဖြစ်သော ကြည့်ရှု နားထောင်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်း နံသာလိမ်းခြင်း နံသာပျောင်း တို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်း(တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ)မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အသားစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အိမ်ထောင်ကျပြီး မကျသေးသော မိန်းမတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောက်ျားတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အဇေဋ္ဌကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်နှင့်သိုးတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကုက္ကုဋ္ဌသုကရပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက်ဝက်တို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဟတ္ထိဂဝါသဝဋ္ဌပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်းမြည်းတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်ယာတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ဒုတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂါ၊ တမန်အမှု အစေခံ သွားလာမှုတို့ကို အားထုတ်ခြင်းမှ။ ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်မှု ရောင်းမှုမှ။ တုလာကုဋ္ဌ ကံသကုဋ္ဌ မာနကုဋ္ဌာ၊ ချိန်စဉ်းလဲ အသပြာစဉ်းလဲ ချင့်စဉ်းလဲမှ။ ဥက္ကောဋ္ဌန ဝဉ္ဇန နိကတိသာဝိယောဂါ၊ တံစိုးယူခြင်း လှည့်ပတ်လိမ်လည်ခြင်းတည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်းမှ။ ဆေဒန ဝေ ဗန္ဓန ဝိပရာမောသာ အာလောပ သဟသာကာရာ၊ ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း လုယက်ခြင်း ဖျက်ဆီးခြင်း နိုင်ထက်စီးနင်း (ထားပြုတိုက်)ပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

၂၉၄။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကို ဆောင်နိုင်ရုံမျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၎င်း။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းကို ဆောင်နိုင်ရုံမျှသော။ ပိဏ္ဏပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၎င်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယေနယေနော၊ အကြင် အကြင်

၁။ နစ္စန နစ္စာပန-ဟူသော သုဒ္ဓ၊ ကာရိက် ၂-မျိုးကို နစ္စ-ဟု သရူပေကသိသ်ပြုသကဲ့သို့ ဒဿနနှင့် သဝနကိုလည်း ဝိရူပေကသိသ် ပြုထားသောကြောင့် ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ ဟု ပြန်ဆိုသည်။ ဒဿနေန စေတ္တသဝနမ္ပိ သင်္ကဟိတံ ဝိရူပေကသေသနယေန။ ဋီကာ။ ဂီတ ဝါဒိတ-လည်း နစ္စကဲ့သို့ သရူပေကသိသ်ပြု။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသုက ဒဿန-ဟု လေးပုဒ်ခွဲ ခွန်တံ။

၂။ ယသ္မာ ပန အာဓာရေ ပဋိက္ခိတ္တေ တဒါဓာရာ ကြိယာ ပဋိက္ခိတ္တာဝ ဟောတိ-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ မြင့်သော နေရာ မြတ်သောနေရာ ကို ပယ်သဖြင့် ထိုနေရာ၌ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းကို ပယ်ပြီးဖြစ်တော့၏။

အထဝါ ဥစ္စာသယနမဟာသယနဉ္စ ဥစ္စာသယနမဟာသယနဉ္စ။ပ။ ဧကသေသေန အယံ နိဒ္ဒေသော ကတော-ဟူသော ၎င်းဋီကာ ဒုနည်းအလို မြင့်သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်း မြတ်သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်းမှ ဟု ဧကသိသ်ကြံ၍ အနက်ပေး။ သယနဂ္ဂဟဏေန အာသနမ္ပိ ဂဟိတံ-ဟူသည့်အညီ သယန ဟု ဆိုသော်လည်း ထိုင်နေခြင်းကိုလည်း ပယ်၏ဟူလို။

အရပ်သို့သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏ ။ တေန တေနော၊ သို့သာလျှင်။ သမာဒါယေဝ၊ ပရိက္ခရာကို ဆောင်ယူ၍သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ၏။

သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ ဝါ၊ အံ။ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော။ သက္ကဏော-
ငှက်သည်။ ယေနယေနော၊ သို့သာလျှင်။ ခေတိ၊ ပုံ၏။ တေနတေနော၊ သို့သာလျှင်။ သပတ္တဘာ၊
ရောဝ၊ အတောင်တည်းဟူသော ဝန်ရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ ခေတိ၊ ပုံ၏။ (ဤ၌လည်း မူဟောင်း၌
ယေန ယေန စ ဟု သမုစ္စယတ္ထ-စ နှင့်ရှိ၏)။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်။ အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေန၊ ဤ သီလအစုနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ အနဝဇ္ဇေ သုခံ၊ အပြစ်မဲ့ ချမ်းသာကို။ ပဋိ သံဝေဒေတိ၊
ခံစား၏။

၂၉၅။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ န-
နိမိတ္တဂါဟိ၊ (ယောကျ်ား-မိန်းမ-လှ-မလှ ဟု အကြမ်းအားဖြင့် ခွဲခြားသော) အမှတ်အသားကို ယူလေ့
မရှိသည်။ နာနုဗျဉ္ဇနဂါဟိ၊ (လက်ခြေသဏ္ဍာန် ပြုံးရယ်ဟန် စသော အသေးစိတ်) ထင်ရှားသော၊
အမှတ်အသားကို ယူလေ့မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယတွာဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္ဓေဟူသော
အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဓိယံကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ နေံ၊
ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ
ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အနာသဝေယျံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္ဓေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်း
ခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဓိယံ ကို။ ခုက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဓိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
ရောက်၏။ သောတေန၊ နားဖြင့်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ၍။ သာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊
အနံကို။ သာယိတွာ၊ နမ်း၍။ ဝိဝါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာကို။ သာယိတွာ၊ လျက်၍။ ကာယေန၊
ကိုယ်ဖြင့်။ ဖောဠဗ္ဗံ၊ တွေ့ဆုံအပ်သည်ကို။ ဖုသံတွာ၊ တွေ့ထိ၍။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ သဘော
တရားကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ သော။
ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ ဤဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊
သော။ အဗျာသေကသုခံ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊
ခံစား၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တိုးလတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိဉာဏ်
ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့
ကြည့်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမိဉ္ဇိတေ၊ ကွေးသော်၎င်း။ ပသာရိတေ၊
ဆန့်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံသာဠိပတ္တစိဝရဓာရဏေ၊ သင်္ကန်းကြီး
သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို သုံးစွဲသော အားဖြင့် ဆောင်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အသိတေ၊ စားသော်၎င်း။ ပီတေ၊ သောက်သော်၎င်း။ ခါယိတေ၊ ခဲသော်၎င်း။ သာယိတေ၊ လျက်
သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာရပဿာဝကဓမ္မေ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြုသော်

၁။ မူဟောင်း၌ ယေန ယေန စ ပက္ကမတိ-ဟု ရှိ၏။ အကြင် အကြင် အရပ်သို့ သွား၏။ ထိုထိုအရပ်သို့လည်း
ဆောင်၍သာ သွား၏။ ဟူသော သမုစ္စယတ္ထ စ-အနက်သာ အဓိပ္ပါယ်ရ၏။ ဆဋ္ဌမူ၌ ယေန ယေနော ဟု ဝေနှင့်
၏။ ရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မရ။ ဝေကို အနက်မဲ့သော်လည်း ကြံပေး။ သို့မှသာ အဓိပ္ပါယ် ဖြောင့်မည်။

၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားသော်၎င်း။ ဌိဒတ၊ ရပ်သော်၎င်း။ နိဿိန္ဒေ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သုဒတ္တ၊ အိပ်သော်၎င်း။ ဇာဂခိတေ၊ နိုးသော်၎င်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆိုသော်၎င်း။ တုဏှိဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၉၆။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေန၊ ဤ သီလအစုနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၎င်း။ အရိယာယ၊ သော။ ဣမာယ သန္တု ဌိယာ၊ ဤဆရာ့ရဲခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၍၎င်း။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ ဤဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ သတိသမ္ပပညေန၊ ဤသတိသမ္ပပည့်နှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၍၎င်း ။ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့မှ ဆိတ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာ ဟူသော။ အရညံ၊ တောကို၎င်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကို၎င်း။ ပဗ္ဗဘံ၊ တောင်ကို၎င်း။ ကန္ဓရံ၊ ချောက်ကို၎င်း။ ဂိရိဂဟံ၊ ဂူကို၎င်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကို၎င်း။ ဝနပတ္တံ၊ တောအုပ်ကို၎င်း။ အဗ္ဗောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်ကို၎င်း။ ပလာလပုဉ္ဇံ၊ ကောက်ရိုးပုံကို၎င်း။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဏပါတပဋိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲပြီးသော်။ ပလ္လက္ခံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတော၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ဥဇ္ဇံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေ့ရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ နိဿိဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ လောကေ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓ) လောက၌။ အဘိဇ္ဈံ၊ (ရှေ့ရှုကြံတတ်သော) အဘိဇ္ဈာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသော အဘိဇ္ဈာရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ အဘိဇ္ဈာမှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ ဗျာပါဒပုဒေါသံ၊ (ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း ပျက်စီးတတ် ပျက်စီးစေတတ်သော) ဒေါသကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသ(ဗျာပါဒ) ကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္မိ၊ အသုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွားဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒပုဒေါသ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ အာလောကသညံ၊ အလင်းရောင်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်ခြင် ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စက္ခန္ဓာ၊ ဥဒ္ဓစ္စက္ခန္ဓာကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုဒ္ဓတော၊ မပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝုပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓစ္စက္ခန္ဓော၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်ပြီးသူဖြစ်၍၎င်း။ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားဘို့၌။ အကထံကထိ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

၁။ သဟသာကာရာပဋိဝိရတော သမာဒါယေဝ ပက္ကမတိ၊ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ၊ သမ္ပဇာနကာရီ ဟောတိ-တို့၏ အဆုံး၌ ဤ၂၉၆-စာပိုဒ် ၄-ဝါကျမှ သက်ဆိုင်ရာ အသီးသီး တဝါကျစီ နိဂုံးအုပ်ခဲ့မှသာလျှင် ဤ၂၉၆-စာပိုဒ်ရှိ အစလေးဝါကျနှင့် ရှေ့နောက်ညီမည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်လျှင် ၂၉၄-စာပိုဒ် အဆုံး နိဂုံး ဝါကျသည် သော ဣမိနာ။ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ-ဟု မရှိသင့်။ သော ဣမာယ စ အရိယာယ သန္တုဌိယာ သမန္နာဂတော အဇ္ဈတ္တံ အနုဝဇ္ဇသုခံ ပဋိသံဝေဒေတိ-ဟု ရှိမှ သင့်မည်။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ကန္ဓရကသုတ် ၁၁-၂-၁၃-တို့၌လည်း ပါဠိတော်ချင်း ထောက်၍ ဤနည်းသာတည်း။ သီလက္ခန္ဓပါဠိတော် သာမညဖလသုတ်၌ အသီးသီး နိဂုံးလေးဝါကျရှိ၏။

၂၉၇။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိလသော၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ကို။ ဒုဗ္ဗဒိကရဏော၊ အားနည်းအောင် ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ နိဝရဏော၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ၊ စျာနံ၊ ပဌမစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဇာဏုဿောဏိပုံဏား။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤပဌမစျာန်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ ပ။ တထာဂတပဒံ၊ ဣတိပိ၊ ဘုရားညာဏ်ခြေရာဟူ၍၎င်း။ တထာဂတနိသေဝိတံ၊ ဣတိပိ၊ ဘုရားညာဏ်တော်၏ ပွတ်တိုက်ရာဟူ၍၎င်း။ တထာဂတာရဉ္စိတဣတိပိ၊ ဘုရားညာဏ်တော်၏ ထိုးရာဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌိသ္မိ၊ နုတေဝ တာဝဂစ္ဆတိ၊ မရောဂ်သေးသည်သာတည်း။ (ပုန စပရံမှ၍ စာပိုဒ် ၂၉၉-နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာတိ ပဇာနာတိ-တိုင်အောင် ဘယဘေရဝသုတ် ၅၁-၂-၃-၄- စာပိုဒ်တို့ကို မှီး၍ပေးလေ)။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ပ။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဟတ္ထိပဒေါပမော၊ ဆင်ခြေရာလျှင် ဥပမာ ရှိသော တရားတော်သည်။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ပရိပူရော၊ ပြည့်စုံလုံလောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဝေဝုတ္တေ ဇာဏုဿောဏိ-မှ သရဏံ ဂတန္တိ-အထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၆-ရှု၍ပေးလေ)။

သတ္တမံ၊ သော။ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်

၃၀၀။ (ဝေ မေ သုတံ။ ပ။ ပစ္စယောသံ ပေးမြဲ)။ ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။— အာဝုသော၊ တို့။ ဇင်္ဂလာနံ၊ မြေ၌ သွားကုန်သော။ ပါဏာနံ၊ အခြေရှိသော သတ္တဝါတို့၏။ ကာနိစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယာနိ၊ ပဒဇာတာနံ၊ အကြင်ခြေရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ တာနံ၊ ထိုခြေရာတို့သည်။ ဟတ္ထိပဒေါ၊ ဆင်ခြေရာ၌။ သမောဓာနံ၊ အကျုံးဝင်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုခြေရာ အပေါင်းတို့ထက်။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ကို။ မဟန္တတ္တေန၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ သေယျထာပိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ (ယဒိဒံ အနက်မဲ့)။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်မည်ကုန်သော။ ယေ၊ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ စတုသု၊ အရိယသစ္စေသု၊ တို့၌။ သင်္ဂဟံ၊ ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ကတမေသု၊ စတုသု၊ အဘယ်လေးပါးတို့၌နည်း။ ဒုက္ခေ၊ သော။ အရိယသစ္စေ၊ အရိယသစ္စာ၌၎င်း။ ပ။ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောဂ်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်ဟူသော။ အရိယသစ္စေ၌၎င်းတည်း။

၃၀၁။ အာဝုသော၊ တို့။ ဒုက္ခံ၊ သော။ အရိယသစ္စံ၊ သစ္စာသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဇာတိပိ၊ (ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့်) ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ ရင့်ရော်အိုမင်းခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ သောကပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာပိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်မသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း

တို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ယံ၊ အကြင်မရနိုင်သော ဝတ္ထုကို တောင့်တခြင်းဖြင့်။ ဣစ္ဆံ၊ အလိုရှိလျက်။ န လဘတံ၊ မရ။ တမ္ပိထို(လိုချင်လျက်)မရရှိခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်၏အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ တို့သည်။ ကတမော၊ တို့နည်း။ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ ပ။ ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ၎င်း။ သေယျထိဒံ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။

အာဝုသော၊ တို့။ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိစ၊ မဟာဘုတ်တို့၎င်း။ စတုန္ဒံ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အမှီပြု၍။ ရူပဉ္စ၊ ဖြစ်သောရုပ်၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်၎င်း။ ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်၎င်းတည်း။

၃၀၂။ အာဝုသော၊ တို့။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သိယာ၊ အချို့သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ ဗာဟိရာ၊ အပသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်၏။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်၏။ ကက္ခဋံ၊ ခက်ထန်၏။ ခရိဂတံ၊ ကြမ်းတမ်း၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့၎င်း။ လောမာ၊ မွေးညှင်းတို့၎င်း။ နခါ၊ ခြေသည်းလက်သည်းတို့၎င်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့၎င်း။ တစော၊ အရေထူ အရေပါး၎င်း။ မံသံ၊ အသား၎င်း။ နှာရု၊ အကြော၎င်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုး၎င်း။ အဋ္ဌိမိဉ္စ၊ ရိုးတိုင်းခြင်ဆီ၎င်း။ ဝက္ကံ၊ အညှို့၊ ၎င်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံး၎င်း။ ယကနံ၊ အသည်း၎င်း။ ကိလောမကံ၊ အမြှေး၎င်း။ ပိဟကံ၊ အဖျင်း၎င်း။ ပပ္ဖါသံ၊ အဆုတ်၎င်း။ အန္တံ၊ အူမ၎င်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်၎င်း။ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်၎င်း။ ကရိသံ၊ အစာဟောင်း၎င်းတည်း။

အညံပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၎င်း။ ပစ္စတ္တံ၊ ၎င်း။ ကက္ခဋံ၊ ၎င်း။ ခရိဂတံ၊ ၎င်း။ ဥပါဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ၊ ဤပထဝီဓာတ်ကို။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ ပထဝီဓာတု၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ ယာစေဝ ပထဝီဓာတု၊ သည်၎င်း။ ဗာဟိရာ၊ သော။ ယာ စ ပထဝီဓာတု၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၎င်း။ သော၊ ဤဓာတ်နှစ်ပါးသည်။ ပထဝီဓာတုရော၊ ပထဝီဓာတ်သည်သာတည်း။

တံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပထဝီဓာတ်ကို။ “တေံ၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။ န မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်။ သော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၏။ န အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ (ဧတံ အနက်မဲ့)။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဠဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တေံ၊

၁။ ကတမေ စာဝုသော-ဟူသော ပုစ္ဆာဝါကျ၏နောက် သေယျထိဒံ-ကိုလည်း ဒုတိယပုစ္ဆာ ဝါကျ ကြံ၍ ဣဒံ (ဣမေ) ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူသည်။ သေယျထာ (ကတမေ) အဘယ်သည်တို့နည်းဟု ပေးကြသည်။ ဤ၌ သေယျထာ-သည် နိပါတ် ဖြစ်ရကား ပုစ္ဆာဝါစက ကြံနိုင်ခွင့်ရှိသကဲ့သို့ အနတ္တက နိပါတမတ္တ ဟု ကြံနိုင်ခွင့်ရှိသောကြောင့် သေယျထာကို အနက်မဲ့ဣဒံ ကို။ ဣမေ တို့သည် ဟု နိဂမန အဖြစ် ပေးလိုက်သည်။ သေယျထိဒံ မပါလျှင် ပို၍ ဖြောင့်ရာ၏။

ဤပထဝီဓာတ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ဌ။
နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ဌ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းစေ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ပကုပ္ပတိ၊
ပျက်စီး၏။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ တသ္မိံ သမယော၌။ ဗာဟိရာ၊
သော။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။
တာဝ မဟလ္လိကာယ၊ ထိုမျှလောက် ကြီးမားသော။ ဗာဟိရာယ၊ သော။ တဿာ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။
အနိစ္စတာ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ထင်ရှားတုံ့၏။ ခယဓမ္မတာ၊ ကုန်ခြင်း
သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ ဝယဓမ္မတာ၊ ပျက်ခြင်းသဘောရှိသည်၏
အဖြစ်သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မတာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသည်၏အဖြစ်
သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၏။ မတ္တဋ္ဌကဿ၊ အနည်းငယ် တည်ခြင်းရှိသော။ တဏှပါဒိန္ဒဿ၊
တဏှာသည် ကပ်၍ ယူအပ်သော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ကို။ အဟန္တိ ဝါ၊ ငါဟူ၍၎င်း။ မမန္တိ ဝါ၊ ငါ၏
ဥစ္စာဟူ၍၎င်း။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ငါဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း။ ကိံ ပန၊ အဘယ်မှာလျှင် စွဲလမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း။
အထခေါ၊ ဌ။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအဇ္ဈတ္တိကပထဝီဓာတ်၌။ (ဂါဟော၊ စွဲလမ်းယူခြင်းသည်)။
နောတေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။

အာဝုသော၊ တို့။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ စေ အက္ခောသန္တိ၊ အကယ်၍ ဆဲရေးကုန်အံ့။
စေ ပရိဘာသန္တိ၊ အကယ်၍ ရေရွတ်ကုန်အံ့။ စေ ရောသေန္တိ၊ အကယ်၍ ချွတ်ချယ်ကုန်အံ့။ စေ
ဝိဟေသေန္တိ၊ အကယ်၍ ညှဉ်းဆဲကုန်အံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သောတသမ္ပဿဇာ၊ သောတ
သမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော။ အယံ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဤဒုက္ခဝေဒနာသည်။ မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌)။
ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ သာ စ၊ ထိုဝေဒနာသည်လည်း။ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ အပဋိစ္စ၊
အကြောင်းကို မစွဲမ၍။ နော ဥပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်။ ကိံ ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဖဿံ၊
ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။
ဖဿော၊ သောတသမ္ပဿသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဝေဒနာ၊ သောတ
သမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ သညာ၊ သောတ
သမ္ပဿကြောင့်ဖြစ်သော သညာသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ သင်္ခါရာ၊ သောတ
သမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ ဝိညာဏံ၊
သောတသမ္ပဿကြောင့် ဖြစ်သော ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿတိ၊ ၏။ တဿ၊
ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဓာတာရမ္ပဏမေဝ၊ ဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော အာရုံ၌။ ဝါ၊ သို့သာလျှင်။
ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာ တည်၏။ အဓိမုစ္စတိ၊ ဆုံးဖြတ်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပရေ၊ တို့သည်။ အနိဋ္ဌေဟိ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်သော။ အကန္တေဟိ၊
မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အမနာပေဟိ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော အတွေ့တို့ဖြင့်။ သမုဒါစရန္တိ၊
လုံ့လပြုကုန်၏။ ပါဏိသမ္ပဿေနပိ၊ လက်အတွေ့ဖြင့်၎င်း။ လေဇ္ဈသမ္ပဿေနပိ၊ ခဲအတွေ့ဖြင့်၎င်း။
ဒဏှသမ္ပဿေနပိ၊ တုတ်အတွေ့ဖြင့်၎င်း။ သတ္တသမ္ပဿေနပိ၊ ထားလက်နက် အတွေ့ဖြင့်၎င်း။
သမုဒါစရန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်၏။ သော၊ သည်။ “ယထာဘူတသ္မိံ ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ကာယေ၊

၁။ သမုဒါစရန္တိတိ ဥပက္ကမန္တိ။ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ၌ကား သဗ္ဗသော ဥဒ္ဓံ အာစရန္တိ-ဟု ဖွင့်၏။

ကိုယ်၌။ ပါဏိသမ္မဿာပိ၊ လက်အတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကမန္တိတိ ပဝတ္တန္တိ။ အဋ္ဌကထာ)။ လေဇျသမ္မဿာပိ၊ ခဲအတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒဏ္ဍသမ္မဿာပိ၊ တုတ်အတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တသမ္မဿာပိ၊ ထားလက်နက် အတွေ့တို့သည်လည်း။ ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ကာယော၊ ဤငါ၏ကိုယ်သည်။ တထာဘူတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်မြဲ သဘောရှိ၏။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ကကစပမောဝါဒေ၊ လူသွားလျှင် ဥပမာရှိသော ဩဝါဒ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန၊ လက်ကိုင်နှစ်ဘက်ရှိသော။ ကကစေန၊ လူဖြင့်။ ဩရကော၊ ယုတ်သောအမှုကို ပြုကျင့်တတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့ သည်။ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို။ စေပိ၊ ဩကန္ဓေယျ။ အကယ်၍လည်း ဖြတ်ကုန်အံ့။ တတြပိ၊ ထိုသို့ ဖြတ်ရာ၌လည်း။ ယော၊ သည်။ မနောပဒူသေယျ၊ စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားငြားအံ့။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကို ပြုတတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣဘိ၊ ဤသို့သော။ တေ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသည်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ အသလ္လိနံ၊ မတံ့ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတိ၊ သတိသည်။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်ဖြစ်၍။ အသမ္ပဋ္ဌာ၊ မမေ့ပျောက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူန်ခြင်း မရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တွံ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်ဖြစ်၍။ ကေဂံ၊ တခုထည်းသော အာရုံအဘို့ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တွံ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဣမသ္မိံ၊ ကာယော၊ ၌။ ပါဏိသမ္မဿာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကာမံ၊ ကမန္တု၊ အကယ်၍ဖြစ်မှလည်း ဖြစ်စေကုန်။ လေဇျသမ္မဿာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကာမံ၊ ကမန္တု၊ စေကုန်။ ဒဏ္ဍသမ္မဿာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကာမံ၊ ကမန္တု၊ စေကုန်။ သတ္တသမ္မဿာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကာမံ၊ ကမန္တု၊ စေကုန်။ ဗဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဣဒံ၊ သာသနံ၊ ဤအဆုံးအမတော်ကို။ ကရိယတိ ဟိ-ကရိယတိဝေတိ၊ ပြုအပ်သည်သာတည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဗဒ္ဓံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သော။ ဝေ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ဝေ၊ သို့။ သံဃံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကုသလနိဿိတာ၊ ကုသိုလ်၌ မှီသော။ ဥပေက္ခာ၊ ဝိပဿနုပေက္ခာသည်။ စေ န သဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍ မတည်သည်ဖြစ်အံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေန၊ ထိုသို့ မတည်ခြင်းကြောင့်။ “ဝေ၊ သို့။ ဗဒ္ဓံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ဝေ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ဝေ၊ သို့။ သံဃံ၊ ကို။ အနုဿရတော၊ သော။ ယဿ မေ၊ အကြင်ငါ၏။ ကုသလနိဿိတာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ န သဏ္ဍာတိ၊ မတည်။ (တဿ)မေ၊ ထိုငါ၏။ အလာဘာ ဝတ၊ အရမတော်လေစွတကား။ (တဿ)မေ၊ ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ အရတော်သည်။ န၊ မဟုတ်။ (တဿ)မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဒုလ္လဒ္ဓံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရအပ်၏။ (တဿ)မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ ခကောင်းစွာရအပ်သည်။ နာတိ၊ မဟုတ်”ဟူ၍။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်၏။ သံဝေဂံ၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

၁။ မနောကိုးစင် ပုဒ်တို့သည် သမာသ်အလယ်၌သာ ဩဖြင့် နေရိုးရှိ၏။ ယင်း ထုံးစံကို ထောက်က ပဒူသေယျဟူသော အာချာတ်နှင့် မန ဟူသော နာမ်ပုဒ်တို့ ဝါကျမဟုတ်၊ သမာသ် ဟု ယူဆဘွယ်ရှိသည်။ ဤကို သမာသ်ဟု ယူဆလျှင် သက္ကဏေန္တိ ဂရိုကဏေန္တိ၊ မနသိနိဓာယ မနသိကတွာ-စသည်တို့ကိုလည်း သမာသ်ဟု လက်ခံရမလို ရှိ၏။

• အာဝုသော၊ တို့။ သုဏိသာ၊ ချွေးမသည်။ သသုရံ၊ ယောက္ခမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်၏။ သံဝေဂံ အာပဇ္ဇတိ သေယျထာပိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ တေန၊ ထိုသို့ တည်ခြင်းကြောင့်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တောဝတာပိ ခေါ၊ ဤမျှ အဘိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဗဟုကတံ၊ များစွာလိုက်နာရခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၀၃။ အာဝုသော၊ တို့။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ သိယာ၊ အချို့သော။ အဇ္ဈန္တိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အဇ္ဈန္တိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင် အာပေါဓာတ်သည်။ အဇ္ဈန္တိ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာပေါ၊ ယိုစီးတတ်၏။ အာပေါဂတံ၊ ယိုစီးခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအာပေါဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေ၎င်း။ သေမံ၊ သလိပ်၎င်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်၎င်း။ လောဟိတံ၊ သွေး၎င်း။ သေဒေါ၊ ချွေး၎င်း။ မေဒေါ၊ အဆီခဲ၎င်း။ အဿု၊ မျက်ရည်၎င်း။ ဝသာ၊ ဆီကြည်၎င်း။ ခေဠော၊ တံတေး၎င်း။ သိဗ်ဘဏိကာ၊ နှပ်၎င်း။ လသိကာ၊ အစေး၎င်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်၎င်းတည်း။ ပ။ အာပေါဓာတုယာ၊ ဤ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်။ ပကုပ္ပတိ၊ ပျက်စီး၏။ (ပကုပ္ပတိတိ ဩဃဝသေန ဝဇ္ဇတိ သမုဒ္ဒတော ဝါ ဥဒကံ ဥတ္တရတိ ဟု-အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထ)။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ သာ၊ ထိုအာပေါဓာတ်သည်။ ဂါမမ္ပိ၊ ရွာကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ မျှော၏။ နိဂမမ္ပိ၊ နိဂုံးကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ ၏။ နဂရမ္ပိ၊ မြို့ကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ ၏။ ဇနပဒမ္ပိ၊ ဇနပုဒ်ကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ ၏။ ဇနပဒပဒေသမ္ပိ၊ ဇနပုဒ်ရပ်ကွက်ကိုလည်း။ ဝဟတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ ဤ။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ ယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာတရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ ရေတို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ သက်ကုန်၏။ ဒိယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာနှစ်ရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ ရေတို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တိယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာသုံးရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာလေးရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာငါးရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တယောဇနသတိကာနိ၊ ယူဇနာခုနစ်ရာရှိကုန်သော။ ဥဒကာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဩဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ သတ္တတာလံ၊ ထန်းခုနစ်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေသည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ဆတ္တာလံ၊ ထန်းခြောက်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ပဉ္စတာလံ၊ ထန်းငါးဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ စတုတ္တာလံ၊ ထန်းလေးဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ တိတာလံ၊ ထန်းသုံးဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ ဒိတာလံ၊ ထန်းနှစ်ဆင့်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ တာလမတ္တံ၊ ထန်းပင်မျှလောက်သော။ ဥဒကမ္ပိ၊ လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယံ၊ အကြင်

အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ သတ္တပေါရိသံ၊ ခုနစ်သူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း။ ဆပေါရိသံ၊ ခြောက်သူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း။ ပဉ္စပေါရိသံ၊ ငါးသူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း။ စတုပေါရိသံ၊ လေးသူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း။ တိပေါရိသံ၊ သုံးသူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း။ ဒွိပေါရိသံ၊ နှစ်သူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း။ ပေါရိသမတ္တံ၊ တသူအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ တည်း။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ အစုပေါရိသံ၊ တသူဝက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း။ ကဋ္ဌိမတ္တံ၊ ခါးအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း။ ဇာဏုကမတ္တံ၊ ဒူးဆစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း။ ဂေါပုကမတ္တံ၊ ဖမ္ပက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သဏ္ဍာတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ တည်း။ ယံ၊ ၌။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ အင်္ဂု၊ နိပဗ္ဗ တေမန မတ္တမ္ပိ၊ လက်တဆစ် စွတ်လောက်ရုံမျှလောက်သော။ ဥဒကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ တည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ တာဝမဟလ္လိကာယ၊ ထိုမျှလောက်ကြီးသော။ ဗာဟိရာယ၊ သော။ တဿ၊ အာပေါဓာတုယ၊ ၎င်း။ အနိစ္စတာ၊ သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ထင်ရှားတုံတိ၏။ ဝယဓမ္မတာ၊ သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၎င်း။ ဝယဓမ္မတာ၊ သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၎င်း။ ဝိပရိကာမဓမ္မတာ၊ သည်။ ပညာယိဿတိနာမ၊ ၎င်း။ မတ္တဋ္ဌကဿ၊ အနည်းငယ်တည်ခြင်းရှိသော။ တဏှုပါဒိန္နုဿ၊ တဏှာသည် ကပ်၍ယူအပ်သော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ကို။ အဟန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ မမန္တိ ဝါ၊ ဟူ၍၎င်း။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ကိ ပန၊ အဘယ်မှာလျှင် စွဲလမ်းနိုင်ပါအံ့နည်း။ အထခေါ၊ ၌။ အဿ၊ ၎င်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအဇ္ဈတ္တိက အာပေါဓာတ်၌။ (ဂါဟော၊ စွဲလမ်း၍ ယူခြင်းသည်)။ နောတေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

၃၀၄။ အာဝုသော၊ တို့။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ သိယာ၊ သော။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ သော။ ဗာဟိရာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင် တေဇောဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၎င်း။ ပစ္စတ္တံ၊ ၎င်း။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တေဇောဂတံ၊ ပူလောင်ခြင်းသဘော သို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ အဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣဒံ၊ ဤတေဇောဓာတ်သည်။ သေယုထာ၊ အဘယ်နည်း။ ယေန စ၊ အကြင်တေဇောဓာတ် ဖြင့်လည်း။ သန္တပုတိ၊ ပူလောင်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ဇီရိယတိ၊ ဆွေးမြည့်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ပရိဒုယုတိ၊ ပူလောင်၏။ ယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ စားဖွယ် သောက်ဖွယ် ခဲဖွယ် လျက်ဖွယ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိကာမံ၊ ကျက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၎င်း။ အညံပိ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်တေဇောဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၎င်း။ ပစ္စတ္တံ၊ ၎င်း။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တေဇောဂတံ၊ ပူလောင်ခြင်း သဘောသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ ၎င်း။

အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဗာဟိရာ၊ သော။ တေဇောဓာတု၊ သည်။ ပကုပ္ပတိ၊ ၎င်း။ သာ၊ ထိုတေဇောဓာတ်

သည်။ ဂါမမ္ပိ ကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ ဧ။ နဂရမ္ပိ ကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ ဧ။ ဇနပဒမ္ပိ ကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ ဧ။ ဇနပဒပဒေသမ္ပိ၊ ဇနပုဒ်ရပ်ကွက်ကိုလည်း။ ဒဟတိ၊ ဧ။ သာ၊ ထိုတေဇာဓာတ်သည်။ ဟရိတန္တံ ဝါ၊ စိမ်းစိုသော မြက်သစ်ပင်သို့၎င်း။ ပန္နန္တံ ဝါ၊ လမ်းမသို့၎င်း။ သေလန္တံ ဝါ၊ တောင်သို့၎င်း။ ဥဒကန္တံ ဝါ၊ ရေသို့၎င်း။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ ဝါ၊ မြေအပြင်သို့၎င်း။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ အနာဟာရာ၊ မီးစာမရှိခြင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်း၏။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ကုက္ကုဋ္ဌပတ္တေနပိ၊ ကြက်တောင်ဖြင့်၎င်း။ နှာရုဒဒ္ဒလေနပိ၊ အကြောအပိုင်းအစဖြင့်၎င်း။ (နှာရုဒဒ္ဒလေန-ဟု ရှိ၍ျင် ကောင်းစွာ)။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ဂဝေသန္တိ၊ ရွာကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ သော သမယော၊ ထိုမီးရှာရာအခါသည်။ ဟောတိ ခေါ၊ သာတည်း။ ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

၃၀၅။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ယံ၊ အကြင် ဝါယောဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ဧ။ ပစ္စတ္တံ၊ ဧ။ ဝါယော၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားတတ်၏။ ဝါယောဂတံ၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ ယူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဝါယောဓာတ်သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓဂံမာ၊ အထက်သို့ ဆန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့၎င်း။ အဓောဂမာ၊ အောက်သို့ စုန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့၎င်း။ ကုစ္ဆိသယာ၊ ဝမ်း၌တည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့၎င်း။ ကောဋ္ဌာသယာ၊ အအူ၌တည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့၎င်း။ အင်္ဂမင်္ဂါနုသာရိနော၊ အင်္ဂါကြီးငယ်သို့ လျှောက်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့၎င်း။ အဿာသော၊ ဝင်သက်၎င်း။ ပဿာသော၊ ထွက်သက်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ပ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းစေ၏ ။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ဝဟတိ၊ ဆောင်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဂိမ္မာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္စိမေ မာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ တာလဝဏေန ပိ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်၎င်း။ ဝိဓူပနေနပိ၊ မီးခပ်ယပ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါတံ၊ လေကို။ ပရိယေသေန္တိ၊ ရွာကုန်၏။ သြဿဝနေပိ၊ ယိုစီးရာ တံစက်မြိတ်၌ လည်း။ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို။ နဏ္ဍန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ သော သမယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ သာတည်း။ ပ။ ဗဟုကတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

၃၀၆။ အာဝုသော၊ တို့။ ကဋ္ဌဉ္စ၊ ထင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝလ္လိဉ္စ၊ (ချည်သော) နွယ်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဏဉ္စ (မိုးသော) မြက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မတ္တိကဉ္စ၊ မြေညက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပရိဝါရိတော၊ အတွင်းအပြင် ရံအပ်သော။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အဂါရံတေဝ၊ အိမ်ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အဋ္ဌိဉ္စ၊ အရိုးကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ နှာရုဉ္စ၊ အကြောကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စမ္မဉ္စ၊ အရေကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပရိဝါရိတော၊ အတွင်းအပြင် ရံအပ်သော။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ ရူပံဘေဝ၊ ရုပ်ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခံ ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၁။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ပါဠိရှိတိုင်း သုဒ္ဓကတ္တုရုပ် ဖြစ်အောင် ဝိရာဇတိ-ဟု ပဒစ္စေဒကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။ ဓာတ်ကျမ်းတို့၌ ဒိဝါဒိဘူဝါဒိ ဒွိဂဏိကဓာတ် အနေသာရှိ၏။ ဓာတ်ကျမ်းတို့အလို ဝိပုဗ္ဗ ရန္တုဓာတ် ဘူဝါဒိ၊ ကာရိက်-ဏေ ပစ္စည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးစေရမလိုရှိ၏။ အလားတူ ပါဠိတို့၌ ရှေးက နိဗ္ဗိန္ဒတိ ရှိလျှင် နောက်၌ ဆက်လျက် ဝိရဇ္ဇတိ ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ-ဟု ဒိဝါဒိ-သာ ရှိကြသည်။ ထိုကြောင့် ဤ၌လည်း ဝိရဇ္ဇတိ ရှိလျှင် ပို၍ ကောင်းမည် ထင်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အပရိဘိန္နံ၊ မပျက်စီးသည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ စေ နအာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ မရောက်ကုန်အံ့။ တဇ္ဇော၊ စက္ခုဝိညာဏ် ဖြစ်ခြင်းအားလျော်သော။ သမန္နာဟာရော စ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တဇ္ဇဿ၊ ထိုစက္ခုပသာဒရူပါရုံနှလုံးသွင်းခြင်း အားလျော်စွာဖြစ်သော။ ဝိညာဏဘာဂဿ၊ ဝိညာဏ်အစု၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်း သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ (တဇ္ဇော တဇ္ဇဿ-၌ တ-အစွဲကို ဋီကာရှု)။ အာဝု သော၊ တို့။ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ အပရိဘိန္နံ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဗာဟိရာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ တို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက် ကုန်အံ့။ တဇ္ဇော၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံအားလျော်စွာဖြစ်သော။ သမန္နာဟာရော၊ နှလုံးသွင်း ခြင်းသည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တဇ္ဇဿ၊ ထိုစက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ နှလုံးသွင်းခြင်းအားလျော်သော။ ဝိညာဏ ဘာဂဿ၊ ဝိညာဏ်အစု၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတောစ ခေါ၊ အကြံကြောင့်လျှင်။ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ သော။ စက္ခု၊ သည်။ အပရိဘိန္နံ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဗာဟိရာ၊ ကုန်သော။ ရူပါ စ၊ တို့သည်လည်း။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အံ့။ တဇ္ဇော၊ သော။ သမန္နာဟာရော စ၊ သည်လည်း။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ တဇ္ဇဿ၊ သော။ ဝိညာဏဘာဂဿ၊ ၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာဘူတဿ၊ ထိုစက္ခု ဝိညာဏ်နှင့် တကွ ဖြစ်သသူ၏။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုရုပ်သည်။ ရူပ ပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယာ ဝေဒနာ၊ သည်။ တထာဘူတဿ၊ ထိုစက္ခု ဝိညာဏ်နှင့် တကွ ဖြစ်သသူ၏(ဝေဒနာ)တည်း။ သာ၊ ထိုဝေဒနာသည်။ ဝေဒနုပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပ။ ယံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ တထာဘူတဿ၊ သူ၏ (ဝိညာဏ်)တည်း။ တံ၊ ထိုဝိညာဏ်သည်။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (အတ္ထိ-ပါဌသေသ မထည့်လိုက ဤသို့ပေး)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ၊ ဤ သို့လျှင်။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ သင်္ဂဟော၊ တပေါင်းတည်း ချဉ်းချုံးယူခြင်းသည်။ သန္ဓိပါတော၊ အညီအညွတ် ကျရောက် ခြင်းသည်။ သမဝါယော၊ အညီအညွတ် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ (အကြောင်းညီညွတ်မှုကို) စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်ရာ အကြောင်းတရားကို။ ပဿတိ၊ သိမြင် ၏။ သော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ အကျိုးတရားကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ယော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယဒိဒံ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ အကြင် ၅-ပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ၊ တို့သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းညီညွတ်မှုကို စွဲ၍ ဖြစ်သော တရားတို့တည်း။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော၊ ဆန္ဒော၊ အကြင် အလိုသည်။ ယော အာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိတယ်တာခြင်းသည်။ ယော အနုနယော၊ အကြင်ချစ်ခင်ခြင်းသည်။ ယံ အဇ္ဈောသာနံ၊ အကြင်မျိုးမတတ် စွဲလမ်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော၊ ဆန္ဒရာဂဝိနယော၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ ယံ ဆန္ဒရာဂပဟာနံ၊ အကြင်ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ ဒုက္ခနိရော ဓောတိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်းဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အာဝုသော။ တို့။ တောဝတာ

ပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဗဟုကတံ၊ များစွာ ပြုအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အဇ္ဈတ္တိ၊ ကဉ္စေ အာဝုသော။ပ။ ဟောတိတိ-ဝါကျ၌ ထူးရာကိုသာ အနက်ရေးအံ့)။ မနော၊ ဘဝင်စိတ် သည်။ အပရိဘိန္နော၊ သည်။ စေဟောတိ၊ အံ့။ ဗာဟိရာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ စ၊ ဓမ္မာရုံတို့သည် လည်း။ အာပါထံ၊ သို့။ စေ န ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဇ္ဇော၊ ထိုဘဝင်စိတ်ဓမ္မာရုံတို့ အားလျော်စွာ ဖြစ်သော။ သမန္နာဟာဓရာ စ၊ သည်လည်း။ စေ နော ဟောတိ၊ အံ့။ တဇ္ဇဿ၊ ထိုဘဝင်စိတ် ဓမ္မာရုံ နှလုံးသွင်းခြင်းအားလျော်သော။ ဝိညာဏဘာဂဿ၊ ဝိညာဏ်အစု၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ သည်။ နေဝ တာဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာတည်း။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒု-ပေးမြဲ)

အဋ္ဌမံ၊ သော။ မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီ။

ဇ-မဟာသာဓရာပမသုတ်

၃၀၇။ (ဝေံ မေ သုတံ ပေးမြဲ)။ ဧဝံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇ ဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကုဋေပဗ္ဗတေ၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တေ၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲ၍ မကြာမြင့်မီ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို—

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုး ကောင်းသားသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ သည်။ပ။ ဥပါယာသေဟံ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်း ခြင်းတို့သည်။ သြတိဏ္ဍော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ ဒုက္ခောတိဏ္ဍော၊ ဆင်းရဲသို့ သက်ဆင်းသည်။ ဒုက္ခပရေတော၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝလဿ၊ သက်သက်သော။ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးပြုခြင်းသည်။ အပေဝနာမ၊ စင်စစ် သာလျှင် ။ ပညာယေထ၊ ထင်၏”။ ဣဘိ၊ သို့။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်၍။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နှလုံးသွင်းဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ (ရဟန်း ဘောင်သို့) ဝင်ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သော်လည်း။ (ပိ-ကျေ)။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစောကို။ အဘိနိဗ္ဗဒတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သော၊ သည်။ တေန လာဘသက္ကာရ သိလောကေန၊ ဖြင့်။ အတ္တမနော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏသက်ပေါ၊ ပြည့်စုံသော အကြံအဉာဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တေန လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ ဖြင့်။ “အဟံ၊ သည်။ လာဘ သက္ကာရသိလောကဝါ၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစောရှိသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခု၊ တို့သည်ကား။ အပ္ပညာတာ၊ ထင်ရှား ယူတို့ မဟုတ်ကုန်။ အပေသက္ကာတိ၊ တန်ခိုး မဲ့ကုန်၏ဟု ပြောကြားအပ်သူတို့တည်း”။ ဝါ၊ အခြံအရံမဲ့သူတို့တည်း”ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။

၁။ အဘိဓာန်၌ အပေဝနာမ-သဒ္ဓါ သံသယတ္ထ-သာ လာသော်လည်း သဒ္ဓါ ဟူသော ပုဒ်နှင့် လိုက်လျော စေရန် အပေကဒါကို အပိ-ကေဒါ ဟု ဖြတ်သကဲ့သို့ အပိ ဝေ နာမ ဟု ပဒစ္စေဒကြံ၍ ဧကံသတ္တ ယောဇနာလိုက်သည်။
 ၂။ အပေသက္ခ အဆုံးအဖြတ်ကို မ-၃-၁၆-စာပိုဒ်၌ ရှု၊ နတ္ထိ ဧတေသံ ဤသော (ဤသနံ ဣဿရိယံတိ) အက္ခာတဗ္ဗာတိ အပေသက္ခာပြု။ မ-၃-၁၆-ဋီကာ။

ဥက္ကံသေတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝဗ္ဗေတိ၊ ရှုံ့ချ၏။ သော၊ သည်။ တေန လာဘ
သက္ကာရ သိလောကေန၊ ဖြင့်။ မဇ္ဇတိ၊ ယစ်၏။ ပမဇ္ဇတိ၊ မေ့လျော့၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။
အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်။ သမာနေော၊ ဖြစ်လျက်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟ
ရတိ၊ နေ၏။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကိုအလိုရှိသော။ သာရ
ဂဝေသိ၊ အနှစ်ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ရှာလျက်။
စရမာနေော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝတော၊ အနှစ်ရှိသော။
မဟတော၊ ကြီးသော။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ အတိက္ကမ္မေ၊ လွန်၍ သာလျှင်။
ဖေဂ္ဂံ၊ အကာကို။ အတိက္ကမ္မေ၊ လွန်၍သာလျှင်။ တစံ၊ အခွံကို။ အတိက္ကမ္မေ၊ ရှိသာလျှင်။
ပပဋိကံ၊ အပွေးကို။ အတိက္ကမ္မေ၊ ရှိသာလျှင်။ သာခါပလာသံ၊ အခက်အရှက်ကို။ သာရန္တံ၊ အနှစ်
ဟူ၍။ မညမာနေော၊ မှတ်ထင်လျက်။ ဆေတာ၊ ဖြတ်၍။ အာဒါယာ၍၊ ပက္ကမေယျ၊ ဖဲသွားရာ၏။
တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ “အယံ
ဘဝံ ပုရိသော၊ ဤအရှင်ယောက်ျားသည်။ သာရံ၊ ကို။ န အညာသိ ဝတ၊ မသိစွတကား။ ဖေဂ္ဂံ၊ ကို။
န အညာသိ ဝတ၊ စွတကား။ တစံ၊ ကို။ န အညာသိ ဝတ၊ ကား။ ပပဋိကံ၊ ကို။ န အညာသိ ဝတ၊
ကား။ သာခါပလာသံ၊ ကို။ န အညာသိ ဝတ၊ ကား။ တထာဟိ၊ ထို သို့မသိသောကြောင့်သာလျှင်။
သာရတ္ထိကော၊ သော။ သာရဂဝေသိ၊ သော။ အယံ ဘဝံ ပုရိသော၊ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်
ကို ရှာမှီးလျက်။ ပ။ အာဒါယာယှ၍။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲသွားပြီ။ အဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ သာရေန၊ အနှစ်
ဖြင့်။ ယဉ္ဇ သာရကရဏီယံ၊ အကြင်အနှစ်ဖြင့် ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ ။ အတ္ထိ၊ ၎င်း၏။ အဿ၊ ၎င်း၏။ တဉ္ဇ အတ္ထံ၊
ထို ကျိုးကိုလည်း။ နာနုဘဝိဿတိဘိ၊ မခံစားရလတ္တံ့။ ။ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ဝေမေ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဒုက္ခံ၊ စွာ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြာဟ္မစရိ
ယဿ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏။ သာခါပလာသံ၊ (ပစ္စည်းလေးပါးဟူသော) အခက်
အရှက်ကို။ အဂ္ဂဟေသိစ၊ ယူပြီးသူဟူ၍၎င်း။ တေန၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးကို ဖြစ်စေခြင်းဖြင့်ပင်။
ဝေါသာနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း၏။

၃၀၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ သီလသမ္ပဒံ၊ သီလပြည့်စုံခြင်းကို။ အာရာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ သော၊
ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တာယ သီလသမ္ပဒါယ၊ ထိုသီလပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ အတ္တမနေော၊ သည်။
ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ သော၊ သည်။ တာယ သီလသမ္ပဒါယ၊ ဖြင့်။ “အဟံ၊ သည်။
သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း၏။ အညော၊
ငါမှတပါးကုန်သော။ ဣမေ ပန ဘိက္ခု၊ တို့သည်ကား။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိကုန်။ ပါပဓမ္မာတိ၊
ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်၏ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ၎င်း၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝဗ္ဗေတိ၊ ရှုတ်ချ၏။
သော၊ သည်။ တာယ သီလသမ္ပဒါယ၊ ဖြင့်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြာဟ္မစရိယဿ၊ ၎င်း၏။
ပပဋိကံ၊ သီလတည်းဟူသော အပွေးကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီးသူဟူ၍၎င်း။ တေန၊ ထိုသီလဖြင့်။
ဝေါသာနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ သာရကရဏီယံ-၌ သာရ-ကား သမာသိပြီးလတ်သော် သုဂတဿ သုဂတစီဝရံ-၌ကဲ့သို့ မပြဇာနီးရကား
သာရေန ဟု ကရဏန္တ ပုဒ် ထပ်လျက်ရှိသည်။

၃၀၉။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ပ။ သမာဓိသမ္ပဒံ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ အာရာဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။ သော၊ သည်။ တာယ သမာဓိသမ္ပဒါယ၊ ဖြင့်။ အတ္တမနော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ဂဟေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တာယ သမာဓိသမ္ပဒါယ၊ ဖြင့်။ “အဟံ၊ သည်။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်။ ဧကဂ္ဂစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အညေ၊ ငါမှတပါးကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခုပုန၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်ကုန်၊ ဝိဗ္ဗန္တစိတ္တာတိ၊ ချာချာလည်သော စိတ်ရှိကုန်၏” ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ ၏။ တစံ သမာဓိတည်းဟူသော အခံကို။ အဂ္ဂဟေသိစ၊ ဟူ၍၎င်း။ တေန၊ ထိုသမာဓိဖြင့်။ ဝေါသာနံ၊ သို့။ အာပါဒိ စ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၁၀။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ပ။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ အာရာဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။ (ဉာဏဒဿန-ဟူသည် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်တည်း)။ သော၊ သည်။ တေန ဉာဏဒဿနေန၊ ဖြင့်။ပ။ “အဟံ၊ သည်။ ဇာနံ၊ သည်။ ဝါ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည်။ ဝါ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ အသ္မိ၊ ၏။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဇာနံ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပဿံ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိတိ၊ ကုန်၏” ဟူ၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ၏။ ပရံ၊ ကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ပ။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်၏။ ဖေဂ္ဂံ၊ (ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် ဟူသော) အကာကို။ အဂ္ဂဟေသိ စ၊ ယူပြီးသူ ဟူ၍၎င်း။ တေန၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဝေါသာနံ၊ သို့။ အာပါဒိ စ၊ ရောက်ပြီးသူဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၁၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ပ။ အသမယဝိမောက္ခံ၊ အခါမမှတ် အချင်းခပ်သိမ်း ကိလေသာမှ လွတ်သော လောကုတ္တရာ တရား ၉-ပါးကို။ အာရာဇေတိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တာယ အသမယဝိမုတ္တိယာ၊ မှ။ယံ ပရိဟာယေထ၊ အကြင်ဆုတ်ယုတ်ရာ၏။ ဧတံ၊ ထိုဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကာနိသံသံ၊ လာဘပူဇော် အကျော်အစောသာအကျိုးရှိသည်။ န မဟုတ်။ သီလသမ္ပဒါနိသံသံ၊ သီလပြည့်စုံရုံသာ အကျိုးရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ သမာဓိသမ္ပဒါနိသံသံ၊ သမာဓိပြည့်စုံရုံသာ အကျိုးရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဉာဏဒဿနာနိသံသံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်လောက်သာ အကျိုးရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အကုပ္ပိ၊ မပျက်သော။ ယာ အယံ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်ကိလေသာမှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ ဧတဒတ္တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်လျှင် အကျိုးရှိ၏။ ဧတံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ သာရံ၊ အနှစ်တည်း။ ဧတံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ပရိယော

သာနံ၊ တည်း။ ဣတိ သို့။ အာမန္တေသိ ပြီ။ ။ (သုတ်အစ အာမန္တေသိ-ပြန်စပ်။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒု-ပေးမြ)

နဝမံ သော။ မဟာသာရောပမသုတ္တံ သည်။ နိဠိတံ ပြီ။

၁၀-စူဠသာရောပမသုတ်

၃၁၂။ (ဝေ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ ပေးမြ)။ အထခေါ၊ ဌံ။ ပိင်္ဂလကောစ္စော ပိင်္ဂလကောစ္စ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ပ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ သော။ သာရဏိယံ၊ သော။ ကထံကို။ ဝီတိသာရေတွာရံ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ပ။ ဘဂဝန္တံကို။ “ဘောဂေါတမာမ။ယေမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သင်္ခါနော၊ သံဃာ(အ) ထု ရှိကုန်၏။ ဂဏိနော၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်း ရှိကုန်၏။ ဂဏာစရိယာ၊ ဂိုဏ်းဆရာကြီးတို့တည်း။ ဉာတ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ယသသိနော၊ အကျော်အစောရှိကုန်၏။ တိတ္ထကရာ၊ အယူကိုတည်ထိုင် ပြုလုပ် ကုန်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသောလူသည်။ (ယေ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာတို့ကို)။ သာဓုသမ္ပတ၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ် တို့နည်း။ ကဿပေါ၊ ကဿပအနွယ်ဖြစ်သော။ ပုရဏော၊ ပုရဏ၎င်း။ ဂေါသာလော၊ နွားခြံ၌ မွေးဖွားသော။ မက္ခလိ၊ မက္ခလိ၎င်း။ ကေသကမ္ပလော၊ ဆံကမ္ပလာကိုဆောင်သော။ အဇိတော၊ အဇိတ၎င်း။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စည်းအနွယ်ဖြစ်သော။ ပကုဓော၊ ပကုဓ၎င်း။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သား ဖြစ်သော။ သဉ္ဇယော၊ သဉ္ဇယ၎င်း။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋ၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဏော၊ နိဂဏ္ဏ၎င်းတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သကာယ ပဋိညာယ၊ မိမိ၏ဝန်ခံချက်ဖြင့်။ အဗ္ဘညံသု၊ သိကုန်သလော။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ နာဗ္ဘညံသု၊ မသိကုန်သလော။ (ဝေအနက်မဲ့)။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းပုံဏား တို့သည်သာ။ (ဝေ အကျေကြံ)။ အဗ္ဘညံသု၊ သိကုန်သလော။ ဧကစ္စေ၊ တို့သည်သာ။ နဗ္ဘညံသုန္တိ၊ မသိကုန်သလော” ဟူသော။ တေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပိင်္ဂလကောစ္စ ပုံဏား။ သဗ္ဗေတေ။ပ။ နာဗ္ဘညံသုတိ၊ သု-ဟူသော။ တေ၊ ဤပြဿနာသည်။ အလံ၊ မသင့်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦးလော့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေသာမိ၊ ဟောအံ့။ တံ၊ ထိုတရား ကို။ သုဏာဟိ၊ နာကြားလော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနုသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိသာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေ ဘော၊ အရှင်ဘုရားကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ပိင်္ဂလ- ကောစ္စော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စယောသိ၊ ရှေးရှုနာကြား ပြီ။ ဘဂဝါသည်။—

(၃၁၃။ ၃၁၄။ ၃၁၅။ ၃၁၆။ ၃၁၇-ပိုဒ် တို့သည် မဟာသာရောပမသုတ်နှင့် တူပြီ) ။

၃၁၈။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဣတိသို့။ ဝမ္ဘေတိ၊ ၏။ လာဘသက္ကာရသိ- လောကေန စ၊ မှလည်း။ (ဥတ္တရိတရာ၊ ပဏိတတရာတို့၌ စပ်လျှင်-ထက်-ဟုပေး)။ အညေ၊ တပါးကုန် သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဥတ္တရိတရာ စ၊ လွန်သည်ထက်လည်း လွန်ကုန်၏။ ပဏိတ- တရာ စ၊ မြတ်သည်ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့ကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊

မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ န ဝါယမတိ၊ အားမထုတ်။ သြလီနဝုတ္တိ
ကောစ၊ တုန့်ဆုတ်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၎င်း။ သာထလိကောစ၊ (သာသနာကို) လျော့လျော့ယူ
တတ်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပ။ ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တထူ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပ။

၁၉။ (မထူးပြီ)။

၂၀။ အနောလီနဝုတ္တိကော စ၊ မတုန့်ဆုတ်သော ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်၎င်း။ အသာထလိကော
(သာသနာကို) လျော့လျော့မယူတတ်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ (ကြွင်းမထူးပြီ)။

၂၁။ ။ ၃၂၂။ (မထူးပြီ)။

၂၂။ ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဉာဏဒဿနေန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဟူသော ဉာဏ်အမြင်ထက်။
ရာ စ၊ လွန်သည်ထက်လည်းလွန်ကုန်သော။ ပဏီတတရာ စ၊ မြတ်သည်ထက်လည်း
မြတ်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ကတမေ စ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။
ဤကား။ အယမိ ဓမ္မာ၊ ဤပဌမဈာန်တရားသည်လည်း။ ဉာဏဒဿနေန၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရော
ပဏီတတရော စ၊ ဧ။ (အကြွင်းတူပြီ၊ ဘယဘေဝရသုတ် ၅၁-၂-နှင့် သလ္လေခသုတ် ၈၂-စာပိုဒ်
များခဲ့ပြီ)။

၂၄။ ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ ပ။ တေံ၊ သည်။ ပရိယောသာနန္တိ၊ တည်းဟူသော။ တေံ၊ ဤသို့
ကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၃၁၂-အဆုံး တေဒဝါစ၊ ပြန်စပ်)။

၂၅။ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပ။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်အဆုံး နိဂုံး
ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။ ။ (ဣတိတသုံးကြေ)။

ဒသမံ၊ သော။ စူဠသာဓရာပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

တတိယော၊ သုံးဝဂ်မြောက်သော။ သြပမ္မဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုသြပမ္မဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။ မောဠိယ ဖဂ္ဂုန ရိဋ္ဌံ စ နာမော၊ ကကစူပမ
သုတ်၊ အလဂဒ္ဓုပမသုတ်၎င်း။ အန္ဓဝနေ၊ ဝမ္ဘိကသုတ်၎င်း။ ကထိပုဏ္ဏံ၊ ရထဝိနီတသုတ်၎င်း။
ဝါပေါ၊ နိဝါပသုတ်၎င်း။ ရာသိကဏေရုမဟာဂဇနာမော၊ ပါသရာသိသုတ်၊ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမ
သုတ်၊ မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၎င်း။ သာရူပမော၊ မဟာသာဓရာပမသုတ်၎င်း။ ပုန၊
ပုန၊ ပိင်္ဂလကောဇ္ဈော၊ စူဠသာဓရာပမသုတ်၎င်းတည်း။ ။ (သဒ္ဓါရေး စဉ်းစားနေရန်မလို။
ရှစ်သလို ယောဇနာလေ)။

၄-မဟာယမကဝဂ်

၁-စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်

၃၂၅။ (ဝေံ မေ သုတံ ကေံသမယံ ပေးမြဲ)။ နာတိကေ၊ နာတိကရွာ၌။ ဂိဇ္ဇကာဝသထေ၊ အုတ်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ စ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ နန္ဒိယော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ ကိမိလော၊ သည်၎င်း။ ဂေါသိင်္ဂ- သာလဝနဒါယော၊ ဂေါသိင်္ဂအကြိုင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန သမယံ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တကိုယ်တော်တည်း ကိန်းရာမှ။ (ဘာဝတ္ထ)။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူပြီး၍။ ယေန၊ ၌။ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနဒါယော၊ သည်။ အတ္တိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဒါယပါလော၊ တောစောင့်သည်။ ဘဂဝန္တံကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူလာသည် ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ ဘဂဝန္တံကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ တေံ ဒါယံ၊ ဤတောသို့။ မာ ပါဝိသိ၊ မဝင်လင့်။ တော၊ ဤတော၌။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ အတ္တကာမရူပါ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကိုလိုလားသော သဘောရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ အဖာသံ၊ မချမ်းသာမှုကို။ မာ အကာသိတံ၊ မပြုလင့်” ဟူသော။ တေံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ အတူတကွ။ မန္တယမာနဿ၊ ပြောဆို သော။ ဒါယပါလဿ၊ တောစောင့်၏ (စကားကို)။ အသောသိခေါ၊ ကြားပြီ။ သုတုာန၊ ၍။ ဒါယ- ပါလံကို။ “အာဝုသော ဒါယပါလ၊ ငါ့ရှင် တောစောင့်။ ဘဂဝန္တံကို။ မာ ဝါရေသိ၊ မတားလင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပုတ္တောတိ၊ ရောက်တော်မူလာ ပြီ” ဟူသော။ တေံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၌။ ပ။ အာယသ္မန္တံ ကိမိလံ စ၊ အရှင်ကိမိလကို၎င်း။ “အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ အဘိက္ကမထ၊ ကြွလာတော်မူကြပါကုန် ။ ပ။ အနုပုတ္တောတိ၊ ပြီ” ဟူသော။ တေံ၊ စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံကို။ ပစ္စုဂ္ဂန္တော၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ဧကော၊ တပါးသည်။ ဘဂဝတော၏။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ လှမ်းယူပြီ။ ဧကော၊ သည်။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေသိ၊ ခင်းပြီ။ ဧကော၊ သည်။ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ တည်ထားပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေပြီ။ နိသဇ္ဇ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါဒေါခြေတော်တို့ကို။ ပက္ခာလေသိ၊ ဆေးကြော သုတ်သင်ပြီ။ တေပိခေါ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်လည်း။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။—

၃၂၆။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ခမနိယံ၊ ကျန်းမာရေးသည်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနိယံ၊ မျှတရေးသည်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ (အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့)။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ (ဝေါ၊ သင်တို့သည် ။)။ ပိဏ္ဏကေန၊

၁။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာတို့၌ အဘိက္ကမထ-ပုဒ်သည် အာဂမနတ္ထ။ အင်္ဂလိပ် ဘာသာပြန်၌ကား ဂမနတ္ထ ပြန်ဆိုသည်။ ၎င်းအလို ကြွသွားတော်မူကြပါကုန်-ဟု ပေး။
 ၂။ ဝေါ-ကို အဋ္ဌကထာ၌ သာမိဝစနံ-ဟု ဖွင့်သည်။ ခမနိယံ ယာပနိယံ၌စပ်။ ဝေါတိနိပါတမတ္တံ၊ ပစ္စုတ္တ ဝစနံဝါ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ ဖွင့်လတ္တံ့ သည်ကို ရှု၍ ကစ္စိ ပိဏ္ဏကေန-ဝါကျ၌ ဝေါ၊ သင်တို့သည် ဟု ပေးလိုက်သည်။

ဆွမ်းဖြင့်။ န ကိလမထ၊ မပင်မပန်း ရှိပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ခမနိယံ၊ ကျန်းမာပါ၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ယာပနိယံ၊ မျှတပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဏကေန၊ ဖြင့်။ န စ ကိလမာမ၊ မပင်ပန်းကြပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကြကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်။ သမောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ အဝိဝဒမာနာ၊ မငြင်းခုံကုန်သည်။ ခိရောဒကိဘူတာ၊ နွားနို့နှင့် (ရောထားသော) ရေပမာ (နှစ်ကိုယ်တစိတ်သာ) ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယစက္ခုဟိ၊ ချစ်ချစ် ခင်ခင် ရှုမြင်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္ပယန္တော၊ ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုကုန်သည်။ (ဟုတော့၍။) ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဂ္ဂ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ ဝိဟရမ၊ နေကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုလျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ယထာကထံ၊ အဘယ်သို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝိဟရထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ (ဣဓ၊ အနက်မဲ့ကြံ)။ မယံ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏။ “ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ဧဝုပေဟိ၊ ကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရိဟိ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ ဝိစရာမိ၊ တဿ မေထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ တဿ မေ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ ကောင်းသောရခြင်းတည်း” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယံ၊ ထိုဘုရား တပည့်တော်၏။ ဣမေသု အာယသ္မန္တေသု၊ ဤအရှင်တို့၌။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ အာဝိစေဝ၊ မျက်မှောက်၌၎င်း။ ရဟောစ၊ မျက်ကွယ်၌၎င်း။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှုတည်၏။ မေတ္တာ၊ သော။ ဝစိကမ္မံ၊ ဝစိကံသည်။ အာဝိစေဝ၊ ၌၎င်း။ ရဟောစ၊ ၌၎င်း။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ၎င်း၏။ မေတ္တာ၊ သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်။ အာဝိစေဝ၊ ၌၎င်း။ ရဟောစ၊ ၌၎င်း။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ၎င်း၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿမယံ၊ ထိုဘုရားတပည့်တော်၏။ “အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ သကံစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ နိက္ခိပိတော၊ ထား၍။ ဣမေသံယေဝ အာယသ္မန္တာနံ၊ ဤအရှင်တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ ယံ နန္တု ဝတ္တေယုန္တိ၊ ဖြစ်ရပါမူကား ကောင်းစ” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သော အဟံ၊ သည်။ သကံ စိတ္တံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတော၊ ထား၍။ ဣမေသံယေဝ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ ၎င်း၏။ ဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဝတ္တာမိ၊ ၎င်း၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ သင့်၏။ နော၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့၏။ ကာယာ၊ ကိုယ်တို့သည်။ နာနာ၊ အသီးသီးတို့တည်း။ စိတ္တံပန၊ စိတ်သည်ကား။ ဧကံ စ၊ တခုတည်းသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ (မညော၊ အနက်မဲ့)။

အာယသ္မာပိ နန္ဒိယော၊ သည်လည်း။ ပ။ ဝိဟရမ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

၃၂၇။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပြင်းစွာ လောင်ကြွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတော့၍။ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဂ္ဂ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝိဟရမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။ ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့တွင်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။

ပဌမံ စွာ။ ဂါမတော၊ ရှာဉ္စိ^၁။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ပြီး၍။ ပဋိက္ကမတိ၊ ပြန်လာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာသနာနိ၊ နေရာအခင်းတို့ကို။ ပညပေတိ၊ ခင်း၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၎င်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးရေကို၎င်း။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ အဝက္ကာရပါတိ၊ ဆွမ်းပိုထည့်ရန်ခွက်ကို။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ ယော၊ သည်။ ပစ္စွာ၊ နောက်မှ။ ဂါမတော၊ မှ။ ပိဏ္ဏာယ၊ ၍။ ပဋိက္ကမတိ၊ ၍။ ဘတ္တဝါဝသေသော၊ စားပြီး၍ ချန်ထားအပ်သော ဆွမ်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ သစေ အာကခံတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ နောစေအာကခံတိ၊ အကယ်၍ အလိုမရှိအံ့။ အပ္ပဟရိတေဝါ၊ စိမ်းသော မြက်သစ်ပင် မရှိရာ၌မူလည်း။ ဆဇ္ဇေတိ၊ စွန့်ပစ်၏။ အပ္ပါဏကော၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ ရေ၌မူလည်း။ သြပိလာပေတိ၊ မျှောပစ်၏။ သော၊ ထိုနောက် ရဟန်းသည်။ အာသနာနိ၊ နေရာအခင်းတို့ကို။ ပဋိသာမေတိ၊ သိမှီး၏။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို၎င်း။ ပရိဘောဇနီယံ၊ သုံးရေကို၎င်း။ ပဋိသာမေတိ၊ ၍။ အဝက္ကာရပါတိ၊ ဆွမ်းပို ထည့်ရန်ခွက်ကို။ ပဋိသာမေတိ၊ ၍။ ဘတ္တဂံ၊ ဆွမ်းစားကျောင်းကို^၂။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ တံမျက်လှည်း၏။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ပါနီယသဋ္ဌဝါ၊ သောက်ရေအိုးကို၎င်း။ ပရိဘောဇနီယသဋ္ဌဝါ၊ သုံးရေအိုးကို၎င်း။ ဝစ္စသဋ္ဌဝါ၊ သန့်သက်အိုးကို၎င်း။ ရိတ္တံတုတ္ထံ၊ အချည်းနှီး ရေမရှိသည်ကို^၃။ ပဿတိ၊ ၍။ သော၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊ တည်ထား၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဝိသယံ၊ မ-ရန် မစွမ်းနိုင်သော လေးလံသော ဝတ္ထုသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဟတ္ထဝိကာရေန၊ လက်ယပ်သဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ အဖော်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ သိစေ (ခေါ်)၍။ ဟတ္ထဝိလသံကေန၊ လက်ချင်းယှက်သဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာပေမ၊ တည်ထားကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုမချီ-မကြွနိုင်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝါစံ၊ ကို။ နတေဝ ဘိန္နာမ၊ မမြှက်ဆိုကုန်။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဉ္စာဟိကံ၊ ငါးရက်တကြိမ်ကျ^၄။ သဗ္ဗရတ္တိကံ၊ တညလုံးလုံး။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်စပ်သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္နိသီဒါမ၊ စည်းဝေး ထိုင်နေကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝေခေါ၊ လျှင်။ ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။

၃၂၀။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အပ္ပမတ္တာနံ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီနံ၊ ၍။ ပဟိတတ္တာနံ၊ ၍။ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ အရိယာ ဖြစ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ် အမြင် အထူးဟု ဆိုအပ်သော။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ ဟိ နော သိယာ၊ အဘယ်ကြောင့် မရဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ယာဝဒေဝါ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အာကခံ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တာဝဒေဝါ၊ လုံး။ ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။

၁။ ပိဏ္ဏာယ ပက္ကမတိတိ ပိဏ္ဏာယ စရိတွာ ပစ္စာဂစ္ဆတိ။ အဋ္ဌကထာ။ ဂါမတောကို ပိဏ္ဏာယ-၌စပ်က ဘုမ္မတ္တ၊ ပဋိက္ကမတိ၌ စပ်လျှင် အပသက္ကတ္တ။
 ၂။ ဘတ္တံ ဂဟန္တိ ဘက္ခန္တ ဝါ တ္ထောတိ ဘတ္တဂံ-နှင့် အညီ သဒ္ဓတ္ထသော်လည်း ပေး။ စာပိုဒ် ၆၀-၌ ပေးခဲ့ပြီ။
 ၃။ ရိတ္တံ-ကား၊ ရေလုံးဝမရှိသော အချည်းနှီး။ တုတ္ထံ-ကား၊ ရေရှိသော်လည်း သောက်သုံး၍ မဖြစ်သော အချည်းနှီး-ဤသို့ထူးသည်ဟု ကြံ။ အဋ္ဌကထာ၌ကား တဿေဝ ဝေဝစနံ-ဟု ဖွင့်၏။
 ၄။ ပဉ္စမေ ပဉ္စမေ အဟနိ ဘဝတိတိ ပဉ္စာဟိကံ၊ ဝိစ္စာ၊ မ-အကြေကြံ။ ဋီကာ။

အယံခေါ၊ ဤပဌမဈာန်သည်သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာနံ၊ ရှိ။ အာတာပီနံ၊ ရှိ။ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယ ဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ ဟုဆိုအပ်သော။ (နော အနက်မဲ့)။ အဓိဂတော၊ အပ်သော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့ လျှောက်တားကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ တေဿ ဝိဟာရဿ၊ ထိုချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်သော ပဌမဈာန်ကို။ သမတိက္ကမာယ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ တေဿ ဝိဟာရဿ၊ ကို။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အညော၊ ပဌမဈာန်မှတစ်ပါးသော။ ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ပ။ အယံ၊ ဤဒုတိယဈာန်သည်။ ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကြကုန်ပြီ။

(ပ-ဒု-တ-စ-ဈာန်နှင့် ပတ်သက်၍ စာပိုဒ် ၂၉၇-ရှု။ အယံ တေဿ အစွဲတို့ကိုလည်း ဒုတိယဈာန်စသည် ဌာနအား လျော်စွာစွဲ။ ကြင်းမခဲပြီ။ ပဉ္စမဈာန်မှစ၍ ပေးအံ့)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤ။ မယံ၊ တို့သည်။ ယာဝဒေဝ၊ လုံး။ အာကင်္ခါမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (ခပ်သိမ်းသော။ အခြင်းအရာအားဖြင့်-ပေးလျှင် သမတိက္ကမာဉ္စပ)။ ရူပသညာနံ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဗ္ဗသညာနံ၊ (ဝတ္ထုနှင့် အာရုံ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော) ရူပဈာန်တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္ထသညာနံ၊ (ပထဝီကသိုဏ်းစသော) အာရုံအမျိုးမျိုး၌ ဖြစ်သော ရူပဈာန်တို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ (ကသိုဏ်း ၉-ပါး တို့တွင် တပါးပါးကို ခွါ၍ ရအပ်သော) ကောင်းကင် ပညတ်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွားများ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေဿ ဝိဟာရဿ၊ ထိုချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်သော အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ပ။ အယံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်သည်။ အညော၊ ရူပဈာန်မှတစ်ပါးသော။ ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုကုန်ပြီ။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ပ။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်၍။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွားများ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ပ။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမာ၊ ရှိ။ ကိဉ္စ၊ စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွားများ၍။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ပ။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ သမတိက္ကမာ၊ ရှိ။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေဿ ဝိဟာရဿ၊ ထိုချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖြစ်သော အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို။ ပ။ အယံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနဈာန်သည်။

၁။ ဝိဂ္ဂဟကို ရူပေ သညာ-ဟု ပြုသော်လည်း ပဓာန ဥပလက္ခဏနည်းအရ ရုပ်၌ သညာကိုသာ မကောက်ဘဲ သညာစေတသိက်နှင့်တကွ ရူပဈာန်စိတ္တပျဉ်း အကုန်ကောက်။ အဋ္ဌကထာ နောက်နည်းအလို ဗဟုဗ္ဗိဟိ ပြု၍ ပထဝီကသိုဏ်းဝန်း စသော ရုပ်တို့ကိုကောက်၊ သလ္လေခသုတ် ၈၂-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။

အညော၊ အာကိဉ္ဇညာယတနုဇ္ဈာန်မှ တပါးသော။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား ဖြေဆိုကုန်ပြီ။

၃၂၉။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သာဓု သာဓုကောင်းစွာ ကောင်းစွာ။ ပ။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ နေဝ သညာ နာသညာယတနံ၊ကို။ သမတိက္ကမ္မာ၊၍။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာ၏ ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဗ္ဗာ၊ ၍။ ဝိဟာရမ၊ ကုန်၏။ ပညာယ စ၊မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိသာ၊ သစ္စာ ၄-ပါးကို သိမြင်ခြင်းကြောင့်။ နော၊ငါတို့၏။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်။ပရိက္ခိဏာ၊ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေဿ ဝိဟာရဿ၊ ထိုချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော နိရောဓ သမာပတ်ကို။ပ။ အယံ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်သည်။ အညော၊ နေဝသညာနာသညာယတနုဇ္ဈာန်မှ တပါးသော။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမမှာ ဖာသုဝိဟာရ၊ ဤချမ်းသာစွာ နေကြောင်း ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ဥတ္တရိတရံဝါ၊ လွန်သည်ထက် လွန်သည်လည်း ဖြစ်သော။ပဏိတတရံ ဝါ၊မြတ်သည်ထက် မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းကို။ န သမနုပဿာမ၊ မမြင်ပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား ဖြေဆို ကုန်ပြီ။ပ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။

၃၃၀။ (အထခေါ-မှ ပဏ္ဏာမိ-တိုင်အောင် စာပိုဒ် ၂၇၉-ကို မှီး၍ ပေး)။ အထ ခေါ၊ ဌ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အနုသံယာယိတွာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၍ ၂။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လာခဲ့ကြ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓါကို။ “အာယသ္မတော အနုရုဒ္ဓဿ၊အား။ မယံ၊တို့သည်။ ဣမာသဉ္စ ဣမာသဉ္စ ဝိဟာရသမာပတ္တိနံ၊ ဤမည် ဤမည်သော ချမ်းသာစွာနေကြောင်း (လောကီ လောကုတ်)သမာပတ်တို့ကို။ လာဘိနောတိ၊ ရခြင်းရှိပါကုန်၏ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ မယံ၊ တပည့်တော် တို့သည်။ အာရောစိမှ ကံ နှ၊ ပြောကြားဘူးပါကုန်သလော။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ နော၊တို့၏။ ယာဝအာသဝါနံ ခယာ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်။ ပကာသေတိတိ၊ ဖော်ပြတိ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ယံ အနက်မဲ့)။ အာယသ္မန္တော၊တို့သည်။ မေ၊အား။မယံ၊တို့သည်။ ဣမာသဉ္စ ဣမာသဉ္စ ဝိဟာရသမာပတ္တိနံ၊ တို့ကို။ လာဘိနောတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ န အာရောစေသုံ၊ မလျှောက်ထားဘူးကုန်။ အပိစ၊လည်း။ အာယသ္မန္တနံ၊တို့၏။ စေတော၊စိတ်ကို။မေ၊၏။စေတသာ၊

၁။ ဝေဒနာသညာ၏ ချုပ်ရာဟု ဆိုသော်လည်း သညာသဟိတ ဝေဒနာသဟိတ သဗ္ဗစိတ္တစေတသိက၏ ချုပ်ရာကိုယူ။ အထူးအားဖြင့် ဤအရာ၌သညာဝေဒနာသဟိတဇ္ဈာန်စိတ္တပျာဒိ ဖိုလ်စိတ္တပျာဒိ၏ ချုပ်ရာကိုယူ။
၂။ အနုသံယာယိတွာ ပဋိနိဝတ္တိတွာ-တို့၏ ကတ္တားကား ၃-ခု၊ အဝေါစုံ-၏ ကတ္တားကား ၂-ခု ဖြစ်ရကား ပုရိသော သပ္ပံ ပိတွာ ဗလံ ဟောတိ-ကဲ့သို့လည်း ကတ္တား လုံးလုံးလျားလျားမပြား၊ အဟံ အဘိဝါဒိယ ဘာသိသံ- ကဲ့သို့လည်း ကတ္တား မတူတတ်။ နိဿယဟောင်း၌လည်း အနုသံယာယိ-ဟု အာချာတ် ကြိယာဖြင့် ရှိ၏။ မြန်မာပြန် ဟောင်း၌လည်း အစဉ် လိုက်ကြလေဟု အာချာတ်ကြိယာ အနေဖြင့် ပြန်ဆိုသည်။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာလည်း ပါဠိချင်း မတူကြ။ သို့ဖြစ်၍ ဤပါဠိသွား ဝါကျအနေအထားသည် ဘဂဝန္တံ အနုသံယာယိတွာ တတော ပဋိနိဝတ္တိ သု၊ အထခေါ အာယသ္မာ စ နန္ဒိယော အာယသ္မာ စ ကိမိလော အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ တေဒဝေါစုံ-ဟု ရှိလျှင် ကတ္တားလည်း အသီးသီး ကြိယာလည်း အသီးသီး ဖြစ်ရကား ယုံမှားမဲ့ ဖြစ်ရ၏။
၃။ အနုသာဝေတွာတိ အနုပဂမနဝသေန သမ္ပဒေဝ အာရောစေတွာ-ဟူသော ဋီကာအလို အနုသာဝေတွာ-ကို ကြားစေကုန်၍။ ဝါ၊ လျှောက်ထားကြကုန်၍-ဟု ပေး။

ဖြင့်။ ပရိစ္ဆာပိုင်းခြား၍။ “ဣမေ အာယသ္မန္တော တို့သည်။ ဣမာသဉ္စ ဣမာသဉ္စ ဝိဟာရသမာပတ္တိနံ၊ တို့ကို။ လာဘီနော၊ ကုန်၏။ ဣတိ သို့။ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဒေဝတာပိ၊ တို့သည်လည်း။ မေ အား။ ဣမာသဉ္စ။ပ။ လာဘီနောတိ”ဟူ၍။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တမေနံ ပဉ္စ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဘိပုဋ္ဌေန၊ မေးမြန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ (မယာအနုရုဒ္ဓေန၊ သည်။) ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၃၁။ အထခေါ၊၌။ ပရဇနော၊ ပရဇနမည်သော။ ဒီဃော ယက္ခော၊ ဒီဃနတ်မင်းသည်။ပ။ ဧကမန္တံ၊ တနေရာ၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ ပရဇနော၊မည်သော။ ဒီဃောယက္ခော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သော။ တထာဂတော၊သည်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ နန္ဒိယော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ ကိမိလော၊ စ၊ သည်၎င်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ကုလပုတ္တာ စ၊ တို့သည်လည်း။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ဇား။ (အယံ၊ဤဘုရားရဟန္တာရှိရာအရပ်၌ နေရခြင်းသည်။ တံဝသန္တိနံ၊ ထိုအရပ်၌ နေကုန်သော။) ဝဇ္ဇိနံ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားတို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ (တံဝသန္တိယာ၊ ထိုအရပ်၌ နေသော။) ဝဇ္ဇိပဇာယ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသား လူအများ၏။ သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာလှလှ ရအပ်သောလာဘ်တို့ ပေတည်း”ဟူသော ၁။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

ပရဇနဿ၊ သော။ ဒီဃဿ ယက္ခဿ၊ ၏။ သဒ္ဓံ၊ ပြောဆိုသံကို။ သုတံ၊ ကြားရ၍ ။ ဘုမ္မာ ဒေဝါ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်။ လာဘာဝတ။ပ။ ကိမိလောတိ၊ ဟူသော။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အနုဿာ ဝေသံ၊ တဆင့်ကြားသိစေကုန်ပြီ။ပ။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ အာယသ္မန္တော၊တို့သည်။ တေန ခဏေန၊ ထိုတခဏခြင်းဖြင့်။ တေန လယေန၊ ထိုတလယခြင်းဖြင့်။ တေန မုဟုတ္တေန၊ ထိုတမုဟုတ်ခြင်း ဖြင့်။ ယာဝဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ဝိဒိတာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်။ အဟေသံ၊ကုန်ပြီ။

ဒီဃ၊ဃ။ တေံ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝံ၊ မှန်၏။ပ။ ဒီဃ၊ဃ။ ယသ္မာပိ ကုလာ၊ အကြင်အမျိုးမှ လည်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တာ၊ ဤအမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ တံပိကုလံ၊ ထိုအမျိုးသည် လည်း။ တယော၊ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တော၊ တို့ကို။ ပသန္တိတ္ထံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ စေ အနုဿရေယျ၊ အကယ်၍ အဖန်ဖန် အောက်မေ့ငြားအံ့။ ဧဝံ၊သော်။ တဿပိ ကုလဿ၊ ၏လည်း။ ဒီဃရတ္ထံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏ ၂။ ဒီဃ၊ ဃ။ ယသ္မာပိ ကုလပရိဝုဇ္ဇာ၊ အကြင်အမျိုးအဆက်မှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ

၁။ အဋ္ဌကထာအတိုင်း ပေးနိုင်လျှင် ကောင်း၏။ သို့သော် ပါဠိသေသတေ ရှုပ်ပွေနေမည်စိုး၍ ချုံးပေးလိုက် သည်။ အယံနှင့် လာဘာ ဝုဏ်ကဲ့ သော်လည်း ဝိဘတ်တူက ပေးနိုင်သည်သာ။ တနည်းအားဖြင့် ယတ္ထ၊ အကြင် အရပ်၌။ပ။ ဝိရဟတိ၊ ၏။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ သည်။ တေသံ ဝဇ္ဇိနံ၊ ထိုဝဇ္ဇိတိုင်းတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ တည်း။ ဝဇ္ဇိပဇာယ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသူတိုင်းသား လူအများ၏။ လာဘာ၊ တို့တည်း။ ဟု သော်လည်း ပေးလေ။ ။ဤ နောက်နည်း အလို အနိယတ်ကလည်း ဌာန၊ တေသံ ဝဇ္ဇိနံ၊ အရလည်းဌာန အစွဲတူသည့်ပြင် ပါဠိသေသလည်း နည်း ၏။ ဝဇ္ဇိပဇာယနှင့် အရကဲ့သော်လည်း ဝဇ္ဇိနံ၊ ငဲ့၍ အနိယတ် ဝါကျ၌ ယတ္ထ ဟု ရှိသည်။ ဝဇ္ဇိနံ အရ ဒီကာအလို ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဖွင့်ဆိုသည်ကား ဥပစာရ စကားဟု ကြံ။

၂။ ဤ၌ အဿ-၏ ကတ္တား သီးခြားမပါ၊ တဿ ကုလဿ-ဟူသော သမ္ပန်သည်ပင် တံကုလံ-ဟု ကတ္တား ဖြစ်နိုင်သည်။

ဂါမာ၊ အကြင်ရွာမှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ နိဂမာ၊အကြင်နိဂုံးမှလည်း။ပ။ ယသ္မာပိ နဂရာ၊ အကြင်မြို့မှလည်း။ ယသ္မာပိ ဇနပဒါ၊ အကြင်ဇနပုဒ်မှလည်း။ပ။ ဒိဃာဃ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယာပိ၊ မင်းမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဗြာဟ္မဏာပိ၊ ပုံဏားမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဝဿာပိ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ သုဒ္ဓါပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးတို့သည်လည်း။ပ။ ဒိဃာဃ။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကော၊ ဝသဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့် တကွသော။ လောကောပိ၊ သြကာသလောကသည်လည်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏီ၊ ရဟန်းပုံဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာ၊ သမ္ပတိ နတ်ဟူသော မင်းကြွင်းသော လူနှင့် တကွသော။ ပဇာပိ၊ သတ္တလောကသည်လည်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တေတို့ကို။ ပသန္တစိတ္တာ၊ ကုန်၍။ စေ အနုဿရေယျ၊ ငြားအံ့။ ဧဝံ၊ သော်။ သဒေဝကဿ၊ သော။ပ။ လောကဿပိ၊ ၎င်းလည်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော။ ပဇာယပိ၊ ၎င်းလည်း။ ဒိဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ အဿ၊ ၎င်း။ ဒိဃာဃ။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ တယော၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ အစီးအပွားအလို့ငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ လောကာနုကမ္မာယ၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာ အလို့ငှါ။ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့ကို။ ပဿ၊ ရှုကြည့်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမခဝါ။ပ။ အဘိနန္ဒိ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံသော။စူဠဂေါသိင်္ဂံသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-မဟာဂေါသိင်္ဂံသုတ်

၃၃၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂေါသိင်္ဂံသာလဝနဒါယေ၊ ဤ။ သမ္ပဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ အဘိညာတေဟိ၊ အဘိညာတေဟိ၊ ထင်ရှားကျော်စော-ထင်ရှားကျော်စောကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့နှင့်။ အာယသ္မတာ စ သာရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်၎င်း။ပ။ အာယသ္မတာ စ အာနန္ဒေန၊ ၎င်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ အဘိညာတေဟိ၊ အဘိညာတေဟိ၊ ကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ ကုန်သော။ ထေရေဟိ စ၊ တို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။

အထ ခေါ၊ ဤ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။ “အာဝုသော ကဿပ၊ ငါရှင်ကဿပ။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်စို့။ ယေန၊ ဤ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ တေန၊ သို့။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ပ။ ပစ္စယောသိ၊ ရှေးရှုနာယူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဤ။ အာယသ္မာစ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်၎င်း။ပ။ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို၎င်း။ပ။ ယေန၊ ဤ။ပ။ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်သည်တို့ကို။ အဒ္ဓာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ၊ အရှင်ရေဝတကို။ “အာဝုသော ရေဝတ၊ ငါရှင်ရေဝတ။ အမူ သပ္ပရိသာ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ယေန၊ ဤ။ပ။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ချဉ်းကပ်ကြပါကုန်ပြီ။

အာဝုသော ရေဝတ၊ တ။ အာယာမ၊ ကုန်စွံ။ပ။ ဥပသကံမိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ” ဟူသော။ ဧတံ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရေဝတော။ သည်။ပ။ ဥပသကံမိ သု၊ ကုန်ပြီ။

၃၃၃။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ စ၊ ကို၎င်း။ အာယသ္မန္တံ အာနန္တံ စ၊ ကို၎င်း။ ဒုရတောဝ၊ မုသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ ကြွလာသည်တို့ကို။ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနာရံ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္တံ၊ ကို။ “အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ တေ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ ဥပဋ္ဌာကဿ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ သန္တိကာဝစရဿ၊ အနီး၌နေသော။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ဧ (ကြွလာခြင်းသည်)။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းတည်း။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ န္ဓာ။ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနံ၊ ဂေါသိင်္ဂအကြောင်းတောသည်။ ရမဏိယံ၊ မွေ့လျော် ဖွယ်ကောင်း၏။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ဒေါသိနာ၊ အပြစ်ကင်း၏။ သာလာ၊ အကြောင်းပင်တို့သည်။ သဗ္ဗဖာလိဖုလ္လာ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဂန္ဓာ မညေ၊ အနံ့တို့ကဲ့သို့။ သမ္ပန္နိ၊ ထက်ဝန်းကျင်လှိုင်ကုန်၏။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ န္ဓာ။ ကထံရူပေန၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂေါသိင်္ဂသာလဝနံ၊ သည်။ သောဘေယျာတိ၊ တင့်တယ်နိုင်ရာသနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသော ကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ (များစွာကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်-ဟု ပေးလျှင် ဗဟုကို သုခာတ်၌ စပ်)။ ။ သုတဓရော၊ ကြားအပ်ပြီးသောတရားကို ဆောင်သည်။ သုတသန္တိ စယော၊ စုပေါင်းအပ်ပြီးသော ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ယေ တေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အာဒိကလျာဏာ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ မဇ္ဈေကလျာဏာ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ပရိယောသာနကလျာဏာ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိကုန်၏။ သာတ္ထာ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗျဉ္ဇနာ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဧဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်း ကျင်မှ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင် သန်ရှင်းသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ အဘိဝဒန္တိ၊ ညွှန်ပြကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ တထာရူပါ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဗဟုဿုတော၊ များစွာကြားနာအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဓတာ၊ ဆောင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ပရိစိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီးကုန်သည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်ဖန်ရှုအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပုဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်းအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စတဿန္တံ၊ ကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့အား။ ပရိမဏ္ဍလေဟိ၊ အကွရာပြည့်စုံပြီပြင်ကုန်သော ။ အနုပ္ပဗန္ဓေဟိ၊ အစဉ်မပြတ်ကုန်သော။ ပဒဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ပုဒ်ဗျည်းတို့ဖြင့်။ အနုသယသမုဏ္ဍိတာယ၊ အနုသယတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဧ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာဖြေဆိုပြီ။

၃၃၄။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဖြေဆို လျှောက်ထားအပ်သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ၊ ကို။ “အာဝုသော ရေဝတ၊ တ။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ယထာသကံ

၁။ လက်ရှိ ပါဠိ အဋ္ဌကထာကို ရှု၍ ပေးလိုက်သည်။ မြန်မာပြန် နိဿယဟောင်းတို့လည်း အလားတူ ရှိ၏။ သဒ္ဓါနှင့်အနက် တခြားစီ ဖြစ်နေ၏။ ပရိမဏ္ဍိတေဟိ-ဟု ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌ ရှိမှုကောင်းစွာ။ ထက်ဝန်းကျင် တန်ဆာ ဆင်အပ်ကုန်သော-ဟု အဋ္ဌကထာ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ကြံ။

ပဋိဘာနံ၊ မိမိညာဏ်အမြင်အတိုင်း။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဖြေဆိုရာ၌။ ဒါနိ၊ ဌ။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ ရေဝတံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးကုန်၏။ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ရာသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋိသလ္လာနာရာမော၊ တယောက်တည်း ကိန်းခြင်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်း (ဖလသမာပတ်) ရှိသည်။ ပဋိသလ္လာနာရတော၊ တယောက်တည်းကိန်းခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏။ စေတောသမထံအနု၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏။ အနိရာကတဇ္ဈာနော၊ မတားမြစ်အပ်သော ဈာန်ရှိ၏။ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊၏။ သုညာဂါရာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း (သမထ ဝိပဿနာ) တို့ကို။ ဗြူဟေတာ၊ပွားစေတတ်၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်ရေဝဘ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၅။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ ကို။ “အာဝု သော အနုရုဒ္ဓံ၊ ဒွါ။ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ရာသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တ မာနုသကေန၊ လူတို့မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်။ လောကာနံ၊ လောကဓာတ်တို့၏။ သဟယံ၊ တထောင်ကို။ ဝေါလောကေဘိ၊ ကြည့်ရှု၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။ ဥပရိပါသာဒ ဝရဂတော၊ မြတ်သောပြာသာဒ ထက်သို့ တက်လျက်။ နေမိမဏ္ဍလာနံ၊ အကွပ်အဝန်းတို့၏။ သဟယံ၊ တထောင်ကို။ ဝေါလောကေယျ သေယျထာပိ၊ ကြည့်ရှုရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၆။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။ “အာဝုသော ကဿပ၊ပ။ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ရာသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ ဣဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အတ္တနာ စ၊ မိမိသည်လည်း။ အာရညိကော၊ တော၌ နေလေ့ရှိ သည်။ (အာရညကင်စုတင်ဆောင်သည် ဟူလို)။ အာရညိကတ္တဿစ၊ တော၌နေလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏ လည်း။ (ဝဏ္ဏဝါဒီဝယ် ဝဏ္ဏပုဒ်တစိတ်၌စပ်)။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တနာစ၊သည်လည်း။ ပိဏ္ဏပါတိကော၊ဆွမ်းခံလေ့ရှိသည်။ ပိဏ္ဏပါတိကတ္တဿ စ၊ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူ စုတင်ဆောင်သည်။ ပံသုကူလိကတ္တဿစ၊ ပံသုကူစုတင်ဆောင် အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ တေစိဝရိကော၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို ဆောင်လေ့ရှိသည်။ တေစိဝရိကတ္တဿစ၊ သင်္ကန်း သုံးထည်ဆောင် အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တ နာစ၊ သည်လည်း။ အပ္ပိစ္ဆော၊ ကင်းသော အလိုရမ္မက်ရှိသည်။ အပ္ပိစ္ဆတာယစ၊ အလိုရမ္မက်ကင်းသူ အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲ လွယ်သည်။ သန္တုဋ္ဌိယာစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာစ၊ သည်လည်း။ ပဝိဝိဒတ္တာ၊ ကင်းဆိတ်သည်။ ပဝိဝေကဿစ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာ စ၊သည်လည်း။ အသံသဋ္ဌော၊မရောနှောသည်။ အသံသဂ္ဂဿ စ၊ မရောနှောခြင်း ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တနာ စ၊သည်လည်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားတက်သော လုံ့လရှိသည်။ ဝီရိယာရမ္မဿစ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ အားထုတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ ဟောတိ၊

၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သီလသမ္ပဒါယစ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီသည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ သမာဓိသမ္ပန္နော၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သမာဓိသမ္ပဒါယစ၊ ၎င်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီသည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ပညာသမ္ပဒါယစ၊ ၎င်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီသည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နော၊ ဝိမုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဝိမုတ္တိသမ္ပဒါယစ၊ ဝိမုတ္တိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီသည်။ ဟောတိ၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်း။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပဒါယ စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီသည်။ ဟောတိ၏။ ပ။ သောဘေယျ၊ ရုဏ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်မဟာကဿပ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၇။ ဝေ ဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မောဂ္ဂုလ္လာနံ၊ ကို။ “အာဝုသော မောဂ္ဂုလ္လာနုလ္လာနံ။ ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ရုဏ်” ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော သာရိပုတ္တော၊ ရုဏ်။ ဣဓ၊ ဤ။ ဒွေ၊ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဘိဓမ္မကထံ၊ အဘိဓမ္မာစကားကို။ ကထေန္တိ၊ ပြောကုန်၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့သည်။ အညမည၊ အချင်းချင်း။ ပဉ္စ၊ အမေးကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ပုဋ္ဌာ၊ အမေးခံရကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ပဉ္စ၊ အမေးကို။ ဝိဿဇေန္တိ၊ ဖြေဆိုကုန်၏။ နော စ သံသာဒေန္တိ၊ မပင်ပန်းစေကုန်။ (သံပုဗ္ဗ-သဒဓာတ်+ဏေ+အန္တိ၊ အတ္တကိလမနတ္ထ)။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဓမ္မိ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ကထာစ၊ စကားသည်လည်း။ ပဝတ္တိနိ၊ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တော၊ ရုဏ်။ ပ။ သောဘေယျ၊ ရုဏ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်မောဂ္ဂုလ္လာနံ ဖြေဆိုပြီ။

၃၃၈။ အထ ခေါ၊ ဤ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂုလ္လာနော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တော၊ ရုဏ်။ ပ။ သောဘေယျာတိ၊ ရုဏ်” ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂုလ္လာနုလ္လာနံ။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝသံ၊ မိမိအလိုအတိုင်း။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်။ နော စ ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယာယ ဝိဟာရသမာပတ္တိယာ၊ အကြင်နေကြောင်း ဖြစ်သော သမာပတ်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ ဝိဟရိတံ၊ နေခြင်းငှါ။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏။ တာယ ဝိဟာရသမာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ဤ။ ဝိဟရတိ၏။ ပ။ မဇ္ဈန္ဒိကသမယံ၊ မှန်းတည့် အခါ၌။ ပ။ သာယနသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပ။ အာဝုသော မောဂ္ဂုလ္လာနု လ္လာနံ။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ရညော ဝါ၊ မင်း၏၎င်း။ ရဇမဟာမတ္တဿ ဝါ၊ မင်း၏ အမတ်ကြီး၏၎င်း။ ဒုဿကရဏှကော၊ ပုဆိုးကြပ်သည်။ နာနာရတ္တာနံ၊ အမျိုးမျိုးဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဒုဿာနံ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ ပူရော၊ ပြည့်သည်။ အဿ၊ ရုဏ်။ သော၊ ထိုမင်း၊ မင်းအမတ်ကြီးသည်။ ယညဒေဝ ဒုဿယုဂံ၊ အကြင်အကြင်ပုဆိုး အစုံကို။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ဤ။ ပါရုပိတံ၊ ဝတ်ရုံခြင်းငှါ။ အာကင်္ခယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ တံတဒေဝဒုဿယုဂံ၊ ထိုထိုပုဆိုးအစုံကို။ ပ။ သာယနသမယံ၊ ဤ။ ပါရုပေယျ၊ ဝတ်ရုံရာ၏။ အာဝုသော

၁။ တံတဒေဝ ဒုဿယုဂံ၊ ကို။ သာယနသမယံ၊ ကို။ ပါရုပေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဤသို့ ပါရုပေယျကြိယာနှင့် တွဲ၍ သော်လည်း သေယျထာပိကို ယောဇနာ။

မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဖြေဆိုပြီ။

၃၃၉။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ တေအာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ “အာဝုသော၊ တို့။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အမေဟိ၊ တို့သည်။ ယထာသကံ ပဋိဘာနံ၊ မိမိတို့ထင်မြင်ချက်အတိုင်း။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။” အာဝုသော၊ တို့။ အာယာမ၊ လာသွား ကုန်စို့။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဥပသကံ မိဘာ၊၍။ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော။ အား။ အာရောစေဿာမ၊ လျှောက်ထား ကုန်အံ့။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရိ သတိ၊ ဖြေဆိုလတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ။ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဿာမာတိ၊ မှတ်သားသော အားဖြင့် ဆောင်ထားကုန်အံ့” ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ပ။ သောဘေ- ယျာတိ၊ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာသည်သာလျှင်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသော်။ ဗျာကရေ ယျ၊ ဖြေဆိုသည်မည်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆို အပ်ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ သော၊ ထိုအာနန္ဒာသည်။ပ။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူပြီ။

(၃၄၀။ ၃၄၁။ ၃၄၂။ ၃၄၃။ ၃၄၄။ မထူးပြီ။ ရှေးနည်းမိုး၍ပေးလေ။ အဇ္ဈတ္တံ စေတော သမထမနုယုတ္တော- စသည်ကိုလည်း ၃၃၄-စာပိုဒ်၌ ပေးခဲ့ပြီ)။

၃၄၅။ ဧဝံ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ (အဖြေသည်)။ သုဘာသိတံနူတိ၊ ကောင်းစွာဖြေဆို အပ်သော အဖြေပါနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ (အဖြေသည်)။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းကြောင်းဖြင့်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဖြေဆိုအပ်သော အဖြေချည်းတည်း။ (တေန တေန ကာရဏေန သုဘာသိတမေဝ။ အဋ္ဌကထာ)။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ “ကထံရူပေန၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ဖြင့်။ ဂေါသိဂံ သာလဝနံ၊ သည်။ သောဘေယျာတိ၊ တင့်တယ်ရာသနည်း” ဟူသော။ (ဣတိ၊ ကြေ)။ မမ၊ ငါဘုရား၏ (စကားကို)။ သုဏာထ၊ (သင်တို့) နားထောင်ကြကုန်လော့။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဏပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲလတ်သော်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ မေ၊

၁။ ရိုးရာအတိုင်း ပေးလိုက်သည်။ ယထာသကံ၊ မိမိအယူအဆအားလျော်စွာ။ ပဋိဘာနံ၊ ထင်မြင်ချက်ကို။ ဗျာကတံ၊ ထင်စွာပြုအပ်ပြီ-ဟု ဤသို့သော်လည်း ယထာသကံ-ကို ကြိယာဝိသေသန၊ ပဋိဘာနံ-ကို ဗျာကတံ-၏ ကံအဖြစ်ဖြင့် ကြံ၍ပေး။

၂။ ယထာ အာနန္ဒော။ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ဧဝံဗျာကတံ၊ အာနန္ဒေန အတ္တနော အနုစ္ဆဝိကမေဝ အဇ္ဈာ- သယာနုရူပမေဝ ဗျာကတန္တံ အတ္တော။ အဋ္ဌကထာ။

ငါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ န ဝိမုစ္စိဿတိ၊ မလွတ်မြောက်လတ္တံ့။ တာဝ၊ လောက်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပလ္လက္ခံ၊ ဤထက်ဝယ်ပလ္လင်ကို။ န ဘိန္ဒိဿာမိတိ၊ မဖျက်အံ့”ဟု။ ပလ္လက္ခံ၊ ကို။ အာဘုဇိတံ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်း ကိုယ်ကို။ ဥဇ္ဇံ၊ ပြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ နိဿိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏။ သာရိပုတ္တံ၊ ရာ။ ဝေဇ္ဇပေန၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ဂေါသိဂံသာလဝနံ၊ သည်။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုအပ်သော အားဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါ စ။ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)။

ဒုတိယံ သော။ မဟာဂေါသိဂံသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဂေါပါလကသုတ်

၃၄၆။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ ပစ္စယောသု-ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကော-ဒသဟိ၊ တဆယ့်တပါးကုန်သော။ အဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဂေါဂဏံ၊ နွားအပေါင်းကို။ ပရိဟရိတံ၊ ထိန်းသိမ်းခြင်းငှါ။ ဖာတိံ၊ တိုးပွားအောင်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ကတမေဟိ ကောဒသဟိ၊ အဘယ်တဆယ့်တပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဂေါပါလကော၊ သည်။ ရူပည၊ ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်ကို (အဆင်း၊ အရေအတွက်အားဖြင့်) သိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ဝဏ္ဏတော ဝါ၊ ဂဏတော

၁။ ဤပါဠိနှင့် ယထာရူပေန ဘိက္ခုနာ။ပ။ ဝိမုစ္စိဿတိ-ဟု အနိယတ် ဝါကျရှိ၏။ ဤအနိယတ်ဝါကျ၏ ပဓာနကြိယာလည်း သောဘေယျ၊ ဝေဇ္ဇပေန ဝါကျကို နိယတ်ဝါကျဟုအံ့။ ၎င်းဝေဇ္ဇပေန-ဟူသော နိယတ်ဝါကျ၏ ပဓာနလည်း သောဘေယျ၊ ဤသို့ ကြိယာချင်း တူနေသောကြောင့် အကြင်သို့ သဘောရှိသော ရဟန်းဖြင့် ဂေါသိဂံ-သာလဝနံသည် တင့်တယ်ရာ၏။ ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းဖြင့် ဂေါသိဂံသာလဝနံသည် တင့်တယ်ရာ၏ဟူသော အဓိပ္ပါယ်မဲ့ အနက်ထွက်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ယထာရူပေန ဝါကျနှင့် ဝေဇ္ဇပေန-ဝါကျသည် နိယတ် အနိယတ်တစုံ မဟုတ်နိုင်။

ရှေ့စာပိုဒ် ၃၃၃-စသည်၌ ကထံရူပေန အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ကထံရူပေန အာဝုသော ရေတ-စသည်ဖြင့် မေး၍ ၎င်းအမေးကို အသီးသီး ဖြေဆိုခဲ့၏။ ၎င်းအမေးအဖြေအားလုံးကို ခြုံ၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ကဿနုခေါ ဘန္ဓေ သုဘာသိတံ-ဟု ဘုရား၏ ထင်မြင်ချက်ကို မေးလျှောက်သည်။ ၎င်းရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ကဿနုခေါ-စသော မေးခွန်း၌ ကထံ ရူပေန-ဟု မသုံးနှုန်းသော်လည်း မူလဖြစ်သော ပြဿနာအကျယ်၌ ကထံ ရူပေန-ဟု သုံးနှုန်းခဲ့သည်အားလျော်စွာ ၎င်း ကဿနုခေါ-ဟူသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အမေးကို ဖြေဆိုရာ၌ အဖြေလည်း တိကျ မူလပြဿနာလည်း ပေါ်လွင်စေရန် ဘုရားရှင်သည် အပိစ မမ သုဏာထ ကထံ ရူပေန ဘိက္ခုနာ ဂေါသိဂံသာလဝနံ သောဘေယျ၊ ဂေါသိဂံ အကြိုင်းတောသည် ဘယ်လိုရဟန်းမျိုးဖြင့် တင့်တယ်နိုင်သည်ဆိုသော ငါဘုရား၏ထင်မြင်ချက် စကားကိုလည်း သင်တို့ နားထောင်ကြကုန်ဦးလော့ ဟု စကားပျိုး၍ ဣဒ သာရိပုတ္တ-စသည်ဖြင့် ဖြေဆိုတော်မူသည်။

ဤပြဆိုအပ်ခဲ့သော အကြောင်းများကြောင့်၎င်း နိဿိဒဟောင်းနှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်၌ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာရေး ပါဠိစာမူမဟုတ်။ ကထံ ရူပေန-ဟု ရှိသောကြောင့်၎င်း ကထံ ရူပေန-ဟုသာ ရှိသင့်သည်။ ယထာရူပေန မရှိသင့်။ အကယ်၍ မူရှိတိုင်းပေးလိုက အပိစ၊ သော်လည်း။ ယထာရူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ပ။ သောဘေယျ၊ ရာ၏။ မမ၊ ၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့ ဟု ဤသို့ ယထာရူပေန-၏ နိယတ် တထာရူပံ ဘိက္ခု-ထည့်၍ ပြန်ဆိုလေ။

ဝါ ရှုပ် န ဇာနတ်။အဋ္ဌကထာ)။ လက္ခဏကုသလော၊ အမှတ်အသား၌ လိမ္မာသည်။ န ဟောတိ၊
 ဖြစ်။အာသာဠိကံ၊ယင်ဥကို။ ဟာရေတာ၊ ပယ်ရှားတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝဏံ၊ အနာ
 ကို။ ပဋိစ္စာဒေတာ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓမ္မံ၊ အခိုးအငွေ့ကို။ ကတ္တာ၊ပြုတတ်
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်ကို။ န ဇာနတ်၊ မသိ။ ပီတံ၊သောက်အပ်ပြီး (မသောက်
 အပ်ပြီး)ကို။ န ဇာနတ်၊ မသိ။ (ပီတမ္ပိ၊အပီတမ္ပိ န ဇာနတ်။ အဋ္ဌကထာ)။ ဝီထိံ၊လမ်းကို။
 န ဇာနတ်၊ မသိ။ ဂေါစရကုသလော၊ စားကျက်၌ လိမ္မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အန-
 ဝသေသဒေါဟိ၊ အကြွင်းမဲ့ နို့ညှစ်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ယေ တေ ဥသဘာ၊ အကြင်
 နွားလားတို့သည်။ ဂေါပိတရော၊ နွားဖခင်တို့တည်း။ ဂေါပရိဏာယကာ၊ နွားရွှေ့ဆောင်တို့တည်း။
 တေ၊ ထိုနွားလားကြီးတို့ကို။အတိရေကပူဇာယ၊ ထူးကဲသောပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇေတာ၊ ပူဇော်တတ်
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကောဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ၊ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။
 အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ ဧကောဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။
 သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။
 ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။
 ကတမေဟိ၊ ဧကောဒသဟိ၊ တို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရူပညူ၊
 ရုပ်ကိုသိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ လက္ခဏကုသလော၊ အမှတ်အသား၌ လိမ္မာသည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ပ။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ယေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့တည်း။ ရတ္တညူ၊
 ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို သိကုန်၏။စိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ကုန်၏။ သံဃပီတရော၊သံဃဖခင်
 တို့တည်း။ သံဃပရိဏာယကာ၊ သံဃရွှေ့ဆောင်တို့တည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်း (သက်တော်ရှည်)တို့ကို။
 အတိရေကပူဇာယ၊ဖြင့်။ ပူဇေတာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

၃၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရူပညူ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော။
 ယံ ရှုပ်၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံရှုပ်၊ ကို။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိတိ၊
 မဟာဘုတ်တို့ဟူ၍၎င်း။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ တို့ကို။ ဥပါဒါရူပန္တိစ၊ မှီ၍ဖြစ်သော
 ရုပ်ဟူ၍၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပူဇာနတ်၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေခေါ၊လျှင်။
 ဘိက္ခု၊ သည်။ ရူပညူ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ လက္ခဏကုသလော၊ အမှတ်အသား၌
 လိမ္မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဉ္စ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗာလော၊ လူမိုက်
 သည်။ ကမ္မလက္ခဏော၊ အကုသိုလ်ကံ ဟူသော မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ
 သည် ကမ္မလက္ခဏော၊ ကုသိုလ်ကံဟူသော မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊
 စွာ။ နပူဇာနတ်၊ မသိ။ပ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ အာသာဠိကံ၊ ယင်ဥကို။ ဟာရေတာ၊ ပယ်ရှား
 တတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ် သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဉ္စ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပုန္နံ၊ သော။
 ကာမဝိတက္ကံ၊ ကို။ အဓိဝါသေတိ၊ လက်ခံ၏။ နပူဇာနတ်၊ မစွန့်။န ဝိနောဒေတိ၊မပယ်ဖျောက်။
 န ဗျန္တိကရေတိ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကိုမပြု။အနဘာဝံ၊အဖန်ဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့။န ဂမေ
 တိ၊ မရောက်စေ။ ဥပုန္နံ၊ သော။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟိံ၊ သာဝိတက္ကံ၊ ကို။ပ။ ဥပုန္နုပုန္နော၊

ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပြီးကာမျှကုန်သော။ ပါပကော ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေ ဓမ္မေ တို့ကို။ပ။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၃)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝဏံ၊ အနာကို။ ပဋိစ္စာဒေတာ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ (ဣဓဘိက္ခဝေ- စသည်၌ စာပိုဒ် ၂၉၅-ကို နည်းမိုးပေး)။ ။(၄)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ အခိုးအငွေကို။ ကတ္တာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာသုတံ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသည် အား
လျော်စွာ။ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်ကြားအပ်ပြီးသည် အားလျော်စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်
အားဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒေသေတာ၊ ဟောကြားတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၅)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။
ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟုဿုတာ၊
များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ အာဂတာဂမာ၊ နှုတ်၌လာပြီး အာဂုံ ပါဠိလည်း ရှိကုန်၏။
ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်၏။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်၏။ မာတိကာဓရာ၊
မာတိကာကို ဆောင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သို့။ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဥပသင်္က-
မိတွာ၊ ၍။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ကထံ၊ အသို့နည်း။ ဣဿ၊ ဤစကား၏။
အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်။ ကောတိ၊ အဘယ်နည်း”ဟူ၍။ နပရိပုစ္ဆတိ၊ (ယုံမှားပျောက်ရေး
အတွက်)မမေး။ နပရိပုဉ္စဘိ၊ (ဆွေးနွေးသောအားဖြင့်) မမေး။ (ပရိပုစ္ဆတိနှင့် ပရိပုဉ္စတိ အထူး
ဋီကာရှု)။ တေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဝိဝဋ္ဋေဝေ၊ မပွင့်လင်းသည့် အရာ
ကိုလည်း။ န ဝိဝရန္တိ၊ မဖွင့်ကုန်။ အနုတ္တာနိကတဉ္စ၊ ပေါ်လွင်အောင် မပြုအပ်သေးသည်ကိုလည်း။
နဉ္စတ္တာနိ ကရောန္တိ၊ ပေါ်လွင်အောင် မပြုကုန်။ အနေကဝိဟိတေသု၊ များသော အပြားရှိကုန်
သော။ ကင်္ခါဌာနိယေသု၊ ယုံမှားရာဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသုစ၊ တရားတို့၌လည်း။ ကင်္ခံ၊ ကို။
နပဋိဝိနောဒေန္တိ၊ မပယ်ပျောက်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တိတ္ထံ၊ ကို။
နဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၆)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပီတံ၊ သောက်အပ်ပြီး မသောက်အပ်ပြီးသည်
ကို။ နဇာနာတိ၊ သနည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာဂတပုဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ ဒေသိယမာနေ၊
ဟောတော်မူအပ်သော်။ အတ္ထဝေဒံ၊ အကျိုး၌ သိသောဉာဏ်ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ ဓမ္မဝေဒံ၊
အကြောင်း၌ သိသောဉာဏ်ကို။ နလဘဘိ၊ မရ။ ဓမ္မုပသံဟိတံ၊ တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နလဘဘိ၊ မရ။ပ။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၇)

ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ နဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယံ၊
မြတ်သော။ အဋ္ဌဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပုဇာနာတိ၊ မသိ။
ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ။(၈)

ဘိက္ခဝေတို့။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂေါစရကုသလော၊ စားကျက်၌ လိမ္မာသည်။ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနေ၊လေးပါး

သော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေတို့။ပ။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၉)

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနဝသေသ ဒေါဟီ၊ အကြွင်းမဲ့ နို့ညှစ်လေ့ ရှိသည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဓ၊ ဤ။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော။ ဂဟပတိကာ၊ ဒါယကာတို့သည်။ စိဝရပိဏ္ဍပါတ။ပ။ ပရိက္ခာရေဟိ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏အရံအတား တန်ဆာ အဆောက်အဦဖြစ်သော ဆေးတို့ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဘိဟဋ္ဌ၊ ရှေးရှုဆောင်၍။ (အဘိဟရိတွာ-အဋ္ဌကထာဖွင့်။ တံယာနာ။ မောဂ္ဂလ္လာန်) ပဝါရေန္တိ၊ဖိတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊သည်။ တတြ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့၌။ ပဋိဂ္ဂဟဏာယ၊ ခံယူခြင်း၌။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ။(၁၀)

ဘိက္ခဝေတို့။ကထဉ္စ၊လျှင်။ဘိက္ခု၊သည်။ (ပူဇေတာ ဟောတိ၌ စပ်)။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ သံသပရိဏာယကာ၊ သံသရွှေ့ဆောင်တို့တည်း။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့၌။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ ကာယကမ္ပံ၊ ကာယကံမှုကို။ အာဝိ စေဝ၊ မျက်မှောက်၌၎င်း။ ရဟောစ၊ မျက်ကွယ်၌၎င်း။ န ပစ္စုပဋ္ဌာပေတိ၊ ရှေးရှုမတည်စေ။ပ။ တေ၊ထို ရဟန်းတို့ကို။ အတိရေကပူဇာယ၊ ထူးကဲသော ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပူဇေတာ၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။(၁၁) ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။

၃၄၈။ ၃၄၉။ (ရှေးနှင့်မထူး။ န ပါ-မပါလောက်သာ။ ထူးတော့သည် ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ဘဗ္ဗောတိ၊ ထိုက်၏ဟူသော။ တေံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိ-ပေးမြဲ)။

ထတံယံ၊ သော။ မဟာဂေါပါလကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-စူဠဂေါပါလကသုတ်

၃၅၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ) ။ ဧကံ သမယံ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇိသု၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းတို့၌။ ဥက္ကဓေလော-ယံ၊ ဥက္ကာဓေလမြို့၌။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ၊ထိုနေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဖူးသည်ကား။ မာဂဓကော၊ မဂဓတိုင်းသားဖြစ်သော။ ဒုပ္ပည-ဇာတိကော၊ ပညာမဲ့သော သဘောရှိသော။ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ ဝဿာနံ၊ မိုခ်းလတို့၏။ ပစ္ဆိမေမာသေ၊ နောက်ဆုံးလ၌။ သရဒသမယေ၊ သရဒအခါ၌။ (သီတင်းကျွတ် လဆုတ် ၁-ရက်မှ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်အထိယူ)။ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊၏။ ဩရိမံတိရံ၊ ဤမှာ ဖက်ကမ်းကို။ အသမဝေက္ခိတွာ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍။ ပါရိမတိရံ၊ ထိုမှာဖက်ကမ်းကို။ အသမ ဝေက္ခိတွာ၊ ၍။အတိတ္ထေနဝ၊ ဆိပ်ကမ်း မဟုတ်သဖြင့်သာလျှင်။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ သုဝိဒေဟာနံ၊ သာယာသောဝိဒေဟတိုင်းတို့၏။ ဥတ္တရံတိရံ၊ မြောက်ဖက်ကမ်းသို့။ ပတာရေသိ၊ စတင်ကူးစေပြီ။ (ပသဒ္ဓေါ အာရမ္မတ္ထော။ ဋီကာ)။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထ ခေါ၊၌။ ဂါဝေါ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ

နဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်အလယ်၌။ သောတော၊ ရေအယဉ်၌။ အာမဏ္ဍလိယံ ကရိတော၊ ဝဲလည်၍ ။ တတ္ထေဝ-
 ထိုဝဲ၌သာလျှင်။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိ သု၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ တံ၊
 ထိုအကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊
 အကြောင့်ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုရှေးအတိုင်း (အနက်မဲ့သော်လည်းကြံ)။ မာဂဓကော၊ သော။ ဒုပ္ပည-
 ဇာတိကော၊ သော။ သော ဂေါပါလကော၊ သည်။ ပ။ ပတာရေသိ၊ စတင်ကူစေပြီ။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။
 ယေ မြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဣမဿ လောကဿ၊ ဤ(ခန္ဓာအာယတနဓာတ်) လောက၌။
 အကုသလာ၊ မလိမ္မာကုန်။ ပရဿ လောကဿ၊ တမလ္လနံ (ခန္ဓာအာယတနဓာတ်) လောက၌။
 အကုသလာ၊ မလိမ္မာကုန်။ မာရဓေယျဿ၊ ကိလေသမာရ်၏ တည်ရာ လောကီတရား၌။ အကု-
 သလာ၊ ကုန်။ အမာရဓေယျဿ၊ ကိလေသမာရ်၏တည်ရာ မဟုတ်သော လောကုတ်တရား၌။ အကု-
 သလာ၊ ကုန်။ မစ္စုဓေယျဿ၊ မစ္စုမာရ်၏ တည်ရာလောကီတရား၌။ အကုသလာ၊ ကုန်။ အမစ္စု-
 ဓေယျဿ၊ မစ္စုမာရ်၏ တည်ရာမဟုတ်သော လောကုတ်တရား၌။ အကုသလာ၊ ကုန်။ တေသံ
 ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ (စကားကို)။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သောတဗ္ဗံ၊ နာယူအပ်၏ဟူ၍။
 သဒ္ဓဟာတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်၏ဟူ၍။ မညိဿန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုနာယူ ယုံကြည်ခြင်း
 သည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ အဟိတာဃ၊ အစီး
 အပွားမဲ့ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

၃၅၁။ ဘိက္ခဝေတို့။ ပ။ ပတာရေသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်။ ဂေါပိတရော၊
 ကုန်သော။ ဂေါပရိဏာယကေ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဥသဘော၊ အကြင်နွားလားဥသဘာတို့ကို။ ပဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာ။ ပတာရေသိ၊ စတင်ကူစေပြီ။ (ပါဠိ၌ ဥသဘာ ဂေါပရိဏာယကာ-ဟု ပဌမန္တနှင့် ရှိ၏။
 ဒုတိယန္တရိမှ သင့်သည်)။ တေ၊ တို့သည်။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ သောတံ၊ ရေ
 အယဉ်ကို။ ဆေတော၊ ဖြတ်၍။ သောတ္တိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ပါရံ၊ ထိုဖက်ကမ်းသို့။ အဂမံသု၊
 ရောက်ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဗလဝဂါဝေါ၊ အားကြီး(အားသန်)သော
 နွားတို့ကို။ ဒမ္မဂါဝေါ၊ ဆုံးမသင့်သော (အယူယ်ရှိ) နွားတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနွားကြီး
 နွားလတ်တို့သည်လည်း။ ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ဝစ္ဆတရေ၊
 နွားပိုက်တို့ကို။ ဝစ္ဆတရိယော၊ နွားမတန်းတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနွားပိုက်တို့သည်
 လည်း။ ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ပြင်။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ကိသာဗလကေ၊ ပိန်ကြံ၍
 အားနည်း ကုန်သော။ ဝစ္ဆကေ၊ နို့စို့နွားကလေးတို့ကို။ ပတာရေသိ၊ ပြီ။ တေပိ၊ ထိုနို့စို့နွားကလေး
 တို့သည်လည်း။ ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဘူတပဗ္ဗံ၊ ကား။ တာဝဒေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်။ ဇာတကော၊ မွေးဖွားသော။
 မာတုဂေါရဝကေန၊ အမိနွားမ၏ အော်သံဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝုယုမာနော၊ မျှော(မွေး)
 လိုက်လာသော။ တရုဏကော၊ ငယ်သော။ ဝစ္ဆကော၊ နွားကလေးသည်။ အတ္ထိ၊ ။ သောပိ၊ ထိုနွား

၁။ စန်းဝိုင်းသော အခြင်းအရာရှိသည်ကို ပြု၍-ဟု သဒ္ဓါနက်ပေး။ အာမဏ္ဍလာကာရံ တသ္မိံ ဝိဇ္ဇတိတိ-ဟု
 ပြု။ အာကာရအကြေကြံ။

ကလေးသည်လည်း။ပ။အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။တံ၊ ထိုသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ ကြောင့် နည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဟိ၊ ကြောင့်။တထာ၊ ထိုရှေးအတိုင်း။ (အနက်မဲ့သော်လည်းကြံ)။ မာဂဓ ကော၊သော။ သပ္ပညဇာတိကော၊ ပညာရှိသော သဘောရှိသော။ သော ဂေါပါလကော၊သည်။ပ။ ပတာရေတိ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ (ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်၏။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ-ဟု သမ္ပန်)။

၃၅၂။ ဘိက္ခဝေတို့။ဂေါပိတရော၊ကုန်သော။ဂေါပရိဏာယကာ၊ကုန်သော။ယေ တေ ဥသဘာ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ပ။အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေတေဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်၏။ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်၏။ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ် ရှိကုန်၏။ ကတကရဏိယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ သြဟိတဘာ ရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓာစသော) ဝန်ရှိကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)ရှိကုန်၏။ ပရိက္ခိဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိကုန်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိကုန်၍။ (ယကြေသည်)။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ မာရဿ၊ ခန္ဓမာရ်၏။ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ သောတ္ထိနာ၊ သဖြင့်။ ပါရံ၊ သံသရာ၏ ထိုဖက်ကမ်း (နိဗ္ဗာန်)သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ တေ ဗလဝဂါဝေါ၊ ထိုအားကြီးသော နွားတို့သည်။တေ ဒမ္မဂါဝေါ၊ ထိုဆုံးမသင့် သော နွားတို့သည်။ပ။ အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်အရပ်(ကာမဘုံ)သို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကာ၊ ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေ နေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု ကုန်၏။ တသ္မာ လောကာ၊ထိုဗြဟ္မာပြည်မှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မာ၊ မဆုတ်နစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေတို့။တေ ဝစ္ဆတရာ၊ထိုနွားပိုက်တို့သည်။တာ ဝစ္ဆတရိယော၊ ထိုနွားမတန်းတို့သည်။ပ။ အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ဘိက္ခဝေတို့။ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တိဏ္ဍံ၊သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကြောင့်။ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ တို့၏။ တနုတ္တာ၊ နည်းပါးသည်အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမိတို့သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ သကိ ဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံလောကံ၊ ဤလူပြည်သို့။ အာဂန္တော၊ လာကုန်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ် ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊အဆုံးကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ တေပိ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်လည်း။ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကိသာဗလကာ၊ ပိန်ကြံ့ အားနည်းကုန်သော။ တေဝစ္ဆကာ၊ ထိုနို့စို့နွား ငယ်တို့သည်။ အဂမံသု သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တိဏ္ဍံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ကြောင့်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ

အပါယ်လေးပါးတို့၌ ကျခြင်းသဘောမရှိကုန်သော။ နိယတာ၊ (မဂ္ဂနိယမအားဖြင့်) မြဲကုန်သော။ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မက်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သော။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန် တို့တည်း။ တေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ။

ဘိက္ခဝေတို့။ တာဝဒေဝ၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်။ ဇာတကော၊ မွေးဘားသော။ မာတုဂေါရဝ ကေန၊ အမိနှားမ၏ အော်သံဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝုယုမာနော၊ မျှော(မှေး)၍ လိုက်လာသော။ တရုဏကော၊ ငယ်သော။ သော ဝစ္ဆကော၊ ထိုနှားကလေးသည်။ ပ။ အဂမာသိ သေယျာထာပိ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ယေ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓမ္မာနုသာရိနော၊ ပညာတရားကို အစဉ်အောက်မေ့လေ့ရှိကုန်၏။ သဒ္ဓါနုသာရိနော၊ သဒ္ဓါကို အစဉ်အောက်မေ့လေ့ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ။

ဘိက္ခဝေတို့။ အဟံ ခေါ ပန၊ ငါသည်ကား။ ဣမဿ လောကဿ၊ ဤ(ခန္ဓာအာယတနဓာတ်) လောက၌။ ကုသလော၊ လိမ်မာတော်မူ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တဿ မယံ၊ ထိုငါဘုရား၏(စကားကို)။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သောတဗ္ဗံ၊ နာယူအပ်၏ဟူ၍။ သဒ္ဓဟာတဗ္ဗံ၊ ယုံကြည်အပ်၏ဟူ၍။ မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ တံ၊ ထိုနာယူယုံကြည်ခြင်းသည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဘဝိ ဿတိတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူသော။ တေကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစပြန်သတ်)။ ။

ဘဂဝါသည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားတော်ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝဘ္ဘာရံ၊ သတ္တာသည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော—

ဇာနတာ၊ (အလုံးစုံသော တရားတို့ကို) သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ လောကော၊ ဤ(ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်) လောကကို၎င်း။ ပရောလောကော၊ တမလ္လုန် (ခန္ဓာအာယတနဓာတ်) လောကကို၎င်း။ သုပ္ပကာသိတော၊ ကောင်းစွာပြတော်မူအပ်ပြီ။ မာရေန၊ မစ္စုမာရ်သည်။ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော။ ယဉ္စ၊ အကြင်လောကီတရားကို၎င်း။ မစ္စုနာ၊ မစ္စုမာရ်သည်။ အပ္ပတ္တံ၊ မရောက်အပ်သော။ ယဉ္စ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားကို ၎င်း။ သုပ္ပကာသိတံ၊ အပ်ပြီ။ (ပြန်သတ်)။ ပဇာနတာ၊ သော။ သမ္ပုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံလောကံ၊ ထိုလောကီ လောကုတ်တရားအပေါင်းကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ။ ခေမံ၊ ဘေးကင်းသော။ အမတဒ္ဓါရံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရိယာမဂ်ကို။ ဝိဝဋ္ဌံ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူအပ်ပြီ။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော မာရ်နတ်၏။ သောတံ၊ တဏှာ တည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်တော်မူအပ်ပြီ။ ဝိဒ္ဓတ္တံ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူအပ်ပြီ။ ဝိနဋ္ဌိကတံ၊ မာန ကျူ ကင်းအောင်ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေါတို့။ (တုမေ၊ သင်တို့သည်။) ပါမောဇ္ဇဗဟုလာ၊ များသောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ခေမံ၊ ဘေးကင်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ အတ္ထာတံ၊ ဖြစ်ကုန်လော့ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဣတံ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

•တုတ္ထံ၊ သော။ စူဠဂေါပါလကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စူဠသစ္စကသုတ်

၃၅၃။ (ဝေံ မေ သုတံပေးမြဲ) ။ ။ကေံသမယံ၌။ဘဂဝါ။သည်။ ဝေသာလိယံ၌။မဟာဝနေ၊
 တောကြီး၌။ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ။အထွဋ်ရှိသောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊
 ၌။နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊တက္ကဒ္ဒန်း၏သားဖြစ်သော။ဘဿပုဝါဒကော၊စကားအစဉ်ကို အထူးထူးအပြားပြား
 ပြောဆိုတတ်သော။ ပဏ္ဍိတဝါဒေါ၊ ငါပညာရှိဟု ပြောဆိုတတ်သော။ ဗဟုဇနဿ၊ များစွာသောလူ
 အပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္ပတော၊ ကောင်းသော အယူရှိသသူဟု သမုတ်အပ်သော။ သစ္စကော၊
 သစ္စကသည်။ ဝေသာလိယံ၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုသစ္စကသည်။ ဝေသာလိယံ၌။
 ပရိသတိ၊ပရိသတ်၌။ “ယော၊အကြင်သူသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝါဒေန၊ စကားလမ်းစဉ်ဖြင့်။
 ဝါဒံ၊ အပြစ်သို့။ သမာရဒ္ဓေါ၊ တင်အပ်သည်ရှိသော်” ။ နသကံမေယျ၊ မတုန်လှုပ်ရာ။ နသမ္ပကမေယျ၊
 ပြင်းစွာ မတုန်လှုပ်ရာ။ နသမ္ပဝေဓေယျ၊ ထိုမှ ဤမှ ပြင်းစွာ မတုန်လှုပ်ရာ။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။
 ကစ္ဆေဟိ၊ လက်ကတီးကြားတို့မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။ န မုစ္ဆေယျ၊ မထွက်ကုန်ရာ။ သဿိံ၊
 သံသာ(အ)ထုရှိသော။ ဂဏိံ၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့ အစည်း ရှိသော။ ဂဏာစရိယံ၊ ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်သော။ တံ
 သမဏံဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ တံဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ အဟံ၊သည်။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ အရဟန္တံ၊
 ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊သော။ပဋိဇာနမာနံအပိ၊ဘုရားဟု ဝန်ခံသောသူကို
 သော်လည်း။ အဟံ၊သည်။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ အဟံ၊သည်။ အစေတနံ၊ စိတ်မရှိသော။ ထူဏံပိ၊
 တိုင်ကိုသော်လည်း။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ စေ သမာရဘေယံ၊ အကယ်၍ တင်သည်ဖြစ်အံ့။ သာပိ၊
 ထိုတိုင်သည်လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ သမာရဒ္ဓေါ၊ တင်အပ်သည်ရှိသော်။
 သကံမေယျ၊ တုန်လှုပ်ရာ၏။ သမ္ပကမေယျ၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်ရာ၏။ သမ္ပဝေဓေယျ၊ ထိုမှဤမှတုန်လှုပ်
 ရာ၏။ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်သောသူ၏(တုန်လှုပ်သော အဖြစ်၌)။ ကော ပန ဝါဒေါတိ၊ အဘယ်
 ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း”ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ အထခေါ၊ ၌။
 အာယသ္မာအာယဇိံ၊ အရှင်အာယဇိံသည်။ ပဗ္ဗဏ္ဍသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်
 သင်္ကန်းကို။ အာဒါယာ၍။ ဝေသာလိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဏာယာငါ၊ ပါဝိသိ၊ပြီ။နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။သစ္စကော၊
 သည်။ဝေသာလိယံ၌။ ဇဿံဝိဟာရံ၊ခြေလျင်ရှောက်ခြင်းကို။ အနုစကံမမာနေ၊ထိုရောက် ဤရောက်
 စကြံ ရှောက်လျက်။ အနုဝိစရမာနေ၊ ထိုထို ဤဤ လှည့်လည်လျက်။ ဒုရတောဝါလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊
 သော။ အာယသ္မန္တံ အာယဇိံ၊ ကို။ အဒ္ဓသာခေါ၊ တည်း။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာယဇိံ၊ ကို။
 “ဘော အာယဇိံ၊ ဇိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သာဝကော တို့ကို။ကထံဝိနေတိ၊အဘယ်သို့ ဆုံးမ
 သနည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကေသုတို့၌။ ဗဟုလာ၊ သော။ အနုသာသနိ၊ အဆုံးအမ
 သည်။ ကထံဘာဂါ၊ဘယ်သို့သော အဘို့ရှိသည်။ ပဝတ္တတိတိ၊နည်း” ဟူသော။တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
 အဂ္ဂိဝေဿန၊ အဂ္ဂိဝေဿန။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေတို့။ ရူပံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝေဒနာ၊သည်။
 အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ သညာ၊ သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဝိညာဏံ၊
 သည်။အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ရူပံ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဝေဒနာ၊သည်။ အနတ္တာ၊
 အတ္တမဟုတ်။ သညာ၊ သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ

၁။ သမာရဒ္ဓေါကို အာရောပိတော-ဟု ကာရိတ်ဖွင့် ဖွင့်သည်။ ဝါဒိ-ကား ဤ၌ ဓာတ်ကံ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်
 ဒုတိယန္တဖြင့်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝါဒိ-ဟူသော ဒုတိယန္တနှင့် သမာရဒ္ဓေါ-၌ ကံဟော တ-ပစ္စည်းကို ရှု၍ မသင့်ဟု
 ယုံမှား မရှိလင့်။

မဟုတ်ကုန်။ ဝိညာဏံသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အနတ္တာတိ၊ ကုန်ဟူ၍။ (ဓမ္မအရသင်္ခတ အသင်္ခတ အားလုံးယူ)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သာဝကော၊ တို့ကို။ ဝိနေတိ၊ ၏။ပ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ပ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေပြီ။ ဘော၊ အဿတိ၊ ဇိ။ ဒုဿတံ၊ မကြားသင့်သောစကားကို။ အဿုမှ၊ ဝတ၊ ကြားရကုန်၏ တကား။ ယေ၊ မယံ၊ တို့သည်။ သမဏံ၊ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဧဝံဝါဒိံ၊ ဤသို့ အယူရှိ၏ဟူ၍။ အဿုမှ၊ ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ ကဒါစိ၊ ကရဟစိ၊ တရံတခါ၌။ ဘောတာ၊ ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကံ။ အပေဝနာမ၊ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ ပေါင်းဆုံရ ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကား ပြောခြင်းသည်။ အပေဝနာမ၊ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာသော။ တဿူ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ထိုမှားသောအယူမှ။ အပေဝနာမ၊ ဝိဝေစေယျာမ၊ ကင်းစေနိုင်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

၃၅၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ။ ပဉ္စမတ္တာနိ လိစ္ဆဝိသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်။ သန္ဓာဂါရေ၊ ပြည်တွင်းရေးကို စီရင်ရာဖြစ်သော လွတ်တော်၌။ ကေနစိ ဒေဝ ကရဏိယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့်သာလျှင်။ သန္ဓိပတိတာနိ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ။ သစ္စကော၊ သည်။ပ။ တေ လိစ္ဆဝိတို့ကို။ “ဘဝန္တောလိစ္ဆဝိအရှင်လိစ္ဆဝိ တို့သည်။ အဘိက္ကမန္တု၊ ရှေးရှုလှာခဲ့ကြကုန်လော့။ ဘဝန္တောလိစ္ဆဝိတို့သည်။ အဘိက္ကမန္တု၊ ကုန်လော့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သမဏေန၊ ဂေါတမေန၊ ရဟန်း၊ ဂေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကံ။ မေ၊ ငါ၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ၏ (မျက်မှောက်၌။) ဉာတညတုရေန၊ ကျော် စောထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် တပါး အပါအဝင်ဖြစ်သော။ သာဝကေန၊ သော။ အဿဇိနာ နာမ။ အဿဇိမည်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဘိဋ္ဌိတံ၊ ယထာ၊ ဝန်ခံအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မေ၊ ငါ၏ (မျက်မှောက်၌။) သမဏော၊ ဂေါတမော၊ သည်။ သစေပဘိဋ္ဌိဿတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံသည် ဖြစ်အံ့။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပရိသော၊ သည်။ ဒီဃလောမိကံ၊ ရှည်သော အမွှေးရှိသော။ ဇဠကံ၊ သိုးကို။ လောမေသု၊ အမွှေးတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အာကဇေယျသေယျထာပိ၊ ဆုံရာသကဲ့သို့၎င်း။ ပရိကဇေယျသေယျထာပိ၊ တွန်းရာသကဲ့သို့၎င်း။ သမ္ပရိကဇေယျသေယျထာပိ၊ ဆုံမွှေးရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ၊ ဂေါတမံကို။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ (အာရောပေတွာ၊ တင်၍)။ (နိဂဏ္ဌပုတ္တဿ ဝါဒံ အာရောပေဿတိ-ကို ထောက်၍ အာရောပေတွာ-ထည့်သည်)။ အာကဇိဿာမိ၊ အံ့။ ပရိကဇိဿာမိ၊ အံ့။ သမ္ပရိကဇိဿာမိ၊ အံ့။

ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာကမ္မကာရော၊ သေတင်းကုတ်၌ အမှုကို ပြုလုပ်သော သူသည်။ မဟန္တံ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာကိဋ္ဌဉ္စ၊ သေတင်းကုတ်၌ ခင်းအပ်သော ဖျာကို။ ဂမ္ဘိရေ၊ နက်စွာသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ကဏ္ဏေ၊ (ဖျာ)အစွန်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာကဇေယျသေယျထာပိ၊ သို့၎င်း။ပ။ သမ္ပရိကဇိဿာမိ၊ အံ့။ ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာဓုတ္တော၊ သေသောက်ကြူးသည်။ ဝါလံ၊ သေစစ်သောအိတ်ကို။ ကဏ္ဏေ၊ ၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သြဓုနေယျသေယျထာပိ၊ မှောက်၍ ခါရာသကဲ့သို့၎င်း။ နိဒ္ဒါနေယျသေယျထာပိ၊ လှန်၍ ခါရာသကဲ့သို့၎င်း။ နိပေါဇဠဿာမိ၊ အကြိမ်ကြိမ်လှုပ်၍ ခါရာသကဲ့သို့၎င်း။ပ။ နိပေါဇဠဿာမိ၊ အံ့။

၁။ မေ-ကို ကစွည်းအလို-အား-ပေး။ မောဂ္ဂလ္လာန်-အလို-၏-ဟုပေး။ သစေ ပဘိဋ္ဌိဿတိ-ကို အာကဇိဿာမိ-စသည်၌ စပ်။ ပဘိဋ္ဌိတန္တိ အနိစ္စ အနတ္တာတိ စ ပဋိညာတံ-ဟူသော ဋီကာရှု၍ ပဘိဋ္ဌိတံ-ကို ကမ္မရုပ်ပေးလိုက်သည်။

သဠိဟာယနော၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ဝါ၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်၌ အားယုတ်သော။ (သဠိဝဿေ ဟာယတိတိ-ဟုပြု)။ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်သည်။ ဂမ္ဘီရံ၊ သော။ ပေါက္ခရဏံ၊ ရေကန်သို့။ ဩဂါဟေတုာ၊ သက်ဆင်း၍။ သာဏဓောဝိကံ နာမ၊ သာဏဓောဝိကမည်သော။ (သာဏဓောဝိက အဓိပ္ပါယ် အဋ္ဌကထာရှု)။ ကိဠိတဇာတံ၊ ကစားမျိုးကို။ ကိဠိတိသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံကို။ သာဏဓောဝိကံ မညေ၊ လျော်မျှင်ဖွပ်ခြင်းနှင့်တူသော။ ကိဠိတဇာတံကို။ ကိဠိဿာမိ၊ ကစားအံ့။ ပ။ ဘဝိဿတိတိလတ္တံ့” ဟူသော။ တေံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တတြ၊ ထိုလိစ္ဆဝီ မင်းသားတို့တွင်။ ဧကဇ္ဇေ၊ အချို့ကုန်သော။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နိဂဏ္ဍပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊ သို့။ အာရောပေဿတိကံ၊ တင်လတ္တံ့ လော။ အထခေါ၊ သို့မဟုတ်။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊ သို့။ အာရောပေဿတိကံန္တိလော” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ကြိုသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။ လိစ္ဆဝီ၊ တို့သည်။ “ယော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝါဒံ၊ သို့။ အာရောပေဿတိ၊ လတ္တံ့။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သော သစ္စကော၊ သည်။ ကိံ ဘဝမာနော၊ အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂဏ္ဍပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊ သို့။ အာရောပေဿတိတိ၊ လတ္တံ့” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ကြိုသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ပဉ္စမတ္တေဟိ လိစ္ဆဝီသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ မဟာဝနံ၊ သည်။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏)။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။

၃၅၅။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အဗ္ဗောကာသေ၊ ၌။ စကံမန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ တေဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘော၊ အရှင်တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံကို။ ဒဿနကာမာတိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိပါကုန်၏” ဟူသော။ တေံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာဝနံ၊ သို့။ အဗ္ဗောဂါဟေတုာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေနေခြင်းငှါ။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။ ။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒ္ဓိံ၊ ပြီ။ အပေကဇ္ဇေ၊ အချို့ကုန်သော။ တေပိ လိစ္ဆဝီ၊ ထိုလိစ္ဆဝီတို့သည်လည်း။ ပ။ နိသိဒ္ဓိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေကဇ္ဇေ၊ အချို့ကုန်သော။ တေပိ လိစ္ဆဝီ၊ တို့သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည် အနှယ်ကို။ သာဝေတုာ၊ ကြားစေ၍။ ပ။ အပေကဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။ တေပိ လိစ္ဆဝီ၊ တို့သည်လည်း။ တုဏှိဘူတာ၊ ကုန်၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒ္ဓိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

၃၅၆။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေကြားခြင်း၏။ ဝါ၊ ငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေ ကဏေတိ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ ကို။ ကိဠိဒေဝ ဒေသံ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆေယျန္တိ၊ မေးလို၏” ဟူသော။ တေံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ယဒိ အာကခံတိ၊ အကယ်၍ မေးလိုသည် ဖြစ်အံ့။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ (တနည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ အာကခံသိ၊ မေးလို၏။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။) ဣတိ၊ ကြိုသို့။

၁။ ဒဿနံ ဣမ အာဂတော-၌ ဒဿနံ-ကဲ့သို့ ဝိဟာရံ-ကိုငှါ-ဟု ပေးသည်။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဣမ၊ သို့။ အာဂတော၊ ၏။ သ-ဝိဘတ်ကို အံ-ပြု။

အဝေါစ၊ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ပ။ ဧဝံဘာဂါစ၊ လည်း။ ပဝတ္တတိ၏။
 ဣတိ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဥပမာ၊ တခုသော ဥပမာသည်။ မံ၊ ငါ၏
 (ဉာဏ်၌။) ပဋိဘာတိ၊ ထင်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သစ္စက က ဆိုပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊
 သင်၏(ဉာဏ်၌။) ပဋိဘာတု၊ ထင်စေပါလော့။ ဣတိ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယေကေစိမေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း
 အပင် အပေါင်းတို့သည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။ ဝိရုဇ္ဇိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။
 အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေကုန်သော။ တေ၊ ထိုမျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းတို့သည်။
 ပထဝိံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပထဝိယံ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဝုဒ္ဓိံ၊ သို့။ ဝိရုဇ္ဇိံ၊ သို့။
 ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ (ဝုဒ္ဓိံ။ ပ။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကိုပြန်စပ်၍ ပေးလိုက်သည်။)
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေ ဗီဇဂါမဘူတဂါမာ၊ တို့သည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ သို့။ ဝိရုဇ္ဇိံ၊ သို့။ ဝေပုလ္လံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ
 သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ကေစိ၊ ကုန်သော။
 ဗလကရဏီယာ၊ (လက်ရုံး) အားစွမ်းဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ယေ ဣမေ ကမ္မန္တာ၊ အကြင် (လယ်လုပ်
 ကုန်သွယ်ခြင်း စသော) အမှုတို့ကို။ ကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေကုန်သော။ တေ၊ တို့ကို။
 ပထဝိံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပထဝိယံ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ ကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။
 ဗလကရဏီယာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကမ္မန္တာ၊ တို့ကို။ ကရိယန္တိ သေယျထာပိ၊ ကုန်သကဲ့သို့။
 ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဧဝေမေ ခေါ၊ သာလျှင်။ ရူပတ္တာ၊ ရုပ်ဟူသော အတ္တရှိသော။ အယံ
 ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောက်ျားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရူပေ၊ ရုပ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ပုညံ ဝါ၊
 ကောင်းမှုကို၎င်း။ အပုညံ ဝါ၊ မကောင်းမှုကို၎င်း။ ပသဝတိ၊ ဖြစ်ပွားစေ၏။ ဝေဒနတ္တာ၊ ဝေဒနာ
 ဟူသော အတ္တရှိသော။ ပ။ သညတ္တာ၊ သညာဟူသော အတ္တရှိသော။ ပ။ သင်္ခါရတ္တာ၊ သင်္ခါရ
 ဟူသော အတ္တရှိသော။ ပ။ ဝိညာဏတ္တာ၊ ဝိညာဏ် ဟူသော အတ္တရှိသော။ ပ။ ပသဝတိ၏။ ဣတိ သို့။
 အဝေါစ၊ ပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ မေ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တတည်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
 သည်။ ပ။ သညာ၊ သညာသည်။ ပ။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ မေ
 ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်းဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝဒေသိ နနု၊ ဆိုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။
 (ဣတိ လောပ)။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟမိ၊ ငါသည်လည်း။ ရူပံ၊ သည်။ မေ၏။ အတ္တာ၊ တည်း။ ပ။
 ဝိညာဏံ၊ သည်။ မေ ၏။ အတ္တာတိ၊ တည်းဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆို၏။ မဟတီ၊ များစွာ
 သော။ အယဉ္ဇ ဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းသည်လည်း။ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေ၊ သင်၏။ မဟတီ၊ များစွာသော။ ဇနတာ၊ သည်။ ကိံ ဟိ၊ ကရိယတိ၊
 အဘယ်သို့ ပြုလတ္တံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဣသံ၊ တိုက်တုန်းပါ၏။ တံ၊ သည်။ သကဉေဝ ဝါဒံ၊
 မိမိဝါဒကိုသာလျှင်။ နိဗ္ဗေဋ္ဌေဟိ၊ ဖြေရှင်းလော့။ ဣတိ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟံဟိ၊
 ငါသည်သာလျှင်။ ရူပံ၊ သည်။ မေ၏။ အတ္တာ၊ တည်း။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ မေ၏။ အတ္တာတိ၊
 တည်းဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝဒါမိ၊ ပြောဆိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၁။ ပါဠိတော်၌ အဟံ ဟိ ရှိသည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အဟမိ-ရှိသည်။ အယဉ္ဇ မဟတီ ဇနတာတိ-ဟူသော နောက်
 ဝါကျထောက်၍ အဟမိ-သာ ရှိသင့်သည်။

၃၅၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေနဟိ၊ ထိသ္မိ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤအတ္တဟု ဝန်ခံရာ၌။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုဏ္ဏိဿာမိ၊ ပြန်မေးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ တေ၊ သင်အား။ ဝါ၊ သင်၏(စိတ်၌)။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုပါလော့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ခတ္တိယဿ၊ မင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော။ (ရေမြေ ကိုအစိုးရသော။) မုဒ္ဓါဝသိတ္တဿ၊ သိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော။ ရညော၊ ၎င်း၏။ သကသ္မိံ ဝိဇိတေ၊ မိမိတိုင်းနိုင်ငံ၌။ ဃာတေတယံဝါ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကိုလည်း။ ဃာတေတံ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ။ ဇာပေတယံဝါ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကိုလည်း။ ဇာပေတံ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗာဇေတယံဝါ၊ နှင်ထုတ်ထိုက်သူကိုလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ။ ဝသော၊ အလိုသည်။ ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ပသေနဒိဿ၊ ပသေနဒိမည်သော။ ရညော ကောသလဿ သေယျထာပိ၊ ကောသလမင်း၏ကဲ့သို့၎င်း။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ မာဂဓဿ၊ မဂဒဘိုင်းကို အစိုးရသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ ဝေဒေဟိ(မိဖုရား)၏သား ဖြစ်သော။ ရညော အဇာဘသတ္တုဿ သေယျထာပိ၊ အဇာဘသတ်မင်း၏ကဲ့သို့၎င်း။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ပ။ ရညော အဇာဘသတ္တုဿ သေယျထာပိ၏ကဲ့သို့၎င်း။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂဏာနံ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်သော။ ဣမေသမ္ပိ သံဃာနံ၊ ဤမင်းအပေါင်းတို့၏လည်း။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တေယျ၊ ရာ၏။ ဣဒံ၊ ဤမင်း အပေါင်းတို့ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်သည်ဘို့နည်း။ ဝဇ္ဇိနံ၊ ဝဇ္ဇိမင်းတို့၏၎င်း။ မလ္လာနံ၊ မလ္လမင်းတို့၏၎င်း။ ပ။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တတိ၊ ၎င်း။ ခတ္တိယဿ၊ သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တဿ၊ သော။ ရညော၊ ၎င်း။ ဝသော၊ သည်။ ကိံ ပနဝတ္တတိ၊ အဘယ်မှာမဖြစ်ဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ရညော ကောသလဿ သေယျထာပိ၊ ၎င်း၏ကဲ့သို့၎င်း။ မာဂဓဿ၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ သော။ ရညော အဇာဘသတ္တုဿ သေယျထာပိ၊ ၎င်း၏ကဲ့သို့၎င်း။ ဝသော၊ သည်။ ကိံ ပန ဝတ္တတိ၊ အံ့နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်နိုင်ရာ၏။ ဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါလည်း။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်ထားပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ တံ၊ သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ မေ၊ ၎င်း၏။ အတ္တဘိ၊ အတ္တတည်းဟူ၍။ ယံ၊ အကြင် ရုပ်ကို။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တသ္မိံ ရူပေ ဌံ။ “မေ၏။ ရူပံ၊ သည်။ ဝေံ၊ ဤ သို့သဘောရှိသည်။ ဟောတု ဖြစ်စေ။ မေ၏။ ရူပံ၊ သည်။ ဝေံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်။ မာ အဟောသိတိ၊ မဖြစ်စေလင့်” ဟူသော။ တေ၊ ၎င်း၏။ ဝသော၊ သည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မေးတော်မူအပ် သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ ကို။ “အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဒါနိ၊ ဌံ။ ဗျာကရေဟိ၊ ဖြေကြားလော့။ ဒါနိ၊ ဌံ။ တေ၊ သင်၏။ တုဏှိဘာဝဿ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၏။ န ကာလော၊ အခါမဟုတ်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်။ တထာဂတေန၊ သည်။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင် အောင်။ သဘဓမ္မိကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်ပါလျက်။ န ဗျာကရေဟိ၊ မဖြေကြား။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဧတ္ထေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဖလတိတိ၊ ကဲ့လတ္တံ့” ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ဝဇီရပါဏံ၊ ဝဇီရစိန်လက်နက် လက်၌ရှိသော။ ယက္ခော၊ သိကြားသည်။ အာယသံ၊ သံဖြင့် ပြီးသော။ အာဒိတ္တံ၊ မီးလျှံအဆင်းရှိသော။ သမ္ပုဇ္ဇလိတံ၊ အလွန် တောက်ပသော။ သဇောတိဘူတံ၊ ထက်ဝန်းကျင်တောက်ပသော။ ဝဇီရံ၊ ဝဇီရစိန်လက်နက်ကို။ အာဒါယ၊ စွဲကိုင်၍။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ၎င်း။ ဥပရိဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်ထက်၌။ “နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ အယံ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ပ။ အဿ၊ထိုသစ္စက၏။ မုဒ္ဒံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဧတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ သတ္တဓာ၊ စိတ်။ ဖာလေဿာမိ၊ ခွဲအံ့။” ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပြု၍။ ဌံတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝဇီရပါဏံ၊ သော။ တံ ခေါပနယက္ခံ၊ ကို။ ဘဂဝါစေဝ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၎င်း။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကောစ၊ သည်၎င်း။ ပဿတိ၊ ၎င်း။ အထခေါ၊ ၌။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သော အမွေးရှင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရှင်သော အမွေးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ တာဏံ၊ မှီခိုရာဟူ၍။ ဂဝေသီ၊ ရှာမိုးလျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ လျှင်။ လေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာဟူ၍။ ဂဝေသီ၊ လျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ လျှင်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂဝေသီ၊ လျက်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပုစ္ဆဘု၊ မေးတော်မူပါ။ ဗျာကဒိဿာမိတိ၊ ဖြေကြားပါအံ့”ဟူသော။ တေ၊ စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၅၇။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်လျော်ပါ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ မနသိ ကရောဟိ။ လော့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ မနသိ ကရိတွာ၊ ရှိ။ ဗျာကရောဟိ၊ လော့။ တေ၊ သင်၏။ ပုရိမေနဝါ၊ ရှေ့စကားနှင့် လည်း။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်စကားသည်။ ပစ္ဆိမေနဝါ၊ နောက်စကားနှင့်လည်း။ ပုရိမံ၊ ရှေ့စကားသည်။ နခေါ သန္တိယတိ၊ မစပ်။ ဝါ၊ မည်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ပ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်လျော်ပါ။ ။(အကြွင်း သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ ဝါကျများသိလောက်ပြီ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။မနသိ ကရောဟိ၊ လော့။ ပ။ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ယံ ပန၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊မမြဲ။တံ၊ထိုရုပ်သည်။ဒုက္ခံဝါ၊ဆင်းရဲလော။သုခံ ဝါ၊ချမ်းသာလော။ဣတိ၊ဤ သို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ယံ ပန၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ တည်း။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုရုပ်ကို။ “တေ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာ တည်း။ ဒေသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၎င်း။ ဒေသော၊ သည်။ မေ၊ ၎င်း။ အတ္တာတိ၊တည်း” ဟူ၍။ သမနုပဿတံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ၊ လျော်ကန်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ (အကြွင်းဝေဒနာ-စသည် သိလောက်ပြီ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ (နုခေါ အနက်မဲ့ကြံ) ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အလ္လီနော၊ ကပ်ငြိလျက်။ ဒုက္ခံ၊ သို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လျက်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အဇ္ဈောသိတော၊ မျှမတတ် စွဲလမ်းလျက်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ “တေ၊ ဤဆင်းရဲသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ပ။ အတ္တာတိ၊ တည်း”ဟူ၍။ ‘သမနုပဿတံ၊ ရှု၏။ အပိ၊ စင်စစ်။ သော၊ ထိုသူသည်။ သာမံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်မူလည်း။ဒုက္ခံ၊ ကို။ပရိဇာနေယျ နုခေါ၊ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ရာသလော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊

ဆင်းရဲ(ဒုက္ခ)ကိုမူလည်း။ပရိက္ခေပေတော၊ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခန်းစေ၍။ ဝိဟရေယျ နုခေါ၊ နေနိုင်ရာ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိံဟိ သိယာ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင် ပါအံ့နည်း။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧဝံသန္တေ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အလ္လီနော၊ လျက်။ပ။ သမနုပဿတိ နနု၊ ရှုသည် မဟုတ်ပါလော။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိံဟိ နောသိယာ၊အဘယ်မှာ မရှုဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ဧတံ၊ဤသို့ ရှုခြင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤမိန့်တော်မူတိုင်း ရှုရာရောက်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၅၉။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သာရတ္ထိကော၊ အနှစ်ကိုအလိုရှိသော။ သာရ- ဂဝေသိ၊ အနှစ်ကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော။ သည်။ သာရပရိယေသနံ၊ အနှစ်ရှာရန် အလိုငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ တိဏှံ၊ ထက်သော။ကုဋ္ဌာရိံ၊ ဓားမကို။အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ ဝနံ သို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ ဥဇံ၊ ဖြောင့်သော။ နဝံ၊ နုသော။ အကုက္ကုကဇာတံ၊ ဖူးတံမဖြစ်သေးသော။ မဟန္တံ၊ သော။ ကဒလိက္ခန္ဓံ၊ ငှက်ပျော တုံးကို။ ပသေယျ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုငှက်ပျောတုံးကို။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။မူလေ ၌။ ဆေတွာ၊၍ ။ အဂ္ဂေ၊အဖျား၌။ ဆိန္ဒေယျ၊ ရာ၏။အဂ္ဂေ၌။ ဆေတွာ၊ ၍။ ပတ္တဝနိံ၊ ငှက်ပျော ပတ်ရစ်ကို။ ဝိနိဗ္ဗုဇေယျ၊ ချီရာ၏။ သော။ထိုယောက်ျားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုငှက်ပျောပင်၌။ ပတ္တဝနိံ၊ ကို။ ဝိနိဗ္ဗုဇန္တော၊ ချီသည်ရှိသော်။ဖေဂ္ဂေမ္ပိ၊ အကာမျှ ကိုသော်လည်း။ နာဓိဂစ္ဆေယျ၊မရရာ။ သာရံ၊ အနှစ်ကို။ကုတော၊အဘယ်မှာရနိုင်အံ့နည်း။အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ဧဝမေဝခေါ၊လျှင်။တံ၊သည်။မယာ၊သည်။ သကသ္မိံ၊ဝါဒေ၌။ သမနုယုဉ္ဇယမာနော၊ အယူကိုစစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂါဟိယမာနော၊ ဝန်ခံစေသောအားဖြင့် စစ်ဆေးအပ်သည် ရှိသော်။သမနုဘာသိယမာနော၊အကြောင်းကို စစ်ဆေး အပ်သည်ရှိသော်။ ရိတ္တော၊ အနှစ်သာရမှသည်၏။ တုစ္ဆော၊ အချည်းနှီးသာတည်း။ အပရဒ္ဒေါ၊ ချွတ်ယွင်း၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ တေ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊၌။ ပရိသတိံ၊၌။ပ။ မနုဿဘူတဿ၊၏ (တုန်လှုပ်ရာ၌။)ကော ပန ဝါဒေါ၊နည်း။ ဣတိ၊သို့။ သောဝါစာ၊ကို။ ဘာသိတာ ခေါပန၊ ဆိုအပ် ဘူးသည် မဟုတ်လော။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။တုယံ ခေါ၊ သင်၏ကား။နလာဋ္ဌာ၊ နဖူးမှ၊ မုတ္တာနိ၊ ထွက် ကုန်သော။ အပေကစ္စာနိ၊ အချိုကုန်သော။ သေဒဖုသိတာနိ၊ ချွေးပေါက်တို့သည်။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ရုံကို။ ဝိနိဘိန္ဒိတော၊ ဖောက်ထွင်း၍။ ဘူမိယံ၊၌။ ပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ မယံခေါ၊ငါ၏ကား။ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယသ္မိံ၊၌။သေဒေါ၊သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ဣတိ၊ဤ သို့မိန့်၏။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ တသ္မိံ ပရိသတိံ၊ ထိုပရိသတ်၌။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်း ရှိသော။ ကာယံ၊ကို။ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်လှစ်တော်မူပြီ။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊သော။ သစ္စ- ကော၊သည်။ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍ ။ မကုဘူတော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ချအပ်သော ပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍ ။ အဓောမုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဈာယန္တော၊ ကြံ့မိုင်လျက်၊ အပ္ပုဋ္ဌိဘာနော၊ ပညာညာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝါ၊ တဖန်ပြန်ဆိုရန် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ နိသိဒါ၊ပြီ။

၃၆၀။ အထခေါ၊၌။ လိစ္ဆဝိပုတ္တော၊သော။ ဒုမ္မုခေါ၊သည်။ တုဏှိဘူတံ၊ သော။ မကုဘူတံ၊ သော။ ပတ္တက္ခန္ဓံ၊ သော။ အဓောမုခံ၊သော။ ပဇ္ဈာယန္တံ၊ သော။ အပ္ပုဋ္ဌိဘာနံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ကို။ ဝိဒိတော၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ “ဘဂဝါ၊ ရား။ ဥပမာ၊ တခုသော ဥပမာသည်။ မံ၊

အကျွန်ုပ်၏ (ဉာဏ်၌။) ပဋိဘာတီတိ၊ ထင်လာ၏” ဟူသော။ ဧတံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဒုမ္မုခ၊ ခ။ တံ၊
 သင်၏ (ဉာဏ်၌။) ပဋိဘာတုလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။
 သေယျထာပံ၊ ကား။ ဂါမဿ ဝါ၊ ၎င်း။ နိဂမဿ ဝါ၊ ၎င်း။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ ၌။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သည်။
 (အတ္တိ၊ ၎င်း။) တတြ၊ ထိုရေကန်၌။ ကက္ကဋ္ဌကော၊ ပုဇွန်လုံးသည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။
 အထခေါ၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ကုမာရကာဝါ၊ သူငယ်တို့သည်၎င်း။ ကုမာရိကာဝါ၊ သူငယ်မတို့
 သည်၎င်း။ တမ္မာဂါမာဝါ၊ ထိုရွာမှ၎င်း။ တမ္မာ နိဂမာဝါ၊ မှ၎င်း။ နိက္ခမိတု၊ ရှိ။ ယေန၊ ၌။ သာပေါက္ခရဏိ၊
 သည်။ (အတ္တိ၊ ၎င်း။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဥပသကံမိတု၊ ရှိ။ တံပေါက္ခရဏိ၊ သို့။
 သြဂါဟေတု၊ သက်ဆင်း၍။ တံကက္ကဋ္ဌကံကို။ ဥဒကော၊ မှ။ ဥဒ္ဓရိတု၊ ထုတ်၍။ ထလေ၊ ကုန်း၌။ ပတိဋ္ဌာ-
 ပေယျ၊ တည်စေကုန်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ မှန်၏။ သောကက္ကဋ္ဌကော၊ သည်။ ယညဒေဝအဋ္ဌ၊ အကြင်
 အကြင်လက်မကို။ အဘိနိန္ဒာမေယျ၊ သူငယ်တို့သို့ ရှေးရှုညွတ်စေရာ၏။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုလက်မကို
 သာလျှင်။ တေ ကုမာရကာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ တာကုမာရိကာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ကဋ္ဌေနဝါ၊ သစ်သား
 ချောင်းဖြင့်၎င်း။ ကထလေနဝါ၊ အိုးခြမ်းဖြင့်၎င်း။ သဗ္ဗိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ကုန်ရာ၏။ သမ္မဂ္ဇေယျ၊
 ချိုးကုန်ရာ၏။ သမ္ပလိဘဂ္ဇေယျ၊ အကြွင်းမဲ့ချိုးကုန်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေဟိ၊ ဤသို့အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ချိုး
 အပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ သောကက္ကဋ္ဌကော၊ သည်။ သဗ္ဗိန္ဒေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္မဂ္ဂေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္ပလိ
 ဘဂ္ဂေဟိ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌေဟိ တို့ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေသေယျထာပံ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့။ ပုန၊ တဖန်။
 တံပေါက္ခရဏိ၊ သို့။ သြတရိတုံ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ နိဂဏ္ဌ
 ပုတ္တဿ၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ၎င်း။ ယာနိ ဝိသုကာယိတာနိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ငြောင့်တို့သည်။
 ယာနိဝိသေဝိတာနိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မာန်ထောင်ခြင်းတို့သည်။ ယာနိ ဝိပုန္ဒိတာနိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိ
 တည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိပိ၊ ထိုအယူတို့ကို
 လည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဗ္ဗိန္ဒာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သမ္မဂ္ဂါနိ၊ ချိုးအပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ပလိဘဂ္ဂါနိ၊
 အကြွင်းမဲ့ချိုးအပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒါနိ၊ ၌။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ပုန၊ တဖန်။
 ဝါဒါဓိပ္ပါယော၊ ဝါဒတင်လိုသည်ဖြစ်၍။ (ယဒိဒန္တိ နိပါတမတ္တံ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသကံ
 မိတုံ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ နိဂဏ္ဌ
 ပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ လိစ္ဆဝိပုတ္တံ၊ သော။ ဒုမ္မုခ၊ ကို။ ဒုမ္မုခ၊ ဒုမ္မုခ။ တံ၊ သည်။ အာဂမေဟိ၊
 ဆိုင်းဦးလော့။ ဒုမ္မုခ၊ ဒုမ္မုခ။ တံ၊ သည်။ အာဂမေဟိ၊ လော့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။
 သဒ္ဓိ၊ တကု။ န မန္တေမ၊ မတိုင်ပင်ကုန်။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊
 နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကု။ မန္တေမ၊ ကုန်၏။ (ဣတိ၊ သော။) ဧတံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၆။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အမှာကဉ္စေ၊ ငါတို့၏၎င်း။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော။
 ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနုဉ္စ၊ များစွာသော သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏၎င်း။ သောဝါစာ၊ ဤစကားသည်။
 တိဋ္ဌတု၊ တည်စေလော့။ ဧတံ ဝိလာပံ၊ ထိုစကားသည်။ ဝိလပိတံ မညေ၊ ယောင်ယမ်းပြောဆိုအပ်သကဲ့သို့
 ဖြစ်၏။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၎င်း။ သာဝကော၊
 သည်။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမကို ပြုကျင့်သည်။ သြဝါဒပတိကရော၊ အဆုံးအမကို လိုက်နာ
 ပြုကျင့်သည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော
 ယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံ၊ ဘဒထာ၊ ကင်းပြီးသော သို့လောသို့လား တွေးတောခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပုတ္တော၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပရပုစ္စယော၊ ဘုရားမှတပါးသော
 ယုံကြည်အပ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မမ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အတိတာနာဂတ-
 ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊
 ဤစပ်)။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္ဇိ၊
 သော။ ယံရူပံ၊ သည်။ ဩဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ သုခမံ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း ဖြစ်
 သော။ ကိဉ္ဇိ၊ သော။ ယံရူပံ၊ သည်။ ဟိနိဒ္ဓါ၊ သော။ ပဏိတံ၊ သော။ ဒုရေ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်
 သော။ သန္တိကေ၊ နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္ဇိ၊ သော။ ယံရူပံ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော။ တေ ရူပံ၊ ဤရုပ်ကို။ (ပဿတိဉ္ဇိစပ်)။ “တေရူပံ၊ သည်။ မမာဠိဉ္ဇိစာသညံ။ န၊ မဟုတ်။
 ဧဝော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧဝော၊ သည်။ မမာဠိ၏။ န အတ္တာတံ၊ အတ္တမဟုတ်
 ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္ပပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပ။
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော။ ခိဏာ
 သဝေါ၊ ကုန်ခမ်းပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ဝုသိတဝါ၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်ရှိသော။ ကတ-
 ကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက်မဂ်ကိစ္စရှိသော။ ဩဟိဘဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသော
 (ခန္ဓာစသော) ဝန်ရှိသော။ အနုပုတ္တသဒတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)
 ရှိသော။ ပရိက္ခိဏဘဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇန်ရှိသော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
 အညာယ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဣဓ၊ ဤ။ ပ။ အနုပါဒါယ၊ ၍။ ဝိမုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၏။
 အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ပ။ ဝိမုတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒဿနာနုတ္တရိယေန၊
 အမြင်အထူးနှင့်၎င်း၊ ပဋိပဒါနုတ္တရိယေန၊ အကျင့်အထူးနှင့်၎င်း။ ဝိမုတ္တာနုတ္တရိယေန၊ လွတ်မြောက်ခြင်း
 အထူးနှင့်၎င်း။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ အနုတ္တရိယေဟိ၊ ထူးမြတ်ခြင်းတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊
 သည်။ ဟောတိ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ် ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာဂတ
 ညေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ “သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) သိတော်မူ၏။ ဗောဓာယ၊
 (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) သိစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။
 ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ ဒမထာယ၊ ယဉ်ကျေးစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၍။ သော ဘဂဝါ၊
 သည်။ သန္တော၊ ကိလေသာငြိမ်းတော်မူ၏။ သမထာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 ဒေသေတိ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ တိဏ္ဍော၊ (ဩဇာလေးပါးကို) ကူးမြောက်တော်မူပြီ။ တရဏာယ၊
 (ဩဇာလေးပါးကို) ကူးမြောက်စေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၍။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။
 ပရိနိဗ္ဗာတော၊ (ကိလေသာမီး) အကြွင်းမဲ့ချုပ်ငြိမ်းတော်မူပြီ။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ (ကိလေသာမီး) အကြွင်းမဲ့
 ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိတိ၊ ၍” ဟူ၍။ သက္ကရောတိ၊ အရိုအသေပြု၏။ ဂရံကရောတိ၊
 အလေးပြု၏။ မာနေတိ၊ မြတ်နိုး၏။ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃၆၂။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
 “ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံကို။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ ကို။
 အာသာဒေတဗ္ဗံ၊ ထိပါးအပ်၏ဟူ၍။ အမညံ၊ ထင်မှတ်ကြပါကုန်၏။ (တေ) မယမေဝ၊ (ထို) ငါတို့
 သည်သာလျှင်။ ဓံသိ၊ ဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိကုန်၏။ (တေ) မယံ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ပဂဗ္ဗာ၊

နှုတ်မာန်ရှိကုန်၏။ ဘောဂေါတမာမ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပဘိန္ဒု၊ အမှန်ယစ်သော။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍ ။ ပုရိသဿ၊ ဧ၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍ ။ ပုရိသဿ၊ ဧ၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ သည်။ နတော သိယာ၊ မဖြစ်ရာသည် သာတည်း။ ဘောဂေါတမာမ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပဇ္ဇလိတံ၊ အရောင်တောက်သော။ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ မီးပုံကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍ ။ ပုရိသဿ၊ ဧ၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ၏။ ဘဝန္တံဂေါတမံကို။ အာသဇ္ဇ၊ ၍ ။ ပုရိသဿ၊ ဧ၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ သည်။ နတော သိယာ၊ တည်း။ ဘောဂေါတမာမ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာသိဝိသံလျင်သော အဆိပ်ရှိသော။ ဘောရဝိသံ၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသောမြေကို။ အာသဇ္ဇ၊ ၍ ။ ပုရိသဿ၊ ဧ၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ၏။ ဘဝန္တံဂေါတမံကို။ အာသဇ္ဇ၊ ၍ ။ ပုရိသဿ၊ ဧ၏။ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ သည်။ နတော သိယာ၊ တည်း။ ပ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်အလို့ငှါ။ မေ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဓိဝါသေတုတံ၊ လက်ခံတော်မူပါ။ ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်။ အဓိဝါသေသံ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

၃၆၃။ အထခေါ၊ ဌ။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဧ၏။ အဓိဝါသနံ၊ ကို။ ဝိဒိတုာ၍။ တေ လိစ္ဆဝိ၊ ထိုလိစ္ဆဝိတို့ကို။ “ဘောန္တောလိစ္ဆဝိတို့သည်။ မေ ဧ (စကားကို။) သုဏန္တု၊ ကုန်လော့။ သမဏော ဂေါတမောကို။ မေ ငါသည်။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်ထားအပ်ပြီ။ တေန၊ ထိုသို့ ပင့်ဖိတ်ထားအပ်သောကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ပတိရူပံ၊ သင့်လျော်၏ဟူ၍။ မညေယျာထ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်၏။ (တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။) မေငါ၏ (အထံသို့။) အဘိဟရေယျာထာတိ၊ ရှေးရှုဆောင်ခံကြကုန်လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ဆိုပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ တေလိစ္ဆဝိတို့သည်။ တဿာ ရတ္ထိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ဧ၏ (အထံသို့)။ ပဉ္စမတ္တာနိထာလိပါကသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆွမ်းချက်အိုးတို့ကို။ ဘတ္တာဘိဟာရံ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ (သာမည-ကံ ဝိသေသ-ကံတူ၏)။ အဘိဟရိံ သု၊ ရှေးရှုဆောင်ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ သဂေအာရာမေ၊ မိမိအရံ၌။ ပဏိတံ၊ မှန်မြတ်သော။ ခါဒနိယံ၊ ခံဘွယ်ကို၎င်း။ ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇနိကို၎င်း။ ပဋိယာဒါပေတုာ၊ စီရင်စေပြီး၍။ “ဘောဂေါတမာမ။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတန္တံ၊ ပြီးပါပြီ” ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ကာလံ၊ အချိန်ကာလကို။ အာရောစာပေသိ၊ လျှောက်စေ၏။

အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတုာ၍ ။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယာ၍။ ယေန၊ ၌။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကဿ၊ ဧ၏။ အာရာမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏)။ တေန၊ သို့။ ဥပသကမိ၏။ ဥပသကမိတုာ၍ ။ ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံကို။ ပဏိတေန၊ သော။ ခါဒနိယေန၊ ဖြင့်။ ဘောဇနိယေန၊ ဖြင့်။ သဟတ္တာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပေသိ၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္ပဝါရေသိ၊ ကောင်းစွာတားမြစ်စေပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဩနိတ ပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်မှဖယ်ထားသော လက်ရှိသည်ကို။ (ဥ တုာ၍။) အညတရံ၊ သော။ နိစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ ကို။ ဂဟေတုာ၍။ ဧမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘောဂေါတမာ မ။ ဣဒံ ဣမသ္မိံ ဒါနေ၊

ဤကောင်းမှု၌။ ယံပုည၌ အကြင်ကုသိုလ်အကျိုးရင်းသည်၎င်း။ ယော ပုညမဟိစ၊ အကြင်များသော
 ကုသိုလ် အကျိုးထူးသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုအကျိုးရင်း အကျိုးထူးသည်။ ဒါယကာနံ၊ ပေး
 လှူသူ ဒါယကာတို့၏။ သုခါယ၊ ငှါ။ ဟောတုတံ၊ ဖြစ်ပါစေ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
 အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တာဒိသံ၊ သင်ကဲ့သို့သော။ အဝိတရာဂံ၊ တပ်စွန်းခြင်းမကင်းသေးသော။ အဝိတ
 ဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်းမကင်းသေးသော။ အဝိတမောဟံ၊ တွေ့ဝေခြင်းမကင်းသေးသော။ ဒက္ခိဏေယံ၊
 အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ ယံ၊ အကြင်ကောင်းမှု အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊
 ထိုအကျိုးသည်။ ဒါယကာနံ၊ တို့အား။ ဘဝိဿတံ၊ လတ္တံ့ ၊ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ မာဒိသံ၊ ငါကဲ့သို့သော။
 ဝိတရာဂံ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းပြီးသော ။ ဝိတဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်းကင်းပြီးသော။ ဝိတမောဟံ၊
 တွေ့ဝေခြင်းကင်းပြီးသော။ ဒက္ခိဏေယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍ ။ ယံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။
 တုယံ၊ သင့်အား။ ဘဝိဿတံ၊ လတ္တံ့ ။ ဣတံ၊ ဤသို့။ မိနံတော်မူ၏။ ဣတံ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဉ္စမံ သော။ စူဠသစ္စကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဠိတံ၊ ပြီ။

၆-မဟာသစ္စကသုတ်

၃၆၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ ပ။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ ပေးမြဲ)။ ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ သုနိဝတ္ထော၊ ကောင်းစွာ ဝတ်ရုံအပ်သည်။ ပ။ ပဝိသိတုကာမော၊
 ဝင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတံ၊ ၏။ (အထခေါ မှ ဗဟုဇနဿ-တိုင်အောင် စူဠသစ္စကအတိုင်း
 ပေး)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧသော ခေါ၊ ဤသစ္စကသည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို
 အလိုရှိ၏။ ဓမ္မဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ရှိ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ အဝဏ္ဏကာမော၊ ရှိ၏။ ဘန္တေ၊
 ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။
 မဟုတ္တံ၊ တမဟုတ်မျှ။ နိသိဒတုတံ၊ ထိုင်တော်မူပါလော့ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
 (နိသိဒိမှ ဘဂဝန္တံတိုင်အောင် စူဠသစ္စက၌ ပေးခဲ့ပြီ)။

၃၆၅။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ ယေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊
 တို့သည်။ ကာယဘာဝနာနုယောဂံအနု၊ ကာယဘာဝနာကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ စိတ္တဘာဝနံအနု၊ စိတ္တဘာဝနာ၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နောဝိဟ-
 ရန္တိ၊ မနေကုန်။

၁။ အဝိတရာဂံ ဝိတရာဂံကို သဒ္ဓတ္ထပေးလိုက န ဝိတရာဂေါတိ ဝိတော ရာဂေါ တေဿာတိ-ဟူသော ဝစနတ္ထ
 နှင့်အညီ ကင်းပြီးသော ရာဂရှိသူ မဟုတ်သော။ ကင်းပြီးသော ရာဂရှိသော-ဟုပေး။ အဝိတဒေါသံ၊ ဝိတဒေါသံ
 စသည်နည်းတူ။

၂။ ကာယဘာဝနာတိ ပန ဝိပဿနာ ဝုစ္စတံ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ ကာယဿ အသုဘာနိစ္စာဒိ ကာယာနု-
 ပဿနာ ကာယဘာဝနာ။ ဋီကာ။ ။ စိတ္တဘာဝနာတိ သမထော ဝုစ္စတံ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ အနုယုတ္တာ၌ ယုတ္တ-
 သည် အကမ္မကကိတ်ကြိယာဖြစ်အံ့။ အနုသည် ကမ္မပ္ပဝစနိယ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယဘာဝနာနုယောဂံပုဒ်ကို
 အနုနှင့်တွဲ၍ ကာယဘာဝနာ နုယောဂံ အနု၊ ၌-ဟု ပြန်။ အနုကို ယုတ္တာနှင့်တွဲ၍ အနုကို ပုဒ်ပျဉ်၊ ယုတ္တာ-ကို
 ယောဇနတ္ထကြံကာ အဖန်တလဲလဲ ယှဉ်ကုန်သည် ဖြစ်၍ ဟု မပြန်လင့်။ အကယ်၍ အနုသည် ဓာတုတ္ထဝိသေသက
 ဥပသာရပုဒ်ဖြစ်အံ့၊ ယုတ္တာ-၌ ယုဇဓာတ်သည် ယောဇနတ္ထယှဉ်ခြင်း အနက်မဟောတော့ဘဲ ဝါယာမတ္ထ အားထုတ်
 ခြင်း အနက်ကို ဟော၏။

ဘောဂေါတမ၊မ။ဟိ၊မုန့်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သာရီရိကံ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ သာရီရိကာယ၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ ဥရုက္ခမ္ဘောပိ၊ ပေါင်၏ တောင့်တင်းခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ဖြစ်တုံဘိ၏။ ဟဒယမ္ပိ၊ နှလုံးသည်လည်း။ ဖလိဿတိ နာမ၊ ကဲ့တုံဘိ၏။ ဥဏှံ၊ ပူသော။ လောဟိတမ္ပိ၊ သွေးသည်လည်း။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂမိဿတိ နာမ၊ အန်ထွက်ဘိ၏။ ဥမ္မာဒမ္ပိ၊ ရူးသွပ်ခြင်းသို့ သော်၎င်း။ စိတ္တက္ခေပမ္ပိ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ သော်၎င်း။ ပါပုဏှိဿတိနာမ၊ ရောက်တုံဘိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တဿ ခေါ၊ ထိုသူ၏သာလျှင်။ တေဝိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်။ ကာယန္ဓယံ၊ ကိုယ်သို့ အစဉ် လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊ မပွားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ စိတ္တဘာဝနာနုယောဂံ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော ပွားခြင်း၌ အဖန်ဖန် ယှဉ်ခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တဿ မယျံ၊ အား။ “အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကာ တို့သည်။ စိတ္တဘာဝနာနုယောဂံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာယဘာဝနံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ နော ဝိဟရန္တိတိ၊ကုန်၏” ဟူသော။ဝေ၊ဤ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၆၆။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ကိန္တိ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာယဘာဝနာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ပွားခြင်းကို။ တေ၊ သင်သည်။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဣဒံ၊ ဤကာယဘာဝနာဟူသည်။ သေယျတာ၊ အဘယ်နည်း။ ဝစ္ဆော၊ ဝစ္ဆအနွယ် ဖြစ်သော။ နန္ဒော၊ နန္ဒသည်၎င်း။ သံကိစ္ဆော၊ သံကိစ္ဆအနွယ်ဖြစ်သော။ ကိသော၊ ကိသသည်၎င်း။ မက္ခလိဂေါသာလော၊ မက္ခလိဂေါသာလသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ အစေလကာ၊ အဝတ်မရှိကုန်။ (အကြွင်းကို မဟာသီဟနာဒသုတ်စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ပေးထားသော အနက်ကိုမှီ၍

ယင်းသို့ ဝါယာမတ္ထဟောခဲ့သော ယုဇဇာတ်လည်း သကမ္မကဇာတ်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခြင်း အနုလည်း ကမ္မပ္ပဝစနီယ မဟုတ်ပဲ ဓာတုတ္ထဝိသေသကဥပသာရ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာယဘာဝနာနုယောဂံ-ပုဒ်သည် ကမ္မပ္ပဝစနီယအယှဉ်မဟုတ်သည့်အတွက် ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ သုတ်ဖြင့်ပင် ရိုးရိုးကမ္မတ္ထ အနက်ကို ဟော၏။ ထို့ကြောင့် ကာယဘာဝနာနုယောဂံ၊ ကာယဘာဝနာ၌ အဖန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို ဟု ပြန်ဆို၍၊ အနုကိုလည်း ဥပသာရ ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ယုတ္တာနှင့် တွဲ၍ အနုယုတ္တာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ လုံလုံပြုကုန်သည်ဖြစ်၍ဟု ပြန်ဆိုလေ။

ယုဇဇာတ်ကဲ့သို့ အကမ္မကဇာတ်၏ ရှေ့၌ရှိသော အဘိ ပရိ အနုစသည်တို့သည် ဓာတ်ကို အထူးပြုအံ့၊ ၎င်း အဘိစသည်တို့သည် ဥပသာရ၊ အထူးမပြုအံ့၊ ကမ္မပ္ပဝစနီယ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ ရှေ့ရှိ ကာယဘာဝနာ နုယောဂံ-စသော ဒုတိယန္တပုဒ်တို့ကိုလည်း ၌ ဟူ၍၎င်း၊ ကိုဟူ၍၎င်း၊ ၂-မျိုးပေးနိုင်သည်။

ယင်းသို့ နှစ်မျိုးရသော အရာမျိုး၌ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည် စာပိုဒ် ၃၁-၌ ဝိဝေကံ နာနုသိက္ခန္တိတိ တိဏှံ ဝိဝေကာနံ အညတရံ နာနုသိက္ခန္တိ-ဟူ၍၎င်း၊ စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ဥက္ကုဋ္ဌိကပ္ပဓာနမနုယုတ္တောတိ ဥက္ကုဋ္ဌိကဝီရိယံ အနုယုတ္တော-ဟူ၍၎င်း ပွင့်ဆိုလေ့ရှိကြကုန်၏။ အဓိပ္ပါယ် နှစ်ရပ်လုံး သက်ဆိုင်နိုင်သော်လည်း တမျိုးတည်း အလိုရှိသောအခါ စာပိုဒ် ၆၅-၌ စေတော သမထ မနုယုတ္တောတိ စေတော သမထေ ယုတ္တော-ဟူ၍၎င်း ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တောတိ ဇာဂရေ အနုယုတ္တာ-ဟူ၍၎င်း စာပိုဒ် ၆၃-၌ အနု အဘိ စသည်တို့၏ ရှေ့ရှိ စေတော သမထ-စသော ဒုတိယန္တ ကို သတ္တမုန္တဖြင့် ဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ ဤနည်းမျိုး အလားတူ ပုဒ်တို့ကို သိလေ။

သိလေ။ ကေဝုဇ် ဗဟုသုတမျှသာထူး၏။ ဝိဟရန္တိတိ-ဤဣတိ ကို ဣတိ အယံ၊ တည်း-ဟု ပေးလေ)။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်သာလျှင်။ ယာပေန္တိကိ ပန၊ မျှတကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤ အမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အပေကဒါ၊ တရံတခါ၌။ ဥဋ္ဌာရာနိ ဥဋ္ဌာရာနိ၊ အလွန် မှန်မြတ်ကုန်သော။ ခါဒနိယာနိ၊ ခဲဘွယ်တို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ဥဋ္ဌာရာနိ ဥဋ္ဌာရာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ ဥဋ္ဌာရာနိ ဥဋ္ဌာရာနိ၊ ကုန်သော။ သာယနိယာနိ၊ လျက်ဘွယ်တို့ကို။ သာယန္တိ၊ လျက်ကုန်၏။ ဥဋ္ဌာရာနိ ဥဋ္ဌာရာနိ၊ ကုန်သော။ ပါနာနိ၊ သောက်ဘွယ် တို့ကို။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဣမံကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂါဟေန္တိနာမ၊ ယူစေသည် မည်ကုန်၏။ ဗြဟေန္တိနာမ၊ ပွားစေသည် မည်ကုန်၏။ မေဒေန္တိနာမ၊ အဆိုဖြစ်အောင် ပြုသည်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပုရိမံ၊ ရွှေ၌ဖြစ်သော ပြုကျင့်နိုင်ခဲ့သော အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ယံ၊ အကြင်ကိုယ်ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဥပစိနန္တိ၊ တိုးပွားစေကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ၏။ အာစယာပစယော၊ တိုးပွားခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ကိန္တိ ပန၊ လျှင်။ စိတ္တဘာဝနာ၊ ကို။ တေ၊ သည်။ သုတာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ စိတ္တဘာဝနာယ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးတော်မူအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ နသမ္မာယာသိ၊ ပြည့်စုံအောင် မဖြေဆိုနိုင်။

၃၆၇။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တံ၊ သော။ သစ္စကံ၊ ကို။ “အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေ၊ သင်သည်။ ပုရိမံ၊ သော။ ယာပိခေါ သော ကာယဘာဝနာကိုလည်း။ ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သာပိ၊ ထိုကာယဘာဝနာသည်လည်း။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာ သာသနာ တော်၌။ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ကာယဘာဝနာ၊ သည်။ နော၊ မဖြစ်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ သင်သည်။ ကာယဘာဝနံ၊ ကိုလည်း။ န အညာသိခေါ၊ မသိသည်သာတည်း။ တံ၊ သည်။ စိတ္တဘာဝနံ၊ ကို။ ကုတော ဇာနိဿသိ၊ အံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အပိစ၊ ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ အဘာဝိတကာယော စ၊ မပွားများအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်၎င်း။ အဘာဝိတစိတ္တောစ၊ မပွားများအပ်သော စိတ်ရှိသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာဝိတကာယော စ၊ ပွားများအပ်ပြီးသောကိုယ်ရှိသည်၎င်း။ ဘာဝိတစိတ္တော စ၊ ပွားများအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောကြားပေးအံ့”ဟူသော ။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော၊ အရှင်။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော၊ သစ္စကော။ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စယောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။—

၃၆၈။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အဘာဝိတကာယော စ၊ သည်၎င်း။ အဘာဝိတ စိတ္တော စ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အဿုတ ဝတော၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ အား။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ သုခါယ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ပုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ် သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သုခသာရာဂီ စ၊ သုခဝေဒနာ၌ လွန်စွာ တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်လည်း။

ဟောတိ၊ ဧ၊ သုခသာရာဂိတဉ္စ၊ သုခဝေဒနာ၌ လွန်စွာတပ်စွန်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏သန္တာန်၌။ သာ သုခါဝေဒနာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဧ၊ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ ရှိ။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊ မြည်ဘမ်း၏။ ဥရက္ခာဋ္ဌိ၊ ရင်ကိုတီး၍။ ကန္ဒတိ၊ ငိုကြွေး၏။ သမ္မောဟံ၊ တေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ ခေါ၊ ထိုသူ၏သာလျှင်။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သော သုခါဝေဒနာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခမ်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ဧ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ကာယဿ၊ ဧ၊ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌတိ၊ ဧ၊ ကသ္မာ၊ နည်း။ စိတ္တဿ၊ ဧ၊ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ယဿကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဥဘတောပက္ခံ၊ နှစ်ဘို့။ ဝါ၊ နှစ်ပါးသော အဘို့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ သော။ သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌတိ၊ ဧ၊ ကသ္မာ၊ နည်း။ ကာယဿ၊ ဧ၊ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ ဥပ္ပန္နာပိ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌတိ၊ ဧ၊ ကသ္မာ၊ နည်း။ စိတ္တဿ၊ ဧ၊ အဘာဝိတတ္တာ၊ တည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေခေါ၊ လျှင်။ အဘာဝိတကာယောစ၊ သည်၎င်း။ အဘာဝိတစိတ္တော စ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဧ။

၃၆၉။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ပ။ သုဘဝတော၊ သော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယသာဝကအား။ ပ။ ဟောတိတိ၏” ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၇၀။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပသန္နော၊ ကြည်ညို၏။ ဟိ၊ အကြောင်းဇာတ်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဘာဝိတကာယော စ၊ သည်၎င်း။ ဘာဝိတစိတ္တော စ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ တေ၊ သင်သည်။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ ဥပနိယ၊ ကပ်ဆောင်၍။ အယံ ဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြီ။ အပိစ၊ ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ တေ၊ သင့်အား။ အဟံ၊ သည်။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဆိုပေအံ့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဧကသမဿ၊ ဆံ့မှတ်ဆိတ်ကို။ သြဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ချည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္တာနိ၊ အဝတ် (သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္စ္စာဒေတွာ၊ (ဖုံးလွှမ်း) ဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်၏။ တံတတော၊ ထိုအခါ၌။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ သုခါဝေဒနာဝါ၊ သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာဝါ၊ သည်လည်း။ မေ၊ ဧ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ ဌဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ယထာရူပါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ရှိ။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ တထာရူပါ၊ သော။ သုခါဝေဒနာ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ န ဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နူန၊ မဖြစ်ပေါ်လေယောင်တကား။ ယထာရူပါ၊ သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ သည်။ ပ။ န ဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နူန၊ မဖြစ်ပေါ်လေယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၇၁။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ကိံဟိ နော သိယာ၊ အဘယ်မှာ မဖြစ်ဖဲ ရှိပါအံ့နည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌သာလျှင်။ အနတ္တသမ္ပဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါအား။ “သရာဝါသော၊ အိမ်၌နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇောပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဗောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်တည်း။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈဝသတာ၊ နေသူသည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံသော။ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူသော။ ဣဒံ ဗြဟ္မာရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ န သုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကသမဿံ၊ ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အတ္ထာဒေတွာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ သို့။ ယံ နန္တု ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ရဟန်းပြုရမူကား ကောင်းလေစွ”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသံ၊ ပြီ။ (၃၇၁-စာပိုဒ်အကြောင်းနှင့် ၃၇၂-၃၇၃-စာပိုဒ်တို့သည် ပါသရာသိသုတ် စာပိုဒ် ၂၇၇-၂၇၈-၂၇၉နှင့် တူပြီ။ အာလုပ်မျှသာ ထူးတော့၏။)

၃၇၄။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အပိဿ၊ စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။ အနုစ္စရိယာ၊ (အနု အစ္စရိယာ) အဖန်ဖန်အံ့ဩဘွယ် ကောင်းကုန်သော။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာတို့သည်။ မံ၊ ငါ၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိတံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျာဘပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ သသ္မော၊ အစေးရှိသော။ အလ္လံ၊ စိုသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ “အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဘိ နိဗ္ဗဒတ္တဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ တေဇော၊ အပူဓာတ်ကို။ ပါတုကရိဿာမိ၊ ထင်ရှားပြုအံ့”။ ဣတိ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ မီးပွတ်ကျည်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ ကိံ မညသံ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်သော။ သသ္မော၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ အမံ၊ ကဋ္ဌံ၊ ထိုထင်းကို။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိမန္တေန္တော၊ ပွတ်တိုက်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယျအပိန၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာသလော။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယျအပိန၊ ထင်ရှားပြုနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတုနည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ ကြောင့်၊ အဒံ၊ ကဋ္ဌံ၊ သည်။ အလ္လံ၊ စိုစပ်၏။ သသ္မော၊ အစေးနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုထင်းကိုလည်း။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိသာတဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဘာဂီဝေ၊ အဖို့ရှိရုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဧဝမေဝခေါ၊ လျှင်။ ဧကစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ကာယေန စေဝ၊ ဖြင့်၎င်း။ စိတ္တေန စ၊ ဖြင့်၎င်း။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ အဝပကဋ္ဌာ၊ မကင်းဆိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏ (သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယောကာမစ္ဆန္တော၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယော ကာမသေဟော၊ အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော အစေးသည်၎င်း။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊ အကြင် လိုချင်ခြင်း ဟူသော တွေဝေခြင်းသည်၎င်း။ ယာ ကာမပိပါသာ၊ အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော မှတ်သိပ်ခြင်းသည်၎င်း။ ယော ကာမပရိဋ္ဌာဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းသည်၎င်း။ (ဟောတိ၊ ၍) သောစ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သုပုဟိနော၊ အကြင်မဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသည်။

နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ အကြွင်းမဲ့ ငြိမ်းအေးပြီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင်သမဏဗြာဟ္မဏဘို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ လုံ့လကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကဋ္ဌုကာ၊ ထက်ကုန်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ စေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ ခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ ထိုသမဏဗြာဟ္မဏ တို့သည်။ ဉာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ သမ္မောဓာယ၊ (သစ္စာလေးပါးကို)ကောင်းစွာသိသော မဂ်အကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ မထိုက်ကုန်သည် သာတည်း။ တေဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန် သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌုကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ နောစေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ မခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ တို့သည်။ ဉာဏာယ၊ ငှါ။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ သမ္မောဓာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ တည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနုစ္စရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဒုတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သဗ္ဗေဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ ကဋ္ဌံ၊ ကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ထလော၊ ကုန်း၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်၏။ အထ၊ ဌ။ ပုရိသော၊ သည်။ “အဂ္ဂိ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေဿာမိ၊ အံ့။ တေဇော၊ ကို။ ပါဘုကရိဿာမိ၊ အံ့”။ ဣတိ၊ ၍။ ဥတ္တရာရဏံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရ၏။ ပ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ အဒံ၊ ကဋ္ဌံ၊ ကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလော၊ ဌ။ ကိဉ္ဇာပိ၊ နိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ထားအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ထားအပ်သော်လည်း။ သော ပုရိသော။ သည်။ ကံလမထဿ၊ ၍။ ဝိသာ တဿ၊ ၍။ ယာဝဘာဂီဝေ၊ သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ ပ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။

၃၇၅။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနုစ္စရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ သော။ တတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခံ၊ ချောက်သော။ ကောဋ္ဌာပံ၊ အစေးမရှိသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလော၊ ဌ။ နိက္ခိတ္တံ၊ ၍။ ပ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အနုစ္စရိယာ၊ ကုန်သော။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဥပမာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ကုန်ပြီ။

၃၇၆။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနုစ္စရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ သော။ တတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခံ၊ ချောက်သော။ ကောဋ္ဌာပံ၊ အစေးမရှိသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလော၊ ဌ။ နိက္ခိတ္တံ၊ ၍။ ပ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အနုစ္စရိယာ၊ ကုန်သော။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဥပမာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ဌ။ ပဋိဘာသိ၊ ကုန်ပြီ။

၁။ ကောဋ္ဌန္တိ ဝါ သုက္ခကလိင်္ဂရံ ဝုစ္စတိ။ ကောဋ္ဌကောဋ္ဌဘာဝံ အာပန္နန္တိ ကောဋ္ဌာပံ-ဟူသော ဋီကာအလို ထင်းခြောက် အဖြစ်သို့ ရောက်သော-ဟု ပေး။

သော။တဿ မယံ၊၏။ကစ္ဆေဟိ၊လက်ကတီးကြားတို့မှ။ သေဒါ၊ချေးတို့သည်။မုစ္ဆန္တိ၊ယိုထွက်ကုန်၏။
 အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။
 ပုရိသံ၊ ကို။ သိသေ၊ဦးခေါင်း၌။ ဂဟေတွာဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ဂဟေတွာဝါ၊
 ကိုင်၍သော်၎င်း။ အဘိနိဂ္ဂဏေယျ သေယျထာပိ၊ ဖိနှိပ်ရာသကဲ့သို့။ အဘိနိပွိဋ္ဌေယျသေယျထာပိ၊
 သကဲ့သို့။ အဘိသန္တာပေယျသေယျထာပိ၊ ပြင်းစွာပုန်စေသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေမေဝခေါ၊
 လျှင်။ပ။မုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။မေငါသည်။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော။ ဝီရိယံ၊
 သည်။ အသလ္လိနံ၊ မတုန်ဆုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သော။ သတိ၊ သည်။
 အသမ္ပုဋ္ဌာ၊ မမေပျောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ ဒုက္ခပွေဝေန၊ ထိုဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်
 သော လုံ့လကြောင့်သာလျှင်။ ပဓာနာဘိတုန္ဓဿ၊ ဝီရိယသည် နှိပ်စက်အပ်သည်။ သတော၊
 ဖြစ်သော။ မေ ငါ၏။ ကာယော၊ နာမကာယရူပကာယသည်။ အပ္ပုဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်း
 မရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရဒ္ဓေါ၊ ပူလောင်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။
 ဝေရူပိပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊
 ဆင်းရဲဝေဒနာသည်။ မေငါ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

၃၇၇။အဂ္ဂိဝေဿန၊န။တဿမယံ၊၏။ “အဟံ၊သည်။အပ္ပါနကံယေဝ၊ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော။ ဈာနံ၊စတုတ္ထဈာန်ကို။ယံနူ န ဈာယေယျန္တိ၊ဝင်စားရမှုကောင်းစွာ”ဟူသော။တေ၊သည်။
 အဟောသိ၊ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သော အဟံ၊ သည်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၎င်း။ နာသတော၊
 နှာခေါင်းမှ၎င်း။ အဿာသ ပဿာသေ၊ ဝင်သက်ထွက်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္တိ ၊ ချုပ်တည်း ပိတ်ဆို့ပြီ။
 အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ တဿ မယံ၊၏။ မုခတော၊မှ၎င်း။နာသတော၊ မှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေသု၊
 တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ပိတ်ဆို့ထားအပ်ကုန်သော်။ ကဏ္ဍတော၊တေ၊ နားတို့မှ။ ဝါတာနံ၊ လေတို့
 သည်။ နိက္ခမန္တာနံ၊ ထွက်ကုန်စဉ်။ အဓိမတ္တော၊လွန်ကဲသော။ သဒ္ဓေါ၊အသံသည်။ ဟောတိ၊၏။
 ကမ္မာရဂဂ္ဂရိယာ၊ ပန်းပဲဖိုသည်။မေမာနာယ၊ မှတ်သည်ရှိသော်။အဓိမတ္တော၊ သော။ သဒ္ဓေါ၊သည်။
 ဟောတိ သေယျထာပိ၊သကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။မေ၏။မုခတော စ၊မှ၎င်း။ပ။
 ဟောတိ၊၏။ပ။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊မတည်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ တဿ မယံ၊၏။
 “အဟံ၊ သည်။ အပ္ပါနကံယေဝ၊ ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဈာနံ၊ကို။ယံနူန ဈာယေ
 ယျန္တိ၊ဝင်စားရမှုကောင်းလေစွာ”ဟူသော။ တေ၊သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ သောအဟံ၊
 သည်။မုခတော စ၊မှ၎င်း။ နာသတော စ၊ မှ၎င်း။ ကဏ္ဍတောစ၊ နားမှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေ၊
 ဝင်သက် ထွက်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္တိ ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ ၏။ မုခတော စ၊မှ၎င်း။
 နာသတော စ၊မှ၎င်း။ ကဏ္ဍတော စ၊မှ၎င်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ကုန်သော်။
 အဓိမတ္တော၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ မုဒ္ဓနံ၊ ဦးထိပ်၌။ ဥဟန္တိ၊ထိခိုက်ကုန်၏။ (တိုးဝှေ့
 ကုန်၏လည်းဟူ)။ အဂ္ဂိဝေဿန၊န။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော။ သည်။ တိဇဏှန၊ ထက်သော။
 သိခရေန၊သံစူးဖြင့်။မုဒ္ဓနံ၊ဦးထိပ်၌။အဘိမတ္တေယျ သေယျထာပိ၊ထိုးမှု့ ရာသကဲ့သို့။အဂ္ဂိဝေဿန၊န။

၁။ စာပိုဒ် ၅၁-၌ အဋ္ဌကထာဆရာ ၂-နည်း ဖွင့်သည်၊ ရှုလေ။ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယသည် မတုန်။
 ထင်သောသတိသည် မပျက်ဟူသည် အားထုတ်အပ်ပြီးသောကြောင့် ဝီရိယသည် မတုန်၊ ထင်သောကြောင့်
 သတိသည် မပျက်ဟူလို။
 ၂။ အပ္ပါဏကန္တိ နိရဿာသကံ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သောကြောင့် ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော-ဟု
 ပေးသည်။ ထွက်သက်ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သောဟု မပေးနှင့်။ အဘိဓာန်အဆိုကား ဝိနည်းအလိုသာ။

ဘေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မေ၏။ မုခတော စ၊ မှု၎င်း။ နာသတော စ၊ မှု၎င်း။ ကဏ္ဍတော စ၊ မှု၎င်း။ အဿာသပဿာသေသုတို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၌။ ဥိဟနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။ ပ။ တိဋ္ဌတိ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယျံ၏။ ပ။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သီသဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသော ဝေဒနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဇ္ဇေန၊ မြဲမြံစွာ (ခိုင်ခံ့စွာ) သော။ ဝရတ္တက္ခဏေန၊ သားရေပတ်ကြီးဖြင့်။ သီသေ၌။ သီသဝေဋ္ဌံ၊ ဦးခေါင်း၌ ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျသေယျထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့။ (ထားရာသကဲ့သို့ လည်းဟူ)။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေမေဝါလျှင်။ ပ။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယျံ၏။ ပ။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့သည်။ ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒက္ခော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတဒကာဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်၎င်း။ ဂေါဃာတကန္တေဝါသီဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်၎င်း။ တိဏှန၊ ထက်စွာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလှီးခားဖြင့်။ ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ သေယျထာပိ၊ ထိုးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေမေဝါသာလျှင်။ မေ၏။ ပ။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယျံ၏။ ပ။ အဓိမတ္တော၊ သော။ ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်၌။ ညာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ဒေ ပုရိသာ၊ ယောက်ျားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ နာနာ ဗာဟာသု၊ အသီးသီးသော လက်မောင်းဘို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အဂါရကာသုယာ၊ မီးကျိုးဘုန်း၌။ သန္တာပေယျု၊ သေယျထာပိ၊ ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ သမ္ပုရိတာပေယျု၊ သေယျထာပိ၊ အပြန်ပြန် မြှိုက်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ မေ ငါ၏။ မုခတောစ၊ မှု၎င်း။ ပ။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အပိဿု၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မံ၊ ငါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍။ “သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကာလကံတောတိ၊ သေလေပြီ” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဧကစ္စာ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ န ကာလကံတော၊ မသေသေး။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ကာလကံရောတိ၊ သေမည့်ဆဲဆဲသာ” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြီ။ ဧကစ္စာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ န ကာလကံတော၊ သေလည်း မသေသေး။ နပိ ကာလကံရောတိ၊ သေအံ့ဆဲဆဲလည်း မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အရဟံ၊ ရဟန္တာတည်း။ သော၊ ထိုနေခြင်းသည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိဟာရေတွေဝ၊ နေခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။ (အရဟံ၊ သည်။) ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိတိ” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ (အရဟံမှ-ဟောတိ-တိုင်အောင် သော ပါဠိအနေအထားကို စဉ်းစားလေ)။

၃၇၉။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယျံ၏။ “အဟံသည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရုပစ္စေဒါယ၊ အစာအာဟာရ ဖြတ်သောအားဖြင့်။ ယံနုန ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ ကျင့်ရမှုကောင်းလေစွ” ဟူသော။ ဝေံ၊ သည်။ အဘောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အထခေါ၊ ၌။ မံ၊ ငါသို့။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကုန်၍။ “မာရိသာ၊ အချင်း။ တံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရုပစ္စေဒါယ၊ အားဖြင့်။ မာ ပဋိပဇ္ဇိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ မာရိသာ၊ အချင်း။ တံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ အာဟာရုပစ္စေဒါယ၊ အားဖြင့်။ သစေ ပဋိပဇ္ဇိဿသိအံ့။ တဿ-

တေ၊ ထိုသင်၏။ လောမကူပေဟိ၊ မွေးတွင်းတို့မှ။ ဒိဗ္ဗောဇံ၊ နတ်ဩဇာကို။ မယံ၊ တို့သည်။ အဇ္ဈောဟာရေဿာမ၊ သွင်းကုန်အံ့။ တာယ၊ ထိုနတ်ဩဇာဖြင့်။ တံ၊ သည်။ ယာပေဿသီတိ၊ မျှလတ္တံ့”ဟူသော။ ဧတံကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၏။ အဟဉ္ဇေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ သဗ္ဗသော။ သိမ်း။ အဇဇိတံ၊ အစာမစားခြင်းကို။ ပဋိဇာနေယျံ၊ သိစေငြားအံ့။ ဣမာစ ဒေဝတာ၊ တို့သည်လည်း။ မေ၏။ လောမကူပေဟိ၊ တို့မှ။ ဒိဗ္ဗောဇံကို။ အဇ္ဈောဟာရေယျံ၊ သွင်းကုန်ရာ၏။ တာယစ၊ ထိုနတ်တို့ သွင်းသောနတ်ဩဇာဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယာပေယျံ၊ အံ့၊ တံ၊ ထိုမျှတခြင်းသည်။ မမ၏။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းချက်သည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သော ခေါအဟံ၊ သည်။ တာဒေဝတာ၊ တို့ကို။ ပစ္စာစိက္ခာမိ၊ တားမြစ်၏။ အလန္တိ၊ မသင့်ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၏။

၃၈၀။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၏။ “အဟံ၊ သည်။ ထောက်ထောက်၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ပသတံပသတံ၊ တလက်ဖက် တလက်ဖက် မျှသော။ အာဟာရံ၊ အစာအဟာရကို။ ယဒိ ဝါ မဂ္ဂယူသံ၊ ပဲနောက်ရည် ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ကုလတ္တယူသံ၊ ပဲပိစပ်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ-ကဠာယယူသံ၊ ကုလားပဲရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ စားတော်ပဲရည်ကိုသော်၎င်း။ ယံနုန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရမှု ကောင်းလေစွာ”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သောခေါ အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ထောက် ထောက်၊ သော။ ပသတံ ပသတံ၊ သော။ အာဟာရံကို။ ယဒိဝါ မဂ္ဂယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ကုလတ္တယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါကဠာယယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရေသိ၊ သုံးဆောင်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ထောက် ထောက်၊ သော။ ပသတံ ပသတံ၊ သော။ အာဟာရံ ကို။ ယဒိဝါ မဂ္ဂယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ကုလတ္တယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရယတော၊ သုံးဆောင်သော။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏။ ကာယော၊ သည်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ပိန်ကြုံသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသိတိကပဗ္ဗာနိဝါ သေယျထာပိနာမ၊ ကန်စွန်းနွယ်၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့၎င်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိဝါ သေယျထာပိ နာမနွယ်ပုပ် နွယ်ငန်းအဆစ်တို့ကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသော အစာရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩဠပဒိ သေယျထာပိနာမ၊ ကုလားအုပ်၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အာနိသဒံ၊ တင်သားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဋ္ဋနာဝဋ္ဋိသေယျထာပိနာမ၊ ပုတီးကုန်းကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်၊ မေ၊ ၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကော၊ ကျောက်ကုန်းရိုးသည်။ ဥန္တတာဝနတော၊ မြင့်ချီနိမ့်ချီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇရသာလာယ၊ စရပ်အို၏။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိုဖရဲကျဲကုန်သည်။ (တွဲလဲကန်လန်တို့သည်)။ ဘဝန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဖာသုဋ္ဌိယော၊ နိရိုးဘို့သည်။ ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂမ္ဘီရေနာနာသော၊ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်း၌။ ဥဒကတာရကာ၊ ရေမျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩက္ခာယိကာ၊ နိမ့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဒိဿန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ မြင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အက္ခိကူပေသု၊ မျက်ကွင်းတို့၌။

၁။ အဇဇိတန္တိ အဘောဇနံ-အဋ္ဌကထာ။ အဇဇိတန္တိဝေံ အဘူဠိတံ၊ ဘကာရဿ ဇကာရာဒေသံ ကတာ-ဋီကာ။

အက္ခိတာရကာ၊ မျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သော အရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
 သြက္ခာယိကာ၊ ချိုင့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္ဆိန္ဒော၊ အစိမ်းနုနုဆွတ်ခူးအပ်
 သော။ တိတ္ထကာလာဗ၊ ဘူးခါးသီးသည်။ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဖုသိတော၊ ရှုံ့သည်
 ၎င်း။ သမ္ဗိလာတော၊ ညှိုးနွမ်းသည်၎င်း။ ဟောတိ သေယျထာပိ နာမ၊ သက္ကသို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။
 တာယေဝပျါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၏။ သီသစ္စဝီ၊ ဦးခေါင်းရေသည်။ သံဖုဋ္ဌိတာ၊ ရှုံ့သည်။
 သမ္ဗိလာတာ၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သော အဟံ၊ သည်။ ဥဒရစ္ဆဝိ၊ ဝမ်းရေကို။
 ပရိမသိဿာမိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံယေဝ၊ ကျောက်ကုန်း
 ရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏာမိ၊ သုံးသပ်မ၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံကို။ ပရိမသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သော်။ ဥဒရစ္ဆဝိ
 ယေဝ၊ ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏာမိ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တာယေဝပျါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။
 မေ၏။ ဥဒရစ္ဆဝိ၊ သည်။ ယာဝပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံ၊ ကျောက်ကုန်းရိုးတိုင်အောင်။ အလ္လိနာ၊ ကပ်ငြိသည်။
 ဟောတိ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သော အဟံ၊ သည်။ ဝစ္စဝါ၊ ကျပ်ကြီးကို၎င်း။ မုတ္တဝါ၊ ကျင်ငယ်ကို၎င်း။
 ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သော်။ တာယေဝပျါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။
 အဝကုဇ္ဇော၊ မှောက်လျက်။ ပပတာမိလည်း(လဲ)၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သော အဟံ၊ သည်။ ဣမမေဝ
 ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို သာလျှင်။ အဿာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာ၊
 လက်ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အနုမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။
 တာယေဝပျါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အနုမဇ္ဇတော၊ သော။ တဿ
 မယံ၊ ပုတိမူလာနိ၊ ပုပ်ဆွေးသော အမြစ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွှေးတို့သည်။ ကာယသ္မာ၊
 ကိုယ်မှ၊ ပပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ အပိဿ၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
 ဒိဿာ၊ ရှိ။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠောတိ၊ မည်းသော အဆင်းရှိ၏” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠော
 မည်းသော အဆင်း ရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သာမောတိ၊ ရှေ့သော
 အဆင်းရှိသည်” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ “သမဏော
 ဂေါတမော၊ သည်။ နကာဠော၊ မည်းသော အဆင်း ရှိသည် မဟုတ်။ နပိ သာမော၊ ရှေ့သော အဆင်း
 ရှိသည်လည်းမဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မဂ္ဂုရစ္ဆဝိတိ၊ ငါးခုအရေအဆင်း ရှိ၏” ဟူ၍
 (မဂ္ဂုရစ္ဆဝိတိမဂ္ဂုရမစ္ဆစ္ဆဝိ-အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပေးသော အနက်တည်း)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊
 ကုန်ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်သော။ မေ၊ ငါ၏။
 ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။ တာယေဝပျါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ယာဝ၊ အလွန်။ ဥပဟတော၊
 ပျက်စီးနေသည်။ ဟောတိ၏။

၃၀။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ထိုငါ၏။ “အတိတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ဧကစိ၊ အချို့ကုန်
 သော။ ယေသမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ သြပက္ကမိကာ၊ လုံ့လကြောင့်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယံ သု၊ ကုန်ပြီ။ တောဝပရမံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိသော ခံစားခြင်းသာတည်း။ ဣတော၊ ဤခံစားခြင်းထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်။ န၊ မရှိ။ အနာဂတ-

၁။ စာပိုဒ် ၃၀၉-၌ ယာဝဋ္ဌိဒံ ဘောတော ဂေါတမဿ။ ပ။ ဆဝိဝဏ္ဏောစေပရိယောဒါယတိ။ ပ။ ဝိပုသီဒတိကို
 ထောက်က ယာဝဿုမေ အဂ္ဂိဝေဿန ပရိသုဒ္ဓေါ ဆဝိဝဏ္ဏော ပရိယောဒါတော။ ပ။ ဟာရတာယ-ဟုသာ
 ရှိရမည်။ ယာဝ-လည်း အတိဝိယ အနက်သာပေး။ တာဝ-မပါသင့်။ ၃၀၀-စာပိုဒ် အလယ်၌ ယာဝဿုမေ
 အဂ္ဂိဝေဿန ဥဒရစ္ဆဝိ။ ပ။ ဟာရတာယ-ကို ထောက်လျှင်လည်း ဤ၌ တာဝ-မပါသင့်ကြောင်း ပို၍ ထင်ရှား၏။

မဒ္ဒါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ ပ။ ဣတောထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်။ န၊ မရှိ။ အဟံသည်။ ကဋကောယ၊
 သော။ ဣမာယ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းဖြင့်။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏
 ကုသိုလ် ကမ္မပထတရားထက်။ ဥတ္တရိသာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာ
 ဖြစ်စွမ်းနိုင်သောဉာဏ် အမြင်အထူးကို။ နခေါ ပန အဓိဂစ္ဆာမိ၊ မရ။ ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို
 သိခြင်းငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်။ သိယာနုခေါတိ၊ ရှိသေးသလော”
 ဟူသော။ ဣတိ တေံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၏။ အဟံသည်။ သက္ကဿ၊
 သာကီဝင်မင်း ဖြစ်သော။ ပိတု၊ ခမည်းတော်၏။ ကမ္မန္တေ၊ (လယ်ထွန်မင်္ဂလာ) အမှု၌။ သီတာယ၊
 အေးသော။ ဇမ္မုစ္ဆာယာယ၊ သပြေပင်ရိပ်၌။ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်လျက်။ (ဝိဝိဇ္ဇေဝ-စသော အနက်ကို
 ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ်-၅၁-ရှု၍ ပေးလေ)။ ဝိဟရိတာ၊ နေသူဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။
 သော၊ ဤပဌမဈာန်သည်။ ဗောဓာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သိယာနု ခေါ၊ ဖြစ်လေသလော
 ဟူသော။ တေံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၏။ “ဧသေ၊ ဤပဌမ
 ဈာန်သည် ပင်လျှင်။ ဗောဓာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါတိ၊ တည်း” ဟူသော။ သတာနုသာရိဝိညာဏံ၊ သတိသို့
 အစဉ်လိုက်သော ဝိညာဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၏။ “ကာမေဟိ၊
 ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမဘို့မှ ။ အညတြေဝ၊ ကြည့်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ အညတြေဝ၊ ကြည့်၍ သာလျှင်။ ယံတံသုခံ၊ အကြင်ပဌမဈာန်
 ချမ်းသာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံသည်။ တဿ သုခဿ၊ ထိုပဌမဈာန်ချမ်းသာမှ။ ကိ နုခေါ
 ဘာယာမိတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက်အံ့နည်း” ဟူသော။ တေံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊
 န။ ပ။ န ခေါ ဘာယာမိတိ၊ မကြောက်ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၇၂။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တဿ မယံ၊ ၏။ “ဝေ၊ ဤသို့။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်
 ပိန်ကြုံသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တကာယေန၊ ရောက်သောကိယ်ဖြင့်။ တံသုခံ၊ ထို ပဌမဈာန်
 ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တံ။ ရခြင်းငှါ။ နခေါသုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သြဋ္ဌာရိကံ၊ ရန်ရင်း
 ကြမ်းတန်းသော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ ထမင်းမုယောမို့ ဟူသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။
 ယံနုန အာဟာရေယုန္တိ၊ သုံးဆောင်ရပါမူ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊
 ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သော အဟံ၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိကံ၊ သော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ သော။
 အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေသိ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ မံ၊ ငါသို့။
 ပဉ္စ၊ ငါးဦးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်
 တရားကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ နော၊ ငါတို့အား။ အာရောစေဿတိ၊
 ပြောကြားလတ္တံ့။” ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ပစ္စုပဋိတာ၊ အနီး၌ တည်ကုန်သည်။ (လုပ်ကျွေး
 ကြကုန်သည်)။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။
 သြဋ္ဌာရိကံ၊ သော။ သြဒနကုမ္မာသံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေသိ၊ ပြီ။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ တေ ပဉ္စ ဘိက္ခု၊ ထိုငါးဦးသော ရဟန်းတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။
 ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးများဘို့ အလို့ငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနာဝိဗ္ဗန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 အလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားခြင်းငှါ။ အာဝတ္တော၊ လှည့်လည်၏” ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗိဇ္ဇေ၊ ပြီးငွေ့၍။ မေ၊ ငါ၏ (အထံမှ)။ ပက္ကမိံ သု၊ ဖဲခွါကုန်ပြီ။

၃၇၃။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ သြဋ္ဌာရိကံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။
 အာဟာရေတွာ၊ သုံးဆောင်၍။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ။ (ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ-စသော

မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောကြားအံ့။ ဣတိ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘော၊ အရှင် (ဂေါတမ)။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၃၀၈။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿ၊ သည်။ (အပ္ပဟိနာ-ဥှိစပ်)။ ယေ အာသဝါ၊ တို့သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ပူပန်စေတော် ညစ်ညူးစေတော်ကုန်၏။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ တဖန် ဘဝသစ် အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်၏။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိကုန်၏။ အာယတိံ ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတော်ကုန်၏။ တေ အာသဝါ၊ ထိုအာသာဝေါတရားတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေး။ တံ၊ ထိုသူကို။ (ယဿကဿစိ-တုံဘက် နိယာတ်)။ အဟံ၊ သည်။ သမ္ပုဇ္ဇောတိ၊ တော့ဝေသူ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဟံ၊ အကြောင်းကား။ အာသဝါနံ၊ တို့ကို။ အပ္ပဟာနာ၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်။ သမ္ပုဇ္ဇော၊ တော့ဝေသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ အသမ္ပုဇ္ဇော၊ မတော့ဝေသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ပဟိနာ-ဥှိစပ်)။ ယေအာသဝါ၊ တို့ သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ကုန်၏။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊ ကုန်၏။ သဒရာ၊ ကုန်၏။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ကုန်၏။ အာယတိံ ၊ ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ကုန်၏။ တေအာသဝါ၊ တို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ် ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆန္ဒမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိကုန်၏။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတော၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိံ ၊ ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ မတ္တကစ္ဆိန္နော၊ လည်ဆစ်ပြတ်ပြီး သော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ပုနဝိရုဠိယာ၊ တဖန်စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောသေယျထာပိ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တထာဂတဿ၊ သည်။ ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။ (စာပုဒ် ၃၀၇-အဆုံး တေဒဝေါစ-၌ ပြန် စပ်သည်)။

၃၀၉။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ နိဂဏ္ဌပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ မ။ အစ္စဒါယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဗုတံ၊ မဖြစ် စဘူး အဦးအသစ် ဖြစ်ပေစွ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာသဇ္ဇအာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်၍ ထိခိုက်၍။ ဝုစ္စမာနဿ၊ သော။ ဥပနိတေဟိ၊ ကပ်၍ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဝစနပုထေဟိ၊ စကား (ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်း)တို့ဖြင့်။ သမုဒါစရိယမာနဿ၊ ပြောဆိုအပ်သော။ ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ ဆဝိ ဝဏ္ဏောစေဝ၊ အရေအဆင်းသည်လည်း။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ ပရိယောဒါယတိ၊ ဖြူစင်၏။ မုခ ဝဏ္ဏောစ၊ မျက်နှာ အဆင်းသည်လည်း။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ ဝိပုသိဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ အရဟ တော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပူရဏ ကဿပံ၊ ကို။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ သမာရဘိတာ၊ တင်သူဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ ၏။ သောပိ၊ ထိုသူရာဏကဿပသည်လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ သို့။ သမာရဒ္ဓေါ၊ တင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ အညေန၊ အကြောင်းတပါးဖြင့်။ အညံ၊ အကြောင်းတပါးကို။ ပဋိစရိ၊ ဖုံးဖိပြီး။ ဗာဒိဒ္ဓါ၊ အပ ၌။ ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေသိ၊ ညွှတ်စေပြီ။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို၎င်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို၎င်း။ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို၎င်း။ ပါတုကာသိ၊ ထင်ရှား ပြုပြီ ။ ပ။

အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟန္တ၊ ခွင့်ပြုပါ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာတိ၊ များသော ပြုဘယ်ရှိပါကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ တံ၊ သည်။ မညသိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ အထခေါ၊ ၌။ နိဂဏ္ဍပုတ္တော၊ သော။ သစ္စကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတံ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတံ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။

ဆဋ္ဌံသော။ မဟာသစ္စကသုတ္တံသည်။ နိဋ္ဌိတံပြီ။

၇-စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်

၃၉၀။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးမြဲ)။ ။ ဧကံသမယံ၌။ ဘဂဝါသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရသုဋ္ဌေး အမိ ဝိသာခါသည် ဆောက်လုပ်အပ်သော ပြာသာဒ် ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အကျင့်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယ ဝိမုတ္တော၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်သော စိတ်ရှိသူသည်။ အစ္စန္တနိဋ္ဌော၊ စင်စစ် ပြီးဆုံးခြင်း ရှိသူသည်။ အစ္စန္တယောဂက္ခေမိ၊ စင်စစ်ယောဂတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ရှိသူသည် ။ အစ္စန္တဗြဟ္မစာရီ၊ စင်စစ်မြတ်သော အကျင့်ရှိသူသည်။ အစ္စန္တပရိယောသာနော၊ စင်စစ်ပြီးဆုံးခြင်း ရှိသူသည်။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သူသည်။ ဟောတိနုခေါတိ။ နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ၊ လျှောက်ပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သိကြားမင်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ “သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ (ခန္ဓာ ငါးပါး စသော) တရားတို့သည်။ အဘိနိဝေသာယ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ။ နာလန္တိ၊ မသင့် ကုန်” ဟူ၍။ သုတံ၊ ကြားဘူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ မင်း။ ဝေံစ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခုနော၊ သည် ။ ပ။ သုတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဘိဇာနာတိ၊ အထူးသိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဘိညာယ၊ အထူးသိပြီး၍ ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြားသိ၏။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသိပြီး၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော်လည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော်လည်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဆင်းရဲမဟုတ် ချမ်းသာမဟုတ် သော်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ အနည်းငယ်သော။ ယံဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တာသဝေဒနာသု၊ ထိုဝေဒနာတို့၌။ အနိစ္စာနုပဿိ၊ မမြဲသောအားဖြင့် အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိရာဂါနုပဿိ၊ ရာဂကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ နိရောဓာနုပဿိ၊ ရာဂချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိ

၁။ ဋီကာ၌ အစ္စန္တမေဝ စတူဟိ ယောဂေဟိ ခေမော တေဿ အတ္ထိတိ အစ္စန္တ ယောဂက္ခေမိ-ဟု ယောဂကို အပါဒါန်ဖြင့် ဖွင့်၏။ သံယုတ် ကသိဘာရဒ္ဒါဇသုတ်၌လည်း ယောဂက္ခေမာဓိဝါဟနန္တိ ဧတ္ထ ယောဂေဟိ ခေမတ္တာ နိဗ္ဗာနံ ယောဂက္ခေမံနာမ-ဟူ၍ အပါဒါန်ဖြင့်ပင် ဖွင့်၏။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့အလို-စင်စစ်ယောဂတို့မှ ကုန်ရာ (ဝါလွတ်မြောက်ရာ) နိဗ္ဗာန်ရှိသူသည် ဟုပေး။

သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း ။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ။
 ဝိဟရတိ၊ ၎င်း ။ သော၊ သည် ။ တာသုဝေဒနာသုတိဉ္စိ ။ အနိစ္စာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက် ။
 နိရောဓာနုပဿိ၊ ဖြစ်၍ ။ ဝိရဟန္တော၊ နေလျက် ။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရန္တော၊ လျက် ။
 လောကေ၊ လောက၌ ။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောသင်္ခါရကိုမျှ၊ နုပပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်းပေ ။ အနုပါဒိယံ၊
 မစွဲလမ်းသော် ။ နပရိတယတိ၊ မတပ်မက် ။ အပရိတယံ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော် ။ ပစ္စတ္တညေဝ၊
 ကိုယ်ဘိုင်းသာလျှင် ။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်းအေး၏ ။ “ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည် ။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ ။
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဘူသော မြတ်သော အကျင့်ကို ။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်
 ကိစ္စကို ။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ ။ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ တဆဲခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ ။ အပရိတပါးသော
 ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည် ။ န၊ မရှိ ။ ဣတံ၊ ဤသို့ ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏ ။ ဒေဝါနိမိန္ဒာ၊ သိကြားမင်း ။ တောဝတော၊
 ဖြင့် ။ ပ ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့ထက် ။ သေဋ္ဌော၊ သည် ။ ဟောတိ၊ ၎င်း ။ ဣတံ၊ ဤသို့ ။ အထခေါ၊ ၎င်း ။
 ဒေဝါနိမိန္ဒော၊ သော ။ သက္ကော၊ သည် ။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း ။ ဘာသိတံ၊ ကို ။ အဘိနန္ဒိတော၊ နှစ်သက်၍ ။
 အနုမောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်၍ ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို ။ အဘိဝါဒေတော၊ ၎င်း ။ ပဒက္ခိဏံကတော၊ ၎င်း ။ တတ္ထေဝ၊
 ထိုအရပ်၌ပင်လျှင် ။ အန္တရဓာယံ၊ ကွယ်လေပြီ ။

၃၉၁။ ဘေဒ ခေါ ပန သမယေန၊ ၎င်း ။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည် ။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း ။
 အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီး၌ ။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည် ။ ဟောတိ၊ ၎င်း ။ အထခေါ၊ ၎င်း ။ အာယသ္မတော မဟာ
 မောဂ္ဂလ္လာနာယ၊ ၎င်း ။ “သော ယက္ခော၊ ထိုသိကြားသည် ။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း ။ ဘာသိတံ၊ ကို ။ အဘိသမေစ္စ၊
 ပညာဖြင့်သိ၍ ။ အနုမောဒိ ကိန္နုခေါ၊ ဝမ်းမြောက်လေသလော ။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်၊ နော အဘိ
 သမေစ္စ၊ မသိမူ၍ ။ အနုမောဒိ ကိန္နုခေါ၊ ဝမ်းမြောက်သလော ။ အဟံ၊ သည် ။ တံ ယက္ခံ၊ ကို ။ သော
 ယက္ခော၊ သည် ။ ဘဂဝဘော၊ ၎င်း ။ ဘာသိတံ၊ ကို ။ အဘိသမေစ္စ၍ ။ ယဒိ ဝါ အနုမောဒိ၊ လော ။ နော
 အဘိသမေစ္စ၍ ။ ယဒိဝါအနုမောဒိ၊ လော ။ ဣတံ၊ ဤသို့ ။ ယံနုန ဇာနေယျန္တိ၊ သိအောင်ပြုရမူ
 ကောင်းလေစွာ” ဟူသော ။ ဘေ၊ သည် ။ အဟာသိ၊ ပြီ ။ အထခေါ၊ ၎င်း ။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊
 သည် ။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော ။ ပုရိသော၊ သည် ။ သမိဉ္စိဘံ၊ ကျွေးထားအပ်သော ။ ဗဟံ၊ မောင်းကို ။
 ပသာရေယျဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့၎င်း ။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော ။ ဗဟံ၊ ကို ။ သမိဉ္စေယျဝါ
 သေယျထာပိ၊ ကျွေးရာသကဲ့သို့၎င်း ။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင် ။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ၎င်း ။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ ၎င်း ။
 အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ ။ တာဝတိံ သေသု ဒေဝေသု၊ တာဝတိံ သာ နတ်ပြည်တို့၌ ။ ပါတုရ
 ဟောသိ၊ သင်ရှားဖြစ်ပြီ ။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၎င်း ။ ဒေဝါနိမိန္ဒော၊ သော ။ သက္ကော၊ သည် ။ ဧကပုဏ္ဏ
 ရီကေ၊ တခုသော သရက်ဖြူပင်ရှိသော ။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာ၌ ။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော ။
 ပဉ္စဟိဘူရိယသတေဟိ၊ ငါးရာသော တူရိယာတို့ဖြင့် ။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာရောင်ရဲသည်ဖြစ်၍ ။
 သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ ပရိစာရေတိ၊ (ဣန္ဒြေကို) ဖြစ်စေ၏ ။ (နတ်စည်းစိမ်ကိုခံစား၏) ။
 ဒေဝါနိမိန္ဒော၊ သော ။ သက္ကော၊ သည် ။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို ။ ဒုရတောဝါ အဝေးမှသာ
 လျှင် ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို ။ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်သောကြောင့် ။
 ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော ။ တာနိပဉ္စဘူရိယသတာနိ၊ တို့ကို ။ ပဋိပဏာမေတော၊ တားမြစ်၍ ။ ယေန၊ ၎င်း ။
 အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည် ။ အတ္ထိ၊ ၎င်း ။ တေန၊ သို့ ။ ဥပသကံမိ၊ ၎င်း ။ ဥပသကံမိတော၊ ၎င်း ။
 အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို ။ “မာရိသမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာနံ ။ ဟေ၊ ကြွခဲ့ပါလော့ ။

၁။ သမပ္ပိတော သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ သမဂီဘူတောတိ တသေဝ ဝေဝစနံ-အဋ္ဌကထာထောက်၍
 ပရိယာယ်တူ ပေးသည် ။

မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ (တောသင်၏။ အာဂတံ၊ ကြွလာခြင်းသည်။) သွာဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာခြင်းပါတည်း။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ဣဓ၊ ဤနတ်ပြည်သို့။ အာဂမနာယ၊ လာခြင်းငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်အကြိမ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်အကြိမ်ကို။ စိရသံ- ခေါ၊ ကြာမြင့်မှသာလျှင်။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ နိသီဒါထိုင်တော်မူပါ။ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပါပြီဟု”သော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒမာသနံ ပညတ္တံဟု ပါဠိ၌-ဒ-ဖြင့် ရှိ၏။ ဣဒံ အာသနံကို။ ပညတ္တံ-ပြီ-ဟု ပေး)။ ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒါပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကောပိ၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ တခုသော။ နိစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံကို။ ဂဟေတုာရိ။ ။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောနေရာအဘို့၌။ နိသီဒါပြီ။ ဧကမန္တံ၌။ သိနိန္ဒံခေါ၊ သော။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံကို။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ “ကောသိယ၊ သိကြားမင်း။ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိံ၊ တဏှာကုန်ရာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောကြားတော်မူသနည်း။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဧတိဿ၊ ကထာယ၊ ဤတရားစကားကို။ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှါ။ ဘာဂိနော၊ အဘို့ရှိကုန်သည်။ အဿာမာတိ၊ ဖြစ်လိုကုန်၏”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၉၂။ မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ မယံ ခေါ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏိယာ၊ ကုန်၏။ သကေန ကရဏိယေနဝေ၊ မိမိကိစ္စသည်သာလျှင်။ အပံ၊ နည်းပါ၏။ (အပေ ၀ သကေန ကရဏိယေနာတိ သကရဏိယမေဝ အပံ မန္တံ၊ အဋ္ဌကထာ)။ ။ အပိစ၊ သို့ရာတွင်။ တာဝတိံ- သာနံ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့၏။ ကရဏိယေနဝေ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်သာလျှင်။ (ဗဟု၊ များ၏။) အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ယံ၊ အကြင်တရားစကားသည်။ နော၊ တို့အား။ ဒိပုမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ (တံ၊ ထိုတရားစကားကို။) သုဿုတံယေဝ၊ ကောင်းစွာကြားနာအပ်သည်သာလျှင်။ သုဂ္ဂဟိတံဝေ၊ ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်သည် သာလျှင်။ သုမနသိကတံဝေ၊ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းထားအပ်သည်သာလျှင်။ သုပဓာရိတံဝေ၊ ကောင်း စွာ ဆောင်ထားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ် ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ တာဝတိံ သာနတ် အသုရာနတ်တို့၏ စင်ပွဲသည်။ သပုပဗျူဠော၊ ပေါင်းဆုံစုဝေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မာရိသ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ တသ္မိံ သင်္ဂါမေ၊ ထိုစင်ပွဲ၌။ ဒေဝါ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့သည်။ ဇိနိံ သု၊ နိုင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရာ နတ်တို့သည်။ ပရာဇိနိံ သု၊ ရှုံးကုန်ပြီ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ သော အဟံ၊ သည်။ တံသင်္ဂါမံ၊ ထိုစင်ပွဲကို။ အဘိဝိဇိနိတုာ၊ အောင်မြင်၍ ။ ဝိဇိတသင်္ဂါမော၊ အောင်မြင်ပြီးသော်စင်ပွဲသည်ဖြစ်၍။ တတော၊ ထိုစင်ပွဲမှ။ ပဋိနိဝတ္တိတုာ၊ ပြန်လှည့်၍ ။ ဝေဇယန္တနာမ၊ ဝေဇယန္တာမည်သော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ မာပေသိံ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာနံ။ ဝေဇယန္တဿ၊ သော။ ပါသာ- ဒဿ၊ ။ ဧကသတံ၊ တရာသော။ နိယျူဟံ၊ ဘုံဆောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဧကေသ္မိံ၊ တခု တခုသော။ နိယျူဟေ၊ ဘုံဆောင်၌။ သတ္တသတ္တကုဋ္ဌာဂါရသတာနိ၊ အထွဋ်တတ်သော အခန်း ခုနစ်ရာ ခုနစ်ရာတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ဧကမေကသ္မိံ၊ တခုတခုသော။ ကုဋ္ဌာဂါရေ၊ အထွဋ်တတ်သော အခန်း၌။ သတ္တသတ္တအစ္စရာယော၊ ခုနစ်ယောက် ခုနစ်ယောက်သောနတ်သွီးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဧကမေကိဿာ၊ တယောက်တယောက်သော။ အစ္စရာယ၊ နတ်သွီး၌။ သတ္တသတ္တပရိစာရိကာယော။ ခုနစ်ယောက် ခုနစ်ယောက်သော အလုပ်အကျွေးမတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊

လ္လာန်။ တံသညံ။ ဝေဇယန္တဿ၊ သော။ ပါသာဒဿ၊ ဧ။ ရာမဏီယကံ၊ မေ့လျော်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဠု၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆေယျာသိ နော၊ အလိုရှိပါသလော။ ဣတံ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။

၃၉၃။ အထခေါ၊ ဌ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော စ၊ သည်၎င်း။ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿဝဏ မည်သော။ မဟာရာဇာ စ၊ နတ်မင်းကြီးသည်၎င်း။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ ပုရက္ခတ္တာ၊ ရှေ့ဆောင်ပြု၍ ။ ယေန၊ ဌ။ ဝေဇယန္တော၊ သော။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဧ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ သု၊ ပြီ။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ဧ။ ပရိစာရိကာယော၊ အလုပ်အကျွေးမတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ ဒုရတောဝ၊ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဓသံသုခေါ၊ မြင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍ ။ သြတ္တပ္ပမာနာ၊ ကြောက်ရွံ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဟိရိယမာနာ၊ ရှက်နိုးကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ သကံသကံ၊ သြဝရကံ၊ မိမိ မိမိတို့၏ အခန်းသို့။ ပဝိသံ သု၊ ကုန်ပြီ။ သုဏှိသ၊ ချွေးမသည်။ သသုရံ၊ ယောက္ခမကို။ ဒိသ္မာ၊ ရှိ။ သြတ္တပ္ပတိ သေယျထာပိနာမ၊ ထိပ်လန်သကဲ့သို့။ ဟိရိယတိ သေယျထာပိနာမ၊ ရှက်နိုးသကဲ့သို့ ။ ပ။ ပဝိသံ သု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ ။ ပ။ အနုစကံမာပေန္တိ၊ စကြံ လျှောက်တော်မူစေကုန်၏။ အနုဝိစရာပေန္တိ၊ လှည့်လည်တော်မူစေ ကုန်၏။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ လ္လာန်။ ဝေဇယန္တဿ ပါသာဒဿ၊ ဧ။ ဣဒမ္ပိ ရာမဏီယကံ၊ ကိုလည်း။ ပဿ၊ လော့။ ပ။ ဣတံ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

အာယသ္မတော ကောသိယဿ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏။ ဣဒံ၊ ဤဌာနသည်။ သောဘတိ၊ တင့် တယ်ပေ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညဿ ယထာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသော သူ၏ (ဌာန)ကဲ့သို့တည်း။ မနုဿာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ရာမဏီယ- ကံ၊ မေ့လျော်ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ကုန်သော်။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ဒေဝါနံ တာဝတိံ သာနံယထာ၊ တာဝတိံ သာနတ်ဘုံ၏ (ဌာန)ကဲ့သို့။ သောဘတိဝတာတိ၊ တင့်တယ်ပေစွတကား” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ အာယသ္မတော ကောသိယဿ၊ ဧ။ တယိဒံ၊ ထိုဌာနသည်။ သောဘတိ၊ ဧ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ကတပုညဿ ယထာ၊ တည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့ ပြောပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မတော မဟာ မောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ဧ။ “အယံယက္ခော၊ ဤသိကြားမင်းသည်။ အတိဗာဠံ၊ အလွန်ပြင်းပြစွာ။ ပမတ္တော၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံယက္ခံ၊ ကို။ ယံနုနယံဝေဇယန္တိ၊ ထိတ်လန့်စေရမူ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ဖန်ဆင်း အပ်သည်ရှိသော်။ ဝေဇ ယန္တံ၊ သော။ ပါသာဒံ၊ ကို။ ပါဒဂံဠကေန၊ ခြေမဖြင့်။ သကံမေသိ၊ တုန်လှုပ်စေပြီ။ သမ္ပကမေသိ၊ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်စေပြီ။ သမ္ပဝေဓေသိ၊ ထိုမှ ဤမှ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်စေပြီ။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ ကို။ အဘိသင်္ခါယံ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကောစ၊ သည် ၎င်း။ ဝေဿဝဏော၊ သော။ မဟာရာဇာ စ၊ သည်၎င်း။ ဒေဝါ စ တာဝတိံ သာ၊ တို့သည်၎င်း။ “ယတြာဟိ၊ အကြင်ရဟန်း ဖြစ်လျက်လျှင်။ ဒိဗ္ဗဘဝနံ၊ နတ်ဘုံဗိမာန်ကို။ ပါဒဂံဠကေန၊ ဖြင့်။ သကံမေသတိနာမ၊

၁။ ရာမဏီယကန္တိ ရာမဏီယဘာဝ-ဋီကာ။ ပါဠိ၌ ရာမဏေယျကံ-ရှိသည်။
၂။ အဋ္ဌကထာ၌ အတိဗာဠံကို အတိဝိယ၊ ပမတ္တောကို မတ္တော ဟု ဖွင့်သည်ကို ဋီကာဆရာ အဓိပ္ပါယ်တမျိုး ယူဆ၍ ပဗာဠံ မတ္တောတိ ပမတ္တော၊ တေနာဟ- အတိဝိယ မတ္တောတိ-ဟု ဖွင့်သည်။ ပမတ္တော၌ ပ ကို အတိဝိယ၊ မတ္တောကို မတ္တောဟု ဖွင့်သည်- ဟု ဋီကာကြံသည်ဟူလို။

နိုင်ဘိ၏။ သမ္ပကမေဃဿတိနာမ၊ နိုင်ဘိ၏။ သမ္ပဝေဓေဿတိနာမ၊ နိုင်ဘိ၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ တဿ သမဏဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ တန်ခိုးကြီးမားသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ အစွမ်းသတ္တိကြီးမားသည်၏အဖြစ်သည်။ အစ္စရိယံဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွတကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဗုတံဝတာတိ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစွတကား”ဟူ၍။ အစ္စရိယဗ္ဗုတ-ဝိတ္တဇာတာ၊ ဖြစ်သော လက်ဖြစ်ခတ်တီး အံ့ချီးခြင်းရှိကုန်၊ ဖြစ်သော မဖြစ်စဘူး အဦး အသစ် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၊ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟေသု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ သံဝိဂ္ဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို။ လောမဟဋ္ဌဇာတံ၊ ဖြစ်သောအမွေးရှင်ခြင်းကို။ ဝိဒိတုာ၍ ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။

၃၉၄။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ အဟံ၊ သည်။ (အကြွင်း ဤသုတ် စာပိုဒ် ၃၉၀- နှင့် တူပြီ)။ မာရိသမောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ မေအား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိံ ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အထခေါ၊ ဌ။ပ။ ပါတုရဟောသံ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၎်။ ပရိစာရိကာယော၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တေ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲခွါသွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ “မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ တေ၊ သင်၏။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ သောဘဂဝါ၊ ထိုဘုရားဟူသည်။ ဧသောနုတိ၊ ဤရဟန်းပင်လော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစု၊ ကုန်ပြီ။ မာရိသ၊ အရှင်မတို့။ သော။ ထိုရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သတ္တာ၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ နခေါ၊ မဟုတ်ပေ။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ တေ၊ သင်၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ (မာရိသ၊ မင်း။ တေ၊ သင်၏။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပင်တည်း)။ ယဿ တေ၊ အကြင်သင်၏။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်သည်။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤမျှတန်ခိုးကြီး၏။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤမျှအစွမ်းရှိ၏။ တေ၊ သင်၏။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်သော။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟောနုန၊ အံ့ဩဘွယ်ရှိပေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကြကုန်၏။

၃၉၅။ အထခေါ၊ ဌ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဉာတညတရဿ၊ ထင်ရှားကျော်စောသော သူတို့တွင် တဦး အပါအဝင်ဖြစ်သော။ မဟေသက္ကဿ၊ တန်ခိုးကြီးသူဟု ပြောကြားအပ်သော။ ယက္ခဿ၊ အား။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိံ ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ဟောဘူးသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဇာနာတိနောတိ၊ အမှတ်ရတော်မူပါသလော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစု၊ ပြီ။ ။(အကြွင်း သိလောက်ပြီ။ ဣဒမဝေါစု။ပ။ အဘိနန္ဒိ-ပေးမြဲ)။

သတ္တမံ၊ သော။ စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်

၃၉၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ ။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ ကေဝဋ္ဌပုတ္တဿ၊ တံငါ သည်၏သားဖြစ်သော။ သာတိဿနာမ၊ သာတိမည်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ “ယထာ၊ အကြင်

သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တဒေဝိဒံ ဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဏ်သည်ပင်လျှင်။ သန္ဓာဝတံ၊ အဖန်
 တလဲလဲပြောင်းသွား၏။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်၏။ အနညံ၊ ထိုဝိညာဏ်မှ တပါး အခြားသော ဝိညာဏ်
 မဟုတ်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိတံ၊ သိ၏” ဟူသော။ ဝေရူပံ၊ ဤသဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်ညံ့သော။
 ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတံ၊ ၏။ သမ္မဟုလော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
 ကေဝဠုပုတ္တံ၊ သော။ သာတိဿ နာမ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ယထာဟံ၊ ပ။ အနညန္တံ၊
 ဟူသော။ ဝေရူပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ကိရ၊ သတံ။ ဣတံ၊ ဤသို့။ (ဣတံ
 တလုံးအကြေကြံ)။ အသောသုခေါ၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌။ ကေဝဠုပုတ္တော၊ သော။ သာတိဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပ
 သကံမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ရှိ။ ကေဝဠုပုတ္တံ၊ သော။ သာတိ ဘိက္ခု၊ ကို။ “အာဝုသော သာတိ
 တံ။ ယထာဟံ၊ ပ။ အနညန္တံ၊ ဟူသော။ ဝေရူပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ကိရ၊
 ဖြစ်သတံဟူသည်။ သစ္စန္တံ၊ မှန်သလော” ဟူသော။ (ဣတံ၊ ကြေ)။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ကုန်ပြီ။ အာဝု
 သော၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ပ။ အနညံ၊ ထိုဝိညာဏ်မှ တပါးအခြားသောဝိညာဏ်မဟုတ်။
 ဝေဗျာခေါ၊ ဤအခြင်းအရာအတိုင်းသာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ အာဇာနာမိ၏။ ဣတံ၊ ဤသို့ဖြေဆို
 လျှောက်ထားပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကေဝဠုပုတ္တံ၊ သော။ သာတိ၊ သော။
 ဘိက္ခု၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ မှ။ ဝိဝေစေတုကာမာ၊ ကင်းစေလိုကုန်သည် ဖြစ်၍။
 အာဝုသော သာတိ၊ ငါ့ရှင်သာတိ။ ဝေ၊ ဤသို့။ မာအဝစ၊ မပြောဆိုလင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
 မာ အဗ္ဘာစိန္တံ၊ မစွပ်စွဲလင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်ကို။ အဗ္ဘက္ခာနံ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်။
 နဟိသာဓု၊ မကောင်းသည်သာတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤအတိုင်း။ နဟိဝဒေယျ၊
 ဟောတော်မမူသည်သာ။ “အာဝုသော သာတိ၊ တံ။ အနေကပရိယာယေန၊ များသောအကြောင်းဖြင့်။
 ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်၏။ ပစ္စယာ၊
 အကြောင်းကို။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတံ၊ ဤသို့။
 ဝုတ္တန္တံ၊ ပြီ” ဟူ၍။ (ဣတံ၊ ဤသို့။) သမနုယုန္တံ၊ အယူကို စစ်ဆေးကုန်၏။ သမနုဂါဟန္တံ၊ အယူကို ဝန်ခံ
 စေသော အားဖြင့် စစ်ဆေးကုန်၏။ သမနုဘာသန္တံ၊ အကြောင်းကို စစ်ဆေးကုန်၏။ ဝေမ္ပိခေါ၊ ဤသို့
 လျှင်။ ကေဝဠုပုတ္တော၊ သော။ သာတိဘိက္ခု၊ သည်။ တေဟိ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သမနုယုဉ္ဇိယမာ
 နော၊ အယူကို စစ်ဆေးအပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂါဟိယမာနော၊ ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊
 ရှိသော်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ အနညံ၊ ထိုဝိညာဏ်မှ
 တပါးအခြားသောဝိညာဏ်မဟုတ်။ ဝေဗျာခေါ၊ ဤအခြင်းအရာအတိုင်းသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊
 သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိတံ၊ ၏” ဟူ၍။ ပါပကံ၊ သော။
 တဒေဝ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို။ ထာမသာ၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်။ ပရာမသာ၊ များသော သုံးသပ်ခြင်း
 ဖြင့်။ အဘိနိဝိဿ၊ ရှိ။ ဝေါဟရတံ၊ ပြောဆို၏။

၃၉၇။ ယတောခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ကေဝဠုပုတ္တံ၊ သော။ သာတိ
 ဘိက္ခု၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ တေသ္မာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊ ဤအယူမှ။ ဝိဝေစေတု၊ ကင်းစိမ့်သောငှါ။ နာသက္ခံ သု၊
 မစွမ်းကုန်ပြီ။ (ထူးရာကိုသာပေးအံ့)။ အထခေါ၊ ဤ။ ပ။ ဥပသကံမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ဤ။
 နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ (အဝေါစံ၌ စပ်)။ (သာတိဿ နာမ
 ဘန္တေ။ ပ။ အနညန္တံ၊ ပေးမြဲ)။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ သာတိဿ နာမကိရ၊ ပ။ အနညန္တံ၊ ဟူ၍။

အသ္မု ခေါ်ကြားကုန်ပြီ။ပ။ ဧဝံသို့။ဝုတ္တေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ဘန္တေ၊ရား။ကေဝဠုပုတ္တော၊
 သော။ သာတိဘိက္ခု၊သည်။ အမေ၊ တပည့်တော်တို့ကို။ ဧဝံဗျာခေါ။ပ။အနုညန္တိ၊ ဟူသော။တေ၊
 ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊၌။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊တို့သည်။ပ။ ဝိဝေစေတုကာမာ၊ဖြစ်ကုန်၍။
 မာဧဝံ အာဝုသော။ပ။ သမ္ဘဝေါတိ၊ ဟူ၍။ သမနုယုဉ္ဇိမ္မ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ သမနုဘာသိမ္မ၊ ကုန်ပြီ။
 ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝံပိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ကို။ ထာမသာ၊ဖြင့်။ ပရာမသာ၊ ဖြင့်။ ဧဝံဗျာ
 ခေါ။ပ။အနုညန္တိ၊ ဟူ၍။ အဘိနိဝိဿ၊၍။ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။ ယတောခေါ၊၌။ ဘန္တေ၊ ရား။
 မယံ၊တို့သည်။ သာတိ ဘိက္ခု၊ သော။ကေဝဠုပုတ္တံ၊ကို။တေသ္မာ ပါပကာ ဒိဋ္ဌိဂတာ၊မှ။ ဝိဝေစေတု၊ငါ။
 နာသက္ခိမ္မ၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။
 ဘဂဝတော၊အား။ အာရောစေမာဘိ၊ လျှောက်ထားကြကုန်အံ့ဟူသော။ တေ၊ကို။အဝေါစ၊ကုန်ပြီ။
 (စာပိုဒ်အစပြန်စပ်ပုဒ်နက် တို့ကို ၃၉၆-စာပိုဒ်ဖြင့် သိနိုင်လောက်၏။ သို့ဖြစ်၍ အစပ်အဟပ်လောက်
 ရည်၍-ပေးလိုက်သည်။)

၃၉၈။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အညတရံ၊သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ဧဟိ၊
 လာလော့။ အာဝုသော သာတိ၊ သာတိ။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္တာ၊သည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ မမာငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်။ ကေဝဠုပုတ္တံ၊သော။ သာတိ ဘိက္ခု၊ကို။တံ၊
 သင်သည်။ အာမန္တေတိ၊ သိစေလော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံဘန္တေတိ၊ ကောင်း
 ပါပြီ အရှင်ဘုရား ဟူ၍။သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ဘုရား၏(စကားကို။)ပဋိဿုတော၊ ရှေးရှု။
 နားထောင်၍။ပ။သာတိ ဘိက္ခု၊သော။ကေဝဠုပုတ္တံ၊ကို။ “အာဝုသောသာတိ၊တိ။ သတ္တာ၊သည်။တံ၊
 သင့်ကို။ အာမန္တေတိ၊ တိ၊”ဟူသော၊ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။

သာတိ၊ သာတိ၊ တံဝိညာဏံ၊ ထိုသင်ပြောသော ဝိညာဏ်ဟူသည်။ ကတမံ၊နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယှာယံ၊ အကြင်သဘောသည်။ ဝဒေါ၊ ပြောဆိုတတ်၏။
 ဝေဒေယျော၊ သိတတ်၏။ တတြ၊ တတြ၊ ထိုထိုဘဝတို့၌။ ကလျာဏပါပကာနံ၊ အကောင်းအဆိုး
 ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊
 ခံစား၏။ (သော၊ ထို သဘောတည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

မောဃပုရိသ၊ အချည်း နှီးသောယောက်ျား။ ကဿနာမ၊အဘယ်မည်သောသူ၏။ (ဓမ္မံ၌စပ်။)
 မယာ၊ငါဘုရားသည်။ဧဝံသို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ဓမ္မံ၊ကို။ တံ၊သည်။ အာဇာနာသိနုခေါ၊ နှစ်သက်
 သနည်း။ မောဃပုရိသ၊ ကျား။ မယာ၊သည်။အနေကပရိယာယေန၊ဖြင့်။ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်း
 တရားတို့ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ “ပစ္စယာ၊ ကို။ အညတြ၊၍။ ဝိညာဏဿ၊၏။
 သမ္ဘဝေါ၊သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ ဝုတ္တံနု၊ ဟောကြားသည် မဟုတ်လော။ မောဃပုရိသ၊
 ကျား။အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်။တံ၊သင်သည်။အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်း

၁။ ဝဒတိတိ ဝဒေါ၊ဝစီကမ္မဿ ကာရကောတိ အတ္ထော။ပ။ဝေဒီယောဝ ဝေဒေယျော၊ ဇာနာတိ အနုဘဝတိစာတိ
 အတ္ထော။ ဤဒိသာနံ ဟိ ပဒါနံ ဗဟုလာ ကတ္တုသာနေတံ သဒ္ဒဝိဒ္ဓ မညန္တိ-စသည်ဖြင့် ဋီကာ၌ မှတ်သားဘွယ်ရာ
 များလှစွာ၏။

သဖြင့် ယူအပ်သော အယူဖြင့်။ အမေ့စေဝ၊ ငါဘုရားတို့ကိုလည်း။ အဗ္ဘာစိက္ခသိ၊ စွပ်စွဲ၏။ အတ္တာနုဉ္ဇာကိုလည်း။ ခဏသိ၊ တူးဖြို၏။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ အပုညံစ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ပသဝသိ၊ ပွားစေ၏။ မောဗပုရိသ၊ ကျား။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒီဗရတ္တံလုံး၊ တေ၏။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၃၉၉။ အထခေါ၊ ခြံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုသတိကို။ ကိံ မညထ၊ နည်း။ ကေဝဠုပုတ္တော၊ သော။ သာတိ၊ သော။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ခြံ။ ဥသ္မိကတောပိ၊ ပြုအပ်သော ပညာဉာဏ်ငွေ့ မျိုးစေ့ရှိသူသည်လည်း။” အပိနုသိယာ၊ ဖြစ်ရာ သလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ ဟိသိယာ၊ အဘယ်မှာလျှင် ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ ဤပညာဉာဏ်ငွေ့ မဂ်ဖိုလ်မျိုးစေ့ရှိနိုင်ဘို့ရန်သည်။ နောဟိသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဝေံသိ၊ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကေဝဠုပုတ္တော၊ သော။ သာတိ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍။ မကုဘူတော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ကျသောပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အစောမုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဇာယန္တော၊ ကြံ့မိုင်လျက်။ အပ္ပဋ္ဌိဘာနော၊ ပညာဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ (အကြောင်းကို အလဂဒ္ဒုပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၃၆-၂၃၇-ကိုမှီး၍ ပေးလေ)။

၄၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ ယဒေဝ ပစ္စယံ၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝိညာဏံ (သိမှု) ဝိညာဏံ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တေန တေနော၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်သာ လျှင်။ ဝိညာဏံ တေဝ၊ ဝိညာဏံ ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ ခေါဝေါ် အပ်သည်အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက် ၏။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒကို၎င်း။ ရူပေစ၊ ရူပါရုံတို့ကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝိညာဏံ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုဝိညာဏံ တေဝ၊ စက္ခုဝိညာဏံ ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သောတဉ္စ၊ သောတ ပသာဒကို၎င်း။ သဒ္ဓေ စ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကို၎င်း။ ပ။ ဗာနဉ္စ၊ ဗာနပသာဒကို၎င်း။ ဂန္ဓေစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ကို ၎င်း။ ပ။ ဇိဝုဉ္စ၊ ဇိဝုပသာဒကို၎င်း။ ရသေစ၊ ရသာရုံတို့ကို၎င်း။ ကာယဉ္စ၊ ကာယပသာဒကို၎င်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို၎င်း။ မနဉ္စ၊ အာဝဇ္ဇန်းနှင့်တကွ ဘဝင်စိတ်ကို၎င်း။ ဓမ္မေစ၊ လောကီ ဓမ္မာရုံတို့ကို၎င်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏံ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနောဝိညာဏံ တေဝ၊ မနော ဝိညာဏံ ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ ယဒေဝ ပစ္စယံ၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂ္ဂိ မီးသည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ တောက်လောင်သကဲ့သို့။ တေနတေနော၊ ထိုထိုအကြောင်းအားဖြင့် သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ကဋ္ဌဉ္စ၊ သစ်သားထင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂ္ဂိ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ကဋ္ဌဂ္ဂိ တေဝ၊ သစ်သားထင်းမီးဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ သကလိကဉ္စ၊ ထင်းပေါက်စကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂ္ဂိ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ သို့။ သကလိကဂ္ဂိ တေဝ၊ ထင်းပေါက်စမီးဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ သို့။ တိဏဉ္စ၊ မြက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပ။ ဂေါမယဉ္စ၊ နွားချေးကိုလည်း။ ပ။ ထုသဉ္စ၊ ဖွဲကိုလည်း။ ပ။ သင်္ကာရဉ္စ၊ အမှုက်ကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂ္ဂိ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ သို့။ သင်္ကာရဂ္ဂိ တေဝ၊

၁။ ဥာဏမယာ ဥသ္မာ တေဿ အတ္တိတိ ဥသ္မိ။ ပညာဗိဇယေ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ အပိနု အတ္တိတိ- စသည်ဖြင့် အလဂဒ္ဒုပမသုတ် ဋီကာဖွင့်၏။

အမှိုက်မီးဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ချံ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ မနောဝိညာဏံတေဝ၊ ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ချံ သို့။ ဂစ္ဆတိ၏။

၄၀၁။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဒံဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဣတိသို့။ ပဿထ၊ ရှုမြင်ကြကုန်၏လော။ ဣတိ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးသည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ ဣတိ သို့။ ပဿထ၊ ကုန်၏လော။ ဣတိ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဤ သို့ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအကြောင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တံသည်။ နိရောဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဣတိ ဤ သို့။ ပဿထ၊ ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣဒံ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်သလော။ နောဿ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ ဤသို့။ ကင်္ခတော၊ ယုံမှားသူ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း (ဝိစိကိစ္ဆာ)သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးသည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သလော။ နောဿ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ သို့။ ကင်္ခတော၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအကြောင်း၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံသည်။ ဘူတံ၏။ တံသည်။ နိရောဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသလော။ နောဿ၊ မရှိသလော။ ဣတိသို့။ ကင်္ခတော၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ ဤ သို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဖြစ်ပါ၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဒံဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဣတိသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာညာဏ် ပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုမြင်သူ၏။ ယာဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ (အတ္တိ၏။) သာ၊ သည်။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်သလော။ ဣတိ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ကင်းပျောက်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တံသည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်၏။ ဣတိ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတော၊ ၏။ ယာဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ (အတ္တိ၏။) သာသည်။ ပဟိယတိ၊ လော။ ဣတိ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ကင်းပျောက်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအကြောင်း ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ သည်။ ဘူတံ၏။ တံသည်။ နိရောဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ သို့။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ပဿတော၊ ၏။ ယာဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ (အတ္တိ၏။) သာသည်။ ပဟိယတိ၊ လော။ ဣတိ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဒံ ဤခန္ဓာငါးပါးကို။ ဘူတန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏ ဟူ၍။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤခန္ဓာငါးပါး၌။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆာ၊ ကင်းသော ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိကုန်သလော။ ဣတိ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို။ အာဟာရသမ္ဘဝန္တိ၊ ဟူ၍။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝေ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆာ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ယံသည်။ ဘူတံ၏။ တံ၊

၁။ ပဟိယိသန္တိ တေ ရူပံ၊ ဘူယတေတိ စ ကေနစိ-ဘေဒစိန္တာနှင့်အညီ ပဟိယတိ-ကို ကတ္တုရုပ် ကြံသည်။
၂။ ယောမှိ ပဌမေ-နိတိ-သုတ်ဖြင့် ပဌမာ ဗဟုဝစနန္တ ဝေ-ပြီးသည်။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆာ-စသည်နှင့် တုလျတ် လိင်္ဂတ်ပေး။

ကို။ နိရောဓဓမ္မန္တိ ဟူ၍။ ဣတိပိ ဤသို့လည်း။ ဝေါတို့သည်။ စက္ကိန္ဒြိ။ နိဗ္ဗိတိကိစ္ဆာလော။ ဣတိ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေရား။ ဝေံ၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဒံကို။ ဘူတန္တိ၏ဟူ၍။ ယထာဘူတံအတိုင်း။ သမ္ပပ္ပညာယာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာရှုမြင်အပ်သလော။ ဣတိ၏။ ဘန္တေရား။ ဝေံ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဝေံဤသို့။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဝေံ ဤသို့။ ပရိယောဒါတံ၊ ဖြူစင်သော။ ဣမံဒိဋ္ဌိ၊ ဤညာဏ်အမြင်ကို။ စေအလ္လီယေထ၊ အကယ်၍ ကပ်ငြိကုန်ငြားအံ့။ စေကေလာယေထ၊ အကယ်၍ မြူးထူးလျက်နေကုန်ငြားအံ့။ စေဓနာယေထ၊ အကယ်၍ ဥစ္စာကဲ့သို့ မက်မောကုန်ငြားအံ့။ စေမမာယေထ၊ အကယ်၍ ငါ့ဥစ္စာဟု မြတ်နိုးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေတို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ မေသည်။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ ဩသလေးပါးမှ ထွက်မြောက်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဂဟဏတ္ထာယ၊ စွဲလမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နောဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ကုလ္လုပမံ၊ ဖောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မံကို။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အာဇာနေယျာထနု၊ နှစ်သက်ကြကုန်၏လော။ ဣတိ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ ရား။ ဝေံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင်ပါ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဝေံသို့။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ဝေံသို့။ ပရိယောဒါတံ၊ သော။ ဣမံဒိဋ္ဌိ၊ ဤဝိပဿနာ ညာဏ် အမြင်ကို။ စေ န အလ္လီယေထ၊ အကယ်၍ မကပ်ငြိကုန်ငြားအံ့။ စေ န ကေလာယေထ၊ အကယ်၍ မြူးထူးလျက် မနေကုန်ငြားအံ့။ စေ န ဓနာယေထ၊ အကယ်၍ ဥစ္စာကဲ့သို့ မက်မောကုန်ငြားအံ့။ စေ န မမာယေထ၊ အကယ်၍ ငါ့ဥစ္စာဟု မမြတ်နိုးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေတို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ မေသည်။ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ ဩသလေးပါးမှ ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဂဟဏတ္ထာယ၊ ငှါ။ နောဒေသိတံ၊ သော။ ကုလ္လုပမံ၊ သော။ ဓမ္မံကို။ တုမေ၊ တို့သည်။ အာဇာနေယျာထနု၊ လော။ ဣတိ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေရား။ ဝေံ၊ နှစ်သက်ပါကုန်၏။

၄၀၂။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏၎င်း။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို ရှာမှီးကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ တို့၏၎င်း။ (တနည်း) ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီး သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံဝါ၊ ရဟန္တာတို့၏၎င်း။ သမ္ဘဝေသိနံ၊ ပဋိသန္ဓေကို ရှာကုန်သော။ ဘူတာနံဝါ၊ သေက္ခပုထုဇဉ်တို့၏၎င်း။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ချီးမြောက်ခြင်းငှါ။ အာဟာရာ၊ အာဟာရတို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဩဋ္ဌာရိကောဝါ၊ ဝတ္ထုကြမ်းတန်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမောဝါ၊ ဝတ္ထုနူးညံ့သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကဗဠိကာရော၊ အလုပ်အလေ့ ပြုအပ်သော။ အာဟာရော၊ အစာအာဟာရ၎င်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဖဿော၊ ဖဿအာဟာရ၎င်း။ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော။ မနောသဠေတနာ၊ စေတနာအာဟာရ၎င်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်အာဟာရ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေအာဟာရာ၊ ဤအာဟာရတို့သည်။ ကိ နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်သနည်း။ ကိ သမုဒယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကိ ဇာတိကာ၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန် သနည်း။ ကိ ပဘဝါ၊ အဘယ်လျှင် အမွန်အစ ရှိကုန်သနည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာဟာရာ၊ တို့သည်။ တဏှာနိဒါနာ၊ တဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိကုန်၏။ တဏှာ သမုဒယာ၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ တဏှာဇာတိကာ၊ တဏှာလျှင် ဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိကုန်၏။ တဏှာပဘဝါ၊ တဏှာလျှင် အမွန်အစရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ အယံတဏှာစ၊ ဤတဏှာသည်လည်း။ ကိန္ဒါဒါနာ၊ သနည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်(သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏)။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။) ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ နာမရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ စက္ခာယတနစသော ခြောက်ပါးသော အာယတနသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ သဠာယတနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဖဿော၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ တဏှာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊ ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ပွားခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်၎င်း။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်၏ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း တို့သည်၎င်း။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။) ဧဝံ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ ချမ်းသာမဖက် သက်သက်သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။

၄၀၃။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိတေ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟူသော ဤစကားကို။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ (ငါဘုရား) မိန့်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နောဝါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ဣတ္ထိ၊ ဤအကြောင်း အကျိုးဖြစ်ရာ၌။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ အဘယ်ပုံဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိတ္ထေ၌။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏ (စိတ်သည်)။ ဧဝံဟောတိ၊ ဤပုံ ဖြစ်ပါ၏။

ဘဝပစ္စယာဇာတိတိ တေံကို။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊ သည်။ ဟောတိနုခေါ၊ လော၊ နောဝါ၊ လော။ ဣတ္ထိ၌။ ကထံဝါဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ။)။ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိတိတ္ထေ၌။ နောတို့၏ (စိတ်သည်)။ ဧဝံဟောတိ၊ ။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။)။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာတိ တေံ၌။ နော၊ တို့၏ (စိတ်သည်)။ ဧဝံဟောတိ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

၄၀၄။ ဘိက္ခဝေတို့။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တုမေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဧဝံသို့။ ဝဒေထ၊ ကုန်၏။ အဟမိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ဧဝံသို့။ ဝဒါမိ၊ ။ ဣမသ္မိံ ။ ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရ စသော အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ။ ဣမဿ၊ ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း၏။ ဥပါဒါ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ သင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။)။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံဝိညာဏံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ။ပ။ ဧဝံ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ ချမ်းသာမဖက် သက်သက်သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။

အဝိဇ္ဇာယတွေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ တပ်ခြင်း ကင်းသော မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၏။ သင်္ခါရနိရောဓာ၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏ နိရောဓော၊ ဝိညာဏ်၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၏။ ပ။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်၎င်း။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု- ပါယာသာ၊ တို့သည်၎င်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ကေဝလဿ၊ သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၏။

၄၀၅။ ဇာတိနိရောဓာ ဇရာမရဏ နိရောဓောတိ ဧဝံ၊ ဇာတိ။ ပ။ နိရောဓော ဟူသော ဤစကားကို။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏနိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နောဝါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ဧတ္ထ၊ ဤအကြောင်း အကျိုးချုပ်ရာ၌။ ကထံဝါ ဟောတိ၊ (သင်တို့စိတ်) အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ၏။) ဇာတိနိရောဓာ ဇရာမရဏ နိရောဓောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏ (စိတ်၌)။ ဧဝံ ဟောတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ပါ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဣတိ တလုံးအကြေကြံ)။ ပ။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နော၊ တို့၏ (စိတ်၌)။ ဧဝံဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၄၀၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ တုမေပိ၊ တို့သည် လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေထ၊ ကုန်၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၏။ ဣမသ္မိံ ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ စသော အကြောင်း တရားသည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးတရား သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမဿ၊ ဤအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရား၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရစသော အကျိုးတရားသည်။ နိရုဇ္ဈာန်၊ ချုပ်၏။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ သင်္ခါရ နိရောဓောသည်။ ဟောတိ၏။ ပ။ ကေဝလဿ၊ သတ္တဇီဝနှင့် မဖက် သက်သက်သော ။ တေဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိရောဓောသည်။ ဟောတိ၏။

၄၀၇။ ဘိက္ခဝေတို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဧဝံ ဇာနန္ဒာ၊ ဤသို့ သိကုန်သော်။ ဧဝံပဿန္တာ၊ ဤသို့မြင်ကုန်သော်။ “မယံ၊ ငါတို့သည်။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်ပြီးသောကာလ၌။ အဟေ- သုမှ နု ခေါ၊ ဖြစ်ဘူးခဲလေကုန်သလော။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ နအဟေသုမှနုခေါ၊ မဖြစ်ဘူးခဲလေကုန် သလော။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်သည်။ အဟေသုမှနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးခဲလေကုန်သနည်း။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ အဘယ်ပုံသဏ္ဍာန်သည်။ အဟေသုမှနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးခဲလေကုန်သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ ဟုတော၊ အဘယ်အမျိုးဇာတ်ဖြစ်ကုန်၍ ။ ကိံ အဟေသုမှ နုခေါ၊ အဘယ်အမျိုးဇာတ်ဖြစ်ဘူးခဲလေကုန်သနည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗန္တံဝါ၊ ရှေ့ အဘို့ (ခန္ဓာစသည်) သို့သော်လည်း။ ပဋိဓာဝေယျာထ န၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့်) တဖန်ပြေးသွားကုန်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

၁။ ကေဝလဿာတိ။ ပ။ သုဒ္ဓဿ ဝါ သတ္တဝိရဟိတဿာတိ အတ္ထော။ ။ အဋ္ဌကထာ။
 ၂။ ဇာနန္ဒာ ပဿန္တာ-အရ ဝိပဿနာနှင့် တကွသော မဂ်ဉာဏ် ယူလေ။

ဘိက္ခဝေတို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဧဝံဇာနန္ဒာ၊ ကုန်သော်။ ဧဝံပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ “မယံ၊ တို့သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့ သော ကာလ၌။ ဘဝိဿာမနုခေါ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ လော။ပ။ မယံ၊ တို့သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ သည်။ ဟုတု၊ ကုန်၍။ ကိံ၊ သည်။ ဘဝိဿာမနုခေါ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့နည်း” ဣတိ၊ ဤသို့။ အပရန္တဝါ၊ နောက်အဖို့ (ခန္ဓာစသည်) သို့သော်လည်း။ ပဋိဓာဝေယျာထန၊ တဖန် ပြေး သွားကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘိက္ခဝေတို့။ အပိ၊ စင်စစ်။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဧဝံဇာနန္ဒာ၊ ကုန်သော်။ ဧဝံပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ “အဟံ၊ သည်။ တေရဟိဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ၊ ယခု ဖြစ်ဆဲကာလ၌လည်း။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ နော အသ္မိနုခေါ၊ မဖြစ်လေသလော။ ကိံ၊ သည်။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ကထံ၊ သည်။ အသ္မိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ကုတော၊ ဘယ်ဘဝမှ။ အာဂတောနုခေါ၊ လာခဲ့သနည်း။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ကဟိံ၊ ဘယ်ဘဝသို့။ ဂါမိ၊ သွားမည့်သူသည်။ ဘဝိဿတိနုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လေနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ကထံကထိ၊ သို့လော သို့လား ယုံမှားရှိသည်။ အဿထန၊ ဖြစ်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘိက္ခဝေတို့။ပ။ ဧဝံပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နော၊ ငါတို့၏။ ဂရ၊ အလေးပြုထိုက်သော သူတည်း။ သတ္တုဂါရဝေနစ၊ ဘုရားကို ရိုသေလေးစားခြင်းဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျာထန၊ ဆိုကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ပ။ ဧဝံပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ “သမဏော၊ ဘုရားဟူသော သမဏသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ သမဏာနာမ၊ သမဏမည်ကုန်သော။ မယံစ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေမာတိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျာထန၊ ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘိက္ခဝေတို့။ပ။ ဧဝံပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ အညံ၊ (ငါဘုရားမှ) တပါးသော တိတ္ထိကို။ သတ္တာရံ၊ ဆရာဟူ၍ ။ ဥဒ္ဓိသေယျာထန၊ ညွှန်ပြကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘိက္ခဝေတို့။ပ။ ဧဝံပဿန္တာ၊ ကုန်သော်။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ များစာသော (တိတ္ထိ) သမဏဗြာဟ္မဏတို့၏။ ယာနိတာနိ ဝတ ကောတူဟလ မင်္ဂလာနိ၊ အကြင် ဝတ်အကျင့် မမြင်စဘူး အထူး-အဆန်းကို စုံစမ်းကြည့်ရှုလိုခြင်း မင်္ဂလာတို့သည် ။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ သာရတော၊ အနှစ်သာရအားဖြင့်။ ပစ္စာဂစ္ဆေယျာထန၊ တဖန်ယူကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘိက္ခဝေတို့။ တုမာကံ၊ သင်တို့သည်။ ယဒေဝ၊ အကြင်တရားစကားကိုသာလျှင်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဉာဘံ၊ သိအပ်၏။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏။ သာမံ၊ တိုင်။ ဝိဒိတံ၊ ထင်ရှားသိအပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုသိမြင်သော တရားသဘောကိုသာလျှင်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဝဒေထန၊ ဆိုကုန်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏ဘုရား။

၁။ ဝတ ကောတူဟလမင်္ဂလာနိတိ ဝတသမာဒါနာနိစ ဒိဋ္ဌိကုတူဟလာနိစ ဒိဋ္ဌသုတမင်္ဂလာနိစ။ ။ အဋ္ဌကထာ။

ဘိက္ခဝေတို့။ သာဓု ကောင်းပေ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ သန္နိဋ္ဌိကေန၊ ကိုယ်
 တိုင်သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်သော။ အကာလိကေန၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်သော။ ဧဟိပဿိ-
 ကေန၊ လာလှည့်ရလှည့်ဟူသော အစီအရင်ကိုခံထိုက်သော။ ဩပနေယျိကေန၊ မိမိစိတ်ထဲ၌
 ဆောင်ယူခြင်းငှါ ထိုက်သော။ ဝိညုဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗျေန၊ သိအပ်
 ခံစားအပ်သော။ ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤတရားဖြင့်။ တုမေ၊ တို့ကို။ ဥပနိတာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေအပ်ပြီ။
 “ဘိက္ခဝေတို့။ အယံဓမ္မော၊ သည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်သော တရားတည်း။ ပ။
 ဝိညုဟိ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ် ခံစားအပ်သော တရားတည်း။”
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ယန္တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ငါဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ ဧတံ၊ ဤသန္နိဋ္ဌိကော-အစရှိသော
 စကားကို။ ဣဒံ၊ ဤသင်တို့သည် ကိုယ်တိုင် သိအပ်သည်၏ အဖြစ် (တုမှာကံသာမညာတံ) စသည်ကို။
 ပဋိစ္စစွဲ၍ ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၄၀၈။ ဘိက္ခဝေတို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တိဏ္ဏံ၊ အကြောင်းသုံးပါးတို့၏။ သန္နိပါတာ၊
 ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်ဟူသော သတ္တဝါ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မာတာပိတရောစ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ သန္နိပတိတာ၊ ပေါင်းဖော်
 ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာစ၊ အမိသည်လည်း။ ဥတုနိ၊ ဥတုလာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဂန္ဓဗျောစ၊ အမိဝမ်းတိုက်သို့ရောက်ထိုက်သော သတ္တဝါသည်လည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုအနီး၌တည်
 သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊
 မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဓ၊ ဤ။ မာတာပိတရောစ၊ တို့သည်လည်း။ သန္နိပတိတာ၊ ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာစ၊ သည်လည်း။ ဥတုနိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂန္ဓဗျောစ၊ သည်လည်း။
 ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ ဖြင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ နေဝ
 ဟောတိ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မာတာပိတရောစ၊
 တို့သည်လည်း။ သန္နိပတိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာစ၊ သည်လည်း။ ဥတုနိ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂန္ဓဗျောစ၊ သည်လည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တတော၊
 ထိုအခါ၌။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိဏ္ဏံ၊ ဘို့၏။ သန္နိပါတာ၊ ကြောင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တမေနံ ဂဗ္ဘံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဟူသော သတ္တဝါကို။ မာတာ၊ သည်။ နဝါမာသေ၊
 ကိုးလပတ်လုံးဘို့သော်၎င်း။ ဒသဝါမာသေ၊ ဆယ်လပတ်လုံးဘို့သော်၎င်း။ ကုစ္ဆိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်။
 မဟတာ၊ ကြီးစွာသော။ ဂရုဘာရံ၊ လေးလံသောဝန်တည်းဟူသော။ သံသယေန၊ (ဇီဝိတသံသယ
 ဖြင့်) အသက်၌ကြီးစွာသော ယုံမှားခြင်းဖြင့်။ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်ရ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ တမေနံ၊
 ထိုသတ္တဝါကို။ မာတာ၊ သည်။ နဝန္တံ ဝါမာသာနံ၊ ကိုးလတို့၏၎င်း။ ဒသန္တံ ဝါမာသာနံ၊ ဆယ်လတို့၏
 ၎င်း။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ မဟတာ၊ သော။ သံသယေန၊ ဖြင့်။ ဂရုဘာရံ၊ ကို။ ဝိဇာယတိ၊
 မွှေးဖွား၏။ ဇာတံသမာနံ၊ မွှေးဖွားပြီးဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ သကေနလောဟိ-
 တေန၊ မိမိ၏နို့ ရည်ဖြင့်။ ပေါသေတိ၊ မွေးမြူ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ယဒိဒံ မာတုထညံ၊ အကြင်အမိနို့ ရည်

၁။ မဟန္တေန ဇီဝိတသံသယေနာတိ။ ပ။ ဧဝံ ပဝတ္တ ဇီဝိတ သံသယေန ဝိပုလေန ဂရုတရေန သံသယေန၊
 ဋီကာ။ ဤ၌ ဂရုတရေန သံသယေန-ဟု ဖွင့်သည်ကိုထောက်၍ ဂရုဘာရံ-ပုဒ်သည် တမေနံ ဂဗ္ဘံ၏ ဝိသေသနမဟုတ်။
 သံသယေန-ပုဒ်၏ ဝိသေသနသာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဋီကာနှင့် ညှိ၍ “ဂရုဘာရံသော။ သံသယေန၊ ဖြင့်”ဟု
 ပါဠိရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ သံသယေန ဂရုတရေန-ဟူ၍သော်၎င်း။ သံသယေန ဂရုဘာရေန-ဟူ၍သော်၎င်း
 ရှိမှ စာအသွားအလာ ပို၍ ပြောင့်ရာ၏။

သည်။ အတ္တိ၊ ဧ၊ တေ၊ ထိုအမိန့် ရည်သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ လောဟိတံ၊ လောဟိတမည်သည်သာလျှင်တည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ သခေါ သော ကုမာရော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးထွားခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ (စက္ခုစသော) ဣန္ဒြေတို့၏။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းကို။ အန္ဓာယာ၍ ။ ကုမာရကာနံ၊ သူငယ်ဘို့၏။ ယာနိတာနိကိဋ္ဌာပနကာနိ၊ အကြင်ကစားဖွယ်တို့သည်။ (ကိဋ္ဌန္တိဇေတနာတိ ကိဋ္ဌနံ။ ကိဋ္ဌနမေဝ ကိဋ္ဌနကံ။ ။ ဝုဒ္ဓိံ)။ သန္တိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုကစားဖွယ်တို့ဖြင့်။ ကိဋ္ဌတိ၊ ကစား၏။ သေယျထိဒံ၊ ဤကစားဖွယ်ဘို့ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဝကံ၊ ထွန်ငယ်သည်၎င်း။ သဒ္ဓိကံ၊ ကျည်းသားရိုက်ခြင်းသည်၎င်း။ မောက္ခစိကံ၊ ဂျမ်းထိုးခြင်းသည်၎င်း။ (ဘားကစားလည်းဟူ) ဝိဂိုလကံ၊ စကြာငယ်၎င်း။ ပတ္တာဠကံ၊ ခွက်ငယ်၎င်း။ (စလယ်တောင်း ပြည်တောင်းတည်း) ရထကံ၊ ရထားငယ်၎င်း။ ဓနကံ၊ လေးငယ်၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ သခေါ သော ကုမာရောသည်။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကို။ အန္ဓာယာ၍။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပရိပါကံ၊ ကို။ အန္ဓာယာ၍။ ဣဠေဟိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္ဓေဟိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ စိတ်ကိုပျိုးစေတတ်ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတေဟိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်ကုန်သော။ ရဇနီယေဟိ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျေဟိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် သိမြင်အပ်ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ သောတဝိညေယျေဟိ၊ သောတဝိညာဏ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဓေဟိ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ သာနဝိညေယျေဟိ၊ သာနဝိညာဏ်ဖြင့် နှံအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓေဟိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဇိဝှိဝိညေယျေဟိ၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်ဖြင့် လျက်အပ်ကုန်သော။ ရသေဟိ၊ ရသာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ ဣဠေဟိ၊ ကုန်သော။ ကန္ဓေဟိ၊ ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတေဟိ၊ ကုန်သော။ ရဇနီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာယဝိညေယျေဟိ၊ ကာယဝိညာဏ်ဖြင့် တွေ့အပ်ကုန်သော။ ဖောဠဗ္ဗေဟိ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာရောင့်ရဲအပ်သည်ဖြစ်၍ ။ သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ။ (သမပ္ပိတော-သမဂီဘူတော၊ ကုံလုံပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍) ပရိစာရေတိ၊ တင့်တယ်စံပယ်၏။

၄၀၉။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပိယရူပေ၊ ချစ်အပ် နှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိသော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌။ သာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာတပ်၏။ အပ္ပိယရူပေ၊ မချစ်အပ် မနှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိသော။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌။ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဒေါသစိတ်ဖြစ်၏။ အနုပဋ္ဌိတကာယသတိစ၊ မထင်သောကိုယ်၌ သတိ ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ ပရိတ္တဇေတသော၊ ကိလေသာတို့သည်ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြတ်အပ်သော အကုသိုလ် စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ။ (ပရိတ္တဇေတသောတိ ကိလေသေဟိ ပရိတော ခဏ္ဍိတစိတ္တော။ ဋီကာ)။

အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဖလသမာပတ်၌။ ပါပကာ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ တေ အကုသလာဓမ္မာ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ငြိမ်းကုန်၏။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကို၎င်း။ တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာဝိမုတ္တိကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ အဘိုင်း။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ အနုရောဓဝိရောဓံ၊ လိုက်လျောခြင်း (ရာဂ) ဆန့်ကျင်ခြင်း (ဒေါသ) သို့။ သမာပန္နော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော်လည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော်လည်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမ

သုခံဝါ၊ဆင်းရဲချမ်းသာ မဟုတ်သည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ယံဝေဒနံ၊ အကြင်
 ဝေဒနာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သော၊သည်။ တံဝေဒနံ၊ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ အဘိဝဒတိ၊
 ချမ်းသာစွာ ချမ်းသာစွာဟု ပြောဆို၏။အဇ္ဈောသာယ၊သက်ဝင်စွဲလမ်း၍ (တဏှာဖြင့် မျို၍လည်းဟူ) ။
 တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ တံဝေဒနံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတော၊ နှစ်သက်သော။ အဘိဝဒတော၊ သော။
 အဇ္ဈောသာယ၊ ၍ ။ တိဋ္ဌတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏ (သန္တာန်၌။) နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်း
 (တဏှာ)သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၍။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ယာနန္ဒိ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ (အတ္တိ၊
 ၍။) တံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်မည်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ ဥပါဒါန-
 ပစ္စယာ၊ စွဲလမ်းမှု (ဥပါဒါန်) ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝ၊ ဥပပတ္တိဘဝသည်။
 (သမ္ဘဝတိ၊ ၍။) ဘဝပစ္စယာ၊ ကမ္မဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 (ဖြစ်ပွားခြင်း)သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၍။) ဇာတိပစ္စယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
 ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်၎င်း။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊တို့သည်၎င်း။
 သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေ၊သို့။ ကေဝလဿ၊ သော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၍။ သမုဒယော၊ သည်။
 ဟောတိ၊၏။ ။(အကြောင်းတူပြီ)။

၄၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော။ ပ။ ဘဂဝါ၊
 ဘုန်းရှိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဒေဝကံ၊
 နတ်ပြည်၊ ဘိဝံသနှင့် တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္ထိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊
 ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံလောကံ၊ ဤဩကာသလောကကို။ (အကြောင်းစူဠ ဘတ္ထိပဒေါပမသုတ်
 စာပိုဒ် ၂၉၁-၂၉၂-၂၉၃-၂၉၄-၂၉၅-၂၉၆၊နှင့်တူပြီ)

၄၁၁။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ခိလေသေ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်
 သော။ ပညာယ၊ ပညာကို။ ဒုဗ္ဗလီ၊ကရဏေ၊ အားနည်းအောင်ပြုတတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ။ငါးပါးကုန်
 သော။ ဣမေနိဝရဏေ၊ ဤ နိဝရဏတို့ကို။ ပဟာယ၊၍။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမဘို့မှ။
 ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်း၍ ဆိတ်၍ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။
 သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ (ဝိတက်ရှိသော)။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ (ဝိစာရ
 ရှိသော။) ဝိဝေကဇံ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာသော။ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ။(အကြောင်းကို စာပိုဒ် ၈၂-ရှု၍
 ပေးလေ)။

၄၁၄။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ကို။ ဒိသ္မာ၊၍ ။ ပိယရူပေ၊သော။ ရူပေ၊၌။
 နသာရဇ္ဇတိ၊ ပြင်းစွာမတပ်။ အပ္ပိယရူပေ၊ သော။ ရူပေ၊၌။ နဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဒေါသစိတ်မဖြစ်။
 ဥပဋ္ဌိတကာယသတိစ၊ ထင်သောကိုယ်၌ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လည်း။ အပ္ပမာဏစေတသော၊ အတိုင်း
 အရှည်မရှိသော မဂ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။

အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယတ္ထ၊၌။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ တေအကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အပရိ
 သေသာ၊ ကုန်၍။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိံ ၊ ကို၎င်း။ တဉ္စပညာဝိမုတ္တိံ ၊ကို၎င်း။ယထာ

၁။ စာပိုဒ် ၃၀၆-၌၎င်း၊ ၂၀၁-၌၎င်း ဤစာပိုဒ် ၄၀၉-၌၎င်း၊ အဇ္ဈောသာယ-ပုဒ်ကို ဖွင့်၏။ အချို့အရာ၌ ဝိယ
 မတ္တ-ပုဒ်တို့ ထည့်စွက်ဖွင့်သေး၏။

ဘူတံ၊ အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၏။ သော၊သည်။ ဧဝံသို့။ အနုရောဓ ဝိရောဓဝိပုဟီနော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသော လိုက်လျောခြင်း (ရာဂ) ဆန့်ကျင်ခြင်း (ဒေါသ) ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခံဝါ၊ သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ သော။ ကိဉ္ဇိ၊ သော။ ယံဝေဒနံ၊ ကိ။ ဝေဒေတိ၏။ သော၊သည်။ တံဝေဒနံ၊ ကိ။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ နာဘိဝေဒတိ၊ ချမ်းသာစွာ ချမ်းသာစွာ ဟု မပြောဆို။ နာဇ္ဈော သာယာသက်ဝင် စွဲလမ်းခြင်း မဖြစ်မူ၍။ တိဋ္ဌတိ၏။ ။ (အကြွင်းသည် ဤသုတ် ၄၀၉-စာပိုဒ်မှီ၍ သိသာပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ (ဒေသိတံ၊ ဟောထားအပ် သော။) ဣမံ ခေါ၊ တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တိံ၊ ဤတဏှာသင်္ခယ ဝိမုတ္တိ ဒေသနာကို။ (တဏှာ၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ လွတ်မြောက်ပုံ ညွှန်ပြချက်ကို။) တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဓာရေထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ကေဝနုပုတ္တံ၊ သော။ သာတိံ၊ သော။ ဘိက္ခုပန၊ ကိုကား။ မဟာတဏှာ ဇာလ တဏှာသင်္ခယပုဋ္ဌိမုက္ခံ၊ ကြီးမားစွာသောတဏှာကုန်ရက်၊ တဏှာထုတ်လျောက်ဖြင့် စွပ်မိ ဖွဲ့မိသူဟူ၍။ (ဓာရေထ၊ မှတ်ကြကုန်လော့။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ။ (အကြွင်းတူပြီ)။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-မဟာအဿပုရသုတ်

၄၁၅။ (ဧဝံ မေ သုတံပေးမြဲ)။ ဧကံသမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အင်္ဂေသု၊ အင်္ဂတိုင်းတို့၌။ အဿပုရံ နာမ၊ အဿပုရမည်သော။ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂမင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ သမဏာသမဏာတိ၊ ရဟန်း ရဟန်း တို့ ဟူ၍။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။ တုမေ၊ စ ပန၊ သင်တို့သည်လည်း။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ သမဏမှတ်၊ ငါတို့ ရဟန်းဖြစ်ကုန်၏ဟု။ ပဋိဇာနာထ၊ ဝန်ခံကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေသံ ဝေါ၊ ထိုသင်တို့သည်။ ဧဝံ သမညာနံ၊ ဤသို့ သမဏဟူသော အမည်ရှိကုန်သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ ဧဝံပဋိညာနံ၊ ဤသို့ သမဏဟု ဝန်ခံကုန်သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ “ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ သည်။ သမဏကရဏာစ၊ သမဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဟုတ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏကရဏာစ၊ ဗြာဟ္မဏ ဖြစ်ကြောင်းလည်း ဟုတ်ကုန်၏”။

၁။ ယေဓမ္မာ သမာဒါယ ပရိပုရိတာ သမိတပါပသမဏံစ ဗာဟိတပါပဗြာဟ္မဏံစ ကရောန္တိတိ အတ္ထော၊ ဟူသော အဋ္ဌကထာဖြင့် ကတ္တုသင်္ခယပြုလုပ်ရမည့်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ မဟုတ်။ သမဏကရဏံ ဗြာဟ္မဏ ကရဏံ-၌ ကရဏံကို ကရဏသင်္ခ ပြုရမည်။ အကြင်တရားတို့သည် သမဏဗြာဟ္မဏဖြစ်အောင် ပြုပေးတတ်ကုန်၏။ ထိုတရားတို့သည် သမဏဗြာဟ္မဏဖြစ်ကြောင်း တရားတို့ပေတည်း။ ပီယော-ကို ပီတိဇနကော-ဖြင့် ကတ္တုသင်္ခယပြုဘဲ ကမ္မသင်္ခ ကိုသာ ပြုသကဲ့သို့တည်း။ ထိုကြောင့် သမဏဖြစ်ကြောင်းဟု ပြန်ဆိုသည်။

တေဓမ္မေ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ ဧဝံ ဤသို့ ကျင့်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ (နော-ကား အနက် မရှိ)။ အယံသမညာစ၊ ဤသမဏအမည်
 သည်လည်း။ သစ္စာ၊ မှန်သောအမည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အယံပဋိညာစ၊ ဤသမဏဟု ဝန်ခံခြင်း
 သည်လည်း။ ဘူတာ၊ ဟုတ်မှန်သော ဝန်ခံခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယေသဉ္စ၊
 အကြင်သူတို့၏လည်း။ စိဝရ ပိဏ္ဏပါတ သေနာသန ဂိလာန ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း
 ကျောင်း (အိပ်ရာ နေရာ) အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာ အဆောက်အဦ
 ဖြစ်သော ဆေးကို။ ပရိဘုဉ္ဇာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမေသု ငါတို့၌။ တေ
 ကာရာ၊ ထိုပြုလုပ်ခြင်းတို့သည်။ (ထိုပစ္စည်းတို့ကို လှူကြောင်း ကောင်းသော စေတနာတို့သည်)။
 မဟပ္ပလ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်သည်။ မဟာနိသံသ၊ များသော အာနိသင် ရှိကုန်သည်။
 ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အမှာကဉ္စေ၊ ငါတို့၏လည်း။ အယံပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်သည်။
 အဝဉ္စျာ၊ မမြဲသည်။ သဖလ၊ အကျိုးရှိသည်။ သဉ္စဒြယ၊ တိုးပွားခြင်းရှိသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့” ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဧဝံဟိ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ကြံ
 အားထုတ်အပ်၏။

၄၁၆။ ဘိက္ခဝေ တို့။ သမဏကရဏာစ၊ သမဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မြာဟ္မဏ
 ကရဏာစ၊ မြာဟ္မဏဖြစ်ကြောင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ တို့။ “ပိရောတ္ထပေနေ၊ ရှက်ခြင်း၊ ကြောက်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
 ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့” ဟူ၍။ ဧဝံဟိ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊
 အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သိယာ၊ ရံခါ။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ “ပိရောတ္ထပေနေ၊
 နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှဖြင့်။ အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။
 တ္ထောဝတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ရဟန်း၊ ဘိက္ခဝေ ပြုအပ်ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ သာမညတ္ထော၊ သမဏအဖြစ်
 ဟူသော မဂ်ဖိုလ်အကျိုးသည်။ အနုပ္ပတ္ထော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ ဥတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်။
 ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော။ ကရဏိယံ၊ ပြုဖွယ်၊ ဘိက္ခဝေ။ နတ္တိတိ၊ မရှိတော့ပြီ” ဟူ၍။ ဧဝံ ဤသို့သော
 စိတ်အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်လျှင်။ တဋ္ဌိံ၊ နှစ်သက်ခြင်း
 သို့။ အာပဇ္ဇေယျာထ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာရောဇေယျာမိ၊
 ဟောကြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပဋိဝေဒယျာမိ၊ သိစေအံ့။ သာမညတ္ထိကာနံ၊ သမဏ
 အဖြစ်ဟူသော မဂ်ဖိုလ်အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သည်။ သတံ၊ ဖြစ်ကုန်သော်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဥတ္တရိံ၊
 အထက်ဖြစ်သော။ ကရဏိယေ၊ ပြုဖွယ်၊ ဘိက္ခဝေ။ သတံ၊ ရှိလတ်သော်။ သာမညတ္ထော၊ သည်။
 မာပရိဟာယိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်။

၄၁၇။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏိယံ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ အဘယ်နည်း။ “နော၊
 ငါတို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော။ ကာယသမာစာရော၊ ကိုယ်အမှုအရာသည်။ ဥတ္တာနော၊
 ပေါ်လွင်သည်။ ဝိဝဋ္ဌော၊ မဖုံးလွှမ်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဆိဒ္ဓဝါစ၊ ကိလေသာတို့၏ ဝင်စရာ
 အပေါက်ရှိသည်လည်း။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သံဝုတော စ၊ ပိတ်ထားအပ် သည်လည်း။
 ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တာယ စ ပန ပရိသုဒ္ဓကာယ သမာစာရတာယ၊ ထို စင်ကြယ်သော

၁။ ဥဒ္ဓံ ဥဒ္ဓံ တနောတိတိ ဥတ္တာနော။ ပ။ ဥပရူပရိ ဥဂ္ဂတုဂ္ဂတော ပါကဋ္ဌောဝ ဟောတိ၊ ဋီကာအလိုအဆင့်
 နာင့် တိုးတက်ထင်ရှားသည်ဟု ပြန်။

ကိုယ်အမူအရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နေဝ ဥက္ကံသေဿာမ၊ မမြင့်တင်ကုန်အံ့။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နဝမ္ဘေဿာမာတိ၊ မရွတ်ချကုန်အံ့” ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၎င်း၏။ ။ (အကြောင်းတူပြီ)။

၄၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ ဝစီသမာစာရော၊ နှုတ်အမူအရာသည် (နှုတ်အကျင့်တရားသည်)။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လွင်သည်။ ဝိဝဋ္ဌော၊ မဖုံးလွှမ်းအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။ (အကြောင်းတူပြီ)။

၄၁၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ မနောသမာစာရော၊ စိတ်အမူအရာသည် (စိတ်အကျင့်တရားသည်)။ ဥတ္တာနော၊ သည်။ ဝိဝဋ္ဌော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။ (အကြောင်းတူပြီ)။

၄၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ နော၊ တို့၏။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ သော။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးမှုသည်။ ဥတ္တာနော၊ သည်။ ဝိဝဋ္ဌော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ။ (အကြောင်းတူပြီ)။

၄၂၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ “ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒါရာ၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိဿာ၊ ၍။ နနိမိတ္တဂ္ဂါဟိ၊ (ယောကျ်ား မိန်းမ-လှမလှ ဟု အကြမ်းအားဖြင့် ခွဲခြားသော) အမှတ်အသားကို စွဲယူလေ့မရှိကုန်သည်။ နာနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟိ၊ (လက်ခြေသဏ္ဍာန် ပြုံး ရယ်ဟန်စသော အသေးစိတ်) ထင်ရှားသော အမှတ်အသားကို စွဲယူလေ့မရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ယတွာဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေသော။ နေံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဓာသဝေယျံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ သောတေန၊ နားဖြင့်။ သဒ္ဓါအသံကို။ သုတွာ၊ ၍။ ပ။ ဃာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ အနံကို။ ဃာယိတွာ၊ နံ၍။ ပ။ ဇိဝါယ၊ လျှာဖြင့်။ ရသံ၊ အရသာကို။ သာယိတွာ၊ သာယာ၍။ ပ။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖောဠဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတွာ၊ တွေ့ထိ၍။ ပ။ မနုဿာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မေံ၊ သဘောတရားကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ပ။ အာပဇ္ဇိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ။ (အကြောင်းတူပြီ)။

၄၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇ၊ နည်း။ “ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညုနော၊ (ရှာမိုး သုံးဆောင်ခြင်းတို့၌) အတိုင်းအရှည်ကိုသိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ယောနိသော၊ သင့်လျော်သော အကြောင်းဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ အာဟရိဿာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်အံ့။ ဒဝါယ၊ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ အာဟရိဿာမ၊ မသုံးဆောင်ကုန်အံ့။ မဒါယ၊ အားဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။ နအာဟရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ မဏ္ဍနာယ၊ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။ နအာဟရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဝိဘူသနာယ၊ အရေ

အဆင်းကြည်လင်ခြင်းငှါ။ နအာဟရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ
 ဌိတိယာ ဝေ၊ တည်တံ့ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝယာပနာယဝေ၊ မျှတရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝဝိဟိ သူပရ
 တိယာဝေ၊ ဆာလောင်မွတ်သိတ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ရုံငှါ သာလျှင်။ ယာဝဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယဝေ၊
 သာသန ဗြဟ္မစရိယ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရုံငှါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ကို။
 အာဟရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣဘိ၊ ဤသို့ အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်း
 ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ မွတ်သိတ်ခြင်းဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ခါမ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်
 ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ စားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုလည်း။ နဥပ္ပါ-
 ဒေဿာမ၊ မဖြစ်စေကုန်အံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ ယတြာစ၊ မျှတခြင်းသည်၎င်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ်
 မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ဖာသုဝိဟာရောစ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိတိ၊
 လတ္တံ့။ ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ။ (အကြွင်းတူပြီ) ။

၄၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ “ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြား
 ခြင်း၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဒိဝံ၊ နေ့အခါ၌ (နေ့အခါပတ်လုံး)။
 စင်္ဂမေန၊ စကြံ သွားခြင်းဖြင့်၎င်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ (ကုသိုလ်
 တရားတို့ကို) ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏတရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိသောဓေဿာမ၊
 သုတ်သင်ကုန်အံ့။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပဌမံယာမံ၊ ပဌမယာမံ (ပတ်လုံး)၌။ စင်္ဂမေန၊ ဖြင့်၎င်း။
 နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်၎င်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေဿာမ၊
 ကုန်အံ့။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ မဇ္ဈိမံယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမံ၌။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လကျာနံတောင်းဖြင့်။
 ပါဒေ၊ (လကျာ)ခြေ၌။ ပါဒံ၊ (လက်ဝဲ)ခြေကို။ အစွာဓာယ၊ စဉ်းငယ်လွန်ကာ တင်ထား၍။
 သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအံ့ဟု
 အမှတ်သညာကို။ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းလျက်။ သီဟသေယံ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။
 ကပ္ပေဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံယာမံ၊ ပစ္ဆိမယာမံ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ စောစောထ၍။
 စင်္ဂမေန၊ ဖြင့်၎င်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်၎င်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။
 ပရိသောဓေဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့” ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊
 အပ်၏။ (အကြွင်းတူပြီ) ။

၄၂၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ “သတိသမ္ပဇာန၊
 သတိသမ္ပဇာနနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့
 တိုးလတ်သော်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်လတ်သော်။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိကုန်
 သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်လတ်သော်၎င်း။ ဝိလောကိတေ၊
 စောင်းငဲ့ကြည့်လတ်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ သမိဉ္စိတေ၊ ကွေး
 သော်၎င်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ သံဃာဋီ
 ပတ္တစီဝရဓာရဏေ၊ ဒုက္ခဋီ သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို (သုံးစွဲသောအားဖြင့်) ဆောင်လတ်သော်။
 သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ အသိတေ၊ စားလတ်သော်၎င်း။ ပီတေ၊ သောက်လတ်
 သော်၎င်း။ ခါယိတေ၊ ခဲစားလတ်သော်၎င်း။ သာယိတေ၊ လျက်လတ်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊
 သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ပြုလတ်သော် (စွန့်လတ်သော်)။

သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဂတေ၊ သွားလတ်သော်၎င်း။ ဌိတေ၊ ရပ်လတ်သော်၎င်း။ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်လတ်သော်၎င်း။ သုတ္တေ၊ အိပ်လတ်သော်၎င်း။ ဇာဂရိယေ၊ နိုးလတ်သော်၎င်း။ ဘာသိတေ၊ ပြောဆိုလတ်သော်၎င်း။ တုဏှိဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလတ်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့” ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သိယာ၊ ရံခါ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ “ဟိရောတ္တပေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ နော၊ တို့၏။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ဝစိသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ မနောသမာစာရော၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ အာဇီဝေါ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ပြီ။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူနော၊ ကုန်သည်။ (အမှ၊ ကုန်၏။) ဇာဂရိယံအနု၊ ၌။ ယုတ္တာ၊ ကုန်သည်။ (အမှ၊ ကုန်၏။) သတိသမ္ပဇညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ တောဝတာ၊ ဖြင့်။ အလံ၊ ပြီ။ တောဝတာ၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြီ။ ပ။ နတ္ထိတံ၊ မရှိ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သည်။ အဿါ၏။ (ကြွင်းတုပြီ)။

၄၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရိံ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသဘာဝတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့မှ ဆိတ်သော။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာဟူသော။ အရညံ၊ တောက်ကိုင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကိုင်း။ ကန္ဓရံ၊ ချောက်ကိုင်း။ ဂိရိဂူဟံ၊ တောင်ခေါင်းကိုင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကိုင်း။ ဝနပုတ္တံ၊ တောအုပ်ကိုင်း။ အဗ္ဗောကာသံ၊ လွင်ပြင်ကိုင်း။ ပလာလပုဉ္စ၊ ကောက်ရိုးပုံကိုင်း။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲပြီးလတ်သော်။ ပလ္လက္ခံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတော၊ နေ၍။ ဥဇံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတော၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ လောကေ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓ) လောက၌။ အဘိဇ္ဈံ၊ ရှေးရှုကြံတတ်သော အဘိဇ္ဈာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသော အဘိဇ္ဈာရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ အဘိဇ္ဈာမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း ပျက်စီးတတ်ပျက်စီးစေတတ်သော ဒေါသကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဗျာပါဒ ကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္မိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို စောင့်ရှောက်ခြင်း ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၍။ ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ မှ။ ဝိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၍။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ အာလောကသည်၊ အလင်းရောင်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ် ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၍။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ မှ။ ဝိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၍။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုဒ္ဓတော၊ မပျံ့လွင့်သည်ဖြစ်၍၎င်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝုပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၍။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၍။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်ပြီးသဖြင့်ဖြစ်၍၎င်း။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အကထံကထိ၊ သို့လောသို့လား ယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၍။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၍။

၄၂၆။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာသော်ကား။ ပုရိသော၊ သည်။
 ဣဏံ၊ (အဘိုးနှင့်တကွသော သူတပါး၏) ကြွေးမြီကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကမ္မန္တေ၊ ကုန်သွယ်ခြင်း
 စသောအလုပ်တို့ကို။ ပယောဇေယျ၊ အားထုတ်ရာ၏ ။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ တေကမ္မန္တာ၊
 ထိုအလုပ်တို့သည်။ သမိဇ္ဈေယျံ၊ ပြည့်စုံကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ပေါရာဏာနိ၊
 အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိစ ဣဏမူလာနိ၊ အကြင် ကြွေးမြီးရင်းတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။)
 တာနိစ၊ ထိုကြွေးမြီးရင်းတို့ကိုလည်း။ ဗျန္တိကရေယျ၊ ကင်းအောင်ပြုရာ၏။ အဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။
 ဥတ္တရိ ၊ ပိုလွန်သော။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းကျန်သောဥစ္စာသည်လည်း။ ဒါရဘရဏာယ၊ သားမယားကို
 မွေးမြူခြင်းငှါ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ “အဟံ ခေါ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။
 ဣဏံ၊ ကြွေးမြီကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကမ္မန္တေ၊ ဘို့ကို။ ပယောဇေသိ ၊ အားထုတ်ပြီ။ တဿ မေထိငါ၏။
 တေကမ္မန္တာ၊ တို့သည်။ သမိဇ္ဈိ သု၊ ကုန်ပြီ။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပေါရာဏာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ စ
 ဣဏမူလာနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဗျန္တိ၊ ကင်းရှင်းအောင်။ အကာသိ ၊
 ပြီ။ မေ ၏။ ဥတ္တရိ ၊ သော၊ အဝသိဋ္ဌံ၊ သည်လည်း။ ဒါရဘရဏာယ၊ ငှါ။ အတ္တိတိ၊ ရှိသေး၏”
 ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုကြွေးမြီ
 ကင်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။
 သောမနဿံ၊ ရှင်လန်းခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသည်။
 ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။ (ဒုက္ခိတောတိ သဉ္ဇာတဒုက္ခော။ ဋီကာ)။ ဗာဠဂိလာနော၊ ပြင်းစွာ
 နာသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏ (စိတ်၌)။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်လည်း။ နစ္ဆာဒေယျ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းကို မဖြစ်စေ။ (ဝါ၊ မဆာ။) အဿ၊ ထိုသူ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဗလမတ္တာစ၊ အားသည်လည်း။
 (အားအနည်းငယ်သည်လည်း)။ (အပွံ ဗလံ ဗလမတ္တာ၊ အပွတ္တောဟိ အယံ မတ္တာသဒ္ဓေါ၊ မတ္တာသုခ
 ပရိစာဂါတိ အာဒိသုဝိသ၊ ဋီကာ)။ နအဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ အပရေန
 သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ တမှာ အာဗာဓာ၊ ထိုအနာမှ။ မုစ္ဆေယျ၊ လွတ်မြောက်ရာ၏။ အဿ၊
 ၌။ ဘတ္တံ၊ သည်လည်း။ ဆာဒေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ (မြိန်ယုက်ရာ၏။) အဿ၊ ၏။ ကာယေ၊
 ၌။ ဗလမတ္တာစ၊ အားသည်လည်း။ သိယာ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ “အဟံ ခေါ၊ ငါသည်ကား။
 ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာဗာဓိကော၊ သည်။ ဒုက္ခိတော၊ သည်။ ဗာဠဂိလာနော၊ သည်။ အဟောသိ ၊ ပြီ။
 မေ ငါ၏ (စိတ်၌)။ ဘတ္တံ၊ သည်လည်း။ နစ္ဆာဒေသိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်စေ။ မေ ငါ၏။ ကာယေ၊
 ၌။ ဗလမတ္တာစ၊ သည်လည်း။ နအာသိ၊ မဖြစ်ပြီ။ သောအဟံ၊ ထိုအားမရှိသောငါသည်။ တေရဟိ၊
 ယခုအခါ၌။ တမှာ အာဗာဓာ၊ ထိုအနာမှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မေ ၏ (စိတ်၌)။
 ဘတ္တံ၊ သည်လည်း။ ဆာဒေတိ၊ နှစ်သက်၏။ မေ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဗလမတ္တာစ၊ သည်လည်း။
 အတ္တိတိ၊ ၏” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊
 ကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ သောမနဿံ၊ ကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏။

၁။ ကမ္မန္တေ၊ ၌ ပယောဇေယျ၊ ယှဉ်ရာ၏-ဟူ၍သော်လည်းပေး။ ပ-ဥပသာရ သည် အနုဝတ္တကဖြစ်အံ့၊ ယုဇ-
 ယှဉ်ခြင်း အနက် ဟောသောကြောင့် ရှေ့ပုဒ် ၊ ၌-ဟု ပေး။ ပ-ဥပသာရသည် ဝိသေသက ဖြစ်အံ့၊ ယုဇ-အားထုတ်ခြင်း
 အနက်ဟောသောကြောင့် ရှေ့ပုဒ် တို့ကို-ဟုပေး။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နောင်အိမ်၌။ ဗဒ္ဒေါ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာ ဗန္ဓနာ၊ ထိုနောင်အိမ်အဖွဲ့မှ။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ အဗ္ဘယေန၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်။ မုစ္ဆေယျ၊ လွတ်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ ဝယော၊ ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှလည်း။ နစအဿ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ “အဟံခေါ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ ၌။ ဗဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော (အဟံ)၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ တမှာဗန္ဓနာ၊ မှ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ အဗ္ဘယေန၊ အားဖြင့်။ မုတ္တော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဘောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝယော၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ လည်း။ နတ္ထိစာတိ၊ ရှိလည်းမရှိ” ဟူ၍။ တေ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုနောင်အိမ်မှ လွတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို (စိတ်ကျေနပ်မှုကို)။ လဘေထ၊ ရာ၏။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒါသော၊ ကျွန်ုပ်ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အနတ္တာဓိနေ၊ မိမိနှင့် မစပ်သည်။ (မိမိကိုယ်ကို မိမိအစိုးမရသည်)။ ပရာဓိနေ၊ တပါးသော သူတို့နှင့်သာ စပ်သည် (တပါးသောသူတို့ကသာ စိုးပိုင်သည်)။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယေနကာမံဂမော၊ အလိုရှိရာ အရပ်သို့ သွားနိုင်သည်။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ။ သော၊ သည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာ ဒါသဗျာ၊ ထိုကျွန်၏ အဖြစ်မှ။ မုစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ အတ္တာဓိနေ၊ မိမိနှင့်သာ စပ်သည် (မိမိကိုယ်ကို မိမိအစိုးရသည်)။ အပရာဓိနေ၊ တပါးသော သူတို့နှင့် မစပ်သည် (သူတပါးတို့ မစိုးပိုင်သည်)။ ဘုဇိသော၊ ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်သူသည် ။ (မိမိအလိုအတိုင်း စိုးပိုင်ခွင့်ရှိ သူသည်)။ ယေန ကာမံဂမော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သဓနေ၊ ဥစ္စာနှင့်တကွသော။ သဘောဂေါ၊ စည်းစိမ်နှင့်တကွသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကန္တာရဒ္ဒါနမဂ္ဂံ၊ ရေမရှိသော အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ သွားရာ၏။ သော၊ သည်။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ တမှာကန္တာရာ၊ မှ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ အဗ္ဘယေန၊ အားဖြင့်။ နိတ္ထရေယျ၊ လွန်မြောက်ရာ၏။ အဿ၊ ၏။ ဘောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝယော၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ လည်း။ နစအဿ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ (အကြွင်း လွယ်ပြီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဏံယထာ၊ ကြွေးမြီကဲ့သို့၎င်း။ ရောဂံယထာ၊ အနာကဲ့သို့၎င်း။ ဗန္ဓနာဂါရံ ယထာ၊ နောင်အိမ်ကဲ့သို့၎င်း။ ဒါသဗျာယထာ၊ ကျွန်အဖြစ်ကဲ့သို့၎င်း။ ကန္တာရဒ္ဒါနမဂ္ဂံယထာ၊ ရေမရှိသော အခွန်ရှည်သော ခရီးခဲကဲ့သို့၎င်း။ အပဟိနေ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေးသော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ နိဝရဏေ၊ ဤနိဝရဏတို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သမနုပဿတိ၊ ကောင်းစွာ ရှုမြင်၏။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အာဏဏျံယထာ၊ ကြွေးမြီမရှိသူ၏ အဖြစ်ကဲ့သို့၎င်း။ အာရောဂျံယထာ၊ အနာ မရှိသူ၏ အဖြစ်ကဲ့သို့၎င်း။ ဗန္ဓနာမောက္ခံ ယထာ၊ နောင်အိမ်မှ လွတ်သူကိုကဲ့သို့၎င်း။ ဘုဇိဿံယထာ၊ မိမိအလိုအတိုင်း

၁။ ဘုဇော အတ္တနေ၊ ယထာသုခဝိနိယောဂေါ ဣဿော ဣစ္စိတဗျော တောတိ ဘုဇိသော၊ သာမိကော၊ သော ပန အပရသန္တကတာယ အတ္တနေ၊ သန္တကောတိ ဝုတ္တော။ ဋီကာ။

စိုးပိုင်သူကိုကဲ့သို့၎င်း။ ခေမန္တဘူမိ ယထာ၊ ဘေးမရှိရာမြေအရပ်ကိုကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။
ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေနိဝရဏေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊
၌။ သမနုပဿတိ၊ ၏။

၄၂၇။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်
ကုန်သော။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ ဒဗ္ဗလိကရဏေ၊ အားနည်းခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
ဣမေနိဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ (အကြွင်း စာပိုဒ် ၅၁-ကြည့်ပေး)။ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤရူပကာယကိုသာလျှင်။ ဝိဝေကဇေန၊ နိဝရဏကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သော။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။ (ပီတိသုခတည်းဟူသောရေဖြင့်)။ အဘိသန္ဓေတိ၊ စိုစွတ်
စေ၏။ ပရိသန္ဓေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုစွတ်စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စေ၏။ ပရိပူ
ရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန်နဲ့ စေ၏။ အဿ၊ ၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသော ကောဋ္ဌာသရီ သော။
ကာယဿ၊ ၏။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပုဋ္ဌံ၊ မန့် သော အရပ်မည်သည်။
ကိဉ္စ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှလည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ နှာပကောဝါ၊ ရေချိုးသမားသည်
သော်၎င်း။ နှာပကန္တေဝါသိဝါ၊ ရေချိုးသမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။
နှာနိယစုက္ကာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်တို့ကို။ အာကိရိတွာ၊ လောင်းထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပရိပေတိ
သကံ၊ ပရိပေတိသကံ၊ ဆုတ်ဖျန်း၍ ဆုတ်ဖျန်း၍။ သန္ဓေယျ၊ ဆုပ်နယ်ရာ၏။ (အစိုင်အခဲပြုရာ၏။)
သာယံနှာနိယပိဏ္ဍိ၊ ထိုရေချိုးကသယ်မှုန့် အစိုင်အခဲသည် (ထိုဆုပ်ပြာခဲသည်)။ သေဟာနုဂတာ၊
ရေဟူသောအစေးသည် အစဉ်ဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သေဟာပရေတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည်
ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ သေဟေန၊ ရေဟူသော အစေးဖြင့်။ သန္တရဗာဟိရာ၊
အတွင်းအပြင်နှင့်တကွ။ ဖုဋ္ဌာ၊ ပြန်နဲ့ သည်။ နစပဂ္ဂရိနိ၊ ယိုလည်း မယိုစီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၂၈။ (ပုနစပရံမှ အပ္ပုဋ္ဌံဟောတိ-အထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-နှင့် ဤသုတ်စာပိုဒ်
၄၂၇-ကြည့်ပေးလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥဗ္ဗိဒေါဒကော၊ ထွက်သော စမ်းရေရှိ
သော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ အဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်၌။
ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာ အပေါက်ဝသည်။ နေဝ အဿ၊ မရှိရာ။ ပစ္စိမာယဒိသာယ၊
အနောက်အရပ်၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်
အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒက္ခိကာယဒိသာယ၊
တောင်အရပ်၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒေဝေါစ၊ မိုးသည်လည်း။
ကာလေန ကာလံ၊ ရံဖန်ရံခါ။ သမ္မာဓာရံ၊ အရည်သည်းထန်စွာ။ န အနုပဝေစ္ဆေယျ၊ မရွာရာ။
အထခေါ၊ ၌။ တမ္ဘာဝ ဥဒကရဟဒေါ၊ ထိုရေအိုင်မှသာလျှင်။ သီတာ၊ အေးလှစွာသော။ ဝါရိဓာရာ၊
ရေအယဉ်သည်။ ဥဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ၊ အထက်သို့တက်၍။ တမေဝ ဥဒကရဟဒေါ၊ ထိုရေအိုင်ကိုပင်လျှင်။
သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဓေယျ၊ စိုစွတ်စေရာ၏။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ သဗ္ဗာဝတောတိ အကာရဿ အကာရော ကတော၊ သဗ္ဗာဝယဝတောတိ အတ္ထော။ ဋီ။
၂။ မ-၂-၂၅၁-စာပိုဒ်၌ ဥဒကရဟဒေါ ဂမ္ဘိရော ဥဗ္ဗိဒေါဒကော-ရှိ၏။

၄၂၉။ ပုနစပရံမှ သုခေန အပ္ပုဋ္ဌံ ဟောတိ-အထိ ဘယဘေရဝသုတ်စာပိုဒ်၅၁-နှင့် ဤသုတ် စာပိုဒ် ၄၂၇-ကြည့်၍ပေးလေ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥပ္ပလိနိယံဝါ၊ ကြာညိုတော၌၎င်း။ ပဒုမိနိယံဝါ၊ ပဒုမာ ကြာတော၌၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကိနိယံဝါ၊ ပုဏ္ဏရိကကြာတော၌၎င်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန် သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဇာနိ၊ ကြီးပွားကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္တောနိမ္မဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေအတွင်း၌ နှစ်လျက် ကြီးပွားကုန်သော။ အပေကစွာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာ နိဝါ၊ ကြာညိုဘို့သည်၎င်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ ပုဏ္ဏရိကကြာတို့ သည်၎င်း။ အဿ၊ ကုန်ရာ၏။ တာနိ၊ ထိုကြာညို စသည်တို့သည်။ ယာဝစဂ္ဂါ၊ အဖျားတိုင်အောင်၎င်း။ ယာဝစ မူလာ၊ အရင်းတိုင်အောင်၎င်း။ သိတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဘိသန္ဓာနိ၊ စွတ်စိုကုန်၏။ ပရိသန္ဓာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုကုန်၏။ ပရိပူရာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ကုန်၏။ ပရိပ္ပုဋ္ဌာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပျံ့နှံ့ ကုန်၏။ သဗ္ဗာဝတံ၊ အလုံးစုံ အစိတ်ရှိကုန်သော။ အဿ ဥပ္ပလာနိဝါ၊ ထို ကြာညိုတို့၏၎င်း။ အဿပဒုမာနိဝါ၊ ထိုပဒုမာကြာတို့၏၎င်း။ အဿပုဏ္ဏရိကာနိဝါ၊ ထိုပုဏ္ဏရိက ကြာတို့၏၎င်း။ သိတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပုဋ္ဌံ၊ မပျံ့နှံ့ သော အရပ်မည်သည်။ ကိဉ္ဇိလည်း။ န အဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၃၀။ (ပုနစပရံမှ အပ္ပုဋ္ဌံဟောတိ အထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁ နှင့် ဤ သုတ်စာပိုဒ် ၄၂၇-ကြည့်ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဩဒါတေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရုပေတွာ၊ ခြုံ၍။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ ၏။ အဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသော အစိတ်ရှိသော။ (ကောဋ္ဌာသရှိသော လည်းဟူ)။ ကာယဿ၊ ရူပကာယအား။ ဩဒါတေန၊ သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပုဋ္ဌံ၊ မနှံ့ သော အရပ် မည်သည်။ (မလုံခြုံသော အရပ် မည်သည်လည်းဟူ)။ ကိဉ္ဇိစိုးစဉ်းမျှလည်း။ နအဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ။ ၏။

၄၃၁။ (သော ဧဝံ မှ အနုဿရတိ အထိ ဘယဘေရဝသုတ်စာပိုဒ် ၅၂-ကို ရှု၍ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သကမ္မာ၊ မိမိနေရာဖြစ်သော။ ဂါမာ၊ ရွာမှ။ အညံ၊ တပါးသော။ ဂါမံ၊ (ဒုတိယ)ရွာသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ တမှာပိဂါမာ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။ အညံ၊ သော။ ဂါမံ၊ (တတိယ)ရွာသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျား သည်။ တမှာဂါမာ၊ ထို(တတိယ)ရွာမှ။ သကံယေဝဂါမံ၊ မိမိနေရာ ရွာသို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂစ္ဆေယျ၊ ပြန်ခဲ့ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ “အဟံ ခေါ၊ ငါသည် သာလျှင်။ သကမ္မာဂါမာ၊ မိမိနေရာ (ပဌမ) ရွာမှ။ အမံဂါမံ၊ ထို(ဒုတိယ)ရွာသို့။ (မ ၂၇-သုတ် ၂၅၇-ပိုဒ်၌ အညံ-ရှိ၏။) အဂစ္ဆိံ၊ သွားဘူးပြီ။ တတြာပိ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာ၌ လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌာသိံ၊ ရပ်တည်ခဲ့ဘူးပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိသိဒိံ၊ ထိုင်ခဲ့ဘူးပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဘာသိံ၊ ပြောဆိုခဲ့ဘူးပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ တမှာပိ ဂါမာ၊ ထို (ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။ အမံဂါမံ၊ ထို (တတိယ)ရွာသို့။ အဂစ္ဆိံ၊ ပြီ။ တတြာပိ၊ ထို(တတိယ)ရွာ၌လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အဋ္ဌာသိံ၊ ပြီ။

ဝေံ၊ သို့။ နိသီဒိံ ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ အဘာသိံ ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ တုဏှိ၊ သည်။ အဟောသိံ ၊ ပြီ။ သော၊
ထိုငါသည်။ တမှာဂါမာ၊ ထို(တတိယ)ရွာမှ။ သကံယေဝဂါမံ၊ မိမိရွာသို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂတော။
ပြန်ရောက်သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူ၍။ ဝေံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ။(အကြွင်းတူပြီ)။

၄၃၂။ (သော ဝေံ မှပဇာနာတိအထိ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၃-ကို ရှု၍ ပေးလေ)။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သဒ္ဓါရာ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် တံခါးရှိကုန်သော။ ဒွေအဂါရာ၊
အိမ်နှစ်လုံးတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်နှစ်လုံး၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်
သော။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တေပိ၊ ဝင်ကုန်
သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ နိက္ခမန္တေပိ၊ ထွက်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုစကံမန္တေပိ၊
လူးလာ ပြန်ခပ် သွားကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုဝိစရန္တေပိ၊ ထိုမှ ဤမှ သွားလာသည်
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊
သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၄၃၃။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ သော်။ ။
(အကြွင်းကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၄-၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဗ္ဗတ
သခေပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အစ္စ္စော၊ ကြည်လင်သော။ ဝိပုသန္ဓော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော။
အနာဝိလော၊ မနောက်ကျသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တတ္ထ၊
ထိုရေအိုင်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။
စရန္တမ္ပိ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ ရပ်တည်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သိပ္ပိသမ္ပကမ္ပိ၊
ယောက်သွား ခရုကို၎င်း။ သက္ခရကထလိကမ္ပိ၊ ကျောက်စရစ် အိုးခြမ်းကို၎င်း။ မစ္ဆဂုမ္ပမ္ပိ၊
ငါးအပေါင်းကို၎င်း။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ “အယံဥဒကရဟဒေါ၊ သည်။
အစ္စ္စော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပုသန္ဓော၊ ၏။ အနာဝိလော၊ ကျ၊ တတြ၊ ထိုရေအိုင်၌။ ဣမေ
သိပ္ပိသမ္ပကပိ၊ တို့သည်၎င်း။ ဣမေ သက္ခရကထလပိ၊ တို့သည်၎င်း။ ဣမေမစ္ဆဂုမ္ပပိ၊ တို့သည်
၎င်း။ စရန္တပိ၊ သွားလည်းသွားကြကုန်၏။ တိဋ္ဌန္တပိတိ၊ ရပ်တည်လည်း ရပ်တည်ကြကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေံ၊
ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ အဿ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊
သည်။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၄၃၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ဤသို့သောရဟန်းကို။ သမဏောဣတိပိ၊ သမဏဟူ၍၎င်း။
ဗြာဟ္မဏောဣတိပိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၎င်း။ နှာတကောဣတိပိ၊ နှာတကဟူ၍၎င်း။ ဝေဒဂုဣတိပိ၊ ဝေဒဂု
ဟူ၍၎င်း။ သောတ္တိယောဣတိပိ၊ သောတ္တိယ ဟူ၍၎င်း။ အရိယောဣတိပိ၊ အရိယာဟူ၍၎င်း။
အရဟံဣတိပိ၊ အရဟံဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊
သည်။ သမဏော၊ သမဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပါပကာ၊
ယုတ်မာကုန်သော။ သံကိလေသိကာ၊ ပုန်စေတတ် ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပေါနောဗ္ဗဝိကာ၊
တဖန်ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်သော။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါ
ကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်သော။ အာယတိံ ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
တရားတို့သည်။ သမိတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံခေါ၊ ဤသို့
လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဏော၊ သမဏ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဗာဟိတာ၊ မကောင်းမှုမှ အပြုအပ်ကုန် ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ နှာတာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို ဆေးလျှော် အပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ နှာတကော၊ နှာတကမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဒိတာ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ နိဿုတာ၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီး သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ သောတ္ထိယော၊ သောတ္ထိယမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ အာရကာ၊ ကိလေသာတို့ကို သတ်အပ်ကုန်ပြီး သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ အရိယော၊ အရိယာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ အာရကာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပ။ အရဟံ၊ အရဟံမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြ)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော။ မဟာအဿပုရသုတ္တံ၊ မဟာအဿပုရသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

၁၀-စူဠအဿပုရသုတ်

၄၃၅။ (ဝေံမေ သုတံ။ ပ။ ပစ္စယောသံ-ပေးမြ) ဘဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ တို့။ ဇနော၊ လူ အပေါင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ သမဏာသမဏာတိ၊ ရဟန်း၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ သဉ္စာနာတိ၊ ကောင်း စွာသိ၏။ (အကြွင်းမဟာအဿပုရသုတ်စာပိုဒ် ၄၁၅-နှင့် တူပြီ)။

၄၃၆။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမဏသာမိဗိပုဋ္ဌိပဒံ၊ ရဟန်းတို့၏ ခလျာဏ်ပတ်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပနော၊ ကျင့်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ အဘိဇ္ဈာလုဿ၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်ခြင်း (အဘိဇ္ဈာ) များသော ။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာ၊ သည်။ အပ္ပပိနာ၊ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပန္နစိတ္တဿ၊ ဘောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်း၏။ ကောဓနဿ၊ အမျက်သွက်လေ့ရှိသော။ ပ။ ဥပနာဟိဿ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းရှိသော ။ ပ။ မက္ခိဿ၊ သူတပါးတို့၏ ဂုဏ် ကို ခြေဖျက်ခြင်းရှိသော။ ပ။ ပလာသိဿ၊ အင်တူပြိုင်ခြင်းရှိသော။ ပ။ ဣဿုကံဿ၊ ငြူစူစောင်း

၁။ နိဿုတတ္တာတိ သမုစ္ဆေဒပဟာနဝသေန သန္တာနတော သဗ္ဗသော နိဟတတ္တာ။ ဋီကာ။
၂။ ပရဘဏ္ဍာဒိအဘိဇ္ဈာယနသီလာ။ (စာပိုဒ် ၃၇-အဋ္ဌကထာ) ရှေးရှု ကြံဖန်ခြင်းများသော ရှေးရှု ကြံဖန်လေ့ရှိသော ရှေးရှုကြံဖန်တတ်သော ဟုလည်းပေး။
၃။ ဗျာပန္နစိတ္တာဘိ ပကဘိဘာဝဝိဇောနေန ဝိပန္နစိတ္တာ။ (စာပိုဒ် ၃၈၊ အဋ္ဌကထာ) စာပိုဒ် ၄၄၀-၌ ဝိပန္နစိတ္တာ ပူတိဘူတစိတ္တာဟု ဖွင့်၏။

မြောင်းခြင်း ရှိသော။ပ။ မစ္ဆဒိဿ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသော။ပ။ သဋ္ဌဿ၊ စဉ်းလဲသော။ပ။ မာယာ-
ဝိဿ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသော။ပ။ပါပိစ္ဆဿ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက်ရှိသော။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊
ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသော။ကဿစိ၊ သော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ ၎င်း။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။
အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေတို့။ သမဏမလာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏
အညစ်အကြေးဖြစ်ကုန်သော။ သမဏဒေါသာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ပျက်စီးစေတတ်ကုန်သော။
သမဏကသဋ္ဌာနံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏ အနှစ်သာရမဲ့ကြောင်း အရှိန်အစော် မဲ့ကြောင်းဖြစ်ကုန်
သော။ ။(ဧတေ ဥပ္ပဇ္ဇိတော။ပ။ ကသဋ္ဌေ နိရောဇေ ကရောန္တိ-မိလာပေန္တိ၊ တသ္မာ သမဏ
ကသဋ္ဌာတိ ဝုစ္ဆန္တိ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ကသဋ္ဌေတိ အသာရေ၊ နိရောဇေတိ နိတ္တေဇေ။ ဋီကာ)။ ။
အာပါယိကာနံ၊ အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ဒုဂ္ဂတိဝေဒနိယာနံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌ မကောင်းကျိုး
ကို ခံစားစေတတ်ကုန်သော။ဣမေသံ ဌာနာနံ၊ ဤအဘိဇ္ဈာစသော အကြောင်းတို့ကို။ အပ္ပဟာနာ၊
မပယ်ခြင်းကြောင့်။ “သမဏသာမိစိပ္ပဋ္ဌိပဒါကို။ နပဋ္ဌိပန္နောတိ၊ ကျင့်သော ရဟန်းမဟုတ်”ဟူ၍။
အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဥဘတောဓာရံ၊ အသွားနှင်ဖက်ကို။ ပီတနိသိတံ^၃၊
ရေဖြင့် ဆတ်၍ ကျောက်၌ သွေးအပ်သော။ မတဇံနာမ၊ မတဇမည်သော^၄။ အာဝုဇောတံ၊
လက်နက်မျိုးသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထိုလက်နက်မျိုးသည်။ သံဃာဋီယာ၊ အအိမ်ဖြင့်။ သမ္မာရုတံ၊
ကောင်းစွာဖုံးထားအပ်သည်။ သမ္ပလိဝေဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရစ်ပတ်အပ်သည်။
အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏။ ပဗ္ဗဇံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို။ တထူပမံ၊
ထိုမတဇမည်သော လက်နက်နှင့် တူ၏ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၄၃၇။ ဘိက္ခဝေတို့။ သံဃာဋီကဿ၊ ချုပ်စပ်အပ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံသောသူ၏။ သံဃာဋီ
ဓာရဏမတ္တေန၊ ချုပ်စပ်အပ်သော အဝတ်ကို ဝတ်ကာမျှဖြင့်။ သာမညံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။
အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အစေလကဿ၊ အဝတ်မဝတ်သောသူ၏။
အစေလကမတ္တေန၊ အဝတ်မဝတ်ကာမျှဖြင့်။ သာမညံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေတို့။
ရဇောဇလ္လိကဿ၊ မြူအညစ်အကြေး ကို ဆောင်သောသူ၏။ ရဇောဇလ္လိကမတ္တေန၊ မြူအညစ်အကြေး
ကို ဆောင်ကာမျှဖြင့်။ ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဥဒကောရောဟကဿ၊ (မကောင်းမှုကို မျှောအံ့ဟု တနေသုံးကြိမ်) ရေသို့
သက်ဆင်းသောသူ၏။ ဥဒကော ရောဟဏမတ္တေန၊ (မကောင်းမှုကို မျှောအံ့ဟု တနေသုံးကြိမ်) ရေသို့
သက်ဆင်းကာမျှဖြင့်။ ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၁။ ဘိက္ခုနော အဘိဇ္ဈာလုဿ-စသော ပုဒ်တို့ကို ဆဋ္ဌိကတ္တားကြံလျက် အပ္ပဟိနာ-၌ စပ်၍ ယောဇနာ
နိုင်သေးသည်။

၂။ သမဏဘာဝဿ မလာ၊ သမဏဘာဝဒ္ဓသနာ။ ။ဋီကာ။
၃။ ပီတနိသိတန္တိ ဥဒကပိတံ စေဝ သိလာယစ သုနိဗံသိတံ။ အဋ္ဌကထာ။
၄။ သံကို တစည်းဖြင့် တိုက်၍ ထိုမှရသော သံမှုန်ကို သားငါးနှင့်ရော၍ ကြိုးကြာစသော ကြက်ငှက်တို့ကို
ကျွေး၊ ၎င်းကြက်ငှက်တို့ မစင်မစွန့်နိုင်၍ သေလျှင် ဝမ်းပိုက်ကဲ့သို့ ၎င်းသံမှုန်ကို ထုတ်ယူပြီးလျှင် ရေဆေး၊ ဤသို့
ခုနစ်ကြိမ်တိုင် ပြုလုပ်၍ရသော သံမှုန်တို့ကို ကျွမ်းကျင်လှသော ပန်းဘဲသို့အပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဓားမျိုးသည်
မတဇတည်း၊ အကယ်၍ ငှက်တို့မသေခဲ့သော် ၎င်းတို့ကိုသတ်၍ သံမှုန်တို့ကိုထုတ်ယူခင်နည်းအတိုင်း ပြုလုပ်အပ်သော
ဓားမျိုးသည် မတတော ဇာတန္တိ မတဇံ အရ-မတဇ လက်နက်တည်း။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ရုက္ခမူလိကဿ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ နေသောသူ၏။ ရုက္ခမူလိကမထွေ့နု၊ သစ်ပင်ရင်း၌ နေကာမျှဖြင့်။ ပ။ နဝဒါမိ။ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဗ္ဗောကာသိကဿ၊ ဟင်းလင်းပြင် (လွင်တီးခေါင်) ၌ နေသောသူ၏။ အဗ္ဗောကာသိကမထွေ့နု၊ ဟင်းလင်းပြင်၌ နေကာမျှဖြင့်။ ပ။ နဝဒါမိ။ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဥဗ္ဘဠကဿ၊ အထက်၌ ရပ်တည်လျက်နေသောသူ၏။ ဥဗ္ဘဠကမထွေ့နု၊ အထက်၌ ရပ်တည်လျက်နေကာမျှဖြင့်။ ပ။ နဝဒါမိ။ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ပရိယာယဘတ္တိကဿ၊ (တလတကြိမ်-လခဲတကြိမ်) အကြိမ်အားဖြင့် အစာစားသောသူ၏။ ပရိယာယဘတ္တိကမထွေ့နု၊ အကြိမ်အားဖြင့် အစာစားကာမျှဖြင့်။ ပ။ နဝဒါမိ။ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ မန္တဇ္ဈာယကဿ၊ မန္တန်ကို သရဇ္ဈာယ်သောသူ၏။ မန္တဇ္ဈာယကမထွေ့နု၊ မန္တန်ကို သရဇ္ဈာယ်ကာမျှဖြင့်။ သာမညံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ။ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဇဋ္ဌိလကဿ၊ ဆံကျစ်ရှိသော သူ၏။ ဇဋ္ဌာဓာရဏမထွေ့နု၊ ဆံကျစ်ကို ဆောင် ကာမျှဖြင့်။ သာမညံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ။ မမူ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဘိဇ္ဈာလုဿ၊ သူတပါးစည်းစိမ်တို့၌ ရှေးရှု၊ ကြံဖန်ခြင်း များသော။ (ဝါ၊ ကြံဖန်လေ့ရှိသော။) သံဃာဒ္ဓိကဿ၊ ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ရုံသောရဟန်းသည်။ သံဃာဒ္ဓိ ဓာရဏမထွေ့နု၊ မျှဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာ၊ ကို။ စေ ပဟိယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအံ့။ ဗျာပန္နစိတ္တဿ၊ ဖောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသော။ သံဃာဒ္ဓိကဿ၊ သည်။ သံဃာဒ္ဓိဓာရဏမထွေ့နု၊ မျှဖြင့်။ ဗျာပါဒေါ၊ ကို။ စေ ပဟိယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအံ့။

ကောဓနဿ၊ သော။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ သော။ သံဃာဒ္ဓိကဿ၊ သည်။ သံဃာဒ္ဓိဓာရဏ မထွေ့နု၊ မျှဖြင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ စေ ပဟိယေထ၊ အကယ်၍ ပယ်အပ်ငြားအံ့။ (ဝေ၊ ဤသို့ ပယ်အပ် သည်ရှိသော်။) “ဘဒြဒုခ၊ တင့်တယ်သော (ကောင်းသောလည်းဟူ) မျက်နှာရှိသော ချစ်သား။ တံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ သံဃာဒ္ဓိကော၊ ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ရုံသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ အဘိဇ္ဈာလုဿ၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ သံဃာဒ္ဓိကဿ၊ သော။ တေ၊ သင်သည်။ သံဃာဒ္ဓိ ဓာရဏမထွေ့နု၊ မျှဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာ၊ ကို။ ပဟိယိဿတိ၊ ပယ်အပ်လတ္တံ့။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟိယိဿတိ၊ လတ္တံ့။” ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဇာတမေဝ၊ မွေးဖွားကာစ သာလျှင်ဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ မိတ္တာ၊ မိတ်ဆွေတို့သည်၎င်း။ အမစ္စာ၊ အပေါင်းအဖော်တို့ သည်၎င်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်၎င်း။ နံသံဃာဒ္ဓိကံ၊ ကို။ ကရေယံ၊ ကုန်ရာ၏။ သံဃာဒ္ဓိကတ္တမေဝ၊ ချုပ်စပ်အပ်သောအဝတ် ရုံသူ၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ သမာဒပေယံ၊ ဆောက်တည်စေကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဓ၊ ဤလောက ၌။ ကေစံ၊ အချို့သော။ အဘိဇ္ဈာလု၊ သော။ သံဃာဒ္ဓိကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ပ။ ကေစံ၊ သော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သံဃာဒ္ဓိကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ပဿာမိ၊ မြင်ထော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သံဃာဒ္ဓိကဿ၊ ၏။ သံဃာဒ္ဓိဓာရဏမထွေ့နု၊ မျှဖြင့်။ သာမညံ၊ ကို။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ ပ။

ဤသုတ်ကို ရေးသားရာ၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ သံဃာဒ္ဓိကံ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ တို့။ အဘိဇ္ဈာလုဿ၊ သော။ ဇဠိလကဿ၊ ဆံကျစ်ရှိသောသူ၏။ ဝါ၊ သည်။ ဇဠာ
 ဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ အဘိဇ္ဈာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ စေ ပဟိယေထ၊ အကယ် ကင်းငြားအံ့။ ဝါ
 ပယ်အပ်ငြားအံ့။ ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသော။ ဇဠိလကဿ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။
 ဇဠာဓာရဏမတ္တေန၊ မျှဖြင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ စေပဟိယေထ၊ ငြားအံ့။ ပ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဇဠိလကဿ၊ ၏။ ဇဠာဓာရဏမတ္တေန၊ ဖြင့်။ သာမညံ၊ ကို။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၄၃၈။ ။ (ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ-မှ စ၍ သမဏသာမိဒိပုဋ္ဌိပဒံ ပဋိပန္နောတိ ဝဒါမိ- တိုင်အောင်
 သော ပါဠိတော်တို့၏ အနက်ကို ၄၃၆- စာပိုဒ်အနက်ကို မှီး၍ပေးလေ။ န ပါ မပါသာ ထူး၏)။
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလေဟိ၊
 ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်နေသည်ကို။ သမနုပဿတိ၊
 ရှုမြင်၏။ သဗ္ဗေဟိ၊ ကုန်သော။ ပါပကေဟိ၊ ကုန်သော။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ
 ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ ကို။ သမနုပဿတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏
 (သန္တာန်၌)။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သော
 ရဟန်း၏ (သန္တာန်)၌။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပီတိမနဿ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိ
 သော ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ ပဿမ္မတိ၊ ငြိမ်းအေး၏။
 ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းအေးပြီးသော နာမကာယ ရူပကာယရှိသော ရဟန်းသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 နှစ်မျိုးကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာကို ခံစားသော ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

သော၊ ထို(ရဟန်း)သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။
 ကေဒိသံ၊ တခုသော အရပ်ကို။ ဖရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်
 သော အရပ်ကို။ တထာ၊ တူ။ တတိယံ၊ ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ ကို။ ဖရိတွာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဖြန့်၍။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်၌၎င်း။ အဓော၊ အောက်အရပ်၌၎င်း။ တိရိယံ၊ ဖိလာကန့်လန့် အရပ်၌၎င်း။
 သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ မိမိနှင့်တူသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန်ပြော
 သော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။
 အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အပ္ပာဗဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။
 ဖရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေတို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ အစ္စောဒကော၊ ကြည်လင်သော ရေရှိသော။ သာတော
 ဒကော၊ ချိုမြိန်သောရေရှိသော။ သီတောဒကော၊ အေးမြသောရေရှိသော။ သေတကော၊ ဖြူဖွေး
 သောရေရှိသော။ သုပတိတ္တာ၊ ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိသော။ ရမဏိယာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်း
 သော။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊ ရေကန်၏ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊
 အရပ်မှ။ ဃမ္မာဘိတတ္တာ၊ အပူသည် အလွန်ပူလောင်အပ်သော။ ဃမ္မပရေတော၊ အပူသည်

၁။ ဝိသုဒ္ဓံ-ကို ဝိသုဇ္ဈန္တံ-ဟု အန္တပစ္စည်းဖြင့် ဖွင့်ပြသောကြောင့်၎င်း၊ ဝိသုဒ္ဓေါတိ ပန နတာဝ ဝတ္တဗော-
 စင်ကြယ်ပြီးသောသူဟူ၍—အဘိတ်ကာလဖြင့် မပြောနိုင်သော-ဟု ဖွင့်ပြသောကြောင့်၎င်း စင်ကြယ်နေသည်ကို
 ပစ္စုပ္ပန်ကာလပေါ်လွင်အောင် နေ-ဟူသောအသုံးကိုသည်သည်။

လွန်စွာ ရောက်အပ်သော။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသော။ တသိတော၊ တပ်မက်သော။ ပိပါသိတော၊ မှတ်သိပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စေပိ အာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း လာငြားအံ့။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံပေါက္ခရဏံ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဥဒကပိပါသံ၊ ရေမှတ်သိပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ ဃမ္မပရိဋ္ဌာဟံ၊ အလွန်ပူလောင်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ရာ၏။ ပ။ ယတော ကုတော၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်မှ။ ဃမ္မာဘိတတ္ထော၊ သော။ ဃမ္မပရေတော၊ သော။ ကိလန္တော၊ သော။ တသိတော၊ သော။ ပိပါသိတော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ နံ၊ ထိုရေကန်သို့။ စေပိအာဂစ္ဆေယျ၊ ငြားအံ့။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံပေါက္ခရဏံ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဥဒကပိပါသံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရာ၏။ ဃမ္မပရိဋ္ဌာဟံ၊ ကို။ ဝိနေယျ၊ ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ခတ္တိယကုလ၊ မင်းမျိုးမှ၊ (နိက္ခမိတော၊ ၍။) အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနာဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ စေပိဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ သောစ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တထာဂတပွဋိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော။ (သိစေတော်မူအပ်သော-လည်းဟူ)။ မေဓိနယံ၊ နိယျာနိကသာသနာတော်သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၎င်း။ ကရုဏံ၊ ကရုဏာကို၎င်း။ မုဒိတံ၊ မုဒိတာကို၎င်း။ ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာကို၎င်း။ ဘာဝေတော၊ ပါး၍။ (ဖြစ်စေ၍လည်းဟူ)။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝူပသမံ၊ (အဘိဇ္ဈာသော အကုသိုလ်တရားတို့၏) ငြိမ်းအေးခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ သမဏ သာမိစိပုဋိပဒံ၊ ကို။ ပဋိပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏကုလ၊ ပုံဏားမျိုးမှ။ ပ။ ဝေဿကုလ၊ ကုန်သည်မျိုးမှ။ ပ။ သဒ္ဓကုလ၊ သူဆင်းရဲမျိုးမှ။ ပ။ ယသ္မာကသ္မာ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကုလ၊ အမျိုးမှ။ နိက္ခမိတော၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ စေပိဟောတိ၊ ငြားအံ့။ သောစ၊ ထိုသူသည်လည်း။ ပ။ ပဋိပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ ပ။ သောစ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှလွတ်သော ပညာဝိမုတ္တံကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်သာလျှင်။ သစ္စိကတော၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၍။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ သမဏော၊ ကိလေသာအလုံးစုံ ငြိမ်းအေးပြီးသော သမဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဧတဒဝေါစ-ပြန်စပ်။ ။ ဣဒမဝေါစ-စသည်တို့အနက်ကို သဗ္ဗာသဝသုတ် အဆုံးကိုကြည့်ပေးလေ)။

ဒသမံ၊ သော။ စူဠအဿပုရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ မဟာယမကဝဂ္ဂေါ၊ မဟာယမကဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုမဟာယမကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ အကျဉ်းအမြက်စကား ကား။

ပညဝတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိဟရိတံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဂိဉ္ဇကာသာလဝနံ၊ အုဋ်ကျောင်း၌နေ၍ ဟောတော်မူအပ်သော စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်၊ အင်ကြင်းတော၌ နေ၍ ဟောတော်မူအပ်သော မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်၎င်း။ ပုန၊ တဖန်။ သစ္စကနိသေဓော၊ မှန်သည်ကိုသာဟောတော်မူအပ်သော မဟာဂေါပါလကသုတ်၊ မြစ်ခြင်းကို ဟောရာ

ဖြစ်သော စူဠဂေါပါလကသုတ်၎င်း။ မုခဝဏ္ဏပသီဒနတာပိဇ္ဇော၊ မျက်နှာအဆင်း ကြည်လင်
 ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော မဟာသစ္စကသုတ်၊ စူဠသစ္စကသုတ်၊ သိကြားကို
 အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်၊ မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်၎င်း။
 ကေဝနုအဿပုရဇဋ္ဌိလေန၊ တံငါသည်၏ သားကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော မဟာ
 အဿပုရသုတ်၊ ရသေ့တို့၏ ဆံကျစ်ကို ဆောင်သောသူအား ဟောရာဖြစ်သော စူဠအဿ
 ပုရသုတ်၎င်းတည်း။

၅-ဓူပယမကဝဂ်

၁-သာလေယျကသုတ်

၄၃၉။ (ဝေံ မေ သုတံပေးမြဲ) ကေံ သမယံ၊ အခါတပါး၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ မဟတာ၊ များမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ စာရိကံ၊ (လှည့်လည်ခြင်း) ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ ကြွချီတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ သာလာနာမ၊ သာလာမည်သော။ ကောသလာနံ၊ ကောသလတိုင်းသူတို့၏။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏားရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားရွာသို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ သာလေယျကာ၊ သာလရွာ၌ နေကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ သကျပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ သကျကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သဒ္ဓါ၍ ရဟန်းပြုသော။ သမဏော၊ ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ သော်။ သာလံ၊ သာလမည်သောပုဏ္ဏားရွာသို့။ အနုပုတ္တော၊ အလှူ ရောက်တော်မူသတတ်။ တံ ခေါ် ပန ဘဝန္တံ၊ ဂေါတမံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ ပျံ့နှံ့၍ တက်၏။ ကိ ဥဂ္ဂတော၊ နည်း ။

သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယမ္ပုညာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်သာ သိမြင်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ တဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သဂတော၊ သဂတ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ လောကအားလုံးကို သိမ်းကျုံးကုန်စင် သိမြင်တော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သိလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ် ဝိမုတ္တိဂုဏ် ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနဂုဏ်တို့ဖြင့် မိမိထက် လွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဆုံးမသင့် ဆုံးမထိုက်သော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား လူယောကျ်ား နတ်ယောကျ်ားတို့ကို တုတ်စားမပြု တရားချသဖြင့် ဆုံးမတော် မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏ ။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဗြာဟ္မာနတ်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့၏ ဆရာတဆူဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။

၁။ ဣတိ သဒ္ဓါ အာကာရတ္ထ၊ နောက်၌ပြုမူ ဝါစကပုစ္ဆာ၊ ကိ သဒ္ဓါကို၊ ရှေ့မှာစွက်၍ အနက်သမ္ပန်မြဲ-နိယံ နှင့် အညီတည်း။
 ၂။ အနုတ္တရောနှင့် ပုရိသဒမ္မသာရထိကို ခွဲလျှင် ဂုဏ်တော် ၁၀-ပါး၊ မခွဲလျှင် ၉-ပါး ဖြစ်၏။

ဣတိပိ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေဘန်သိတတ် ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိဣဿရိယ ဓမ္မယသ သိရီ ကာမ ပယတ္တဂုဏ် ဘုန်းခြောက်စုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ။(စာပိုဒ် ၇၄-၅လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။သဒေဝကံ၊နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။သမာရကံ၊ဝသဝတ္တိ မာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။သဗြဟ္မကံ၊ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ဣမံ လောကံ၊ ဤဩကာသ လောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိံ၊ ရဟန်းပုံဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမုတိနတ်- ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ဣမံပဇံ၊ ဤသတ္တလောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္စိကတော၊ ၍။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစဉ် ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှား ပြတော်မူ၏။ တထာရူပါနံ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ ဘုရားရဟန္တာတို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ် ပန၊ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဂ္ဂတော၊ ၍။ဣတိ၊ သို့။ အသောသံခေါ၊ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ ၌။ သာလေယျကာ၊ သာလရွာသားဖြစ်ကုန်သော။ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံဏား သူကြွယ်တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၍။ အပေကဇ္ဇေ၊ အချိုကုန်သော ပုံဏားသူကြွယ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိ ဝါဒေတော၊ ၍။ကေမန္တံ၊၌။ နိသိဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေကဇ္ဇေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကု။ သမ္မောဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ ဝီတိသာရေတော၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေကဇ္ဇေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၍။ တေန၊သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတော၊ ညွတ်၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေ ကဇ္ဇေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၍။ သန္တိကေ၊ ၌။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို။ သာဝေတော၊ လျှောက်ကြား၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ အပေကဇ္ဇေ၊ တို့သည်။ တုဏှိဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်လျက်။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာခေါ၊ ထိုင်နေကုန် ပြီးသော။သာလေယျကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ကေဇ္ဇေ၊ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှု ပြုသောသူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ဝိနိပါတံ၊အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံဥပ၊ငရဲ၌။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယေန၊ ဖြင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေဇ္ဇေ၊ ကုန်သော။သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၍။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊မှ။ပရံ၊၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုပြုသောသူတို့၏ လားရောက်ရာ ဖြစ်သော။သဂ္ဂံ လောကံဥပ၊နတ်ပြည်၌။ ပဇ္ဇန္တိ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ သောဟေတုသည်။ ကောပန၊ နည်း။ သောပစ္စယောသည်။ ကောတိ၊ နည်း။ ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာဟေတု၊ မတရား ကျင့်ခြင်းဟူသော မညီမမျှကျင့်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အဓမ္မစရိယာ-ဟု ဆိုအပ်သော ဝိသမစရိယာ အကုသိုလ် စေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ (အကျယ်စာပိုဒ် ၄၄၀-အမှာရှုလေ)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ (အကြွင်းတူပြီ။ အဆုံး ဣတိ အဝေါစုံ-ပြန်စပ်)

ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ မဝေဘန် အပ်သေးသော။ ဣမဿ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နအာဇာနာမ၊ မသိကုန်။

သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝိဘတ္တဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာဇာနောယျာမ၊ သိနိုင်ကုန်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ သို့။ (ယာစံ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။) ဂဟပတ ယော၊ ဒါယကာတို့။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်ကား။ သုဏာထ၊ နာကြားကုန်။ သာဓကံ၊ ကောင်း စွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ခေါ၊ လျှင်။ သာလေယျကာ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ကို။ ပစ္စေသောသံ၊ ဝန်ခံကြကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၄၀။ ဂဟပတယော၊ တို့။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးသော အဘို့အစုတို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ မတရားကျင့်ခြင်းဟူသော မညီမျှကျင့်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အဓမ္မစရိယာဟု ဆိုအပ်သော ဝိသမစရိယာ အကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုပ္ပိဓံ၊ လေးပါးသော အဘို့အစုတို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ မနောဒွါရဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။

၁။ တိဝိဓန္တိ တိဟိ ကောဋ္ဌာသေဟိ။ အဋ္ဌကထာ။ ။ ကောဋ္ဌာသတ္ထော ဝိဓေဒ္ဒေါ သော စ ဝိဘတ္တိဝစန ဝိပလ္လာသံ ကတာ ပစ္စတ္ထေ ကရဏဝစနဝသေန တိဝိဓန္တိ ဝုတ္ထော အတ္ထောပန ကရဏပုထုဝစနဝသေန ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဒီကာတို့နှင့် အညီ ၃-ပါးသော အဘို့အစုတို့ဖြင့်-ဟုပေး။

ကာယေနာတိ ကာယဒွါရေန (အဋ္ဌကထာ)။ ကာယေနာတိ ဧတ္ထ ကာယောတိ စောပနကာယော အဓိပ္ပေ တော၊ သော စ အဓမ္မစရိယာယ ဒွါရဘူတော တေန ဝိနာ တဿာ အပ္ပဝတ္တနတော။ ကာယေနာတိစ ဟေတုမ္ပိ ကရဏဝစနံ။ ဒီကာတို့နှင့်အညီ ကာယေန၊ စောပနကာယဟူသော ကာယဒွါရ ကာယဝိညတ်ကြောင့်-ဟုပေး။ တနံ၊ ကာယဒွါရေနာတိဝါ ကာယေန ဒွါရဘူတေန ကာယဒွါရဘူတေနာတိ တံ ဣတ္ထံဘူတလက္ခဏေ ကရဏဝစနံ- ဟူသော ဒီကာအလို ကာယေန-ဖြင့် ဟု ဣတ္ထံဘူတ လက္ခဏတ္ထပေး။ ဤအလို ကာယေန အရ စောပန ကာယ

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ ဂဟပတယော၊တို့။ ဣ၊ဤလောက၌။ ဧကဗ္ဗော၊ အချို့သောသူသည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့ အသက်ကိုလျှင်စွာ ချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ လုဒ္ဓေါ၊

လည်းမည် ကာယဒွါရလည်း မည်သော ကာယဝိညတ်ရသည်။ ထိုကာယဝိညတ်ကိုလည်း ဟေတုဖလ ၂ မျိုးတွင် ဟေတု အဖြစ်ဖြင့် ဋီကာဆရာ ဖင့်ဆိုသည်။

အဓမ္မ စရတိ တောယာတိ အဓမ္မစရိယာ။ တောယ၊ ဤစေတနာဖြင့်။ အဓမ္မ၊ တံသမုဋ္ဌာန ယောဂ-ဟူသော ဝိညတ်ကို။ စရတိ၊ ပြုကျင့်တတ်၏-ဟုပေး၊ ဤကိတန္တ ဝိဂ္ဂဟအလို . အဓမ္မစရိယာ-ဟူသော နိပ္ပန္နပုဒ်အရ အကုသိုလ်စေတနာကိုကောက်။ (ဋီကာ) သို့မဟုတ် စရတိ + တောယာတိ = စရိယာ၊ အကုသိုလ်စေတနာကောက်။ အဓမ္မ အရ အဓမ္မောတိ ပံန တံ သမုဋ္ဌာနောဝ ယောဂေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ကာယဝိညတ်ကောက်။ ၎င်းနောက် အဓမ္မဿ စရိယာ အဓမ္မစရိယာ ဟု တွဲသော် မကောင်းသော အပြုအမူ ဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အကုသိုလ်စေတနာပင် ရ၏။

တနံ၊ စရတိ + တောယာတိ = ဟူသော ကရဏသင်္ခရအလို စရိယာ-အရ အကုသိုလ်စေတနာတည်း။ ထို စေတနာသည် ဓမ္မ အဓမ္မ အနေဖြင့် ခွဲခြားသော် ဓမ္မတော အနုပေတတိ ဓမ္မာ-ဟူသော တဒ္ဓိတ်ဝိဂ္ဂဟနှင့် အညီ ဓမ္မမှ အလွတ်မဟုတ်၊ ဓမ္မန္တောဂတ ဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာရ၏။ ယင်းကို တဖန် အကုသလာပုဒ်ကဲ့သို့ နုဓမ္မာတိ အဓမ္မာဟု ပြုသော် ကုသိုလ်စေတနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အကုသိုလ်စေတနာရ၏။ ထိုအကုသိုလ် စေတနာသည် အဓမ္မစရိယ-ဟု နှစ်မည်ရ ဖြစ်သောကြောင့် အဓမ္မာ စ သာ စရိယာစာတိ ဟူသော ကမ္မ ဓာရယ ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီ အဓမ္မစရိယာ မည်၏။ ၎င်းသည် ဟေတု ဖလ နှစ်မျိုးတို့တွင် ဖလတည်း။ ပစ္စနိကသမန ဋ္ဌေန သမံ။ပ။ သာဝေ ဝိသမာ စရိယာတိ ဝိသမစရိယာ ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ ဝိသမစရိယာအရ အကုသိုလ် စေတနာကောက်ပုံ ဖလဖြစ်ပုံ သိလောက်ပြီ။

အထက်ပါ စကားတို့အရ ကာယေန အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟောတိ-ဟူသော ပါဠိတော်၌ ကာယေန အရ ဝိညတ်သည် ဟေတု၊ အဓမ္မစရိယ၊ ဝိသမစရိယ တို့သည် ဖလ မည်သို့ ဖြစ်သနည်း။

ပဋ္ဌာန်း ၂၄-ပစ္စည်းအလို ဝိညတ်သည် အကုသိုလ်စေတနာအား မည်သည့် ပစ္စည်းမှ မတပ်သောကြောင့် ကာယေနနှင့် အဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယတို့သည် ဟေတု ဖလ 'အကြောင်းအကျိုး မဟုတ်'။ (ကိဉ္ဇာပိ။ပ။ နစ။ပ။ စေတနာယ ပဝတ္တိ ဟောတိ။ ဋီကာ)။ သို့သော်-၎င်းအဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယ ဖြစ်သော အကုသိုလ် စေတနာသည် မြင်ကောင်းသော အရာမဟုတ်သောကြောင့် ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်မည် ဝစီဒါရ မနောဒွါရ၌ ဖြစ်မည် ဟု တိတိကျကျ ခွဲခြားသိရန် မလွယ်။ ကာယေန ဟူသော ပုဒ်ကို ထောက်မှသာ ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝါ-ကာယဒွါရ ကာယဝိညတ်၌ ဖြစ်သော ကာယကံ ဖြစ်ကြောင်း သိသာ ထင်ရှားသည်။

ဤသို့ ကာယေန အရ ကာယဝိညတ်သည် ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းတွင် မပါသော်လည်း ကာယဝိညတ်ကို ထောက်မှ စေတနာသည် ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော ကာယကမ္မ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟု ထင်ရှားသောကြောင့် ကာယေန-သည် ဟေတု၊ အဓမ္မစရိယ ဝိသမစရိယသည် ဖလ ဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ကာယေနကို ဟေတုမှီ ကရဏ ဝစနံ ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။ တနည်း ကာယေနသည် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ စေတနာကို ကာယဒွါရ ကာယ ဝိညတ်၌ ဖြစ်ကြောင်း အမှတ်အသား ဣတ္ထိဘူတ လက္ခဏ၊ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ စေတနာသည် ကာယေန ပုဒ်ဖြင့် မှတ်သားအပ်သော ဣတ္ထိဘူတလက္ခဏ ၂ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တံ ဣတ္ထိဘူတလက္ခဏေ ကရဏဝစနံ-ဟု ဋီကာ ဆရာတမျိုး ဖွင့်ပြပြန်သည်။ ကာယေန အရ ကာယဝိညတ် (စောပနကာယ ကာယဒွါရ) သည် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟူသော အကုသိုလ်စေတနာ၏ ၂၄ ပစ္စည်းမှ အလွတ်ဖြစ်သော သဟကာရိကရဏ ဟိတ်တမျိုး ဟူလို။

၎င်းအဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ-ဟူသော အကုသိုလ်စေတနာသည်ပင် အပါယ်ဒုဂ္ဂတိသို့ လားစေတတ်သော ကြောင့် ဟေတုလည်း မည်ပြန်ရကား ၄၇၉-စာပိုဒ်၌ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟေတု။ပ။ နိရယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ-ဟု ဟောတော်မူလေသည်။

ထို့ကြောင့် အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာဟေတု၊ ဓမ္မ မှ အလွတ်သီးခြားမဟုတ်သော (ဓမ္မာနုပေတ)ကုသိုလ် စေတနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော မကောင်းသော အပြုအမူ ဖြစ်ကြောင်း တည်းဟူသော ညီမျှမှု သုစရိုက်နှင့်

ကြမ်းထမ်းသည်။ (ဒါရုဏော၊ ကြမ်းကြုတ်သည်။) လောဟိတပါဏီ၊ သွေးဖြင့်လိမ်းကပ်သော လက်ရှိသည်။ ဟတပွဟတေ၊ သူတပါးကိုရိုက်ပုတ်ခြင်း အသေသတ်ခြင်း၌။ နိဝိဇ္ဇော၊ သက်ဝင်သည်။ သဗ္ဗပါဏဘူတေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ တို့၌ ။ အဒယာပန္နော၊ မသနားခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အဒိန္နာဒါယိ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဂါမဂတံဝါ၊ ရွာ၌ထားအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အရညဂတံဝါ၊ တော၌ ထားအပ် သည်မူလည်းဖြစ်သော။ (ရွာ၌မူလည်း ဖြစ်သော တော၌မူလည်း ဖြစ်သော- ဟုသော်လည်းပေး)။ ယံတံပရဝိတ္တုပကရဏံ၊ အကြင်သူတပါး၏ နှစ်သက်ဖွယ်အသုံးအဆောင်ဥစ္စာသည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ အဒိန္နံ၊ သူတပါးတို့သည် မပေးအပ်သော။ တံ၊ ထိုသူတပါး၏ နှစ်သက်ဖွယ် အသုံးအဆောင်ဥစ္စာကို။ ဝေယျ သင်္ခါတံ၊ ခိုးဝှက်လိမ့်မိတ်အစုဖြင့်။ အာဒါတာ၊ ယူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာပြုကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ မာတုရက္ခိတာ၊ အမိစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမ၎င်း။ ပိတုရက္ခိတာ၊ အဖစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမ၎င်း။ မာတာပိတုရက္ခိတာ၊ အမိအဖစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမ၎င်း။ ဘာတုရက္ခိတာ၊ မောင်စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမ၎င်း။ ဘဂိနိရက္ခိတာ၊ ညီမ အစ်မစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမ၎င်း။ ညာတိရက္ခိတာ၊ ဆွေမျိုးစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမ၎င်း။ ဂေါတ္တရက္ခိတာ၊ အမျိုး အနွယ်စောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမ၎င်း။ ဓမ္မရက္ခိတာ၊ တရားကျင့်ဖော်အပေါင်းသည်စောင့်ရှောက် အပ်သော မိန်းမ၎င်း။ သဿာမိကာ၊ ပိုင်ရှင်ရှိသော မိန်းမ၎င်း။ သပရိဒဏ္ဍာ၊ ဒဏ်ထားအပ်သော မိန်းမ၎င်း။ အန္တမသော၊ အယုတ်ဆိုးအားဖြင့်။ မာလာဂုဠပရိက္ခိတာပိ၊ ပန်းကုံးစုပ်အပ်သော မိန်းမ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာ တာ၊ အကြင်မိန်းမတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာရူပါသု၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော မိန်းမတို့၌။ စာရိတ္တံ၊ လွန်ကြူးသော အကျင့်သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ ဧ။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စလျှင်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဒေ၊ ဧ။ ဧကစော၊ သည်။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သဘာဂတောဝါ၊ အစည်းအဝေး၌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ပရိသာဂတောဝါ၊ ပရိသတ်အလယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ညာတိမဇ္ဈဂတောဝါ၊ ဆွေမျိုးတို့၏အလယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍သော်၎င်း။ ပူဂမဇ္ဈဂတောဝါ၊ စစ်သည်အပေါင်းတို့၏ အလယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ရာဇကုလမဇ္ဈဂတောဝါ၊ မင်းမျိုးတို့၏ အလယ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍ သော် ၎င်း။ အဘိနိတော၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ “ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောက်ျား။ ဟေ၊

ဆန့်ကျင်ခြင်းရှိသော မကောင်းသော အပြုအကျင့်ဖြစ်ကြောင်း အကုသိုလ်စေတနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်- ဟုပေး။

ကာယေန အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟောတိ-ကိုလည်း ကာယေန၊ စောပန ကာယ ဟူသော ကာယဒွါရ ကာယဝိညတ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြင့် (ဣတ္ထိဘူတ) ။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ ဓမ္မမှ အလွတ်သီးခြားမဟုတ်သော။ ပ။ မကောင်းသော အပြုအမူအကျင့် ဖြစ်ကြောင်း အကုသိုလ်စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပေး။ အဓမ္မဿ + စရိယာ၊ အဓမ္မ + စရိတိ + တောယာတိ-ဟူသော ဝိဂုဟအရ အနက်ပေးပုံကို လည်း ဤနည်းမှီ၍ သိလေ။ အဓမ္မစရိယာနှင့် ဝိသမစရိယာ ကမ္မဓာရယ်ဘွဲ့ပုံ အဋ္ဌကထာ တိုက်ရိုက်နှိုင်းပြီးဖြစ်၏။

၁။ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် စာပိုဒ် ၂၉၂-သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္မိကို ထောက်၍ ဤ ၌ သဗ္ဗသဒ္ဓါ ပါသင့် သည်။

လာလော့။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ ဇာနာသိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝဒေဟိတိ၊ ပြောဆိုလော့” ဟူ၍။ သက္ခိယုဋ္ဌော၊ သက်သေပြု၍ မေးအပ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဇာနံဝါ၊ မသိဘဲလျက်လည်း။ ဇာနာမိတိ၊ သိ၏ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ဇာနံဝါ၊ သိလျက်လည်း။ နဇာနာမိတိ၊ မသိဟူ၍။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ အပသံဝါ၊ မမြင်ဘဲလျက်လည်း။ ပဿာမိတိ၊ မြင်၏ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ပသံဝါ၊ မြင်လျက်လည်း။ နပဿာမိတိ၊ မမြင်ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တဟေတုဝါ၊ မိမိဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ ပရဟေတုဝါ၊ သူတပါးဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ အာမိသကိဋ္ဌိက္ခ ဟေတုဝါ၊ အနည်းငယ်မျှသော တံစိုးလက်ဆောင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနမုသာ၊ သိလျက် မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပိသုဏဝါစော၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့မှ။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။ အက္ခာတာ၊ ပြောကြားတတ်၏။ အမုတြာ၊ ထိုသူတို့ထံ၌လည်း။ သုတွာ၊ ရှိ။ အမူသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏အထံ၌။ အက္ခာတာ၊ ကြားတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမဂ္ဂါနံဝါ၊ ညီညွတ်ကုန်သော သူတို့ကိုလည်း။ ဘေတ္တာ၊ ခွဲတတ်၏။ ဘိန္နာနံဝါ၊ ကွဲပြားသော သူတို့ကိုလည်း။ အနုပုဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်၏။ ဝဂ္ဂါရာမော၊ ကွဲပြားသူလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ ဝဂ္ဂရတော၊ ကွဲပြားသူတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ ဝဂ္ဂနန္ဒိ၊ ကွဲပြားသူတို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ ဝဂ္ဂကရဏိ၊ ကွဲပြားကြောင်းဖြစ်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဖရုသဝါစော၊ ကြမ်းထမ်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာသာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ အဏ္ဏကာ၊ အဖုအထစ်ရှိ၏။ ကက္ကသာ၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ပရကဋ္ဌကာ၊ သူတပါးတို့ နားခါး၏။ ပရာဘိသဇ္ဇနိ၊ သူတပါးတို့ကို ငြိစေတတ်၏။ ကောဓသာမန္တာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၏ အနီး၌ ဖြစ်၏။ အသမာဓိသံဝတ္တနိကာ၊ သမာဓိကို မဖြစ်စေတတ်။ တထာရူပိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမ္ပပ္ပလာပိ၊ ပြန်ဖျင်းသောစကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကာလဝါဒိ၊ မသင့်သောအခါ၌ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ အဘူတဝါဒိ၊ ထင်ရှားမရှိသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ (အဘူတဝါဒိတိ ယံ နတ္ထိ၊ တဿ ဝတ္တာ။ ဋ္ဌ။ မရှိသည်ကို အရှိလုပ်ပြောဆိုသူ)။ အနတ္ထဝါဒိ၊ အကျိုးမရှိသော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ အဓမ္မဝါဒိ၊ သဘာဝမကျ သည်ကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ အဝိနယဝါဒိ၊ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ဆိုလေ့ရှိ၏။ အနိဓာနဝတိ၊ စိတ်နှလုံး၌ မထားသင့်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကာလေန၊ မသင့်လျော်သော အခါ၌။ အနပဒေသံ၊ အကြောင်းမရှိသော။ အပရိယန္တဝတိ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဝေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓိ၊ ဣဓိ။ ဧကစော၊ သည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်ခြင်း (အဘိဇ္ဈာ) များသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပရဿါ၏။ ယံတံပရဝိတ္တုပကရဏံ သည်။ အတ္ထိ၏။ တံကို။ “ပရဿါ၏။ ယံအကြင်ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၏။ တံ ထိုဥစ္စာသည်။ မမ ငါ၏(ဥစ္စာသည်။) အဿ၊ ဖြစ်မှုကား။ အဟောဝတာတိ၊ သြကောင်းလေစွ”ဟူ၍။ အဘိဇ္ဈာတာ၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်တတ်သည်။ ဟောတိ၏။

ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။ “ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဟညန္တုဝါ၊ သတ်အပ်မှုလည်း သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ ဝဇ္ဈန္တုဝါ၊ သေမှုလည်း သေစေကုန်သတည်း။ ဥစ္ဆန္တုဝါ၊ ပြတ်မှုလည်း ပြတ်စေကုန်သတည်း။ ဝိနဿန္တု ဝါ၊ ပျက်စီးမှုလည်း ပျက်စီးစေကုန်သတည်း။ မာဝါအဟေသန္တိ၊ မဖြစ်မှုလည်း မဖြစ်စေကုန်”ဟူ၍။ ပဒုဋ္ဌမနသကံပေါ၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်အကြံရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ မှားသော အယူရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။ “ဒိန္နံ၊ အလှူ၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ၊ အလှူကြံ၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ အလှူငယ်၏ အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဖျားသည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးရင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရောလောကော၊ တမလွန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ၊ အမိ၌အကောင်းအဆိုးပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိဘာ၊ အဘ၌ အကောင်း အဆိုး ပြုကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သြပပါတိကာ၊ စုတေပြီး၍ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣမဉ္စ လောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကို၎င်း။ ပရဉ္စလောကံ၊ တမလွန်လောကကို၎င်း။ အဘိညာ၊ ထူးသောပညာဖြင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေန္တိ၊ သိစေကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သော။ တေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကေ၊ ဤ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကုန်”ဟူ၍။ ဝိပရိတဒဿနော၊ ဖောက်ပြန်သော အမြင်ရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ မှန်သော ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ ဟေတုခေါ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုပြုသော သူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံဥပ၊ ငရဲ၌။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄၁။ ဂဟပတယော၊ တို့။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ တရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်းဟူသော အညီအမျှကျင့်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဓမ္မစရိယာဟူသော သမစရိယာသုစရိက် စေတနာသည်။ ဟောတိ၏။ စတုပ္ပိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။

၁။ အခြားသော အရာ၌ သယံ အဘိညာယာတိ သာမံ ဥတု-ဟူ၍ သော်၎င်း။ အတ္တနော ဉာဏေန-ဟူ၍သော်၎င်း ဖွင့်၏။ ဤသယံကို သစ္စိကတွာ-၏ ဝိသေသနကြံ၍ အဘိညာယ-ကို အဘိဝိသဋ္ဌာယ ပညာယ-ဟု ဖွင့်၏။

ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓာဉ္စ၊ ကေစော၊ သည်။ ပါဏာတိ ပါတံ၊ သူ့ အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့ အသက်ကိုလျင်စွာ ချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသော တုတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ နိဟိတသဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက် ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇိ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္မိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို စောင့်ရှောက်ခြင်း ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၏။

အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနာမှ။ ပဋိဝိရ တော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ပရဿ၊ ၍။ ဂါမဂတံဝါ၊ ဖြစ်သော။ အရညဂတံဝါ၊ ဖြစ်သော။ ယံတံ ပရဝိတ္တုပကရဏံ၊ သည်။ အတ္တိ၏။ အဒိန္နံ၊ သော။ တံကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ဖြင့်။ အာဒါတာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ကာမေသု မိစ္ဆာစာရံ၊ မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာပြုကျင့်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ မာတုရက္ခိတာ၊ အမိစောင့်ရှောက်အပ်သော မိန်းမငှင်း။ ပ။ တထာရူပါသု၊ တို့၌။ စာရိတ္တံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတာ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂဟပတ- ယော၊ တို့။ ပ။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓာဉ္စ၊ ကေစော၊ သည်။ မုသာဝါဒါကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ပ။ သော၊ သည်။ အဇာနံဝါ၊ မသိဘဲ လျက်လည်း။ နဇာနာမိတိ၊ မသိဟူ၍။ အာဟ၊ ပြောဆို၏။ ။(အကြွင်းတူ)။

ပိသုဏ္ဍဝါစံ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သောစကားကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏ္ဍာယ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိ- ဝိရတော သည်။ ဟောတိ၏။ ဣတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။ သုတံ၊ ကြားရ၍။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ ပ။ သမဂ္ဂါရာမော၊ ညီညွတ် သူလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်သည်။ သမဂ္ဂနန္ဒိ၊ ညီညွတ် သူတို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ သမဂ္ဂကရဏံ၊ ညီညွတ်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ဖရုသံဝါစံ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖရုသာယ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ယာသာဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ ကဏ္ဍသုခါ၊ နားချမ်း သာစေတတ်၏။ ယေမနိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့ သက်ဝင် ၍။ ပေါရီ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၏ အသုံးအနှုန်းသည်။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသောလူတို့သည် နှစ်သက် အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသောလူတို့၏ စိတ်ကို ပွားတိုးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၏။ ဘထာရူပိံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

သမ္ဗုပ္ပလာပံ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားကို။ ပဟာယါရ်။ သမ္ဗုပ္ပလာပါမု။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ကာလဝါဒီ၊ သင့်သောအခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတဝါဒီ၊ ထင်ရှားရှိသည်ကိုသာပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အတ္ထဝါဒီ၊ အကျိုးရှိသည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မဝါဒီ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဝိနယဝါဒီ၊ စည်းကမ်းတကျသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ နိဓာနဝတံ ၊ စိတ်နှလုံး၌ထားသင့်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ ၏။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ သာပဒေသံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ပရိယန္တဝတံ ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဝါကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ သူတပါးပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်ခြင်း (အဘိဇ္ဈာ) မများသူသည်။ ဟောတိ၏။ ပရဿ၊ ၏။ ယံတံ၊ ပရဝိတ္တုပကရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ “ပရဿ၊ ၏။ ယံအကြင်ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ၏။ တံထိုဥစ္စာသည်။ မမာဂါ၏ (ဥစ္စာသည်။) အဿ၊ ဖြစ်မှုကား။ အဟောဝတာတိ၊ သြကောင်းလေစွ” ဟူ၍။ အဘိဇ္ဈာတာ၊ သူတပါး ပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံဖန်တတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

အဗျာပန္နစိတ္တော၊ မဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောစိတ်ရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။ “ဣမေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အဝေရာ၊ ရန်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အဗျာပဇ္ဇာ၊ ဒေါသမရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်သတည်း။ (အဗျာပဇ္ဇာတံ ဗျာပါဒရဟိတာ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋ္ဌ-ပ-၃၀၄)။ အနိဿ၊ ဆင်းရဲမရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်သတည်း။ သုခိ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း ရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရန္တု၊ တိ၊ ဆောင်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း” ဟူ၍။ အပ္ပဒုဋ္ဌမနသကံပေါ၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်အကြံမရှိသူသည်။ ဟောတိ၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ မှန်သော အယူရှိသူသည်။ ဒိန္နံ၊ အလှူ၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (အကြောင်းကဏ္ဍပက္ခကို မှီ၍ပေး)။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝိပရိတဒဿနော၊ မဖောက်ပြန်သော အမြင်ရှိသူသည်။ ဟောတိ ၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ တိဝိဓံ၊ တို့ဖြင့်။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ ဧဝံသို့။ ဓမ္မစရိယာသမစရိယာ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဧဝံသို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတံ ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂလောကံ ဥပ၊ နတ်ပြည်လောက၌။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄၂။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ သမစာရီ၊ သူစရိုက်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ခတ္ထိယမဟာသာလာနံ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော မင်းမျိုးတို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ပါမှုကား။ အဟောဝတာတိ၊ သြကောင်းလေစွ” ဟူ၍။ စေ အာကခေယျ၊ အကယ်၍ တောင့်တအံ့။ သော၊ ထိုတရားကို ကျင့်သောသူသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ပ။ သဟဗျတံ၊ သို့။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။

ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။သော၊ ထိုသူသည်။ တထာ၊ ထိုတောင့်တသောအတိုင်း။ ဓမ္မစာရီသည်။ သမစာရီသည်။ ဟောတိ၏။ တသ္မာ၊တည်း။ (နောက်၌ ထူးရာကိုသာ အနက်ရေးမည်)။

ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာနံ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုံဏားတို့၏။ပ။ ဂဟပတိမဟာသာလာနံ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော သူကြွယ်တို့၏။ပ။ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ပ။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ယာမာနံ၊ ယာမာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ တုသိတာနံ၊ တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ နိမ္မာနရတီနံ၊ နိမ္မာနရတီဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနံ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ပ။ ဗြဟ္မာကာယိကာနံ၊ ပဌဈာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ပ။ အာဘာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ပရိတ္တာဘာနံ၊ ပရိတ္တာဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အပ္ပမာဏာဘာနံ၊ အပ္ပမာဏာဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အာဘဿရာနံ၊ အာဘဿရာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ပရိတ္တသုဘာနံ၊ ပရိတ္တသုဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အပ္ပမာဏသုဘာနံ၊ အပ္ပမာဏသုဘာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သုဘကိဏှာနံ၊ သုဘကိဏှာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဝေဟပ္ပလာနံ၊ ဝေဟပ္ပိုလ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အဝိဟာနံ၊ အဝိဟာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ပ။အတပ္ပါနံ၊ အတပ္ပါဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သုဒဿာနံ၊ သုဒဿာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။သုဒဿီနံ၊သုဒဿီဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အကနိဋ္ဌာနံ၊ အကနိဋ္ဌဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနူပဂါနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ပ။ ဝိညာဏဉ္စာယတနူပဂါနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနူပဂါနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနူပဂါနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံသို့ ကပ်ရောက်ကြကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ ။(ကြွင်းလွယ်)

ဂဟပတယော၊တို့။ ဓမ္မစာရီသည်။ သမစာရီသည်။ “အဟံသည်။ အာသဝါနံ၊အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရား မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမုလုတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိံ ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ပညာနှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သောပညာဝိမုတ္တိကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္စိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍ ။ ဝိဟရေယံ၊ နေရပါမှုကား။ အဟောဝတတိ၊စွ”ဟူ၍။ စေ အာကဓေယျ၊ အံ။ပ။ သမစာရီသည်။ ဟောတိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့သော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ။(စာပိုဒ် ၄၃၉-အဆုံးမှ တေဒဝေါ-ပြန်စပ်)။

၄၄၃။ ဝေ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သော်။ သာလေယျက၊ သာလေယျကရွာသားဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံဏားသူကြွယ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ (အကြွင်းသည် ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၆-နှင့်တူပြီ)။ တေ၊ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ပဌမံ သော။ သာလေယျကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-ဝေရဉ္စကသုတ်

၄၄၄။ (ဝေ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊၌။ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊

၌။ ဝေရဉ္စကာ၊ ဝေရဉ္စန္ဒာ၌နေကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုံဏားသူကြွယ်တို့သည်။ ကေနစိ ဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စကြောင့်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ (အကြွင်းကား သာလေယျကသုတ်နှင့် အတူတူပင်တည်း၊ အနက်မထူးပြီ၊ ရှေ့သုတ်ကား မွှာခိဋ္ဌာန်၊ ဤသုတ်ကား ပုဂ္ဂလာခိဋ္ဌာန်၊ ဤမျှသာ ထူးသည်)။

ဒုတိယံ သော။ ဝေရဉ္စကသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဝေဒလ္လသုတ်

၄၄၉။ (ဧဝံ မေ သုတ်။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာ ကောဋ္ဌိကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်။ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းရာ (လေသမာပတ်)မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထလတ်သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ် ၌။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဒုပ္ပညော ဒုပ္ပညောတိ၊ ပညာမရှိသူ ပညာမရှိသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဒုပ္ပညောတိ၊ ပညာမရှိသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါတိ၊ ဆိုအပ် သနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပ္ပဇာနာတိ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ မသိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒုပ္ပညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၍။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိသနည်း။ ဣဒံ၊ ဤတော့မက တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤသမ္မာ ဒိဋ္ဌိစသည်သည်။ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲတကာတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နပ္ပဇာနာတိ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ မသိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒုပ္ပညောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

‘အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ အရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ၍။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဇိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ ဥတ္တရိံ ၊ ထိုထက်သာလွန်သော။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ အပုစ္ဆိံ ၊ မေးပြီ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပညဝါ ပညဝါတိ၊ ပညာရှိ ပညာရှိ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ပညဝါတိ၊ ပညာရှိဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါတိ၊ ဆိုအပ်သနည်း’ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဋ္ဌိက၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဇာနာတိ ပဇာနာတိ၊ သိ၏ သိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၍။ ပ။ ပညဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ ဝိညာဏံ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏံ ဝိညာဏံ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ပ။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ ဝိဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ သုခန္တိပိ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း ၊ ဝိဇာနာတိ၊ ၍။

၁။ သုခန္တိပိ ဝိဇာနာတိတိ သုခဝေဒနမိ ဝိဇာနာတိ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။ကိန္တိ ဟု မမေးမူ၍ ကိဉ္စ ဝိဇာနာတိဟု ကံဖြင့်မေးသောကြောင့် သုခန္တိပိ ဟူသော အဖြေ၌လည်း သုခဝေဒနမိဟု ကံဖြင့် ဖွင့်သည်။

ဒုက္ခန္တိပိ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ဧ။ အဒုက္ခမသုခန္တိပိ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ ဧ။ပ။ ဝိညာဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ၊ ယာ စ ပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၎င်း။ ယဉ္ဇ ဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့သည်။ သံသဠာ၊ ရောနှောကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝိသံသဠာ၊ မရောနှောကုန်သလော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤတရားနှစ်ပါးတို့၏။ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ၊ ခွဲခြမ်း၍ ခွဲခြမ်း၍။ နာနာကရဏံ၊ အထူးထူးပြုခြင်းကို။ ပညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကောဠိက။ ယာ စ ပညာ၊ သည်၎င်း။ ယဉ္ဇ ဝိညာဏံ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံသဠာ၊ ရောနှောကုန်၏။ နော ဝိသံသဠာ၊ မရောနှောသည်မဟုတ်ကုန်။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ၊ ၍။ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ပညာပေတုံ၊ ငှါ။ န စ လဗ္ဘာ၊ မရအပ်သည်သာ။ အာဝုသော၊ က။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယံ၊ ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ ဧ။ တံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံသဠာ၊ ကုန်၏။ နော ဝိသံသဠာ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ ဝိနိဗ္ဗုဇိတာ၊ ၍။ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ပညာပေတုံ၊ ငှါ။ န စ လဗ္ဘာ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေ၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ ယာ စ ပညာ၊ သည်၎င်း။ ယဉ္ဇ ဝိညာဏံ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ဧ။ သံသဠာနံ၊ ကုန်သော။ နောဝိသံသဠာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ က။ ယာ စ ပညာ၊ သည်၎င်း။ ယဉ္ဇ ဝိညာဏံ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ဧ။ သံသဠာနံ၊ ကုန်သော။ နောဝိသံသဠာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့တင်။ ပညာ၊ မဂ်ပညာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝိညာဏံ၊ မဂ်ဝိညာဏ်ကို။ ပရိညေယျ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဘာဝေတဗ္ဗ ပရိညေယျသည်။ နေသံ၊ ထိုပညာ ဝိညာဏ်တို့၏။ နာနာကရဏံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေ၏။

၄၅၀။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဝေဒနာ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာ ဝေဒနာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဝေဒေတိ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏ ခံစား၏။ ဣတိ ခေါ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ပ။ ဝေဒနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြေ၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ သညာ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိနုခေါ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ သဉ္ဇာနာတိ၊ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား၏ မှတ်သား၏။ ဣတိ ခေါ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ ကိဉ္ဇ၊ ကိုလျှင်။ သဉ္ဇာနာတိ၊ သနည်း။ နိလကမ္မိ၊ ညိုသောအဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှတ်သား၏။ (ဤနေရာ၌ ဤအဋ္ဌကထာလာ သညာလေးမျိုးလုံးနှင့် သက်ဆိုင်၏)။ ပီတကမ္မိ၊ ရွှေသော အဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ဧ။ လောဟိတကမ္မိ၊ နိုသောအဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ဧ။ သြဒါတမ္မိ၊ ပြုသော အဆင်းကိုလည်း။ သဉ္ဇာနာတိ၊ ဧ။ အာဝုသော၊ က။ သဉ္ဇာနာတိ သဉ္ဇာနာတိ၊

မှတ်သား၏ မှတ်သား၏။ ဣတိ ခေါ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ ယာ စ ဝေဒနာ၊ သည်၎င်း။ ယာ စ သညာ၊ သည်၎င်း။ ယဉ္ဇဝိညာဏံ၊ သည် ၎င်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံသဠာ၊ ရောနှောကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဝိသံသဠာ၊ မရောနှောကုန်သလော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤဝေဒနာသညာ ဝိညာဏ်တို့၏။ ဝိနိဗ္ဗု ဇိတံ၊ ဝိနိဗ္ဗုဇိတံ၊ ၍။ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ပညာပေတံ၊ ငှါ။ လဗ္ဘာ၊ ရအပ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယာစဝေဒနာ၊ သည်၎င်း။ ယာစသညာ၊ သည်၎င်း။ ယဉ္ဇဝိညာဏံ၊ သည်၎င်း။ အတ္တိ၊ ၏။ ပ။ ပညာပေတံ၊ ငှါ။ နစလဗ္ဘာ၊ မရအပ်သည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

၄၅၁။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဉ္စဟိ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ ငါးပါးသော ပသာဒိန္ဒြတို့မှ။ နိဿဠေန၊ လွတ် သော။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ မနောဝိညာဏေန၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထဈာန်စိတ်သည်။ ကံ ၊ အဘယ်ကို။ နေယျံ၊ သိအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဉ္စဟိ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ တို့မှ။ နိဿဠေန၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ မနောဝိညာဏေန၊ သည်။ “အာကာသော (ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွါ၍ ရအပ်သော) ကောင်းကင်ပညတ်သည်။ အနန္တောတိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ” ဟူ၍။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ နေယျံ၊ သိအပ်၏။ “ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနစိတ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ” ဟူ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ နေယျံ၊ ၏။ “ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ” ဟူ၍။ အာကိဉ္စ ညာယတနံ၊ ကို။ နေယျံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ နေယျံ၊ သိအပ်သော။ ဓမ္မံပန၊ တရားကိုကား။ ဧကေန၊ အဘယ်တရားဖြင့်။ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ နေယျံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပညာစက္ခုနာ၊ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်သော ပညာဖြင့်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပညာပန၊ ပညာသည်ကား။ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ပညာ၊ ပညာသည်။ အဘိညတ္တာ၊ ရှေးရှုသိခြင်းအကျိုးရှိ၏ ။ ပရိညတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ပဟာနတ္တာ၊ ပိုင်နိုင်စွာ ပယ်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

၄၅၂။ အာဝုသော၊ ရာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ် ခြင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ပရတောသောသောစ၊ သူတပါးတို့ထံမှ ရအပ်သော တရားသံ၎င်း။ ယောနိသော၊ မနသိကာရေစ၊ အသင့်အတင့် နှလုံး သွင်းခြင်း၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ ကတိဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ အဂ္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့သည်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ ချီးမြှောက်အပ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အရဟတ္တမဂ် သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ၊ စိတ်၏

၁။ အဘိညတ္တာကို အဘိညေယျ ဓမ္မေ အဘိဇာနာတိ-အဋ္ဌကထာ၊ အဘိမုခံ ဧပေယျ၊ အဘိမုခံ အဝိရဇ္ဈနဝသေန ဇာနာတိ-ဋီကာ ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ အဘိညတ္တာ၌ အဘိသည် အဘိမုခတ္တတည်း၊ အဘိဝိသိဋ္ဌမဟုတ်။

ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာမှ တပါးသော အရဟတ္တဖိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ် တည်း ဟူသော အကျိုးရှိသည်၎င်း။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ စိတ်၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်း ဟူသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ ကိလေသာ တို့မှလွတ်ကြောင်း အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ ဟူသော အကျိုးရှိသည်၎င်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ၏ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းဟူသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏ ။

အာဝုသော၊ က။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့သည်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ အပ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်၎င်း။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်၎င်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ သီလာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ စတုပါရိ- သုဒ္ဓိသီလသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သုတာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ တရားကို ကြားနာ ခြင်းသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သာ ကစ္ဆာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ တရားကို ဆွေးနွေးခြင်း သည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သမထာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးသည် ချီးမြှောက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝိပဿနာနုဂ္ဂဟိတာစ၊ ဝိပဿနာသည် ချီးမြှောက်အပ်သည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ က။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေပိ ခေါ် အင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့ သည်။ အနုဂ္ဂဟိတာ၊ သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်၎င်း။ စေတောဝိမုတ္တိ ဖလာနိသံသာစ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ၊ သည်၎င်း။ ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိ သံသာစ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

၄၅၃။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘဝါပန၊ ဘဝဘို့သည်ကား။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဘဝါ၊ တို့သည်။ ကာမဘဝေါ၊ (ကာမဘုံသို့ ကပ်ရောက်တတ် သော စေတနာ၊ ထိုစေတနာကြောင့် ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူသော) ကာမဘဝ၎င်း။ ရူပဘဝေါ၊ (ရူပဘုံသို့ ကပ်ရောက်တတ်သော စေတနာ၊ ထိုစေတနာကြောင့် ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူသော) ရူပဘဝ၎င်း။ အရူပဘဝေါ၊ (အရူပဘုံသို့ကပ်ရောက်တတ်သော စေတနာ၊ ထိုစေတနာကြောင့်ဖြစ်သော ခန္ဓာဟူ သော) အရူပဘဝ၎င်း။ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ပုနဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဖန်ဘဝ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ အဝိဇ္ဇာ နိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏရှိကုန်သော။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာသံယောဇဉ် ရှိကုန်သော။

၁။ ဖလက္ခဏေ နိဗ္ဗတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ ဖလံ အဿာဘိ စေတောဝိမုတ္တိဖလာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလုံး သည် အရဟတ္တမဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ အကျိုးတရားချည်း ဖြစ်သော်လည်း ပညာဝိမုတ္တိဖလ၏ အရဖြစ်သော အရဟတ္တဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိကို ချန်၍ ၎င်းအရဟတ္တဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိမှကြွင်းသော အရဟတ္တဖလစိတ္တုပ္ပါဒ်ကို စေတော ဝိမုတ္တိဖလာ၊ စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာဟူသော အန္တိ အရကောက်သည်။ ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ စေတော ဝိမုတ္တိ တောယာတိ စေတောဝိမုတ္တိ-အဂ္ဂဖလပညံ ဌပေဘော အဝသေသာ ဖလဓမ္မာ-ဟု ဖွင့်ဆိုသည်။ ဣစ စ စေတောဝိမုတ္တိသဒ္ဓေန ပဟာနမတ္တံ ဂဟိတံ၊ ပုဗ္ဗေ ပဟာယကဓမ္မာ-ဟု ဋီကာ၌မိန့်သောကြောင့် ရှေး စေတောဝိမုတ္တိဖလာ-ပုဒ်၌ စေတောဝိမုတ္တိဖြင့် ပဟာယကဓမ္မာကိုယူ၍ နောက်စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ-၌ ပဟာနမတ္တံကိုယူ။ နောက်နှစ်ပုဒ်၌ ဤနည်းနှင့်နှင်တည်း။

သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တကြတကြ၊ ထိုထိုဘဝ ဂတိ စသည်၌။ အဘိနန္ဒနာ၊ ရူပါရုံစသည်ကို လွန်လွန် မင်းမင်း နှစ်သက်ခြင်းကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာယတံ၊ ၊ ၌။ ပုနုဗ္ဗဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ အာယတံ၊ ၊ ၌။ ပုနုဗ္ဗဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ ကထံပန၊ လျှင်။ နဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာပွါဒါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တဏှာနိရောဓာ၊ တဏှာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာယတံ၊ ၊ ၌။ ပုနုဗ္ဗဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

၄၅၄။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဌမံဈာနံ၊ သည်။ ကတမံ ပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓာ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အကြွင်းကို ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၅၁-၅၂)။ အာဝုသော၊ က။ ဣဒံ၊ ဤဈာန်ကို။ ပဌမံ ဈာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဌမံပနဈာနံ၊ ကား။ ကတိအဂီကံ၊ အဘယ်မျှသော အင်္ဂါရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဌမံဈာနံ၊ သည်။ ပဉ္စဂီကံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓာ၊ ၌။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၎င်း။ ဝိတက္ကောစ၊ ဝိတက်သည်၎င်း။ ဝိစာရောစ၊ သည်၎င်း။ ပီတိစ၊ သည်၎င်း။ သုခဉ္စ၊ သည်၎င်း။ စိတ္တေကဂ္ဂတာစ၊ သည်၎င်း။ ဝတ္တတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ က။ ပဌမံဈာနံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဉ္စဂီကံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဌမံဈာနံ၊ သည်။ ကတင်္ဂ ဝိပုဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါအဘယ်မျှရှိသနည်း။ (သို့မဟုတ်-ပယ်အပ်ပြီးသော အဘယ်မျှသော အင်္ဂါရှိသနည်း-ဟု ရှိ သော်လည်းပေး)။ ကတင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အဘယ်မျှသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ပဌမံဈာနံ၊ သည်။ ပဉ္စဂီဝိပုဟိနံ၊ ပယ်အပ် ပြီးသော ငါးပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။ ပဉ္စဂီသမန္နာဂတံ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓာ၊ ၌။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၎င်း။ ကာမစ္စန္ဒော၊ ကာမစ္စန္ဒသည်။ (ဝါ၊ ကို။) ပဟိနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဗျာပါဒေါ၊ သည်။ ပဟိနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ သည်။ ပဟိနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ ပဟိနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ပဟိနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဝိတက္ကောစ၊ သည်၎င်း။ ပ။ စိတ္တေ ကဂ္ဂတာစ၊ သည်၎င်း။ ဝတ္တတိ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ က။ ပဌမံဈာနံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဉ္စဂီဝိပုဟိနံ၊ ၎င်း။ ပဉ္စဂီသမန္နာဂတံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

၄၅၅။ အာဝုသော၊ ရာ။ နာနာဝိသယာနိ၊ အထူးထူးသော အာရုံရှိကုန်သော။ နာနာဂေါစ ရာနိ၊ အထူးထူးသော ကျက်စားရာရှိကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော အာရုံကို။ နပစ္စနုဘောန္တိ၊ မခံစားကုန်။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကြွေငြေငြင်း။ သောတိန္ဒြိယံ၊ သော တိန္ဒြေငြင်း။ ဃာနိန္ဒြိယံ၊ ဃာနိန္ဒြေငြင်း။ ဇိဝှိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝှိန္ဒြေငြင်း။ ကာယိန္ဒြိယံ၊ ကာယိန္ဒြေငြင်းတည်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ နာနာဝိသယာနိ၊ ကုန်သော။ နာနာဂေါစရာနိ၊ ကုန်သော။ အညမညဿ၊ ၎င်း။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ နပစ္စနုဘောန္တိ၊ မခံစားကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒြိယာနိ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့၏။ ပဋိသရဏံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ကောစ၊ အဘယ်တရားသည်လျှင်။ နေသံ၊ ထိုဣန္ဒြေသို့၏။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက် ၎င်း။ အာဝုသော၊ က။ နာနာဝိသယာနိ၊ ကုန်သော။ နာနာဂေါစရာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ ၎င်း။ ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ နပစ္စနုဘောန္တိ၊ မခံစားကုန်။

သေယျထိဒံ၊ တို့နည်း။ စက္ခုန္ဓိယံ၊ စက္ခုန္ဓိယံ။ ပ။ ကာယိန္ဓိယံ၊ ကာယိန္ဓိယံ။ အာဝု
 သော၊ က။ နာနာဝိသယာနံ၊ ကုန်သော။ နာနာဂေါစရာနံ၊ ကုန်သော။ အညမညဿ၊ ၎င်း။ ဂေါစရ-
 ဝိသယံ၊ ကို။ နပစ္စာနုဘောန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ပဋိ-
 သရဏံ၊ သည်။ မနော၊ ဇောစိတ်တည်း။ မနောစ၊ ဇောစိတ်သည်ပင်။ နေသံ၊ ထိုဣန္ဒြေတို့၏။
 ဂေါစရဝိသယံ၊ ကို။ ပစ္စာနုဘောတံ၊ ခံစား၏။ ဣတံ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

၄၅၆။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ သေယျထိဒံ၊
 နည်း။ စက္ခုန္ဓိယံ၊ စက္ခုန္ဓိယံ။ ပ။ ကာယိန္ဓိယံ၊ ကာယိန္ဓိယံ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ပဉ္စ၊
 ကုန်သော။ ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်သနည်း။
 ဣတံ၊ ဤ သို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။
 သေယျထိဒံ၊ နည်း။ စက္ခုန္ဓိယံ၊ ၎င်း။ ပ။ ကာယိန္ဓိယံ၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
 ဣမာနိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ အာယုဇီဝိတိန္ဒြဟူသော အသက်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။
 ဣတံ၊ ဤ သို့ ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ အာယုပန၊ ဇီဝိတိန္ဒြဟူသော အသက်သည် ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊
 ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ နည်း။ ဣတံ၊ ဤ သို့မေးလျှောက်၏။ အာယု၊ သည်။ ဥသ္မံ၊ ကမ္မဇတေဇော ဟူသော
 ကိုယ်ငွေ့ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၎င်း။ ဣတံ၊ ၎င်း။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဥသ္မာပန၊ ကမ္မဇတေဇောဟူသော
 ကိုယ်ငွေ့သည်ကား။ ကိံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ နည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဥသ္မာ၊ သည်။
 အာယု၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၎င်း။ ဣတံ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒါနေဝခေါ၊ ယခု
 အခါ၌သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၎င်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော
 တရားစကားကို။ အာယု ဥသ္မံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိတံ၊ အာယု ဥသ္မံ ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိ-ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤဟောတော်မူ
 အပ်သည့်အတိုင်း။ အာဇာနာမ၊ သိကုန်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဒါနေဝ၊ သာလျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။
 အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၎င်း။ ဘာသိတံ၊ ကို။ ဥသ္မာ အာယု ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိတံ၊ ဥသ္မာ အာယု
 ပဋိစ္စ တိဋ္ဌတိ-ဟူ၍။ ဝေံ၊ အတိုင်း။ အာဇာနာမ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယထာကထံပန၊ အဘယ်
 သို့လျှင်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောဆိုအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤတရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်သနည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ တေနဟိ၊ ထို
 သို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ သင်၏အဖို့။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။
 ဣမ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိညုပုရိသာ၊ ပညာရှိယောက်ျားတို့သည်။ ဘာသိတဿ၊
 ပြောဆိုအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ အာဝုသော၊ က။ ဈာယတော၊
 တောက်ပသော။ တေလပုဒိပဿ၊ ဆိမိ၏။ အစ္စံ၊ အလျှံကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အာဘာ၊ အရောင်
 အလင်းသည်။ ပညာယတိ သေယျထာပိ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့။ အာဘံ၊ အရောင်အလင်းကို။
 ပဋိစ္စ၊ ၍။ အစ္စံ၊ မီးအလျှံသည်။ ပညာယတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ (ပညာယတိ ကို ကမ္မရုပ်ကြံ၍
 အာဘာကို။ အစ္စံကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏-ဟူလည်း ပေးနိုင်သည်။)။ အာဝုသော၊ က။ ဝေမေဝ
 ခေါ၊ လျှင်။ အာယု၊ သည်။ ဥသ္မံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၎င်း။ ဥသ္မာ၊ သည်။ အာယု၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊
 ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၎င်း။ ဣတံ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

၄၅၇။ အာဝုသော၊ ရာ။ အာယုသင်္ခါရာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြဟူသော အသက်တို့သည်။ (အာယုသင်္ခါ
 ရာတိ အာယုမေဝ။ အဋ္ဌကထာ)။ တေဝ န၊ ထိုခံစားတတ်သော တရားတို့ပင်လော။ ဝေဒနိယာ၊

ခံစားတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ တေဝ နု၊ ထိုဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်တို့ပင်လော။ (ဝေ
လိက်စပ်)။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အညေ၊ အခြားတပါးတို့လော။ ဝေဒနိ
ယာ၊ ခံစားတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အညေ၊ တို့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

အာဝုသော၊ က။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ တေဝ၊ ထိုခံစားတတ်သော တရားတို့သည်ပင်။ နု။
မဟုတ်ကုန်။ ဝေဒနိယာ၊ ခံစားတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ တေဝ၊ ထိုဇီဝိတိန္ဒြေဟူသော အသက်တို့
သည်ပင်။ နု။ မဟုတ်ကုန်။ အာဝုသော၊ က။ ဟိ၊ အပြစ်ကို ဆိုဦးအံ့။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။
တေဝ၊ ထိုခံစားတတ်သော တရားတို့သည်ပင်။ အဘဝိ သု၊ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဝေဒနိယာ၊ ကုန်သော။
ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ တေဝ၊ ထိုဇီဝိတိန္ဒြေ ဟူသော အသက်တို့သည်ပင်။ အဘဝိ သု၊ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။
သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ စင်စစ်ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာ
ပန္နဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝုဠာနံ၊ သမာပတ်မှ ထခြင်းသည်။ နပညာယေထ၊ မထင်ရှား
ရာ။ (တသ္မာ သညာ ဝေဒယိတ နိရောဓံ-ကို ထောက်၍ ဤ၌ ဣဒံကား နိပါတ်မျှသာ)။ အာဝုသော၊
က။ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ အာယုသင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အညေ၊ အခြားတပါးတို့တည်း။
ဝေဒနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အညေ၊ တို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သညာဝေဒယိတ
နိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝုဠာနံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ကတိ၊
ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်သနည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်
သည်။ အစေတနံ၊ စိတ်စေတနာမရှိသော။ ကဠိယထာ၊ ထင်းကဲ့သို့။ ဥဇ္ဈိတော၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်
ဖြစ်၍။ အဝက္ခိတ္တော၊ လွင့်ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သေတိ နု ခေါ၊ အိပ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး
လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယဒါ၊ ၌။ ဣမံကာယံ၊ ကို။ အာယုစ၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ၎င်း။ ဥသ္မာစ၊
ကမ္မဇတေဇော ဟူသော အငွေ့၎င်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယောဓမ္မာ၊ တို့သည်။
ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ အယံကာယော၊ သည်။ အစေတနံ၊ သော။ ကဠိယထာ၊ ကဲ့သို့။
ဥဇ္ဈိတော၊ ဖြစ်၍။ အဝက္ခိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ သေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ ယွာယံ၊ အကြင်သူသည်။ မတော၊ သေပြီ။ ကာလကံတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
သေရာကာလရှိ၏။ ယောစာယံဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။
သမာပန္နော၊ ၏။ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီးပြုခြင်းသည်။ (ထူးခြားချက်
သည-လည်းဟူ)။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယွာယံ၊
အကြင်သူသည်။ မတော၊ သေပြီ။ ကာလကံတော၊ ပြုအပ်ပြီးသော သေရာကာလရှိ၏။ တဿ၊
ထိုသူ၏။ ကာယသင်္ခါရာကိုယ်ဖြင့် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော ထွက်လေဝင်လေတို့သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ကုန်ပြီ။
ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ၊ ငြိမ်းကုန်ပြီ။ ဝစီသင်္ခါရာ၊ နှုတ်ကိုပြုပြင်တတ်ကုန်သော ဝိတက်ဝိစာရတို့သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊ ကုန်ပြီ။
ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ၊ ကုန်ပြီ။ စိတ္တသင်္ခါရာ၊ စိတ်ဖြင့် ပြုပြင်အပ်ကုန်သော သညာဝေဒနာတို့သည်။ နိရုဒ္ဓါ၊
ကုန်ပြီ။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ၊ ကုန်ပြီ။ အာယု၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ ပရိက္ခိဏော၊ ကုန်ပြီ။ ဥသ္မာ၊ ကမ္မဇ
တေဇောငွေ့သည်။ ဝုပသန္တာ၊ ငြိမ်းပြီ။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ပသာဒိန္ဒြေတို့သည်။ ပရိဘိန္နာနိ၊ ပျက်စီးကုန်
ပြီ။ (ယောစာယံ-မှ စိတ္တသင်္ခါရာ နိရုဒ္ဓါ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ-တိုင်အောင် မထူးပြီ)။ အာယု၊ သည်။
နပရိက္ခိဏော၊ မကုန်။ ဥသ္မာ၊ သည်။ အဝုပသန္တာ၊ မငြိမ်း။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပုသန္တာနိ၊

၁။ အာရမ္မဏရသံ အနုဘဝန္တိတိ ဝေဒနိယာ။ နိယျာနိကာ-ကဲ့သို့ အနိယပစ္စည်း-ကတ္တားဟော။

အထူးကြည်လင်ကုန်၏။ (ယှာယံမှ သမာပန္နော-တိုင်အောင်မထူး)။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအသီးပြုခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

၄၅၈။ အာဝုသော၊ရာ။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာဖြစ်သော။ သမာပတ္တိယာ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနသမာပတ်၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခဿ၊ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးမဆွင်္ခပင်လျှင်။ သောမနဿ၊ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ ဒေါမနဿဝေဒနာတို့၏။ အတ္တင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည်ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော။ စတုတ္ထံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာဝုသော၊ က။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ အနိမိတ္တာယ၊ သင်္ခါရနိမိတ်မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနုဉ္စ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့ကိုလည်း။ အမနသိကာရော၊ နှလုံးမသွင်းခြင်း၎င်း။ အနိမိတ္တာယ၊ သင်္ခါရနိမိတ်မရှိသော။ ဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကိုလည်း။ မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ သော။ သမာပတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါဒွေ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဌိတိယာ၊ ငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနုဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ အမနသိကာရော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ ဓာတုယာ၊ လည်း။ မနသိကာရော၊ ၎င်း။ ပုဗ္ဗေ၊ မှီ မြေမဆွကပင်လျှင်။ အဘိသင်္ခါရော၊ (မည်မျှကြာအောင်ဝင်စားမည် ဟု) အချိန်ကာလပြင်ဆင်ထားခြင်း၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အာဝုသော၊ ရာ။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာနာယ၊ ဘဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဝုဋ္ဌာနာယ၊ ဘဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနုဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ မနသိကာရော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ ဓာတုယာ၊ ကိုလည်း။

အမနသိကာရော၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော၊ က။ အနိမိတ္တာယ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ၎်။
ဝုဋ္ဌာနာယ၊ ဘဝင်မှ ထခြင်းငှါ။ ပစ္စယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ် ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၅၉။ အာဝုသော၊ ရာ။ အပ္ပမာဏာ၊ အပ္ပမာဏ မည်သော။ ယာစာယံ စေတောဝိမုတ္တိ၊
အကြင်စေတောဝိမုတ္တိ၎င်း။ အာကိဉ္ဇညာ၊ မည်သော။ ယာစ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်စေတော
ဝိမုတ္တိ၎င်း။ သုညတာ၊ မည်သော။ ယာစ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တာ၊ မည်သော။ ယာစ
စေတောဝိမုတ္တိ၊ ၎င်း။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိတို့သည်။ နာနာတ္တာစေ၊ ထူးသောအနက်
လည်းရှိကုန်သလော။ နာနာဗျဉ္ဇနာစ၊ ထူးသောသဒ္ဓါလည်းရှိကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။
ဧကတ္တာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်သလော။ (ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိတရားတို့၏။)
ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဓါသည်သာ။ နာနံ၊ ထူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ ။

အာဝုသော၊ က။ (ယာစာယံ အပ္ပမာဏာ။ပ။ အနိမိတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ရှေးနည်း
အတိုင်း)။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိ တရားတို့သည်။ ယံပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊
စွဲ၍။ နာနာတ္တာစေ၊ ထူးသော အနက်လည်း ရှိကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာစ၊ ထူးသောသဒ္ဓါလည်း ရှိကုန်
၏။ အာဝုသော၊ က။ သောပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဣမေဓမ္မာ၊
တို့သည်။ ယံပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဧကတ္တာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်၏။ (ဣမေသံ ဓမ္မာနံ
တို့၏။) ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သည်သာ။ နာနံ၊ ထူး၏။ အာဝုသော၊ က။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထိ
စခေါ၊ သာတည်း။

အာဝုသော၊ ရာ။ ယံပရိယာယံကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနာတ္တာစေ၊
ကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာစ၊ ကုန်၏။ သောပရိယာယော၊ သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝု
သော၊ က။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွ
ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်ကို။ ဖရိတွာ၊ ပျံ့နှံ့ ဖြေ၍။ ဝိဟ
ရတိ၊ ၎်။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်ကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ တတိယံ၊ သုံးခု
မြောက်သော အရပ်ကို။ တထာ၊ ထိုအတူ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော အရပ်ကို။ ဣတိ၊ သို့ ။ ဥဒ္ဓံ၊
အထက်၌၎င်း။ အဓော၊ အောက်၌၎င်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌၎င်း။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။
သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၌ မိမိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံ သတ္တဝါ
ရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ သော။ မဟဂ္ဂတေန၊ သော။ အပ္ပမာဏေန၊
သော။ အဝေဒရေန၊ သော။ အဗျာဗဒဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်
တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ပျံ့နှံ့ ဖြေ၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၎်။ ကရုဏာသဟဂတေန၊
ကရုဏာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ မုဒိတာ သဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ ဥပေက္ခာသဟ
ဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွဖြစ်သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၎်။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။
အပ္ပမာဏာ၊ ပျံ့နှံ့ စေခြင်းအတိုင်းအရှည်မရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ငုစ္စတိ၊ ၎်။ ။

၁။ ဣမေ ဓမ္မာနှင့် နာနာတ္တာ နာနာဗျဉ္ဇနာ ဧကတ္တာ ပုဒ်တို့ အရတူစေရန် ဗျဉ္ဇနမိ နေသံ နာနာအတ္ထောပိ-
ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ နာနာတ္တ စသည်ကို ဗဟုဗွိဟိကြံ၍ အနက်ယောဇနာသည်၊ ဣမေဓမ္မာနှင့်
ဗျဉ္ဇနမေဝ နာနံ-ကား မည်သည်နည်းနှင့်မှ အရမတူနိုင်ရကား ဣမေဓမ္မာ-ကို ဣမေသံ ဓမ္မာနံ-ဟု သမ္ပုဒ်ပြင်၍
ယောဇနာသည်။

၂။ ဖရဏအပ္ပမာဏတာယ အပ္ပမာဏံ နာမ။ အဋ္ဌကထာ။

အာဝုသောရာ။ အာကိဉ္ဇညာ၊ အာကိဉ္ဇညမည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝုသော။ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနစျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ ကိဉ္ဇိ၊ စိုးစဉ်း ဘင် ကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပျားများ၍။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနစျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၏။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ အာကိဉ္ဇညာ၊ အာရုံဟူသော ကိဉ္ဇနမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။

အာဝုသော၊ ရာ။ သုညတာ၊ မည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ “ဣဒံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်။ အတ္တေနဝါ၊ (ငါသူတပါး ယောက်ျား မိန်းမဟု ဆိုအပ်သော) အတ္တမှ၎င်း။ အတ္တနိယေနဝါ၊ (သင်္ကန်း သပိတ်စသည် ဟု ဆိုအပ်သော) ငါ့ဥစ္စာမှ၎င်း။ သုညန္တိ၊ ဆိတ်၏” ဟူ၍။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ သုညတာ၊ မည်သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အာဝုသောရာ။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော အာရုံတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အနိမိတ္တံ၊ ရာဂ-စသော နိမိတ်မရှိသော။ စေတောသမာဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၏။ အာဝုသော၊ က။ အယံ၊ ဤသမာပတ်ကို။ အနိမိတ္တာ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ယံပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နာနာတ္ထာဝေဝ၊ ကုန်၏။ နာနာဗျဉ္ဇနာစ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ က။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

အာဝုသော၊ က။ ယံပရိယာယံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဧကတ္တာ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဓါသည်သာ။ နာနံ၊ ထူး၏။ သောပရိယာယော၊ သည်။ ကတမာစ၊ နည်း။ အာဝုသော၊ က။ ရာဂေါခေါ၊ ရာဂသည်။ ပမာဏကရဏော၊ အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ ပမာဏကရဏော၊ ၎င်း။ မောဟော၊ သည်။ ပမာဏကရဏော၊ ၎င်း။ ခိဏာသဝဿ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၎င်း။ တေ၊ ထိုရာဂ ဒေါသ မောဟ တို့သည်။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဥစ္စန္တိမူလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိကုန်သည်။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ ကျင်းကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးကုန်သည်။ အနဘာဝံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီးသည်။ အာယဘိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ က။ ယာဝဘာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ အပ္ပမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တာသံ၊ ထိုစေတော

၁။ ဤ၌ ဟောန္တိ မပါသော်လည်း အလကဒ္ဒါပမသုတ် ၂၂၄-စာပိုဒ်၌ အဝိဇ္ဇာ ပဟိနာ ဟောတိ-စသည်ဖြင့် ဟောတိဟူသော ဧကဝေနန္တပါဠိ ပါရှိသည်ကို နည်းမှီးသောအားဖြင့်၎င်း၊ ဟောန္တိ ပါဠိသေသမထည့်သော်တော်ကို ကတ္တားကံ၊ ဘိက္ခုနောကို ကတ္တားနှင့်သာမိ နှစ်နည်းကြံ၍ အမျိုးမျိုးစပ်ကာ ယောဇနာရမည် ဖြစ်သော ကြောင့်၎င်း ကျဉ်းနိုင်သမျှ ကျဉ်းစေရန် ဟောန္တိတခုသာ ထည့်စပ်လိုက်သည်။

ဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အကပ္ပပါ၊ (ဆန့်ကျင်ဖက်တို့သည် မဖျက်ဆီးအပ်သောကြောင့်) မပျက်စီးသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ အဂ္ဂါ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အကပ္ပပါ၊ သော။ သာစေတောဝိမုတ္တိ၊ သည်။ ရာဂေန၊ ရာဂမှ၊ သုညာ၊ ဆိတ်၏။ ဒေါသေန၊ မှ။ သုညာ၊ ၏။ မောဟေန၊ မှ။ သုညာ၊ ၏။ အာဝုသော၊ က။ ရာဂေါ၊ သည်။ ကိဉ္ဇေနော၊ နှိမ်နင်းတတ် ၏။ ဒေါသော၊ သည်။ ကိဉ္ဇေနော၊ ၏။ မောဟော၊ သည်။ ကိဉ္ဇေနော၊ ၏။ (တေခိဏာသဝဿ။ ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ-ရှေးနည်းအတိုင်းပေး)။

အာဝုသော၊ က။ ယာဝတာ၊ ကုန်သော။ အာကိဉ္ဇညာ၊ အာရုံဟူသောကိဉ္ဇန၊ ကိလေသာဟူသောကိဉ္ဇန မရှိကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော၊ တို့သည်။ (မဂ်၊ ဖိုလ်၊ အာကိဉ္ဇညာယတန-ပေါင်း ၉-ပါးယူ)။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုစေတောဝိမုတ္တိတို့တွင်။ အကပ္ပပါ၊ သော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ အဂ္ဂါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ အပ်၏။ (သာခေါပနာကပ္ပပါ-မှ သုညာ ဒေါသေန သုညာ မောဟေန-တိုင်အောင် ရှေးအတိုင်းပေး)။ အာဝုသော၊ က။ ယံ ပရိယာယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤစေတောဝိမုတ္တိဟူသော တရားတို့သည်။ ဧကတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သည်သာ။ နာနံ၊ ထူး၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ အယမေဝ၊ ဤသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ မဟာ-ကောဠိကော၊ သည်။ အတ္တမနေော၊ ၍။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကားကို။ အဘိနန္ဒါ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ အပ်ပါပြီ။

တတိယံသော။ မဟာဝေဒလ္လသုတ္တံသည်။ နိဋ္ဌိတံအပြီးသို့ရောက်ပြီ။

၄-စူဠဝေဒလ္လသုတ်

၄၆၀။ (ဝေံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟော၊ ဌံ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့ကို အစာကျွေး၍ ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌံ။ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခအမည်ရှိသော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နာ အမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒါ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ ဝိသာခေါ၊ မည်သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ “အယျေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယောသက္ကာယောတိ၊ သက္ကာယ သက္ကာယဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်တရားကို။ သက္ကာယော၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တောနုခေါတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအမေးကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခေ။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ သက္ကာယော၊ သက္ကာယဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်ပြီ။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်နည်း။ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၎င်း။ ပ။ ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသောဝိသာခေ။ ဣမေ ခေါပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ သက္ကာယော၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝိသာခေါ၊ မည်သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊ မည်သော။ ဘိက္ခုနိယ၊ ဤ။ ဘာသိတံ၊ တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒိတော၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ မည်သော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ “အယျေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယသမုဒယော သက္ကာယသမုဒယောတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ ကို။ သက္ကာယသမုဒယော၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တောနုခေါတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သော။ ဥတ္တရိံ၊ (ပဌမအမေးထက်) အလွန်ဖြစ်သော။ ပဉ္စ၊ အမေးကို။ အပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ယာယံတဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ ပြင်းစွာတပ်နှစ်သက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ထိုထိုဘုံ၌။ အဘိနန္ဒိနိ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ၎င်း။ ဘဝတဏှာ၊ ၎င်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ၎င်းတည်း။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ အယံခေါ၊ ဤတဏှာကို။ သက္ကာယသမုဒယော၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယနိရောဓော သက္ကာယနိရောဓောတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်ကို။ သက္ကာယနိရောဓော၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တောနုခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ တဿာယေဝ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်တပ်ခြင်းကင်းသောမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော စာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂေါ၊ အကြင်တဖန်စွန့်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာ မုတ္တိ၊ အကြင်စွန့်လွတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊ အကြင် တပ်ငြိခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ အယံခေါ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ သက္ကာယနိရောဓော၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်ကို။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တောနုခေါ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂံ၊ ကော၊ အင်္ဂါရှင်ပါးရှိသော။ အယမေဝခေါမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ကိုသာလျှင်။ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ သေယျထိဒံ၊ မဂ္ဂင်ရှင်ပါးဟူသည် အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ၎င်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ တညေဝ ဥပါဒါနံ၊ ထိုဥပါဒါန်သည်ပင်။ တေပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ နုခေါ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့ပင်လော။ ဥပါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍ ။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ သိယာနုခေါ၊ ရှိနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ တညေဝဥပါဒါနံ၊ ထိုဥပါဒါန်သည်ပင်။ တေပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ နုခေါ၊ မဟုတ်ကုန်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓဟိ၊ တို့မှ။

၁။ ဝတ္ထုကာမတို့၌ နှစ်သက်စွဲလမ်းတတ်သော တဏှာသည် ကာမတဏှာ။ ရူပသည် နိစ္စဓုဝ-သဿတ ဟု စွဲလမ်းစွာ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဘဝတဏှာ။ ရူပသည် ပြတ်၏ တမလွန်လောက၌ နောက်ထပ် မဖြစ်တော့ဟု စွဲလမ်းစွာ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဝိဘဝတဏှာ။ ဆိုလိုရင်းကား သဿတဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဘဝတဏှာ-ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဖြစ်သော တဏှာသည် ဝိဘဝတဏှာ ဟူလို။ ဤအဋ္ဌကထာ ၉၆-စာပိုဒ်နှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ပညာဘူမိနိဒ္ဒေသ ၆၄၄-စာပိုဒ်ကို ရှုလေ။

အညတြ၊ ကြဉ်ထား၍။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ နာပိ၊ ရှိလည်း မရှိ။ အာဝုသော ဝိသာခါခ။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနကုန္ဒေသုတိ၌။ ယောခေါ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥပါဒါနကုန္ဒာငါးပါးတို့၌။ တံ၊ ထိုလိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကထံပန၊ အသို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါခ။ ဣမာဤသာသနာတော်၌။ အရိယာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော) အရိယာဘို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ (သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသော) မြတ်သောတရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ္မာသော။ အရိယဓမ္မေ၌။ အဝိနိတော၊ သင်ကြားဆုံးမအပ်ပြီးသူမဟုတ်သော။ သပ္ပရိသာနံ၊ (ဘုရားအစရှိသော) သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီသော။ သပ္ပရိသ ဓမ္မဿ၊ ၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပရိသဓမ္မေ ၌။ အဝိနိတော၊ သော။ အသုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ဇဉ်သည်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲရှု၏။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို။ ရူပဝန္တံဝါ၊ ရုပ်ရှိ၏ဟူ၍ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၏။^၂။ အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ရူပံဝါ၊ ရုပ်ဟူ၍ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၏။^၃။ ရူပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ အတ္တာနံဝါ၊ အတ္တဟူ၍ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၏။^၄။ ဝေဒနံကို။ ပ။ သညံ၊ ကို။ ပ။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ သမနုပဿတိ၏။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝိညာဏဝန္တံဝါ၊ ဝိညာဏ်ရှိ၏ ဟူ၍ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၏။ အတ္တနိ၊ အတ္တ၌။ ဝိညာဏံဝါ၊ ဝိညာဏ်ဟူ၍ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၏။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ၌။ အတ္တာနံ ဝါ၊ အတ္တဟူ၍ သော်လည်း။ သမနုပဿတိ၏။ အာဝုသော ဝိသာခါခ။ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

(ကထံ ပနယျေ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ န ဟောတိတိ-စသည်၌ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ နသမနုပဿတိ၊ မရူ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ဟု ယောဇနာ။ ။ ကြွင်းမထူး)။

၁။ ရူပသည်ပင် အတ္တ၊ အတ္တသည်ပင် ရူပ၊ ရူပနှင့် အတ္တ အရ မပြား တသားတည်း အတူတူဟု ရှု၏။ ဥပမာ မီးရောင်နှင့် မီးလျှံ အတူတူထင်မှားသကဲ့သို့တည်း။ ဤကား အတ္တာတိ သမနုပဿတိ၊ ဟူသော ဋီကာနှင့် အညီတည်း။ ရူပံ၊ ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တ အဖြစ်ဖြင့်။ သမနုပဿတိ၏။ ဤသို့လည်း အတ္တဘာဝေန သမနုပဿတိ ဟူသော ဋီကာ ဒုနည်းအတိုင်း ပေးနိုင်သည်။ ကြေးလက်ကောက်ကို ရွှေလက်ကောက် အမှတ်ဖြင့် ဝယ်မှားသောသူကဲ့သို့ ရူပကို အတ္တ အဖြစ်ဖြင့် အတ္တအနေဖြင့် ပုထုဇဉ်သည် ရှုမှားသည် ဟူလို။

၂။ အရိပ်ရှိသော သစ်ပင် ဟူ၍ သို့ အတ္တကို ရုပ်ရှိ၏-ဟူ၍ သော်လည်း ရှု၏။

၃။ ပန်းသည် အနံ့မဟုတ်။ အနံ့လည်း ပန်းမဟုတ်။ ပန်းနှင့်အနံ့ တရားကိုယ် မတူဟု နားလည်သောသူသည် အနံ့ကိုပန်း၌ အနံ့ဟု ယူဆဘိသကဲ့သို့ ရူပနှင့် အတ္တ အရမတူဟု သိသောသူသည် ရူပ-ကို အတ္တ၌ ရူပဟု ရှုသည်ဟူလို။

၄။ သေတ္တာသည် ပတ္တမြားမဟုတ်၊ ပတ္တမြားသည် သေတ္တာမဟုတ်၊ ပတ္တမြားနှင့် သေတ္တာ တခြားစီဟု နားလည်သော သူသည် ပတ္တမြားကို ကြည့်ရှုသောအခါ သေတ္တာတွင်းက ပတ္တမြားဟု သိဘိသကဲ့သို့ ရူပနှင့် အတ္တအရ မတူဟု သိသောသူသည် အတ္တကို ရုပ်၌ အတ္တဟု ရှုမြင်သည် ယူဆသည်ဟူလို။ ၄-ဝိကပ်လုံးကို ခြုံကြည့်လျှင် ပဌမဝိကပ်၌ ရူပနှင့် အတ္တကို အဒ္ဓယ အရတူ အနေဖြင့် ရူပကို သိစေသည်။ ဒု-တ-စ ၃ ဝိကပ်ဖြင့် ရူပနှင့် အတ္တကို ဒ္ဓယ အရမတူဟု ရူပကို သိစေသည်။

၄၆၂။ အယျေရှင်မ။ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အယမေဝခေါ၊ ဤသည် ပင်တည်း။ (သေယျထိဒံ။ ပ။ သမ္မာသမာဓိတိ ရှေ့အတိုင်းပေးလေ)။ အယျေရှင်မ။ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သင်္ခတော ပန၊ သင်္ခတ တရားလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ အသင်္ခတော၊ အသင်္ခတ တရားလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သင်္ခတောခေါ၊ သင်္ခတတရားသာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

အယျေရှင်မ။ အရိယေန၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကေန၊ သော။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာနုခေါ၊ ပေါင်းယူအပ်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တိဟိ ခန္ဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ သင်္ဂဟိတာနုခေါ၊ ပေါင်းယူအပ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ အရိယေန၊ သော။ အဋ္ဌဂီကေန၊ သော။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ တယော၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ တို့ကို။ နခေါသင်္ဂဟိတာ၊ မပေါင်းယူအပ်ကုန်။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ တိဟိ ခန္ဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အရိယော၊ သော။ အဋ္ဌဂီကော၊ သော။ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ ပေါင်းယူအပ်၏။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ ယာ စ သမ္မာဝါစာ၊ အကြင်သမ္မာဝါစာ သည်၎င်း။ ယော စ သမ္မာကမ္မန္တော၊ သည်၎င်း။ ယောစသမ္မာအာဇီဝေါ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားသုံးပါးတို့ကို။ သီလက္ခန္ဓော၊ သီလအစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ပေါင်းယူအပ်ကုန်၏။ ယောစ သမ္မာဝါယာမော၊ သည်၎င်း။ ယာစ သမ္မာသတိ၊ သည်၎င်း။ ယောစ သမ္မာသမာဓိ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သမာဓိအစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ယာစ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်၎င်း။ ယောစသမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်၎င်း။ အတ္ထိ၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ပညာက္ခန္ဓော၊ ပညာ အစုဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

အယျေရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ သမာဓိ၊ သမာဓိမည်သနည်း။ ကတမေဓမ္မာ၊ အဘယ် တရားတို့သည်။ သမာဓိနိမိတ္တာ၊ သမာဓိ၏ အကြောင်းတို့နည်း။ ကတမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သမာဓိ- ပရိက္ခာရာ၊ သမာဓိ၏ အခြံအရံတို့နည်း။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ သမာဓိဘာဝနာ၊ သမာဓိကိုဖြစ် စေခြင်းနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ယာ ခေါ ကေဂုတာ၊ အကြင်တခုတည်းသော အာရုံဘူသော အဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၏။ အယံ၊ သည်။ သမာဓိ မည်၏။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ သမာဓိနိမိတ္တာ၊ သမာဓိ၏ အကြောင်းတို့တည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်။ သမာဓိပရိက္ခာရာ၊ သမာဓိ၏ အခြံအရံတို့တည်း။ တေသံယေဝ ဓမ္မာနံ၊ ထိုမဂ်နှင့် ယှဉ်သော တရားတို့ကိုသလျှင်။ ယာ အာသေဝနာ၊ အကြင်မှီဝဲခြင်းသည်။ ယာဘာဝနာ၊ အကြင်ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ယံဗဟုလီကမ္ပံ၊ အကြင်ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၏။ အယံ၊ သည်။ ဧတ္ထ ဤမဂ်နှင့်ပတ်သက်သောအရာ၌။ သမာဓိဘာဝနာ၊ သမာဓိကို ဖြစ်စေခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

၄၆၃။ အယျေ ရှင်မ။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ မည်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ ၎င်း။ ဝစီသင်္ခါရော၊ ၎င်း။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ ၎င်း။ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။ အယျေရှင်မ။ ကတမော၊ အဘယ် သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရနည်း။ ကတမော၊ သည်။ ဝစီသင်္ခါရော၊ နည်း။ ကတမော၊ သည်။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ၊ ခ။ အဿာသပဿာသာခေါ၊ ထွက်

လေဝင်လေတို့သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရတည်း။ ဝိတက္က ဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝစီသင်္ခါရော၊ ဝစီသင်္ခါရတည်း။ သညာစ၊ သည်၎င်း။ ဝေဒနာစ၊ သည်၎င်း။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ စိတ္တသင်္ခါရတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ ထွက်လေဝင်လေ တို့သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရမည်သနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝစီသင်္ခါရော၊ မည်သနည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာစ၊ သည်၎င်း။ ဝေဒနာစ၊ သည်၎င်း။ စိတ္တ သင်္ခါရော၊ မည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါခ။ အဿာသပဿာသာခေါ၊ ထွက်လေဝင်လေတို့သည်။ ကာယိကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ကာယ ပဋိဗဒ္ဓါ၊ ကိုယ်၌ စပ်မှီကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿာသပဿာသာ၊ တို့သည်။ ကာယသင်္ခါရော၊ မည်၏။ အာဝုသော ဝိသာခါခ။ ပုဗ္ဗေခေါ၊ ရှေး၌။ ဝိတက္ကေတွာ၊ ကြံ၍။ ဝိစာရေတွာ၊ တဖန် သုံးသပ်၍။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘိန္ဒုတိ၊ မြှက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊ တို့သည်။ ဝစီသင်္ခါရော၊ မည်၏။ သညာစ၊ သည်၎င်း။ ဝေဒနာစ၊ သည်၎င်း။ ဧတေသိကာ၊ စိတ်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ စိတ္တပဋိဗဒ္ဓါ၊ စိတ်၌ စပ်မှီကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ စ၊ သည်၎င်း။ ဝေဒနာ စ၊ သည်၎င်း။ စိတ္တသင်္ခါရော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆၄။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိ၊ သညာ ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော ဝိသာခါ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ “အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇာယံ၊ ဝင်စားအံ။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇာမိ၊ ဝင်စား၏။ ဣတိဝိ၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ သညာဝေဒယိ တနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇော၊ ဝင်စားပြီ။ ဣတိဝိ၊ သို့၎င်း”။ ဧဝံ၊ ဤစိတ်အကြံသည်။ နခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ နိရောဓ သမာပတ်မဝင်စားမီ ရှေးအဘိဉ္စပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တထတ္တာယ၊ ထို ပိုင်းခြားတိုင်း ဖြစ်ရန်အကျိုးငှါ။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏။ တထာ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်းသော အခြင်းအရာ ဖြင့်။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ဘာဝိတံ၊ ပွားများအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကတမေ ဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့သည်။ ပဌမံစွာ။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်သနည်း။ ယဒိဝိ၊ ကာယသင်္ခါ ရော၊ ကာယသင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သလော။) ယဒိဝိ ဝစီသင်္ခါရော၊

၁။ အဿာသောတိ ဗဟိနိက္ခမနဝါတော၊ ပဿာသောတိ အန္တောပဝိသနဝါတောတိ ဝိနယဋ္ဌကထာယ ဝုတ္တံ။ သုတ္တန္တဋ္ဌကထာသု ပန ဥပဋိပိဋိယာ အာဂတံ-ဟူသော အာနာပါနဿတိ ကထာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာအလို အဿာသပဿာသာ၊ ဝင်လေထွက်လေတို့သည် ဟု ယထာက္ကမယောဇနာသင့်သည်။ သို့သော် အဿာသ ပဿာသာ ကာယသင်္ခါရော-ဟူသော ဤပါဠိ၌ ထွက်လေ ဝင်လေဟု ယောဇနာသည်ဖြစ်စေ၊ ဝင်လေ ထွက်လေ ဟုပင် ယောဇနာသည်ဖြစ်စေ ကာယသင်္ခါရ ရသည်ချည်းဖြစ်သောကြောင့် သင့်သည်သာ။

၂။ တထတ္တာယ-၌ တ္တာယကို ဘာဝါယ ဟု ပစ္စယတ္ထ ဖွင့်၍ တထာကို သစိတ္တက ဟူ၍၎င်း အစိတ္တကဟူ၍၎င်း အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ခြင်းသည် ဘာဝတ္ထသာတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုပိုင်းခြားတိုင်း ဖြစ်ရန်အလို့ငှါဟု ပေးလိုက်သည်။

၃။ ရှေးရိုးယောဇနာနည်းလိုက်၍ ပဌမံ နိရုဇ္ဈတိ-ဟူသော ပါဌသေသ ထည့်၍ ပေးလိုက်သည်။ ယဒိဝိ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရလား။ ယဒိဝိ ဝစီသင်္ခါရော၊ ဝစီသင်္ခါရလား။ ယဒိဝိ စိတ္တသင်္ခါရော၊ စိတ္တ သင်္ခါရလား ဟု ပေးက ပို၍ရှင်းရာ၏။

ဝစီသင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမံ နိရုဇ္ဈတိ၊ ရှေ့ဦးစွာ ချုပ်သလော။) ယဒိဝါ စိတ္တသင်္ခါရောစိတ္တ
 သင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမံ နိရုဇ္ဈတိ၊ ရှေ့ဦးစွာ ချုပ်သလော။) ဣတိ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော
 ဝိသာခါ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ ကို။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊ ဝင်စားသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။
 ဝစီသင်္ခါရော သည်။ ပဌမံစွာ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ကာယသင်္ခါရော သည်။
 နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ စိတ္တသင်္ခါရော သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။
 ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခါ ခ။ သညာဝေဒယိတ
 နိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ “အဟံ၊ သည်။ သညာ
 ဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိဿံ၊ ထအံ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ အဟံ၊ သည်။
 သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟာမိ၊ ထ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ အဟံ၊ သည်။
 သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထပြီ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း” ။ ဝေံ၊ ဤသို့သော
 အကြံသည်။ နခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊
 နိရောဓသမာပတ် မဝင်စားမီ ရှေးအဘို့၌ပင်လျှင်။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။
 တထတ္တာယ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်း ဖြစ်ရန်အကျိုးငှါ။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်၏။ တထာ၊ ထိုပိုင်းခြားတိုင်းသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တံစိတ္တံ၊ သည်။ ဘာဝိတံ၊ ပူးများအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဤသို့
 ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊
 ၏။ ကတမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပဌမံ၊ ရှေ့ဦးစွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ယဒိဝါ ကာယသင်္ခါရော၊
 ကာယသင်္ခါရသည်မူလည်း။ (ပဌမံ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။) ယဒိဝါ ဝစီသင်္ခါရော သည်မူလည်း။
 ပဌမံ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။ ယဒိဝါ စိတ္တသင်္ခါရော သည်မူလည်း။ (ပဌမံစွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ လော။)
 ဣတိ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခါ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ပ။
 စိတ္တသင်္ခါရော သည်။ ပဌမံ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ကာယသင်္ခါရော သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌။ ဝစီသင်္ခါရော သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတံ၊ ထသော။ ဘိက္ခုကံ။
 ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေထိကုန်သနည်း။ ဣတိ ဤသို့မေးပြီ။
 အာဝုသော ဝိသာခါ ခ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။
 တယော ဖဿာ၊ ဖဿသုံးမျိုးတို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေထိကုန်၏။ သုညတော၊ သုညတမည်သော ။
 ဖဿော၊ ၎င်း။ အနိမိတ္တော၊ သော။ ဖဿော၊ ၎င်း။ အပ္ပဏိဟိတော၊ သော။ ဖဿော၊
 ၎င်းတည်း။ ဣတိ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿ၊ ထသော။ ဘိက္ခုနော၊
 ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကိ နိန္ဒံ၊ အဘယ်၌ ညွတ်သည်။ ကိ ပေါဏံ၊ အဘယ်၌ ကိုင်းသည်။ ကိ ပဗ္ဗာရံ၊

၁။ သုညတ ဟူသော အမည်သည် ဖလသမာပတ်၏ အမည်တည်း။ ၎င်းနှင့် တကွ ဖြစ်သောကြောင့် တွဲဘက်
 ဖဿကိုလည်း သုညတော ဖဿော ဟု ဆိုသည်။ တနည်း၊ ရာဂါဒိမှ ကင်းသောကြောင့် သုညတ ဟူသည် နိဗ္ဗာန်၏
 အမည်တည်း။ ထိုသုညတနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသောကြောင့် အာရမ္မဏိကဖဿကိုလည်း သုညတော ဖဿော ဟု
 ဟောတော်မူ၏။ အနိမိတ္တ အပ္ပဏိဟိတ ဖဿ မည်ပုံကိုလည်း ဤသုညတ မည်ပုံကိုမှီး၍ သော်၎င်း ဋီကာရှု၍ သော်
 ၎င်း သိလေ။

အဘယ်၌ ရှိုင်းသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သညာ
ဝေဒယိတနိရောသေမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဠိတဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ဧ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဝေကနိန္ဒ၊
နိဗ္ဗာန်၌ ညွတ်သည်။ ဝိဝေကပေါဏ်နိဗ္ဗာန်၌ ကိုင်းသည်။ ဝိဝေကပဗ္ဗာရ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ရှိုင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆၅။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ကတိပန၊ မည်မျှတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။
အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ သုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊
၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဣမာ တိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဖြေဆိုပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ကတမာ၊ အဘယ်ဝေဒနာသည်။ သုခါ၊ မည်သော။ ဝေဒနာ၊ နည်း။
ကတမာ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ နည်း။ ကတမာ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ကာယိကံ ဝါ၊ ပဉ္စဒွါရ၌မူလည်း ဖြစ်သော။
စေတသိကံ ဝါ၊ မနောဒွါရ၌မူလည်း ဖြစ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော။ သာတံ၊ သာယာအပ်သော။
ဝေဒယိတံ၊ ခံစားတတ်သော။ ယံ၊ အကြင် ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ အယံ၊ ဤဝေဒနာသည်။ သုခါ၊
သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ကာယိကံ ဝါ၊ သော။ စေတသိကံ ဝါ၊ သော။
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသော။ အသာတံ၊ မသာယာအပ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။
အတ္ထိ၊ ဧ။ အယံ၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ကာယိကံ ဝါ၊
သော။ စေတသိကံ ဝါ၊ သော။ နေဝ သာတံ၊ သာယာအပ်သည်လည်းမဟုတ်သော။ နာသာတံ၊
မသာယာအပ်သည်လည်းမဟုတ်သော။ ဝေဒယိတံ၊ သော။ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။
အယံ၊ သည်။ အဒုက္ခမသုခါ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သုခါ၊ သုခဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ကိံ သုခါ၊ အဘယ်ကြောင့် သုခမည်
သနည်း။ ကိံ ဒုက္ခာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော ဝေဒနာသည်။
ကိံ သုခါ၊ အဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း။ ကိံ ဒုက္ခာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။
အဒုက္ခမသုခါ၊ ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ကိံ သုခါ၊ အဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း။ ကိံ ဒုက္ခာ၊
အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ခမည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ သုခါ၊ သော။
ဝေဒနာ၊ သည်။ ဌိတိသုခါ၊ ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကြောင့် သုခမည်၏။ ဝိပရိဏာမဒုက္ခာ၊ ဖောက်ပြန်
ပျက်စီးခြင်းကြောင့်ဒုက္ခမည်၏။ ဒုက္ခာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဌိတိဒုက္ခာ၊ ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကြောင့်
ဒုက္ခမည်၏။ ဝိပရိဏာမသုခါ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကြောင့် သုခမည်၏။ အဒုက္ခ မသုခါ၊ သော။
ဝေဒနာ၊ သည်။ ဉာဏသုခါ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကြောင့် သုခမည်၏။ အညာဏသုခါ၊
ဟုတ်မှန်တိုင်း ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဌိ။ ကိံ အနုသယော၊ အဘယ်အနုသယသည်။
အနုသေတိ၊ ကိန်းသနည်း။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဌိ။ ကိံ အနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ၊

၁။ ဌိတိသုခါတိ ဌိတိယာ ရေမာနတာယ သုခါ၊ န ဌိတိက္ခဏမတ္တေန၊ တေနာဟ အတ္ထိဘာဝေါ သုခန္တိ။
ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခာတိ ဝိပရိဏမနေန ဝိဂမနေန ဒုက္ခာ၊ နနိရောဓက္ခဏေန၊ တေနာဟ နတ္ထိဘာဝေါ ဒုက္ခန္တိ။ ဇာနု-
ဘာဝေါတိ ယထာဝသဘာဝတော အဝဗုဇ္ဇနံ-ဟူသော ဋီကာရှု၍ ကိံ သုခါ၊ အဘယ်ကြောင့် သုခမည်သနည်း ဟု
ဟိတ်ဖြင့် မေး၍ ဌိတိသုခါ၊ ထင်ရှားတည်ရှိခြင်းကြောင့် သုခမည်၏ ဟု ဟိတ်ဖြင့်ဖြေကာ အနက်ယောဇနာ
သည်။ ။ ဌိတိဒုက္ခာ စသည်နည်းတူ။

နည်း။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဌ။ ကိံ အနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ၊ နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဌ။ ရာဂါနုသယော၊ ရာဂါ
 နုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ကိန်း၏။ ဒုက္ခာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဌ။ ပဋိဗ္ဗာနုသယော၊ ပဋိဗ္ဗာ
 နုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ၏။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဌ။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊
 အဝိဇ္ဇာနုသယသည်။ အနုသေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သဗ္ဗာယ၊ အလုံးစုံသော။ သုခါယ၊ ဝေဒနာယ၊ ဌ။ ရာဂါနုသယော၊ သည်။
 အနုသေတိနုခေါ၊ ကိန်းသလော။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ ဒုက္ခာယ၊ ဝေဒနာယ၊ ဌ။ ပဋိဗ္ဗာနုသယော၊
 သည်။ အနုသေတိနုခေါ၊ ကိန်းသလော။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ ဝေဒနာယ၊ ဌ။
 အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ။
 သဗ္ဗာယ၊ သော။ ပ။ န ခေါအနုသေတိ၊ မကိန်း။ ပ။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ အဒုက္ခမသုခါယ၊ ဝေဒနာယ၊ ဌ။
 အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ န အနုသေတိ၊ မကိန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင်မ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဌ။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်
 သနည်း။ ပ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာ
 ယ၊ ဌ။ ရာဂါနုသယော၊ ကိ။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ပ။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပြောဆိုပြီ။

အယျေ၊ ရှင် မ။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ သုခါယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဌ။ ရာဂါနုသယော၊ ကိ။ ပဟာ
 တဗ္ဗောနုခေါ၊ ပယ်အပ်သလော။ ပ။ ပဟာတဗ္ဗော၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးပြီ။ အာဝုသော-
 ဝိသာခ၊ ခ။ သဗ္ဗာယ၊ သော။ ဝေဒနာယ၊ ဌ။ ရာဂါနုသယော၊ ကိ။ န ပဟာတဗ္ဗော၊ မပယ်အပ်။ ပ။
 န ပဟာတဗ္ဗော၊ အပ်။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ ဣဓ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏။ တေန၊ ထိုပဌမဈာန်ဖြင့်။ ရာဂံ၊ ရာဂကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၌။
 ရာဂါနုသယော၊ သည်။ န အနုသေတိ၊ မကိန်း။ (ပဌမဈာန်အခိုက်၌ ရာဂါနုသယ မကိန်းပုံကို
 အဋ္ဌကထာရှု)။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣတိ၊
 ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်။ ပဋိသဠိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ကိံ ပဋိသဠိက္ခတိ၊ အသို့ဆင်ခြင်
 သနည်း။) အရိယာ၊ တို့သည်။ တေရပိ၊ ယခုအခါ၌။ ယံ အာယတနံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော
 တည်ရာကို။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ကုဒါဿနာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌။
 အဟံ၊ ငါသည်။ တဒါယတနံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော တည်ရာကို။ ဥပသမ္ပဇာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။
 ဝိဟရိဿာမိတိ၊ နေရအံ့နည်းဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဠိက္ခတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုတ္တရေသု၊
 မိမိထက်လွန်မြတ်သော တရားမရှိကုန်သော။ ဝိမောက္ခေသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့၌။ ပိဟံ၊ တောင့်တ
 ခြင်းကို။ ဥပဋ္ဌာပယတော။ ဖြစ်စေသောရဟန်း၏။ ပိဟာပစ္စယာ၊ တောင့်တခြင်း ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုဒေါမနဿဖြင့်။ ပဋိဗ္ဗံ၊ ပဋိဗ္ဗာကို။
 ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒေါမနဿ၌။ ပဋိဗ္ဗာနုသယော၊ သည်။ န အနုသေတိ၊ မကိန်း။
 အာဝုသော ဝိသာခ။ ဣဓ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုဗ္ဗဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊

၁။ အရဟတ္တဖိုလ် တခုသာရှိသော်လည်း သုညတ၊ အနိမိတ္တ၊ အပ္ပဏိဟိတ ဟု သဂုဏ်အာရမ္မဏ၏ အစွမ်းဖြင့်
 ပြားသောကြောင့် ဗဟုဝနန္တဖြင့် ဟောတော်မူအပ်၏။
 ၂။ ဥပဋ္ဌာပယတော ကို ဒေါမနဿ၌ စပ်က သမ္ပန်၊ ပိဟံ၌ စပ်က သမ္ပဒါနံပေး။

ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌သာလျှင်။
 (စတုတ္ထဈာန် ဥပစာခဏကိုယူ)။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ (စေတသိကသုခ)
 ဒေါမနဿဝေဒနာ (စေတသိက ဒုက္ခ)တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခ
 လည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော
 သတိ၏ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။
 ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို။ ပဇဟတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစတုတ္ထ
 ဈာန်၌။ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ သည်။ န အနုသေတိမကိန်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၄၆၆။ အယျေ၊ ရှင်မ။ သုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။ ကိံ ၊
 အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ သုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
 အဖို့သည်။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊
 ဆန့်ကျင်ဘက် အဖို့သည်။ ကိံ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊
 ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။ သုခါဝေဒနာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။
 အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ ကိံ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။
 အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊
 တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အဖို့သည်။ ကိံ ၊
 နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖို့သည်။
 ဝိဇ္ဇာ၊ မဂ်ဉာဏ်တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ဉာဏ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူ
 အဖို့သည်။ ကိံ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ဉာဏ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊
 သဘောတူအဖို့သည်။ ဝိမုတ္တိ၊ ဖိုလ်တည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဖိုလ်၏။ ပဋိဘာဂေါ၊
 သဘောတူအဖို့သည်။ ကိံ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ဖိုလ်၏။
 ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။ အယျေ၊ ရှင်မ။ နိဗ္ဗာနဿ၊
 ၏။ ပဋိဘာဂေါ၊ သဘောတူအဖို့သည်။ ကိံ ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။ အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ (တံ၊
 သင်သည်။) ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ အစ္စယော၊ လွန်သွားသည် ၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စာနံ၊ ပြဿနာတို့၏။
 ပရိယန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို။ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဟိ၊ မှန်၏။ အာဝုသော
 ဝိသာခ၊ ခ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အရိယာမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ နိဗ္ဗာနောဂမံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
 ဝင်၏။ နိဗ္ဗာနပရာယနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိ၏။ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်
 အဆုံးရှိ၏။ အာဝုသောဝိသာခ၊ ခ။ တံ၊ သင်သည်။ အာကခံမာနော၊ အလိဂ်ရှိသော်။ ဘဂဝန္တံ၊
 ဘုရားရှင်သို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ မေးလော့။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရောဘိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။
 တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေယျာသိ၊ မှတ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုပြီ။

၁။ အတိပုဗ္ဗ ဣ ဓာတ်ကို အတိက္ကမိတွာ ဂတောတိ ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ဟူ၍ ကြံနိုင်သော်လည်း ဋီကာ
 ကိုးကားသော ပါဠိ၌ အစ္စသရာသိတိ အာဒိ ဝုတ္တံ-ဟု ရှိသဖြင့် အတိပုဗ္ဗသရဓာတ် ဂတုတ္ထအဖြစ်ဖြင့် အတိက္ကမိတွာ
 ဂတော-ဟု ဖွင့်ဆိုနိုင်သောကြောင့်၎င်း ဓာတ်ကျမ်းများ၌ လည်း သရ ဂတိစိန္တာယံ ဟု အဆိုရှိသောကြောင့်၎င်း
 သိ-သျှာ-ကံ-ဣ မူများ၌ အစ္စသရာသိ-ဟု ရှိသောကြောင့်၎င်း မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ဇရာဝဂ် ၂-သုတ်၌လည်း အစ္စသရာ-
 ဟု မူဟောင်း၌ ရှိသောကြောင့်၎င်း အတိပုဗ္ဗသရဓာတ် အဇ္ဇတ္တနီ ဤဝိဘတ် အဂမာသိ-ကဲ့သို့ ရာ-၌ အာဒိသဟု
 ကြံ၍ အစ္စသရာသိကို မူရင်းပါဠိဟု ယူဆကာ အနက်ယောဇနာလိုသော်- အာဝုသော ဝိသာခ၊ ခ။ပ။ ပဉ္စံ၊ ကို။
 အစ္စသရာသိ၊ လွန်သွားပြီ-ဟု ယောဇနာ။

၄၆၇။ အထခေါ၊ဦ။ ဝိသာခေါ၊ ဝိသာခမည်သော။ ဥပါသကော၊သည်။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊ သော။
 ဘိက္ခုနိယာ၊၏။ ဘာသိတံ၊ ဖြေဆိုအပ်သော တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒိတော၊ နှစ်သက်၍ ။ အနု-
 မောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိံ ၊ ကို။
 အဘိဝါဒေတော၊ ရှိခိုးပြီး၍ ။ ပဒကိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတော၊၍။ ယေန၊ ဦ။ ဘဂဝါ၊သည်။
 အတ္ထိ၊၏။ပ။ ကေမန္တံ၊ ဦ။ နိဿိန္ဒော၊သော။ ဝိသာခေါ၊သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဓမ္မဒိန္နာယ၊
 သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တက။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်း အရှည်
 ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။
 ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။
 ဘဂဝါ၊သည်။ဝိသာခံ ဥပါသကံကို။ “ဝိသာခ၊ဓ။ဓမ္မဒိန္နာဘိက္ခုနိ၊ဓမ္မဒိန္နာ ဘိက္ခုနိမသည်။ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိ၏။ ဝိသာခ၊ဓ။ ဓမ္မဒိန္နာဘိက္ခုနိ၊သည်။ မဟာပညာ၊ ကြီးမားသောပညာရှိ၏။ ဝိသာခ၊
 ဓ။တေမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။တံ၊သည် မံ၊ငါဘုရားကို။စေပိပုစ္ဆေယျာသိ၊အကယ်၍ လည်း မေးငြားအံ့။
 အဟ၊မ္မိ၊ငါဘုရားသည်လည်း။ တံ၊ထိုအနက်ကို။ဝေမေဝံ ဤအတူ။ဗျာကရေယံ၊ဖြေဆိုအံ့။ဓမ္မဒိန္နာယ
 ဘိက္ခုနိယာ၊သည်။ ယထာ၊အားဖြင့်။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်ပြီ။ တေဿ၊ထိုသုတ်
 ၏။ အတ္ထော၊သည်။ ဧသော၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဝေဉ္စ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့် (အတိုင်း)
 သာလျှင်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဟိတိ၊ မှတ်လော့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအမိန့်တော်ကို။အဝေါ၊
 မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊သည်။ ဣဒံ၊ ဤအမိန့်တော်ကို။ အဝေါ၊ပြီ။ ဝိသာခ ဥပါသကော၊သည်။ အတ္တမနေော၊
 မိမိစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဘဂဝတော၊၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်ဆိုအပ်သော စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊
 လွန်စွာဝမ်းမြောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ စူဠဝေဒလ္လသုတ္တံ၊ သည်။ နိဠိတံ၊ ပြီ။

၅-စူဠဓမ္မသမာဒါနသုတ်

၄၆၈။ (ဧဝံမေသုတံ။ပ။ပစ္စယောသံ၊တိုင်ပေးမြဲ) ။ ဘဂဝါ၊သည်။ စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ။ပ။
 ဣမာနိခေါ ဘိက္ခဝေ စတ္တာရိ ဓမ္မသမာဒါနာနိတိ၊ နိ-ဟူသော ။ဧတံ၊ ဤဒေသနာကို။အဝေါ၊ပြီ။
 ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမာနိ ဓမ္မသမာဒါနာနိ၊ဤဓမ္မဟု(တိတ္ထိတို့)ယုဆအပ်သော အကျင့်တို့သည်။စတ္တာရိ
 လေးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ဟိုနည်း။ (က)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ချမ်းသာ
 သော။ အာယတိံ ၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု
 (တိတ္ထိတို့)ယုဆအပ်သော အကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ (ခ)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပစ္စုပ္ပန္န ဒုက္ခဉ္စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌
 လည်းဆင်းရဲသော။ အာယတိံ ။ နောင်အခါ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာ
 ဒါနံ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။(ဂ)ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္န ဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဆင်းရဲသော။ အာယတိံ ၊ နောင်
 အခါ၌။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ (ဃ)ဘိက္ခဝေ၊တို့။
 ပစ္စုပ္ပန္န သုခဉ္စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း ချမ်းသာသော။ အာယတိံ ။ လည်း။ သုခဝိပါကံ သော။ ဓမ္မ
 သမာဒါနံ၊သည်။အတ္ထိ၊၏။

၄၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ သော။ အာယတိံ ၊၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊
 သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌။

၁။ စတ္တာရိမာနိ မှ ဤသုတ်အဆုံး ဓမ္မသမာဒါနာနိတိ-အထိ-အာကာရတည်း။

ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ပါတဗျတံ၊ ကိလေသာကာမဖြင့် (အလိဂ္ဂိတိုင်း) သုံးဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

တေခေါ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ မေဠိဗဒ္ဓါဟိ၊ ဖွဲ့သုံးအပ်သောဆံပင်အမောက်ရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇိကာဟိ၊ ပရိဗ္ဗိဇမတို့ဖြင့်။ ပရိစာရေန္တိ၊ တင့်တယ်စမှောင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့ သည်။ “ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့၌။ အနာဂတဘယံ၊ ကျရောက်လတ္တံ့သောဘေးကို။ ကိံသု၊ အသို့ လျှင်။ သမ္ပဿမာနာ၊ တွေ့မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ကိံ သုနာမ၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းကြောင့်။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပရိညံ၊ ပယ် သောအားဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညပ်ကုန်ဘိသနည်း။ တရုဏာယ၊ နုပျိုသော။ ဣဒိဿာ၊ ပရိဗ္ဗာဇိကာယ၊ ၏။ မုဒုကာယ၊ နူးညံ့သော။ လောမသာယ၊ အမွှေးရှိသော။ ဗာဟာယ၊ လက်မောင်း၏။ သမ္ပဿော၊ အတွေ့သည်။ သုခေါတိ၊ ကောင်း၏”ဟူ၍။ ဧဝံသိ၊ အာဟံသု ဆိုကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ပါတဗျတံ၊ ကိလေသာကာမဖြင့် သုံးဆောင် တတ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ပါတဗျတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတော၊ ၍။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ် သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်း မှုပြုသူတို့၏ လားရောက်ရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ ဥပ၊ ငရဲ၌။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုင်ရဲ၌။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန် သော။ တိဗ္ဗာ၊ ထက်ကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဠုကာ၊ စပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ “ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ သမဏ- ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ဣဒိ အနာဂတဘယံ၊ ဤလာလတ္တံ့သောဘေးကို။ သမ္ပဿ မာနာ၊ ဖြစ်၍။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ကို။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကာမာနံ၊ တို့ကို။ ပရိညံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ မယံ၊ ဤငါတို့သည်။ ကာမဟေတု၊ ကာမဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ကာမနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ခရာ၊ ကဠုကာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယာမာတိ၊ ခံစားကုန်၏”ဟူ၍။ ဧဝံသိ၊ အာဟံသု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဂိမ္မာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပစ္စိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ မာသေ၊ လ၌။ မာလုဝသိ- ပါဠိကာ၊ မာလောနွယ်သီး ခွံသည်။ (ပေါရာဏ) ခွေးတောက်သီးမှည့် ခွံသည်။ ဖလေယျ၊ ကွဲရာ

၁။ ပါတဗျတံ အာပဇ္ဇန္တိတိ။ ပ။ ပရိဘောဂတ္ထော ဟိ အယံ ပါ-သဒ္ဓေါ၊ ကတ္ထုသာဓနောစ တဗျသဒ္ဓေါ- ဟူသော ဋီကာ၊ ဝတ္ထုကာမေသု ကိလေသာကာမေန-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာရှု၍ ယောဇနာသည်။
 ၂။ ကိံသုကို အာဟံသု ပညပေန္တိ-ဟူသော ပဓာနကြိယာ၌သာမဟုတ်၊ သမ္ပဿမာနာ၌ စဉ်းငယ်ဆိုက်စပ် ပါမှ အနာဂတဘယံ သမ္ပဿမာနာ-ဟူသော ပုဒ်တို့ အဓိပ္ပါယ်ရသည်။
 ၃။ မာလုဝသိပါဠိကာတိ ဒိဿသဏ္ဍာနံ မာလုဝပက္ကံ။ အဋ္ဌကထာ။ မာလုဝသိပါဠိကာတိ မာလုဝဝိဒလံ။ ။ (ဝိရလံ ဟူ၍လည်း မှုကွဲရှိ၏) မာလုဝဖလေ ပေါဋ္ဌလိကာ၊ ဋီကာ။ မလတိ ဓာရေတိတိမာလုဝေါ၊ မလဓာရဏေ ဣဝေါ-ဟူသည်နှင့်အညီ မလဓာတ် ဣဝပစ္စည်း ဣအနုဗန်ကြောင့် မ၌ ဝုဒ္ဓိရောက်၍ မာလုဝပြီးစေ။ အလဓာတ် ဣဝပစ္စည်းဖြင့် အာလုဝေါ၊ ဗိလဓာတ် ဣဝပစ္စည်းဖြင့် ဗေလုဝေါ-ပြီးသကဲ့သို့တည်း။ ထို့ကြောင့် မောဂ္ဂုလ္လာန် ၂၀၂-သုတ်အတိုင်း မာလုဝသိပါဠိကာ-ဟူ၍၎င်း၊ မာလုဝဗိဇိ-ဟူ၍၎င်း ပါဠိရှိသင့်၏။

၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ။ တံမာလုဝဗိဗံ၊ ထိုခွေးတောက်စေသည် ။ အညတရသ္မိံ ၊ အမှတ်
 မထား တပါးပါးသော။ သာလမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်အနီး၌၊ နိပတေယျ၊ ကျရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 တို့။ အထခေါ၊ ဌ။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထို အင်ကြင်းပင်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ အုပ်စိုးနေသော။ ယာဒေဝတာ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုနတ်သည်။ ဘိတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂါ၊ ထိတ်လန့်သည်
 ဖြစ်၍။ သန္တာသံ၊ ပူပန်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ။ တသ္မိံ
 ကာလေ၊ ဌ။ အဓိဝတ္ထာယ၊ အုပ်စိုး၍ နေသော။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ မိတ္တာ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်
 ကုန်သော။ အမစ္စာ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ အာရာမဒေဝတာ၊ အရာမစောင့်နတ်တို့သည်၎င်း။ ဝနဒေဝတာ၊ တောစောင့်နတ်
 တို့သည်၎င်း။ ရုက္ခဒေဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်တို့သည်၎င်း။ ဩသဓိတိဏဝနပုတိသု၊ သဖန်းခါး
 သျှစ်သျှားစသော ဆေးသစ်ပင် ထန်းအုန်းစသော- မြက်သစ်ပင် တောဖိုးသစ်ပင်တို့၌။ အဓိဝတ္ထာ၊
 ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်၎င်း။ သင်္ဂမ္မ၊ စုရုံ ကြကုန်၍။ သမာဂမ္မ၊ ညီညွတ်ကြကုန်၍။ “ဘဝံ၊
 အရှင်။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဘဝံ၊ အရှင်။ မာဘာယိ၊ လင့်။ တေ မာလုဝဗိဗံ၊ ဤခွေး
 တောက်စေကို။ မောရောဝါ၊ ဥဒေါင်းသည်လည်း။ အပေဝနာမ ဂိလေယျ၊ မျှီတန်ရာ၏။ မဂေါဝါ၊
 သားကောင်သည်မူလည်း။ အပေဝနာမ ခါဒေယျ၊ စားတန်ရာ၏။ ဒဝဉာဟောဝါ၊ တောမီးသည်
 မူလည်း။ အပေဝနာမ ဥဒဟယျ၊ လောင်မြိုက်ဘန်ရာ၏။ ဝနကမ္မိ-ကာဝါ၊ တောအလုပ်သမား
 တို့သည်မူလည်း။ အပေဝနာမ ဥဒ္ဓါရေယျ၊ နတ်ပစ်ကုန်တန်ရာ၏။ ဥပစိကာဝါ၊ ခြတို့သည်လည်း။
 အပေဝနာမ ဥဠဟေယျ၊ တက်ကုန်တန်ရာ၏။ ဒဗိဗိဝါ၊ မအောင်သော မျိုးစေ့သည်မူလည်း။
 အပေဝနာမ အဿာတိ၊ ဖြစ်တန်ရာ၏” ဟူ၍။ ဝေသ္မိ၊ သမဿာသေယျ၊ သက်သာရာရစေကုန်ရာ၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ။ တံမာလုဝဗိဗံ၊ ထိုခွေးတောက်မျိုးစေ့ကို။ မောရော၊ သည်။ နေဝဂိ-
 လေယျ၊ မမျှီရာ။ မဂေါ၊ သားကောင်သည် နခါဒေယျ၊ မခဲစားရာ။ ဒဝဉာဟော၊ တောမီးသည်။
 နုဒဟယျ၊ မလောင်မြိုက်ရာ။ ဝနကမ္မိကာ၊ တောအလုပ်သမားတို့သည်။ နုဥဒ္ဓါရေယျ၊ မနတ်ပစ်
 ကုန်ရာ။ ဥပစိကာ၊ ခြတို့သည်။ နုဥဠဟေယျ၊ မတက်ကုန်ရာ။ ဗိဗိစ ပန၊ အောင်အောင်မြင်မြင်
 မျိုးစေ့သည်သာ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုမျိုးစေ့သည်။ ပါဝုသကေန၊ မိုးဥတု၌ဖြစ်သော။ မေသေန၊
 မိုးသည်။ အဘိပ္ပဝုဠံ၊ ရွာသွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဝိရုဟေယျ၊
 အပင်ပေါက်ရာ၏။ သာ မာလုဝ လတာ၊ ထိုခွေးတောက်နွယ်သည်။ တရုဏာ၊ နုနယ်သည်။
 မုဒုကာ၊ နူးညံ့သည်။ လောမသာ၊ အမွှေးရှိသည်။ ဝိလမ္မိနိ၊ ဘယ်ယိမ်း ညာလွဲ တွဲရုံဆွဲသည်။
 အဿ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုခွေးတောက်နွယ်သည်။ တံသာလံ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကို။ ဥပနိသေဝေယျ၊
 ကပ်မှီ၍ နွယ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ။ တသ္မိံ သာလေ၊ ဌ။ အဓိဝတ္ထာယ၊ သော။ ဒေဝတာယ၊

၁။ ရှေ့ဝါကျ၌ မာလုဝသိပါဠိကာ၊ ခွေးတောက်သီးမည့်ခွံဟုရှိလျက် နောက်ဝါကျ၌ တံမာလုဝဗိဗံ-ဟု
 ငှေးတောက်စေကို စွဲခြင်းသည် စဉ်းစားဘွယ်ရာ။ အထခေါ၊ တယော ဘိက္ခုဝေ မာလုဝ ဗိဗံ-ဟု ရှိသင့်သည်။

၂။ ပါဝုသာယံ၊ မိုးဥတု၌။ ဇာတော၊ တည်း-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟအရ ပါဝုသကေနဟု ပါဌရှိမှ မိုးဥတု၌ဖြစ်သောဟု
 အနက် ယောဇနာနိုင်သည်။ ပါဝုဿကေန၊ ပြင်းစွာရွာသောဟု သာဒေဘော်ပါဌဖြင့် နိဿယဟောင်း၌ ယောဇနာ
 သည်။ သုတ်မဟာဝါ မဟာသမယသုတ် ပါဠိ-အဋ္ဌကထာ-အချို့မူများ ယထာပါဝုဿကော မေသော ပါဝုဿက
 မေသောဝိယ မဟာဂစ္ဆိတံ ဂဇ္ဇန္တော-ဟု သာဒေဘော်ဖြင့်ရှိသည်။ ထို၌လည်း ယထာပါဝုသကော-စသည်ဖြင့်
 နိသံယောဂရှိမှသာ သင့်သည်။

၏။ “ကိံ သုနာမ။ပ။ သမ္ပယောတိ” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဿ၊၏။ (ကိံ သုနာမမှ သမ္ပယောယျ-တိုင်အောင် အာကာရဝါကျ ရှေးနည်းအတိုင်း ယောဇနာ)။ သာ၊ ထိုခွေးတောက် နွယ်သည်။ တံသာလံ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကို။ အနုပရိဟရေယျ၊ လွှမ်းမိုးရာ၏။ တံ၊ ထိုခွေးတောက်နွယ် သည်။ တံသာလံကို။ အနုပရိဟရိတွာ၊ လွှမ်းမိုးပြီး၍ ။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝိဋ္ဌဘိံ၊ အခုကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဥပရိ၌။ ဝိဋ္ဌဘိံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍ ။ သြဗနံ၊ အောက်(မြေ) ၌ ထူထဲ သည်ကို။ ဇနေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ သြဗနံ၊ ကို။ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေပြီး၍ ။ တဿ သာလဿ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်၏။ မဟန္တာ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ ယေခန္ဓာ၊ အကြင်ပင်စည်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပင်စည်တို့ကို။ ပဒါလေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထခေါ၊ ၌။ တသ္မိံ သာလေ၊ ၌။ အဓိဝတ္ထာယ၊ သော။ ဒေဝတာယ၊ ၏။ (ဣဒံ-မှ အဗိဇံ ဝါ ပနဿာတိ၊ အထိ ရှေးနည်းအတိုင်း ယောဇနာ)။ ယဉ္ဇာဟံ ယောစာဟံ၊ အကြင်ငါသည်လည်း ။ မာလုဝ- ဗိဇဟေတု၊ ခွေးတောက်မျိုးစေ့ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဠုကာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယာမိတိ၊ ခံစား၏ ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရသကဲ့သို့။ (ဝေမေဝခေါ-မှ ဝေဒယာမာတိ အထိ ဥပမေယျ ဝါကျသည် သန္တိ ဘိက္ခဝေ-စသော ပဋိညာဝါကျနှင့်တူပြီ)။ ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း ချမ်းသာသော။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲအကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

၄၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဉ္ဇေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဆင်းရဲလည်း ဖြစ်သော။ အာယတိံ စ၊ နောင် အခါ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့) ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ ကတမဉ္ဇ၊အဘယ်နည်း။ ။ (ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဧကစ္စောမှအာတာပနပရိတာပနာနုယောဂ မနုယုတ္တော ဝိဟရတိ-တိုင်အောင် မဟာသိဟနာဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ အဟံဟူသော အမှယောဂ ကတ္တားအားလျော်စွာ ဟောမိ- ပဋိဂ္ဂဏှာမိ-စသည်ဖြင့် ဥတ္တမပုရိသ်ရှိ၍၊ ဤ၌ ဧကစ္စောသော-ဟူ သော နာမယောဂ ကတ္တားအားလျော်စွာ ဟောတိ-ပဋိဂ္ဂဏှာတိ-သာဒိယတိ-စသည်ဖြင့် ပဌမ ပုရိသ် ရှိသည်သာ ထူး၏။ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ ၎င်းကို မှီး၍ သိသာ၏)။ သော၊ထိုအချို့သောသူသည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂဘိံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။ နိရယံဥပ၊ ၌။ ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဉ္ဇေ၊ လည်းဖြစ်သော။ အာယတိံ စ၊ ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စဘိံ၊ အပ်၏။

၄၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ သော။ အာယတိံ ၌။ သုခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ ပကတိယာ၊ ပင်ကိုယ်သဘောအားဖြင့်။ တိဗ္ဗရာဂဇာတိကော။ လွန်ကဲစွာ တပ်စွမ်းခြင်းသဘောရှိ

၁။ ပဋိညာဝါကျ ဥပမေယျ ဝါကျတို့၌ ဣမေဟိ မယံ-ရှိသည်ကို ထောက်၍ ယဉ္ဇာဟံ-ကို ယောစ အဟံ ပြင်၍ သမ္ပန်သည်။

သည် ။ ဟောတိ၏။ သော။ ထိုအချို့သောသူသည်။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ဓာတု၊ ဓာတုကြောင့် ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ တိဗ္ဗဒေါသဇာတိကော၊ လွန်ကဲစွာ ကြမ်းကြုတ်ခြင်းသဘော ရှိသည်။ ဟောတိ၏။ သော၊ သည်။ပ။ ဒေါသဇံ၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော။ပ။ တိဗ္ဗမောဟဇာတိ ကော၊ လွန်ကဲစွာတော့ဝခြင်း သဘောရှိသည်။ပ။ မောဟဇံ၊ မောဟကြောင့် ဖြစ်သော။ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ၏။ သော၊ သည်။ ဒုက္ခေန၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကလည်း။ (စရတိဋ္ဌစပ်)။ ဒေါမနဿေန၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကလည်း။ (စရတိဋ္ဌစပ်)။ အဿုမုခေါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ရုဒမာနောပိ၊ ငိုကြွေးလျက်သည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော။ ဗြက္ခစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သော၊ သည်။ပ။ သုဂတိံ ၊ ကောင်းသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံဥပါဒ္ဓံ။ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၄၇၂။ ဘိက္ခဝေတိ။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခဉ္ဇေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာလည်းဖြစ်သော။ အာယတိံ စ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ ကတမဉ္ဇနည်း။ (ဣဓ ဘိက္ခဝေ-မှ မောဟဇံ ဒုက္ခံ ဒေါမနဿံ ပဋိသံဝေဒေတိ-တိုင်အောင်-နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား-ဟု ပဋိသေဓနနှင့် တွဲပေးရုံသာထူးသည်။ သော ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေပိ။ပ။ စတုတ္ထံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိကို ၁-ဝဂ်-၄သုတ်-၅၁-စာပိုဒ် အတိုင်း ပြန်ဆိုလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ပ။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ဓမ္မသမာဒါနာနိ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)ယုဆအပ်သော အကျင့်တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤ ၄-ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)။

ပဉ္စမံ၊ သော။ စူဠဓမ္မဒါနသတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်

၄၇၃။ (ဝေ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စုပ္ပန္နသု-ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခဝေတို့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ အနိဋ္ဌာ၊ အလိမ္မရှိ အပ်ကုန်သော။ အကန္တာ၊ မနှစ်သက် အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ စိတ်ကို မပွားစေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယေယျံ၊

၁။ ဝါတ္ထိက၌ သိတုဏှတိပေဟိ စာဒ သဟနေ-ဟု သုတ်တည်၍ အသဟနတ္ထံ ၌ အာလု-ပစ္စည်း သက်ကာ တိပျါလု-ဟု ပဌမက္ခရာဖြင့် ရုပ်ပြီး စီရင်သည်ဟု မောဂ္ဂလ္လာန် နိဿယ ၄-၈၆- သုတ်လာစကားကို ထောက်က တိဗ္ဗရာဇာတိကော-စသည်ဝယ် ၎င်းသုတ်အလို တိဗ္ဗရာဇာတိကော၊ တိဗ္ဗဒေါသဇာတိကော-စသည် ရှိရမည်။ တိဗ္ဗာ ခရာ စသည်၌လည်း တိပျါ ခရာ ဟုပင် ရှိရမည်။
 ၂။ အဿုပုဏ္ဏဟိ မုခေဟိ- ဂါထာကို ထောက်က မျက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍ ဟု သော်လည်းပေး။
 ၃။ ဤဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ စတ္တာရိ သမာဒါနာနိ - ဝါကျသည် ဤသုတ်အစ၌ ကတမာနိ စတ္တာရိ ဟူသော အမေးကို ဖြေဆို၍ နိဂုံးအပ်သော ဝါကျတည်း။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသမာဒါနာနိတိ ၌ ဣတိကို ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူပြီ ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

ဆုတ်ယုတ်ကုန်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ဪ ဘြာဟ္မဏ၊ ဣဋ္ဌာ၊ လိုလားအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ်ကိုပွားစေဘတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝဇေယျံ၊ တိုးပွားကုန်ပါမူကား။ အဟောဝတတံ၊ စူဟူ၍။ ဝေကာမာ၊ ဤသို့ လိုလားခြင်းရှိကုန်၏။ ဝေဆန္ဒာ၊ ဤသို့ နှစ်သက်တောင့်တခြင်းရှိကုန်၏။ ဝေဒဓိပ္ပိယာ၊ ဤသို့ အယူအဆရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ ကာမာနံ၊ ကုန်သော။ ဝေဆန္ဒာနံ၊ ကုန်သော။ ဝေဒဓိပ္ပိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ အနိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ အကန္တာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝဇေယျံ၊ တိုးပွားကုန်၏။ ဣဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ကန္တာ၊ ကုန်သော။ မနာပါ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဏှ၊ ထိုအနိဋ္ဌဓမ္မဘို့ တိုးပွား၍ ဣဋ္ဌဓမ္မတို့ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၌။ ကံ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကို။ တုမေ၊ တို့သည်။ ပစ္စေထာတံ၊ ယုံကြည်ကုန်သနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္ထိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဧတဿ ဘာသိတဿ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဘဂဝန္တညေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာစေတော်မူပါ။ ။

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို။) သုတော၊ ကြားနာရ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ ထိုကြောင့်လျှင်။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁။ ဘဂဝါ မူလံ ကာရဏံ ဧတေသန္တိ၊ ဘဂဝါ နေတာ ဧတေသန္တိ ဘဂဝါ ပဋိသရဏံ ဧတေသန္တိ-ဟူသော ဋီကာရှု၍ အညပဒတ္တယောဇနာသည်။ နော၊ ကိုလည်း အား-ဟု သမ္ပဒါနတ္ထ ပေးမိတတ်သည်။ အမှာကံ ဓမ္မာတံ။ ပ။ အဓိဝိဇ္ဇနက သမ္ပန္နိနိ ဟု ဋီကာရှိသောကြောင့် နော၊ ငါတို့၏-ဟု သမ္ပန္နတ္ထသာ ယောဇနာ။ နေတာတံ သေဝိတဗ္ဗဓမ္မေ ဝိနေယျသန္တာနံ ပါပေတာ-ဟူသော ဋီကာ။ နိ ပါပနေ၊ နေတံ ပါပေတံတိ နိမိ-ဟူသော ဣဒါဒိကဏှ ၁၃၉ မောဂ္ဂလ္လာန် နိဿယ၊ နိ-လယေ ပါပဏေ-ဟူသော ဓာတုတ္ထ သင်္ဂဟ တို့ကို ထောက်၍ ဘဂဝံ နေတ္ထိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် (သေဝိတဗ္ဗဓမ္မတို့ကို ဝေနေယျတို့၏သန္တာန်သို့) ရောက်စေသူ ရှိပါကုန်၏ ဟု ယောဇနာ နိုင်သည်။ ဘဂဝံ မူလကာ-စသည် ရုပ်ပြုံးပုံ သမာသကဏှ ၅၇-သုတ် မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿယ။

၂။ ပဋိဘာတုတိ ဧတ္ထ ပဋိသဒ္ဓေါ ပေက္ခာယ ဘဂဝန္တန္တိ ဥပယောဂဝစနံ၊ အတ္ထော ပန သာမိဝစနဝသေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူသော ဋီကာ အလို ဘဂဝန္တံ ပဋိ၊ ဘုရား၏အဖို့ (တာဝန်)သည်-ဟုပေး။ ပဋိဘာတုတိ စ ဘဂဝတော ဘာဂေါ ဟောတု-ဟူသော ဋီကာ အလို ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ-ဟုပေး။ တရားဟောဘို့က ဘုရား၏ တာဝန်၊ တရားနာဘို့က တပည့်တော်များ၏တာဝန် ထားလိုက်ပါဟူလို။ ဤ၌ ပဋိသည် ဥပသာရမဟုတ်၊ ဘဂဝတ္ထ ကမ္မပုဝစနိယတည်း။ ၎င်းအယှဉ်ဖြစ်သောကြောင့် ဘဂဝန္တံကို ကမ္မပုဝစနိယယုတ္တေ-ဖြင့် စီရင်မှ ဋီကာ၏ အဘော်ကျမည်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ဘုရား၏ဉာဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာပါစေဟု ပေးသည်ကား။ ဋီကာအဘော်မဟုတ်။ ပါဏိနီနှင့် ကုမ္ဘိဒဘိယာဆဋ္ဌိနမတ္ထေ-ဟူသော ကစည်းအလိုကျသာ။ စာပိုဒ် ၆၃-စာပိုဒ် ၂၀-မံ။ ပ။ ပဋိဘာတု မံ။ ပ။ ပတိဘာတု-တို့နှင့် သဒ္ဓါသဘော မတူပုံကို ဆိုင်ရာအဋ္ဌကထာ ဋီကာအဖွင့် ဖြစ်စေ၊ မောဂ္ဂလ္လာန် သျှာဒိကဏှ ၂-သုတ်အဖွင့်ဖြစ်စေ ကြည့်ကသိနိုင်၏။

၄၇၄။ (ဣဓ မှ အဝိနိတော-ဘိုင်အောင် စူဠဝေဒလ္လသုတ်စာပိုဒ် ၄၆၁-ရှု)။ သေဝိတဗ္ဗေ မှီဝဲအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နုဇာနာတိ၊ မသိ။ အသေဝိတဗ္ဗေ၊ မမှီဝဲအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နုဇာနာတိ၊ မသိ။ ဘဇိဘဗ္ဗေ၊ ဆည်းကပ်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နုဇာနာတိ၊ မသိ။ အဘဇိတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နုဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ သေဝိတဗ္ဗေ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ အသေဝိတဗ္ဗေ၊ မမှီဝဲအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အဇာနန္တော၊ ရှိ။ အသေဝိတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ သေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ သေဝိ-တဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နုသေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ ဘဇိတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အဇာနန္တော၊ ရှိ။ အဘဇိတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အဇာနန္တော၊ ရှိ။ အဘဇိတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ ဘဇတိ၊ ၏။ ဘဇိတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ နုဘဇတိ၊ မဆည်းကပ်။ အသေဝိတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသော။ သေဝိတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အသေဝတော၊ မမှီဝဲသော။ အဘဇိတဗ္ဗေ၊ မဆည်းကပ်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ ဘဇတော၊ ဆည်းကပ်သော။ ဘဇိတဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ တို့ကို။ အဘဇတော၊ မဆည်းကပ်သော။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ အနိဋ္ဌာ၊ အလိမ္မရှိ အပ်ကုန်သော။ ပ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ တိုးပွားဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဒ္ဓဿုနော၊ ပညာမဲ့သူ၏။ တံ၊ ထိုတိုးပွားဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ ဧတံ၊ ဤတိုးပွားဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏ (သန္တာန်၌) ဟောတိ၊ ၏။ (သုတဝါ စခေါမှ သုဝိနိတောအထိ စူဠဝေဒလ္လ-စာပိုဒ် ၄၆၁၊ ဣဓာဝုသော ဝိသာခ သုတဝါ-စသည်နှင့် တူ၏။ သေဝိတဗ္ဗေ ဓမ္မေ မှ-ယထာ တံ ဝိဒ္ဓဿုနော အထိ ပဋိသေဓ ပါ မပါ မျှ ထူး၏)။

၄၇၅။ (စူဠဓမ္မသမာဒါနသုတ် စတ္တာရိမာနိ ဘိက္ခဝေ—စသည်နှင့် ဤ၄၇၅-စာပိုဒ် ရှေ့နောက် အနည်းငယ်ပြောင်းလဲသည်သာ ထူး၏)။

၄၇၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုလေးမျိုးတို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဉ္ဇေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အာယတိံ စ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ အကြင်ဓမ္မ ဟု (တိတ္ထိတို့) ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အဝိဒ္ဓါ၊ ပညာမဲ့သော။ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ (အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော) အမှိုက်၌ ကျရောက်သောသူသည်။ “ဣဒံ၊ ဤ အကျင့်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဉ္ဇေ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲလည်းဖြစ်သော။ အာယတိံ စဒုက္ခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌ ဆင်းရဲကျိုးရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နုပုဇာနာတိ၊ မသိ။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အဝိဒ္ဓါ၊ ပညာမဲ့သော။ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အပုဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ သေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ နု ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ မရှောင်ကြဉ်။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ သေဝတော၊ မှီဝဲသော။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အပရိဝဇ္ဇယဒတော၊ မရှောင်ကြဉ်သော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အနိဋ္ဌာ၊ အလိမ္မရှိအပ်ကုန်သော။ ပ။ ဧတံ၊ ထိုတိုးပွားခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုလေးမျိုးတို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ချမ်းသာသော။ အာယတိံ ၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ အကြင်ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)

ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ၊ ပ။ တေ၊ ထိုတိုးပွားခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသော။ အာယတိံ၊ ၊ ၌။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခဂ္ဇေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော။ အာယတိံ ၊ သုခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌လည်း ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (၄)

၄၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဂ္ဇေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အာယတိံ ၊ ၌လည်း။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ဝိဒ္ဓါ၊ ပညာရှိသော။ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ (ဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော) အလင်းသို့ရောက်သောသူသည်။ “ဣဒံ ဤအကျင့်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဂ္ဇေဝ၊ သော။ အာယတိံ ၊ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ဝိဒ္ဓါ၊ ပညာရှိသော။ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ သည်။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ န သေဝတိ၊ မမှီဝဲ။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ အသေဝတော၊ မမှီဝဲသော။ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို။ ပရိဝဇ္ဇယတော၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အနိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ချမ်းသာသော။ အာယတိံ ၊ ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဆင်းရဲသော။ အာယတိံ ၊ ၌။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ တို့တွင်။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခဂ္ဇေဝ၊ သော။ အာယတိံ ၊ သုခဝိပါကံ၊ သော။ ယံ ဣဒံ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ပ။ တေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (၄)

၄၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဂ္ဇေဝ၊ သော။ အာယတိံ ၊ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစော၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ကိုယ် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကွလည်း။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာ ချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဒေါမနဿေန၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ လည်း။ ပါဏာတိပါတီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာ ချခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ပ။ အဒိန္နာဒါယီ၊ ပိုင်ရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသည်လည်း။ ပ။ အဒိန္နာဒါနပစ္စယာ ၊ ပိုင်ရှင် မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ မေထုန် ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုလေ့ရှိသည်။ ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရပစ္စယာ ၊ မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုကျင့်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပ။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့

ရှိသည်။ပ။ မုသာဝါဒပစ္စယာ စ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ပိသုဏဝါစော၊ ချောပစ်ကုံးတိုက်သောစကားရှိသည်။ပ။ ပိသုဏဝါစာပစ္စယာ စ၊ ချောပစ်ကုံးတိုက်သော စကားဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဖရုသဝါစော၊ ကြမ်းထမ်းသောစကားရှိသည်။ပ။ ဖရုသဝါစာပစ္စယာ စ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ သမ္မပ္ပဿာပီ၊ (အချည်းနှီး)အကျိုးမဲ့ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ပ။ သမ္မပ္ပဿာပစ္စယာစ၊ အကျိုးမဲ့ပြောဆိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ အဘိဇ္ဈာလု၊ များသော အဘိဇ္ဈာရှိသည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာပစ္စယာစ၊ အဘိဇ္ဈာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိသည်။ပ။ ဗျာပါဒပစ္စယာ စ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသည်။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယာ စ၊ ဖောက်ပြန်စွာ ယူခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း။ ဒေါမနဿံ စ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို၎င်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဉ္စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဆင်းရဲလည်း ဖြစ်သော။ အာယတိံ စ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌ ဆင်းရဲကျိုး ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (၁)

၄၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ချမ်းသာဖြစ်သော။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကေစော၊ အချို့သောသူသည်။ သုခေန၊ ကိုယ်ချမ်းသာခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ တကွလည်း။ ပါဏာတိပါတိ၊ သူ့ အသက်ကို လျင်စွာချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောမနဿေန၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်းနှင့်။ သဟာပိ၊ လည်း။ ပါဏာတိပါတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နသုခံ၊ သော။ အာယတိံ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (၂)

၄၈၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဆင်းရဲဖြစ်သော။ အာယတိံ သုခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ ချမ်းသာကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု (တိတ္ထိတို့)ယူဆအပ်သော အကျင့်သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ပ။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့ အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါဏာတိပါတတော၊ မှ။ ဝေရမဏိပစ္စယာ စ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ဒုက္ခံ၊ ကို၎င်း။ ဒေါမနဿံ၊ ကို၎င်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ပ။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ များသောအဘိဇ္ဈာရှိသူမဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနဘိဇ္ဈာပစ္စယာစ၊ အဘိဇ္ဈာမရှိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ထူးရာယောဇနာလိက်သည်)။ (၃)

၄၈၁။ (လွယ်ပြီ)။ (၄)

၄၈၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအံ့။ တိတ္ထကာလာဗု၊ ဗူးခါးရည်ကို။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇိဝိတုကာမော၊

၁။ အလုတဗ္ဗဟုလေ-သုတ်ဖြင့် ဗဟုလအနက်၌ အလုပစ္စည်းသက်ဟူသည် အလုဘိဇ္ဈာဒီဟိ ၈၆၊ ပဟူတာ အဘိဇ္ဈာ အဿ အတ္ထိတိ အဘိဇ္ဈာလု ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်ပဋိကာနှင့် အညီ ပဟုတဿတ္ထိအနက်ဝယ် အလုပစ္စည်း သက်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။
 ၂။ ဤ၌ ဝေရမဏိပစ္စယာ-ဟု ဣဝယ် ဒီသနှင့် ပါဠိရှိ၏။ ဂဟာဒီဟျဏိ ၆၂-ကောဒိဝုတ္တိဖြင့် ဂဟဏိ ဝေရဏိ သရဏိ-စသည် ပြီးသကဲ့သို့ ဝေရမဏိဟု ရသဖြင့် ရှိလျှင် ကောင်းစွ။

အသက်ရှည်ခြင်းငှါ လိုလားသော။ အမရိတုကာမော၊ မသေလိုသော။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကို လိုလားသော။ ဒုက္ခပုဂ္ဂိုလော၊ ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ “အမ္ဘောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ အဟံ၊ ဤဗူးခါးရည်သည်။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်သော။ တိတ္တကာလာဗု၊ ဗူးခါးရည်ဘည်း။ သစေ အာကမ်သိ၊ အကယ်၍ သောက်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ပိဝ၊ သောက်လော့။ တဿ တေ၊ ထိုသင်သည်။ ပိဝတောစေဝ၊ သောက်စဉ်လည်း။ ဝဏ္ဏေနပိ၊ အဆင်းအားဖြင့်၎င်း။ ဂန္ဓေနပိ၊ အနံ့အားဖြင့်၎င်း။ ရသေနပိ၊ အရသာ အားဖြင့်၎င်း။ နစ္ဆာဒေဿတိ၊ မနှစ်သက်လတ္တံ့ ။ ပိဝိတွာစပန၊ သောက်ပြီး၍ လည်း။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့ သော်၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်၎င်း။ နိဂစ္ဆသီတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ ။ ဟူ၍ ၂။ ဝေံသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုဗူးခါးရည်ကို။ အပုဂ္ဂိုသင်္ခါယ၊ မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မှု၍။ ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ နပုဂ္ဂိုနိဿဇ္ဇေယျ၊ မထွေးစွန့်ရာ။ တဿ၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုဗူးခါးရည်ကို။ ပိဝတောစေဝ၊ သောက်စဉ်လည်း။ ဝဏ္ဏေနပိ၊ ၎င်း။ ပ။ ရသေနပိ၊ ၎င်း။ နစ္ဆာဒေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ။ ပိဝိတွာစပန၊ သောက်ပြီး၍ လည်း။ ပ။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ ယမိဒံ၊ အကြင်အကျင့်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နဒုက္ခဉ္စေဝ၊ လည်းဖြစ်သော။ အာယတံ၊ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ ဓမ္မဟု(တိတ္ထိတို့) ယူဆ အပ်သော အကျင့်တည်း။ ဣမံ ဓမ္မသမာဒါနံကို။ တထူပမံ၊ ထိုဗူးခါးရည်သျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ၃။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (၁)

၁။ ပါဏိနီ ကစွန်းတို့အလို တဿ တေ ကို ရုစုတ္တဓာတ်အယှဉ်ဖြစ်၍ အား-ဟု သမ္ပဒါနတ္ထပေး။ မောဂ္ဂလ္လာန် အလိုပိဝတောစေဝ၊ သောက်ဆဲလည်းဖြစ်သော။ တဿတေ၊ ထိုသင်၏(စိတ်၌) ။ နစ္ဆာဒေဿတိ၊ မနှစ်သက်လတ္တံ့ ။ ဝါ၊ ဆာလိမ့်မည် မဟုတ်-ဟု သမ္ပန္နတ္ထယောဇနာ။ (မောဂ္ဂလ္လာန် သျာဒိကဏ္ဍ ၂၅-သုတ်) စေဝ၊ စပနနှင့် ပတ်သက် ၍ န ကေဝလဉ္စ ဝါကျကဲ့သို့ ပိဝတော၊ သော။ တဿ တေ၊ ထိုသင်၏(စိတ်၌) ။ ဝဏ္ဏေနပိ၊ ဂန္ဓေနပိ၊ ရသေနပိ၊ ၎င်း။ နစေဝ ဆာဒေဿတိ၊ နှစ်လည်းမနှစ်သက်လတ္တံ့ သည်သာတည်း။ ပန၊ မနှစ်သက်ရုံသာမကသေး။ ဝိတွာ၊ သော်။ ပ။ နိဂစ္ဆတိ စ ။ ရောက်လည်းရောက်လတ္တံ့ -ဟု ဤသို့ တမျိုးကြံ၍ ယောဇနာ။

၂။ ကာလဗျတ္တယော ဝါ သော၊ ဘဝန္တေဝ ဟိ ကာလန္တရေပိ တျာဒယော ဗာဟုလကာ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် တျာဒိကဏ္ဍ ၁-သုတ်နှင့်အညီ သဟဗျတံ ဂစ္ဆတိ ဝါသာဿ-၌ ဂစ္ဆတိကဲ့သို့ နိဂစ္ဆသိ ဟူသော ဝတ္တမာန ဝိဘတ္တိကို အနာဂတတ္ထ ယောဇနာသည်။

၃။ ဤ၌လည်း ကစွန်းအလို နစ္ဆာဒေယျ ငဲ့၍ တဿ၊ ထိုသင့်အား။ မောဂ္ဂလ္လာန်အလို တဿ၊ ထိုသင်၏ စိတ်၌-ဟု ယောဇနာ၊ ဤဒေသနာဝယ် တိတ္တကာလာဗုဟူသည် ဗူးခါးရေနှင့် ကြမ်းကြားလေဟု အဆိုရှိသော ရှေးခေတ်လူတို့ ရေဘူးအဖြစ် ရေတံခေါင်းသဖွယ် အသုံးပြုအပ်သော ဗူးသီးခြောက် အခွံထည်း၌ ထည့်ထားအပ် သော သောက်ရေကို ဗူးခါးရေဟု ဆိုလိုသည် မဟုတ်။ ဖရဲသီးအရည်ကဲ့သို့ ဗူးသီးအခါးမှထွက်သော ဗူးသီးအခါး ရည် ဗူးခါးရည်ကို ဆိုလိုသည်။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ တိတ္တကာရသအလာဗု။ ဋီကာ၌ တိတ္တကာလာဗုတိ ဥပဘုတ္တဿ ဥမ္မာဒါဒိပါပနေန ကုစ္ဆိတတိတ္တကာရသော အလာဗု-ဟု အရည်ဟော ရသသဒ္ဓါဖြင့်၎င်း၊ အဆိပ်နှင့် မရောမီကပင် သဘာဝအားဖြင့် ခါးသော အရသာရှိကြောင်း ရူးစေတတ်ကြောင်း ဥမ္မာဒါဒိပါပနေန ကုစ္ဆိတတိတ္တ ကာရသော-ဟူသော သဒ္ဓါတို့ဖြင့်၎င်း ဖွင့်ဆိုသည်။

၄၇၃။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအံ့။ ဘိက္ခဝေတို့။ အာပါနီယကံသော၊ ဖျော်ရည်ခွက်သည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဂန္ဓသမ္ပန္နော၊ အနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရသသမ္ပန္နော၊ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။

သော၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကို။ (သောအရ ဖျော်ရည်ခွက်ကိုဲ့သော် ဌာနူပစာရတ္ထ၊ ဖျော်ရည် ကိုဲ့သော် မုချတ္ထ)။ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇီဝိတုကာမော၊ သော။ ကူပ။ ဒုက္ခပုဂ္ဂိုလော၊ ဆင်းရဲခြင်းကို စက်ဆုပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ “အမ္ဘောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား။ အယံ အာပါနီယကံသော၊ ဤဖျော်ရည်ခွက်သည်။ပ။ ရသသမ္ပန္နော၊ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သောစ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကိုလည်း။ ဝိသေန၊ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊အပ်၏။ပ။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ နိဂစ္ဆသိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့” ဟူ၍ ။ ဝေံသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ သော၊ ထို ယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကို။ အပ္ပုဋ္ဌိသင်္ခါယ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍ ။ ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ နပ္ပုဋ္ဌိနိဿဇ္ဇေယျ၊ မစွန့်ရာ။ တဿ၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုဖျော်ရည်ကို။ ပိဝတော ဟိခေါ၊ သောက်စဉ်သာလျှင်။ပ။ ရသေနပိ၊ အားဖြင့်၎င်း။ ဆာဒေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ ဝါ၊ မြှန်ရာ၏။ ပိဝိတောစပန၊ သောက်ပြီးသော်ကား။ပ။ မရဏမတ္တံ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့၎င်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ယမိဒံ၊ အကြင်အကျင့်သည်။ ပ။ အာယတိံ ဒုက္ခဝိပါကံ၊ နောင်အခါ၌ဆင်းရဲကျိုးရှိသော။ ဓမ္မသမာဒါနံ၊ တည်း။ ဣမံ ဓမ္မသမာဒါနံကို။ တထူပမံ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်လျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍ ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ။ (၂)

၄၇၄။ ဘိက္ခဝေတို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအံ့။ ပူတိမုတ္တံ၊ ပင်ကိုယ် သဘာဝအားဖြင့် ပုပ်သောနွားကျင်ငယ်ကို။ နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊ အထူးထူးသော ဆေးတို့ဖြင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပဏ္ဍုကရောဂီ၊ ဖျော့သောအဆင်းရှိသော ရောဂါသည် ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုရောဂါသည်ကို။ “အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျား။ ဣဒံ၊ ဤကျင်ငယ်သည်။ နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ သော။ ပူတိမုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ပုပ် တည်း။ပ။ ဘဝိဿသိတိ၊ လတ္တံ့” ဟူ၍ ။ ဝေံသို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ပ။ တဿ၊ ထိုရောဂါသည်သည်။

၁။ ဖျော်ရည်ခွက်ဟု ပြန်ဆိုခြင်းသည် ဌာနူပစာရတ္ထတည်း။ ကြေးခွက်ထည်းမှ ဖျော်ရည်ကို အဝိနာဘာဝ နည်းအရယူ။ အာပါနီယထာ ဘရိတော ကံသော ဟု မဇ္ဈေလောပိသော်၎င်း၊ ကံသေ အာပါနီယံ ယဿာတိ-ဟုသော် ၎င်း၊ ဝစနတ္ထပူ။ ဖျော်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော ခွက် ဖျော်ရည်ရှိသော ခွက် ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။ ကံသ သဒ္ဓါ ခွက်သာမန်နှင့် ကြေးခွက် ဝိသေသ ၂ ချက်ဟော။

၂။ ပူတိမုတ္တံ၊ ပူတိသဘာဝမုတ္တံ၊ ဋီကာ။ ပူတိမုတ္တံ ၌ ပူတိသည် မုတ္တံ၏ ဝိသေသန ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝိသေ သန ထုံးစံအတိုင်း ပူတိမုတ္တံ ပုပ်သောကျင်ငယ်ဟုဆိုသဖြင့် အပူတိမုတ္တံ၊ မပုပ်သောကျင်ငယ်ကို နှစ်စေသည် မဟုတ်။ ကျင်ငယ်မှန်သမျှ ပုပ်သော သဘာဝရှိသည်ကိုသာ ရည်၍ ပူတိမုတ္တံ မုတ္တံမေ ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်သည်။ ၎င်းဖြင့် ပူတိမုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ဟုသာ ဘာသာပြန်စေလို၍ ဖွင့်ပြသည်မဟုတ်။ ပုပ်သောသဘောရှိသော ကျင်ငယ် ဟုသော အနက်ကိုပင် ခွင့်ပြုသည်။ ပူတိကား ဘူတကထာဝိသေသနတည်း။ အဘိဓာန်၌ ပူတိမုတ္တံ ဂေါမုတ္တေ ဟူ၍ နွားကျင်ငယ်ကိုသာ ဆိုသော်လည်း ပူတိမုတ္တံ ယံကိဉ္စိ မုတ္တံ-ဟုသော အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာအလို ကျင်ငယ် မှန်သမျှ ရ၏။

၃။ သိတပိတေတု ပဏ္ဍုတ္တော-ဟုသော အဘိဓာန်နှင့် အညီ သွေးအားနည်း၍ ဖြူဖတ်ဖြူရော် ဝါကျင့်ကျင့် ဖြစ်နေသော ရောဂါသည်ကို ပဏ္ဍုကရောဂီ-ဟု ဆိုလိုသည်။

တံ၊ ထိုကျင်ငယ်ပုပ်ကို။ ပိဝတော ဟိ ခေါ၊ သောက်စဉ်သာလျှင်။ပ။ ရသေနပိ၊ အားဖြင့်၎င်း။
 နစ္ဆာဒေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ။ ပိဝိတွာ စ ပန၊ သောက်ပြီးသော်ကား။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။
 အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ပ။ တထူပမံ၊ ထိုကျင်ငယ်ပုပ်လျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ။ အဟံ၊ ငါဘုရား
 သည်။ ဝဒါမိ၏။ (၃)

၄၇၅။ ဘိက္ခဝေတို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုဦးအံ့။ ဒမိ စ၊ နို့ ဓမ်းကို၎င်း။
 မဇု စ၊ ပျားရည်ကို၎င်း။ သပ္ပိ စ၊ ထောပတ်ကို၎င်း။ ဖာဏိတဉ္စ၊ တင်လဲကို၎င်း။ ဧကဗ္ဗိ၊ တပေါင်းတည်း။
 သံသဠံ၊ ရောနှောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ လောဟိတပက္ခန္ဓိကော၊ သွေးသွန်ရောဂါရှိသော ။
 ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ။

တမေနံ၊ ထိုသွေးသွန်ရောဂါသည်ကို ။ပ။ တဿ တေ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ ပိဝတောစေဝ၊
 သောက်စဉ်လည်း ။ပ။ ရသေနပိ၊ ၎င်း။ ဆာဒေယျတိ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ ပိဝိတွာစပန၊
 သောက်ပြီး၍ လည်း။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ပ။ တထူပမံ၊
 ထိုစတုမဇုလျှင် ဥပမာရှိ၏ ဟူ၍ ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၏။ (၄)

၄၇၆။ ဘိက္ခဝေတို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုဦးအံ့။ ဝဿာနံ၊ မိုးလတို့၏။
 ပစ္စိဒမ မာသေ၊ နောက် ဆုံးလ၌။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌။ ဝိဒ္ဓေ၊ ဖောက်ထွင်းအပ်
 ပြီးသော။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော၊ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်၌။ အာဒိစ္စော၊
 နေမင်းသည်။ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဿက္ကမာနော၊ ရှေးရှုတ်ရောက်လျက်။ သဗ္ဗံ၊
 သော။ အာကာသဂတံ၊ ကောင်းကင်၌ဖြစ်သော။ တမဂတံ၊ အမှိုက်မှောင်ကို။ (ဂတအနက်မဲ့)။
 အဘိဝိဟစူပယ်ဖျောက်၍။ ဘာသတေ စ၊ ထွန်းလည်းထွန်းပ၏။ တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်
 ပ၏။ ဝိရောစတေ စ၊ တင့်လည်း တင့်တယ်၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။

၁။ နိဿယဟောင်း၌ မြင်းသရိုက်ရောဂါ ဟု ပြန်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ ဣဒံ စယံ ဘဂန္နရသံသဠံ လောဟိတံ
 ပက္ခန္ဓတိ န တဿ ဘေသဠံ ယံ ပနပိတ္တသံသဠံ လောဟိတံ၊ တဿေတံ ဘေသဠံ သီတလကိရိယာယ ပရိယတ္တဘူတ
 ဟု ဖွင့်သည်။ သည်းခြေနှင့်ပတ်သက်သော သွေးဝမ်းရောဂါဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ ၄၇၂။ ၃၊ ၄၊ ၅၊ စာပိုဒ်တို့၌ အမ္ဘောပုရိသ ။ပ။ ဒုက္ခံ၊ အမ္ဘောပုရိသ ။ပ။ သုခိ ဘဝိဿသိ-ဟူသော
 အာကာရဝါကျတို့ဝယ် ရှေ့ပိုင်း၌ နစ္ဆာဒေယျတိ ဆာဒေယျတိ-ဟု ပဌမပုရိသဖြင့် အာချာတ်ကြိယာရှိရကား ၎င်း
 တို့၏ကတ္တားထည့်သော် အရာအားလျော်စွာ၊ သော၊ တံ၊ အယံ စသည်ဖြင့် နာမကတ္တားသာ ထည့်ရာ၏။ နိဂစ္ဆသိ
 ဘဝိဿသိဟု နောက်ပိုင်း၌ မဇ္ဈိမပုရိသနှင့် ရှိရကား ကတ္တားကို တံ-ဟု ထည့်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ပိဝတောစေဝ၊
 လည်းဖြစ်သော တဿတေ၊ ထိုသင်၏ (စိတ်ကို) ။ ။ သော၊ ထိုပူးခါးရည်သည်။ (ဖျော်ရည်ခွက်သည်။ တံ၊
 ထိုကျင်ငယ်ပုပ်သည်။ စတုမဇုသည်) ဆာဒေယျတိ၊ နှစ်သက်စေလတ္တံ့။ (နစ္ဆာဒေယျတိ၊ နှစ်သက်စေလိမ့်မည်
 မဟုတ်။) ။ပ။ ပိဝိတွာစ၊ ၍လည်း။ တံ၊ သည်။ပ။ နိဂစ္ဆသိ၊ ရောက်ရလတ္တံ့ ဟု ပေး။ ဆာဒေယျတိ၊ သုခိ ဘဝိဿသိ၊
 နစ္ဆာဒေယျတိ၊ သုခိ ဘဝိဿသိကိုလည်း ထိုအတူပေးလေ။ ၂-၂၅ သုတ်၌ မောဂ္ဂုလ္လာန်နိဿယ နှစ်သက်ခြင်းကို မဖြစ်
 စေလတ္တံ့ ။ ဝါ၊ မဆာလတ္တံ့ ဟု ပေးသည်။ ဓာတုတ္ထ သင်္ဂဟ၌ ပုရိသဿ ဘတ္တံ ဆာဒေတိ ရုစူတိတိ အတ္ထော-ဟု
 ပုံစံထုတ်၍ ဘတ္တံကိုပင် တဒ္ဓမ္မုပစာရကတ္တားဟု မိန့်သည်။ တဿ တံ ပိဝတောစေဝ နစ္ဆာဒေယျ၊ ဆာဒေယျ-
 ဟူသော ဝါကျတို့၌ကား၊ ပုရိသော ကတ္တားဖြစ်သောကြောင့် တဒ္ဓမ္မုလည်း ကြံဘွယ်မလို။ ဆာဒေယျ၊ နစ္ဆာ
 ဒေယျကိုလည်း မနှစ်သက်စေရာ- နှစ်သက်စေရာ၏ ဟု ပေးဘွယ်မလို။

၃။ ဝိဇော။ပ။ ဒီ ဘူ စု ဝိဇ္ဇနေ-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းရှု၍ ပြန်ဆိုသည်။ ဖောက်ထွင်းထားအပ်ပြီးဖြစ်၍
 ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသည်ဟူလို။

ယမိဒံ၊ သည်။ပ။ အာယတိံ စ သုခဝိပါကံ၊သော။ဓမ္မသမာဒါနံ၊တည်း။ တံ၊ထိုအကျင့်သည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏပရပုဝါဒေ၊ များစွာသော ရဟန်းပုံကားတည်း ဟူသော သူတပါးတို့၏ အယူတို့ကို။ (အညေ-၏ အပါဒါန်ကား ဓမ္မ၊ပရ-၏အပါဒါန်ကား ပုဂ္ဂလ၊ ဤသို့ ထူး၏။) အဘိဝိဟစ္စ၊ နှိမ်နင်းပယ်ဖျောက်၍ ။ ဘာသတေ စ၊ ထွန်းလည်း ထွန်းပ၏။ တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်ပ၏။ ဝိရောစတေ စ၊တင့်လည်း တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သော။ တေ၊ ဤစကားကို။အဝေါစ၊ပြီ။ (စာပိုဒ် ၄၇၃-အဆုံးပြန်စပ်)။(ဣဒမဝေါစ။ပ။အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ္တံ၊ သည်။နိဠိတံ၊ပြီ။

၇-ဝိမံသကသုတ်

၄၇၇။ (ဝေံ မေသုတံ။ပ။ပစ္စယောသံ၊ ပေးမြဲ)။ဘဂဝါ၊သည်။ “ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပရဿ၊သူတပါး ၏။ စေတောပရိယာယံ၊ စိတ်အစဉ်ကို။ အဇာနန္တေန၊ ပိုင်းခြား၍ မသိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိမံသကေန၊ စူးစမ်းတတ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝါ၊ သစ္စာလေးချက်ကို ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် သိသော ဘုရားလော။ နောဝါ၊ မဟုတ်လေသလော။ ဣတိ၊သို့။ ဝိညာဏာယ၊ သိရန်အလို့ငှါ။ တထာဂတေ၊ ဘုရားရှင်၌။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ သမန္နေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာတံ၊ ပြုသင့် ပြုထိုက်သနည်း” ဟူသော။တေ၊ဤစကားကို။အဝေါစ၊ပြီ။ (ဘဂဝံမူလကာ-မှ ပစ္စယောသံ-အထိ-၄၇၃-နှင့် တူပြီ)။ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပရဿ၊၏။ စေတောပရိယာယံ၊ကို။ အဇာနန္တေန၊ ပိုင်းခြား၍ မသိသည် ဖြစ်၍ ။ ဝိမံသကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ “သံကိလိဋ္ဌာ၊ ပူပန်စေအပ် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ် သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏(သန္တာန်၌။)သံဝိဇ္ဇန္တိ ဝါ၊ ရှိမျှား ရှိကုန်လေရော့သလော။ နောဝါတိ၊ မရှိကုန်လေရော့သလော” ဟူ၍။ စက္ခုသောတဝိညေယျေ၊ သူ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ဓမ္မဟူကုန်သော။ဒွိသု ဓမ္မေ၊ တရားနှစ်ပါးတို့၌။တထာဂတော၊ကို။ သမန္နေသံ တဗ္ဗော၊ ရှာမှီးအပ်၏။ ဝါ၊ ရှာမှီးလော့။ တမေနံ၊ ထိုဘုရားကို။ သမန္နေသမာနော၊ ရှာမှီးသ ည်ရှိ သော်။ “သံကိလိဋ္ဌာ၊ကုန်သော။စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ကုန်သော။ယေ ဓမ္မာ၊တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသံကိလိဋ္ဌဓမ္မတို့သည်။တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏(သန္တာန်၌။)န သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ မရှိကုန်” ဟူ၍ ။ ဝေံ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။

ယတော၊အကြံ့ကြောင့်။နံ၊ထိုဘုရားကို။(ဘုရားရှင်၏တရားကို။)သမန္နေသမာနော၊ရှာမှီးသည် ရှိသော်။ “သံကိလိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။တထာဂတဿ၊၌။န သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ မရှိကုန်” ဟူ၍။ဝေံ၊သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိံ၊ အလွန်။ “ယေ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဝိတိ-မိဿာ၊ ရော့ပြုမိကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။ တေ၊

၁။ ဘဂဝံ မူလကာ ဘဂဝံ နေတ္တိကာ စသည်တို့၏ ရှေး၌ရှိသော ဝါကျမှန်သမျှ အမေးဝါကျသာ ရှိရိုးဖြစ်၍ ကိန္တိ-ထည့်၍ ပြန်ဆိုသည်။
 ၂။ သမန္နေသံတဗ္ဗောတိ သေတုဋ္ဌ-ဒု ၂၇၈။ ဝါသဒ္ဓါ သံသယတ္ထ ပေါလွင်အောင်ပေးလိုက်သည်။

ထိုရောပြွမ်းကုန်သော တရားတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏ (သန္တာန်၌။) သံဝိဇ္ဇန္တိ ဝါရိယျား ရှိကုန်လေရော့သလော။ နော ဝါတိ၊ မရှိကုန်လေရော့သလော” ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ တမေနံ၊ ထိုဘုရားကို။ သမန္နေသမာနော၊ ရှာမှီးသည်ရှိသော်။ “ယော တို့သည်။ ပ။ တေ၊ ထိုရောပြွမ်းကုန်သော တရားတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏ (သန္တာန်၌။) န သံဝိဇ္ဇန္တိ ဝါမရှိကုန်” ဟူ၍။ ဝေံသို့။ ဇာနာတိ၏။

(ယတော မှ သံဝိဇ္ဇန္တိတိ အထိ မထူး)။ တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိံ၊ အလွန်။ “ဝေါဒါတာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ပ။ နော ဝါတိ၊ မရှိကုန်လေရော့သလော” ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ (တမေနံ-စသည် မထူး)။

(ယတော မှ တထာဂတဿာတိ အထိ ပေးမြဲ)။ တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ဥတ္တရိံ၊ အလွန်။ “အယံ အာယသ္မာ၊ ဤ အရှင်ဘုရားသည်။ ဣမံ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ဤ (အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ) ကုသိုလ်ဘုရားကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ သမာပန္နော၊ ဝင်စားသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ဣတ္တရသမာပန္နောတိ၊ အချိန်အနည်းငယ်သာ ဝင်စားသလော” ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ (တမေနံ-စသည် မထူး)။

ယတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ “အယံ အာယသ္မာ။ ပ။ န ဣတ္တရသမာပန္နောတိ၊ မဟုတ်” ဟူ၍။ ဝေံသို့။ ဇာနာတိ၏။ တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိံ၊ လွန်။ “အာယသ္မာ၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤ (ဆရာဘုရားဖြစ်သော) ရဟန်းသည်။ ဥတ္တဇ္ဈာပန္နော၊ ထင်ရှားသူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သလော။ ယသပ္ပတ္တော၊ အခြံအရံပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သလော။ (ဤပါဌ်ဖြင့်လည်း မရောက်သလောဟူသော အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်ပြီးဖြစ်သည်)။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ အဿ၊ ထိုဆရာဘုရားဖြစ်သော ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။) ကေစ္စေ အာဒိနဝါ၊ အချို့သော အပြစ်တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ ရှိကုန်သလော” ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၏။ ယာဝါ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ဥတ္တဇ္ဈာပန္နော၊ သည်။ ယသပ္ပတ္တော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တာဝါ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ ဣမ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။) ကေစ္စေ အာဒိနဝါ၊ တို့သည်။ န သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ယတော စခေါ၊ အကြင်အချို့ကား။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥတ္တဇ္ဈာပန္နော၊ သည်။ ယသပ္ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အထ၊ ၌။ ဣမ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။) ကေစ္စေ အာဒိနဝါ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တမေနံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ “အယံ အာယသ္မာဘိက္ခု၊ သည်။ ဥတ္တဇ္ဈာပန္နော၏။ ယသပ္ပတ္တော၏။ ဣမ၊ ၌။ အဿ၊ ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌။) ကေစ္စေ အာဒိနဝါ၊ တို့သည်။ န သံဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ မရှိကုန်” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၏။

(ယတောနံ-မှ သံဝိဇ္ဇန္တိအထိ အနက်လွယ်ပြီ)။ တတော၊ ကြောင့်။ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိံ၊ လွန်။ “အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်ဘုရားသည်။ အဘယူပရတော၊ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍ ကြင်ရှောင်ပြီးသူ

၁။ ပတိကိဋ္ဌံ နိကိဋ္ဌာ၊ ဣတ္တရာ ဝဇ္ဇကုစ္ဆိတာ-ဟူသော အဘိဓာန် ၁၆၉၉-ကား ဤနှင့်မဆိုင်၊ ဣ အဇ္ဈေန ဂတိသုတေ ဂစ္ဆတိ သီလေန ဣတ္တရော၊ ဣရက်ပစ္စယော နိပါတနာ၊ ခါဒိကဏ္ဍ ၅၄-ပဋိကာ ဣတ္တရံ ဟိ ဓနံ ဧညံ၊ ဣတ္တရံ ဣမ ဇီဝိတံ၊ ဣတ္တရံ ဣတ္တရတော ဥတွာ၊ ဒီပံ ကရေယျ ပဏ္ဍိတော။ ဟူသော ဓမ္မပဒ၌ ကဲ့သို့ ဣတ္တရသဒ္ဒါ အချိန်အနည်းငယ်ဟောတည်း။
 ၂။ ဤပါဌ်ဖြင့် ထင်ရှားသူ၏အဖြစ်သို့ မရောက်သလော ဟူသော အဓိပ္ပါယ်လည်း သက်ရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ပတ္တာနုခေါ နောတိ-ဟု ဗျတိရေကာနန္ဒယ ၂-ချက် ဖွင့်သည်။

(ရဟန္တာ)တည်း။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဘယူပရတော၊ ဘေးကြောင့်ရှောင်ကြဉ်သူ (ပုထုဇဉ်
သေက္ခ)သည်။ န၊ မဟုတ်။ ရာဂဿ၊ ၎င်း။ ခယာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ ဝိတရာဂတ္တာ၊ ကင်းပြီးသော
ရာဂရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ န သေဝတီတိ၊ မမှီဝဲသလော” ဟူ၍။ သမန္နေသတိ၏။

တမေနံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ “အယံအာယသ္မာ။ပ။န သေဝတီတိ၊ မမှီဝဲ” ဟူ၍။
ဝေ၊ သို့။ ဇာနာတိ၏။ ဘိက္ခဝေတို့။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုဝိသကရဟန်းကို။ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။
“ယေန၊ အကြင် (အာကာရအနွယတို့) ကြောင့်” ။ အာယသ္မာ၊ သည်။ “အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။
အဘယူပရတော၊ တည်း။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဘယူပရတော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ရာဂဿ၊ ၎င်း။
ခယာ၊ ကြောင့်။ ဝိတရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာမေတို့ကို။ န သေဝတီတိ၊ မမှီဝဲ” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊
ဆိုပြီ။ အာယသ္မတော၊ ၎င်း။ တေ အာကာရာထိုအကြောင်းတို့သည်။ ဧကေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ တေ
အနွယာထိုအလျော်သိခြင်းတို့သည်။ ဧကတိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဧ ပုစ္ဆေယျ၊
အကယ်၍မေးကုန်ပြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊
သည်။ “အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်ဆရာဘုရားသည်။ သံသေဝါ၊ သံသအလယ်၌မူလည်း။ ဝိဟရန္တော၊
နေ၏။ ဧကောဝါ၊ တပါးတည်းမူလည်း။ ဝိဟရန္တော၊ နေ၏။ တတ္ထ၊ ထို (အရှင်ဆရာဘုရား၏) အထံ၌။
ယေ စ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ သုဂတော၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်၏။ ယေ စ၊ တို့သည်လည်း။
တတ္ထ၊ ထိုအရှင်ဆရာဘုရား၏အထံ၌ ။ ဒုဂ္ဂတော၊ မကောင်းသဖြင့် ကျင့်ကုန်၏။ ယေ စ၊ တို့သည်လည်း။

၁။ နတ္ထိ ဘယံ တေသာတိ အဘယော၊ ဥပရမိတိ ဥပရတော၊ အဘယော ဟုတွာ ဥပရတော အဘယူပရတော။
ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍ ရှောင်ကြဉ်သူ (ရဟန္တာ) တည်းဟု ပြန်။ အဋ္ဌကထာ ပဌမဝိကပ်။ ဘယေန ဥပရတော ဘယူပ-
ရတော၊ န ဘယူပရတော အဘယူပရတော။ ဘေးကိုကြောက်သောကြောင့် ရှောင်ကြဉ်သူ မဟုတ်သော ရဟန္တာ
တည်း။ ဤကား အဋ္ဌကထာ ဒုဝိကပ်အလို။ နာယမာယသ္မာ ဘယူပရတော၌ န ကို ဥပရတော၌ စပ်၍ ဘယကိုလည်း
ဘယံ အထွေထွေတို့ဟု ကြံ၍ ဘေးရှိသည်ဖြစ်၍ မရှောင်ကြဉ်သလော ဟု နိဿယဟောင်း၌ ပြန်ဆိုသည်။ အင်္ဂလိပ်
ဘာသာပြန်၌လည်း န ကို ဥပရတော၌ပင် စပ်၏။ ယင်းသို့ ပြန်သော် အဘယူပရတော- ပုဒ်အဖွင့် အဋ္ဌကထာ
ဒုဝိကပ်နှင့် အစပ်ချင်းအဓိပ္ပါယ်ချင်းတူနေသည့်ပြင် တစုံတခုသော ကာရိယသို့ မပြောင်းလွှဲသော န-ပဋိသေဓကို
ဘယူပရတောကဲ့သို့ သမာသ်ပုဒ် တစိတ်၌ စပ်ရိုးမရှိသောကြောင့် မသင့်။

ထိုမှတပါး ဤ၌ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အဘယူပရတော၊ တည်း-ဟု တုလျှတ် လိင်္ဂတ်ယောဇနာသကဲ့သို့
ဥတ္တဇ္ဈာပန္နော အယမာယသ္မာ ဘိက္ခု ယသပ္ပတ္တော- ဟူသော ရွှေဝါကျ၌ ပေးသင့် မပေးသင့်၊ ရှေ့ဥတ္တဇ္ဈာပန္နော
ဝါကျကို လော ဟု သံသယတ္ထ ပြန်ဆိုသကဲ့သို့ ဤအဘယူပရတော ဝါကျကိုလည်း အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။
အဘယူပရတော၊ လော-ဟု ပြန်ဆိုသင့် မသင့်ကို စဉ်းစားလေ။

၂။ ယံ တံ ယတော တတော ယေန တေနာတိ ကာရဏေ သိယံ-ဟူသော အဘိဓာန်အရ အဗျယပုဒ် ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်၎င်း၊ ဧက အာကာရာ ဧက အနွယာ- ဟူသော ဗဟုဝစနန္တအမေးကို ထောက်သောအားဖြင့်၎င်း။ ယေန-ကို
တို့ကြောင့်ဟု ပြန်ဆိုသည်။

၃။ တထာဟိ အနက်မဲ့။ တတ္ထကို နိဿယဟောင်းနှင့် မြန်မာပြန်တို့၌ ထိုမရေမတွက်နိုင်သောသံသာတို့တွင်ဟုပြန်ဆို
၏။ ရွှေဝါကျ၌ အယံ အာယသ္မာ ဝိဟရန္တော-သည် ပစာန၊ သံသေသည် ပစာနမဟုတ်သောကြောင့် သံသာကို
မစွဲသင့်၊ ထွေစုည်းကို ဂင်္ဂါယံ ဝဇော-ကဲ့သို့ သမိပါဓာရကြံ၍ ပစာနဖြစ်သော အယမာယသ္မာကိုသာ စွဲသင့်သည်။
အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်၌လည်း သမိပါဓာရပင် ပြန်ဆိုသည်။ သံဒိဿန္တိ ပုဒ်သည် ရူပသိဒ္ဓိ မောဂ္ဂုလ္လာန်တို့အလို
ကတ္တုရုပ်မရှိ၊ ကမ္မရုပ်သာ ရှိသောကြောင့် ၎င်းတို့အလိုသို့လိုက်၍ ကမ္မရုပ်ပြန်ဆိုလိုက်သည်။ ဒိသ ပေက္ခနေ။ ပ။
ဒိဿတိ ပဒိဿတိ ဣစ္စာဒိ အကမ္မကံ-ဟူသော သဒ္ဓနိတိအလို ကတ္တုရုပ်လည်းရှိ၏။ ရွှေဝါကျရှိ အနိယတ် ယေစ ၅-ခု
၏ တွဲဘက် နိယတ်ကား နာယမာယသ္မာ တံ-၌ တ-တည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ဝိစ္စာကြံ၍ တံ တံ-ဟု ဖွင့်
သည်။ တေနကိုလည်း တာယ တာယ ပဋိပတ္တိယာ ဟု ဝိစ္စာပင် ဖွင့်သည်။

တတ္ထ၊ ဌ။ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းကို။ အနုသာသန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့ကိုလည်း။ အာမိသေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတည်းဟူသော အာမိသတို့၌။ သံဒိဿန္တိ၊ ကောင်းစွာ ရှုအပ်ကုန်၏။ ဣမ၊ ဌ။ ဧကဇ္ဈေ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့ကိုလည်း။ အာမိသေန၊ ဖြင့်။ အနုပလိတ္တာ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်။ အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုထို(အမျိုးမျိုးသော) ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ တေန၊ ထိုထိုအကျင့်ဖြင့်။ န အဝဇာနာတိ၊ မထိမဲ့မြင်မပြု။ ‘အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အဘယူပရတော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘယူပရတော၊ သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ရာဂဿ၊ ။ ခယာ၊ ကြောင့်။ ဝီတရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ န သေဝါမိတိ၊ မမှီဝဲ’ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတော၊ ။ သမ္ပခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ ဘဂဝတော၊ ။ သမ္ပခါ၊ ဌ။ ပဋိဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ခံယူအပ်ပြီ”ဟူ၍ ဧဝံ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ။ ။

၄၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုဝိမံသကဘိက္ခု ၂-ပါးတို့တွင်။ (မူလဝိမံသကေန ဟူသော ပါဠိသေသ၌စပ်။ မူလဝိမံသကေန၊ မူလဝိမံသကရဟန်းသည်။) တထာဂတော၊ ကိုသာလျှင်။ ဥတ္တရိံ၊ အလွန်။ ယေ။ ပ။ နောဝါတိ၊ ဟူ၍။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ တဖန်မေးအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ သည်။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ ယေ။ ပ။ သံဝိဇ္ဇန္တိတိ-ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ (ယေ ဝီတိမိဿာစသည် မထူး။ ထူးရာကိုသာ ပေးအံ့) ။ ယေ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဝေါဒါတာ၊ ဖြူစင်ကုန်သော။ စက္ခုသောတဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သောတဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့တည်း။ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရား၏(သန္တာန်၌)။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧတံ ပထော၊ ဤအာဇီဝဋ္ဌမကသီလသည်ပင် သိကြောင်းလမ်းရှိသည်။ ဧတံ ဂေါစရော၊ ဤအာဇီဝဋ္ဌမက သီလသည်ပင် ကျက်စားရာ အာရုံရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တမ္ပယော၊ တဏှာရှိသည်။ နောစအသ္မိတိ၊ မဖြစ်ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံဝါဒိံ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိသော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သာဝကော၊ သည်။ ဓမ္မဿဝနာယ၊ တရားနာရန်အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ တဿ၊ ထိုသာဝကအား။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဥတ္တရုတ္တရိံ၊ လွန်သည်ထက် လွန်သည်ကို။ ပဏီတပဏီတံ၊ မြတ်သည်ထက် မြတ်သည်ကို။ ကဏှသုက္ကသပုဋိဘာဂံ၊ ကဏှသုက္ကဟူသော ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ၊ အကြင် အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သတ္တာ၊ သည်။ ပ။ ဒေသေတိ၊ ။ ။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တသ္မိံ၊ ဓမ္မေ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်

၁။ သော ပထော မယန္တိ ဧတံပထော-ဟု ပြု။ မယံသည်ပင် အညပဒတည်း။

၂။ န တမ္ပယော န သတဏှော-ဟူသော အဋ္ဌကထာရှု၍ တမ္ပယော၊ သည် နာဝအသ္မိ၊ မဖြစ်ဟု ပြန်လိုက်သည်။ တဿ ဝိကာရာဝယဝေသု ဣဏိက ဣယျ မယာ-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် ၄-၆၆နှင့် အညီ တာယ တဏှာယဝိကာရော ဟု ပြု၍ ဝိကာရအနက်၌ မယပစ္စည်းသက်လျှင် တမ္ပယော၊ ထိုတဏှာကြောင့် ဖောက်ပြန်သူသည်ဟု ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ ဋီကာ၌ကား ယော သီလေ ပတိဋ္ဌိတော ဧတံ မမာတိ ။ ပ။ တဏှာယပရာမသန္ဓော။ ပ။ သော တမ္ပယောနာမ-ဟူ၍လည်း ဖွင့်ဆိုသေး၏။

သောတရား၌ ။ကေစုံ၊ အချိုသော။ ဓမ္မံ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားကို။ အဘိသာယ၊ ထူးသော မဂ်ညာဏ်ဖြင့် သိ၍။ (ဣဓ အနက်မဲ့။) ဓမ္မေသု၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားတို့၌။ နိဠ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သတ္တရိ၊ ဘုရား၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိရန်အလုံးစုံကို ကောင်းစွာ ကိုယ်ဘိုင် သိတော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော် မူအပ်၏။ သံသော၊ သည်။ သုပ္ပဋိပန္နောတိ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏” ဟူ၍ ပသိဒ္ဓတိ၊ ကြည်ညို၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့သည်။ “ယေန၊ အကြင် အကြောင်းတို့ကြောင့်။ အာယသ္မာ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပ။ သံသောတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ အာယသ္မာတော၊ အရှင်၏။ တေ အာကာရာ၊ ထိုအကြောင်းတို့သည်။ ဧက ပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ တေ အန္ဓယာ၊ ထိုအလျော်သိခြင်းတို့သည်။ ဧက ပနာတိ၊ အဘယ်သည်တို့ နည်း” ဟူ၍။ ဧဝံ ဤသို့။ စေ ပုစ္ဆေ သံ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၎င်း။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဓမ္မဿာနာယ၊ တရားနာရန်အလို့ငှါ။ ဥပသကမိံ ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ တဿမေ၊ ထို ငါ့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပ။ ကဏ္ဍသုက္က သပ္ပဋိဘာဂံ၊ ကို။ ကတော၊ ၍။ ဒေသေတိ၊ ၎င်း။ ပ။ နိဠ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ အဂမံ၊ ရောက်ပြီ။ သတ္တရိ ၊ ၌။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပ။ သံသောတိ၊ ဟူ၍။ ပသိဒ္ဓိန္တိ၊ ကြည်ညိုပြီ” ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုရာ၏။

၄၉၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ (သဒ္ဓါ၌စပ်) ဣမေဟိ အာကာရေဟိ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ပဒေဟိ၊ ဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇေနဟိ၊ ဤအက္ခရာဗျည်းတို့ဖြင့်။ တထာဂတေ၊ ဘုရား၌။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ နိဝိဠာ၊ သက်ဝင်၍ တည်သည်။ မူလဇာတာ၊ ဖြစ်သော အကြောင်းရင်းရှိသည်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာကာရဝတိ၊ အကြောင်းရှိသော။ ဒဿနမူလိကာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဟူသော အကြောင်းရင်း ရှိသော။ ဒဠာ၊ မြဲမြံသော။ (တဿ၊ ထိုသူ၏။) အယံ သဒ္ဓါ၊ ဤယုံကြည်မှု ကို။ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်၎င်း။ ဒေဝေန ဝါ၊ နတ်သည်၎င်း။ မာရေန ဝါ၊ မာရ်နတ်သည်၎င်း။ ဗြဟ္မာနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ ဧကေနစိ ဝါ၊ (ထိုမှတပါးအခြား) တစုံ တယောက်သည်၎င်း။ လောကသ္မိံ ၌။ အသံဟာရိယာ၊ ပယ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တထာဂတေ၌။ ဓမ္မသမန္နေသနာ၊ သဘာဝအားဖြင့် ရှာမှီး

၁။ ကျားခြေရာတွေ၍ ထိတ်လန့်သူတယောက်သည် ခြေရာကိုကြောက်သကဲ့သို့ ထင်ရသော်လည်း စင်စစ် ကျားသတ္တုကိုကြောက်လန့်ခြင်းသာတည်း။ ထိုအတူ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော သုပ္ပဋိပန္နော သံသော- ဟူသော အာကာရ နှစ်ဝါကျသည် ဓမ္မ သံသတို့၏ ဂုဏ်တော်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ဒေသိတဓမ္မ၏ ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြု၍ သတ္တရိ ပသိဒ္ဓတိ-သဘာဝဖြစ်သော သံသဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ထိုသဘာဝသံသာ၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားကိုလည်း သတ္တရိ ပသိဒ္ဓတိ-ဘုရားကြည်ညိုသည်ဟုဆိုလိုသည်။ တထာဂတေ သမန္နေသနာ၊ တထာဂတော သမန္နေသိတဗ္ဗော-ဟူသော ၄၇၇-၈ ပါဠိတော် ရွှေဝါကျထောက်။ ဓမ္မသံသေပိ ပသိဒ္ဓတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကား သွာက္ခာတော၊ သုပ္ပဋိပန္နော-တို့ဖြင့် ဘုရားကိုသာမဟုတ် အဝိနာဘာဝနည်းအားဖြင့် တရား သံသာကိုလည်း ကြည်ညိုသည်ဟုလို။

၂။ လောကီလောကုတ္တရာယု၊ ရှုက္ခေသာခါကဲ့သို့ အစိတ်အပေါင်း အာဓာရ အာဓာယ်အဖြစ်ဖြင့် ကေစုံ၌စပ်။

ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဝေဠုပန၊ ဤ သို့လျှင်။ တထာဂတော၊ သည်။ ဓမ္မတာသုသမန္နိဋ္ဌော၊ သဘာဝအားဖြင့် ကောင်းစွာရှာမှီးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သော။ ဧတံ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣဒမဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)။

သတ္တမံ၊ သော။ ဝိမံသကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-ကောသမ္ဗိယသုတ်

၄၉၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ) ကေသမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ဌ။ သောသိတာရာမေရံဌ။ ဝိဟရတိ၊ ဧ။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်သော ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရန်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်းကို။ မုခသတ္တိဟိ၊ နှုတ် လှံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွဲကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ ကိ။ နစေဝ သညာပေန္တိ၊ သိလည်း မသိစေနိုင်ကြကုန်။ သညတ္တိံ ၊ သိစေအပ်သူ၏အဖြစ်သို့ ။ န စ ဥပေန္တိ၊ ရောက်လည်း မရောက်ကုန်။ အညမညံ၊ ကိ။ န စ နိဇ္ဈာပေန္တိ၊ မကြည့်ရှုစေကြကုန်။ နိဇ္ဈတ္တိံ ၊ ကြည့်ရှုအပ်သူ၏ အဖြစ်သို့ ။ န စ ဥပေန္တိ၊ ရောက်လည်းမရောက်ကုန်။ အထခေါ၊ ဌ။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ ကောသမ္ဗိယံ၊ ဌ။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ ပ။ နိဇ္ဈတ္တိံ ၊ သို့။ နစဥပေန္တိတိ၊ ကုန်” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကိ။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ သတ္တာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ အာမန္တေတိတိ၊ သိစေ တော်မူ၏” ဟူ၍။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေဟိ၊ သိစေ လော့။ (ခေါလော့-ဟူလို) ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (စကားကို။) ပဋိဿုတာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ “သတ္တာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေတိတိ၊ သိစေတော်မူ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝေမာဝုသောတိ၊ ကောင်းပြီ ငါ့ရှင်

၁။ သူပိုင် ငါပိုင် ငြင်းခုံခြင်း ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်း ဝါစာဝိတိက္ကမတည်း။
၂။ ကိုယ်ထိလက်ရောက်ရိုက်ပုတ်ခြင်း ကာယဝိတိက္ကမတည်း။
၃။ အယံ ဓမ္မော အယံ ဝိနယောတိ သညာပေတဗ္ဗတံ ဒီကာနှင့် အညိ ဘာဝလောပ။
၄။ နိဇ္ဈတ္တိယာပိ ဒေသဝနယော၊ ဧတ္ထ စ နိဇ္ဈတ္တိတံ သညတ္တိဝေဝစနမေတံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာရှုပေးသည်။ နိဇ္ဈတ္တိတံ သညတ္တိဝေဝစနမေတံ ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို သညတ္တိနှင့် နိဇ္ဈတ္တိကို ပရိယာယ်တူ ဟု ဆိုသော်လည်း ဒီကာ၌ သညတ္တိ ကို သညာပနံ ဟု ကာရိတ်ဖြင့် ဖွင့်၍ နိဇ္ဈတ္တိ ပုဒ်ကိုကား နိဇ္ဈာပနံ ဟု ကာရိတ်ဖြင့် မဖွင့်မူ၍ နိဇ္ဈာနံ ဟု သုဒ္ဓဘာဝသာဓိသာ ဖွင့်ဆိုသည်။ သညတ္တိ ပုဒ်ကို သညာပနံ ဟု ဖွင့်၍ ရွှေဝါကျ၌ ကာရိတ်ဖြင့် သညာပေန္တိ ဟု ရှိသင့်သော်လည်း နိဇ္ဈတ္တိ ကို ကာရိတ်ဖြင့် မဖွင့်ဘဲ နိဇ္ဈာနံ ဟု သုဒ္ဓဘာဝသာဓိဖြင့် ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ ရွှေဝါကျ၌ ကာရိတ်ဖြင့် နိဇ္ဈာပေန္တိ ဟု မရှိသင့်။ နိဇ္ဈာယန္တိဟု သုဒ္ဓကတ္ထုရုပ်သာ ဒီကာအလိုရှိရမည်။ ၎င်းဒီကာအလိုကျ ပါဠိကို ယောဇနာသော် န စ နိဇ္ဈာယန္တိ၊ ကြည့်လည်းမကြည့်လိုကြကုန်။ နိဇ္ဈတ္တိံ ၊ ကြည့်ခြင်းသို့ န စ ဥပေန္တိ၊ ရောက်လည်းမရောက်ကုန်ဟု ပေး။

ဟူ၍။တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏ (စကားကို။) ပဋိဿုတော၊ ဝန်ခံ၍။ပ။အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။
 ကေမန္တံ၊ တခုသောအရပ်၌။ပ။ဘဂဝါ၊ သည်။“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တုမေ၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍနုဇာတာ၊
 ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်းရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွဲကုန်လျက်။ ဝိဟရထ ကိရ၊ နေကြ
 ကုန်သတဲ့။ သစ္စံ၊ အမှန်ပင်လော။ တေ တုမေ၊ ထိုသင်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်းကို။
 နစေဝ သညာပေထ ကိရ၊ မသိလည်း မသိစေကြကုန်သတဲ့။ သစ္စံ၊ လော။ပ။ နိဇ္ဈတ္တိံ၊ ကြည့်ရှု
 အပ်သူ၏အဖြစ်သို့။ နစေဝပေထ ကိရ၊ ရောက်လည်း မရောက်ကုန်ကြသတဲ့။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော
 ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေ၊ (ကြားတော်
 မှတိုင်း) မှန်ပါ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ တုမေ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရထ၊
 နေကြကုန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ဤတုမှာကံ၊ သင်တို့၏ (သန္တာန်၌။) မေတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။
 ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၌။ အာဝိ စေဝ၊ မျက်မှောက်၌၎င်း။
 ရဟော စ၊ မျက်ကွယ်၌၎င်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ အပိန၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ပ။
 မနောကမ္မံ၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ အပိနုတိ၊ ဖြစ်ပါ၏လောဟူသော။ တံ၊ ထိုအမေးစကား
 ကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့အောက်မေ့ကြကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။
 တေ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ၊ သို့။
 တုမေ၊ တို့သည်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဤဘဏ္ဍနုဇာတာ၊ ဖြစ်၍။ပ။ ဝိဟရထ ကိရ၊ နေကုန်ငြားအံ့။
 (ဣတိကိရဝိဟရထ၊ ဤသို့ သင်တို့နေကြကုန်မည်ဆိုလျှင်-ဟု အရုဇုတ္တအဓိပ္ပာယ်ပြုသည်)။ပ။မနော
 ကမ္မံ၊ သည်။ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ သည်။ န ဟောတိ ကိရ၊ မဖြစ်ငြားအံ့။ (ဣတိကိရနဟောတိ၊ ဤသို့ မနောကံ
 မေတ္တာ မဖြစ်ဘူးဆိုလျှင်ဟု အရုဇုတ္တ အဓိပ္ပာယ် ပြုသည်)။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ မောဃပုရိသာ၊
 တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ကိဉ္ဇရဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (ဝိဟရထ သညာပေထစသည်၌ စပ်)။ ကိံ၊ အဘယ်
 ကို။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ ကို။ ပဿန္တာ၊ ဖြစ်၍။ပ။ နိဇ္ဈတ္တိံ၊ ကြည့်ရှုအပ်သူ၏ အဖြစ်သို့။
 န စေဝပေထ၊ မရောက်ကုန်ဘိသနည်း။ မောဃပုရိသာ၊ တို့။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ တုမှာကံ၊
 သင်တို့၏ (သန္တာန်၌။) ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့ခြင်း
 ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၄၉၂။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရ
 ဏိယာ၊ အောက်မေ့သင့် အောက်မေ့ထိုက်ကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။
 ပိယကရဏာ၊ ချစ်အပ်သည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဂရုကရဏာ၊ လေးစားအပ်သည်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။
 သင်္ဂဟာယ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အဝိဝါဒါယ၊ မငြင်းခုံခြင်းအကျိုးငှါ။ သာမဂ္ဂိယာ၊
 ညီညွတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဧကီဘာဝါယ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ ။
 ကတမေ ဆ၊ အဘယ် ခြောက်ပါးတို့သည်။ပ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ (ဣစ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ရဟောစ

၁။ ချမ်းသာပါစေဟု ဆိုစေ၍ ဟူ၍လည်း ပေးနိုင်သည်။ သလ္လေခသုတ် စာပိုဒ် ၈- အဋ္ဌကထာ။ မောဂ္ဂုလ္လာန်
 သျာဒိ ၅-သုတ်နိဿယနှင့် သဒ္ဒနိတိ စုရာဒိဂိုဏ်း ဒကာရန္တ ဝဒီဇာတ်တို့ကို ရှုလေ။
 ၂။ ဋီကာ၌ မေတ္တာ တေဿ အတ္တိတိ မေတ္တံ-ဟု ဖွင့်၏။
 ၃။ ပိယံ ပိယာယိတဗ္ဗံ ကရောန္တိတိ-ပိယကရဏာ။ ဋီကာ။
 ၄။ ဣမေသံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဆန္ဒံ သာရဏိယာနံ ဓမ္မာနံ-ဟူသော နိဂမန ဝါကျထောက်၍ သာရဏိယာကို
 ဝိသေသန၊ ပိယကရဏာ စသည်ကို လိင်္ဂိတ် ယောဇနာသည်။

ပေးခဲ့ပြီ)။ သာရဏီယော၊ သော။ အယမ္ဗိဓမ္မော၊ ဤတရားသည်လည်း။ ပိယကရဏော၊ ၎င်း။ ဂရုကရဏီယော၊ ၎င်း။ သင်္ဂဟာယ၊ ငှါ။ ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ၎င်း။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန်ထို့ပြင်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ ဝစီကမ္မံ၊ သည်။ ပ။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ (ကြွင်းမထူး)။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏ (သန္တာန်၌)။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ မနောကမ္မံ၊ သည်။ ပ။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ (ကြွင်းမထူး)။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေ၊ တေ၊ လာဘာ၊ အကြင်လာဘ်တို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဓမ္မိကာ၊ တရားသဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ဓမ္မလဒ္ဓါ၊ တရားသဖြင့် ရအပ်ကုန်၏။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ပတ္တပရိယာပန္နမတ္တမ္ပိ၊ သပိတ်၌ အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းအနည်းငယ်မျှကိုလည်း။ ဝါ၊ သည်လည်း။ ဓမ္မိကံ၊ ၎င်း။ ဓမ္မလဒ္ဓံ၊ ၎င်း။ တထာရူပေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ လာဘေဟိ၊ လာဘ်တို့ဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌိဝိဘတ္တဘောဂီ၊ မခွဲခြားမူ၍ သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်။ (အလှူခံ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို မခွဲခြားဟူလိုသည်)။ သီလဝန္တေဟိ၊ သီလရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မာစာရီဟိ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်။ သာဓာရဏဘောဂီ၊ ဆက်ဆံသောအားဖြင့် သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ (ကြွင်းတူပြီ) (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝိဟရတိ၌စပ်)။ ယာနိ၊ တာနိ၊ သီလာနိ၊ အကြင်သီလတို့ကို။ ဝါ၊ တို့သည်။ အဇဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးကုန်။ အတ္ထိဒ္ဓါနိ၊ မပေါက်ကုန်။ အသဗသာနိ၊ မကျားကုန်။ အကမ္မာသာနိ၊ မပြောက်ကုန်။ ဘုဇိဿာနိ၊ အလိုရှိအပ်သော သုံးစွဲခွင့်ရှိသော ပိုင်ရှင်အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ၂။ ဝိညုပ္ပသတ္တာနိ၊ ပညာရှိတို့သည် ချီးကျူးအပ်ကုန်၏။ အပရာမဋ္ဌာနိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မှားသော အားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်။ (တစုံတယောက်သောသူသည် မစုပ်စွဲနိုင်ကုန်ဟုလည်း အဋ္ဌကထာ တနည်းဖွင့်သေး၏။) သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ၊ ဥပစာသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တထာရူပေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ သီလေသု၊ တို့၌။ သဗြဟ္မာစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။ အာဝိ၊ စေဝါ၌၎င်း။ ရဟော၊ စ၊ ၌၎င်း။ သီလသာမညဂတော၊ သီလအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (ကြွင်းမထူး) (၅)

၁။ ဖြစ်ပေါ်စဉ်က စင်ကြယ်သော်လည်း ရရှိသောအခါ စင်ကြယ် မစင်ကြယ် ၂-မျိုးရှိနိုင်သောကြောင့် ဓမ္မလဒ္ဓါကို ထပ်ဆင့်သည် ဋီကာ။

၂။ ဘုဇော အတ္တနော ယထာသုခဝိနိယောဂေါ ဣဿော ဣစ္ဆိတဗ္ဗော ဣတ္တာတိ ဘုဇိဿော၊ သာမိကော။ မ-၁-၄-ဝဂ် ၉-သုတ် ဋီကာနှင့် ဘုဇိဿဘာဝကရဏတော။ အဋ္ဌကထာ။ ဘုဇိဿဘာဝကရဏတောတိ ဣမိနာ ဘုဇိဿကရာနိ ဘုဇိဿာနိတိ ဥတ္တရပဒလောပေနာယံ နိဒ္ဒေသောတိ ဒဿေတိ-ဟူသော ဋီကာအဖွင့်ကို ရှု၍ ပေးလိုက်သည်။

၃။ အဝတ်အနား ပြတ်သည့်အလား အာပတ် ၇-ပုံ အနက် အစသော်၎င်း အဆုံးသော်၎င်း သင့်မှု ပျက်မှု ခဏ္ဍ-မသင့်မပျက်မှု အခဏ္ဍ၊ အဝတ်အလယ်ပေါက်သည့်နှယ် အလယ်အာပတ်သင့်မှု ပျက်မှု ဆိဒ္ဓါ၊ မသင့်မပျက်မှု အဆိဒ္ဓါ၊ အာပတ် ၇-ပုံ အနက် ၂-နှင့် ၃-တို့၌ဖြစ်စေ၊ ၃-နှင့် ၄-တို့၌ ဖြစ်စေ၊ ၄-နှင့် ၅-တို့၌ဖြစ်စေ၊ ၅-နှင့် ၆-တို့၌ ဖြစ်စေ သင့်မှု ပျက်မှု သဗလ။ မသင့်မပျက်မှု အသဗလ။ အာပတ် ၇-ပုံအနက် ၂-နှင့် ၃ စသည် တွဲဆက်ခြင်း မရှိပဲ ၂-၄-၆ တခုခြား ဖြစ်စေ၊ ၁-၃-၅-၇-တခုခြားဖြစ်စေ ပျက်မှု သင့်မှု ကမ္မာသ၊ မသင့် မပျက်မှု အကမ္မာသ။ နွား ကြောင် နွားကျားနှင့် သဗလတူ၏။ နွားပြောက်နှင့် ကမ္မာသတူ၏။ အကျယ် ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာရှု။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဝိဟရတိစပ်) ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်
 သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ယှဉ်သောဒိဋ္ဌိသည်။ အရိယာ၊ ဖြူစင်၏။ နိယျာတိ၊ နိဿယ၊ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်တတ်၏။
 သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ တက္ကရဿ၊ ထိုဟောတိုင်းပြုကျင့်သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းအကျိုးငှါ။
 နိယျာတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဌ။ သဗြဟ္မစာရိဟိ၊ တို့နှင့်။ အာဝိ
 စေဝ၊ ဌ်၎င်း။ ရဟော စ၊ ဌ်၎င်း။ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော၊ အယူအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်
 ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး)။ (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရဏီယာ၊ ကုန်သော။ ဆ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပ။ သံဝတ္တန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရဏီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့တို့။
 ယဒိဒံ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်အယူသည်။ အရိယာ၊ ဖြူစင်၏။ ပ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ အကျိုးငှါ။ နိယျာတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤအယူသည်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ ဧတံ၊ သည်။ သင်္ဂါပိကံ၊ (ကြွင်းသော
 သာရဏီယဓမ္မတို့ကို) သိမ်းသွင်း၍ ယူတတ်၏။ ဧတံ၊ သည်။ သင်္ဘာဠုနိကံ၊ (ကြွင်းသော သာရဏီယ
 ဓမ္မတို့ကို) ပေါင်းစုခြင်းကို ပြုတတ်၏။ (ဋီကာအလို သင်္ဘာဠုနိကံ၊ ပေါင်းစုခြင်းနှင့် ယှဉ်၏။ ပေါင်းစု
 ခြင်းရှိ၏ဟုပေး)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုဋ္ဌာဂါရဿ၊ အထွတ်တပ်သောအိမ်၏။ ယဒိဒံ ကုဋ္ဌံ၊ အကြင်အထွတ်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤအထွတ်သည်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ ဧတံ၊ သည်။ သင်္ဂါဟကံ၊ (အခြင်
 ယနယ် အားလုံးကို) သိမ်းကြုံးယူတတ်သည်။ ဧတံ၊ သည်။ သင်္ဘာဠုနိကံ၊ (အခြင်ယနယ်အားလုံးကို)
 ပေါင်းစုခြင်းကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်။ (ကြွင်းမထူး)။

၄၉၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အရိယာ၊ ၏။ ပ။ နိယျာတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုအယူ
 သည်။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ သမ္မာ၊ စွာ။ တက္ကရဿ၊ ထိုဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်သူ၏။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊
 ငှါ။ နိယျာတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော
 ဝါ၊ တောသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍
 သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍ သော်၎င်း။ “အဟံ၊
 ငါသည်။ ယေန ပရိယုဋ္ဌာနေန၊ အကြင်ထကြွသော ကိလေသာဖြင့်။ ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တော၊ ထကြွသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ။ နပ္ပဇာနေယျံ၊ မသိ။ န ပဿေယျံ၊ မမြင်။
 အဇ္ဈာနံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ အပ္ပဟိနံ၊ မပယ်အပ်သေးသော။ တံ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထိုထကြွ
 သော ကိလေသာသည်။ မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌)။ (ကစွည်းပါဏိနိ အလို အား-ဟု ပေး) အတ္ထိ
 နုခေတိ၊ ရှိလေသလော” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတော၊ ကာမရာဂဖြင့် ထကြွသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။

၁။ တထာရူပေသု သီလေသု နည်းတူ၊ တထာရူပါယ ဒိဋ္ဌိယာကို ဘုမ္မတ္ထ၊ သီလသာမညဂတောနည်းတူ
 ဒိဋ္ဌိသာမညဂတောကိုလည်း အယူအားဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍-ဟု ယောဇနာလိုက်သည်။
 သမာနဒိဋ္ဌိဘာဝံ ဥပဂတော ဟုတွာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို သမာနာ ဒိဋ္ဌိ ယဿာတိ ဒိဋ္ဌိသမာနော၊ တဿ
 ဘာဝေါ ဒိဋ္ဌိသမညံ၊ တံ ဂတော ဥပဂတောတိ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော-ဟု ပြု၍ တူမျှသောအယူသီလ ရှိသူ၏အဖြစ်သို့
 ရောက်သည်ဖြစ်၍ ဟုပေးသင့်သည်။ ဤပုဒ်ဖွင့်ပုံကို ထောက်၍ တထာရူပါယ ဒိဋ္ဌိယာ-ကိုလည်း ထိုသို့သဘောရှိ
 သော အယူအားဖြင့် ဟု ပေးသင့်၏။

၂။ အဋ္ဌသာလိနိဋ္ဌိကား စိတ္တံ ပရိယုဋ္ဌာတိ အဘိဘဝတိတိ ပရိယုဋ္ဌာနံ-ဟု ဖွင့်၏။ သာရတ္ထ ဋီကာ၌ ကုသလဗူဝတ္တံ
 ပရိယာဒိယိတွာ ဥဋ္ဌာနံ ပရိယုဋ္ဌာနံ-ဟု ဖွင့်၏။

ပရိယုဋ္ဌိတစိတ္တော၊ ထကြွသော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဗျာပါဒ ပရိယုဋ္ဌိတော၊ ဗျာပါဒဖြင့် ထကြွသည်။ပ။ ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတော၊ ထိနမိဒ္ဓဖြင့် ထကြွသည်။ပ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစပရိယုဋ္ဌိတော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစဖြင့် ထကြွသည်။ ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌိတော၊ ဝိစိကိစ္ဆာဖြင့် ထကြွသည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဓ လောကစိန္တာယ၊ ဤ လောကကိုကြံစည်ခြင်း၌။ ပသုတော၊ လေ့ကျက်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ပ။ ပရလောကစိန္တာယ၊ တပါးလောကကို ကြံစည်ခြင်း၌။ပ။ (ဘဏ္ဍနဇာတော စသည် ငှာ-စာပိုဒ်နှင့် ဧကဝုဗ္ဗ ဗာဂုဝုဗ္ဗသ ဟူး၏)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ယေန ပရိယုဋ္ဌာနေန၊ အကြင် ထကြွခြင်းဖြင့်။ပ။ မေ၊ ငါ၏ (သန္တာန်၌။) နတ္ထိခေါ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ၏။ မာနသံ၊ စိတ်ကို။ သစ္စာနံ၊ အမှန်တရားတို့ကို။ ဗောဓာယ၊ သိခြင်းအကျိုးငှါ။ သုပ္ပဏိဟိတန္တိ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ပြီ” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ (ဉာဏံ၌စပ်။ သည် ပေးသော် အဓိဂတံ၌ စပ်)။ အရိယံ၊ အရိယာတို့၌ဖြစ်သော။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ (ကာရဏပစာရတ္ထ)။ ပုထုဇ္ဇနေဟိ၊ တို့နှင့်။ အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံသော။ ပဌာ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣဒံ ဉာဏံ၊ ဤပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံသည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဋီကာနှင့်အညီပေးသည်)။

၄၉၄။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ဤအယူကို။ (သောတာပတ္တိမဂ်စိတ်နှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုယူ)။ အာသေဝန္တော၊ အဖန်ဖန်မှီဝဲ သည်ရှိသော်။ ဘာဝေန္တော၊ ပျားများသည်ရှိသော်။ ဗဟုလိကရောန္တော၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုသည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိစိတ်၌။ သမထံ၊ စိတ်ငြိမ်းချမ်းခြင်းကို။ လဘာမိနုခေါ၊ ရပါ၏လော။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိ၌။ နိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်းကို။ လဘာမိ နုခေါတိ၊ လော”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကို။ပ။ နိဗ္ဗုတံ၊ ကို။ လဘာမိတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အရိယံ၊ သော ။ပ။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဣဒံ ဉာဏံ၊ ဤပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံသည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၉၅။ ဘိက္ခဝေတို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ ယထာ ရူပါယ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ တထာရူပါယ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ အညော၊ တပါးသော။ သမဏော ဝါ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ပြာဟ္မဏော ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်၎င်း။ အတ္ထိနုခေါတိ၊ လေသလော”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “အဟံ၊ သည်။ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (ကြွင်းရှေးနည်းမှီး၍ ပေး)။

၄၉၆။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ “ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ အယူနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယထာရူပါယ၊ သော။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တထာရူပါယ၊ သော။ ဓမ္မတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံလေသ လော”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကထာရူပါယ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ဓမ္မတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သနည်း။ ယထာရူပါယ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏။ (ပညာယတိ ကမ္မရုပ်)။ တထာ ရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ (ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်)။ ကိဉ္စာပိ အာပတ္တိတိ၊ အကယ်၍ ရောက်၏ရှင်။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ရောက်သော်လည်း။ နံ၊ ထိုအာပတ်ကို။

ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျင်။ သတ္တရိ ဝါ၊ ဘုရားထံ၌သော်၎င်း။ ဝိညုသု၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီသုဝါ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့ထံ၌သော်၎င်း။ ဒေသေတိ၊ ပြောကြား၏။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်ဟ၏။ ဥတ္တာနိကရောတိ၊ ပေါ်လွင်အောင်ပြု၏။ ဒေသေတွာ၊ ရှိ။ ဝိဝရိတွာ၊ ရှိ။ ဥတ္တာနိကတွာ၊ ရှိ။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤ (ဒေသနာဝိဝရဏ ဥတ္တာနိကရဏ အာယတိံ သံဝရာပဇ္ဇန) ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ ပင်ကိုယ်သဘောတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မန္ဒော၊ နံ့သော။ ဥတ္တာနသေယျကော၊ ပက်လက်အိပ်သော။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ ဟတ္ထေန ဝါ၊ လက်ဖြင့်သော်၎င်း။ ပါဒေန ဝါ၊ ခြေဖြင့်သော်၎င်း။ အင်္ဂါရံ၊ မီးကျိုးကို။ အက္ကမိတွာ၊ ကန်ကျောက်ထိမိသည်ရှိသော်။ (ဖုသိတွာ၊ အဋ္ဌကထာ။) ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာလျင်။ ပဋိသံဟရတိ၊ သေယျထာပိ၊ တွန့်ဆုတ် ရုပ်သိမ်းသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျင်။ ယထာရူပိ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပညာယတိ၊ သိအပ်၏။ တထာရူပိံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ (ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်)။ ကိဉ္ဇာပိ အာပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ကား ရောက်၏ရှင်။ အထခေါ၊ သော်လည်း။ ပ။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ (သော ဝေံ ပဇာနာတိ စသည် ရှေးနည်းအတိုင်းပေးလေ)။

၄၉၇။ (ပုန စပရံ။ ပ။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော ပုဂ္ဂလော သမန္နာဂတော၊ ရှေးနည်းမှီးပေး)။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ တို့၏။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကြီးကုန် ငယ်ကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ကိံ၊ ကရဏီယာနိ၊ အဘယ်ကိုပြုရမည်နည်းဟု မေး၍ ပြုအပ်သော အကြင်အမှုတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြုဖွယ်ကိစ္စတို့၌။ ဥဿက္ကံ၊ အားထုတ်သူ၏အဖြစ်သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်။ အထခေါ၊ သော်လည်း။ အဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဓိသိလသိက္ခာယ၊ ၌၎င်း။ အဓိစိတ္တသိက္ခာယ၊ ၌၎င်း။ အဓိပညာသိက္ခာယ၊ ၌၎င်း။ တိဗ္ဗာပေက္ခာ၊ ထက်မြက်သောင့်ကွက်မှုသည်။ ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤသိက္ခာသုံးရပ်၌ ထက်မြက်သော ငဲ့ကွက်မှုသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တရုဏဝစ္စာ၊ နုနယ်သော သားငယ်ရှိသော။ ဂါဝိ၊ နွားမသည်။ ထမ္ပဉ္ဇ၊ မြက်ကိုလည်း။ အာလုပ္ပတိ၊ ကိုက်ဖြတ်၏။ ဝစ္ဆကဉ္ဇ၊ နွားသားငယ်ကိုလည်း။ အပစိနာတိ သေယျထာပိ၊ စူးစမ်းသကဲ့သို့။ ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျင်။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ တို့၏။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ကိံ၊ ကရဏီယာနိ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ ၏ရှင်။ အထခေါ၊ သော်လည်း။ ပ။ တိဗ္ဗာပေက္ခာ၊ ထက်မြက်သော ရှင်မှုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ အထခေါသ၌ အဿနှင့် သံသာမိ အဖြစ်ဖြင့် စပ်နေသောကြောင့် တိဗ္ဗာပေက္ခာဟု ပါဠိတော်အတိုင်း ရှိသင့်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ တိဗ္ဗာပေက္ခာတိ ဗဟလပတ္တနောဟု ပါဠိရှိသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ချည်းရနေသဖြင့် အဿနှင့် သံသာမိမဖြစ်နိုင်သောကြောင့် မရှိသင့်။ အထခေါ သော-ဟု ရှိသော်သာ တိဗ္ဗာပေက္ခာဟု တည်၍ ဗဟလပတ္တနော ဟု ဖွင့်တန်ရာ၏။

၂။ ဋီကာ၌ ဝိမံသနတ္ထ ဝိဒဓာတ်ဖြင့် အပဝိနွတိ-ဟု ဖွင့်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အပလောကေတိ ဝိလောကေတိ-ဟု ဖွင့်ခြင်းသည် ဘာဝတ္ထသ၊ ထို့ကြောင့် အာလောကေတိတိ အတ္ထော၊ တေနာဟ အပလောကေတိတိ-ဟု ဋီကာမိန့်သည်။

သော၊ ထိုသိက္ခာသုံးရပ်၌ ထက်မြက်သောရှင်မူသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ပုဂ္ဂလဿ၊ ဧ။၊ ဓမ္မတာ၊ တည်း။ (ကြွင်းရှေးနည်းမိုးပေးလေ)။

၄၉၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပုန စပရံ၊ လည်း။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ “ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယထာရူပါယ၊ သော။ ဗလတာယ၊ အစွမ်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ တထာရူပါယ၊ သော။ ဗလတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံပါ၏လော” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကထံ၊ ရူပါယ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော။ ဗလတာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ နည်း။ တထာဂတပုဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရား သံစေတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ အဋ္ဌိ၊ ကတော၊ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြု၍။ မနသိကတာ၊ စိတ်၌ ပြု၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်။ သမန္နာဟရိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်၍။ ဩဟိတသောတော၊ ချထားအပ်သော နားရှိ သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ယံ သုဏ္ဍာတိ၊ အကြင်နားထောင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤသို့ တရားတော်ကို နာခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဧ။၊ ဗလတာ၊ အစွမ်းတည်း။ (ကြွင်း ရှေးနည်းမိုးပေးလေ)။

၄၉၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ ဒေသိယမာနေ၊ သော်။ အတ္ထဝေဒံ၊ အကျိုး၌ သိသောဉာဏ်ကို။ ယံ လဘတိ၊ အကြင်ရ၏။ ဓမ္မဝေဒံ၊ အကြောင်း၌ သိသောဉာဏ်ကို။ ယံ လဘတိ၊ ဧ။၊ ဓမ္မုပသံဟိတံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တရားနှင့် ပတ်သက်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ယံ လဘတိ၊ ဧ။၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤ (အကြောင်းအကျိုးကို သိခြင်း ပေစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့် ပတ်သက်သော ဝမ်းမြောက်မှုကို) ရခြင်းသည်။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဧ။၊ ဗလတာ၊ အစွမ်းတည်း။ (ကြွင်းရှေးနည်းမိုးပေး)။

၅၀၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ သတ္တင်္ဂသမန္နာဂတဿ၊ အင်္ဂါ ၇-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ ဧ။၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောသည်။ သောတာပတ္တိဖလသစ္စိကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြင့်။ သုသမန္နိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ ရှာမှီးအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ သတ္တင်္ဂသမန္နာဂတော၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သောတာပတ္တိဖလ သမန္နာဂတော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဣဒမဝေ၊ ၈။ပ။ အဘိနန္ဒါ-ပေးမြဲ)။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ကောသမ္ဘိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ဗြဟ္မနိမန္တနိကသုတ်

၅၀၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စယောသံ၊ ပေးမြဲ)။ ။ဘဂဝါ၊ သည်—
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ (ဣဒံ အနက်မဲ့)။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌။ (ဥပစာရတ္ထ)။ သုဘဂဝနေ၊ သုဘဂမည်သောတော၌။ သာလရာဇမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်မင်း၏ အနီး၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိဟရာမံ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗကဿ၊ ဗက မည်သော။ ဗြဟ္မုနော၊ ဗြဟ္မာ၏။ “ဣဒံ၊ ဤကာယ ဌာန နှစ်ဝလုံးသည်။ နိစ္စံ၊ မြဲ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ (သဟကာယေန ဗြဟ္မဌာနံ၊ အဋ္ဌကထာ)။ ဧဝံ၊ ခိုင်ခန့်၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သဿတံ၊ တည်တံ့၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ကေဝလံ၊ ပြည့်စုံ၏။ (အဇဏ္ဏံ သကလံ-အဋ္ဌကထာ။ သကလန္တိ ပရိပုဏ္ဏံ-ဋီကာ)။ ဣဒံ၊ သည်။ အစဝနဓမ္မံ၊ ရွှေလျှောခြင်းသဘောမရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤကာယဌာနနှစ်ဝလုံးသည်။

န ဇာယတိ၊မဖြစ်။ န ဇီယတိ၊ မအို။ န မီယတိ၊ မသေ။ န စဝတိ၊ မရွှေ့လျော့။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ။ ဣတော၊ ဤကာယဌာန နှစ်ဝထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အညံ၊ တပါးသော။ နိဿရဏံ၊ လွတ်မြောက်ရာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူသော။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေတိ။ အထခေါ၊ ဌ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗကဿ၊ သော။ ဗြဟ္မာနော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံအစည်ကို။ စေတသာ၊ ငါဘုရား၏စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့၎င်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်ထားအပ်သော။ ဗဟံ၊ ကို။ သမိဉ္ဇေယျဝါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဌ။ သုဘဂဝနေ၊ ဌ။ သာလရာဇမူလေ၊ ဌ။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍။ တသ္မိံ ဗြဟ္မာလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ ပါတုရေဟောသိံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ဗကော၊သော။ ဗြဟ္မာ၊သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိဿနာ၊ ၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ “မာရိံသာ အရှင်ဘုရား။ (အဟမိဝ ဒိဿတိတိ မာရိံသော၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သောသူ ဟု သဒ္ဓါနက်ပေး)။ ဟေံ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ မာရိံသာဘုရား။ သွာဂတံ၊ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။ မာရိံသာဘုရား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ လာရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏)။ ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်ကို။ စိရဿံခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မာရိံသာဘုရား။ ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ” ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (ဘဂဝါ တေဒဝေါစ မှ တေံ အဝေါစ-ပြန်စပ်သည်)။

ဘိက္ခဝေ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗကံ၊ သော။ ဗြဟ္မာနံ၊ကို။ “ယတြ၊ အကြင်ဗြဟ္မာသည်။ (ယောနာမ-ဟု အဋ္ဌကထာ)။ အနိစ္စံယေဝ၊ မမြဲသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အဒ္ဓုဝံယေဝ၊ မခိုင်ခံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ဓဝန္တိ၊ ခိုင်ခံ့၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အသဿတံယေဝ၊ မတည်တံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ သဿတန္တိ၊ တည်တံ့၏ ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ အကေဝလံယေဝ၊ မပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ကေဝလန္တိ၊ ပြည့်စုံ၏ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ စဝနဓမ္မံ ယေဝ၊ ရွှေ့လျော့သော သဘောရှိသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ အစဝနဓမ္မန္တိ၊ မရွှေ့လျော့တတ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကာယနှင့်တကွသော ဗြဟ္မာ့ဌာန၌။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုကာလနှင့် တကွသော ဗြဟ္မာ့ဌာနကိုလည်း။ ဣဒံ၊ ဤကာယဌာနနှစ်ဝလုံးသည်။ ပ။ န ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေဟူ၍။ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အညံ၊ (ကာယဌာနနှစ်ဝမှ)တပါးသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ သန္တဉ္စ၊ ရှိပါလျက်လည်း။ နတ္ထညံ ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝက္ခတိ နာမ၊ ဆိုဘိ၏။ ဘော၊ အံဗြဟ္မာတို့။ ဗကော၊ ဗကမည်သော။ သော ဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်။ အဝိဇ္ဇာဂတော ဝဘ၊ မသိမမြင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်စွတကား။ ဘော၊တို့။ ဗကော၊သော။ သော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာဂတော ၊ ဝတာတိ၊ ကား”ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။

၁။ နာမ၏အယှဉ် ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ် ဝတ္တမာနကာလ ဂရဟတ္ထ၊ မောဂ္ဂုလ္လာန် ၆၊၃။
 ၂။ အဝိဇ္ဇာယ ဂတော သမနာဂတော၊ အဋ္ဌကထာ။ ။ သဟယောဂေဟိ ဣဒံ ကရဏဝစနံ-ဒိကာနှင့်အညီ အဝိဇ္ဇာဂတောကို ပြန်ဆိုသည်။

၅၀၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မထင်သော။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇံ၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဗြဟ္မာကို။ အနာဝိသိတွာ၊ ပူးဝင်၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ “ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ရဟန်း။ တေ၊ ဤမဟာဗြဟ္မာကို။ မာသဒေါ၊ မမောင်းမဲလင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဒေသော ဗြဟ္မာ၊ ဤဗြဟ္မာသည်။ မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာတည်း။ အဘိဘူ၊ (လောကကို) လှမ်းမိုးသူတည်း။ အနဘိဘူတော၊ သူတပါးတို့ မလှမ်းမိုးအပ်သူတည်း။ အညဒတ္ထုဒသော၊ စင်စစ် မြင်စွမ်းသူတည်း။ ဝသဝတ္တိ၊ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေနိုင်သူတည်း။ ဣဿရော၊ (လောက၌) အစိုးရသူတည်း။ ကတ္တာ၊ သတ္တလောကကို ပြုတတ်သောသူတည်း။ နိမ္မာတာ၊ သြကာသလောကကို ဖန်ဆင်းတတ်သောသူတည်း။ သေဋ္ဌော၊ လောကထက်မြတ်သောသူတည်း။ သဇ္ဇိတာ၊ စီရင်တတ်သူတည်း။ ဝသိ၊ (မိမိစိတ်နှင့် စျာန်သမာပတ်တို့၌) နိုင်နင်းခြင်းရှိသူတည်း။ ဘူတဘဗျာနံ၊ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပိတာ၊ အဖတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကသ္မိ၊ ။ ပထဝီဂရဟကာ၊ ပထဝီဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ပထဝီ ဇိဂုစ္ဆကာ၊ ပထဝီဓာတ်ကို စက်ဆုပ်ကုန်သည်။ အာပဂရဟကာ၊ အာပေါဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဝါယဇိဂုစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ဘူတဂရဟကာ၊ နတ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ကြကုန်သည်။ ဘူတဇိဂုစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ဒေဝဂရဟကာ၊ ကြွင်းသော နတ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဒေဝဇိဂုစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ပဇာပတိဂရဟကာ၊ မာရ်နတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ပဇာပတိဇိဂုစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ဗြဟ္မဂရဟကာ၊ ဗြဟ္မာကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဗြဟ္မဇိဂုစ္ဆကာ၊ ကုန်သည်။ ။

၁။ မာ တေ မာ အာသဒေါ-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၊ အာပုဗ္ဗသဒဓာတ်၊ အဗျတ္တနိ သြဝိဘတ်၊ မာယောဂတည်း။

၂။ ဋီကာ၌ကား လောကဿ ဤသနသီလတယ ဣဿရောဟု ဖွင့်၏။ ဤသဓာတ်အဘိဘဝနတ္ထ သရပစ္စည်း တဿီလတ္ထ၊ ဤကို ဣရဿပြု၊ ဘာသဓာတ် သရပစ္စည်းဖြင့် ဘဿရော-ဟု ၅၄-၅ မောဂ္ဂလာန် ပြီးစေ သကဲ့သို့ တည်း။

၃။ သတ္တာနံ ကမ္မဿ ကာရဏဘာဝေန ကတ္တာ ထာဝရဇင်္ဂမဝိဘာဂံ သကလံ လောကံ နိမ္မာနေတိတိ နိမ္မာတာ၊ ဋီကာ ။ အဋ္ဌကထာ၌ ပထဝီ ဟိမဝန္တ။ ပ။ စန္ဒိမသုရိယာ စ ဣမိနာ နိမ္မိတာတိ ဒီပေတိ-ဟု သမုစ္စယတ္ထ စသဒ္ဓါဖြင့် ဖွင့်ဆိုရကား နိမ္မာတာဖြင့် သတ္တ သြကာသ ၂-လောကလုံးကို ဖန်ဆင်းသူဟု အဓိပ္ပါယ်ရှိသည်။

၄။ သဇ အာလိဂေ၊ သဇ္ဇ စုသခံတေဟု ဓာတ်ကျမ်းဆိုရကား သဇိတာ-ဟု ဒွေဘော်မဲ့ရှိသော် စီရင်ခြင်း အနက်မထက် သဇ္ဇိတာဟု ဒွေဘော်ရှိမှသာ သခံတတ္ထ စီရင်ခြင်းအနက် ဟောနိုင်သောကြောင့် ပါဠိန္တရကိုယူ၍ ဘာသာပြန်ဆိုလိုက်သည်။

၅။ စျာနာဒီသု အတ္တနော စိတ္တေ စ စိန္တဝသိတ္တာ ဝသိ-ဋီကာ။

၆။ ဘဗျာ၊ ဘူဓာတ် ဣပစ္စည်း အရဟတ္ထ-ဋီကာ။

၇။ ဣတ္ထ စ အာရော ပထဝီဓာတု မဟာဘူတဂုဟဏေန-ဟု ဓာတုသဒ္ဓါဖြင့် ဆိုအပ်သောကြောင့် ပထဝီဂရဟကာ အာပဂရဟကာ-စသည်ကို ပထဝီဓာတ်ကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဟုသာ ပြန်။ မြေကို ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဟု မပြန်လင့်။ ၎င်းပထဝီဂရဟကာ စသည်ဖြင့် လောကအားဖြင့် မနုဿလောကကို ကဲ့ရဲ့သည်။ ဋီကာ။

၈။ ဤဘူတသဒ္ဓါဖြင့် နတ်အားလုံးကို ဟောနိုင်သော်လည်း ဒေဝဂရဟကာ ဟု ဆိုလတ္တံ့ ဖြစ်သောကြောင့် ပါရိသေသနည်းအရ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ကိုသာယူ-ဋီကာ။

၉။ ဤ၌လည်း ဘူတဖြင့် စာတုမဟာရာဇ်နတ်ကို ယူအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ပါရိသေသနည်းအရ ဝသဝတ္တိနှင့် စာတုမဟာရာဇ်မှ ကြွင်းသောနတ်တို့ကိုယူ-ဋီကာ။

၁၀။ ဤပဇာပတိဖြင့် မာရ်နတ်နှင့်တကွ ဝသဝတ္တိနတ်အားလုံးကိုယူ။

၁၁။ ဤဗြဟ္မသဒ္ဓါဖြင့် အာဘဿရာအောက် ဗြဟ္မာတို့ကိုသာယူ။ အာဘဿရာနှင့် တကွ အာဘဿရာစသော အထက်ဗြဟ္မာတို့ကို မယူအပ်-ဋီကာ။

အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထို ရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ပါဏပစ္စေဒါ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဟိနေ၊ ယုတ်သော။ ကာယေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၌။ ယေ ပန သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုံဏားတို့သည်ကား။ လောကသ္မိံ၊ ။ ၌။ ပထဝီပသံသကာ၊ ပထဝီ ဓာတ်ကို ချီးမွမ်းကုန်သည်။ ပထဝီဘိနန္ဒိနော၊ ပထဝီဓာတ်ကို နှစ်သက်ကုန်သည်။ ပ။ ဗြဟ္မာဘိနန္ဒိနော၊ ဗြဟ္မာကို နှစ်သက်ကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ ပ။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါ (မာရ်နတ်)သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ မာရိသ၊ အချင်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ဣဿံ၊ တိုက်တွန်း၏။ ယဒေဝ၊ အကြင်စကားကိုသာလျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အာဟ၊ ပြောဆိုဘူးပြီ။ တဒေဝ၊ ထိုဆိုဘိုင်းသာလျှင်။ (ယဒေဝနှင့် တဒေဝနိယတ် အနိယတ်စွဲပုံ သတိပြု)။ တံ၊ သင်သည်။ ကရေဟိ၊ ပြုလော့။ တံ၊ သင်သည်။ ဗြဟ္မာနော၊ ။ ။ ၀စနံ၊ ကို။ မာ ဥပါတိဝတ္တိတ္ထော၊ လွန်၍မဖြစ်စေလင့်။ (မလွန်ဆန်လင့် ဟူလို)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ဗြဟ္မာနော၊ ။ ။ ၀စနံ၊ ကို။ သစေ ဥပါတိဝတ္တိဿသိ၊ အကယ်၍ လွန်၍ဖြစ်စေအံ့။ (ဝေံသမ္ပဒ မိဒံဘိက္ခု တုယံ ဘဝိဿတိနှင့်ဆက်)။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာနေသော။ သိရိံ၊ အသရေကို။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်ဖြင့်။ ပဋိပ္ပဏာမေယျ သေယျထာပိနာမ၊ ပြေးစေရာဘိသကဲ့သို့ ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ နရကပပါတေ၊ အသူတရာနက် သော ချောက်ကမ်းပါးသို့။ ပပတန္တော၊ ကျသည်ရှိသော် ။ ။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်၎င်း။ ပါဒေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့်၎င်း။ ပထဝီ၊ မြေကို။ ဝိရာဇေယျ သေယျထာပိ၊ ချွတ်ယွင်းစေရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုယံ၊ သင်၏။ ဣဒံ၊ ဤလွန်၍ ဖြစ်စေခြင်းသည်။ ဝေံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာသဘော ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပ။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ သန္နိပတိတံ၊ စုဝေးကျရောက် နေသော။ ဗြဟ္မပရိသံ၊ ဗြဟ္မာပရိသတ်ကို။ ပဿသိနန္တတိ မြင်၏လော ဟူ၍။ ဝေံသိ။ ဝဒါမိတိ၊ ဆို၏” ဟူသော။ (ဣတိတလုံးကျေ)။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဗြဟ္မပရိသံ၊ သို့။ ဥပနေသိ၊ ကပ်၍ဆောင်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပါပိမန္တံ၊ ယုတ်မာခြင်းရှိသော။ မာရံ၊ ကို။ “ပါပိမ၊ အယုတ်တမာကောင်။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရား

၁။ ပလာပေယျ- ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်နက်ပြန်ဆိုသည်။ ပဋိရူး ပရူးရှိသော နမူဓာတ်၊ ပဋိ၊ တုံပြန်ဆန့်ကျင်၍။ နမူ၊ ညွတ်။ ပုရိသဆိသို့ ညွတ်ကိုင်းလာနေသော အသရေကို နောက်သို့ တုံပြန်ကိုင်းညွတ်သွားစေခြင်းကိုပင် ပလာပေယျ၊ ပြေးစေသည်ဟု အဋ္ဌကထာ ဘာဝတ္ထုနှင့်ဆိုသည်။

၂။ နရကပပါတေ၊ ၌ ပပါတေသည် ပပုဗ္ဗ ပတဓာတ် မဟုတ်။ ပတဓာတ် ပကို ပပ ဟု ဒွေဘော်ပြီ။ အဗ္ဘာသမ္ပည့်၍ ပပါတ ပြီးသည်။ ယင်းသို့ ပပုဗ္ဗမဟုတ်၊ အဗ္ဘာသသာ ဖြစ်သောကြောင့် နရကပပါတေ ဟု ပဝယ် သံယုတ်မရှိသင့်။ ပပတန္တော-၌ ရှေးပလည်း အဗ္ဘာသ ပင်။ ထို့ကြောင့် ပပတန္တ-ကျပုံသည် ကြောင်ကျသကဲ့သို့ သက်သက်သာသာမဟုတ်။ ဒလိမ္မိကောကံကွေး ခွေးများကျသကဲ့သို့ မသက်မသာကျသည်ဟူလို။

၃။ ဤကား ဝေံသမ္ပဒန္တိ ဝေံ သမ္ပတ္တိကံ ဤဒိသန္တိ အတ္ထော ဟူသော မပေါဏ္ဍိကသုတ် စာပိုဒ် ၂၀၃-နှင့်အညီ ပြန်ဆိုသည်။ ဤအလို ဝေံ သမ္ပဒံ သမာသံ။ ဝေံသမ္ပဒမိဒံ သာရိပုတ္တ ဝဒါမိ ဣမ္ပိကာရကံ ဝေရူပမေဝ-ဟူသော မဟာသိဟနာဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၄၉ အဋ္ဌကထာအလို ဝေံနှင့် သမ္ပဒံဝါကျ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေံ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော။ တုယံ၊ သင်၏။ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤလွန်၍ ဖြစ်စေခြင်း ဟူသော အကြောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တွံ-ဟု ယောဇနာ။

သည်။ ဇာနာမိသိ၏။ မံ၊ ငါ(မာရ်နတ်)ကို။ န ဇာနာတိတိ၊ မသိ'ဟူ၍။ တံ၊ သင်သည်။ မာမညိတ္ထော၊ မမှတ်ထင်လင့်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တံ၊ သင်သည်။ မာရော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ယောစေ ဗြဟ္မာ၊ အကြင် (ဗက) ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ ယာ စဗြဟ္မပရိသာ၊ အကြင်ဗြဟ္မာပရိသတ်သည်၎င်း။ ယေ စ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ၊ အကြင်ပါရိသဇ္ဇာဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံတို့သည်ပင်။ တဝ၊ သင်၏။ ဟတ္ထဂတော၊ လက်သို့ရောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ပင်။ တဝ၊ ၏။ ဝသံဂတော၊ အလိုသို့ရောက်ကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တုယံ၊ သင်၏။ (ဧဝံ စပ)။ 'သောပိ၊ ထိုဘုရားသည်လည်း။ မေ ငါ (မာရ်နတ်) ၏။ ဟတ္ထဂတော၊ လက်သို့ရောက်ပြီးသူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်၏။ သောပိ၊ သည်လည်း။ မေ ၏။ ဝသံ ဂတော၊ အလိုသို့ရောက်ပြီးသူသည်။ အဿာတိ၊ ဖြစ်၏'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအယူအဆသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့သင်(မာရ်နတ်)ယူဆသော်လည်း။ ပါပိမ၊ အယုတ်တမာကောင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တဝ၊ သင်၏။ နေဝ ဟတ္ထဂတော၊ လက်သို့ ရောက်သူမဟုတ်။ တဝ၊ ၏။ နေဝ ဝသံဂတောတိ၊ အလိုသို့ ရောက်သူ မဟုတ်'ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (တဝ နေဝ ဝသံ ဂတော၊ သင် မာရ်နတ် အလိုအတိုင်း ဖြစ်သူမဟုတ်ဟူလို)။

၅၀၃။ ဘိက္ခုဝေတို့။ ဧဝံသို့။ ဝုတ္တော၊ ငါဘုရားမိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဗကော၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "မာရိသာ၊ အချင်း။ အဟံ၊ ငါ (ဗက) သည်။ နိစ္စံယေဝ၊ မြဲသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ နိစ္စန္တိ၊ မြဲ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဧဝံယေဝ၊ ခိုင်ခံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ၍။ ဧဝန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သဿတံယေဝ၊ တည်တံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ သဿတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကေဝလံယေဝ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်၍။ ကေဝလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ အစဝနဓမ္မံယေဝ၊ မရွှေ့လျောသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ၍။ အစဝနဓမ္မန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကာယနှင့်တကွသော ဌာန၌။ န ဇာယတိ၊ မဖြစ်။ ပ။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ။ တဒေဝ၊ ထိုကာယနှင့်တကွသော ဌာနကိုသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါ(ဗက)သည်။ ဣဒံ၊ ဤကာယဌာနနှစ်ပါးလုံးသည်။ န ဇာယတိ၊ မဖြစ်။ ပ။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အညံ၊ သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ အသန္တဉ္စ၊ မရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ နတ္ထညံ ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ဟန်း။ တယာ၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ယေ သမဏ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကသိ၊ ၌။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တုယံ၊ သင်၏။ ကသိဏံ၊ အလုံးစုံသော။ အာယု၊ (တဘဝအတွက် နေရမည့်) အသက်သည်။ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ တာဝတကံ၊ ထို(သင်နေရမည့်) အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်နှင့်အမျှ။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ တပေါကမ္မမေဝ၊ အကျင့်တည်းဟူသော အမှုသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။

တေခေါ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ 'အညံ၊ သော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာသည်။ သန္တဉ္စ၊ ရှိပါမူ။ အတ္ထညံ ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဇာနေယျံ၊ သိကုန်ရာ၏။ ဝါ၊ သို့မဟုတ်။ အညံ၊ သော။ ဥတ္တရိ၊ သော။ နိဿရဏံ၊ သည်။ အသန္တံ၊ မရှိမူ။

၁။ သမဏပြာဟ္မဏတို့၏ အကျင့်တည်းဟူသော အလုပ်သက်တမ်း အလုပ်ဝါရင့်မှုသည် သင်(ဂေါတမ)တဘဝအတွင်းနေရမည့် အသက်အပိုင်းအခြား အချိန်ကာလ နှစ်ပရိစ္ဆေဒနှင့်အညီအမျှ ရှိသည်။ သင်ဂေါတမ၏ တပေါကမ္မ ဟူသော လုပ်သက်သည် အလွန်ဝါနုသေးသည်။ သမဏပြာဟ္မဏတို့၏ လုပ်သက်ကား သင်နေရမည့် အသက်နှင့် ညီမျှသည်အထိ ဝါရင့်လှပြီ ဟူလို။

နတ္ထညံ ဥတ္တရိ နိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေံ သို့။ ဇာနေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင် (ဘုရား)ကို။ အဟံ၊ ငါ (ဗက)သည်။ အညံ၊ (ကာယဌာနမှ)တပါးသော။ ဥတ္တရံ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာကို။ နစေဝဒက္ခိဿသိ၊ မြင်လည်း မမြင်ရလတ္တံ့။ ကံလမဘဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဿာတဿ၊ စိတ်နှမ်းနယ်ခြင်း၏။ ယာဝဘာဂီဝေ၊ အဘို့ရှိရုံမျှ သည်သာလျှင်။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ပထဝိံ၊ ပထဝီ ဓာတ်ကို။ သစေ အဇ္ဈောသိဿသိ၊ အကယ်၍ မျှမတတ် စွဲလမ်းသည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ဩပသာယိကော၊ မှီကပ်နေသူသည်။ ဝတ္ထုသာယိကော၊ တည်ရာအရပ်၌နေသောသူသည်။ ယထာကာမကရဏိယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သူသည်။ ဗာဟိတေယျော၊ လွှမ်းမိုးအပ်သူသည်။ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ အာပံ၊ ကို။ တေဇံ၊ ကို။ ဝါယံ၊ ကို။ ဘူတေ၊ တို့ကို။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ပဇာပတိံ၊ ကို။ ဗြဟ္မံ၊ ကို။ သစေ အဇ္ဈောသိဿသိ၊ အံ့။ပ။ ဗာဟိတေယျော၊ လွှမ်းမိုးအပ်သူသည်။ ဘဝိဿ သိတိ၊ လတ္တံ့။”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဗြဟ္မော၊ အိုဗြဟ္မော။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ “ပထဝိံ၊ ကို။ သစေ အဇ္ဈောသိဿာမိ အံ့။ပ။ ဘဝိဿာမိတိ၊ လတ္တံ့။”ဟူ၍။ ဝေံ သို့။ ဇာနာမိ၊ ၏။ အပိစ၊ ထိုပြင်လည်း။ ဗြဟ္မော၊ ဟူ၍ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဂတိံစ၊ ပြီးစီးခြင်း (အကျိုး) ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ “ဗကော ဗြဟ္မော၊ သည်။ ဝေံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော တန်ခိုးရှိ၏။” ဗကော ဗြဟ္မော၊ သည်။ ဝေံ မဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော အစွမ်းရှိ၏။ ဗကော ဗြဟ္မော၊ သည်။ ဝေံမဟေ သက္ခောတိ ဤသို့ ကြီးကျယ်သော (မြတ်သော) အရှင်သခင်ဟုပြောကြားအပ်သူတည်း” ဟူသော။ ဇုတိံစ၊ အစွမ်းသတ္တိကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။

မာရိဿ၊ အချင်း။ တံ၊ သင် (ဘုရား)သည်။ ယထာကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ မေ၊ ငါဗြဟ္မော၏။ ဂတိံစ၊ ပြီးစီးခြင်း (အကျိုး)ကိုလည်း။ ဇာနာသိ၊ သိသနည်း။ ဝေံမဟိဒ္ဓိကော။ပ။ ဗြဟ္မောတိ၊ ဟူသော။ ဇုတိံစ၊ ကိုလည်း။ ဇာနာသိ၊ သိသနည်း။

“ယာဝတာ၊ အကြင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌။ စန္ဒိမသုရိယာ၊ လ၊ နေတို့သည်။ ပရိဟရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ဒိဿ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သည်။ (ဖလူပစာရတ္ထတည်း၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌ဟု လည်း ပြန်နိုင်သည်။ ယင်းသို့ပြန်သော် မုချတ္ထံ)။ ဝိရောစမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ လော ကော၊ သည်။ သဟဿဓာ၊ တထောင်ပြား၏။ ဧတ္ထ၊ ဤတထောင်သော လောကဓာတ်၌။ တေ၊ သင်ဗြဟ္မော၏။ ဝသော၊ အလိုသည်။ ဝတ္တတေ၊ ဖြစ်၏။

၁။ ဗာဟိတေယျောတိ။ပ။ ဗာဟိတွာ။ပ။ ကာတဗ္ဗော ဘဝိဿသိ၊ အဋ္ဌကထာ။ ဗာဟိတွာတိ နိစံ ကတွာ အဘိဘဝိတွာ ဝါ၊ ဋီကာ။ ဗာဟော ယထာနေ ဥပဒ္ဒဝေ ပတိဗာဟိတွာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားထုတ်၍။ ဝါ၊ ယယ်ရှား တွန်းလှန်၍-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ဗာဟဓာတ် တေယျပစ္စည်း ဣအာဂုမ်ကြံ၍ ပေးသည်။

၂။ မဟတိ ဣဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိ၊ ဝေံ မဟိဒ္ဓိ ယဿာတိ ဝေံမဟိဒ္ဓိကော-ဟုပြု၊ ဝါကျလည်း ကြံနိုင်၏။

၃။ မဟတာ အာနုဘာဝေန ဤသတိ အဘိဘဝတိတိ မဟေသော၊ မဟေသောတိ အက္ခာယတိတိ မဟေ သက္ခော၊ ဝေံ မဟေသက္ခော တထာ-ဟု ပြု။ ဋီကာမှီးသည်။

တ္ထေ၊ ဤတထောင်သောလောကဓာတ်၌။ (ရှေ့မှလိုက်စေ ဋီကာ)။ ပရောပရံ စ၊ မြတ်သောသတ္တဝါ ယုတ်သောသတ္တဝါကို၎င်း ။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ရာဂဝိရာဂနိ၊ ရာဂရှိသူ ရာဂမရှိသူကို၎င်း။ ဣတ္ထိဘာဝညထာဘာဝံ၊ ဤစကြဝဠာ တပါးသောစကြဝဠာ ကို၎င်း။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ အာဂတိံ၊ လားရာပဋိသန္ဓေကို ၎င်း။ ဂတိံ၊ သွားရာစုတို့ကို ၎င်း။ (တံ၊ သင်ဗြဟ္မာသည်။) ဇာနာသိ၊ သိ၏။

ဝေံသိ။ ဗြဟ္မေ၊ ဟွာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဂတိံ စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဝေံမဟိဒ္ဓိကော။ ပ။ ဗကော ဗြဟ္မာတိ၊ ဟူသော။ ဇုတိံ စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။

၅၀၄။ ဗြဟ္မေ၊ ဟွာ။ အညော၊ ပဌမဈာန်ဗြဟ္မာတို့မှ တပါးသော။ ကာယော၊ ဗြဟ္မာအပေါင်း သည် ။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ သင်ဗြဟ္မာသည်။ တံ၊ ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုတပါးသော ဗြဟ္မာအပေါင်းကိုလည်း။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဗြဟ္မေ၊ ဟွာ။ အာဘဿရာနာမ၊ ရာမည်သော။ ကာယော၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းသည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသေးသည်သာ။ (သုဘကိဏှောနာမကာယော၊ ကဲ့သို့ အာဘဿရောဟု ပုံလင်နှင့်ရှိလျှင် ကောင်းစွ)။ ယတော၊ အကြင်အာဘဿရာဘုံမှ။ တံ၊ သင်ဗြဟ္မာသည်။ စုတော၊ စုတေခဲ့သည်ဖြစ်၍။ ဣမ၊ ဤပဌမဈာန်သုံးဘုံ၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တဿ တေ၊ ထိုသင်၏။ အတိစိရနိဝါသေန၊ အလွန် ကြာမြင့်စွာ နေခဲ့ရသဖြင့်။ သာ သတိံ၊ ထို(အာဘဿရာဘုံဟောင်းနှင့် ပတ်သက်သော) သတိသည်။ ပမုဋ္ဌာ၊ မေ့ပျောက်ပြီ။ တေန၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအာဘဿရာဗြဟ္မာအပေါင်းကို။ တံ၊ သင်ဗြဟ္မာသည်။ န ဇာနာသိ၊ မသိ။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုအာဘဿရာဗြဟ္မာအပေါင်းကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဝေံပိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဗြဟ္မေ၊ ဟွာ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်ဗြဟ္မာနှင့်။ နေဝ သမသမော၊ မတူမတူသည်သာတည်း။ (လောကဝေါဟာရအားဖြင့် တူကို မတူ လုံးဝမတူ ဟူလို)။ အဘိညာယ၊ ထူးသောပညာဖြင့်။ နိစေယျ၊ (သင့်အောက်)ယုတ်ညံ့သည်၏အဖြစ်သည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း ။

ဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာ။ သုဘကိဏှောနာမ၊ သော။ ကာယော၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ နိစေ ယျ၊ (သင့်အောက်)ယုတ်ညံ့သူ၏အဖြစ်သည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ နည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟ မေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တယာ၊ သင်ဗြဟ္မာထက်။ ဘိယျော၊ သာလွန်၏။ ဗြဟ္မေ၊ ဟွာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပထဝိံ၊ ပထဝီဓာတ်ကို။ ပထဝီတော၊ ပထဝီအားဖြင့်။ (ဟူ၍သော်လည်း ပေး)။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ ယာဝတာ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ ပထဝီယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏။ ပထဝတော၊ ပထဝီဓာတ်၏သဘောအားဖြင့်။ အနုနုဘူတံ၊ မခံစားအပ်။ (အနုနုဘူတံကို အပုတ္တံ-ဟု ဖွင့်သည်ကား

၁။ ပရသဒ္ဓါ-အမြတ်ဟော၊ ယင်းကို န ပရော-အပရောဟု မြစ်လျှင် မမြတ်သော သတ္တဝါ (ယုတ်သော သတ္တဝါ) ရသည်။ ပရော စ အပရော စ ပရောပရံဟုဒုန်ပြု။ နပုကေတ်ပြု ပဋိသံ-ဋ္ဌ ဥာဏကထာ စာပိုဒ် ၆၈။ အံ-စတုက္က- အနုသောတသုတ်၊ စာပိုဒ် ၅-အဋ္ဌကထာ၌ ရုပ်ပြီးပါရှိ၏။

၂။ ကာယော အရ ဗြဟ္မာကို ယူသဖြင့် အဝိနာဘာဝနည်းအရ ဌာနဖြစ်သော ဘုံကိုလည်းယူ။
 ၃။ ဝေံပိ ဖြင့် တံ တံ န ဇာနာသိ ။ ပ။ တမဟံ ဇာနာမိ ပဿာမိ ၂-ဝါကျလုံးကို နိဒဿနညွှန်ပြသည်။ ၎င်းဝေံပိကို နေဝသမသမော၌ စပ်၊ အဘိညာယပုဒ်နောက်၌ ပိုဒ်သေးမရှိသင့်၊ တွာပဇ္ဇယန္တမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် သိမ္မုအဋ္ဌကထာ၌ အဘိညာယာတိ ပညာယ ဟု ဖွင့်သည်။ နိဿယဟောင်း၌လည်း ပညာတော်အားဖြင့် ဟု ပြန်ဆိုသည်။ နိစေယျ-ကို နိစတရဘာဝေါ-ဟုဖွင့်တိုင်း ပေးလိုက်သည်။ နိစဓာတ် ယျဝိဘတ်ကြံ၍ ကုတော နိစေယျ၊ အဘယ်မှာ ယုတ်ညံ့ပါအံ့နည်းဟု သော်လည်း ပြန်ဆိုလေ။

အဓိပ္ပါယ်နက်)။ တံ၊ ထိနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ ပထဝိံ၊ ကို။ နာပဟောသိံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းပြီ။ ပထဝိယာ၊ ဌှိ။ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ ပထဝိတော၊ မှ။ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ ပထဝိံ၊ ကို။ မေတိ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာ)တည်းဟူ၍။ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ ပထဝိံ၊ ကို။ နာဘိဝဒိံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဟွာ။ ဝေပိခေါ၊ လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပ။ ဘူတေ၊ စာတုမဟာရာဇ်ဘုံတို့ ကို။ ပ။ ဒေဝေ၊ (စာတုမဟာရာဇ်နတ်ဝသဝတ္တိနတ်မှ) ကြွင်းသော နတ်တို့ကို။ ပဇာပတိံ၊ မာရ်နတ် ကို။ ဗြဟ္မံ၊ ပဌမဈာန်ဘုံဗြဟ္မာကို။ ပ။ အာဘဿရေ၊ တို့ကို။ ပ။ ဝေဟပ္ပလေ၊ တို့ကို။ ပ။ အဘိဘုံ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာကို။ ပ။ ဗြဟ္မေ၊ ဟွာ။ အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ သဗ္ဗတော၊ အလုံးစုံ အားဖြင့်။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ ယာဝတာ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံ၏။ သဗ္ဗစိတ္တေန၊ အလုံးစုံအားဖြင့်။ အနုနုဘူတံ၊ မခံစားအပ်။ တံ၊ ထိနိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍ (မျက်မှောက်ပြု ၍ ဟူလို)။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ နာပဟောသိံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ သဗ္ဗသ္မိံ၊ အလုံးစုံ၌။ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ သဗ္ဗတော၊ အလုံးစုံမှ၊ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ မေတိ၊ ငါ၏ (ဥစ္စာတည်း) ဟူ၍။ နာပဟောသိံ၊ ပြီ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ နာဘိဝဒိံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ ပ။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ တယာ၊ သင်ထက်။ ဘိယျော၊ သာလွန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီ။

မာရိဿ၊ အချင်း။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံ၏။ သဗ္ဗတ္တေန၊ အလုံးစုံသဘောအားဖြင့်။ သစေ အနုနုဘူတံ၊ အကယ်၍ မခံစားအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိခံစားအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ တေ၊ သင်၏ (ယာဝတာ။ ပ။ တဒဘိညာယ-ဟူသော စကားသည်)။ ရိတ္တကမေဝ၊ အချည်းနှီးသည် သာလျှင်။ မာဟေဝ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ တေ၊ သင်၏ (သဗ္ဗခေါ။ ပ။ အဘိညာယဟူသော စကားသည်)။ တုတ္တကမေဝ၊ အချည်းနှီးသည်သာလျှင် ။ မာဟေဝ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၁။ ပထဝိံ ခေါ အဟံ ဗြဟ္မေ ပထဝိတော အဘိညာယ ပထဝိံ နာပဟောသိံ-ဟု ဝါကျတစ်ခု၊ ယာဝတာ ပထဝိယာ ပထဝိတ္တေန အနုနုဘူတံ တဒဘိညာယ ပထဝိယာ နာပဟောသိံ-ဟု တစ်ခု၊ ပထဝိံ ခေါ ပန အဘိညာယ ပထဝိတော နာပဟောသိံ-ဟု တစ်ခု။ ယာဝတာ။ ပ။ တဒဘိညာယ ပထဝိံ မေတိ နာပဟောသိံ- ဟု တစ်ကြိမ်၍ သော်လည်း သမ္ပန်၊ သို့မှ အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်မည်။ ပထဝိံ နာဘိဝဒိံ-ကိုလည်း နာပဟောသိံ ကဲ့သို့ ပထဝိယာ နာဘိဝဒိံ၊ ပထဝိတော နာဘိဝဒိံ၊ ပထဝိံ မေတိ နာဘိဝဒိံ ဟု ဝါကျချဲ့ထွင်လေ။ ပထဝိံ ပထဝိယာ ပထဝိတော-ပုဒ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ မူလပရိယာယသုတ်ရှု။

၂။ အလုံးစုံဆိုသည့်အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ကိုပါ မကျန်စေမူ၍ သဗ္ဗအရ နိဗ္ဗာန်ပါယူ၊ နိရဝသေသ သဗ္ဗဟူလို။

၃။ သဗ္ဗခေါ အဟံ ဗြဟ္မေ-မှ အဟမေဝ တယာ ဘိယျော-တိုင်အောင်သော စကားသည် ဘုရား၏စကား တည်း၊ ၎င်းဒေသကဖြစ်သော ဗုဒ္ဓ၏ စကားရပ်၌ ပါသော သဗ္ဗသဗ္ဗသ္မိံ-စသော သဗ္ဗသည် နိရဝသေသ သဗ္ဗသဗ္ဗါ ဖြစ်သည်ဟု ၎င်း သဗ္ဗအရ နိဗ္ဗာန်ပါ ပါဝင်သည်ဟု ၎င်း သုက္ကန္တ ဖြစ်သော ဗြဟ္မာက ယူဆသည်။

ယင်းသို့ ယူဆသည့်အတွက် သဗ္ဗခေါ။ ပ။ တယာဘိယျော ဟူသော ဘုရားစကားကို သစေ ခေါမာရိဿ။ ပ။ တုတ္တကမေဝ အဟောသိ ဟူသောစကားဖြင့် ဗြဟ္မာက အပြစ်စွပ်စွဲသည်။ စွပ်စွဲပုံကား ဤသို့တည်း၊ ဘုရား၏ စကား၌ ဗြဟ္မာအလို အရေးအကြီးဆုံးကား။ ပဌမ။ သဗ္ဗခေါ။ ပ။ အဘိညာယ။ ဒုတိယ။ ယာဝတာ သဗ္ဗဿ။ ပ။ တဒဘိညာယဟူသော ၂-ဝါကျတည်း။ ထိုတွင် (ပ) ဝါကျ၌ သဗ္ဗသည် နိရဝသေသဖြစ်သည်အားလျော်စွာ နိဗ္ဗာန်ပါ ပါဝင်သွားအံ့။ ယာဝတာစသော ဒု-ဝါကျဟောဘို့ မလို။ မလိုဘဲလျက် ဟောခဲ့သော် ၎င်းဒု-ဝါကျသည် ကောင်းကင်ပန်းကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ် မဲ့သော ရိတ္တက အပြစ်သာ ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝတာ-စသောဒု-ဝါကျကို လက်ခံ ထားအံ့၊ ပ-ဝါကျလာ-သဗ္ဗအရ နိဗ္ဗာန်မပါဝင်နိုင်သောကြောင့် သဗ္ဗဟူသော စကားသည် အမှားသာ ဟူသော တုတ္တက အပြစ်ဖြစ်ရာ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း သဗ္ဗဟု ဟောလျှင် သဗ္ဗဆိုသည့်အတိုင်း အားလုံး အပြည့်အစုံ အကုန်အစင် ပါဝင်သင့်သည်။ ယာဝတာ-စသော ဒု-ဝါကျ ထောက်၍ သဗ္ဗအရ နိဗ္ဗာန် မပါဝင်နိုင်ရကား

ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊သည်။ ဝိညာဏံ၊ (မဂ်ညာဏ် ဖိုလ်ညာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ်တို့ဖြင့်) အထူးသဖြင့် သိအပ်၏။ အနိဒဿနံ၊ (စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်) မြင်အပ်သော သဘောမရှိ။ အနန္တံ၊ ဥပါဒ် ဘင်အစွန်း မရှိ။ သဗ္ဗတောပဘံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း အရောင်ရှိ၏။ ၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ပထဝိယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏။ ပထဝတ္တေန၊ ပထဝီဓာတ်၏ သဘောအားဖြင့်။ အနန္တဘူတံ၊ မခံစားအပ်။ပ။ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော သက္ကာယ၏။ သဗ္ဗတ္တေန၊ အလုံးစုံသောသက္ကာယ၏ သဘောအားဖြင့်။ အနန္တဘူတံ၊ မခံစားအပ်။

မာရိသ၊အချင်း။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဟန္တု စရဟိ၊ ယခုအခါ၌။တေ၊ သင်(ဘုရား)မှ။ အန္တရဓာယာမိကုယ်ပျောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗြဟ္မာကလျောက်ထားပြီ။ ဗြဟ္မေဟ္မာ။သစေ ဝိသဟသိ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်အံ့။ တံ၊သည်။ ဟန္တု စရဟိ။ မေ၊ ငါ(ဘုရား)မှ။ အန္တရဓာယဿ၊ ကုယ်ပျောက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗကော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမမှ။ အန္တရဓာယိဿာမိ၊ ကုယ်ပျောက်အံ့။သမဏဿ ဂေါတမဿ၊မှ။ အန္တရဓာယိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကုယ်ပျောက်သော်လည်း။ မေ၊ ငါဘုရားမှ။ အန္တရဓာယိတံ၊ ကုယ်ပျောက်ခြင်းငှါ။ အဿ၊ စင်စစ်။ နေဝ သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေံသို့။ ဝုတ္တေ၊ (ဗြဟ္မာက) လျောက်ထားအပ်သော်။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ဗကံဗြဟ္မာနံကို။ ဟန္တု စရဟိ။ပ။ အန္တရဓာယာမိတိ၊ မိဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေ၊စံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ မာရိသ၊ အချင်း။ သစေ ဝိသဟသိအံ့။ ဟန္တု စရဟိ၊ ၌။တံ၊သင် (ဘုရား)သည်။မေ၊

အလုံးစုံဆိုလျက် မစုံအကုန်အစင်ဆိုထားလျက် မကုန်စင်သောကြောင့်တည်း။ ယင်းသို့ မပြည့်စုံ မကုန်စင်လျှင် သဗ္ဗခေါဟူသော ပ-ဝါကျ အဆိုသည် တုစ္ဆအပြစ်သင့်သည် ဟူလို။

ရိတ္တက အပြစ်တမျိုး၊တုစ္ဆက အပြစ်တမျိုး ၂မျိုး ရှိခဲ့လျှင် ပရိကပ္ပ ဝါကျကိုလည်း သစေ။ပ။အနန္တဘူတံ ဟူသော လက်ရှိ ဝါကျ အပြင် သစေ သဗ္ဗသဗ္ဗတော အနန္တဘူတံဟူ၍လည်း ထားသင့်သေးသည် မဟုတ်လော့-ဟု စောဒနာငြားအံ့။ ပရိကပ္ပ တဝါကျပြလိုက်ရုံမျှဖြင့် လိုအပ်သော အဓိပ္ပါယ်သိနိုင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ပရိကပ္ပ ၂-ဝါကျ မထုတ်ဟု ဖြေ။ ဤကား သစေခေါ်မာရိသ။ပ။ တုစ္ဆကမေဝ အဟောသိ ဟု ဗြဟ္မာစွပ်စွဲသည် အားလျော်စွာ ဗြဟ္မာ၏ အလိုကျ ဗြဟ္မာ့ အယူအဆအတိုင်း သဗ္ဗ ခေါ် အဟံ ဗြဟ္မေ။ပ။ တယာ ဘိယျော ဟူသော ဘုရားစကား၌ သဗ္ဗစသည်ကို အလုံးစုံကိုအလုံးစုံ၌ စသည်ဖြင့် ယောဇနာသည်၊ ဘုရားစကားဖြစ်သည် အားလျော်စွာ ဘုရားအလိုကျ ဘုရား၏ သန္ဓာယဘာသိတအားလျော်စွာ ယောဇနာသော် သဗ္ဗ သဗ္ဗသို့ စသော သဒ္ဒါတို့သည် နိရဝသေသမဟုတ်ရကား သက္ကာယကိုသာ စွဲရမည်၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားအလို ဗြဟ္မေ၊ ဟ္မာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗ၊ အားလုံးသော သက္ကာယ(ခန္ဓာငါးပါး)ကို။သဗ္ဗတော၊အလုံးစုံသော သက္ကာယ အားဖြင့်။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ စသည်ဖြင့် ယောဇနာလေ။

ရိတ္တက ဟူသည် ယုန်ချို ကောင်းကင်ပန်းကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ် ဆိတ်သုဉ်းသော စကား၊ တုစ္ဆက ဟူသည် မီးသည် နေ၊ ရေသည် ပူ၏ဟူသော ချွတ်ယွင်း မမှန်ကန်သော စကားမျိုးတည်း။ အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာဖွင့်ပုံကို သေချာစွာရှု ခက်ခဲလှ၏။

၁။ သဗ္ဗသော ပဘာ ယဿာတိ သဗ္ဗတောပဘံ-ဟူပြု။ သဗ္ဗတောဝါ ဟူသော ဒုဝိကပ် အလို အလုံးစုံသော အရပ်၌ထင်ရှားရှိ၏ ဟုပေး။ သဗ္ဗသော သဗ္ဗတ္ထ ပဘံပဘူတံ သဗ္ဗတောပဘံ ဟူပြု။အထဝါ ပဘန္တိ တိတ္ထဿ နာမံ ဟူသော တတိယဝိကပ်အလို၊ အလုံးစုံသောအရပ်မှ သက်ဝင်ရာ ဆိပ်ကမ်းရှိ၏ ဟုပေး။ သဗ္ဗတော ပဘံ အဿာတိ သဗ္ဗတောပဘံ-ဟူပြု။

ငါ(ဗြဟ္မာမှ)အန္တရဓာယဿုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တောဝတာ၊ ဤအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဗြဟ္မာစ၊ သည်၎င်း။ ဗြဟ္မပရိသာစ၊ တို့သည်၎င်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာစ၊ တို့သည်၎င်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သဒ္ဓဉ္စ၊ အသံတော်ကိုကား။ သောဿန္တိ၊ ကြားနာရကုန်လတ္တံ့။ မံစ၊ ငါဘုရားကိုကား။ န စ ဒက္ခန္တိ၊ မမြင်ရကုန်လတ္တံ့။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသင်္ခါသိံ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အန္တရဟံတော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီး၍—

“အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘဝေ၊ သံသရာဘဝ၌။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာဝေ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဘဝဉ္စ၊ သုံးဖြာသောဘဝကို၎င်း။ (ဩကာသဘဝတည်း။) ဝိဘဝေသိနံ၊ ဘဝကင်းရာကို ရှာလေ့ရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းကို၎င်း။” (သတ္တဘဝတည်း။) ဘဝေ၊ သံသရာဘဝ၌သာလျှင်။ ဒိသ္မာ၊ အဖန်တလဲလဲမြင်ရ၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဘဝံ၊ (သတ္တောကာသ) ဘုံဘဝကို။ နာဘိဝဒိံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။ နန္ဒိဉ္စ၊ ဘဝတဏှာကိုလည်း။ န ဥပါဒိယိံ၊ မစွဲလမ်းပြီ။” ဣတိ၊ ဤသို့သော။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိံ၊ ဆိုပြီ။

ဘိက္ခဝေတို့။ အထခေါ၌။ ပ။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာစ၊ တို့သည်၎င်း။ “သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အစ္စရိယံဝတ ဘော၊ ဩော်လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ။ အဗ္ဗုတံဝတ ဘော၊ ဩော်မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစွ။ သက္ခုပုတ္တော၊ သာကဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ သက္ခုကုလ၊ သာကဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ အယံ သမဏော ဂေါတမော ယထာ၊ ဤရဟန်း ဂေါတမကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ မဟာနုဘာဝေ၊ ကြီးသော အာနုဘော်(အစွမ်း)ရှိသော။ အညော၊ တပါးသော။ သမဏော ဝါ၊ ကို၎င်း။ ဗြဟ္မဏော ဝါ၊ ကို၎င်း။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ န စ ဝတ ဒိဋ္ဌော ဝါ၊ မြင်လည်း မမြင်အပ်ဘူးစွ။ န စ ဝတ သုတော ဝါ၊ ကြားလည်း မကြားအပ်ဘူးစွ။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ဘဝရာမာယ၊ ဘဝတို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ ဘဝရတယ၊ ဘဝ၌မွေ့လျော်သော။ ဘဝသမ္ပုဒိတယ၊ ဘဝ၌ ပျော်ပိုက်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၏။ သမူလံ၊ (အဝိဇ္ဇာတဏှာဟူသော)

၁။ ဤကား အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပေးသော အနက်တည်း။ ဘဝဉ္စ ဝိဘဝေသိနံ ဝိဘဝံ နိဗ္ဗုတိံ သေမာနာနံ သတ္တာနံ ဘဝံ ဘဝေသု ဥပ္ပတ္တိဉ္စ ဒိသ္မာတိ ဝေံ ဝါတ္ထေ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဟူသော ဋီကာအလို၊ ဒုတိယ ပါဒကို ဝိဘဝေသိနံ၊ ဘဝကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာလေ့ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ ဘဝဉ္စ၊ ဘဝတို့၌ ဖြစ်ခြင်းကို၎င်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍-ဟုယောဇနာ။

၂။ ပါသရာသိသုတ် စာပိုဒ် ၂၇-အာလယရာမ၌ အာလယပုဒ်ကို ကမ္မသံသင်္ခါကတ္တုသင်္ခါ ၂ မျိုးပြု၍ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ နှစ်မျိုးကောက်ပြီးလျှင် အာလယေဟိ ရမန္တိတိ-ဟု နောက်ပုဒ်နှင့် တွဲပြသကဲ့သို့ ဤဘဝရာမာယ-ပုဒ်၌လည်း ဘဝေဟိ ရမတိတိ-ဟု တွဲ၊ ပဇာ အရကောက်။ သို့သော် ဤ၌ ဘဝကို ၂ မျိုး ဝိဂ္ဂဟပြုဘွယ် မလို။ ဘဝတို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော-ဟုပေး။ အဋ္ဌကထာနည်းမှတစ်ပါး တီသု ဘဝေသု ရမတိတိ-ဟု ပြု၍ ဘဝတို့၌ မွေ့လျော်သော ဟူ၍ သော်လည်းပေး။

အမြစ်နှင့်တကွသော။ ဘဝံကို။ ဥဒဗ္ဗဟိဝတာတိ၊ ထုတ်နုတ်လေပြီတကား”ဟူ၍။ အစ္စရိယဗျူတ စိတ္တဇာတာရိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။

၅၀၅ ဘိက္ခုဝေတို့။ အထခေါ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ အညတရံ၊ အမှတ် မထင်သော။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇံကို။ အနာဝိသိတာ၊ ပူးဝင်၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ မာရိံ၊ အချင်း။ တံ၊ သင် (ဘုရား)သည်။ ဝေံ၊ သို့။ သစေ ပဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိအံ့။ တံ၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့။ သစေ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ အကယ်၍ လျော်စွာ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) သိအံ့။ သာဝကေ၊ လူသာဝကတို့ကို။ မာ ဥပနေသိ၊ တရားသို့ကပ်၍ မဆောင်လင့်။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ တို့ကို။ မာ ဥပနေသိလင့်။ သာဝကာနံ၊ လူသာဝကတို့အား။ ဓမ္မံကို။ မာ ဒေသေသိ၊ မဟောပါလင့်။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ ကို။ မာ ဒေသေသိလင့်။ သာဝကေသု၊ လူသာဝကတို့၌။ ဂေဓိံ၊ တပ်မက်ခြင်းကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ ဂေဓိံ ကို။ မာ အကာသိလင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယာ၊ သင်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့ဟူ၍။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတို့ဟူ၍။ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သာဝကေ တို့ကို။ ဥပနေသံ၊ တရားသို့ ကပ်ဆောင်ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ တို့ကို။ ဥပနေသံ၊ ကုန်ပြီ။ သာဝ ကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ ဂေဓိံ ကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ သာဝကေ၊ ထိုလူသာဝကတို့ကို။ ဥပနေတော၊ တရားသို့ဆောင်၍။ တေ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ထိုရဟန်းသာဝကတို့ကို။ ဥပနေတော၊ ၍။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေတော၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေတော၊ ၍။ သာဝကေသု၊ တို့၌။ ဂေဓိတစိတ္တာ၊ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ ဂေဓိတစိတ္တာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ပါဏုပစ္စေဒါ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ပြတ်ခြင်းကြောင့်။ ဟီနေ၊ ယုတ်သော။ ကာယေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ (ဟီနေ ကာယေ ဖြင့် အပါယ် လေးဘုံ၌ ဟု ဆိုလိုသည်။) ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တယာ၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၌။ ယေ ပန သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။ ပ။ တေ၊ တို့သည်။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ န ဥပနေသံ၊ တရားသို့ ကပ်၍ မဆောင်ကုန်။ ပ။ သာဝကေသု၊ တို့၌။ န ဂေဓိတစိတ္တာ၊ တပ်မက်သော စိတ်ရိုက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ န ဂေဓိတစိတ္တာ၊ ၍။ ပ။ ပဏီတေ၊ သော။ ကာယေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင်ကို။ အဟံ၊ ငါမာရ်နတ်သည်။

၁။ အစ္စရိယဇာတာ အဗျူတဇာတာ တုဋ္ဌိဇာတာ စ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဖွင့်သည့် အလို အစ္စရိယ အဗျူတ စိတ္တ ၃ ပုဒ်သည် ဒွန်သေချာ၏။ ပါဠိတော်၌ စိတ္တဇာတာ-ဟူ၍လျက် တုဋ္ဌိဇာတာ ဟု ဖွင့်ဆိုခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တုဋ္ဌိအဖွင့်နှင့်ညီအောင် စိတ္တဇာတာ ဟု ရှိသင့်လေသလား။ သို့မဟုတ် စိတ္တ၏ အဘိဓေယျ အနေဖြင့် တုဋ္ဌိ-ဟု ဖွင့်ဆိုလေသလား ဟု အမျိုးမျိုး စဉ်းစားဖွယ် ဖြစ်၏။ စိတ္တဇာတာ-ဟု ရှိလျှင် ကောင်းစွာအထက်၌ အံ့ချီးထိုက်-ဟု ကမ္မရုပ်ကြံ၍ အစ္စရိယပုဒ်ကို ပြန်ဆိုခဲ့သော်လည်း ဤ၌ကား ဇာတနှင့် အစ္စရိယ ဗဟုဗ္ဗိဟိ အရာဖြစ်၍ ၎င်း သမာသ်နှင့် လျော်အောင် အံ့ချီးခြင်းဟု ဘာဝရုပ်ကြံဆကာ ပြန်ဆိုသည်။ ဤဋီကာ စုဋ္ဌတဏှာ သင်္ခယသုတ်၌ကား အစ္စရိယဗျူတန္တိပဒဒ္ဓယေန ဝိမှယနာကာရောဝ ဝုတ္တော၊ တသ္မာ သဉ္ဇာတံ အစ္စရိယဗျူတံ ဝိမှယနာကာရော ဧတေ သန္တိ သဉ္ဇာတအစ္စရိယဗျူတာ၊ တထာ ပဝတ္တစိတ္တုပ္ပါဒါ၊ အစ္စရိယဗျူတဟေတုကာ သဉ္ဇာတာ တုဋ္ဌိ ဧတေသန္တိ သဉ္ဇာတတုဋ္ဌိနော-ဟု ဖွင့်၏။ အဋ္ဌကထာလည်း ထို၌တမျိုးဖွင့်၏။

၂။ ဒဗ္ဗဝါစကနာမ်ကို ပဋိသေမမြစ်လျှင် န-ကို အပြာဟူဏောကဲ့သို့ အ-သော်၎င်း အနသောကဲ့သို့ အန်သော် ၎င်း ကာရိယ ပြောင်းလဲရသည်။ သို့သော် ဤ၌ အဂေဓိတစိတ္တာ-ဟု မပြောင်းလဲဘဲ န ဂေဓိတစိတ္တာ ဟု ပဋိသေမ န-တိုက်ရိုက်ရှိသည်ကား ရှားပါးဆန်းကြယ်စွာ။

“မာရိသ၊ အချင်း။ ဣဿံ၊ တိုက်တုန်းပါ၏။ တံ၊ သင်(ဘုရား)သည်။ အပေါ့သုက္ကော၊ ကြောင့် ကြခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ အနု၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရဿ၊ နေလော့။ မာရိသ၊ အချင်း။ အနက္ခာတံ၊ (သုတပါးတို့အား)မဟောကြားခြင်းသည်။ ကသလံ၊ ကောင်း၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ မာ သြဝဒါဟိတံ၊ မဆုံးမလင့်ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒါမိတံ၊ ပြောကြား၏” ဟူသော။ (ဣတိ တလုံးကြေသည်)။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို။ “ပါပိမ၊ အယုတ်ကောင်။ တံ၊ သင့်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဇာနာမိသိ၏။ ပ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တံ၊ သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဟိတာနုကမ္မိ၊ အစီးအပွားကို လိုလားသည်ဖြစ်၍ ။ ဝေံ၊ သို့။ န ဝဒေသိ၊ ဆိုသည်မဟုတ်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ပ။ အဟိတာနုကမ္မိ၊ အစီးအပွားမဲ့ကို လိုလား သည်ဖြစ်၍။ ပ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တယံ၊ သင်၏ (သန္တာန်၌) ‘ယေသံ၊ အကြင်သာဝကတို့အား။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေဿတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့ ။ တေ၊ ထိုသာဝကတို့သည်။ မေ၊ ငါမာရ်နတ်၏။ ဝိသယံ၊ နယ်ပယ်ကို။ ဥပါတိဝတ္တိဿန္တိတိ၊ လွန်၍ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့’ ဟူသော။ ဝေံ၊ ဤသို့ အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ။ ပါပိမ၊ အယုတ်တမာကောင်။ တေ၊ ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်။ အသမ္မာသမ္မုဒ္ဒေါ၊ ဘုရားမဟုတ်ကုန်သည်သာ။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဒေါ၊ ဘုရားတို့သည်။ အမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိံ၊ သုဝန်ခံကုန်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အဟံ၊ ခေါ်ပန၊ ငါသည်ကား။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဒေါ၊ ဘုရားသည်သာ။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဒေါ၊ သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံ၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတော၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တောပိ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာတည်း။ ပ။ အဒေသေန္တောပိ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း။ ပ။ တာဒိသော၊ တည်း။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတော၊ သည်။ သာဝကော၊ တပည့်သာဝကတို့ကို။ ဥပနေန္တောပိ၊ သော်လည်း။ တာဒိသော၊ တည်း။ ပ။ အနုပနေန္တောပိ၊ တရားသို့ကပ်၍ မဆောင်သော်လည်း။ တာဒိသော၊ တည်း။ ၂။

တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တထာဂတဿ၊ သည်။ (ပဟိနာဋ္ဌိစပ်) ဝါ၊ ။ ။ (ဥစ္ဆန္တုမူလာ-စသည်၌စပ်) ယေ အာသဝါ၊ တို့သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ကိလေသာတို့ကိုရခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်၏။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်အကျိုးငှါ ဖြစ်ကုန်၏။ (တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိကုန်၏

၁။ ဟိတန္တိ ဝုဒ္ဓိ၊ အနုကမ္မတိတိ အနုကမ္မိ၊ ဣစ္ဆတိတိ အတ္ထော-ဟူသော သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာ လောဟိစ္စသုတ် အပွင့်နှင့်အညီပြန်ဆိုသည်။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္မိတိ သဗ္ဗေ ပါဏဘူတေ ဟိတေန အနုကမ္မကော တာယ ဒယာပန္နတာယ သဗ္ဗေသံပါဏဘူတာနံ ဟိတစိတ္တကောတိ အတ္ထော-ဟူသော ဗြဟ္မဇာလသုတ် စူဠသီလအပွင့်အလို အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍-ဟုပေး။
 ၂။ တဿ ဣဝ ဒဿနံ အဿာတိ-ဟူသော ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီပေးသည်။ သော ဣဝ ဒိဿတိတိ-ဟု ပြုမှု ထိုဘုရား ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော ဘုရားသာလျှင်တည်းဟုပေး။ အဒေသက ဖြစ်သော တထာဂတကိုလည်း ဒေသကဖြစ်သော တထာဂတနည်းတူ ရှုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သာတည်း။ ဒေသကဖြစ်သော တထာဂတကိုလည်း အဒေသကဖြစ်သော တထာဂတ အလားတူရှုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သာတည်း ဟူလိုသည်။

ဟုသော်လည်း ပေးနိုင်သည်။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့ကို။ (ပဟိနာ-၌ စပ်)။ ဝါ၊ တို့သည်။ (ဥစ္ဆိန္ဒမုလာ-စသည်၌စပ်)။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္ဒမုလာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရင်း ရှိကုန်၏။ တာလာဝတ္ထုကဘာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိံ၊ ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ မတ္တကစ္ဆိန္ဒော၊ ဦးခေါင်းပြတ်ပြီးသော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိရုဠိယာ၊ စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောသေယျထာပိ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တထာဂတဿ၊ သည်။ ဝါ၊ ။ ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ ကုန်၏။ တဿဟေတုတိ၊ ထို အကြောင်းကြောင့်တည်း” ဟူသော။ (ကိဿဟေတု ဟူသော အမေးအားလျော်စွာ တဿဟေတု ဟူ၍ ပြန်ဖြေသည်)။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဣတိဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဣဒံ၊ ဤသုတ်သည်။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏။ အနာလပနတယ စ၊ မဖြေဆိုနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဗြဟ္မာ၊ နော၊ ဗကဗြဟ္မာ၏။ အဘိနိမန္တန တာယ စ၊ ကာယ၊ ပဉ္စာန နှစ်ဝဖြင့် သိစေခြင်းကြောင့်၎င်း။ (နိမန္တနဝစနေန၊ အဋ္ဌကထာ။ ၎င်းကို ဝိညာပနဝစနေန-ဟု ဋီကာဖွင့်၏)။ (ဟောတိ၊ ။) တဿ၊ ထို(ဗြဟ္မာနိမန္တန)ကြောင့်။ ဣမဿ ဝေယျာကရဏဿ၊ ဤဝေယျာကရိုဏ်း၏။ ဗြဟ္မာနိမန္တနိကံတေဝ၊ ဗြဟ္မာနိမန္တနိကဟူ၍ သာလျှင်။ အဓိဝစနံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ။

နဝမံ သော။ ဗြဟ္မာနိမန္တနိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-မာရတဇ္ဇနိယသုတ်

၅၀၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော-ပေးမြဲ)။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရ်မြို့၌။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ ဘေသကဋ္ဌာဝနေ၊ ဘေသကဋ္ဌာတော၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အဗ္ဗောကာသော၌။ စင်္ဂမတိ၊ စင်္ကြံ သွား၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာ နဿ၊ လွှာန်၏။ ကုစ္ဆိဂတော၊ ဝမ်းသို့ရောက်သည်။ ကောဋ္ဌံ၊ အစာဟောင်းအိမ်အတွင်းသို့။ အနုပဝိဋ္ဌော၊ အလျော်ဝင်ရောက်သည်။ (ပူးဝင်သည် ဟူလို)။ ။ ဟောတိ၊ ။

အထခေါ၊ ။ အာယသ္မတော၊ သော။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ။ “ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း။ မေငါ၏။ ကုစ္ဆိ၊ ဝမ်းသည်။ ဂရုဂရောဝိယ၊ အလွန်လေးယောင်တကား။ မာသာစိတံ မညေတိ၊ ပဲထမင်းဖြင့် ပြည့်ယောင် တကား” ဟူ သော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ စင်္ဂမာ၊ စင်္ကြံ မှ။ သြရောဟိတော၊ သက်ဆင်း၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတော၊ ဝင်၍။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ ထိုင်နေပြီး၍။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊

၁။ အာသယော ဝစုတ္တဋ္ဌာနတယ ကောဋ္ဌံ၊ တဿ အပ္ပန္နရံ ဟေတ္ထ ကောဋ္ဌံ-နှင့်အညီ ပေးသည်။ စပါးထား သို့ရာအဆောက်အဦကို ကျီ-ဟု ခေါ်ဆိုဘိသကဲ့သို့ ကျင်ကြီးသို့လှောင်ရာ အူကိုလည်း ကောဋ္ဌ-ဟု သုံးသည်။

သည်။ပစ္စတ္တံ၊မိမိ၏။ ယောနိသော၊သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။မနုသာကာသိ ၊နုလုံးသွင်းပြီ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ ကုစ္ဆိဂတံ၊ ဝမ်းသို့ရောက်နေသော။ ကောဠံ၊ အစာဟောင်း အိမ်အတွင်းသို့။ အနုပဝိဋ္ဌံ၊ အလျော်ဝင်နေသော။ မာရံ၊ကို။ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ဒိသ္မာနု၊၍။ ပါပိမန္တံ၊သော။ “မာရံ၊ကို။ပါပိမ၊ အယုတ်တမာကောင်။နိက္ခမ၊ ထွက်လော့။ပ။ စာထာဂတံ၊ ဘုရားကို။ မာ ဝိဟေသေသိ၊ မညှဉ်းဆဲလင့်။ တထာဂတ သာဝကံ၊ ဘုရား၏ တပည့်သာဝကကို ။ မာ ဝိဟေသေသိ၊ လင့် ။ တေ၊ သင်၏ ။ ဒိသရတ္တံ၊ ပတ်လုံး ။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့ငှါ ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ ။ မာ အဟောသီတိ၊ မဖြစ်လင့် ” ဟူ သော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ ။ အထခေါ၊ ခွဲ ။ ပါပိမတော၊ သော။ မာရဿ၊ ။ “အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။အဇနမေဝ၊ မသိပဲလျက်သာလျှင်။ အပဿံ ဝေ၊ မမြင်ပဲလျက်သာလျှင်။မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ နိက္ခမ ပါပိမ။ပ။ဒုက္ခာယာတိ၊ဒုက္ခာယဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ အာဟာပြီ။ ယောပိ သော၊ အကြင်သူသည်လည်း။အဿ၊ထိုတပည့်သာဝက၏။သတ္တာ၊ဆရာတည်း။ သောပိ၊ ထိုဆရာသည်လည်း။ မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ နေဝ ဇာနေယျ၊ မသိရာ။ အယံ သာဝကော၊ ဤတပည့်သာဝကသည်။ မံ၊ ငါမာရ်နတ်ကို။ ကုတော ဇာနိဿတီတိ၊ အဘယ်မှာ သိအံ့နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ၊ရှေ့နည်း အတိုင်း ပေး)။

အထခေါ၊ ခွဲ။ ပါပိမတော။ သော။ မာရဿ၊၏။ “အယံ သမဏော၊သည်။ဇာနမေဝ၊ သိသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ပဿံဝေ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ နိက္ခမ ပါပိမ။ပ။ ဒုက္ခာယာတိ၊ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ အာဟာတိ၊ ပြီ” ဟူသော။ (ဣတိ တလုံးကြေ)။တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊ခွဲ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊၏။ မုခတော၊ ခံတွင်း မှ။ ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ထွက်၍ ။ ပစ္စဂ္ဂဋ္ဌေ၊ တံခါးရွက်၏ပြင်ဖက်၌။ အဋ္ဌာသိ၊တည်ပြီ ။

၅၀၇။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ပစ္စဂ္ဂဋ္ဌေ၊ တခါးရွက်အပြင်ဖက်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို။ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနု၊၍။ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို။ ပါပိမ၊ကောင်။တ္ထောပိ၊ဤတခါးရွက်၏အပြင်ဖက်၌လည်း။ (ဌိတံ၊သော။)တံ၊သင့်ကို။အဟံ၊ ငါ(မောဂ္ဂလ္လာနံ)သည်။ ပဿာမိ၊ ။ မံ၊ငါမာရ်နတ်ကို။ န ပဿာမိတိ၊ မမြင်ဟူ၍။တံ၊သင်မာရ် နတ်သည်။ မာ မညိတ္ထော၊ မမှတ်လင့်။ ပါပိမ၊ကောင်။ ဇေသေ တံ၊ ထိုသင်သည်။ ပစ္စဂ္ဂဋ္ဌေ၊ ခွဲ။ ဌိတော၊ တည်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။အဟံ၊ငါ(မောဂ္ဂလ္လာနံ)သည်။ ဒုသိနာမ၊ ဒုသိမည်သော။ မာရော၊ သည်။ အဟောသိ ၊ပြီ။ တဿ မေ၊ ထို(ဒုသိမည်သော) ငါမာရ်နတ်၏။ဘဂိနိ၊ နှစ်မသည်။ ကာဠိ နာမ၊ ကာဠိအမည်ရှိ၏။တံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ တဿ၊ ထိုနှစ်မကာဠိ၏။ပုတ္တော၊သားတည်း။သော တံ၊ ထို(နှစ်မကာဠိ၏သား ဖြစ်သော)သင်သည်။ မေ (ဒုသိမာရ်နတ်ဖြစ်သော)ငါမောဂ္ဂလ္လာနံ၏။ ဘာဂိနေယျော၊ တူသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ခွဲ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊

၁။ ဥရသိ မနသိ ဝိဘတ္တုန္တ ပဋိဂ္ဂဟက-ဟူသော (တတုဗောဓနိ)အလို မဇ္ဈသဒ္ဓါကဲ့သို့ ဤ၌ မနသိသဒ္ဓါ သည် ဟဒယဝါစိ အသင်္ချဖြစ်သောကြောင့်၎င်း အသင်္ချမနသိနှင့် အကာသိတို့၍ ယောဇနာသော် မနသာကာသိ ဆုံးဖြတ်ပြီဟုပေး။ မောဂ္ဂလ္လာနံ ၃-ကဏ္ဍ၊ ၁၆ သုတ် နိဿယ။
 ၂။ အဂ္ဂလံ ဝုစ္စတိ ကဝါဠံ(ဤအဋ္ဌကထာ။)အဂ္ဂလာနိတိ နဂရကဝါဠာနိ (ဝိဓုဇာတ်။) ယာဝဒ္ဓါရကောသာ၊ အဂ္ဂလဋ္ဌပနာယ၊ (ဝိနည်းပါဠိ)တို့၌ အဂ္ဂလသဒ္ဓါ တံခါးရွက် ဟော။

ကကုသန်မည်သော။ ဘဂဝါသည်။ လောကေ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကကုသန္ဓဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၏။ ဝိဓုရသဉ္စိဝံနာမ၊ ဝိဓုရ၊ သဉ္စိဝမည်သော။ သာဝကယုဂံ၊ တပည့်သာဝကအစုံသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂံ၊ ကောင်းသော အစုံသည်။ အဟောသံ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အရဟတော၊ သော။ ပ။ ယာဝတာ၊ အကြင်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ သာဝကော၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသု၊ ထိုတပည့်သာဝကတို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ ယဒိဒံ၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ အကြင်တရားဟောခြင်း၌ ။ အာယသ္မတာ ဝိဓုရေန၊ နှင့်။ သမသမော၊ ၊ ထပ်တူထပ်မျှသည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဝေံသ္မိံ၊ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ အာယသ္မတော ဝိဓုရဿ၊ ။ ဝိဓုရောတေဝ သမညာ၊ ဝိဓုရ ဟူသော အမည်သည်သာလျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

ပါပိမ၊ ကောင်။ အာယသ္မာ သဉ္စိဝေါ၊ သည်။ အရညဂတောပိ၊ ၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောပိ၊ ၎င်း။ သုညာဂါရဂတောပိ၊ ၎င်း။ အပ္ပကသိရေနော၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသဖြင့် သာလျှင်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာနိရောဓသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဘူတပဗ္ဗိ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အာယသ္မာ သဉ္စိဝေါ၊ သည်။ အညတရသ္မိံ ၊ အမှတ်မထင်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ပ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်။ ပသုပါလကာ၊ ဆိတ်ကျောင်းသား သိုးကျောင်းသားတို့သည်။ ကဿကာ၊ လယ်သွားတို့သည်။ ပထာဝိနော၊ ခရီးသွား တို့သည်။ အညတရသ္မိံ ၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ ကို။ သမာပန္နံ၊ ဝင်စားလျက်။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော။ အာယသ္မန္တံ သဉ္စိဝံ၊ ကို။ အဒ္ဓသံသု ခေါ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာနာ၊ ရှိ။ တေသံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားစသည်တို့၏။ “ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတာ စူ။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ၊ စူ။ အယံ သမဏော၊ သည်။ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ ကာလကံတော၊ သေပြီ။ ဟန္တာ၊ ယခု။ နံ၊ ထိုအလောင်းကို။ ဒဟာမာတိ၊ မီးသဂြိုဟ်ကြကုန်အံ့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသံ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ဂေါပါလကာ၊ ထိုနွားကျောင်းသားတို့သည်။ ပ။ တေ ပထာဝိနော၊ တို့သည်။ တိဏဉ္စ၊ မြက်ကို၎င်း။ ကဋ္ဌဉ္စ၊ ထင်းကို၎င်း။ ဂေါမယဉ္စ၊ နွားချေးကို၎င်း။ သံကခိုဘူ၊ စုရုံး၍။ အာယသ္မတော သဉ္စိဝဿ၊ ။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဥပစိနိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စိ၍။ အဂ္ဂံ ၊ မီးကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ (အဂ္ဂိံ ဒတာ၊ မီးရှိ ၍။) ပက္ကမိံ သ၊ ဖဲကုန်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သဉ္စိဝေါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုည၌၏။ အစုယေန၊ ကျော်လွန်သဖြင့်။ တာယ သမာပတ္တိယာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတာ၊ ထ၍။ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ ပပေါဋေတာ၊ ခါ၍။ ပ။ ပါဝိသံ၊ ဝင်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ပ။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တံ၊ လှည့်လည်သော။ အာယသ္မန္တံ သဉ္စိဝံ၊ ကို။ အဒ္ဓသံသု ခေါ၊ ကုန်ပြီ။ ဒိသ္မာနာ၊ ရှိ။ နေသံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားစသည်တို့၏။ “ဘော၊ တို့။ ပ။ သွာယံ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပဋိသဉ္စိဝိတောတိ၊ ပြန်အသက်ရှည်သူတည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊

၁။ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌ ၎င်း၊ မူလပဏ္ဏာသပါသရာသိသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ ၎င်း။ ယဒိဒံ နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်ကြောင်းသာ လာ၏။ နိပါတမတ္တဟုကား မလာ။ သို့သော် လွယ်ကူစေရန် နိပါတမတ္တကြံ၍ ဤ၌ ယောဇနာသည်။ ယဒိဒန္တိ ငစိုကာရဏ နိဒဿနတ္ထေ နိပါတော၊ တေန ယံ ဣဒံ အညမညဿ ဟိတဝစနံ။ ပ။ တေန အညမညဝစနေန-ဟူသော ၎င်းပါရာဇိကဏ် အဖွင့်ကို မိုးသော်- “တေသံ၊ ထိုသာဝကတို့၏။ ယဒိဒံ ယာ ဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင်တရားဟောခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ။ တာယ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ထိုတရားဟောခြင်း၌” ဟူ၍ နိယတ်-အနိယတ် အစုံလိုက် ယောဇနာရာ၏။

သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ ဝေံသို့။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အာယသ္မတော သဉ္စိဝဿ၊ ၎င်း။ သဉ္စိဝေါ တေဝ သမညာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

၅၀၈။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌ။ ဒုသိဿ၊ သော။ မာရဿ၊ ၎င်း။ “အဟံသည်။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလဂ္ဂိကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာနံ၊ ကောင်းသောသဘောဂ္ဂိကုန်သော။ ဣမေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အာဂတိံ ဝါ၊ လာရာပဋိသန္ဓေကို၎င်း။ ဂတိံ ဝါ၊ သွားရာစုတိကို၎င်း။ နေဝ ဇာနာမိ၊ မသိ။ အဟံ သည်။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ တို့ကို။ ‘တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ထေ၊ လာကြကုန်။ သီလဝန္တ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အက္ခောသထ၊ ဆဲရေးကြကုန်။ ပရိဘာသထ၊ ရေရွတ်ကြကုန်။ ရောသေထ၊ ချုတ်ချယ်ကြကုန်။ ဝိဟေသေထ၊ ညှဉ်းဆဲကြကုန်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဒုသိ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ လဘေထ၊ ရရာ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ တုမေဟိ၊ တို့သည်။ အက္ခောသိယမာနာနံ၊ ဆဲရေးအပ်ကုန်သော။ ပရိဘာသိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ရောသိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ဝိဟေသိယမာနာနံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ အညထတ္တံ၊ ကြည်လင်သည်မှတစ်ပါးမကြည်လင်သော အခြင်းအရာ၏အဖြစ်သည်။ (သဒ္ဒတ္ထ)။ ဖောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်အံ့လည်း မသိ’ ဟု နှလုံးသွင်း၍ ။ ယံနုန အန္ဓာဝိသေယျန္တိ၊ ပူးဝင်ရပါမူကား ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ တေံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌ။ ဒုသိ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တေ ပြာဟ္မဏဂဟပတိ ကော၊ တို့ကို။ ‘တုမေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ ပ။ အပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်း မသိဟု နှလုံးသွင်း၍ ။ အန္ဓာဝိသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ဌ။ ဒုသိနာ၊ သော။ မာရေန၊ သည်။ အန္ဓာဝိသိဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်သော။ တေ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ တို့သည်။ သီလဝန္တေ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်းတို့တည်း။ သမဏကာ၊ ရဟန်းယုတ်တို့တည်း။ ဣတ္တာ၊ ဆင်ထိန်းနှင့်တူကုန်၏။ ကဏ္ဍာ၊ မည်းညစ်ကုန်၏။ ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ၊ ပြဟွာ၏ခြေဖမ်းမှ ပွားကုန်၏။ အသ္မာ၊ ငါတိသည်။ ။ ဈာယိနော ဈာန်ဝင်စားကုန်၏။ အသ္မာ၊ ငါတို့သည်။ ဈာယိနောတိ၊ ဈာန်ဝင်စားကုန်၏ ဟု။ ပတ္တက္ခန္ဓာ၊ ချအပ်သော ပခုံးဂ္ဂိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အစောမုခါ၊ အောက်သို့ ချအပ်သော မျက်နှာဂ္ဂိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဓုရကဇာတာ၊ ဖြစ်သောလေးထိုင်းခြင်း ဂ္ဂိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ။ ဈာယန္တိ၊ ကြံစည်ကြကုန်၏။ ပဇ္ဇာယန္တိ၊ ကြံမိုင်းကုန်၏။ နိဇ္ဈာယန္တိ၊ စူးစူးစိုက်စိုက် တွေးတော ကြံစည်ကြကုန်၏။ အပဇ္ဇာယန္တိ၊ စိတ်လွင့်ကြကုန်၏။ ။ ဥလူကော၊ ဒီးဒုတ်သည်။ ရုက္ခသာခါယံ၊ သစ်ကိုင်း၌။ မူသိကံ၊ ကြွက်ကို။ မဂ္ဂယမာနော၊ ရှာမှီးလျက်။ ဈာယတိ၊ ပဇ္ဇာယတိ၊ နိဇ္ဈာယတိ၊ အပဇ္ဇာယတိ သေယျာထာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ အပဇ္ဇာယန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဤအသ္မာပုဒ်ကား အမှ-ယော-ဝိဘတ်၊ အသ္မာပြီး၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ကာရိယတူ မယံ-ပုဒ်ဖြင့် ဈာယိနော မယံ-ဟု ဖွင့်၏။ မောက္ခလ္လာန် ၂၀၉ မယမသ္မာမှထွက်သုတ်၊ မယံ၊ အသ္မာ၊ အမေပြုဂ်ထုတ်၏။
၂။ မဓုရက ဇာတောတိ သဉ္စာတကရုဘာဝေါ၊ အံ-ဋ္ဌ-၃-၂၀ မဓုရကဇာတောတိ အာလသိယဇာတာ၊ ဤအဋ္ဌ-ကထာ။ ကသိဝါဏိဇာဒိကမ္မဿ အကရဏေန သဉ္စာတာလသိယာ-ဟူသော ဤဒီကာတို့အလို ဖြစ်သော ပျင်းရိခြင်း ဂ္ဂိကုန်သည် ဖြစ်၍ဟုပေး။
၃။ ပဇ္ဇာယန္တိတိအာဒိနိ ဥပသက္ခဝသေန ဝစိတာနိ ဟူသော အဋ္ဌကထာအရ။ ပ-နိ-အပ-ဟူသော ဥပသာရတိ နှင့် ဆီလျော်နိုင်သမျှ ဆီလျော်အောင် ကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။

ကောတ္ထု၊ မြေခွေးသည်။ နဒီတီရေ၊ မြစ်ကမ်းပါး၌။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ မဂ္ဂယမာနော၊ ရှာမှီးလျက်။
ဈာယတံ။ပ။ အပဇ္ဈာယတံ သေယျထာပိနာမ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ အပဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။

ဗိဋ္ဌာရော၊ ကြောင်သည်။ သန္ဓိသမလသင်္ဂဋီရေ၊ အိမ်နံရံ မစင်ထုတ်ရာ မြောင်းပုပ် အမှုိုက်ပုံ၌။
မူသိကံ၊ ကြွက်ကို။ မဂ္ဂယမာနော၊ လျက်။ ဈာယတံ။ပ။ အပဇ္ဈာယတံ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊
သာလျှင်။ပ။ အပဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝဟတ္ထိန္ဒော၊ ပေါက်သောပခုံးရှိသော။ ဂဒြဘော၊ မြည်းသည်။ သန္ဓိသမလသင်္ဂဋီရေ၌။
ဈာယတံ။ပ။ အပဇ္ဈာယတံ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ အပဇ္ဈာယန္တိတိ၊ ကုန်၏”
ဟူ၍။ အက္ခောသန္တိ၊ ဆဲရေးကြကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ၊ ရေရွတ်ကြကုန်၏။ ရောသေန္တိ၊ ချုတ်ချယ်ကြ
ကုန်၏။ ဝိဟေသေန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကြကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တေန သမယေန၊ ၌။ ယေ မနုဿာ၊
အကြင်လူတို့သည်။ ကာလကံရောန္တိ၊ သေကုန်၏။ (တေ၊ ထိုလူတို့သည်) ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။
ကာယဿ၊ ၏။ပ။ ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၀၉။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊
သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ဧထ၊ ကုန်။ သီလဝန္တေ၊
ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ အက္ခောသထ၊ ဆဲရေးကြကုန်။ပ။
ဝိဟေသေထ၊ ညှဉ်းဆဲကြကုန်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ပ။ လဘေထ၊ ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ တုမေဟိ၊
တို့သည်။ပ။ အပေဝနာမ သိယာ၊ ဖြစ်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဒုသိနာ၊
သော။ မာရေန၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့ကို။ အန္ဓာဝိဋ္ဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဧထ၊ ကုန်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊
စိတ်ဖြင့်။ပ။ ဝိဟရထာတိ၊ နေကြကုန်လော့” ဟု။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ။ (မဟာဝေဒလ္လ
သုတ် ၄၅၉-၌၎င်း၊ စူဠအဿပူရသုတ် ၄၃၇-၌၎င်း၊ အနက်ပေးခဲ့ပြီ၊ ၎င်းတို့ကို မှီးလေ)။

ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊
သော။ ကကုသန္ဓေန၊ သော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဩဝဒိယမာနာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိ
သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုသာသိယမာနာ၊ တဖန် ဆုံးမအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အရညဂတာပိ၊
၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတာပိ၊ ၎င်း။ သုညာဂါရဂတာပိ၊ ၎င်း။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊
စိတ်ဖြင့်။ပ။ ဝိဟရိံ သု၊ နေကြကုန်ပြီ။

၅၁၀။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊ ၌။ ဒုသိဿ၊ သော။ မာရဿ၊ ၏။ “အဟံ၊ ငါမာရ်နတ်သည်။
ဧဝံ၊ သို့။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း။ သီလဝန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာနံ၊ ကုန်သော။
ဣမေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အာဂတိံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ ဂတိံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ နေဝ ဇာနာမိ၊ မသိ။ အဟံ၊
ငါသည်။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ ‘တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဧထ၊ လာကြကုန်။ သီလဝန္တေ၊
ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သက္ကရေထ၊ ကုန်လော့။ ဂရုံကရေထ၊
ကုန်လော့။ မာနေထ၊ ကုန်လော့။ ပူဇေထ၊ ကုန်လော့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဒုသိ၊ သော။
မာရော၊ သည်။ ဩတာရံ၊ ကို။ လဘေထ၊ ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ တုမေဟိ၊ သင်တို့သည်။
သက္ကရိယမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ပူဇိယမာနံ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ စိတ္တဿ၊ ၏။

အညထတ္တံ၊ မကြည်လင်သည်မှ တပါး ကြည်လင်သော အခြင်းအရာ၏ အဖြစ်သည်။ (သဒ္ဒတ္ထ)။
 ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဓိပ္ပါယ်တ္ထ)။ အပေဝနာမ သိယာတိ၊ ဖြစ်အံ့လည်းမသိ'ဟု
 နှလုံးသွင်း၍။ ယံနန္တု အန္တာဝိသေယုန္တိ"ဟူသော။ တေံ သည်။ အဟောသိပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။
 အထခေါ၊၌။ ဒုသိ၊သော။ မာရော၊သည်။ တေ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ တုမေ၊ တို့သည်။
 ထေ၊ ကုန်။ပ။ ဣတိ၊၍။ အန္တာဝိသိ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊၌။ ဒုသိနာ၊ သော။
 မာရေန၊ သည်။ အန္တာဝိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ တေ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ သီလဝန္တေ၊
 ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သက္ကဓောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂရုံကဓောန္တိ၊
 ကုန်၏။ မာနေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပူဇေန္တိ၊ ကုန်၏။ပါပိမ၊ ကောင်။ တေန သမယေန၊ ၌။ ယေ မနုဿာ၊
 တို့သည်။ပ။ ပဇေန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၁၁။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊၌။ အရဟံ၊သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊
 သော။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခု၊တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ သီလဝန္တေ၊
 ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ သက္ကဓောထေ၊ ကုန်လော့။ ဂရုံကဓောထေ၊
 ကုန်လော့။မာနေထေ၊ ကုန်လော့။ ပူဇေထေ၊ ကုန်လော့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ပ။ လဘေထေ၊၏။ တထာ၊
 အားဖြင့်။ တုမေဟိ၊ တို့သည်။ပ။ အပေဝနာမ သိယာတိ၊မသိ'ဟု နှလုံးသွင်း၍။ ဒုသိနာ၊ သော။
 မာရေန၊သည်။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့ကို။ အန္တာဝိဋ္ဌာ၊ ပူးဝင်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
 တုမေ၊ တို့သည်။ ထေ၊ ကုန်။ ကာယေ၊ ၌။ အသုဘာနုပဿိနော၊ အသုဘဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဟာရေ၊ အာဟာရ၌။ ပဋိကူလသညိနော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ဟု အမှတ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသော လောက၌။ အနဘိရတိသညိနော၊ မွေ့လျော်ဘွယ်
 မရှိဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၌။ အနိစ္စာနုပဿိ-
 နော၊ မမြဲဟု အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထာတိ၊ နေကြကုန်လော့" ဟု။
 အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ကောင်။အထခေါ၊၌။တေ ဘိက္ခု၊တို့သည်။ အရဟတော၊ သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊သော။
 ကကုသန္ဓေန၊ သော။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့။ဩဝဒိယမာနာ၊ သော်။ဝေံ၊ သို့။ အနုသာသိယ
 မာနာ၊ သော်။ အရညဂတာပိ၊ ၎င်း။ပ။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ အသုဘာနုပဿိနော၊ ဖြစ်၍။ပ။
 ဝိဟရိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

၅၁၂။ ပါပိမ၊ ကောင်။ အထခေါ၊၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊
 သော။ဘဂဝါ၊သည်။ပဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊၍။ပတ္တစိဝရမာဒါယ၊ ၍။ပ။ ပစ္စာသမဏေန၊
 နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မာတာ ဝိဓုရေန၊ အရှင်ဝိဓုရနှင့်တကွ။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊
 ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။

ပါပိမ၊ကောင်။ အထခေါ၊၌။ ဒုသိ၊သော။ မာရော၊သည်။ အညတရံ၊ သော။ ကုမာရကံ၊သတို့
 သားကို။ အန္တာဝိသိတွာ၊ ပူးဝင်၍ ။ သက္ခရံ၊ ကျောက်ခဲကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကောက်ယူ၍ ။ အာယသ္မာ
 တော ဝိဓုရဿ၊၏။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဟာရံ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ပေးပြီ။ သိသံ၊ကို။ ဝေါ
 ဘိန္နိ၊ ခွဲပြီ။ (သိသံ ဝေါဘိန္နိတိ သံဘိန္နိ၊ အဋ္ဌကထာ)။ပါပိမ၊ ကောင်။အထခေါ၊ ၌။ဘိန္နေန၊ ကွဲသော။
 သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဂဋ္ဌန္တေန၊ ယိုစီးသော။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ဥပလက္ခိတော၊ မှတ်အပ်
 သော၊ (ဥပလက္ခိတော-ဟူသော ပါဠိသေသ မထည့်ပဲလည်း ပေးနိုင်သည်)။ အာယသ္မာ ဝိဓုရော၊

သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ ကကုသန္ဓံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိပင်လျှင်။ ပိဋိတော ပိဋိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်လိုက်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်း။ အထခေါ၊ ဌ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ကကုသန္ဓော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဒူသိ၊ သော။ အယံ မာရော၊ သည်။ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဝါ အညာသီတိ၊ မသိသည်သာ”ဟု ကြံစည်လျက်။ နာဂါပလောကိတံ၊ ဆင်၏ကြည့်ခြင်းကဲ့သို့ ကြည့်ခြင်းဖြင့်။ အပလောကေသိ၊ လှည့်ကြည့်တော်မူပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်း။ သဟာပလောကနာ စ၊ လှည့်ကြည့်သည်နှင့် တပြိုင်နက်သာလျှင်။ ဒူသိ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တမှာ စ ဌာနာ၊ ထိုနတ်ပြည်ဌာနမှလည်း။ စဝိ၊ စုတေပြီ။ မဟာနိရယံ စ၊ ရဲကြီးသို့လည်း။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်း။ တဿ မဟာနိရယဿ၊ ထိုရဲကြီး၏။ ဆယဿာယတနိကော ဣတိပိ၊ ဆ ဖဿာယတနိက ဟူသော အမည်၎င်း။ သက္ကံသမာဟတောဣတိပိ၊ သက္ကံသမာဟတ ဟူသော အမည်၎င်း။ ပစ္စတ္တဝေဒနိယော ဣတိပိ၊ ပစ္စတ္တဝေဒနိယ ဟူသော အမည်၎င်း။ တယော နာမဓေယျာ၊ သုံးပါးသော အမည်တို့သည်။ ဟောန္တံ၊ ကုန်၏။ ပါပိမ၊ ကောင်း။ အထခေါ၊ ဌ။ မံ၊ ငါကို။ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းဘို့သည်။ ဥပသက္ကံမိတ္တာ၊ ရှိ။ “မာရိဿ၊ အချင်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ သက္ကံ၊ (ဦးခေါင်းမှ လာသော) သံတံကျင်သည်။ သက္ကံနာ၊ (ခြေမှလာသော) သံတံကျင်နှင့်။ သမာဂစ္ဆေယျ၊ ပေါင်းဆုံရာ၏။ အထ၊ ထိုပေါင်းဆုံသောအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ နိရယေ၊ ဌ။ ပစ္စမာနဿ၊ ကျက်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ဝဿသဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်ရှိပြီဟူသော။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဇာနေယျာသီတိ၊ သိလော့” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်း။ သော ခေါ အဟံ၊ ထိုငါ သည်။ ဗဟူနိ ဝဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတာနိ၊ ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿ

၁။ ဤ၌ အဋ္ဌကထာ အလို အထခေါ။ပ။ အပလောကေသိ တဝါကျ၊ နဝါယံ ဒူသိမာရော မတ္တမညာသီတိ တဝါကျ၊ ဤသို့ နှစ်ဝါကျရှိရမည်။ ထို့ကြောင့် အထခေါ၊ ဌ။ပ။ အပလောကေသိ၊ လှည့်ကြည့်ပြီ။ (အပလောကေတွာ၊ လှည့်ကြည့်၍။) နဝါယံ။ပ။ မညာသီတိ-ဟူ၍။ (အာဟ၊ ပြီ။) ဟု ဤသို့ ပါဌသေသ ၂-ခုထည့်၍ ယောဇနာ။ နာဂါပလောကိတန္တံ နာဂဿ ဝိယ အပလောကိတံ၊ ဟတ္ထိနာဂဿ အပလောကနသဒိသံ အပလောက-နန္တိ အတ္ထော-ဟူသော မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်-သုတ်မဟာဝါဒီကာ မိုး၍ နာဂါပလောကိတံ ပုဒ်ကိုပေးသည်။ ဒုတိယာ ဝိဘတ်ကို ကရဏတ္ထ ကြံလျှင် ပို၍ ကောင်းသည်။

ဤပုဒ်နှင့် စပ်၍ ပကတိလူများ၏ အရိုးသည် တေ့ဆက်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏အရိုးသည် ချိတ်ဆက်၊ ဘုရား၏ အရိုးတော်ကား ကွင်းဆက်၊ ထို့ကြောင့် သမင်လည်ပြန်မကြည့်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်ပါ ဆင်၏လှည့်ကြည့်နည်းမျိုးဖြင့် ဘုရားရှင်လှည့်ကြည့်တော်မူကြောင်း အဋ္ဌကထာဖွင့်ဆို၏။ တေ့ဆက် ချိတ်ဆက် ကွင်းဆက် ဟူသော စကားသည် နိတတ္ထ မုချတ္ထလော၊ သို့မဟုတ် နေယျတ္ထ ဥပစာရတ္ထလော၊ စဉ်းစားဘွယ်။

၂။ သဟာပလောကနာတံ ဝစနတော-ဟူ၍ ဋီကာရှိသောကြောင့်၎င်း၊ သဟပရိနိဗ္ဗာနာ-ပုဒ်များကိုထောက်၍ ၎င်း သွာ-ဝိဘတ်၏ ကာရိယ အာဒိသဖြင့်သာရှိရမည်။ အဋ္ဌကထာ၌ အပလောကနေနေဝ-ဟု ဖွင့်သဖြင့် ကရိုဏ်း ဝိဘတ် တတိယာထင်မှတ်၍ သဟာပလောကနာယ-ဟု ထားကြသည်ကား ပါဌပျက်။ သဟဝတ္ထုဇ္ဈာစာရာတိ ဝတ္ထုဝိတိက္ကမေန သဟ၊ သဟယောဂေ ကရဏဝစနပုသင်္ဂေ ဣဒံ နိဿက္ကဝစနံ၊ ပဌမသံသာဒိသိသံ သာရတ္ထ-ဋီ။

၃။ ဆယဿာယတနာတိ တေဿာတိ ဆ ဖဿာယတနံ ဒုက္ခံ၊ တံ ဧတ္ထ အတ္တိတိ ဆယဿာယတနိကော နိရယော၊ ခြောက်ပါးသော စက္ခုသမ္ဗဿ စ သော ဖဿ ရှိသော ဆင်းရဲရှိသောငရဲ။

သမာဟနတိတိ သမာဟတော၊ အနေကသတဘောဒေါ သက္ကံသမာဟတော ဧတ္ထ အတ္တိတိ သက္ကံသမာဟတော၊ နိရယော၊ ပေါင်းစုသော သံတံကျင်ရှိသောငရဲ။ ဝိသေသပစ္စယတာယ ဝေဒနာယ ဌိတောတိ ဝေဒနိယော၊ ကာရဏာ ကာရကေန ဝိနာ ပစ္စတ္တံ သယမေဝ ဝေဒနိယောတိ ပစ္စတ္တဝေဒနိယော၊ ကမ္မကာရကနှင့် ကင်း၍ မိမိဘာသာ ခံစားအပ်သောငရဲ။

သဟဿာနိ၊ ပတ်လုံး။ တသ္မိံ မဟာနိရယော၌။ အပစ္စိံ၊ ကျက်ပြီ။ ဒသဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်
 တသောင်းတို့ ကာလပတ်လုံး။ တဿေဝ မဟာနိရယဿ၊ ၎င်းသာလျှင်။ ဥဿဒေ၊ ဥဿဒေရဲ၌။
 ဝုဠာနိမံ နာမ၊ အကုသိုလ်ကျိုးမှ ထခြင်း၌ ဖြစ်သည်မည်သော။ ဝေဒနံ၊ ခံစားခြင်းကို။ ဝေဒိယမာ
 နော၊ ခံစားလျက်။ အပစ္စိံ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ ကောင်။ တဿ မယံ၊ ထိုင်၏။ သေယျထာပိ မနုဿဿ၊
 လူ၏ကိုယ်ကဲ့သို့။ ဝေရူပေါကာယော၊ ဤသို့သဘောရှိသောကိုယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သေယျ
 ထာပိ မစ္ဆဿ၊ ငါး၏ ဦးခေါင်းကဲ့သို့။ ဝေရူပံ သီသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဦးခေါင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ၎င်း။

၅၁၃။ (က) သာဝကံ၊ တပည့်သာဝကဖြစ်သော။ ဝိဓုရဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုမှ
 အပပြုပြီးသော။ ကကုသန္ဓု၊ ကကုသန်ဘုရားကိုရင်း။ ၂။ အာသဇ္ဇ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။
 ယတ္ထ၊ အကြင်ရဲ၌။ ဒုဿိ၊ ဒုဿိမာရ်နတ်သည်။ အပစ္စထ၊ ကျက်ပြီ။ သော နိရယော၊
 ထိုင်ရဲသည်။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်သနည်း။

(ခ) သတံ၊ အရာမကသော။ အယောသကံ၊ သံတံကျင်သည်။ အာသိ၊ ပြီ။ သဗ္ဗေ
 ငရဲသု ငရဲသားအားလုံးတို့သည်။ ပစ္စတ္တဝေဒနာ၊ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင် အသီးအသီး ဖြစ်စေ
 အပ်သောဝေဒနာရှိကုန်၏။ ၃။ သာဝကံ၊ သော။ ဝိဓုရဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ပ။ အပစ္စထ၊ ပြီ။ သော နိရ
 ယော၊ သည်။ ဣဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ အာသိ၊ ပြီ။

(ဂ) ဗုဒ္ဓဿ၊ ၎င်း။ သာဝကော၊ သော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ တေ၊ ဤကံ့ကံ၏ အကျိုးကို။
 အဘိဒာနာတိ၊ ရှေးရှု (မျက်မှောက်) သိ၏။ ကဏှ၊ မည်းညစ်သောမာရ်နတ်။ တာဒိသံ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အာသဇ္ဇ၊ ပစ်ခတ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။
 နိဂစ္ဆသိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ။

(ဃ) သရဿ၊ သမုဒြာ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဝေဠုရိယဝဏ္ဏာ၊ ကြောင်မျက်ရွဲအဆင်း
 ရှိကုန်သော။ ခုစိရာ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ အစိမန္တော၊ အလျှံရှိကုန်သော။ ပဘဿရာ၊
 အရောင်ထွက်ကုန်သော။ ကပ္ပဠာယိနော၊ ကပ္ပါပတ်လုံး တည်လေ့ရှိကုန်သော။ ဝိမာနာ၊
 ဗိမာန်တို့သည်။ တိဠန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဗိမာန်၌။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ နာနတ္တ

၁။ ဥပုဗ္ဗ ဌာဓာတ်၊ ယုပစ္စည်း၊ ဝ-အာဂုမ်ဖြင့် ဝုဠာန ပြီးစေ။ ဝုဠာနေ ဘဝံ ဝုဠာနိမံ-ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ်ဆင့်။
 အန္တိမဝေဒနာ နောက်ဆုံးပိတ်ငရဲမှ လွတ်ခါနီးဆဲဆဲ ခံစားရသော ဝေဒနာတည်း။ သို့သော် မဟာနိရယမှ
 လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ဤဥဿဒေရဲ၌ ခံစားရမည့် ဒသဝဿ သဟဿ ကာလသည် နောက်ဆုံးပိတ် ခံစားရမည့်
 ဝေဒနာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝုဠာနိမံ-အမည်ရသည်ဟူလို။
 ၂။ ဝတ္ထုကြောင်း၌ ဘုရားကို ပစ်ခတ်သည်ဟု တိုက်ရိုက်မလာသော်လည်း ၎င်း၏ သာဝကကို ပစ်ခတ်
 သဖြင့် ဘုရားကိုလည်း ပစ်ခတ်ရာရောက်သောကြောင့် ကကုသန္ဓု ဗြာဟ္မဏံ-ဟု ဂါထာလာသည်။
 ၃။ ပစ္စတ္တံ အတ္တနာ အတ္တနာ ဇနိတာ ဝေဒနာ ယေသန္တိ ပစ္စတ္တဝေဒနာ-ဟုပြု။ ပစ္စတ္တညေဝ နိဗ္ဗတိ ဝိဒိတာ
 ဟူသော ဒိ-ဗြဟ္မဇာလသုတ် ပါဠိကို ပစ္စတ္တညေဝ ဥပါဒိတာ နိဗ္ဗတိ-ဟု ဋီကာ ဆရာသည် ဥပါဒိတာ ဟူသော
 ကမ္မရုပ်သွင်းဖွင့်သကဲ့သို့ သယမေဝ ပါဠိယေက္ကဝေဒနာ ဇနကာ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာလည်း ဝေဒနာကို ဝိသေသျှ
 အဖြစ်ထားသော် ဇနကာလည်း ဇနိတာ-ဟု ကမ္မရုပ်ဖြင့် ဝိသေသန အဖြစ် ကြံရာ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါ
 အတိုင်း ဝိဂ္ဂဟပြု။ ဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီယောဇနာ၊ ပစ္စတ္တံကို သယမေဝ-ဟူ၍ ၎င်း အတ္တနာ-ဟူ၍ ၎င်း ဖွင့်ခြင်းသည်တူ၏။
 ပါဠိယေက္ကကား ဝိစ္ဆာအဗျယိဘော ထင်ရှားစေရန်တည်း။

ဝဏ္ဏိယော၊ အထူးထူးသောသဘော၊ အဆင်းရှိကုန်သော^၁။ အတ္တရာ၊ နတ်သွီးတို့သည်။ နစ္စန္ဒိ၊ ကကုန်၏။

(င) ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ပ။ တေ၊ ဤတည်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ပ။ နိဂစ္ဆသိ၊ လတ္တံ့။ ။

(စ) ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃဿ၊ သည်။ ခပက္ခတော၊ ကြည့်ရှုစဉ်။ မိဂါရမာတုပါသာဒံ၊ ဝိသာခါလှူဒါန်းအပ်သော ကျောင်းပြာသာဒ်ကို။ (မိဂါရသူဌေး၏ အမိအရာ၌ တည်သောကြောင့် ဝိသာခါသည် မိဂါရ မာတု-ဟု တွင်သည်) ပါဒဂုံဌေးန၊ ခြေမဖြင့်။ ကမ္မယိ၊ လှုပ်စေပြီ။

(ဆ) ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ပ။ တေ၊ ဤတုန်လှုပ်စေနိုင်သော အကြောင်းကို ။ပ။ နိဂစ္ဆသိ၊ လတ္တံ့။ ။

(ဇ) ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးအစွမ်းသည်။ ဥပတ္တဒ္ဓေါ၊ ထောက်ပံ့အပ်သော။ ယော၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ဝေဇယန္တံ၊ ဝေဇယန္တာမည်သော။ ပါသာဒံ၊ ကို။ ပါဒဂုံဌေးန၊ ဖြင့်။ ကမ္မယိ၊ ပြီ။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို။ သံဝေဇေသိ စ၊ ထိတ်လည်း ထိတ်လန့်စေပြီ။

(ဈ) တေ၊ ဤတုန်လှုပ် ထိတ်လန့်စေနိုင်သော အကြောင်းကို။ (ကြွင်းပေးမြဲ)

(ည) ဝါသဝ၊ သိကြား။ တဏှာက္ခယဝိမုတ္တိယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန် တို့ကို။ အဘိဇာနာသိ၊ သိသလော။ (ဣတိ၊ သို့။) ယော သော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝေဇယန္တံ ပါသာဒေ၌။ သက္ကံ၊ သိကြားကို။ ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေးမြန်း၏။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်းအပ်သည်ဖြစ်၍^၂။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သက္ကော၊ သည်။ တဿ၊ ထို (အမေးရှင်) ရဟန်းအား။ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေဆိုပြီ။

(ဋ) တေ၊ ဤအမေးအဖြေကို။ (ကြွင်းပေးမြဲ)

(ဌ) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဗြဟ္မာ။ တေ၊ ၏။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူသည်။ ပုရော ရှေး၌။ အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ တေ၊ ၏။ သာ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ အပိအတ္တိ၊ ရှိသေးသလော။ ဗြဟ္မလောကေ၌။ ဝီတိဝတ္တန္တံ၊ ဗြဟ္မာ့အရောင်တို့ကို သာလွန်သော။ ပဘဿရံ၊ ဘုရား၏ အရောင်တော်ကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏လော။ (ဣတိ၊ သို့)။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာဟူသော။ သဘံ၊ စည်းဝေးရာသဘင်၏။ အဘိတော၊ အနီး၌။ ဗြဟ္မံ၊ ကို။ ပရိပုစ္ဆတိ၊ မေးမြန်း၏။ (ကုစိ ဒုတိယဆဋ္ဌိနမထေနှင့် အညီ-သဘံ၊ ၏ ဟု ပေးသည်။)

(ဍ-ဎ) မာရိသာ၊ အချင်း။ မေ၊ ငါဗြဟ္မာ၏။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ပုရော ၌။ အဟု၊ ပြီ။ မေ၊ ငါဗြဟ္မာ၏။ သာ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ န အတ္တိ၊ မရှိ။ ဗြဟ္မလောကေ၌။ ဝီတိဝတ္တန္တံ၊ ဗြဟ္မာ့အရောင်တို့ကို

၁။ နာနတ္ထဝဏ္ဏာတိ နာနာသဘာဝဝဏ္ဏဝန္တော၊ သုတ်မဟာဝါ-မဟာသမယသုတ်ဋီကာ။ အထူးထူးသော ကိုယ်အဆင်းရှိကုန်သော-ဟု အတ္တသဒ္ဓါ ကာယ-အဟောကြံ၍သော်လည်းပေး။
၂။ ဝါကျ အပြည့်အစုံရေးသော် ဘိက္ခုနာ သက္ကော ပဉ္စ ပုဋ္ဌော-ဟု ရှိရမည်။ ဤပုဋ္ဌော-သည် ပုစ္ဆဓာတ် ဒွိကမ္မိကဖြစ်သောကြောင့် “အပဓာနံ ဒုဟာဒိနံ၊ နျာဒိနံ တု ပဓာနကံ”-နှင့် အညီ ပဓာနဖြစ်သော ကံကို ပဉ္စဟု ဒုတိယန္တ အဝုတ္တကမ္မဖြင့် ထားသည်။

သာလွန်သော။ပဘဿရံ၊ ဘုရား၏ အရောင်တော်ကို။ပဿာမိ၊ ၎င်း၏။ အဟံ၊ ငါပြောသည်။ နိစ္စော၊ မြဲသည်။သဿတော၊ တည်တံ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ (ဣတိ၊ သို့။) သော အဟံ၊ ထိုပြောဖြစ်သော ငါသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကထံဝဇ္ဇံ၊ အဘယ်မှာ ဆိုအံ့နည်း။ (ဣတိ၊ သို့။) အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေဆိုပြီ။ (၂-ဂါထာပေါင်း၍ ပြန်ဆိုသည်။ဒဇ္ဇံ၊ ယောမိဿ အမာ ဒေသောစ-ဟူသော (၅) နှင့် အညီ ကထံ ဝဇ္ဇံလည်း ဝဒဓာတ် ယောမိ ဝိဘတ်-အံပြုသည် ဟု ကြံ)။

(က) တေံ၊ ဤအမေးအဖြေကို။ (အကြွင်းပေးမဲ့)

(တ) ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မဟာမေရုနော၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီး၏။ကုဋံ၊ အထွတ်ကို၎င်း။စနံ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကို၎င်း။ (တောတောင်ထူထပ်သောကြောင့် ဇမ္ဗူဒိပ်သည် ဝနတောင်သည်)။ ပုဗ္ဗဝိဒေဟာနံ၊ အရှေ့ကျွန်းသူ ကျွန်းသားတို့၏။ (ဒိပံ၊ ကျွန်းကို၎င်း။) ယေ နရာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဘူမိသယာ၊ မြေ၌ အိပ်ကုန်၏။ (ဘူမိယံ သယန္တိတိ ဘူမိသယာ)။ (တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဒိပံ၊ အနောက်ကျွန်း မြောက်ကျွန်းကို၎င်း။) ဝိမောက္ခေန၊ ဝိမောက္ခဈာန်အဘိညာဉ်ဖြင့်။အပဿယိ၊ ထိပြီ။

(ထ) တေံ၊ ဤဈာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် ထိခြင်းကို။ (ကြွင်းပေးမဲ့)

(ဒ) အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။“အဟံ၊ ငါသည်။ ဗာလံ၊ လူမိုက်ကို။ ဥဟာမိတိ၊ လောင်မြိုက်အံ့” ဟူ၍။ဝေဏင်စစ်။န စေတယတိ၊ လုံ့လမပြု။ဗာလော ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ ဇလိတံ၊ တောက်ပသော။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုလူမိုက်ကို။ သ၊ ထိုမီးသည်။ဥယျတိ၊ လောင်မြိုက်၏။”

(ဓ) မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ တုဝံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ နံ တထာဂတံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ အလိုလို။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥဟိဿသိ၊ လောင်မြိုက်လတ္တံ့။ ဗာလော၊ သည်။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ သံဖုသံ၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်။ ဥဟတိဣဝ၊ လောင်မြိုက်သကဲ့သို့တည်း။

(န) မာရော၊ သည်။နံ တထာဂတံ၊ ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ကြောင့်။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပသဝိ၊ ဖွားမြင်။ ပါပိမ၊ အယုတ်ကောင်။ မေ၊ ငါ၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ န ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး။ (ဣတိ၊ သို့။) ကိန္နု၊ မညသိ၊ အဘယ်ကြောင့် မှတ်ထင်ဘိသနည်း။

(ပ) အန္တက၊ အယုတ်ကောင်။ ကရောတော၊ ပြုသည်။ ပါပံ၊ ကို။ စိရရတ္တာယ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ (ဒိသရတ္တံ-ဋီကာ)။ စိယတိ၊ ဆည်းပူးအပ်၏။ မာရ၊

၁။ အာသဇ္ဇ၏ကတ္တားကား ဗာလော၊ ဥယျတိ၏ ကတ္တားကား သ-၏ အရ ဖြစ်သော အဂ္ဂိတည်း။ ယင်းသို့ ကတ္တားပြားသောကြောင့် “ကတ္တား ကဲ့ဘိ၊မတူရှိသော်၊ မိမိကတ္တား၊ သမ္ပန်ထား၍၊ ဖြစ်ငြားဟိတ်မှာ၊ သက်တို့ရာသည်၊ ကျမ်းလာတော့ဒိ သဘောတည်း” နှင့် အညီ ဗာလော၊ ၎င်း။ အာသဇ္ဇ၊ ကြောင့်-ဟု ပြန်ဆိုသည်။

၂။ မာတာပုတ္တံ ပသဝိ-ကဲ့သို့ မကောင်းမှုဟူသော သားကိုဖွားမြင်ပြီး-ဟူလို။ ပသဝိ၊ ရပြီး ဖြစ်စေပြီးဟူ၍ သော်လည်း အဋ္ဌကထာ ဋီကာအတိုင်းပေး။

မာရ်နတ်။ ဗုဒ္ဓမှာ၊ ဘုရားမှ။ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ပြီးငွေ့ဖဲခွါလော့။ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌။ အာသံ၊ ညှဉ်းဆဲလို့ခြင်းကို။ မာကာသိ၊ မပြုလင့်။

(၆) ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း (မောဂ္ဂလ္လာန်)သည်။ ဘေသကဋ္ဌာဝနေ၊ ဘေသကဋ္ဌ တော၌။ မာရံ၊ ကို။ အတဇ္ဇေသိ၊ ခြိမ်းချောက်ပြီ။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ သော ယက္ခော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်။ ဒုမ္မနေော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရ ဓာယထ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ ဣတိ၊ မေ သုတံ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ သော။ မာရတဇ္ဇနိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပဉ္စမောသော။ စူဠယမကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုစူဠယမကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

သာလေယျ၊ ဝေရဉ္စဒုဝေ စ တုဋ္ဌိ၊ သာလေယျကသုတ်၊ ဝေရဉ္စကသုတ် မဟာဝေဒလ္လသုတ်၊ စူဠ ဝေဒလ္လနှစ်သုတ်တို့၎င်း။ စူဠမဟာဓမ္မသမာဒါနဉ္စ၊ စူဠဓမ္မသမာဒါနသုတ်၊ မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်တို့ ၎င်း။ ဝိမံသကာ၊ ဝိမံသကသုတ်၎င်း။ ကောသမ္ဘိစ၊ ကောသမ္ဘိယသုတ်၎င်း။ ပြာဟ္မဏောစ၊ ပြာဟ္မနိမန္တနိကသုတ်၎င်း။ ဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ဒုသီမာရော စ၊ မာရတဇ္ဇနိယသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဂ္ဂေါ၊ တဝဂ်ဖြစ်၏။

ပဉ္စမော၊ သော။ သာလေယျဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီ။

ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဝဂ္ဂါနံ၊ ဝဂ်တို့၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းတည်း။

မူလပရိယာယော စေဝ၊ မူလပရိယာယဝဂ်၎င်း။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော။ သီဟနာဒေါစ၊ သီဟ နာဒဝဂ်၎င်း။ ကကစောစေဝ၊ ဩပမ္ပဝဂ်၎င်း။ ဂေါသိဂေါ၊ မဟာယမကဝဂ်၎င်း။ သာလေယျော စ၊ စူဠယမကဝဂ်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးဝဂ်တို့တည်း။

မူလပဏ္ဏာသကံ၊ မူလပဏ္ဏာသပါဠိသည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ အန္တရဓာယထ-ဝယ် မေဒနီ သမ္ပကမ္ပထ-ပုဒ်ကဲ့သို့ အာဝိဘတ်ကို ထွင်၍ တကိုချေသောကြောင့် အန္တရ ဓာယထ-ဟု-ပုဒ်ပြီးသည်။

န-ဗ-သ-စ-ဇာ-၃-၆-၆၁-၃,၀၀၀

မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ

အက္ခရာဝေါ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ .]		[အ]	
အကထံကထိ-	၁၂၂၊ ၁၉၈၊ ၂၇၃	အက္ခိတဘရကာ	၉၆
အကန္တာ	၇၀၊ ၃၁၈	အဂရိကတော	၁၂၅
အကနိဋ္ဌာနံ	၂၉၄	အဂ္ဂဋ္ဌသ္မိ	၁၄၀
အကမ္မာသာနိ	၃၃၃	အဂ္ဂဋ္ဌ အဘကောဋေသိ	၁၇၃
အကရမေဝါနနာကရမ္ပာ	၁၁၁	အဂ္ဂဏံ	၂၆
အကသိရလာဘိ	၃၆	အဂ္ဂပစ္စင်္ဂေ ဝါ	၁၄၈
အက္ခမိတော	၃၃၆	အဂ္ဂါရိ	၃၃၆
အကာမကာနံ	၁၇၅	အဂ္ဂါရကာသု	၈၉
အကာလဝါဒီ	၂၉၀	အဂ္ဂါရကာသုပမာ	၁၄၅
အကာလိကေန	၂၆၆	အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ	၁၇၊ ၂၈၃
အကာလိကော	၄၁	အဂါရိ အဇ္ဈာဝသေယျာသိ	၁၀၉
အကာလေန	၂၉၀	အဂ္ဂါသနံ အဂ္ဂေါဒကံ အဂ္ဂပိဏ္ဍိ	၂၉
အကိစ္ဆလာဘိ	၃၆	အဂ္ဂိ ဒတော	၃၅၁
အက္ခန္တုကဇာတံ	၂၃၆	အဂ္ဂိ	၃၅၈
အက္ခပိ	၃၀၅	အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ	၂၃၉
အက္ခပိ နော ဝိမုတ္တိ	၁၈၆	အဂ္ဂိပါရိစရိယာယ	၉၇
အက္ခပိ မေ ဝိမုတ္တိ	၁၇၈	အဂ္ဂတ္တဒ္ဓါရာ	၃၂
အက္ခသလမူလဉ္စ	၅၁	အဂ္ဂလိပဗ္ဗတေမနမတ္တံ	၂၀၄
အက္ခသလာ	၂၂၇၊ ၂၇၈	အဂေါစရေ	၁၁
အက္ခသလံ	၁၈	အစပလာ	၃၃
အကေတဗိနော	၃၃	အစဝနဓမ္မံ	၃၃၇၊ ၃၃၈
အကေဝလံယေဝ	၃၃၈	အစွန္နိဋ္ဌော	၂၅၃
အက္ခောသန္တိ	၃၅၃	အစွန္နပရိယောသာနော	၂၅၃
အက္ခောသထ	၃၅၂	အစွန္နဗြဟ္မစာရီ	၂၅၃
အက္ခောသိယမာနာနံ	၃၅၂	အစွန္နယောဂက္ခေမိ	၂၅၃
အခဏ္ဍာနိ	၃၃၃	အစွယေန	၁၆၀၊ ၃၅၁
အက္ခမော	၁၁၄	အစွယော အသိ	၃၁၃
အက္ခာတာ	၂၉၀	အစွာဓာယ	၂၅၂
အက္ခာယတိ	၂၆	အစိရပက္ကန္တဿ	၁၄၊ ၁၂၃
အက္ခိက္ခပေသု	၉၆	အစိရပက္ကန္တေ	၂၀၇၊ ၂၅၇

+ ဤ အမှတ်သင်္ကေတပြထားသော ပုဒ်များ၌ ဝိနိစ္ဆယအမှာအထားများပါရှိသည် ဟု မှတ်ရန်။

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အစိရပက္ကန္တော	၈၃	အဇ္ဈတ္တမေဝ စိတ္တံ	၁၃၀
အစိရူပသမ္ပန္နော	၄၅	အဇ္ဈတ္တံ	၂၂၊ ၁၅၁၊ ၂၇၃၊ ၂၈၃၊ ၃၃၄
အစေတနံ	၂၃၀၊ ၃၀၁	အဇ္ဈတ္တံစေတသော	၁၀၇
အစေလကာ	၉၁၊ ၂၄၁၊ ၂၈၀	အဇ္ဈတ္တံစေတောသမထမနုယုတ္တာ +	၃၄
အစေလကမတ္တေန	၂၈၀	အဇ္ဈတ္တံဝါ	၁၅၃၊ ၂၃၈
အစိတ္တံ	၃၀၀	အဇ္ဈတ္တံဝါကာယေ	၅၉
အစိတ္တမန္တော	၃၅၆	အဇ္ဈတ္တံဝါဓမ္မေသု	၇၄
အစူဂဗ္ဗ	၁၈၂	အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေသု	၆၅
အစ္စရာ	၃၅၇	အဇ္ဈဝသတာ	၁၉၃
အစ္စရိယံ	၉၉၊ ၂၅၂	အဇ္ဈာပန္နော	၁၇၄
အစ္စရိယံအဗ္ဗုတံ	၉၉	အဇ္ဈာဘာသိံ	၁၈၃
အစ္စရိယံဝတ	၂၅၇၊ ၃၄၆	အဇ္ဈေသနဉ္စ	၁၈၁
အစ္စရိယဗ္ဗုတဝိတ္တဇာတာ	၂၅၇	အဇ္ဈောပန္နာ	၁၈၆
အစ္စာဒေတွာ	၁၇၅၊ ၁၉၄	အဇ္ဈောသာနံ	၂၀၆
အစ္စဒ္ဓါနိ	၃၃၃	အဇ္ဈောသာယ	၂၆၈
အစ္စေစိတက္ကံ	၁၂	အဇ္ဈောသိတဗ္ဗံ	၁၂၃
အစ္စေ ဥဒကပတ္တေဝါ	၁၁၆	အဇ္ဈောသိတော	၂၃၅
အစ္စော	၂၇၅	အဇ္ဈောသိဿသိ	၃၄၂
အစ္စောဒကာ	၂၄၈၊ ၂၈၂	အဇ္ဈောဟာရေဿာမ	၂၄၈
အဇ္ဇိတံ +	၂၄၈	အဉ္ဇလိကရဏိယော	၄၂
အဇ္ဇပဒေန	၁၄၈	အဉ္ဇလိံ	၁၈၀
အဇရံ အဗျာဓိံ	၁၇၄	အဉ္ဇလိံ ပဏာမေတွာ	၁၉၁၊ ၂၈၆
အဇ္ဇတဂ္ဂေ	၂၅	အညတရညတရေန ဗျသနေန	၆၉
အဇ္ဇာပိ	၂၅	အညတရံဘိက္ခုအာမန္တေသိံ “တိ”	၁၃၆၊ ၁၄၆
အဇာတသတ္တုဿ	၂၃၄	အညတရသ္မိံ	၃၅၁
အဇာတံ	၁၇၄	အညတိတ္ထိယာနံ	၉၉
အဇာနတော အပဿတော	၆	အညတြပစ္စယာ	၂၅၈
အဇာနံဝါ	၂၉၀	အညတြေဝ ကာမေဂိ	၁၀၉
အဇာနန္တေန	၃၂၆	အညသတ္တံ	၃၅၂၊ ၃၅၄
အဇိနက္ခိပမ္ပိ	၉၂	အညဒတ္တု	၂၁၊ ၁၉၀
အဇေဠကပဋိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆	အညဒတ္တုဒသော	၃၃၉
အဇေဠကံ	၁၇၄	အညမညံ	၃၃၁
အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ကာယေ	၅၉	အညမညဿ	၂၉၉
အဇ္ဈတ္တမေဝ (ဂေါစရဇ္ဈတ္တ)	၂၅၁	အညာဏဒုက္ခာ	၃၁၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အညာတာရော	၁၈၀
အညာယ	၃၃၈
အညာ သတိ ဝါ ဥပါဒိသေသေ	၇၅
အညေ	၃၂၆
အညေနည် ပဋိစရတိ	၁၁၅
အညေန ဟတ္ထဋ္ဌိကံ +	၆၂၁၀၇
အညံ အာရာဇေယျ	၈၇
အညံဝါ တတော သန္တတရံ	၁၀၉
အညံသတ္တာရံ ဥဒ္ဓိသေယျာထ	၂၆၅
အဋ္ဌိယေယျ	၁၃၃
အဋ္ဌပုရိသပုဂ္ဂလာ	၄၂
အဋ္ဌာနဉ္စ အဋ္ဌာနတော	၈၅
အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ	၆၂၁၀၆
အဋ္ဌိကကံလူပမာ	၁၃၅
အဋ္ဌိကတော	၃၃၇
အဋ္ဌိမိဉ္စ	၂၀၀
အဗုဒ္ဓဏ္ဍကေဟိပိ တာဋ္ဌေန္တိ	၁၀၄
အဏဏ	၁၈၁
အဏ္ဍကော	၂၉၀
အဏ္ဍကောသံ	၈၈
အဏ္ဍဇာ ယောနိ	၈၈
အဏံ	၁၈၀
အဏံဝါ	၁၄၄
အဏုမတ္တေသုဝဇ္ဇေသု	၃၄
အတက္ကာဝစရော	၁၇၈
အတဇ္ဇေသိ	၃၅၉
အတပ္ပါနံ	၂၉၄
အတိက္ကန္တမာနုသကေန	၂၃၁၁၈၃၂၂၀
အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ	၃၈၈၅
အတိက္ကမ္မေဝ	၁၂၄
အတိစိရနိဝါသေန	၃၄၃
အတိတ္ထေနဝ	၂၂၆
အတိပ္ပဂေါ ခေါ တာဝ သာဝတ္ထိယံ	၉၉
အတိမာနီ	၄၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အတိမာနော	၄၀
အတိမုတ္တကမာလံဝါ	၃၃
အတိရေကဓမ္မော	၁၃
အတိရေကပူဇာယ	၂၂၆
အတိဝေလံ	၁၃၆
အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်	၈၅၂၃၈
အတ္တနာဝအတ္တာနံ +	၁၁၅၁၁၆
အတ္တနာဝ အနတ္တာနံ သဉ္ဇာနာမိ	၈
အတ္တနိ	၁၅၂၂၇၅
အတ္တနိယံ	၁၅၂
အတ္တနိယေန ဝါ	၃၀၄
အတ္တနိသမ္ပဿမာနော	၁၈
အတ္တဗျာဗာဓာယပိ	၁၀၇၁၁၂၈
အတ္တမနဝါစံ	၃၂
အတ္တမနော	၁၂၁၁၃၂၂၁၁၇
အတ္တဝါဒပဋိသံယုတ္တာဝါ	၄၅
အတ္တဝါဒုပါဒါနံ	၅၅
အတ္တဟေတုဝါ	၂၉၀
အတ္တာဓိနော	၂၇၅
အတ္တာနံ	၂၉၃၂၃၅၈
အတ္တကြံသကပရဝမ္ဘနသန္ဓောသဟေတု	၁၉
အတ္တကြံသကော	၁၉၁၁၁၄
အတ္တေန	၃၀၄
အန္တံ	၂၀၀
အန္တကရော	၅၂
အန္တကိရိယာ	၂၀၇
အန္တဂုဏ်	၂၀၀
အန္တမကာသိ ဒုက္ခဿ	၁၂
အန္တမသော	၂၈၉၂၃၃၃
အန္တရဋ္ဌကာ ဟိမပါတသမယာ	၉၅
အန္တရဓာနံ	၅၄
အန္တရဓာယထ	၃၅၉
အန္တရဓာယိ	၁၈၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အန္တရဟိတာ	၁၀၆၊ ၂၀၁	အတ္ထိဟိန်	၄၃
အန္တရဟိတော	၁၀၇၊ ၂၃၇	အဒန္တော	၄၉
အန္တရာကထာ ဝိပွကတာ +	၁၇၃	အဒယာပန္နော	၂၀၉
အန္တရာ စ ဂယံ	၁၈၃	အဒ္ဓါဝလေပနာ	၁၀၃
အန္တရာ စ ဗောဓိံ	၁၈၃	အဒ္ဓသံ	၁၈၁
အန္တရာပဏံ ပဋိပဇ္ဇေယျံ +	၃၀	အဒ္ဓသာ ခေါ	၃၃၈
အန္တရာယာယ	၄၂	အဒဿာဝိ	၃၀၇
အန္တရာယိကာ	၁၄၄	အဒိန္နံ	၄၄
အန္တရေန	၄၃	အဒိန္နံ-တံ	၂၀၉
အန္တေပုရဒ္ဓါရံ	၁၆၅	အဒိန္နာဒါနံ	၅၁၊ ၁၉၄၊ ၂၉၂
အန္တေဝါသိသမာနံ	၁၇၇	အဒိန္နာဒါနပစ္စယာ	၃၂၁
အန္တေနိမ္မဂ္ဂပေါသိနိ	၁၈၂၊ ၂၇၇	အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ	၇၃
အန္တောပရိသောကော	၆၉	အဒိန္နာဒါယိ	၄၇၊ ၂၀၉၊ ၃၂၁
အန္တောသောကော	၆၉	အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ	၃၁၁
အန္တောဝနံ-ဝိသောဓေယျ	၁၃၉	အဒုက္ခမသုခန္တိပိ	၂၉၆
အထ စ ပန	၁၂၁	အဒုက္ခမသုခံ	၆၃၊ ၁၀၈
အထာပရံ	၁၈၀	အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ +	၂၈၇
အထေနေန	၁၉၄	အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာဟေတု	၂၈၇
အတ္တကာမာ	၇၀၊ ၁၃၈	အဓမ္မဝါဒီ	၂၉၀
အတ္တင်္ဂမာ	၂၂၊ ၃၀၂၊ ၃၁၃	အဓိကရဏမ္ပိ ကရေတိ	၁၃၆
အတ္တဝါဒီ	၁၉၅၊ ၂၉၃	အဓိကတော	၁၇၈
အတ္တဝေဒံ	၄၂၊ ၂၂၅	အဓိကတံ	၁၇၉၊ ၃၃၅
အတ္တသံဟိတံ	၁၉၅	အဓိစိတ္တံ +	၁၃၂
အတ္တသံဟိတေနဝါ	၁၄၁	အဓိမတ္တကသိမာနံ	၉၆၊ ၁၆၈၊ ၂၄၈
အတ္တဝသေ သမ္ပဿမာနော	၂၅	အဓိမတ္တ ဂတိမန္တော	၉၈
အတ္တဿ နိဇ္ဇေတာ	၁၂၅	အဓိမတ္တ ဓိတိမန္တော	၉၈
အတ္တံ	၂၈၇	အဓိမတ္တသတိမန္တော	၉၈
အတ္တာယ ဟိတာယ သုခါယ	၉၉	အဓိဝစနံ	၂၈
အတ္ထိဗ္ဗဒံ	၄၃	အဓိဝတ္တာ ဒေဝတာ	၃၁၆
အတ္ထိ ဗ္ဗသ္မိံ ကာယေ ကေသာ	၆၀	အဓိဝါသကဇာတိကော	၁၁
အတ္ထိ ကာယော	၅၉	အဓိဝါသနာ ပဟာတဗ္ဗာ	၆
အတ္ထိ ပဏိတံ	၄၃	အဓိဝါသေတု	၂၃၆
အတ္ထိ မေ အဗ္ဗတ္တံ အင်္ဂဏန္တိ	၂၆	အဓိသယေယျ	၁၈၆
အတ္ထိမေ အတ္တာတိ	၈	အဓော	၄၃၊ ၂၈၂၊ ၃၀၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အဓောကေသမတ္တကာ	၆၀	အနပေက္ခဝန္တော	၃၂
အဓောဂမာ	၂၀၅	အနဘာဝံ	၂၂၄
အဓောဘာဂင်္ဂမနိယာ	၄၉	အနဘာဝံကတာ	၃၀၄၊ ၃၄၉
အဓောမုခေါ	၁၄၇၊ ၂၃၆၊ ၂၆၀၊ ၃၅၂	အနဘာဝံ ဂမေတိ	၁၂
အဒ္ဓဂတော	၉၈	အနဘိဇ္ဈာပစ္စယာ	၃၂၂
အဒ္ဓမာသိကမ္ပိ	၉၂	အနဘိဇ္ဈာလု	၂၉၃၊ ၃၂၂
အဒ္ဓါနမဂ္ဂပုဋိပန္နံ	၁၈၃	အနဘိဇ္ဈာလူ	၁၈
အဒ္ဓါဝံယေဝ	၃၃၈	အနဘိရတိသညိနော	၃၅၄
အန္ဓကာရေ	၂၅	အနဘိရဒ္ဓိ	၁၅၅
အန္ဓမကာသိ	၁၈၇	အနဘိသမ္ပုဒ္ဓဿ	၁၇၊ ၁၁၀
အန္ဓိဘူတသ္မိ	၁၈၄	အနဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ	၁၇၅၊ ၂၄၄
အနဂ်ဏေ	၂၂	အနယမာပန္နာ	၁၈၆
အနဂ်ဏောဝ	၂၆	အနယဗျသနံ	၁၃၁၊ ၂၂၇
အနစ္စရိ +	၂၄၄	အနရဟန္တောဝ	၁၉၁
အနဝဇ္ဇသုခံ	၁၉၇	အနလသာ	၁၃၉
အနတ္တနာဝ အတ္တာနံ သဉ္ဇာနာမိ	၈	အနလကံရိတွာ +	၁၇၇
အနတ္တမနဝါစံ	၁၄၀	အနဝဇ္ဇတာစ	၂၇၂
အနတ္တမနော	၁၁၈၊ ၁၃၆	အနဝသေသဒေါဟီ	၂၂၄၊ ၂၂၆
အနတ္တာမီနော	၂၇	အနဝိစာရမာနော	၁၂၂
အနတ္တကြံသကော	၁၉	အနဿိသာမ +	၁၉၀
အနန္တံ	၂၁၅၊ ၃၄၅	အနာဂတဘယံ	၃၁၅
အနန္တံ ဝိညာဏန္တိ	၄၆	အနာဂါရိယံ	၁၇
အနန္တဇိနော	၁၈၄	အနာဒိနဝဒဿာဝိနော	၁၈၆
အနန္တော အာကာသောတိ	၄၆	အနာဓာနဂ္ဂါဟီ	၄၈
အနန္တောတိ	၂၉၇	အနာပါထဂတော	၁၈၇
အနတ္တကာမော	၇၀၊ ၁၃၀	အနာလပနတာယစ	၃၄၉
အနတ္တဝါဒီ	၂၉၀	အနာလယော	၅၃၊ ၇၂၊ ၃၀၆
အနတ္တသံဟိတေန	၁၄၁၊ ၂၉၀	အနာဝဇ္ဇိ	၁၁၀
အနဓိဝါသယတော	၁၁	အနာဝတ္ထိဓမ္မာ	၁၅၇
အနန္တပုတ္တံ	၁၂၀	အနာဝတ္ထိဓမ္မော	၃၇
အနန္တဘူတံ	၃၄၃	အနာဝိလော	၂၇၈
အနန္တရုဒ္ဓ အပ္ပဋ္ဌိဝိရုဒ္ဓဿ +	၇၉	အနာဝုဋ္ဌပုဗ္ဗော	၉၇
အနန္တဝိဇ္ဇောတိ	၁၅၅	အနာသဝံ	၈၆၊ ၂၉၄
အနပဒေသံ	၂၉၀	အနာသနေ	၁၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အနာဟာရာ	၂၀၅	အနုတ္တာနိကတဉ္စ	၂၂၅
အနိစ္စံ	၂၃၀	အနုဒ္ဓတာ	၃၃၁၄၈
အနိစ္စံယေဝသမာနံ	၃၃၈	အနုဒ္ဓိသေဿတိ	၂၇
အနိစ္စာဒုက္ခာဝိပရိဏာမဓမ္မာ	၁၀၈	အနုဒ္ဓတော	၁၉၈၊ ၂၇၃
အနိစ္စာနုပဿီ	၂၅၃	အနုနယော	၂၀၆
အနိစ္စာနုပဿိနော	၃၅၄	အနုနန္ဒာ	၃၃
အနိစ္စုတ္တရာဒန ပရိမဒ္ဓန ဘောဒနဝိဒ္ဓိသန		အနုပဋိတ ကာယသတိစ	၂၆၇
ဓမ္မဿ	၁၆၀	အနုပတိဋ္ဌာစေဝသတိ	၁၂၀
အနိဉ္စမာနော	၁၁၃	အနုပပန္နပုဗ္ဗာ	၉၇
အနိဋ္ဌာ	၇၀၊ ၃၁၈၊ ၃၂၀	အနုပလိတ္တာနိ	၁၈၂
အနိဒဿနံ	၃၄၅	အနုပလဗ္ဗမာနေ	၁၅၃
အနိဓာနဝတိ	၂၉၀	အနုပလိတ္တော	၁၈၄၊ ၃၂၉
အနိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော	၁၂၈	အနုပရိဝါရေယျာမ	၁၆၉
အနိမိတ္တံ	၃၀၄	အနုပရိဟရေယျ	၃၁၇
အနိမိတ္တာယ	၃၀၂	အနုပဝိဋ္ဌော	၃၄၉
အနိယျာနိကေ	၈၁	အနုပသန္တာ	၁၄၀
အနိရာကတဗျာနော +	၃၅၊ ၂၂၀	အနုပသမသံဝတ္တနိကေ	၈၁
အနိဝါတာ	၁၄၀	အနုပုတ္တသဒတ္တာ	၄၊ ၁၅၇၊ ၂၂၈၊ ၂၃၈
အနိဿိတောစ	၅၉	အနုပုတ္တောခလု	၁၆၃၊ ၂၈၅
အနိဿရဏပညာ	၁၈၆	အနုပုဒါတာ	၁၉၅၊ ၂၉၀
အနိဿာ	၂၉၃	အနုပုန္နာစေဝ	၆
အနုကမ္ပကေန	၁၃၊ ၅၀	အနုပုန္နာနံ-ဆန္ဒဇနေတိ	၇၄
အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ	၂၄၀	အနုပုဗန္ဓေဟိ	၂၁၉
အနုကမ္ပိတရူပါ	၂၅	အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ	၁၆၅
အနုဂ္ဂဟာယ	၂၆၂	အနုပ္ပါဒဓမ္မာ +	၁၅၄၊ ၃၀၄
အနုဂ္ဂဟိတာ	၂၉၇	အနုပုဗ္ဗံ	၁၇၈၊ ၃၅၈
အနုစကံမမာနော	၁၂၂၊ ၂၃၀	အနုပုဗ္ဗိ	၁၈၁
အနုစကံမန္တေပိ	၂၇၈	အနုမဇ္ဇာမိ	၂၄၉
အနုတ္တရံ	၅၊ ၂၀၊ ၁၇၄	အနုမဿ အနုမဿ	၁၆၃
အနုတ္တရံပုညခေတ္တံ	၄၂	အနုမိနိတဗ္ဗံ	၁၁၆
အနုတ္တရံဝါ စိတ္တံ	၃၈	အနုမောဒိတာ	၂၉၅၊ ၃၁၄
အနုတ္တရိယေပာ	၂၃၈	အနုမောဒေယျံ	၂၉
အနုတ္တရေသု	၃၁၂	အနုယုတ္တော	၁၁၈
အနုတ္တရော ဣတိပိ	၂၈၅	အနုယောဂါယ	၁၁၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ .]	
အနုရဟော	၂၈
အနုရုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်ရဒ္ဓဿ	၇၉
အနုရောဓဝိရောဓံ	၂၆၇
အနုဝိစရန္တေပိ	၂၇၈
အနုဝိစရမာနော	၂၃၀
အနုဝိစာရိတံ	၁၅၀
အနုဝိစာရေတိ	၁၂၉
အနုဝိဓိယနာသု	၄၈
အနုသယသမ္ပုဂ္ဂတာယ	၂၁၉
အနုသံယာယိတော	၂၁၆
အနုသာသန္တိ	၃၂၉
အနုသာသနိယာ	၁၀၀
အနုသာသနိ	၁၁၄
အနုသာသနိ +	၅၀၊ ၁၃၈၊ ၂၃၀
အနုသာသမိ	၁၈၅
အနုသေန္တိ	၄၅
အနေကဓာတု နာနာဓာတုလောကံ	၈၆
အနေကဗျဉ္ဇနံ	၃၁၄၂
အနေကပရိယာယေန	၂၅၊ ၁၄၅
အနေကဝိဟိတံ +	၃၇၊ ၂၂၅
အနေကသတံ	၈၈
အနေကသုပံ	၃၁၄၂
အနေဠမူဂါ	၃၃
အနောတ္တပိ	၄၈
အနောမဇ္ဇာမိ	၉၇
အနွာဝိသိတော	၃၃၉၊ ၃၅၄
အနွာဝိဠာ	၃၅၃
အနွာဝိသိဠာ	၃၅၂
အနွေသံ	၁၅၅
အနွာသဝေယျံ	၁၉၇
အပက္ကမိ	၇၇
အပဂတဂေါပါလကာ	၉၄
အပဂတဇိမ္မာ	၃၂
အပဂတဒေါသာ	၃၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အပဂတမံသလောဟိတံ	၆၂၊ ၁၀၇
အပဂတဝင်္ဂာ	၃၂
အပဂတသမ္ပန္နာနိ	၆၂၊ ၁၀၇
အပစ္စထ	၃၅၆
အပစာယမာနော	၁၄၁
အပစိနာတိ	၃၃၆
အပဇ္ဈာယန္တိ	၃၅၂
အပဒံ	၁၈၇
အပဒါနေ	၁၁၅
အပရန္တဝါ	၂၆၄
အပရပုရေ	၈၃
အပရဝမ္ဘိ	၁၉
အပရဒ္ဓေါ	၂၃၆
အပရပုစ္ဆယော	၂၃၇
အပရာဓိနော	၂၇၅
အပရာမဠာနိ	၃၃၃
အပရိက္ခိဏာ	၁၂၀
အပရိစိဏ္ဍပုဗ္ဗော	၉၇
အပရိတဿ	၈၃
အပရိညာတံတဿာတိဝဒါမိ	၂
အပရိနိဗ္ဗုတော	၄၉
အပရိယာဒိန္တံ	၉၄
အပရိယာဒိန္တာယေဝ	၉၈
အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တသန္ဓောသဟေတု	၁၈
အပရိသုဒ္ဓမနောကမ္မန္တာ	၁၈
အပရိသုဒ္ဓဝစိကမ္မန္တာ	၁၈
အပရိသုဒ္ဓါဇီဝါ	၁၈
အပရိဘိန္တံ	၂၀၆
အပရိယန္တဝဘိ	၂၉၀
အပရိဝဇ္ဇယတော	၁၂
အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာ	၁၇
အပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေဝ	၃၉
အပရိသေသံညာဏဒဿနံ	၁၁၀
အပလိပ ပလိပန္ဓော	၄၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အပလောကေယျဝါ	၁၃၃	အပ္ပဋိသင်္ခါယ	၃၂၃
အပလောကေသိ	၃၃၅	အပ္ပတိတော	၂၈
အပသံဝါ	၂၉၀	အပ္ပတ္တမာနသော	၃
အပါပုရိတွာ	၃၁	အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိ +	၁၁၄
အပါပုရေတံ	၁၈၁	အပ္ပဒုဋ္ဌမနသင်္ကပ္ပေါ	၂၉၃
အပါယံ	၂၈၆၊ ၂၉၁	အပ္ပမာဏာ +	၄၃၊ ၁၄၂၊ ၂၈၂၊ ၃၀၃၊ ၃၀၄
အပါယံဒုဂ္ဂတိ	၃၁၅	အပ္ပမတ္တဿ	၄၅၊ ၂၃၊ ၁၂၈
အပါရာ	၁၄၉	အပ္ပမာဏာဘာနံ	၂၉၄
အပါရုတာ	၁၈၂	အပ္ပမေယျာ	၁၄၂
အပိစ	၁၈၅၊ ၂၄၂	အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ	၁၈၀
အပိစတိဋ္ဌတေတံ	၁၁၂	အပ္ပရဇက္ခေ	၁၈၁
အပိစ-ဟောဘိ	၁၉၁	အပ္ပဿာဒါကာမာ	၁၀၉
အပိနာယံ-ဓမ္မဝိနယေ	၂၆၀	အပ္ပဿုတာ	၄၈
အပိန-အဿာတိ	၁၅၀	အပ္ပဟရိတေ	၂၁၄
အပိနာယံ-သိယာ	၁၄၇	အပ္ပဟရိတေဝါ အပ္ပါဏကေ	၁၃
အပိန-ကရေယျာတိ	၁၄၂	အပ္ပဟာနာ	၂၈၀
အပိန-ပဋိဝေဓေယျာထ	၂၆၄	အပ္ပဟိနံ	၃၃၄၊ ၂၇၅
အပိန-လိခေယျ	၁၄၃	အပ္ပဟိနာ +	၂၈၀
အပိဿု	၉၅၊ ၁၇၉	အပ္ပါဏကေ	၂၁၄
အပိဿုမံ-ပဋိဘံသု	၂၄၄	အပ္ပါတင်္ကတဉ္စ	၁၃၇
အပ္ပညံစ ပသဝတိ	၂၆၀	အပ္ပါနင်္ကယေဝ	၂၄၆
အပ္ပညံ ပသဝိ +	၃၅၈	အပ္ပါဗာဓကဉ္စ	၁၃၇
အပ္ပညံဝါ	၂၃၃	အပ္ပိစ္ဆော	၁၉၊ ၂၂၀
အပေတသောကော	၁၈၁	အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပိစ္ဆကထဉ္စ	၁၆၂
အပ္ပေဝနာမ-သိယာတိ	၃၅၂	အပ္ပိစ္ဆတာယ	၁၄
အပ္ပကသိရေနေဝ	၉၈၊ ၃၅၁	အပ္ပိယာဝါ ဒါယာဒါ	၁၀၂
အပ္ပကသိရေနေဝ သမုဒါစရန္တိ	၁၂၁	အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါပိ	၅၃၊ ၆၇၊ ၇၀
အပ္ပစယဉ္စ ပါတုကရောတိ	၁၁၅	အပ္ပိယော အမနာပေါ	၁၁၆
အပ္ပစယော	၂၈၊ ၁၅၅	အပ္ပေဝနာမ - အဿာတိ	၃၁၆
အပ္ပညာတာ	၂၀၇	အပ္ပေဝနာမ - ဥဋ္ဌဟေယျံ	၃၁၆
အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော	၂၈	အပ္ပေဝနာမ - ဥဟေယျ	၃၁၆
အပ္ပဋိဘယံ	၁၄၉	အပ္ပေဝနာမ - ဥဒ္ဓါရေယျံ	၃၁၆
အပ္ပဋိဘာနော	၁၄၇၊ ၂၃၆၊ ၂၆၀	အပ္ပေကစေ	၁၈၁၊ ၁၈၅
အပ္ပဋိဝိဘတ္တဘောဂိ	၃၃၃	အပ္ပေကဒါ	၂၄၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အပွေဝနာမ-ဂိလေယျ +	၃၁၆
အပွေဝနာမ-ပသေယျ	၂၀
အပွေဝနာမ-ဝိဝေစေယျာမ	၂၃၁
အပွေဝနာမ-သမာဂစ္ဆေယျာမ	၁၆၃၊ ၂၃၁
အပွေသက္ခာ	၂၀၇
အပွေိဿုက္ကတာယ	၁၈၀
အပွေိဿုက္ကော	၃၄၈
အပူဋ်	၂၇၆၊ ၂၇၇
အဖလောဝတ	၁၀၂
အဖာသုကကာမာ	၇၀
အဗိဇိဝါ	၃၁၆
အဗျူဠေသိကော ဣတိပိ	၁၅၄
အဗ္ဗတ္တံ ဂစ္ဆတိ	၁၆၁
အဗ္ဗန္ဒမောဒတိ	၁၆၃
အဗ္ဗယေန	၂၇၅
အဗ္ဗာစိက္ခနံ	၁၄၅
အဗ္ဗဂ္ဂစ္ဆိ	၁၄၀
အဗ္ဗုတံ	၂၅၂
အဗ္ဗုတံ ဝတာတံ	၂၅၇
အဗ္ဗုဿက္ကမာနော	၃၂၅
အဗ္ဗောကာသံ	၂၇၃
အဗ္ဗောကာသဂတံ	၉၅၊ ၁၃၀၊ ၁၉၃
အဗျာပဇ္ဇာ +	၄၃၊ ၂၉၉
အဗျာပန္နစိတ္တော	၂၇၃၊ ၂၉၃
အဗျာပါဒဝိတက္ကော	၇၃၊ ၁၂၈
အဗျာဗဇ္ဇ ပရမံ	၁၀၇
အဗျာဗဇ္ဇေန	၂၈၂၊ ၄၀၃
အဗျာဗဇ္ဇိယေဝ	၁၀၇
အဗျာသေကသုခံ	၁၉၇
အဗြဟ္မစာရီ	၄၇
အဗြဟ္မဏာဝ	၁၉၁
အဘဇိတဗေ ဓမ္မေ	၃၂၀
အဘယပုတ္တော	၈၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဘယူပရတော	၃၂၇
အဘာဝယတော	၁၂
အဘာဝိတကာယော	၂၄၂
အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ	၁၅၈
အဘိက္ကန္တေ	၆၀၊ ၂၇၂
အဘိက္ကမထ +	၂၁၂
အဘိက္ကန္တံ ဘောဂေါတမ	၂၅
အဘိက္ခန္တံ	၁၄၄၊ ၃၁၈
အဘိက္ခန္တန္တော	၁၅၈
အဘိဇ္ဇမာနေ. +	၃၈
အဘိဇာနာတိ	၃၊ ၃၅၆
အဘိဇာနာတိ နော	၂၅၇
အဘိဇာနာထ-ပဘာဝိတမေတံ	၁၈၆
အဘိဇ္ဈံ	၅၁၊ ၂၇၃
အဘိဇ္ဈာတာ	၂၉၁
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ	၅၇
အဘိဇ္ဈာပစ္စယာ	၃၂၁
အဘိဇ္ဈာယ	၂၇၃
အဘိဇ္ဈာလု	၁၈၊ ၄၇၊ ၂၉၀၊ ၃၂၂
အဘိဇ္ဈာလု ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂ-	
သန္ဓောသဟေတု	၁၈
အဘိဇ္ဈာလုဿ +	၂၇၉၊ ၂၈၁
အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော +	၄၀
အဘိညတ္တာ +	၂၉၇
အဘိညာတာ အဘိလက္ခိတာ	၂၀
အဘိညာတေဟိ	၂၁၈
အဘိညာယ	၁၆၊ ၂၂၉၊ ၃၄၃
အဘိညာ သစ္စိကတော	၁၇၅
အဘိတော	၃၅၇
အဘိဒေါသကာလင်္ကတော	၁၈၃
အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ	၁၂၃
အဘိနန္ဒိတော	၂၉၅၊ ၃၁၄
အဘိနန္ဒနာ	၂၉၉
အဘိနန္ဒိနိ	၃၀၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]		[အ]	
အဘိနိန္ဒာမေယျ	၂၃၇	အဗ္ဗောကာသိကမထွေန်	၂၇၁
အဘိနိန္ဒာမေသိ	၂၂	အဗ္ဗောကာသိကဿ	၂၇၁
အဘိနိပုဋ္ဌေတဗ္ဗံ	၁၃၄	အမစ္စာ	၇၀၊ ၂၇၁၊ ၃၁၆
အဘိနိဗ္ဗတ္တံ	၆၈၊ ၅၄	အမစ္စရီ	၄၄
အဘိနိဗ္ဗိဒါယ	၁၁၉	အမတံ	၁၇၅၊ ၁၇၁
အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇ	၈၈	အမတံ အဓိဂတံ	၁၈၅
အဘိနိမန္တနတာယစ	၃၄၉	အမတဿ ဒါတာ	၁၂၅
အဘိနိဝိဿ	၁၄၆	အမတဒုန္နုဘိ	၁၈၄
အဘိနိဟနေယျ သေယျထာပိ	၁၃၃	အမတဒွါရံ	၁၈၂၊ ၂၂၉
အဘိနိတော	၂၈၉	အမနာပတာစ	၃၁
အဘိပုဋ္ဌေန	၂၁၇	အမနာပါ	၇၀၊ ၁၄၀၊ ၃၁၈
အဘိပုဝုဋ္ဌံ	၃၁၆	အမနသိကရဏီယေဓမ္မေ	၇
အဘိဘုံ	၂၊ ၃၄၄	အမနသိကာရော	၃၀၂၊ ၃၀၄
အဘိဘုယျ အဘိဘုယျ	၃၆	အမရိတုကာမော	၃၂၃
အဘိဘူ	၃၃၉	အမဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈
အဘိမထွေယျ	၂၄၆	အမာယာဝိနော	၃၃
အဘိမန္တန္တော	၂၄၄	အမာရဓေယျဿ	၂၇၇
အဘိရဟိတော	၁၃၈	အမုခရာ	၃၃
အဘိဝဂ္ဂေနပိ ဩမဒ္ဒန္တိ	၁၀၃	အမုတြ	၂၊ ၂၉၀
အဘိဝဇေယျ	၃၁၉	အမှာကံ ရုစ္စတိစေဝ ခမတိစ	၁၁၁
အဘိဝဒတိ	၂၆၈	အယံ အတ္တာ နိစ္စောဓုဝေါ သဿတော	၈
အဘိဝဒိတဗ္ဗံ	၁၂၃	အယံ အတ္တာ ဝဒေါဝေဒေယျော	၈
အဘိဝါဒေတွာ	၃၁၄	အယံ အနစ္စရိယဂါထာ	၉၅
အဘိဝိဟစ္စ	၃၂၅၊ ၃၂၆	အယမန္တိမာ ဇာတိ	၁၇၈၊ ၁၈၆
အဘိသင်္ခါရော	၃၀၂	အယံ အာသဝနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ	၂၄
အဘိသိဂီ	၁၁၅	အယံ အာသဝနိရောဓော	၂၄
အဘိသန္တာပေတဗ္ဗံ	၁၃၄	အယံ အာသဝသမုဒယော	၂၄
အဘိသန္တေတိ	၂၇၆	အယံ ခေါ-ပ-အဓိဂတာ	၂၃
အဘိသန္တာနိ	၂၇၇	အယံ ဒုက္ခနိရောဓ-ပ-ပဋိပဒါတိ	၉၊ ၆၇၊ ၂၉၅
အဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ	၅	အယံ ဒုက္ခနိရောဓောဘိ	၉၊ ၆၇၊ ၂၉၅
အဘိဟရေယျာထ	၂၃၉	အယံဒုက္ခသမုဒယော	၉၊ ၆၇၊ ၂၉၅
အဘိဟဋ္ဌံ +	၂၆၆	အယံဓမ္မော	၁၇၈
အဘူတဝါဒိ +	၂၉၀	အယမ္ပိ ဟိ နာမ +	၈၄
အဘူတေန	၁၅၅	အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ	၁၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အယံ(နာယံ)ဓမ္မော	၁၇၇၊ ၁၇၈
အယံပဇာ	၁၇၈
အယံလောကော	၂၉၁၊ ၂၂၉
အယံဋ္ဌပုဗ္ဗော	၉၇
အယောဂက္ခေမကာမော	၇၀၊ ၁၃၀
အယောနိသော	၆
အယောသက္ကံ	၃၅၆
အရညံ	၂၇၃
အရညဂတံဝါ	၅၇၊ ၃၀၄၊ ၃၃၄
အရညဝနပတ္တာနိ	၁၇
အရညာယတနံ	၉၃
အရညေ	၁၃၀
အရညေ ပဝနေ	၁၈၇
အရတိရတိသဟော	၃၆
အရဟံ	၄၊ ၈၁၊ ၁၉၃၊ ၂၃၈၊ ၂၇၉၊ ၂၈၅
အရဟန္တော	၁၅၇၊ ၂၂၈
အရဟတံ	၂၈၆
အရဟန္တံ	၂၃၀
အရဟသိ	၁၈၄
အရိယဓမ္မဿ	၂၊ ၃၀၇
အရိယဓမ္မ အဝိနိတော	၂
အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ	၂၂၅
အရိယဿ ငိနယေ	၄၆၊ ၂၄၂
အရိယသာဝကော	၅၊ ၇၄
အရိယံ	၃၃၄၊ ၃၃၅
အရိယာနံ အဒဿာဝိ	၂၊ ၃၀၇
အရိယော	၂၇၈၊ ၂၇၉
အရိယော အဋ္ဌဂီကော	၃၀၆
အရိယာ နိယျာနိကာ	၉၇
အရိယော တုဏှိဘာဝေါ	၁၇၃
အရူပဘဝေါ	၅၅၊ ၂၉၈
အလဂဒ္ဒိကော	၁၄၈
အလဂဒ္ဒဂဝေသိ	၁၄၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဇ]	
အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ	၁၄၈
အလတ္ထ ဥပသမ္ပဒံ	၄၅
အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော	၈၃၊ ၂၁၄
အလံ(ဟလံ) +	၁၇၉
အလမိဒံ	၁၇၈
အလမေတ္တာဝတာ	၂၇၀
အလံဝတိဒံ	၁၇၈
အလ္လံ	၂၄၄
အလ္လိနာ	၉၆
အလ္လိယေထ(စေ)	၂၆၂
အဝဏ္ဏံ(သစေ)ဘာသတိ	၁၇၆
အဝဏ္ဏံ ဘာသိဿာမိ	၈၄
အဝကုဇ္ဇော	၉၆၊ ၂၄၉
အဝက္ကာရပါတိံ	၂၁၄
အဝက္ခိတ္တော	၃၀၁
အဝဉ္ဇျာ	၂၇၀
အဝသရိ	၁၆၃၊ ၁၇၈
အဝသိဋ္ဌံ	၂၇၄
အဝါယန္တိ	၁၈
အဝိကိဏ္ဍဝါစာ	၃၃
အဝိဂတစ္ဆန္ဒော	၁၁၈
အဝိဂတတဏှော	၁၁၈
အဝိဂတပိပါသော	၁၁၈
အဝိဂတပေမော	၁၁၈
အဝိဂတပရိဋ္ဌာဟော	၁၁၈
အဝိသာတပက္ခိကော	၁၃၀
အဝိဇ္ဇာဂတော	၃၂၀၊ ၃၃၈
အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ	၂၉၈
အဝိဇ္ဇာ ပဟိနာ	၈၂
အဝိဇ္ဇာ ဝိရာဂါ	၈၃၊ ၂၉၉
အဝိဇ္ဇာ ဝိဟတာ	၂၃
အဝိဒ္ဓသုနော	၃၂၀
အဝိဒ္ဓရေ	၉၀၊ ၁၃၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဝိဒ္ဓါ	၃၂၀
အဝိနယဝါဒီ	၂၉၀
အဝိနိပါတဓမ္မာ	၃၆၁၅၈၊ ၂၂၉
အဝိနိတော	၂၁၄၉၊ ၃၀၇
အဝိနောဒယတော	၁၂
အဝိပရိကာမဓမ္မော	၈၁၅၀
အဝိပရိတဒဿနော	၂၉၃
အဝိဘတ္တဿ	၂၈၇
အဝိမုတ္တံဝါ စိတ္တံ	၃၈
အဝိဝဋ္ဋဥစ္စေ	၂၂၅
အဝိဝါဒါယ	၃၃၂
အဝိသယံ	၂၁၄
အဝိသံဝါဒကော	၁၉၅
အဝိဟာနံ	၂၉၄
အဝိဟိံသာ သင်္ကပ္ပေါ	၇၃၁၂၈
အဝိတဒေါသံ	၂၅၂၄၀
အဝိတမောဟံ	၂၅၂၄၀
အဝိတရာဂံ(ဂေါ)	၂၅၂၁၈
အဝုဋ္ဌာ	၁၈၀
အဝုပသန္တစိတ္တာ	၁၉
အဝေက္ခဿု	၁၈၁
အဝေစ္စပ္ပသာဒေန	၄၁၅၁
အဝေရာ	၂၉၃
အပေရေန	၄၃၂၈၂
အဝေရေန အဗျာဗဇ္ဈေန	၁၄၂
အသက္ခိံခေါ	၁၈၆
အသဇ္ဇမာနော	၃၇၈၄
အသဋ္ဌာ	၃၃
အသတာ	၁၅၅
အသတိ အမနသိကရေတော	၁၃၃
အသဗလောနိ	၃၃၃
အသမယဝိမောက္ခံ	၂၀၉
အသမဝေက္ခိတော	၂၂၆
အသမာဓိသံဝတ္တနိကာ	၂၉၀
အသမ္ပဇာနာ	၂၀၂၃၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အသမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈
အသမာဟိတဉ္စစိတ္တံ	၁၂၀
အသမာဟိတဝိဗ္ဗန္တစိတ္တသန္ဓေသဟေတု	၂၀
အသမာဟိတာ	၂၄၂၃
အသမ္ပောဟဓမ္မော	၂၁၂၉
အသမ္ပောသာယ	၇၄
အသံကံလိဋ္ဌံ	၁၇၅
အသင်္ဂတိ-အမိဿိဘာဝေါ	၇၀
အသဒ္ဓါ	၄၈
အသန္တိဉ္စပရာမာသိ	၄၈
အသလ္လိနံ	၂၀၂၂၄၆
အသံဝုတဿ	၉
အသံသဋ္ဌော အသံသဂ္ဂကထဉ္စ	၁၆၂
အသံသရိတပုဗ္ဗော	၆၇
အသံဟာရိယာ	၃၃၁
အသာတံ	၆၉၂၁၁
အသာတာနံ အမနာပါနံ	၁၁
အဿာသပဿာသာ	၃၀၈
အဿာသေန္တော	၉၆
အဿာသော	၇၇
အသိသုန္တပမာ	၁၄၅
အသိသုနံ	၁၅၉၁၆၁
အသိနာပိ သီသံ ဆိန္ဒန္တိ	၁၀၃
အသိတေ	၆၀
အသိတပိတခါယိတသာယိတာ	၉၈၂၀၄
အသိစမ္ပံ	၁၀၃
အသ္မု	၃၅၂
အသ္မုမာနော	၁၅၄
အသ္မုတိ	၅၂
အသိသု ဝိဇ္ဇောတလန္တေသု	၁၀၃
အဿ	၂၇၇
အဿ အပိနု(အပိနု-ဝေမဿ)	၁၅၆
အဿ ဥပ္ပလာနံ ဝါ	၂၇၇
အဿဒမ္ပသာရထိ	၁၃၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အသဒ္ဓါ	၃၂
အသဒ္ဓါဒေါ	၁၀၀
အသပဒုမာနံဝါ	၂၇၇
အသပုဏ္ဏရိကာနံဝါ	၂၇၇
အသဝနတာ	၁၈၀
အသသတံယေဝ	၃၃၈
အသု	၂၀၃
အသုတပုဗ္ဗာ	၂၄၄
အသုတဝါ	၂
အသုဒ္ဓေါ	၁၈၀
အသုဘာနုပဿိနော	၃၅၄
အသုမှဝတ	၂၃၁
အသုမုခါနံ	၁၇၅၊ ၃၁၈
အသေစနကံ	၁၂၇
အသေဝစော	၃၂၁
အသေသဝိရာဂနိရောဓော	၅၃၊ ၇၂၊ ၂၆၄၊ ၃၀၆
အသေဝိတဗ္ဗေဓမ္မေ	၃၂၀
အသောကံ	၁၇၅
အဟဉ္ဇ မာ တေ အဒ္ဓသံ	၉၄
အဟံပါဿံ-(အသ+ယျောမိ)	၁၁၆
အဟမ္ပိ ဝေဝဒါမိ	၂၆၃
အဟံ သတ္တာ အနုတ္တရော	၁၈၄
အဟံဟိ အရဟာ လောကေ	၁၈၄
အဟိကုဏပံ(ပေန ဝါ)	၃၀၊ ၁၃၄
အဟိတကာမာ	၇၀၊ ၁၃၀
အဟိတာနုကမ္ပိ	၃၄၈
အဟိတာယ	၂၂၇၊ ၃၃၂
အဟိံ	၁၈
အဟိရိကာ	၄၈
အဟုဝတ္ထ	၅၀
အဟုဝမ္ပေဝ	၁၁၁
အဟောရတ္တာနုသိက္ခိနာ	၁၁၆
အဟောဝတ-အဿာမ	၇၀၊ ၂၉၃
အဟောဝတာယံ-ပရိမဇ္ဇေယျံ	၉၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဟောနုန	၂၅၇
အဟောသိန္နခေါ အဟံ အတိတမဒ္ဓါနံ	၈
အဋ္ဌံ	၂၃၇
[အာ]	
အာကခံမာနာစ ဓာရေယျာထ	၁၂၇
အာကခိဿတိ	၁၃၄
အာကဗျေယျသေယျထာပိ	၂၃၁
အာကာရဝတိ	၃၃၀
အာကာသဂတံ	၃၂၅
အာကာသာနဉ္စာယတနံ	၃၊ ၂၉၇
အာကာသာနဉ္စာယတနုပဂါနံ	၂၉၄
အာကာသေပိ ပက္ခိသကုဏော	၈၄
အာကာသော +	၂၁၅၊ ၂၉၇
အာကိဉ္စညာ	၃၀၅၊ ၃၀၃
အာကိဉ္စညာယတနံ	၃
အာကိဉ္စညာယတနုပဂါနံ	၂၉၄
အာကိရိတွာ	၂၇၆
အာကောဋေယျ ပဋိကောဋေယျ	၁၂၉
အာဂစ္ဆန္တံ	၁၈၇၊ ၃၃၈
အာဂစ္ဆန္တိ	၃၄၀
အာဂတာဂမာ	၂၂၅
အာဂတိံ	၃၄၃၊ ၃၅၂
အာဂမာယ	၃၃၈
အာဂမ္မ +	၂၈၃
အာဃာတော	၁၅၅
အာဇယာပစယော	၂၄၂
အာဇာရဂေါစရသမ္ပန္နာ	၃၄
အာဇရိယကံ	၁၇၅
အာဇရိယဋ္ဌာနေ မံ ဌပေသိ	၁၇၈
အာဇာမဘာက္ခာပိ	၁၇၀
အာဇာမဘာက္ခေဝါ	၉၂
အာဇညရထော	၁၃၈
အာဇာနန္တေဟိ	၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	[အာ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[အာ]	ပိဋကော်
အာဇီဝကော +		၃၂	အာဘဿရာနံ		၂၂၂၉၄
အာဇီဝေါ		၂၇၁	အာဘဿရောနာမ ကာယော		၃၄၃
အာဏဏံ		၂၇၅	အာဘာ		၂၉၄၂၀၀
အာတပ္ပိယ		၁၁၇	အာဘိစေတသိကာနံ		၃၆
အာတာပန ပရိတာပနာနုယောဂံ အနု		၉၃	အာဘုဇိတွာ		၂၇၃
အာတာပိနော		၂၃၂၁၂၁၁၂၀	အာမကစ္ဆိန္ဒော		၉၆၂၄၉
အာတာပိ		၄၅၂၅၇	အာမကဓည ပဋိဂ္ဂဟဏာ		၁၉၆
အာတုရံ		၁၀၆	အာမဏ္ဍလိယံ ကရိတွာ		၂၂၇
အာဒါတာ		၂၀၉	အာမိသကိဉ္စိက္ခယေတုဝါ		၂၉၀
အာဒါသေဝါ		၁၁၆	အာမိသဒါယာဒါ		၁၃
အာဒိကလျာဏံ		၂၀၆	အာမိသေသု		၃၂၉
အာဒိဇ္ဇော		၃၂၅	အာယတနာနံ ပဋိလာဘော		၅၄
အာဒိမေဝ		၄၅	အာယတံ		၁၀၀
အာဒိတ္တံ		၁၄၃	အာယတံ		၁၅၄၂၃၆
အာဒိယာ		၁၃	အာယတိံ အနုဿဝေါ +		၁၁၁
အာဒိနဝံ		၁၀၀၁၁၇၄	အာယတိံ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ		၃၄၉
အာဒိနဝေါ ဧတ္ထ ဘိယျော		၁၀၉	အာယတိံ အနုပ္ပါဒေါ		၆၅
အာဒေဝေါ-အာဒေဝနာ		၆၉	အာယတိံ စ သုခဝိပါကံ		၃၂၁
အာဓာနဂ္ဂါဟိ		၁၅၅	အာယတိံ ဒုက္ခဝိပါကံ		၃၁၄
အာနန္ဒော		၁၅၅	အာယမုခံ		၂၇၆
အာနိသဒံ		၉၆၂၄၀	အာယသံ		၂၃၅
အာနေဉ္စပုတ္တေ		၂၂	အာယသုန္တယေဝသာရိပုတ္တံ ပဋိဘာတု		၁၅
အာပဂရဟကာ		၃၃၉	အာယသုတော ဝိဓုရဿ		၃၅၁
အာပဇ္ဇိတာ		၂၀၉	အာယာမ		၂၁၀
အာပဇ္ဇိံ သု		၂၂၇	အာယာသိတတ္တံ		၆၉
အာပဏာဝါ		၂၇	အာယု		၃၀၀၂၃၄၁
အာပံ-တေဇံ-ဝါယံ		၂	အာယုသင်္ခါရာ		၃၀၀
အာပါထဂတာနံ		၁၃၃	အာယုနောသံဟာနိ		၅၄၂၆၀
အာပါနိယကံသေ		၃၂၄	အာယောဂံ ကဓေထ		၁၃၀
အာပါယိကာနံ +		၂၀၀	အာရကာ		၂၇၉
အာပေါဂတံ		၂၀၃	အာရက္ခာဓိကရဏံ		၁၀၂
အာဗာဓိကံ		၁၀၆	အာရဉ္စိတာနံ		၁၉၂
အာဗာဓိကော +		၂၇၄	အာရညကော		၉၄၁၀၆
အာဘတာ		၂၇	အာရညိကော +		၃၀၂၂၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အာ]	
အာရဒ္ဒဝီရိယာ	၃၃၂၄၈
အာရဒ္ဒဝီရိယော	၁၉၁၆၂၂၂၀
အာရဒ္ဒ ဝီရိယံ အဟောသိ အသလ္လိနံ	၂၁
အာရာစာရီ	၁၉၅
အာရာစိတ္တံ သမာဓိမ္မာ	၁၃၀
အာရာဓေယျံ သု-စိတ္တံ	၁၃၇
အာရာဓေတိ	၂၀၈
အာရာမဂါတနံ	၂၉
အာရာမစေတီယာနိ	၂၀
အာရာမဒေဝတာ	၃၁၆
အာရာမေ ဇေတဝနေ +	၅၂၆
အာရောဂျံ	၂၇၅
အာရောစေယျာမိ	၂၇၀
အာရုယု	၁၈၁
အာလယော	၂၀၆
အာလယရတာ	၁၇၈
အာလယရာမာ	၁၇၈
အာလယသမ္ပဒိတာ	၁၇၈
အာလုမ္ပတိ	၃၃၆
အာလောကသညီ	၂၇၃
အာလောကိတေ	၆၀
အာလောကော ဥပ္ပန္နော	၂၃
အာဝတ္တော	၁၈၄
အာဝရဏိယေဟိ	၂၇၂
အာဝါသေန	၉၇
အာဝိ စေဝ	၂၂၆
အာဝိဘာဝံ	၃၇၂၈၄
အာဝိစေဝ	၃၃၂
အာဝုဇောတံ	၂၈၀
အာဝုသော ဘိက္ခဝေါတိ	၁၁၃
အာဝုသော ဝါဒေနစ	၁၈၅
အာသဇ္ဇ	၃၅၆၂၄၃
အာသဝါ	၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အာ]	
အာသဇ္ဇ အာသဇ္ဇ	၂၅၂
အာသနပဋိက္ခိတ္တာ	၉၂၁၁၀
အာသဘံဌာနံ ပဋိဇာနာတိ	၈၅
အာသဝက္ခယံ	၃၈၁၁၈၄၂၉၄
အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ	၂၄
အာသာဒေတဗ္ဗံ	၂၃၈
အာသိတိကပဗ္ဗာနိဝါ သေယျထာပိနာမ	၉၆၂၄၈
အာသိတိကံဝါ	၉၈၁၀၅
အာသိဝိသံ	၂၃၉
အာဟဉ္ဇံ	၁၈၄
အာဟတစိတ္တော	၁၁၈
အာဟာရဉ္စ အာဟာရသမုဒယဉ္စ	၅၂
အာဟာရနိရောဓဉ္စ	၅၂
အာဟာရနိရောဓဂါမိ	၅၂
အာဟာရနိရောဓော	၅၃
အာဟာရသမုဒယော	၅၃
အာဟာရပစ္စေဒါယ	၂၄၇
အာဟာရေန သုဒ္ဓိတိ	၉၅
အာဟုနေယျော	၄၂
အာဠာရော	၁၇၅
[အု]	
ဣစ္ဆာ	၂၈
ဣစ္ဆာဝစရာနံ	၂၈
ဣဋ္ဌာ ကန္တာ မနာပါ	၇၀၁၀၀
ဣဏ မူလာနိ	၂၇၄
ဣဏံ	၂၇၄
ဣဏံ ယထာ	၂၇၅
ဣတ္တရသမာပန္နော	၃၂၇
ဣတ္တဘာဝညထာဘာဝံ	၃၄၃
ဣတိ အဗျတ္တံ ဝါ ဓမ္မေသု	၆၄
ဣတိပိမေ ဝိတက္ကာ	၁၃၃
ဣတိပိမေ-ဒုက္ခဝိပါကာ	၁၃၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဣ]	
ဣတိပိမေ သာဝဇ္ဇာ	၁၃၃
ဣတိပိ သော ဘဂဝါ	၄၀
ဣတိ ယံတံ ဝုတ္တံ	၃၉၊ ၇၅
ဣတိရူပံ	၆၅
ဣတိရူပဿ အတ္ထင်္ဂမော	၆၅
ဣတိရူပဿ သမုဒယော	၆၅
ဣတိဝါဒပုမောက္ခာနိသံသာ +	၁၄၇
ဣတိဟ	၁၈၀
ဣတောစ ပနညံ	၃၃၈
ဣတော ဝါ ပန သုတော	၁၅၉၊ ၂၉၀
ဣတော သမဏဿ သန္တိကာ	၁၈၇
ဣတ္ထိကုမာရိက ပဋိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆
ဣတ္ထိဝါ-ယုဝါ	၁၃၃
ဣဒံ နိစ္စံ	၃၃၇
ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ-အဘိနန္ဒါ	၅
ဣဒမေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တံ	၃၉၊ ၇၆
ဣဒံ ဒုက္ခန္တိ	၉၊ ၆၇၊ ၂၉၅
ဣဒံ နိဿိတံ တထာဂတဿ ဝိညာဏန္တိ	၁၅၅
ဣဒံ ဥစ္စတာဝုသော ဒုက္ခံ	၅၃
ဣဒံ သုမေ-တပဿိတာယ ဟောမိ	၉၃
ဣဓ	၄၇
ဣဓ စတုတ္ထော သမဏော	၇၇
ဣဓ တတိယော သမဏော	၇၇
ဣဓ ဒုတိယော သမဏော	၇၇
ဣဓ လောကစိန္တာယ	၃၃၅
ဣဓေဝ သမဏော	၇၇
ဣဒါနုဘာဝါ	၁၆၈
ဣဒိဗလေန	၃၅၇
ဣဒိဝိမံ ပစ္စနဘောတိ	၈၄
ဣန္ဒြိယာနံ ပရိပါကော	၅၄၊ ၆၈
ဣန္ဒြိယာနံ	၃၀၁
ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တံ	၈၆
ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒါရာ	၃၃
ဣဗ္ဘာ	၃၅၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဣ]	
ဣမဿ ကော အတ္ထော	၂၂၅
ဣမဿ လောကဿ	၂၂၇
ဣမဿ နိရောဓာ ဣဒံ နိရုဇ္ဈတိ	၂၆၄
ဣမဿ သညာဂတဿ	၄၃
ဣမဿပျါဒါ ဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ	၂၆၃
ဣမသ္မာ ဓမ္မဝိနယာ	၈၃
ဣမသ္မိံ အသတိ ဣဒံ နဟောတိ	၂၆၄
ဣမသ္မိံ အာကာသေ	၁၄၃
ဣမသ္မိံ သတိ ဣဒံ ဟောတိ	၂၆၃
ဣမဉ္စ ဝိမံ	၃၂
ဣမဉ္စ ဒေါသံ	၃၂
ဣမဉ္စ ဝက်	၃၂
ဣမဉ္စ လောကံ	၂၉၁
ဣမံ-ဒိဋ္ဌိံ	၂၆၂
ဣမံ ပဌမံ ပဒံ	၁၉၀
ဣမံ ပရိယာယမကာသိ	၃၃၈
ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ	၅၁
ဣမာ-ဂတိယော	၈၉
ဣမာနိ ဌာနာနိ +	၈၀
ဣမာသံ ဒိန္နံ ဒိဋ္ဌိနံ	၈၀
ဣမိနာ တပေန ဝါ	၁၁၈
ဣမိနာ ဓမ္မပရိယာယေန	၃၃
ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ	၁၁၈
ဣမိနာ ဝတေန ဝါ	၁၁၈
ဣမိနာ သီလေန ဝါ	၁၁၈
ဣမိဿ နေမိယာ	၃၂
ဣမေ အာသဝါ	၂၄
ဣမေ နိဝရဏေ	၂၇၅
ဣမေ သတ္တာ	၂၉၁
ဣမေသံ ဌာနာနံ	၂၈၀
ဣမေသံ ဘေဒါယ	၂၉၀
ဣမေဟိ အာကာရေဟိ	၁၂၇
ဣမေဟိ ပဒေဟိ	၁၂၇
ဣမေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ	၁၂၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဣ .]		[ဥ]	
ဣရိယာယ	၉၇	ဥဋ္ဌာနသညံ	၂၇၂
ဣဿရော	၃၃၉	ဥဋ္ဌေဟိ	၁၈၁
ဣဿာ	၁၆၄၀	ဥတ္တမင်္ဂေ သိရသ္မိံ	၃၃
ဣသိဂိလိပဿေ	၁၁၀	ဥတ္တရသေတုဝါ	၁၄၉
ဣသိပတနေ	၁၈၃	ဥတ္တရံ တီရံ	၂၂၆
ဣဿုကိဿ	၂၇၉	ဥတ္တရာယ ဒိသာယ	၂၇၆
ဣဿုကီ +	၄၈၁၁၅	ဥတ္တရာရဏိံ	၂၄၄
ဣဟ	၄၈	ဥတ္တရာသင်္ဂံ	၁၈၀၊ ၁၉၁၊ ၂၃၆
[ဥ]		ဥတ္တရိံ	၂၇၄၊ ၃၂၆
ဥက္ကဓေလာယံ	၂၂၆	ဥတ္တရိတရာ	၂၁၀
ဥက္ကဋ္ဌာယံ	၁၊ ၃၃၇	ဥတ္တရိပဉ္စံ အပုစ္ဆံ	၅၂
ဥက္ကာမုခံ	၄၃	ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာ	၈၃
ဥက္ကုဒ္ဓိကောပိ	၉၂	ဥတ္တရိဉ္စ ဝိဿာတံ	၁၆၀
ဥက္ကုဒ္ဓိကပ္ပဓာနံအနု	၉၂	ဥတ္တရုတ္တရိံ	၃၂၉
ဥက္ကောဋ္ဌန ဝဉ္စနိကတိသာဝိယောဂါ	၁၉၆	ဥတ္တာနသေယျကော	၃၃၆
ဥက္ကိတ္တပလိယော ဣတိပိ	၁၅၄	ဥတ္တာနိ ကရောတိ	၃၃၆
ဥက္ကပ္ပ	၁၅၈	ဥတ္တာနော	၁၅၇၊ ၂၇၀
ဥက္ကန္တာ	၃၅၀	ဥတ္တဏ္ဍဿ	၁၄၉
ဥက္ကမိဿတိနာမ	၂၄၁	ဥတ္တနိ	၂၆၆
ဥစ္စာ	၁၉၃	ဥဒကဏ္ဍဝံ +	၁၄၉
ဥစ္စာရပဿာဝကဓမ္မေ (ကမ္မာ)	၆၀၊ ၉၈	ဥဒကတာရကာ	၉၆၊ ၂၄၈
ဥစ္စာရေတာ	၁၅၀	ဥဒကပိပါသံ	၂၈၃
ဥစ္စာဝစာနိ	၃၃၆	ဥဒကရဟဒေ	၂၃၁
ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ +	၁၉၆	ဥဒကရဟဒေါ	၂၇၆၊ ၂၇၈
ဥစ္စိန္တန္တုဝါ	၂၉၁	ဥဒကဿ	၂၇၆
ဥစ္စိန္တဿာမိ နာမဿု	၁၅၂	ဥဒကာနုဂတာနိ	၁၈၂၊ ၂၇၇
ဥစ္စန္ဒမူလာ	၁၅၄၊ ၃၀၄၊ ၃၄၉	ဥဒကေပိ— ပထဝိယံ	၈၄
ဥစ္စေဒံ	၁၅၅	ဥဒကေ ဇာတာနိ	၁၈၂
ဥဇ္ဈာပေသိ	၁၄၀	ဥဒကေပိ အဘိဇ္ဇပါနေ	၃၇
ဥဇ္ဈိတော	၃၀၁	ဥဒကေ သံဝစာနိ	၁၈၂
ဥဒ္ဓါကာယံ	၅၇၊ ၂၇၃	ဥဒကောရောဟကဿ	၂၈၀
ဥဒဂတာ	၅၁	ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံအနု	၉၃
ဥဒပ္ပဋိပန္နော	၄၂	ဥဒကောရောဟဏမတ္တေန	၂၈၀
ဥဒ္ဓဟတော	၁၀၂	ဥဒပါနောပိ	၄၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
	[၉]		[၉]
ဥဒဗ္ဗဟိ ဝတ	၃၄၇	ဥပဓာယ	၉၅
ဥဒရစ္ဆဝိ ပရိမသိဏ္ဍာမိတိ	၉၆	ဥပနာဟိဿ	၂၇၉
ဥဒရာဝဒေဟကံ	၁၁၈	ဥပနာဟိ	၄၈၊ ၁၁၄
ဥဒရိယံ	၆၁၊ ၂၀၀	ဥပနာဟော	၁၆၊ ၄၀
ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ	၁၉၁	ဥပနိသေဝေယျ	၃၁၆
ဥဒါဟု အသန္တံ	၁၃၉	ဥပနိယ	၂၄၃
ဥဒါဟု သုသံဝိဟိတာ	၁၃၉	ဥပပဇ္ဇမာနေ	၂၃
ဥဒ္ဓိဿ	၁၆၊ ၁၇	ဥပပတ္တိယာ	၉၇
ဥဒ္ဓိ	၄၃၊ ၂၈၊ ၂၊ ၃၀၃	ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော	၁၃၃
ဥဒ္ဓိ ပါဒတလာ	၆၀	ဥပပရိက္ခေယျ	၁၂၇
ဥဒ္ဓစ္စကကုစပရိယုဠိတော	၃၃၅	ဥပမာခေါပပိညာပနာယ	၁၃၁
ဥဒ္ဓတာ	၁၉၊ ၃၂၊ ၄၈	ဥပမာ-မံ-ပဋိဘာတိ	၃၁၊ ၂၃၃
ဥဒ္ဓင်္ဂမာ	၂၀၅	ဥပမာယ	၃၀၀
ဥဒ္ဓတအဝုပသန္တစိတ္တသန္ဓောသဟေတု	၁၉	ဥပရိပါသာဒဝရဂတော	၂၂၀
ဥဒ္ဓါမာတကံ	၆၂၊ ၁၀၆	ဥပရိဘာဂင်္ဂမနိယာ	၄၉
ဥဒ္ဓါမာယိကာတိ-အဓိဝစနံ	၁၆၁	ဥပရိဘာဂပရိယာယော	၅၀
ဥဒ္ဓါမာယိတံ	၁၅၈	ဥပရိဘာဂါယ	၄၉
ဥဒ္ဓတာဝနတော	၉၆၊ ၂၄၈	ဥပရိဝေဟာသံ	၂၃၅
ဥဒ္ဓဋ္ဌာ	၃၂	ဥပရုဒ္ဓိ	၂၄၆
ဥပကာရိယော	၁၀၃	ဥပရုဒ္ဓေသု	၂၄၆
ဥပက္ခိလေသာ	၄၀	ဥပဝါဒကာ	၂၄
ဥပက္ခိလေသေ	၁၉၉၊ ၂၆၈၊ ၂၇၆	ဥပသင်္ကမိတာ	၈၈
ဥပဂတော	၂၃၅	ဥပသင်္ကမိ	၃၃၀
ဥပစိကာဝါ	၃၁၆	ဥပသန္တာ	၁၃၉
ဥပစိနန္တိ	၂၄၂	ဥပသန္တာပသန္တာ	၁၄၁
ဥပစိနိတော	၃၅၁	ဥပသန္တာတိ	၁၄၁
ဥပဋ္ဌပေသု	၁၈၅	ဥပသမ္ပုဇ္ဇ	၂၉၄၊ ၃၁၂
ဥပဋ္ဌပေတော	၂၇၃	ဥပသမ္ပုဒ်	၁၁၂
ဥပဋ္ဌဟိ သု	၁၈၃	ဥပသံဟာရတိ	၆၂
ဥပဋ္ဌာပေတိ	၂၁၂	ဥပသံဟာရေယျ	၃၉
ဥပဋ္ဌိတဿတိ	၂၀	ဥပသမာယ	၁၆
ဥပဋ္ဌိတဿတိ	၃၃၊ ၄၈	ဥပသမသံဝတ္တနိကေ	၈၂
ဥပဋ္ဌတာသတိ အသမ္ပုဋ္ဌာ	၂၂	ဥပဋ္ဌ	၃၃၈
ဥပတ္တဒ္ဓေါ	၃၅၇		

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၉]	
ဥပါတိဝတ္တိတ္ထော	၃၄၀
ဥပါတိဝတ္တိဿသိ	၃၄၀
ဥပါဒါနုက္ခန္ဓေသု	၆၅၂၀၇
ဥပါဒါယ	၅၀
ဥပါဒါယရူပံ	၅၆
ဥပါဒိန္နံ	၂၀၀
ဥပါဒိယတော	၁၅၂
ဥပါဒိယေထ	၁၅၂
ဥပါယာသိတတ္ထံ	၆၉
ဥပါယာသေဟိ	၈
ဥပါယာသော	၆၉
ဥပါရမ္ဘာနိသံသာ	၁၄၈
ဥပါသကာနံ(သိကာနံ)	၂၉
ဥပါသကော	၃၀၅
ဥပေက္ခာကောသတိမာ	၁၀၈
ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ	၂၂၂၁၀၈၂၀၂
ဥပေက္ခာဝိဟာရသ္မိ	၉၅
ဥပေက္ခာသဟဂတေန	၄၃၂၀၃
ဥပေက္ခံ	၂၈၃
ဥပေါသထော	၄၄
ဥပုန္နာစ အာသဝါ ပဝဇ္ဇန္တိ	၆
ဥပုန္နပုန္နံ(ဇန္တ)	၁၂၂၁၂၈
ဥပုလမာလံဝါ	၃၃
ဥပုလိနိယံဝါ	၁၈၂၂၇၇
ဥပုလာနိဝါ	၂၇၇
ဥပုလာဝိတတ္ထံ +	၁၅၅
ဥပုဋ္ဌကမတ္တေန	၂၈၁
ဥပုဋ္ဌကာ(ကောပိ)	၉၂၂၁၁၀
ဥပုဋ္ဌကဿ	၂၈၁
ဥပုဋ္ဌိတော	၂၇၆
ဥပုဋ္ဌဒေါဒကော	၂၇၆
ဥဘတောဒဏ္ဍကေန	၁၄၄၂၀၂
ဥဘတောဓာရံ	၂၈၀
ဥဘတောပက္ခံ	၂၄၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၉]	
ဥဘတောဗျူဠ်သင်္ဂါမံ	၁၀၃
ဥဘတောမုခါ	၆၁
ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနော	၉၀
ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ	၁၀၇၂၁၂၈
ဥဘောဝ	၁၇၇
ဥဘော သဒ္ဓေ သုဏ္ဍာတိ	၈၅
ဥဘော သဒ္ဓေ သုဏ္ဍေယျံ	၃၈
ဥမဂ္ဂံ	၁၈၄
ဥမုဇ္ဇေမုဇ္ဇံ	၃၇
ဥရတ္တာဠိ	၁၀၂၂၁၅၁၂၄၃
ဥရုဝေလာသေနာနိဂမော	၁၇၈
ဥလိတ္တာဝလိတ္တံ	၉၀
ဥလူကပက္ခမ္ပိ	၉၂
ဥလူကော	၃၅၂
ဥသုသု ခိပ္ပမာနေသုပိ	၁၀၃
ဥသုဟိပိ ဝိဇ္ဇန္တိ	၁၀၃
ဥဿာဒေတွာ	၁၅၀
ဥဿုက္ကံ	၃၃၆
ဥဿောဠိပန္နရသင်္ဂါသမန္နာဂတော	၁၁၉
ဥဿောဠိယေဝ	၁၁၉
ဥသ္မိ	၃၀၀
ဥသ္မိကတောပိ	၁၄၇၂၂၆၀
ဥဟနေယျ	၁၃၁
ဥဋ္ဌာရာယ	၁၇၇
[၉]	
ဥရုက္ခန္ဓေ	၂၄၁
ဥရုဠိကံ	၆၂၂၁၁၇
ဥဟညေယျ	၁၃၀
[၉]	
ကေဂ္ဂံ	၂၀၂
ကေဂ္ဂဝိတ္တာ	၃၃
ကေဂ္ဂတာ	၃၀၈
ကေဓမ္မေ မနုဿာ	၈၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဧ]		[ဧ]	
ကေဇ္ဇေ စ ဝိနိပါတိကာ စ	၈၈	တေဒတ္ထံ	၂၀၉
ကေဠိ	၃၂၅	တေဒဝေါစ “ ”တိ	၁၃၆
ကေတ္တံ	၃	တေံနုန	၂၁
ကေပုဏ္ဏရိကော	၂၅၄	တေံ ဂေါစရော	၃၂၉
ကေဘတ္တိကော	၁၉၅	တေံ ပထော	၃၂၉
ကေမေကော	၂၅၁	တေံ မမ	၂၃၅
ကေန္တဒုက္ခာ	၈၉	တေပုရမောယေဝ	၉၆
ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ	၁၉၃	တောဝပရမံ	၂၄၉
ကေန္တပရိသုဒ္ဓိံ	၁၉၃	တေ (ပနေတေ)	၄၆
ကေန္တသုခဝိဟာရိံ +	၁၁၃	တ္ထောဝတာပိ	၅၁
ကေန္တသုခါ	၉၀	တ္ထေ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ	၇၁
ကေံဒိသံ	၄၃၂၃၀၃၂၇၂	တ္ထေသာ တဏှာ	၇၁
ကေမ္ပိဇာတိံ	၂၃	ရေကပတ္တိကမ္ပိံ +	၁၀၄
ကေံဘာဂံ	၁၂၈	ရေတိ	၂၁
ကေံသံ	၁၈၀၁၉၁	ဝေရူပံ	၃၃၈
ကောဂါရိကမ္ပိံ ကဏေန္တိ	၁၀၃၁၀၄	ဝေံ အဓိပ္ပါယာ	၃၁၉
ကောဂါရိကောဝါ	၉၂	ဝေမက္ခာယိံ	၁၅၅
ကောယနေန မဂ္ဂေန	၈၉	ဝေမဿဝစနိယာ	၁၀၀
ကောယနော ယံ ဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ	၅၇	ဝေမေတံ ဗြာဟ္မဏ	၁၇
ကောသနဘောဇနံ +	၁၃၇	ဝေမေတံ—သီဟနာဒံ နဒထ	၇၇
ကောနိဋ္ဌာ	၇၈	ဝေမေဝ +	၄၉
ကောဟ မတံဝါ	၁၀၆	ဝေံ ကလျာဏော “ ”တိ	၁၃၉
ကောဟိကမ္ပိံ	၉၂	ဝေံကာမာ	၃၁၉
ကေံသာပိ ဒတ္တိယာ ယာပေမိ	၉၁	ဝေံကာရိ	၁၅၀
ကေံဘာဝါယ	၃၃၂	ဝေံဆန္ဒာ	၃၁၉
ကော	၄၅	ဝေံဇာနန္တံ ဝေံပဿန္တံ	၈၇
ကောဒိဘာဝံ	၂၂	ဝေံဇာနန္တာ	၂၆၄
ကောဒိံ	၂၅၁	ဝေံဟေတံ +	၃၂၀
ကောဒိံ ကဏေမိ	၁၃၀	ဝေံဒိဋ္ဌိနော	၃၁၅
ကောပိ ဟုတုာ	၈၄၂၃	ဝေံဓမ္မော	၄၂
ကောမ္ပိံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ	၁၈၄	ဝေံဓမ္မော ဝေံဘာဝိ ဝေံအနတိတော	၆၂
ကော ဟောတိ	၈၄	ဝေံနာမော ဂေါတ္ထော အာဟာရော	၂၃
ကောယျကံပိံ +	၁၀၄	ဝေံ နော တ္ထေ ဟောတိ	၂၆၃
တေံ -	၂၇	ဝေံပညော	၄၂

ပဒါနုက္ကမော [ဧ] ပိဋကော်

ဧဝံပဋိညာနံ	၂၆၉
ဧဝံပဿန္တာ	၂၆၄
ဧဝံပါပကော ကိတ္တိသဒ္ဓေါ အဗ္ဗဂ္ဂန္တိ“ ”တိ	၁၄
ဧဝံဗျာခေါ	၁၄၅
ဧဝံဘာဝေယျ သတ္တဝဿာနိ	၇၅
ဧဝံမဟာနုဘာဝေ	၈၄
ဧဝံမဟာနုဘာဝေါ	၃၄၂
ဧဝံမဟိဒ္ဓိကေ	၈၄၊ ၃၄၂
ဧဝံမဟိဒ္ဓိကေ ဧဝံမဟာနုဘာဝေ	၃၇
ဧဝံမေသုတံ	၁
ဧဝရူပေ—ဓမ္မဝိနယေ	၈၁
ဧဝံဝါဒိ	၁၅၅
ဧဝံဝါဒိနော ဧဝံဒိဋ္ဌိနော	၉၅၊ ၃၁၅
ဧဝံသ တေ (ဧဝံ အဿ တေ)	၉
ဧဝံသမ္ပဒမိဒံ	၃၄၀
ဧဝံသမ္ပဒမိဒံ(ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗံ မညတိ)	၁၂၄
ဧဝံသမ္ပဒမိဒံ(သာရိပုတ္တ ဝဒါမိ)	၈၃
ဧဝံသမညာနံ	၂၆၉
ဧဝံသီလော	၄၂
ဧဝံသုခဒုက္ခ ပဋိသံဝေဒီ	၂၃
ဧသေဝန္တော	၁၂၃
ဧဟိ	၅၅၊ ၉၊ ၃၃၈
ဧဟိပဿိကေန	၄၁၊ ၂၆၆
ဧဠုဏ္ဍေဟိ	၁၃၈
ဧဠုမုဂါ	၂၀၊ ၃၃

[ဩ]

ဩကစရံ ဩဒဟေယျ	၁၃၁
ဩကစရော ဦဟတော	၁၃၂
ဩကစာရိကာ နာသိတာ	၁၃၂
(စေပိ) ဩကန္တေယျံ	၁၄၄
ဩကပ္ပနိယံ	၂၅၁
ဩကပ္ပေယျံ	၁၂

ပဒါနုက္ကမော [ဩ] ပိဋကော်

ဩကပ္ပေတော	၁၈၄
ဩကာရံ	၁၂၉
ဩကန္တိ	၅၄
ဩကန္တမနေ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ	၁၅၊ ၃၂
ဩကန္တမိတာ	၂၅၁
ဩကန္တမိဿတိတံ	၈၈
ဩကွာယိကာ	၉၆၊ ၂၄၈
ဩဂါဟေတော	၉၀
ဩသနံ	၃၁၇
ဩစရကာ	၂၀၂
ဩစရကာ စောရာ	၁၄၄
ဩဇာပဟရဏိယော	၁၃၉
ဩဠပဒံ သေယျထာပိနာမ	၉၆၊ ၂၄၈
ဩဠပဟတ-မတ္တေန	၁၇၆
ဩဠဘန္တိပိ	၉၅
ဩဠဘေယျ	၁၄၂
ဩတ္တပ္ပမာနာ	၂၅၆
ဩတာရံ	၃၅၂
ဩဒနကုမ္မာသုပစယဿ	၁၆၀
ဩဒဟထ ဘိက္ခဝေ သောတံ	၁၈၅
ဩဒါတမ္ပိ	၂၉၆
ဩဒါတေန	၂၇၇
ဩဠေပတောဒေါ	၃၈၁
ဩဓုနေယျ	၂၃၁
ဩနိတပတ္တပါဏိ	၂၃၉
ဩပက္ကမိကာ	၁၁၀၊ ၂၄၅၊ ၂၄၉
ဩပနေယျိကေန	၂၆၆
ဩပနေယျိကော	၄၁
ဩပပါတိကာ	၈၈၊ ၂၂၈၊ ၁၅၇၊ ၂၉၁
ဩပသာယိကော	၃၄၂
ဩပိလာပေတော	၁၅၀
ဩပိလာပေဿာမိ	၁၃
ဩမုတ္တေန္တိပိ	၉၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဩ]	
သုမုတ္တေယျ	၁၄၂
သုရမ္မာဂိယာနံ +	၃၇၁၅၄၊ ၂၂၈
သုရိမံ	၁၄၉
သုရိမံ တိရံ	၂၂၆
သုရောဟိတော	၁၉၁
သုလိနဝုတ္တိကော	၂၁၁
သုလုဂ္ဂ ဝိလုဂ္ဂါ +	၉၆၊ ၂၄၈
သုလုဗ္ဗ +	၁၂၂
သုလောကေယျ	၃၁
သုဝဒိယမာနာ	၃၅၃
သုဝါဒကော	၁၆၃
သုဝါဒပတိကရော	၂၃၇
သုသဋ္ဌော ခလု	၁၈၉
သုသဓိတိဏဝနပုတိသု	၃၁၆
သုသရိဿတိ”တိ	၁၈၉
သုဿဝနေ	၂၀၅
သုဟာရေတွာ	၁၇၅၊ ၁၉၄
သုဟိတဘာရာ	၄၊ ၁၅၇၊ ၂၂၈၊ ၂၃၈
သုဟိတသောတော	၃၃၇
သုဋ္ဌာရိကံ အာဏိံ	၁၃၃
သုဋ္ဌာရိကံ သုဋ္ဌာရိကံ ဣရိယာပထံ	၁၃၄
သုဋ္ဌာရိကံ ဝါ	၁၅၃၊ ၂၃၈
သုဋ္ဌာရိကော ဝါ	၅၂၊ ၂၆၂
သုဋ္ဌိဂ္ဂလ္လံ	၁၁၊ ၈၈

[က]

ကကစူပမောဝါဒေ	၂၀၂
ကကစေန	၁၄၄
ကက္ကဋ္ဌကော	၂၃၇
ကက္ကသာ	၂၉၀
ကကုသန္ဓု	၃၅၆
ကကေဟိံ ဝါ ခဒ္ဒမာနံ	၆၂၊ ၁၀၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[က]	
ကခံတိ ဝိစိကိစ္ဆတိ နာဓိမုစ္ဆတိ	၁၁၇
ကခံတော ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝိစိကိစ္ဆာ	၂၆၁
ကခံါဋ္ဌာနိယေသု	၂၂၅
ကခံါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓတ္ထံ	၁၆၄
ကခိဝိစိကိစ္ဆိ သန္ဓောသဟေတု	၁၉
ကစ္ဆေဟိံ	၂၃၀
ကဋ္ဌိဋ္ဌိကံ	၆၂၊ ၁၀၇
ကဋ္ဌိမတ္တံ	၂၀၄
ကဋ္ဌါကာ +	၈၉၊ ၃၁၅
ကဋ္ဌါကာနံ	၁၁
ကဋ္ဌဉ္စ	၃၅၁
ကဋ္ဌဟာရကံ ဝါ	၆၃
ကဏ္ဍေ အာသတ္တေန	၁၃၃
ကဋ္ဌယထာ	၃၀၁
ကဋ္ဌဝါ	၁၄၃
ကဏ္ဍကာပဿယိကောပိ	၉၅
ကဏ္ဍကာပဿယေ	၉၂
ကဏ္ဍကဋ္ဌာနံ	၁၁
ကဏ္ဍဘက္ခာပိ	၁၇၀
ကဏ္ဍဘက္ခောဝါ	၉၂
ကဏ္ဍသုခါ	၁၉၅၊ ၂၉၂
ကဏ္ဍသောတေသုပိ	၉၅
ကဏ္ဍေရကာ +	၁၉၃
ကဏ္ဍေ	၂၃၃
ကဏ္ဍကမ္မော	၄၄
ကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပဋိဘာဂံ	၃၂၉
ကဏ္ဍာ	၃၅၂
ကတကရဏိယော	၄၊ ၁၅၇၊ ၂၂၈၊ ၂၃၈
ကတကိဗ္ဗိသံ	၄၄
ကတပရပ္ပဝါဒေ +	၁၈၉
ကတမာပနာဝုသော အဝိဇ္ဇာ	၅၆
ကတမေတ္တာဝတာ	၂၇၀
ကတဟတ္ထော	၉၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[က]		[က]	
ကတံ ကရဏီယံ	၂၅	ကရီသံ	၆၀၊ ၂၀၀
ကတင်္ဂဝိပွဟိနံ	၂၉၉	ကရိယန္တိ	၂၃၃
ကတင်္ဂသမန္နာဂတံ	၂၉၉	ကရုဏံ	၂၈၃
ကတဘဝကာသော	၁၈၂	ကရုဏာသဟဂတေန	၄၃၊ ၃၀၃
ကတ္တာ	၃၃၉	ကရောတော	၃၅၈
ကန္တာရဒ္ဒါနမဂ္ဂယထာ	၂၇၅	ကလဟဇာတာ	၃၃၁
ကတိဟိ အင်္ဂေဟိ	၂၉၇	ကလန္ဒကနိဝါပေ	၁၆၂၊ ၃၀၅
ကတုပါသနော (ကတုပါသနော)	၉၈	ကလဟဝိဂ္ဂဟဝိဝါဒါပန္နာ	၁၀၃
ကထဉ္စပန	၁၂၃	ကလျာဏဓမ္မာနံ	၃၅၂
ကထဝဇ္ဇံ	၃၅၈	ကလျာဏမိတ္တာ	၄၈
ကသံဝါ ဧတ္ထ ဟောတိ	၂၆၃	ကလျာဏပါပကာနံ	၂၅၉
ကထလံဝါ	၁၄၃	ကဿစိ	၂၇၉
ကတ္ထ နိဝိသမာနာ နိဝိသတိ	၇၁	ကဿ—အာဇာနာသိ	၁၈၂
ကတ္ထ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ	၇၁	ကဿ—အာဇာနိဿသိ	၁၄၆
ကထာသလ္လောပေါ	၁၉၁၊ ၂၃၁	ကဿကာ	၃၅၁
ကထံကာရီ	၁၅၀	ကဿ န ခေါ နာမ	၂၅၉
ကထံဘာဂါ	၂၃၀	ကဿ န ခေါ ဘန္တေ သုဘာသိတန္တိ	၂၂၂
ကန္ဓရံ	၂၇၃	ကဿ ဝါ တံ ဓမ္မံ ရောစေသိ	၁၈၃
ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္တရဏော	၉၀	ကသာဟိပိ တာဠေန္တိ	၁၀၄
ကဒလိက္ခန္ဓံ	၂၃၆	ကသိဏံ	၃၄၁
ကန္ဓတိ	၁၅၁	ကသိရေန သမုဒါဂစ္ဆန္တိ +	၁၂၀
ကဒါစိ ကရဟစိ	၂၃၁	ကဟာပဏိကံပိ +	၁၀၄
ကပ္ပဋ္ဌာယိနော	၃၅၆	ကဟံ	၁၈၃
ကဗရစ္ဆာယော	၉၀	ကဠေဝရဿ နိက္ခေပေါ	၅၄၊ ၆၉
ကဗဠိကာရော	၅၂၊ ၂၆၂	ကံပန-အဘိပ္ပသန္ဓော	၁၈၈
ကမန္တိ	၂၀၂	ကမုဒ္ဒိသေယျံ	၁၈၄
ကမ္မကာရဏာ	၁၀၄	ကံသထာလေ	၂၇၆
ကမ္မန္တာ	၂၃၃	ကံသပါတိ	၂၇
ကမ္မန္တေ	၂၇၄	ကံသိ တံ	၁၈၃
ကမ္မနိယေ	၂၂	ကာကေဟိ ဝါ ခဠမာနံ	၆၂၊ ၁၀၆
ကမ္မလက္ခဏော	၂၂၄	ကာမစ္ဆန္ဓော	၂၄၄
ကမ္မသမာဒါနာနံ	၈၅	ကာမတဏှာ	၇၁၊ ၃၀၆
ကမ္မာရဂ္ဂရိယာ	၂၄၆	ကာမနိဒါနံ	၃၁၅
ကမ္မာရကုလာ ဝါ	၂၇	ကာမပရိဋ္ဌာဟော	၂၄၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[က]		[က]	
ကာမပိပါသာ	၂၄၄	ကာယဝိညေယျာ	.... ၁၀၁
ကာမဘဝေါ	၅၅၊ ၂၉၈	ကာယာနုပဿိ	၅၉
ကာမမုစ္ဆာ	၂၄၄	ကာယိကာ	၃၀၉
ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌိတော	၃၃၄	ကာယိကံဝါ	၃၁၁
ကမဝိတက္ကော	၁၂၈	ကာယိန္ဒြိယံ	၂၉၉
ကာမဝိတက္ကေဟိ	၁၄၇	ကာယေ ကာယာနုပဿိ	၅၇
ကာမသညာယ	၁၄၇	ကာယေန ဖုသိတွာ	၃၆
ကာမဟေတု ကာမနိဒါနံ	၁၀၂၊ ၃၁၅	ကာယော	၂၈၂
ကာမာနမေတံအဓိဝစနံ	၁၃၁	ကာယော ကိလမေယျ	၁၃၀
ကာမုပါဒါနံ	၅၅	ကာယော ပဏိဟိတော	၅၉
ကာမူပသံဟိတေဟိ	၂၆၇	ကာရညတံ	၁၈၁
ကာမူပသံဟိတာ	၁၀၁	ကာလကိရိယာ	၅၄
ကာမေ ပဋိသေဝိဿတိ	၁၄၇	ကာလဝါဒီ	၁၉၅၊ ၂၉၃
ကာမေသု	၃၁၄	ကာလသိဋ္ဌာယံ	၁၁၀
ကာမေသု မိစ္ဆာစာရပစ္စယာ	၃၂၁	ကာလကံတော	၃၀၁
ကာမေသု တိဗ္ဗသာရာဂါ	၁၈	ကာလကံရောန္တိ	၃၅၃
ကာမေသု ပါတဗျတံ	၃၁၅	ကာလကံတာ	၃၆
ကာမေသု မိစ္ဆာစာရော	၅၁၊ ၂၉၂	ကာလကံရော	၂၄၇
ကာမေသု မိစ္ဆာစာရီ	၂၈၉၊ ၃၂၁	ကာလာမော	၁၇၅၊ ၁၈၂
ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိ	၇၄	ကာလံ	၂၇
ကာယဉ္စ—ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ	၆၆	ကာလံကိရိယာ	၆၈
ကာယဒုစ္စရိတေန	၂၄	ကာလေန အကာလေန ဝါ	၁၄၁
ကာယနွယ်	၂၄၁	ကာလေန ကာလံ	၁၃၂၊ ၂၂၅၊ ၂၇၆
ကာယပဋိဗဒ္ဓါ	၃၀၉	ကာသာယာနိ	၁၇၅၊ ၁၉၄
ကာယပရိဟာရိကေန	၁၉၆	ကာသိနံ ပုရံ	၁၈၄
ကာယဘာဝနာနုယောဂမနုယုတ္တာ +	၂၄၀	ကာဠပဗ္ဗာနိဝါ သေယျထာပိနာမ	၉၆၊ ၂၇၈
ကာယဿ	၂၇၇၊ ၂၈၆၊ ၂၉၁	ကာဠာရိကာနာမ	၁၉၂
ကာယဘာဝနာ	၂၄၁	ကာဠနာမ	၃၅၀
ကာယဿ ဘေဒါ	၂၄၊ ၃၁၅၊ ၃၄၀	ကာဠိ ဒါသိ ဥဇ္ဈာပေသိ	၁၄၀
ကာယသင်္ခါရေ	၅၆၊ ၃၀၁၊ ၃၀၈	ကိစ္စကာရီ	၁၅၀
ကာယသမ္ပယဗ္ဗိ	၆၉	ကိစ္စရဟိ	၃၃၂
ကာယသမာစာရော	၂၇၀	ကိစ္စေန	၁၇၉
ကာယသ္မိံ ဝါ	၅၉	ကိဋ္ဌသမ္မာဓေ	၁၂၉
ကာယဝိညေယျေဟိ	၂၆၇		

ပဒါနုက္ကမော	[က]	ပိဋကော်
ကိတ္တာဝတာ		၅၁
ကိလမတိ		၁၀၂၊ ၁၅၁
ကိလမထော		၁၄၂၊ ၁၇၉၊ ၃၄၂
ကိလန္တော		၈၉၊ ၂၈၃
ကိလောမကံ		၆၁
ကိသာဗလကေ		၂၂၇
ကိံ—ကရိယတိ		၄၃
ကိံ အနုသယော		၃၁၁
ကိံ ကုသလဂဝေသီ		၁၇၅
ကိံ နော		၃၀၅
ကိံ		၂၇၆၊ ၂၇၇
ကိံ ဒေဝ ဒေသံ		၂၃၂
ကိံ ဇာတိကာ ကိံ ပဘဝါ		၈၂
ကိံ		၁၃
ကိံ ဒုက္ခာ		၃၁၁
ကိံ နိဒါနာ		၈၂၊ ၂၆၂
ကိံ နိန္ဒိ		၃၁၀
ကိံ—ဝေဒယထ		၁၁၀
ကိံ နုခေါ အဟံ သိသံ ဂစ္ဆာမိ		၁၃၄
ကိံ—ဥဒါဟု အသန္တိ		၁၃၉
ကိံ နုခေါ အဟောသိံ ကိံ ဟုတ္တာ		၈
ကိံ နု ခေါ အဟံ—ပရိယေသာမိ		၁၇၅
ကိံ ပဗ္ဗာရံ		၃၁၀
ကိံ ပဘဝါ		၂၆၂
ကိံ ပေါဏံ		၃၁၀
ကိံ ဗလံ		၇၇
ကိံ ဘဝမာနော		၂၃၂
ကိံ ဝါဒီ ကိံ အက္ခာယီ		၁၂၂
ကိံ သမုဒယာ		၂၆၂
ကိံ သုခါ		၃၁၁
ကိံ ဟိံ သိယာ ဘောဂေါတမ		၁၄၇၊ ၂၃၆
ကိံ ဟိံ နော သိယာ		၁၅၃၊ ၂၄၄
ကိံ ဟိံ—ကရိယတိ		၂၃၃
ကိံ ဌာပကာနိ		၂၆၇

ပဒါနုက္ကမော	[က]	ပိဋကော်
ကိဋ္ဌိတဇာတံ		၂၃၂
ကုက္ကုဋ္ဌသုကရံ		၁၇၄
ကုက္ကုဋ္ဌပတ္တေန		၂၀၅
ကုက္ကုဋ္ဌသုကရပဋိဂ္ဂဟဏာ		၁၉၆
ကုက္ကုဋ္ဌိယာ—အဘိနိဗ္ဗိဇ္ဇေယျံ		၁၁၉
ကုက္ကုဋ္ဌရကုဏပံဝါ (ပေန)		၃၀၊ ၁၃၃
ကုက္ကုဋ္ဌရံ		၁၁
ကုဋ္ဌဇရာ		၂၃၂
ကုဋ္ဌိဂတံ		၃၄၉၊ ၃၅၀
ကုဋ္ဌိပရိဟာရိကေန		၁၉၆
ကုဋ္ဌိသယာ		၂၀၅
ကုဋ္ဌိလာ		၂၃၉
ကုဋ္ဌာရိ		၂၃၆
ကုဒါလပိဋကံ		၁၄၂
ကုဒါယုနာမာဟံ		၃၁၂
ကုပိတာ အနတ္တမနာ		၁၄၀
ကုပိတော		၂၈၊ ၁၃၆
ကုမ္ပုဂ္ဂံ ဝိဝရေယျံ		၁၃၁
ကုမ္ပုဂ္ဂေါ ပိဟိတော		၁၃၂
ကုမာရကာဝါ		၂၃၇
ကုမာရော		၃၃၆
ကုမ္ပော		၁၅၉၊ ၁၆၁
ကုရုနံ နိဂမော		၅၆ ၅၇
ကုလလေဟိံ ဝါ		၆၂၊ ၁၀၆
ကုလပုတ္တာ		၁၆ ၁၇၈
ကုလ္လုပမံ		၁၄၉၊ ၁၅၀
ကုလ္လံ		၁၄၉
ကုသစီရမ္ပိ		၉၂
ကုသလေသု ဓမ္မေသု		၄၈
ကုသလူပသံဟိတံ		၁၃၂
ကုသလော		၁၉၂
ကုသိတဟိနဝီရိယသန္ဓောသဟေတု		၁၆
ကုသိတာ		၁၉၊ ၃၃၊ ၄၈
ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ		၉၀၊ ၂၃၀၊ ၂၅၅၊ ၃၃၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[က]	
ကူဋ်	၃၅၈
ကေတဗိနော	၃၂
ကေနုစိဒေဝကရဏီယေန	၂၃၁
ကေဝဠုအဿပုရဇဋ္ဌိလေန	၂၈၄
ကေဝဠုပုတ္တဿ	၂၅၇
ကေလိယေထ	၂၆၂
ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ	၂၈၆
ကေဝလဿ	၁၅၃၊ ၂၆၃၊ ၂၆၅၊ ၃၃၇
ကေဝလကပ္ပံ	၁၅၈
ကေသကမ္မလမ္ပိ	၉၂၊ ၂၁၀
ကေသမဿံ +	၁၇၅၊ ၁၉၄
ကေသမဿုလောစနာနုယောဂံအနု	၉၂
ကော အဓိပ္ပယာသော	၇၈၊ ၁၀၉
ကော စ—ဇာနိဿာမိ	၁၈၈
ကောစာဟံ ဘော +	၁၈၈
ကောစိ ဘိက္ခု	၁၃၆
ကောဋ္ဌံ	၃၄၉
ကောဓနဿ	၄၈၊ ၁၁၄၊ ၂၇၉
ကောဓသာမန္တာ	၂၉၀
ကောဓော	၁၆၄၊ ၄၀
ကောနာမော—ဓမ္မပရိယာယော	၁၂၇
ကောပဉ္စ ဒေါသဉ္စ	၁၁၅
ကောပစ္စယော	၂၆
ကောပန ဝါဒေါ	၄၈
ကောပနာယသ္မန္တာနံ	၇၇
ကောပေါ	၂၈
ကောလဝိကဘိ°	၉၅
ကောလစက္ကံပိ	၉၅
ကောလေဟိ ယာပေမ	၉၅
ကောလောဒကံပိ	၉၅
ကောလောပိကော	၉၂
ကော ဝါ တေ သတ္တာ	၁၈၃
ကောဝိသေသော	၇၈၊ ၁၀၀
ကောသလဿ	၂၃၄၊ ၂၈၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[က]	
ကောသုနာမ မေ ဓမ္မော	၁၀၉
ကောသမ္ပိယံ	၃၃၁
ကောဠာပံ	၂၄၅
[ခ]	
ခဇ္ဇမာနံ	၆၂
ခဏသိ	၂၆၀
ခဏဒန္တံ	၁၀၆
ခဏစုံ	၅၄၊ ၆၈
ခတ္တိယကညာဝါ	၁၀၅
ခတ္တိယကုလာ	၂၈၃
ခတ္တိယပဏ္ဍိတေ	၁၈၉
ခတ္တိယပရိသာ	၈၈
ခတ္တိယမဟာသာလာနံ	၂၉၃
ခတ္တိယဿ	၉၇၊ ၁၀၃၊ ၂၃၄
ခန္ဓဋ္ဌိကံ	၆၂၊ ၁၀၇
ခန္ဓာနံ ပါတုဘာဝေါ	၅၄
ခန္ဓာနံ ဘေဒေါ	၆၈
ခန္ဓေဝါ	၁၅၀
ခမနိယံ	၂၁၂
ခယဓမ္မတာ	၂၀၁
ခယာ ရာဂဿ ဝိတရာဂတ္တာ	၄
ခရာ	၁၁၊ ၃၁၅
ခရိဂတံ	၂၀၀
ခလိတသိရံ	၁၀၆
ခလု	၁၈၈
ခါဏံ	၁၁
ခါယိတေ	၆၀
ခါရာပတစ္ဆိကမ္ပိ +	၁၀၄
ခိပ္ပမေဝ	၁၈၂၊ ၃၃၆
ခိလဇာတော	၁၁၈
ခိဏာဇာတိ	၂၅
ခိဏာသဝါ	၄၈၊ ၇၁၊ ၅၅၊ ၂၂၈၊ ၂၃၆
ခိရောဒကိဘူတာ +	၂၃၃

အက္ခရာဝင်္ဂ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၉]	
ခုဒ္ဒကေ ပါဏေ	၉၃
ခုပ္ပိပါသာယ	၁၀၂
ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆
ခေမတံ	၄၄
ခေမပုတ္တော	၈၇
ခေမံ	၁၃၁၊ ၁၄၉၊ ၂၂၉
ခေမန္တဘူမိံ	၂၇၆
ခေဋ္ဌော	၂၀၃
ခေါ(တတြ ခေါ) +	၁

[၈]

ဂင်္ဂါယနဒိယာ	၁၄၃၊ ၂၂၆
ဂစ္ဆတိပန	၄၃
ဂစ္ဆန္တော ဝါ ဂစ္ဆာမိတိ	၅၉
ဂဏာစရိယာ	၂၁၀
ဂဏာနံ	၂၃၄
ဂဏိနော	၂၁၀
ဂဏိံ ဂဏာစရိယံ	၂၃၀
ဂဏံ	၃၂၉
ဂတယောဗ္ဗနံ	၁၀၆
ဂတိံ	၃၄၃၊ ၃၅၂
ဂတေ ဌိတေ	၆၀၊ ၂၇၃
ဂထိတာ	၁၇၃၊ ၁၈၆
ဂဒ္ဓဗာမိပုဗ္ဗဿ	၁၄၄
ဂန္ဓသမ္ပန္နော	၃၂၄
ဂန္ဓေန	၃၂၃
ဂန္ဓဗ္ဗော	၂၆၆
ဂဗ္ဘဿာဝက္ကန္တိ	၂၆၆
ဂမ္ဘီရဂတာ	၉၆
ဂမ္ဘီရဂမ္ဘီရပဉ္စာ	၁၆၆
ဂမ္ဘီရော	၅၀၊ ၁၄၂၊ ၁၈၀၊ ၂၃၁
ဂမနာယ	၁၄၉
ဂယာ	၄၄
ဂရုကရဏာ	၃၃၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၈]	
ဂရုကရောဝိယ	၃၄၉
ဂရု စ ဘာဝနီယော စ	၃၄
ဂရုဘာရံ	၂၆၆
ဂရုကရောတိ(ထ)	၂၃၈၊ ၃၅၃
ဂရုကရေယျံ(ကရောန္တော)	၂၉၊ ၁၄၁
ဂလန္တေန လောဟိတေန	၁၄၀
ဂဟဏတ္ထာယ	၁၄၉
ဂဟနေနဂဟနံ	၉၄
ဂဟပတယော	၂၈၇
ဂဟပတာနိ	၁၃၉
ဂဟပတိကာ	၂၂၅
ဂဟပတိပဏ္ဍိတေ	၁၉၀
ဂဟပတိစိဝရဓရော	၃၁
ဂဟေတုံ	၃၁၃
ဂဋ္ဌန္တေန	၃၅၄
ဂါမဂတံဝါ	၂၈၉
ဂါမဏ္ဍလာ	၉၅
ဂါမန္တဝိဟာရီ	၃၁
ဂါမတော +	၂၁၄
ဂါမန္တသမ္ပတေသု	၁၃၀
ဂါမဓမ္မာ	၁၉၅
ဂါမဿဝါ နိဂမဿဝါ	၁၃၈
ဂါရယှာ	၁၅
ဂါဝိ	၃၃၆
ဂါဝိံ ဝဓိတွာ	၆၁
ဂါမံ အဂမံသု	၁၆၉
ဂိဉ္ဇကာဝသထေ	၂၁၂
ဂိဉ္ဇကာသလဝနံ	၂၈၃
ဂိဉ္ဇကုဋ္ဌေ	၁၁၀
ဂိဉ္ဇေဟိ ဝါ	၆၂၊ ၁၀၆
ဂိမ္ဘာနံ ပစ္ဆိမေ မာသေ	၁၃၀၊ ၃၁၅
ဂိရိဂုဟံ	၂၇၃
ဂိရိဗ္ဗဇေ	၃၁
ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခရာနံ	၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဂ]	
ဂီဝဋ္ဌိကံ	၆၂၁၀၇
ဂုတ္တဒါရာ	၂၇၁
ဂုဏကုပေါ	၉၀
ဂေမိတစိတ္တာ	၃၄၇
ဂေမိ	၃၄၇
ဂေဟသိတာ +	၁၃၇
ဂေဟံ	၂၇၈
ဂေါဃာတကန္တေဝါသိ	၆၁
ဂေါဃာတကော ဝါ	၆၁
ဂေါစရဂါမံ	၁၇၈
ဂေါစရကုသလော	၂၂၅
ဂေါဏံ	၁၁
ဂေါတ္တရက္ခိတာ	၂၈၉
ဂေါနကတ္ထတော	၉၀
ဂေါပရိဏာယကာ	၂၂၄
ဂေါပါလကာ	၆၃၊ ၂၂၆၊ ၃၅၁
ဂေါပါနသိယော	၉၆၊ ၁၄၈
ဂေါပါနသိဝကံ	၁၀၅
ဂေါပုကဋ္ဌိကံ	၆၂၁၀၇
ဂေါမယဉ္စ	၃၅၁
ဂေါမယဘက္ခောဝါ	၉၂
ဂေါဝိကန္တဏေန	၂၄၇
ဂေါသာလော	၂၁၀
ဂေါသိင်္ဂသာလဝနဒါယေ	၂၁၂

[ဃ]

ဃဋ္ဌတော	၁၀၂
ဃဋ္ဌိကံ	၂၆၇
ဃဇေယျာမိ	၁၆၉
ဃမ္မပရိဋ္ဌာဟံ	၂၈၃
ဃမ္မပရေတော	၈၉၊ ၂၈၂
ဃမ္မာဘိတတ္ထော +	၈၉၊ ၂၈၂
ဃရာဝါသော	၁၉၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဃ]	
ဃသန္တိမညေ	၃၃
ဃာတေတာယံ ဝါ ဃာတေတုံ	၂၃၄
ဃာနဝိညေယျေဟိ	၁၀၁၊ ၂၆၇
ဃာနဉ္စ—ဂန္ဓေ စ	၆၅
ဃာနိန္ဒြိယံ	၂၉၉
ဃောရဝိသံ	၂၃၉

[ဝ]

ဧကံမတိ	၃၄၉
ဧကံမေန	၂၇၂
ဧကံမန္တဿ	၂၁
ဧက္ခာယတနံ	၅၅
ဧက္ခကရဏံ	၁၆
ဧက္ခဉ္စ ပဇာနာတိ	၆၅
ဧက္ခဉ္စ—ဧက္ခဝိညာဏံ	၁၂၅
ဧက္ခမန္တော ရူပါနိ ဒက္ခန္တိ	၂၅
ဧက္ခမာ	၂၇၈
ဧက္ခန္ဒြိယံ	၂၉၉
ဧက္ခန္ဒြိယသံဝရသံဝုတော	၉
ဧက္ခဘူတော +	၁၂၅
ဧက္ခလောကေ ပိယရူပံ	၇၁
ဧက္ခဝိညာဏံ လောကေ	၅၆၊ ၇၂
ဧက္ခဝိညေယျာ +	၁၀၁၊ ၂၆၇
ဧက္ခသမ္ပဿော လောကေ	၅၅၊ ၇၂
ဧက္ခသမ္ပဿဇာ	၅၅၊ ၇၂
ဧဂံဝါရံ	၁၅၈
ဧဂံဝါရန္တိ—အဓိဝစနံ +	၁၆၁
ဧက္ခိ	၁၄၀
ဧက္ခိဟတ္ထိံ ပရိဝဇ္ဇေတိ	၁၁
ဧတ္တာဓော ဓမ္မာ အက္ခာတာ	၇၇
ဧတ္တာဓော သတိပဋ္ဌာနာ	၃၀၈
ဧတုက္ခန္တိတော	၉၄
ဧတုဗ္ဗိဓံ	၂၈၇၊ ၂၈၉
ဧတုမဟာပထေ	၆၁၊ ၁၃၈

ပဒါနုက္ကမော	[•]	ပိဋကော်
စတ္တံ(ခေါ)		၄၂
စန္ဒနိကာယဝါ		၈၈
စန္ဒနိကံ		၁၁
စန္ဒမညရိယာ		၃၄၂
စပလာ		၃၂
စရန္တမ္ပိ		၂၇၈
စရမာနော	၁၇၈၊ ၁၈၇၊ ၂၃၆၊ ၂၈၅	၂၈၅
စဝနဓမ္မယေဝ		၃၃၈
စဝမာနေ		၂၃
စာဂေါ	၅၃၊ ၇၂၊ ၃၀၆	
စာတုမဟာရာဇိကာနံ		၂၉၄
စာတုမဟာဘူတိကဿ		၁၆၀
စာရိတ္တံ		၂၈၉
စာရိကံ		၂၈၅
စိဂ်လကံ		၂၆၇
စိတ္တက္ခေပံ		၂၄၁
စိတ္တပဋိဗဒ္ဓါ		၃၀၉
စိတ္တဘာဝနာနုယောဂမနုယုတ္တာ		၂၄၁
စိတ္တဘာဝနံ		၂၄၀
စိတ္တဝိသုဒ္ဓတ္တံ		၁၆၄
စိတ္တဿ		၃၅၂
စိတ္တသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ		၁၁၉
စိတ္တသင်္ခါရေ	၅၆၊ ၃၀၁၊ ၃၀၈	
စိတ္တာနုပဿီ		၆၄
စိတ္တာနုပဿနာ		၆၄
စိတ္တုပ္ပါဒမ္ပိ ဗဟုကာရံ		၄၈
စိတ္တုပ္ပါဒပရိယာယော		၅၀
စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ		၅၇
စိတ္တေ သံကိလိဋ္ဌေ		၃၉
စိတ္တံ ပဂ္ဂဏှာတိ ပဒဟတိ		၇၄
စိန္တတော		၁၈၀
စိရပဗ္ဗဇိတာ		၂၂၄
စိရရတ္တာယ		၃၅၈
စိရဿုတာနော—ဓမ္မိ ကထံ		
သဝနာယာတိ		၁၇၂

ပဒါနုက္ကမော	[•]	ပိဋကော်
စီယတံ		၃၅၈
စီရကဝါသိကံပိ		၁၀၄
စီဝရ။ပ။ ပရိက္ခာရာနံ		၃၆ ၂၂၆
စုက္ကကဇာတာနိ		၆၃၊ ၁၀၇
စုတိစဝနတာ		၅၄၊ ၆၈
စေ အက္ခောသေန္တိ (တတြစေ— အက္ခောသေန္တိ)		၁၅၅
စေ ဂရံ ကရေန္တိ (တတြစေ—ဂရံ ကရေန္တိ)		၁၅၅
စေတသာ	၂၇၃၊ ၂၈၂၊ ၃၀၃၊ ၃၃၈	
စေတသာ စေတောပရိစ္စ		၃၈
စေတသာ စိတ္တံ အဘိနိဂ္ဂဏိတဗ္ဗံ		၁၃၄
စေတသိကာ		၃၀၉
စေတသိကံဝါ		၃၁၁
စေတသော		၁၂၇၊ ၂၇၆
စေတသော ပသာဒံ		၁၂၇
စေတသော ပရိဝိတက္ခော		၃၂
စေတသော ဝိနိဗန္ဓာ		၁၁၇
စေတောခိလာ +		၁၁၇
စေတော ပရိဝိတက္ကံ		၁၈၀၊ ၃၃၈
စေတော ပရိယာယံ		၃၂၆
စေတောဝိမုတ္တိံ +	၁၇၁၊ ၂၀၉၊ ၃၀၅	
စေတောဝိမုတ္တိံ	၃၈၊ ၆၆၊ ၂၆၇၊ ၂၈၃၊ ၂၉၄	
စေတောဝိမုတ္တိဖလာစ		၂၉၇
စေတောဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ		၂၉၈
စေတောဝိမုတ္တိယာ		၃၀၂
စေတောသမထံ		၃၀၄
စေတောသမထမနုယုတ္တော		၂၂၀
စေ ပရိဘာသန္တိ		၁၅၅
စေ မာနေန္တိ		၁၅၅
စေ ရောသေန္တိ		၁၅၅
စေ ဝိဟေသေန္တိ		၁၅၅
စေလဏ္ဍုပကေန		၁၆၇
စောဒကံ အပသာဒေတိ		၁၁၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[စ]	
စောဒကံ ပစ္စာရောပေတိ	၁၁၅
စောဒကံ ပဋိပ္ပုရဘိ	၁၁၅
စောဒိတော စောဒကေန	၁၁၅
စောဒေယျံ	၂၈

[ဆ]

ဆကဏကာယပိ ဩသိဉ္ဇန္တိ	၁၀၃
ဆဉ္ဇနိယဓမ္မော +	၁၃
ဆဉ္ဇိတံ	၆၂
ဆတ္တာလံ	၂၀၃
ဆန္ဒရာဂဝိနယေ—ပဟာနံ	၁၀၅
ဆန္ဒရာဂဝိနယော	၂၀၆
ဆန္ဒရာဂေါ	၃၀၇
ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ	၁၁၉
ဆန္ဒုပသံဟိတာပိ	၁၃၂
ဆဖဿာယဘနိကော	၃၅၅
ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ	၁၈၆
ဆမ္ဘိဘိရုကဇာဘိကသန္ဓောသဟေတု	၁၉
ဆမ္ဘိ	၁၉
ဆယမေ +	၅၅
ဆဝဋ္ဌိကာနိ	၉၅
ဆဝဒုဿာနိပိ	၉၂
ဆဝိဝဏ္ဏော	၁၈၃
ဆိဒ္ဓဝါစ	၂၇၀
ဆိန္ဒကုက္ကုဇံ	၁၂၂
ဆိန္ဒဘဗ္ဗရာ	၁၄၃
ဆိန္ဒသဿရာ	၁၄၃
ဆိန္ဒပိလောတိကော +	၁၅၇
ဆေဒနဝဓ။ပ။သဟသာကာရာ	၁၉၆

[ဇ]

ဇင်္ဂလာနံ	၁၉၉
ဇသိဋ္ဌိကံ	၆၂၊ ၁၀၇
ဇသံဝိဟာရံ	၁၂၂၊ ၂၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဇ]	

ဇညဇညံဝိယ +	၃၁
ဇဋ္ဌာဓာရဏမတ္ထေန	၂၈၁
ဇဋ္ဌိလကဿ	၂၈၁
ဇနတံ	၁၈၁
ဇနော	၂၇၉
ဇမ္ဗုစ္ဆာယာယ	၂၅၀
ဇရသာလာယ	၉၆၊ ၂၄၈
ဇရာ ဇီရဏတာ	၅၄ ၆၈
ဇရာဓမ္မာနံ	၇၁
ဇရာဓမ္မော—ပရိယေသတိ	၁၇၄
ဇလာဗုဇာ ယောနိ	၈၈
ဇဟန္တိ	၃၀၁
ဇာဂရိတေ ဘာသိတေ	၆၀
ဇာဂရိယေ	၂၇၃
ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တာ	၃၂၊ ၃၃၊ ၂၇၂
ဇာဏုကမတ္တံ	၂၀၄
ဇာတကော	၂၂၇
ဇာတမေဝ	၂၈၁
ဇာတရူပံ	၄၃
ဇာတရူပရဇတံ	၁၇၄
ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆
ဇာတိ	၆၈
ဇာတိဇရာဘိဘူတံ	၁၈၁
ဇာတိဇရာမရဏိယာ	၂၇၈ ၃၄၉
ဇာတိဓမ္မော—ဥပဓယော	၁၇၄
ဇာတိဓမ္မော—ဇာတိဓမ္မံ +	၁၇၄
ဇာတိပိ၊ ဇရာပိ ဒုက္ခာ	၅၃
ဇာတိယာ။ပ။ဥပါယာသေဟိ	၈၀
ဇာတိယာ—ဇရာယ	၈
ဇာတိ သဉ္ဇာတိ	၅၄
ဇာတိသံသာရာ	၁၅၄
ဇာတိံ—ဇာတိသမုဒယဉ္ဇ	၅၄
ဇာနတာ	၂၂၉
ဇာနတာ ပဿတာ	၆၊ ၇၇

ပဒါနုက္ကမော [ဇ .]

ဇာနန္ဒေနာဝုသော	၁၁၆
ဇာနံ ဇာနာတိ	၁၂၅
ဇာနံ ပဿိ	၁၇၈
ဇာနမေဝ	၃၅၀
ဇာနံဝါ	၂၉၀
ဇာနာမိ ခေါ တာဟံ ပါပိမ	၃၄၁
ဇာနာမိတံ	၂၉၀
ဇာနာသိ	၂၉၀
ဇာနိံ ဝါ ဂရဟံဝါ	၁၂၉
ဇာပေတာယံ ဝါ ဇာပေတံ	၂၃၄
ဇိဂုစ္ဆေယျ	၁၃၃
ဇိဗ္ဗတ္ထာယ ဒုဗ္ဗလျပရေတာ	၁၃၁၂၇
ဇိဗ္ဗတ္ထာယ	၁၁
ဇိဗ္ဗတ္ထိတာနမ္ပိ	၃၁
ဇိဏ္ဏော ဝုဒ္ဓေါ—မဟလ္လကော	၉၈
ဇိတာ	၁၇၄
ဇိဝုဉ္ဇေ—ရသေစ	၆၆
ဇိဝံ နိလ္လာဋေတာ	၁၂၃
ဇိဝါယ တာလံ အာဟစ္စ	၁၃၄
ဇိဝါဝိညေယျာ	၁၀၁၂၆၇
ဇိဝိန္ဒိယံ	၂၉၉
ဇိရိယတံ	၂၀၄
ဇိဝန္တံ သုလေ ဥတ္တာလေ	၁၀၄
ဇိဝိကံ ကပေမိ	၁၀၂
ဇိဝိကတ္တာ	၃၂
ဇိဝိတကာမော	၃၂၂
ဇိဝိတံ ကပေတံ	၇၄
ဇိဝိတပရိက္ခာရာ	၁၂၀
ဇိဝိတိန္ဒိယဿပစ္စေဒေါ	၅၄၆၉
ဇေဂုစ္ဆတာစ	၃၁
ဇေဂုစ္ဆိပရမဇေဂုစ္ဆိ	၉၁
ဇောတိမာလိကမ္ပိ +	၁၀၄

ပိဋကော်

ပဒါနုက္ကမော [ဈ]

ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တိနံ	၈၆
ဈာယတော	၃၀၀
ဈာယထာမာပမာဒတ္ထ	၅၀
ဈာယိနော	၃၅၂

[ည]

ညာဏကရဏိ	၁၆
ညာဏဉ္စ—ဥဒပါဒိ	၁၇၈၁၈၆
ညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္ထံ	၁၆၄
ညာဏဒဿနံ +	၁၁၀၂၀၉
ညာဏဒဿနာနိသံသံ	၂၀၉
ညာဏဘူတော	၁၂၅
ညာဏသုခါ	၃၁၁
ညာဏဝါဒဉ္စ	၁၇၆
ညာတ္တဇျာပန္နော	၃၂၇
ညာတညတရေန	၂၃၁၂၅၇
ညာတာ	၂၁၀
ညာတိပရိဝတ္တံ	၁၉၄
ညာတိမဇ္ဈဂတောဝါ	၂၈၉
ညာတိနက္ခိတာ	၂၈၉
ညာတိသာလောဟိတာ	၇၀၁၆၆၄၂၈၁၃၁၆
ညာတိ	၃၆
ညာယပုဂ္ဂိုပန္နော	၄၂
ညာယဿ အဓိဂမာယ	၅၇

[ဋ]

ဋာနံ ခေါ ပနေတံ	၇၇
ဋာနဉ္စ ဋာနတော	၈၅
ဋာနသောဟေတုသော	၈၅
ဋ္ဌိတိယာ	၂၆၂
ဋ္ဌိတိသုခါ +	၃၁၁
ဋ္ဌိတော	၂၇၈
ဋ္ဌိတောဝါ ဋ္ဌိတောမ္ပိတံ	၉၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၃]	
ဥံသမကသဝါတာတပ	၁၀၁
ဥံသေယျ	၁၄၈
ဥဟာမိ	၃၅၈
ဥဟိဿသိ	၃၅၈

[၈]	
တက္ကပရိယာဟတံ	၈၃
တက္ကရဿ	၉၇၊ ၃၃၄
တစော	၂၀၀
တစ္ဆတိ	၃၂
တဇ္ဇော	၂၀၆
တဏှာက္ခယာယ	၁၅၁
တဏှာက္ခယေ	၁၈၄
တဏှာက္ခယဝိမုတ္တော	၃၅၇
တဏှာနံ ခယာ။ပ။ပဋိနိဿဂ္ဂါ	၅
တဏှာဇာတိကာ	၂၆၂
တဏှာဇာတိကာ—ပဘဝါ	၈၂
တဏှာနိဒါနာ	၂၆၂
တဏှာနိဒါနာ—သမုဒယာ	၈၂
တဏှာသမုဒယာ	၅၃၊ ၂၆၂
တဏှာနိရောဓာ	၅၃၊ ၂၉၉
တဏှာသင်္ခယဝိမုတ္တော	၂၅၃
တဏှုပါဒိန္နဿ	၂၀၁
တတ္တေန တေလေန	၁၀၄
တတောနိဒါနံ ၁၂၆၊ ၁၂၉၊ ၁၄၈၊ ၂၇၄	၂၇၅
တတောနိဒါနံ—ဘယံ	၁၃၀
တတြတတြ	၃၁၆
တတြတတြာဘိနန္ဒနိ	၅၃
တတြဿုမေ ဣဒံ။ပ။ဟောတိ	၉၁
တထတ္တာယ	၃၈၉
တတ္ထ	၂၇၈
တတ္ထ တီရေ	၂၇၈
တတ္ထ ပရိနိဗ္ဗာယံ	၃၇
တထာဂတပုဝေဒိတံ	၂၈၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၈]	
တထာစ ဣရိယတိ	၈၉
တထာတထာနံ ပဇာနာတိ	၅၉
တထာတထာ	၁၈၅
တထာနံ (တံ) ဗျာကရေယျာသိ	၂၃၄
တထာနံ ဗျာကရေယျာထ	၁၁၂
တထာဂတပဒံ	၁၉၉
တထာဂတေ	၁၂၅၊ ၁၅၅၊ ၃၂၆
တထာဂတပုဝေဒိတေ	၂၂၅၊ ၃၃၇
တထာဘူတံ တထာဘူတောဝ	၂၁
တထာယံ ပုဂ္ဂလော ပဋိပဇ္ဇော	၈၉
တထာရူပါနံ	၂၈၆
တထာရူပါသု	၂၈၉၊ ၃၃၃
တထာရူပိံ	၁၉၅၊ ၂၉၀၊ ၂၉၂
တထာဟိ သော	၂၂၇
တထူပမံ	၂၁၁၊ ၁၈၁၊ ၂၈၀
တထေဝ ဌဿာမိတိ	၁၅၀
တထေဝ ဌဿတိ	၈
တဒနုတ္တရံ	၄၅၊ ၁၈၅
တဒါရမ္မဏံ	၁၄၂
တဒါယတနံ	၃၁၂
တဒါဟာရသမ္ဘဝံ	၂၆၁
တဒါဟာရနိရောဓာ	၂၆၁
တဒေဝိဒံ ဝိညာဏံ	၂၅၈
တနုတ္တာ	၂၂၈
တနုဘူတာ	၁၅၇
တနုပုတ္တပလာသော	၉၀
တပုစ္စယာ	၂၁၄
တပတေစ	၃၂၅
တပဿိ ပရမတပဿိ	၉၁
တပဿိတာယ	၉၁
တပသာ ဗျန္တိဘာဝေါ	၁၁၁
တမ္ပိ နော နတ္ထိ	၁၀၂
တပေါကမ္မမေဝ	၃၄၁
တမဂတိ	၃၂၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[စ .]	
တမ္ပယော	၃၂၉
တမေနံ ဂရုဘာရံ	၂၆၆
တမေဝ ဥဒကရဟဒံ	၂၇၆
တမောဝိဟတော	၂၃
တမောခန္ဓေန	၁၇၀
တမ္ပာ ဒါသဗျာ	၂၇၅
တမ္ပာဝ ဥဒကရဟဒါ	၂၇၆
တမ္ပိတမ္ပိ သတ္တနိကာယေ	၅၄
တရုဏကာနံ ဓေနုပကာနံ	၉၄
တရုဏဝတ္ထာ	၃၃၆
တရုဏကော	၂၂၇
တရုဏာ	၃၁၆
တရုဏာယ	၃၁၅
တသ္မာဓမ္မာ	၁၇၇
တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ	၅
တသိတော	၈၉၊ ၂၈၃
တံကိံ မညတိ	၁၈၈
တံကိံ မညထ	၁၄၂
တံကိံသဟေတု	၂၊ ၁၄၂
တံစိတ္တံ အပ္ပဟာယ	၈၇
တံဒိဋ္ဌိံ အပ္ပုဋ္ဌိနိဿဇ္ဇိတော	၈၇
တံဝါစံ အပ္ပဟာယ	၈၇
တံ ဝေါ ဘဝိဿတိ—သုခါယ	၁၄၄
တဉ္စ မဂ္ဂံ သမာရုဇ္ဇော	၈၉
တညေဝေတ္ထ ပဋိပုဋ္ဌိဿာမိ	၂၃၄
တာဏံ	၂၃၅
တာဒိသံ	၂၄၀
တာဒိသော	၁၇၇
တာယပိ-ဣရိယာယ	၁၈၅
တာယပိ-ဒုက္ကရကာရိကာယ	၁၈၅
တာယပိ-ဉာဏဒဿနဝိသေသန္တိ	၁၈၅
တာယပိ-ပဋိပဒါယ	၁၈၅
တာဝတကံ	၃၄၁
တာဝတကေနဝ	၂၂၀၊ ၂၄၂

မ နိ ၁-၂၆—န-ဗု-သ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[စ]	
တာဝတိံ သာနံ	၂၉၄
တာဝမဟလ္လိကာယ	၂၀၁၊ ၂၀၄
တာလဝဏေန	၂၀၅
တာလာဝတ္ထုကတာ	၁၅၄၊ ၃၀၄၊ ၃၄၉
တာလံ အာဟစူ	၂၄၅
တိက္ခိန္ဒိယေ	၁၈၁
တိဋ္ဌတောစ	၁၁၀
တိဋ္ဌန္တမ္ပိ	၂၇၈
တိဋ္ဌတု ဘိက္ခဝေ အစုမာသော	၇၅
တိဋ္ဌတု ဘိက္ခဝေ ဧကဝဿံ	၇၅
တိဋ္ဌန္တု ဘိက္ခဝေ သတ္တဝဿာနိ	၇၅
တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ	၁၄၉
တိဏဘက္ခာပိ	၁၇၀
တိဏဘက္ခောဝါ	၉၂
တိဏဟာရကံဝါ	၉၃
တိဏက္ကုပမာ	၁၄၅
တိဏက္ကံ	၁၄၃
တိဏောဒကသင်္ခယေ	၁၆၈
တိဏဝိစိကိစ္ဆာ	၄၈
တိဏဝိစိကိစ္ဆော	၁၉၊ ၁၉၈၊ ၂၃၇၊ ၂၇၃
တိဏံ သင်္ဂတိ ဖဿော	၁၂၅
တိဏံ သံယောဇနာနံ ပရိက္ခယာ	၃၆
တိဏောတရဏာယ	၂၃၈
တိတ္တကာလာဗု	၉၆၊ ၂၄၉၊ ၃၂၂
တိန္ဒုကခါဏု	၉၃
တိတ္တကရာ	၂၁၀
တိတ္တံ	၂၂၅
တိပ္ပဂါရဝါ	၃၃
တိပ္ပရာဂဇာတိကော	၃၁၇
တိပ္ပာ	၈၉၊ ၃၁၅
တိပ္ပာ—ခရာ—ကဋ္ဌုကာ	၁၁၀
တိပ္ပာပေက္ခာ	၃၃၆
တိပ္ပာနံ	၁၁၊ ၉၀
တိရစ္ဆာနယောနိ	၈၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၈]	
တိရိယံ	၄၃၊ ၂၂၇၊ ၂၂၈၊ ၂၃၀၃
တိရိယံ တာလစ္ဆာယံ	၉၈
တိရိဋ္ဌာနိပိ	၉၂
တိရောကုန္ဒံ တိရောပါကာရံ	၃၇၊ ၈၄
တိရောဘာဝံ	၈၄၊ ၃၇
တိရောပဗ္ဗတံ	၈၄
တိလကာဟတဂတ္တံ	၁၀၆
တိလာနံ တဏှုလာနံ	၆၁
တိဝိဓံ+	၂၈၇
တိဝိသာဓံ	၁၂၃
တီရေ	၂၂၆
တိဟမတံဝါ	၆၂
တုစ္ဆာ	၁၅၅၊ ၂၃၆
တုဋ္ဌိ	၂၇၀
တုက္ခိ	၂၇၇
တုက္ခိဘာဝေ	၆၀၊ ၂၃၄၊ ၂၇၃
တုက္ခိဘူတော	၁၄၇၊ ၂၃၆၊ ၂၆၀
တုဝံ	၃၅၈
တုလာကုဋ္ဌ ကံသကုဋ္ဌ မာနကုဋ္ဌ	၁၉၆
တုသိတာနံ	၂၉၃
တူလိနီ	၁၄၃
တေအန္ဓယာ	၃၂၈၊ ၃၃၀
တေအာကာရာ	၃၃၀
တေနဟိ	၂၃၄
တေနစမှ အတ္တမနာ	၁၁၁
တေ ပဇဟေယျာသိ	၁၃၇
တေရောဝသိကာနိ+	၆၃၊ ၁၀၇
တေလပဇ္ဇောတံ	၂၅
တေသံ တေသံ - ပဋိလာဘော	၆၈
တေသံ တေသံ သတ္တာနံ	၅၄
တေသံ တေကာရာ	၃၆
တေသံယေဝ ဓမ္မာနံ	၃၀၈
တေသမဟံ အညတရော	၁၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၈]	
တေသံဝိတက္ကာနံ အာဒိနဝေါ	၁၃၃
တေလပုဒိပဿ	၃၀၀
[၈]	
ထဒ္ဓါ	၄၈
ထဒ္ဓေါ အတိမာနီ	၁၁၅
ထမ္မဉ္စ	၁၆၊ ၄၀၊ ၃၃၆
ထလေနထလံ	၉၄
ထလေဝါ	၁၅၀
ထာမသာ	၁၄၆၊ ၂၅၈
ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌိတော	၁၉၊ ၄၇၊ ၃၃၅
ထိနမိဒ္ဓပရိယုဋ္ဌာနသန္ဓောသဟေတု	၁၉
ထုသဉ္စ	၂၆၀
ထုသောဒကံ	၉၂
ထူဏံပိ	၂၃၀
ထူလံဝါ	၁၄၄
ထေတတော	၈၊ ၁၅၂
ထေတော	၁၉၅
ထေယျသင်္ခါတံ	၂၈၉
ထေရဝါဒဉ္စ	၁၇၆
[၉]	
ဒက္ခာ	၁၃၆
ဒက္ခော	၅၈၊ ၂၇၉
ဒက္ခိဏေယျံ	၄၂၊ ၂၄၀
ဒက္ခိဏေန ပဿေန	၂၇၂
ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန	၁၃၈
ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ	၂၇၆
ဒဏှပရာယနံ	၁၀၆
ဒဏှေန	၃၄၀
ဒဏှပါဏိသက္ခောပိ +	၁၂၂
ဒဏှဟိပိ	၁၀၃၊ ၁၉၂
ဒဏှဝါကရာဟိ	၁၆၈
ဒဏှဒါန - မုသာဝါဒါနံ	၁၂၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဒ .]		[ဒ]	
ဒန္တဠိကံ	၆၂၁၀၇	ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ	၂၅
ဒန္တဘိဒန္တမာဓာယ +	၁၃၄၊ ၂၄၅	ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရမနုယုတ္တော	၃၄၈
ဒန္တောဒမထာယ	၂၃၈	ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာ ဝုစ္ဆန္တိ	၄၆
ဒဒ္ဒါလဘက္ခာပိ	၁၇၀	ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ	၁၇
ဒဒ္ဒါလဘက္ခောဝါ	၉၂	ဒိဋ္ဌကန္တာရံ	၈
ဒဓိစ	၃၂၅	ဒိဋ္ဌဂတိ	၈၊ ၃၃၈
ဒဗ္ဗဇာတိကော	၁၂၇	ဒိဋ္ဌဂဟနံ	၈
ဒဗ္ဗဂါဝေါ	၂၂၇	ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနေ +	၁၅၀၊ ၁၅၁
ဒယာပန္နော +	၁၉၄၊ ၂၉၂	ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနာခိဋ္ဌာနပရိယုဋ္ဌာနာဘိနိ -	
ဒဝဉ္စာဟောဝါ	၃၁၆	ဝေသာနုသယာနံ +	၁၅၁
ဒဝါယ	၂၇၁	ဒိဋ္ဌသံယောဇနံ	၈
ဒဿနံ	၁၈၃၊ ၂၈၆	ဒိဋ္ဌဝိသုဒ္ဓတ္ထံ	၁၆၄
ဒဿနကာမာ	၂၃၂	ဒိဋ္ဌသမ္ပန္နော	၃၃၅
ဒဿနမူလိကာ	၃၃၈	ဒိဋ္ဌဝိပုန္နတံ	၈
ဒဿနာနုတ္တရိယေန	၂၃၈	ဒိဋ္ဌဝိသကံ	၈
ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ	၆	ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ	၅၅
ဒသဝဿသဟဿာနိ	၃၅၆	ဒိဋ္ဌေဝခမ္မေ	၃၉၊ ၄၅၊ ၁၅၅၊ ၁၈၅၊ ၁၉၀
ဒဟရော	၃၃၆	ဒိန္နပါဠိကခိ	၁၉၄
ဒဟရောဝ	၁၇၅	ဒိန္နာဒါယိ	၁၉၄
ဒဟရောယုဝါ	၃၃၊ ၉၇	ဒိန္နံ	၂၉၁၊ ၂၉၃
ဒဟတိဝါ	၁၅၆	ဒိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာ	၃၈၊ ၈၅
ဒဟာမ	၃၅၁	ဒိဗ္ဗေစ မာနုသေစ	၈၅
ဒဟေယျဝါ	၁၅၆	ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ	၂၃၊ ၁၈၃
ဒဠ္ဇဓမ္မာ	၉၈	ဒိဗ္ဗာဇံ	၂၄၈
ဒဠ္ဇာ	၃၃၀	ဒိဝသံ	၂၇၂
ဒါယပါလော	၂၁၂	ဒိဝါ ဥဋ္ဌာသိ	၁၃၉
ဒါရဘရဏာယ	၂၇၄	ဒိဝါတရံယေဝ ဥဋ္ဌာသိ	၁၄၀
ဒါရုဏော	၂၈၉	ဒိဝါဒိဝဿ	၁၈၇
ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆	ဒိဝါယေဝ သမာနံ	၂၁
ဒါသိဒါသံ	၁၇၄	ဒိဝါဝိဟာရာယ	၁၂၂
ဒါသော	၂၇၅	ဒိဝါဝိဟာရံ +	၁၂၂၊ ၂၃၂
ဒိဋ္ဌံ	၃၊ ၁၅၀	ဒိသာ	၃၄၂
ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ	၃၆	ဒိသာ ဝိဒိသာဝိက္ခိတ္တာနိ	၆၂၊ ၁၀၇
		ဒိဿန္တိစေဝ	၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၅]		[၅]	
ဒီသံဝါ ပဿသန္ဓေ	၅၀	ဒုက္ခဿန္တံ ကရေယျန္တိ	၃၇
ဒီသံဝါ အဿသန္ဓေ	၅၀	ဒုက္ခသမုဒယဉ္စ ပဇာနာတိ	၅၃
(ဒီသံ)အဉ္စာမိတံ	၅၀	ဒုက္ခသမုဒယံ	၇၁
(ဒီသံဝါ)အဉ္စန္ဓေ	၅၀	ဒုက္ခသမုဒယေ ဉာဏံ	၇၃
ဒီသတောစ	၁၀၈	ဒုက္ခာယ	၂၂၇၊ ၃၃၂
ဒီသရတ္တံ ၁၀၉၊ ၁၄၄၊ ၁၅၆၊ ၁၈၃၊ ၂၁၇၊ ၂၂၇		ဒုက္ခာ ဝေဒနာ	၃၁၁
၃၂၇၊ ၃၃၂		ဒုက္ခာနံ	၁၁
ဒီသလောမိကံ	၂၃၁	ဒုက္ခိတံ	၁၀၆
ဒီသယုကာ	၁၆၈	ဒုက္ခေန-သုခံ အဓိဂန္တဗ္ဗံ	၁၁၂
ဒီပီဟိဝါ ခဇ္ဇမာနံ	၁၀၆	ဒုက္ခေဟိ ဒေါမနသေဟိ	၈
ဒီပီဟိဝါ	၆၂	ဒုက္ခောတိဏ္ဍော	၂၀၇
ဒီပံ	၃၅၈	ဒုက္ခေ ဉာဏံ	၇၃
ဒုက္ခရကာရိကာယ	၉၇၊ ၁၁၀	ဒုဂ္ဂတိဝေဒနိယာနံ+	၂၈၀
(ဒုက္ခရံ)ပဝိဝေကံ	၁၇	ဒုဂ္ဂတိံ	၂၈၆၊ ၂၉၁
ဒုက္ခံ	၂၂၈၊ ၃၁၁၊ ၃၁၅၊ ၃၂၁၊ ၃၂၂	ဒုဂ္ဂတာ	၃၂၈
ဒုက္ခံ အလ္လီနော	၂၃၅	ဒုဂ္ဂတိပါဠိကင်္ခါ	၃၉
ဒုက္ခံ ဝါ ဝေဒနံ	၆၃	ဒုဂ္ဂဟိတေန	၁၄၆
ဒုက္ခဉ္စ ပဇာနာတိ	၅၃	ဒုတိယံ	၄၃
ဒုက္ခန္တိပိ	၂၉၆	ဒုဒ္ဒသော	၁၇၈၊ ၁၇၉
ဒုက္ခက္ခန္ဓော	၁၀၂	ဒုပ္ပညဇာတိကော	၂၂၆
ဒုက္ခက္ခယာယ	၃၃၄	ဒုပ္ပညဋ္ဌေမဂသန္ဓောသဟေတု	၂၀
ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ အတ္ထင်္ဂမာယ	၅၇	ဒုပ္ပညာ +	၄၈၊ ၂၀၊ ၃၃
ဒုက္ခဓမ္မေန	၆၉	ဒုပ္ပညော ဒုပ္ပညောတိ	၂၉၅
ဒုက္ခနိရောဓေ ဉာဏံ	၇၃	ဒုပ္ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂံ	၄၈၊ ၁၁၅
ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ	၇၃	ဒုပ္ပဋ္ဌိဝေဒိတေ	၈၁
ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါ	၇၃	ဒုပ္ပစာ	၄၈
ဒုက္ခနိရောဓဉ္စပဇာနာတိ	၅၃	ဒုပ္ပလိကရဏေ	၁၉၉၊ ၂၆၈၊ ၂၇၆၊
ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒဉ္စ	၅၃	ဒုပ္ပစော ဒေါဝစဿ ကရဏေဟိ	၁၄၈
ဒုက္ခပရေတော	၂၀၇	ဒုပ္ပနော	၃၅၉
ဒုက္ခပုဂ္ဂိုလော	၃၂၃	ဒုရက္ခတေ	၈၁
ဒုက္ခပုဓာနေန	၂၄၆	ဒုရဘိသမ္ဘဝါနိ	၁၇
ဒုက္ခဗဟုလာ	၉၀	ဒုရဘိရမံ ကေတေ	၁၇
ဒုက္ခဝိပါကာ	၂၇၈၊ ၃၂၁၊ ၃၄၉	ဒုရတ္တဝဏ္ဏမေဝ	၃၉
ဒုက္ခဿစ ပဟာနာ	၂၂	ဒုရုနုဗောဓော	၁၇၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ခ]	
ဒုရုတ္တာနံ ဒုရာဂတာနံ	၁၁
ဒုဿုတံ	၂၃၁
ဒုဝိညာပယေ	၁၈၁
ဒုတေယျ ပဟိဏဂမနာနုယောဂေါ	၁၉၆
ဒုရတောဝ	၃၃၈
ဒုရောဂါ+	၁၅၃၊ ၂၃၈
ဒုဿိ	၃၅၆
ဒုဿိနာမ မာရော	၃၅၀
ဒေဝဂရဟာ	၃၃၉
ဒေဝဇိဂုစ္ဆကာ	၃၃၉
ဒေဝနိကာယံ	၁၁၈
ဒေဝတာ	၁၅၈
ဒေဝါ	၈၈
ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော	၂၅၅
ဒေဝေ	၂၊ ၂၇၆၊ ၃၅၂
ဒေဝေါဝါ - ဒေဝညတရောဝါ	၁၁၈
ဒေသဿု	၁၈၁
ဒေသိယမာနေ	၂၅၅
ဒေသေတာ	၂၅၅
ဒေသေတိ	၂၈၆
ဒေါမနဿံ စ	၆၉၊ ၃၂၁၊ ၃၂၂
ဒေါသဇံ	၃၁၈
ဒေါသန္တရာ ဝါ	၁၄၁
ဒေါသုပသံဟိတာပိ	၁၃၂
ဒေါသော	၃၀၄
ဒေါရံ	၁၈၁
ဒေါကာရေ	၁၈၁
ဒေါဓာကတော	၁၂၈
ဒေါဓာပထောတိ - အဓိဝစနံ	၁၆၁
ဒေါဓာပထံ	၁၅၈
ဒေါဟမတံဝါ တိဟမတံဝါ	၆၂၊ ၁၀၆
ဒေါအင်္ဂါရာ	၂၇၁
ဒေါပိသုခံ	၁၈၆

မဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဓ]	
ဓညဿ	၆၁
ဓတာ	၂၁၉
(ဓေ)ဓနာယေထ	၂၆၂
ဓနုကံ	၂၆၇
ဓနုကလာပံ	၁၀၃
ဓနုဂ္ဂဟော	၉၈
ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထေတုံ	၁၈၄
ဓမ္မစာရီ	၂၉၃
ဓမ္မတာ သုသမန္နိဋ္ဌော	၃၃၁
ဓမ္မဒါယာဒ အာမိသဒါယာဒါ	၁၃
ဓမ္မဒါယာဒါ+	၁၃
ဓမ္မဓရာ	၂၅၅
ဓမ္မန္တယော	၈၄
ဓမ္မပဒဗျဉ္ဇနံ	၉၈
ဓမ္မဘူတော	၁၅၅
ဓမ္မမယံ	၁၈၁
ဓမ္မရက္ခိတာ	၂၈၉
ဓမ္မလဒ္ဓါ	၃၃၃
ဓမ္မဝါဒိ	၁၉၅၊ ၂၉၃
ဓမ္မဝိနယေ+	၈၁၊ ၂၅၅၊ ၃၃၇
ဓမ္မဝိနယံ	၂၈၃
ဓမ္မဝေဒံ	၄၂၊ ၂၅၅၊ ၃၃၇
ဓမ္မဿစ	၁၈၀
ဓမ္မသမာဒါနာ	၃၁၄၊ ၃၂၂
ဓမ္မသမ္ပနေသနာ	၃၃၀
ဓမ္မသာမိ တထာဂတော	၁၅၅
ဓမ္မံ	၂၈၆
ဓမ္မာ	၂၇၈
ဓမ္မာနုပဿနာ အာယတနပဗ္ဗ	၆၅
ဓမ္မာနုပဿနာ ခန္ဓပဗ္ဗ	၆၅
ဓမ္မာနုပဿနာ ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗ	၆၆
ဓမ္မာနုပဿနာ သစ္စပဗ္ဗ	၆၇
ဓမ္မာနုပဿနာ နိဝရဏပဗ္ဗ	၆၄
ဓမ္မာနုပဿိ	၆၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[စ]	
ဓမ္မာနုသာရိနော	၁၅၈၊ ၂၂၉
ဓမ္မိကာ	၃၃၃
ဓမ္မိယာကထာယ	၁၈၉
ဓမ္မုပသံဟိတံ	၄၂၊ ၂၂၅၊ ၃၃၇
ဓမ္မေ	၈၁
ဓမ္မေသုစ	၂၂၅
ဓမ္မေသု ဓမ္မာနုပဿီ	၅၇
ဓမ္မေပသာဒေါ	၇၈
ဓမ္မေ - သံဃေ	၁၁၁
ဓမ္မော	၁၈၀
ဓမ္မော ဒေသိတော	၈၃
ဓံသိ	၂၃၈
ဓာတာရမ္မဏမေဝ	၂၀၁
ဓာတုသော ပစ္စဝေက္ခတိ	၆၁
ဓုဝံ	၃၃၇
ဓုဝေါ	၁၅၀
ဓုမံ	၂၂၅
ဓုမာယတိ	၁၅၈

[န]

နအဿ	၂၇၅
နအဝဇာနာတိ	၃၂၉
နအနုပဝစ္ဆေယျ	၂၇၆
နအာရဘိဿတိ	၂၇
နဥတ္တာနိကဗျေန္တိ	၂၂၅
နဥဒ္ဓိဿကတံ	၁၄၇
နဥပပရိက္ခန္တိ	၁၄၇
နဥပပဇ္ဇတံ	၃၃၈
နဥပါဒိယိ	၃၄၆
နဋ္ဌေကမန္တရံ	၉၁
နဟေိဘဒ္ဒန္တိကော	၉၁
နကဋ္ဌောပိမုခါ	၉၁
နကာမေ ပရိဘုဉ္ဇေယျာတိ	၁၀၉
နက္ခမိမုခါ	၉၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[န]	
နခါ	၂၀၀
နခေါတေ - ပဗ္ဗဇိတဿ	၁၃၇
နခေါပနေတံ ဣစ္ဆာယ ပတ္တဗ္ဗံ	၇၀
နခေါသန္ဓိယတိ	၇၀
နခုယျေ ကိဉ္ဇိတိ	၁၃၉
နဂဗ္ဗိနိယာ	၉၁
နဂုံဋ္ဌေဝါ	၁၄၈
န စ ဥပေထ ကိရ	၃၃၂
နစဥပေန္တိ	၃၃၁
နစကိဉ္ဇိလောကေ ဥပါဒိယတိ	၅၉
နစနိဇ္ဈာပေန္တိ	၃၃၁
နစပဋ္ဌရိနိ	၂၇၆
နစပရိယောဒပေယျု	၂၇
နစ မံ ဒက္ခန္တိ	၃၄၆
နစ မံ အရတိ သဟေယျ	၃၆
န စဝတိ	၃၃၈
နစ - ဝတဒိဋ္ဌော	၃၄၆
နစ - ဝတ သုတော	၃၄၆
နစဿ	၁၄၉
နစ္စ ဂိတ ဝါဒိတ ဒဿနာ +	၁၉၆
နစ္စန္တိ	၃၅၇
နစိရဿေဝ	၁၉၀
နစေဝ-ဒက္ခိဿတိ	၃၄၂
နစေဝ-မေ စိတ္တံ ဝိပရိဏတံ	၁၃၇
နစေဝ-နော စိတ္တံ ဝိပရိဏတံ	၁၄၂
နစေဝ သမ္မာဒိယိဿန္တိ	၁၀၀
နစေဝ သက္ကဗျေန္တိ	၃၀
နစေဝ သညာပေန္တိ	၃၃၁
နစေဝ သညာပေထ ကိရ	၃၃၂
န ဆန္ဒံ ဇနေဿတိ	၂၇
နစ္ဆာဒေယျ	၂၇၄၊ ၃၂၃
နစ္ဆာဒေသိ	၂၇၄
နစ္ဆာဒေဿတိ	၃၂၃
နဇာယတိ	၃၃၈

ပဒါနုက္ကမော [န]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော [န]	ပိဋကော်
နဇိယတိ	၃၃၀	နပဗ္ဗဇိတော	၁၂၁
နတိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တိကော	၉၁	နပရိပုစ္ဆတိ	၂၂၅
နတိဟောတိ စေတသော+	၁၂၉	နပရိပဉ္စတိ	၂၂၅
နတောဝ ဘိန္နာမ	၂၁၄	နပရိတဿတိ	၈၃၊ ၁၅၁
နတ္ထိ	၂၉၁	န ပရံ ဝမ္ဘေသာမ	၂၇၁
နတ္ထိ ကိဉ္စိတိ	၄၇၊ ၂၉၇	နပဿာမိ	၂၉၀
နတ္ထိ စာတိ	၂၇၅	နပါယမာနာယ	၉၁
နတ္ထတိ	၂၉၁၊ ၃၃၀	နပုရိသန္တရဂတာယ	၉၁
နတ္ထိဒါနိ ပုနုဗ္ဗဝေါ	၁၇၈၊ ၁၈၆	နပူဇေန္တိ	၃၀
နတ္ထိမေ အဇ္ဈတ္တိ အင်္ဂဏန္တိ	၂၆	နဗျန္တိကရောတိ	၂၂၄
နတ္ထိမေ အတ္တာတိ	၈	နဘံ	၃၂၅
နတ္ထိမေ ပဋိပုဂ္ဂလော	၁၈၄	နမတိ	၁၈၀
နတ္ထိ ဝိညာဏဿ သမ္ဘဝေါ	၂၅၈	နမီယတိ	၃၃၈
နဒက္ခန္တိ	၁၈၀	နမုသလမန္တရံ	၉၁
နဒဏ္ဍမန္တရံ	၉၁	နမေသော အတ္တာ	၄၆၊ ၂၃၈
နန္ဒိရာဂသဟဂတာ	၅၃၊ ၇၁၊ ၃၁၆	နမေ အာစရိယော	၁၈၄
နန္ဒ ဒုက္ခဿ မူလန္တိ	၅	နမော တဿ - လဒ္ဒဿ	၁၉၁
နဒန္တိ ဘုဉ္ဇမာနာနံ	၉၁	နရကပ္ပပါတေ	၃၄၀
နနာဟုဝမှ	၁၁၁	နလာဋ္ဌာ	၂၃၆
နနိဇ္ဈာနံ ခမန္တိ	၁၄၈	နလာဋ္ဌိကံ နလာဋ္ဌေ	၁၂၃
နနိပဇ္ဇာမိ	၂၁	နဝါယမိဿတိ	၂၇
နနိမန္တနံ သာဒိယာမိ	၉၁	နဝိဝရန္တိ	၂၂၅
နနိမိတ္တဂါဟီ	၂၇၁	နသက်မေယျ	၂၃၀
နနိယျာတိ+	၈၈	နသက် ^၀ တ္တိသု	၉၁
နနိသိဒါမိ	၂၁	နသဒ္ဓါ။ပ။ပဗ္ဗဇိတာ	၃၂
နနုတံ-ပဗ္ဗဇိတော	၁၃၆	နသမ္ပဝေဓေယျ	၂၃၀
နပစ္စုပဋ္ဌာပေတိ	၁၈၅	နသမ္ပကမေယျ	၂၃၀
နပစ္စုပဋ္ဌာတဗ္ဗော	၁၈၅	နသမ္ပာယတိ	၁၁၅
နပုဇာနာတိ နပုဇာနာတိ	၂၉၅	နသိယာနု(နနာယံသိယာ)	၁၅၃
နပညာပေန္တိ	၈၀	နဿတိ ဝတ ဘော လောကော	၁၈၀
နပဋိကောသိ သု	၁၀၀	န-သုခေန သုခံ အဓိဂန္တဗ္ဗံ	၁၁၂
နပဋိပန္နောတိ	၂၈၀	နဿုနာမ ဘဝိဿာမိ	၁၅၂
နပဋိနိဿဇ္ဇေယျ	၃၂၃	နသေဝတိ	၃၂၁
နပဋိဝိနောဒေန္တိ	၂၂၅		

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[န]		[န]	
နဟိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နှန	၂၄၉	နာမဂေါတ္တံ	၂၃၂၊ ၂၆၆
နဟိ နော တေ ဘန္တေ အတ္တာဝါ		နာမေနစ	၁၈၅
အတ္တနိယံဝါတိ	၁၅၇	နာမရူပသမုဒယာ	၅၅
နဟိ(နံ)သောဓယေ	၄၄	နာယံဓမ္မော - သံဝတ္တတိ	၁၇၇
နဟိ သတိ	၄၄	နာလံ	၁၄၄
နိနိက္ခိပေယျံ	၂၇	နာဝါ	၁၄၉
နိဓာရေဟိတံ +	၉၉	နာဝုတိကံဝါ	၁၀၅
နာဂဝနံ	၁၈၈	နာသက္ခိ သု	၁၈၅
နာဂဝနိကော	၁၈၈	နာသေယျ	၁၃၁
နာဂါပလောကိတံ +	၃၅၅	နာ-သုသမ္ပုဓော	၁၈၀
နာဂေါတိ-အဓိဝစနံ	၁၆၂	နာဟံ-သုဝစောတိ	၁၄၁
နာဇ္ဈာဂမာ	၁၈၅	နာဟံ တံ-ဝါ ပန သုတွာ +	၁၀၀
နာဇ္ဈောသာယ တိဋ္ဌတိ	၂၆၉	နိကာမယမာနာ	၁၉
နာတိကိသာ နာတိထူလာ	၁၀၅	နိကာမလာဘိ	၃၆
နာတိဒိဃာ နာတိရဿာ	၁၀၅	နိက္ခုဇ္ဇိတံဝါ ဥက္ခုဇ္ဇေယျ	၂၅
နာတိကာဠိ နစောဒါတာ	၁၀၅	နိက္ခမန္တေပိ	၂၇၈
နာနတ္တံ	၃	နိက္ခမ္မ	၃၅
နာနတ္တဝဏ္ဏိယော	၃၅၇	နိက္ခိတ္တဓုရာ	၃၃
နာနတ္တသညာနံ အမနသိကာရာ +	၄၆	နိဂစ္ဆသိ	၃၂၃
နာနတ္တာ စေဝ	၃၀၃	နိဂဏ္ဍပုတ္တော	၂၃၀
နာနာကရဏံ	၂၉၆	နိဂဏ္ဍ	၁၁၀
နာနာဓိမုတ္တိကတံ	၈၆	နိစ္စကပ္ပံ	၂၅၁
နာနာဗျဉ္ဇနာစ	၃၀၃	နိစ္စန္တိ ဝက္ခတိ	၃၃၈
နာနာဘောသဇ္ဇေဟိ	၃၂၄	နိစ္ဆာရေတာ	၁၁၅
နာနာဝိဟိတဿ	၆၁	နိစ္ဆာရေသိ	၃၂
နာနာဝိသယာနိ	၂၉၉	နိဇ္ဇေရထ	၁၀၁
နာနုဗျဉ္ဇနဂါဟိ	၁၉၇၊ ၂၇၁	နိဇ္ဇတ္တိ	၃၃၁
နာနုသေန္တိ	၁၂၃	နိဇ္ဈာယန္တိ	၃၅၂
နာဓိဝါသေတိ	၁၂	နိဋ္ဌိ	၃၃၀
နာပရံ ဣတ္ထိတ္တာယ +	၂၅	နိဋ္ဌိ ဂစ္ဆေယျ	၁၈၈
နာဘိဝဒိ	၃၄၆	နိတ္တရဏတ္တာယ	၁၄၉၊ ၂၆၂
နာဘိဟဋံ	၉၁		

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[န]		[န]	
နိတ္တရေယျ	၂၇၅	နိယတော	၃၇
နိဒ္ဒါကိလမထပဋိဝိနောဒနာ	၉၈	နိယျာနိကေ	၈၂
နိဒါနဝတိ	၁၉၅၊ ၂၉၃	နိယျာနိကာ	၃၃၄
နိဒ္ဒါနေယျ	၂၃၁	နိယျာတိ	၁၈၇၊ ၃၃၄
နိန္ဒေန နိန္ဒ	၉၄	နိယျူဟံ	၂၅၅
နိပတေယျ	၃၁၆	နိရဂ္ဂလောဏုတိပိ	၁၅၄
နိပန္နံ	၁၉၃	နိရယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ	၂၉၁
နိပန္နဝါ	၉၀	နိရယံ—ဥပ	၂၈၆
နိပ္ပပဉ္စရတိနော	၇၉	နိရယော	၈၉
နိပ္ပပဉ္စာရာမဿ	၇၉	နိရာမိသံ	၆၃
နိပ္ပဏေ	၁၈၉	နိရုဒ္ဓါ	၃၀၁
နိပ္ပဏော	၁၇၈	နိရုဇ္ဈန္တိ	၃၀၉
နိပ္ပောဋ္ဌေယျ	၂၃၁	နိရောဓသစ္စနိဒ္ဒေသေ	၇၂
နိဗ္ဗာနပရာယနံ	၃၁၃	နိရောဓနိဿိတံ	၁၂
နိဗ္ဗာနပရိယောသာနံ	၃၁၃	နိရောဓာနုပဿိ	၂၅၃
နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ	၂၂၉	နိရောဓာယ	၁၅၂
နိဗ္ဗာနသံဝတ္တနိကော	၁၃၀	နိလ္လောပံပိ ဟရန္တိ	+
နိဗ္ဗာနဿ သစ္စိကိရိယာယ	၅၇	နိဝါတနိဝါတော	+
နိဗ္ဗာနာယ	၁၆	နိဝါတာ	၁၃၉
နိဗ္ဗာနံ	၃၊ ၁၇၄	နိဝါတောတိ	၁၄၁
နိဗ္ဗာနောဂဓံ	၃၁၃	နိဝါတံ	၉၀
နိဗ္ဗစိကိစ္ဆာ	၂၆၁	နိဝါသေတွာ	၃၁၊ ၈၃
နိဗ္ဗဇ	၁၇၇	နိဝိဋ္ဌာ	၃၃၀
နိဗ္ဗဒါ	၁၅၄	နိဝတ္တံ	၁၆၇
နိဗ္ဗဒါယ	၁၇၇	နိသဇ္ဇာယ	၂၇၂
နိဗ္ဗန္တိ	၃၅	နိဿဗ္ဗေန	၂၉၇
နိဗ္ဗန္တိတိ	၁၅၄	နိဿရဏံ	၄၃၊ ၃၃၈
နိမ္မာတာ	၃၃၉	နိဿယေထ	၁၅၂
နိမ္မာနရတိနံ	၂၉၃	နိသိန္ဓေ	၂၇၃
နိမ္မတ္တဂ္ဂါဟိ	၁၉၇	နိသိန္ဓော	၂၇၇
နိမ္မတ္တမေတံ	၈၇	နိသိန္ဓောဝ-နိပန္နောဝ	၂၁
နိမ္မလေယျဝါ	၁၃၃	နိသိန္ဓောဝါ “နိသိန္ဓောမ္ပ” တိ	၅၉
နိမ္မသလောဟိတမက္ခိတံ	၆၂၊ ၁၀၆	နိသိန္ဒဝါ	၉၀
နိယတာ	၁၅၈၊ ၂၂၉	နိသိဒ္ဓတိ	၂၇၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[န]		[န]	
နိသီဒတု	၂၄၀	နော၀ သံသာဒေန္တိ +	၂၂၁
နိဿုတာ	၂၇၉	နော ဓမ္မဒေသနာယ	၁၈၀
နိသေဝိတဉ္စ	၁၉၂	နော ဝတ ဓရ ကိဉ္စိ	၁၃၉
နိဟိတသတ္ထော	၁၉၄၊ ၂၉၂	နောဿု	၂၆၁
နိဟိတဒဏ္ဍော	၁၉၄၊ ၂၉၂	နောဟိဒံ ဘောဂေါတမ	၂၃၅၊ ၂၃၆
နိစေယျံ	၃၄၃	နောဟေတံ ဘန္တေ	၁၄၂
နိလကမ္ပိ	၂၉၆	နာတကော ဣတိပိ	၂၇၈
နိလံဝါ	၁၄၃	နာတာ နာတကော	၂၇၉
နိဝါရဘက္ခာပိ	၁၇၀	နာနိယစုဏ္ဍာနိ	၂၇၆
နိဝါရဘက္ခောဝါ	၉၂	နာနိယပိဏ္ဍိ	၂၇၆
နေကဝဿဂဏိကံ	၉၃	နာပကန္တေဝါသိ	၂၇၆
နေက္ခမ္ပဝိတက္ခော	၁၂၈	နာပကော	၂၇၆
နေက္ခမ္ပသင်္ကပ္ပေါ	၇၃	နာယိဘူ၀	၉၀
နေက္ခမ္ပအာနိသံသံ	၁၂၉	နာရု	၂၀၀
နေတံ မမ	၄၆၊ ၂၃၈	နာရုဒဒ္ဓါလေန +	၂၀၅
“နေတံ မမ-နမေသော အတ္တာ”တိ	၁၅၃	နာရုသမ္ပန္နံ	၆၂
နေမန္တနိကော	၃၁		
နေမိ	၃၂	[ဝ]	
နေယျံ	၂၉၇	ပက္ကမိတဗ္ဗံ	၁၂၀
နေရယိကာ	၈၈	ပကာသေတိ	၂၈၆
နေလာ	၁၉၅၊ ၂၉၂	ပက္ကာမိ	၁၈၄
နေ၀ အဘိဝါဒေတဗ္ဗော	၁၈၅	ပကာသိတော	၁၅၇
နေ၀ အဘိနန္ဒိ သု	၁၀၀	ပကုပ္ပတိ +	၂၀၃
နေ၀—ဥပါဒိယတိ	၈၃	ပက္ခာလေသိ	၂၁၂
နေ၀တ္တာနုက္ကံသေဿာမ	၂၇၁	ပက္ခိပိတော	၂၃၁
နေ၀ ဂိလေယျ	၃၁၆	ပက္ခိ	၃၇၊ ၄၈၊ ၁၉၇
နေ၀ သညာနာသညာယတနုပဂါနံ	၂၉၅	ပဂဗ္ဗာ	၂၃၈၊ ၂၃၉
နေ၀ သညာနာသညာယတနံ	၃	ပဂုဏံ ပဏိတံ	၁၈၂
နေ၀ တိဋ္ဌာမိ	၂၁	ပဂေ၀ အဓမ္မာ	၁၅၀
နေ၀ သမသမော	၃၄၃	ပစ္စဂ္ဂဋ္ဌေ	၃၅၀
နေ၀ သာတံ နာသာတံ	၃၁၁	ပစ္စတ္တံ	၄၁၊ ၂၆၆၊ ၃၅၀
နေ၀ ဟရေယျံ	၁၀၂	ပစ္စတ္တဝေဒနာ	၃၅၆
နေဝါပိကော	၁၆၇	ပစ္စတ္တဉ္စေ၀ ပရိနိဗ္ဗာယတိ	၈၃
နေသောဟမသ္မိ	၄၆၊ ၂၃၈	ပစ္စဝေက္ခေယျ	၆၁

ပဒါနုက္ကမော	[ပ]	ပိဋကော်
ပစ္စယောသု		၁၁၄
ပစ္စယိကော +		၁၉၅
ပစ္စာဂစ္ဆေယျာထ		၂၆၅
ပစ္စာဘာသိ		၁၈၂
ပစ္စဂန္ဓာ		၁၈၅
ပစ္စဋ္ဌာယ		၂၇၂
ပစ္စတ္တရိတော		၉၀
ပစ္စပဋိတာ +	၃၂၅၉၂၅၀၂၃၂	
ပစ္စပန္နသုခဇေဝ		၃၁၄၂၃၁
ပစ္စပန္နဒုက္ခံ		၃၂၁
ပဉ္စ—ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ		၃၀၅
ပဉ္စဂိကံ		၂၉၉
ပဉ္စနိမိတ္တာနိ		၁၃၂
ပဉ္စမေ ဘိက္ခဝေ ကာမဂုဏာ		၁၀၁
ပဉ္စဟိ ဣန္ဒြိယေဟိ		၂၉၇
ပဉ္စာဟိကံ +		၂၁၄
ပဉ္စမတ္တာနိ ထာလိပါကသတာနိ		၂၃၉
ပဉ္စမတ္တာနိ လိစ္ဆဝိသတာနိ		၂၃၁၊ ၂၃၂
ပစ္စာဇာတော		၁၉၃
ပစ္စာဘတ္တံ	၈၄၁၁၀၀၂၇၃	
ပစ္စာဝိပုဋ္ဌိသာရိနော		၅၀
ပစ္စာသမဏေန		၃၅၄
ပစ္စမာ ဇနတာ		၂၅
ပစ္စမာယ ဒိသာယ		၂၇၆
ပစ္စမေမာသေ	၂၂၆၊ ၃၁၅၊ ၃၂၅	
ပစ္စမေနဝါ ပုရိမံ		၂၃၅
ပစ္စမံယာမံ		၂၇၂
ပဇဟမေဝ		၁၂၈
ပဇဟတိ		၄၀
ပဇာပတိ		၂
ပဇာပတိဂရဟကာ		၃၃၉
ပဇာနာတိ		၂၉၅
ပဇာနန္ဒော		၃၂၁
ပဇာလတိ		၁၅၈

ပဒါနုက္ကမော	[ပ]	ပိဋကော်
ပဇ္ဇလိတံ		၂၃၉
ပဇ္ဇန္တိ ဥပပဇ္ဇန္တိ		၂၈၆
ပဇ္ဇာယန္တိ		၃၅၂
ပဇ္ဇာယန္တော	၁၄၇၊ ၂၃၆၊ ၂၆၀	
ပဉ္စံ(အဘိသင်္ခရေန္တိ)		၁၈၉၊ ၃၁၃
ပဉ္စပဋိဘာနံ		၉၈
ပညတ္တေ		၂၃၉၊ ၃၄၉
ပညဝတော		၂၈၃
ပညဝန္တော		၃၃
ပညဝါတိ		၂၉၅
ပညာဂတေန		၁၈၉
ပညာစက္ခုနာ		၂၉၇
ပညာနိရောဓိကော +		၁၂၈
ပညာပနကိမတ္ထိယာ		၂၉၇
ပညာပေသံ		၁၈၅
ပညာပေတိတိ		၁၅၅
ပညာ ဘာဝေတဗ္ဗာ		၂၉၆
ပညာယ စသ ဒိသ္မာ		၁၈၇
ပညာဝိမုတ္တိ	၃၈၊ ၃၉၊ ၈၆၊ ၂၆၇၊ ၂၈၃၊ ၂၉၄	
ပညာဝိမုတ္တိဖလာစ		၂၉၈
ပညာဝိမုတ္တိဖလာနိသံသာစ		၂၉၈
ပညာဝေယျတ္တိယေန		၉၈၊ ၁၈၈
ပညာသမ္ပန္နာ	၂၀၊ ၄၈၊ ၈၇၊ ၁၆၂	
ပညာသမ္ပဒါကထဉ္စ		၁၆၃
ပဋ္ဌလိကဋ္ဌတော		၉၀
ပဋိက္ခန္ဓေ		၆၀၊ ၂၇၂
ပဋိက္ခလသညိနော		၃၅၄
ပဋိဂ္ဂဟဏာယ		၂၂၆
ပဋိသညညာနံ +		၄၆၊ ၂၁၅
ပဋိသာနုသယံ		၅၂
ပဋိစရိ		၂၅၂
ပဋိစ္စန္ဒံ ဝါ ဝိဝေရယျ		၂၅
ပဋိစ္စာဒေတာ		၂၅၅
ပဋိဇာနမာနံ အပိ		၂၃၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဝ]		[ဝ]	
ပဋိဇာနာတိ	၁၁၀၊၁၉၁	ပဋိဟင်္ခါမ	၂၇၂
ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ	၂၅၄	ပဋ္ဌမေန ဝယသာ	၉၈၊၁၇၅
ပဋိနိဿဂ္ဂေါ	၄၅၊၅၃၊၇၂၊၃၀၆	ပဋ္ဌမံယာမံ	၂၇၂
ပဋိနိဿဋ္ဌံ	၄၂	ပဋ္ဌတဂဝေါ +	၉၄
ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္တံ	၁၆၄	ပဏ္ဍိတဝါဒေါ	၂၃၀
ပဋိပပန္နော	၁၈၅၊၂၇၉	ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော	၁၇၈
ပဋိပရိဝတ္တိတော	၁၄၈	ပဏ္ဍိတော	၁၂၇၊၁၈၂၊၁၈၈၊၃၁၄
ပဋိပပုဏာမေယျ	၃၄၀	ပဏ္ဍိကရောဂီ	၃၂၄
ပဋိပဒါနုတ္တရိယေန	၂၃၈	ပဏ္ဍိပုတ္တော	၃၂
ပဋိပပုဿဒ္ဓါ	၃၀၁	ပဏ္ဍိကသဋ္ဌံ	၂၁
ပဋိပပုဿမေတ္တာ	၉၀	ပဏာမေတ္တာ	၁၈၀
ပဋိဘာတိ +	၃၁၊၉၅၊၃၁၉	ပဏိဓာယ	၈၉၊၁၁၈၊၂၇၃
ပဋိဘံသု	၁၇၉	ပဏိတပဏိတံ	၃၂၉
ပဋိဘာဂေါ	၃၁၃	ပဏိတတရာ	၂၁၀
ပဋိဝိနေယျံ	၂၁	ပဏိတာနံ	၂၉
ပဋိဝိနောဒေတော	၅၂	ပဏိတေ	၂၃၊၁၅၃၊၁၇၈
ပဋိဝိရတော	၂၉၂	ပတ္တက္ခန္ဓာ	၁၄၇၊၂၃၆၊၂၆၀၊၃၅၂
ပဋိဝိဿကာနံ	၂၇၁	ပတ္တိ	၁၅၀၊၁၈၄
ပဋိဝေဒယျာမိ	၂၇၀	ပတ္တပရိပန္နမတ္တမ္ပိ	၃၃၃
ပဋိသင်္ခါယောနိသော	၂၇၁	ပတ္တဝဋ္ဌိ	၂၃၆
ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ	၁၉၄၊၃၃၄	ပတ္တာဠကံ	၂၆၇
ပဋိသဉ္ဇိက္ခင်တော	၁၂၈	ပန္နသေနာသနော	၁၇၃၀
ပဋိသဉ္ဇိက္ခိတဗ္ဗံ	၁၂၀	ပန္နာနိ +	၁၇
ပဋိသဉ္ဇိဝတော	၃၅၁	ပတာရေသိ	၂၂၆
ပဋိသရဏံ	၂၉၉	ပတိဋ္ဌာပေယျံ	၂၃၇
ပဋိသာမေတိ	၂၁၄	ပတိဋ္ဌိတော	၃၄၀
ပဋိဿုတော	၃၃၂	ပတိဋ္ဌိဿတိ	၂၃၁
ပဋိသေဝတော	၁၄၄	ပတိတံ	၈၉
ပဋိသေဝနာ ပဟာတဗ္ဗာ	၆	ပတောဒံ	၁၃၈
ပဋိသောတဂါမိ	၁၈၀	ပထဝါဘိနန္ဒိနော	၃၄၀
ပဋိသံဝေဒေတိ	၃၁၈၊၃၂၁၊၃၂၂	ပထဝိယာပထဝတ္တေန	၃၄၃
ပဋိသံဟရတိ	၃၃၆	ပထဝိယာပိ-ဥဒကေ	၈၄
ပဋိသလ္လာနာ +	၄၅၊၁၁၀၊၂၁၂၊၂၉၂	ပထဝီဂရဟကာ	၃၃၉
ပဋိသလ္လာနာရာမော	၂၂၀	ပထဝီပသံသကာ	၃၄၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ပ .]		[ပ .]	
ပထဝီဇီဂုစ္ဆကာ	၃၃၉	ပဗ္ဗာဇေတာယံဝါ ပဗ္ဗာဇေတုံ	၂၃၄
ပထဝီ မေတိ မညတိ	၂	ပဘဿရံ	၃၅၆၊ ၃၅၇
ပထဝီ ပထဝီတော	၂၊ ၃၄၃	ပဘာဝိတံ +	၁၈၆
ပထဝီ အဘိနန္ဒတိ	၂	ပဘိန္ဒံ	၂၃၉
ပထာဝိနော	၃၅၁	ပမတ္တာ	၄၈၊ ၂၅၆
ပန္နန္တံ	၂၀၅	ပမာဏကရဏော	၃၀၄
ပဒကုဏံ	၁၈၊ ၂၊ ၃၁၄	ပမုဉ္ဇန္တု	၁၈၂
ပဒါနံ	၁၈၈	ပမုဒိတဿ	၄၂၊ ၂၈၂
ပဒုဋ္ဌမနသကံပေါ +	၁၉၊ ၂၉၁	ပယိရူပါသနာယ	၁၆၆
ပဒုမာနိ ဝါ	၂၇၇	ပယောဇေယျ +	၂၇၄
ပဒုမိနိယံ ဝါ	၁၈၊ ၂၊ ၂၇၇	ပရကဋျကာ	၂၉၀
ပဓာနဝိဗ္ဗန္ဓော	၁၈၄	ပရဉ္စလောကံ	၂၉၁
ပဓာနပဟိတတ္ထံ	၁၈၃	ပရဇနာ +	၁၆၉
ပဓာနတ္ထိကဿ	၁၇၈	ပရတောဃောဃော	၂၉၇
ပဓာနာယ	၁၇၈	ပရဒါရံပိ ဂစ္ဆန္တိ	၁၀၄
ပဓာနာဘိတုန္ဓဿ	၂၄၆	ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနံ	၂၉၄
ပဓာနဝိဗ္ဗန္ဓော	၂၅၀	ပရဗျာဗာဓာယ	၁၀၇၊ ၁၂၈
ပန္နဒ္ဒဇော	၁၅၄	ပရံမရဏာ	၂၈၆
ပန္နဘာရော	၁၅၄	ပရလောကစိန္တာယ	၃၃၅
ပန္နရသဝဿုဒ္ဓေသိကာ ဝါ	၁၀၅	ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ	၁၈၁
ပနသိဿာမိ +	၁၉၀	ပရဝမ္ဘိ	၁၉၊ ၁၁၄
ပနုဇ္ဇမာနေနပိ	၁၂၂	ပရဝိတ္တုပကရဏံ	၂၈၉
ပပဉ္စာရာမဿ—ရတိနော	၇၉	ပရဿလောကဿ	၂၂၇၊ ၂၈၉
ပပဉ္စသညာသင်္ခါ	၁၂၃	ပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံ	၃၈
ပပဋိကံ	၂၀၈	ပရဟေတုဝါ	၂၉၀
ပပဋိကဇာတံ	၉၃	ပရာဓိနော	၂၇၅
ပပတန္ဓော	၃၄၀	ပရာဘိသဇ္ဇနိ	၂၉၀
ပပါတံ	၁၁	ပရာမသေယျံ	၃၇
ပပ္ပာသံ	၆၁၊ ၂၀၀	ပရာမာသာ	၁၄၆၊ ၂၅၈
ပပ္ပဇ္ဇံ	၂၈၀	ပရိကဗျေယျ	၂၃၁
ပပ္ပဇိတော	၂၈၃	ပရိကန္ဓေယျ	၂၄၇
ပပ္ပတံ	၂၇၃	ပရိက္ခမနပရိယာယော	၅၀
ပပ္ပတမုဒ္ဒနိ	၁၈၁	ပရိက္ခမနာယ	၄၉
ပပ္ပတသင်္ခေပေ	၂၇၈	ပရိက္ခယာ	၂၂၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ပ]	
ပရိက္ခိဏဘဝသံယောဇနာ	၄၊၁၅၇၊၂၂၈၊၂၃၈
ပရိက္ခိဏာ	၁၈၇
ပရိက္ခေပေတွာ	၂၃၆
ပရိဂ္ဂဏေယျာထ	၁၅၂
ပရိဝါရေတိ	၂၅၄၊၂၆၇၊၃၁၅
ပရိစိတာ	၂၁၉
ပရိညတ္တာ	၂၉၇
ပရိညာတန္တံ +	၅
ပရိညံ	၁၀၀၊၃၁၅
ပရိဏာမံ	၂၀၄
ပရိတသံနာ	၁၅၁
ပရိတ္တစေတသာ	၂၆၇
ပရိတ္တသုဘာနံ	၂၉၄
ပရိတ္တာဘာနံ	၂၉၄
ပရိဒေဝတိ	၁၀၂၊၁၅၁
ပရိဒေဝေါ	၆၉
ပရိနိဗ္ဗာနပရိယာယော	၅၀
ပရိနိဗ္ဗာနာယ	၅၀
ပရိနိဗ္ဗုတော	၂၃၈
ပရိပန္နေပိ ဝိဋ္ဌန္တိ	၁၀၄
ပရိပါကမန္ဒာယ	၂၆၇
ပရိပုဏ္ဏံ	၃၁၈
ပရိပုဏ္ဏနိ	၂၇၇
ပရိပုရေတိ	၂၇၆
ပရိပုရော	၁၅၃
ပရိပုဋ္ဌာနိ	၂၇၇
ပရိပ္ပောသကံ	၂၇၆
ပရိပ္ပာဒိကာဟိ	၃၁၅
ပရိဘာသန္တိ	၃၅၂၊၃၅၃
ပရိဘာသထ	၃၅၂
ပရိဘိန္နာနိ	၃၀၁
ပရိဘောဇနိယံ	၂၁၄
ပရိမဇ္ဇေယျံ	၃၈
ပရိမဏ္ဍလေဟိ +	၂၁၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ပ]	
ပရိမသဘိ ပရိမဇ္ဇတိ	၈၅
ပရိမုခံ	၅၇၊၁၉၈၊၂၇၃
ပရိမုဉ္ဇိဿန္တိ	၁၇၀
ပရိယန္တဝတိ	၁၉၅၊၂၉၃
ပရိယန္တံ	၃၁၃
ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာအနု +	၉၂
ပရိယာယံ	၃၀၅
ပရိယာယဘတ္တိကဿ	၂၈၁
ပရိယုဋ္ဌာနံ	၃၃၄၊၃၃၅
ပရိယေသိတံ	၁၅၀
ပရိယောနဒ္ဒါ	၂၇
ပရိယောဒါတာ	၂၇၊၂၆၂
ပရိယောသာနကလျာဏံ	၂၈၆
ပရိဝဇ္ဇနာ ပဟာတဗ္ဗာ	၆
ပရိဝဇ္ဇယတော	၃၂၁
ပရိဝဇ္ဇတိ	၃၂၁
ပရိသတိ	၈၃
ပရိသန္ဓာနိ	၂၇၇
ပရိသန္ဓေတိ	၂၇၆
ပရိသာဂတော	၂၈၉
ပရိသုဒ္ဓတရာ	၂၇
ပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေဝ	၄၀
ပရိသုဒ္ဓံ	၃၉၊၁၁၇၊၂၈၆၊၃၁၈
ပရိသုဒ္ဓေ ပရိယောဒါတေ	၂၂
ပရိသုဒ္ဓေန	၂၉၇
ပရိသောဓေဿာမ	၂၇၂၊၂၇၃
ပရိဟရန္တုတိ	၂၉၃
ပရိဟရိတွာ	၂၂၃၊၂၈၃၊၃၄၂
ပရိဟာယန္တိ	၁၈၀၊၃၁၈၊၃၂၀
ပရောပရံ စ	၃၄၀
ပရောလောကော	၂၂၉-၂၉၁
ပလဂဏ္ဍောဝါ-ပလဂဏ္ဍန္တေဝါသိဝါ	၁၃၂-၁၃၃
ပလ္လင်္ဂံ (ကော်န)	၃၇၊၅၇၊၈၄၊၉၀၊၂၇၃
ပလ္လောမမာပါဒိ	၁၈

ပဒါနုက္ကမော	[ပ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[ပ]	ပိဋကော်
ပလာလပီဌကံပိ		၁၀၄	ပသတံပသတံ		၂၄၈
ပလာလပုဉ်		၁၉၈၊ ၂၇၃	ပသာရေယျ		၃၃၈
ပလာသိဿ		၁၆၊ ၂၇၉	ပသာရိတံ(တော)		၆၀၊ ၁၈၀
ပလိဗပရိဝတ္တိကမ္ပိ +		၁၀၄	ပသုပါလကာ		၉၃၊ ၃၅၁
ပလိပန္နံ		၁၀၆	ပသုတော		၃၃၅
ပလိတကေသံ		၁၀၆	ပသေနဒိဿ		၂၃၄
ပလိပပလိပန္နော		၁၄၉	ပဟာနတ္ထာ		၂၉၇
ပလိဝေဋ္ဌေယျ		၁၄၉	ပဟာယ		၂၇၃၊ ၂၉၂
ပဠာသော (သိ)		၄၀၊ ၄၈	ပဟာသိ +		၁၂၉
ပဝတ္တဖလဘောဇီ		၉၂	ပဟိတတ္ထော(တ္တာ)		၃၃၊ ၄၅၊ ၂၁၃
ပဝတ္တိနိ		၂၂၁	ပဟိတတ္ထဿ		၂၃၊ ၁၂၈
ပဝနေ		၁၃၀	ပဟိနေ(နာ)	၄၂၊ ၂၇၆၊ ၃၀၄၊ ၃၄၉	
ပဝါရိတော ပရိပုဏ္ဏော		၁၃	ပဟိယတိ		၇၂၊ ၂၆၁
ပဝါရေန္တိ—ပဝါရေတိ		၁၁၄၊ ၂၂၆	ပဟိယန္တိ		၆၊ ၁၃၂
ပဝိဝိတ္တဿ(တ္တာ)	၁၄၊ ၉၁၊ ၁၆၂၊ ၂၂၀		ပဟိယမာနာ		၇၂
ပဝိဝေကေ		၁၅၊ ၃၃	ပဟောတိ—ဝိဟရိတုံ		၁၁၃
ပဝိသန္တေပိ		၂၇၈	ပံသုကူလိကော		၃၀၊ ၂၂၀
ပဝေမောနံ		၁၀၆	ပံသုကူလာနိပိ		၉၂
ပဝေဒေန္တိ		၂၉၁	ပံသုကေနပိ ဩကိရန္တိ		၉၅
ပဿဒ္ဓကာယော		၄၂	ပါဠိကုလျတာဝ		၃၁
ပဿဒ္ဓေါ		၂၂၊ ၂၀၂	ပါဏကဇာတေဟိ		၆၂
ပသဝိ		၃၅၈	ပါဏဟရာနံ		၁၁
ပသန္နစိတ္တံ		၃၆၊ ၂၁၇	ပါဏံ		၄၄
ပဿံ (ဝါ)	၁၂၅၊ ၁၅၄၊ ၂၉၀၊ ၃၅၀		ပါဏာတိပါတံ	၅၁၊ ၇၃၊ ၂၉၂၊ ၃၂၁	
ပဿသိနု		၃၄၀	ပါဏာတိပါတီ	၄၇၊ ၂၈၈၊ ၃၂၁	
ပဿထ နော		၁၅၂	ပါဏိသမ္ပယောန		၂၀၁
ပဿာမိ		၂၉၀	ပါဏုပစ္စေဒါ	၃၄၀၊ ၃၄၇	
ပဿ သုခံ		၁၁၇	ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတာ		၃၄
ပဿမ္ဘယံ ကာယသင်္ခါရံ		၅၈	ပါတုရဟောသိ		၃၃၈
ပသတ္ထပသတ္ထောဝ		၁၈၈	ပါဒဂုံဋ္ဌကေန		၂၅၆
ပဿဒ္ဓကာယော		၁၈၂	ပါဒဋ္ဌိကံ	၆၂၊ ၁၀၇	
ပဿမ္ဘတိ		၂၈၂	ပါဒေဟိစ		၃၄၀
ပသံသာယ		၁၈၈	ပါဒေပါဒံ အစွာဓာယ		၂၇၂
ပသဝသိ		၁၄၇	ပါဒေန		၃၃၆

ပဒါနုက္ကမော [ပ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော [. ပ]	ပိဋကော်
ပါဒေါဒကံ	၁၈၅	ပိဏ္ဍပါတာနံ +	၂၉
ပါပကံ	၃၃၈	ပိဏ္ဍပါတိကော	၃၀
ပါပကမ္ပိ နံ	၄၄	ပိဏ္ဍာယ	၈၄၊ ၂၁၄၊ ၃၅၁
ပါပကမ္ပိ ပဝါဟေတိ	၄၄	ပိတ္တံ	၂၀၃
ပါပကာ	၂၇၈	ပိဏာ	၂၉၁၊ ၃၃၉
ပါပကေဟိ	၂၈၂	ပိတုရက္ခိတာ	၂၈၉
ပါပိစ္ဆဿ	၂၈၀	ပိဒဟေယျ	၁၃၁
ပါပမိတ္တာ	၄၈	ပိပါသာယ	၁၁
ပါပကေ မိတ္တေ ဘဇန္တံ +	၁၁	ပိပါသိတော	၈၉၊ ၂၈၃
ပါပိစ္ဆော ပါပိကာနံ	၁၁၄	ပိဟံ ဥပဋ္ဌာပယတော	၃၁၂
ပါပိမံ	၃၄၀၊ ၃၅၀	ပိယကရဏာ	၃၃၂
ပါပိမတော	၂၂၉	ပိယစက္ခုဟိ	၂၁၃
ပါပိမန္တံ	၃၄၀	ပိယရူပံ သာတရူပံ	၇၁
ပါပိမာ	၃၃၉	ပိယရူပါ	၁၀၁
ပါမောဇ္ဇဗဟုလာ	၂၂၉	ပိယရူပေဟိ	၂၆၇
ပါမောဇ္ဇံ	၄၂၊ ၂၂၅၊ ၂၇၄၊ ၂၈၂၊ ၃၃၇	ပိယေဟိ ဝိပုယောဂေါ	၅၃၊ ၆၇
ပါရံ	၂၂၇၊ ၂၂၈၊ ၁၄၉	ပိယော စ မနာပေါ စ	၃၄
ပါရဂံတဿ	၁၄၉	ပိဝတော စေဝ	၃၂၃
ပါရိမံတီရံ	၁၄၉၊ ၂၂၆	ပိဝန္တိမညေ	၃၃
ပါရုပေတွာ	၂၇၇	ပိဝိတွာစ	၉၀၊ ၃၂၃
ပါလိစ္စံ	၅၄၊ ၆၈	ပိဝေယျ	၃၂၃
ပါဝုသကေန	၃၁၆	ပိသုဏံ	၁၉၅
ပါသရာသိံ	၁၈၆	ပိသုဏဝါစာပစ္စယာ	၃၂၂
ပါသံသတဓော	၁၄	ပိသုဏဝါစော	၂၉၀၊ ၃၂၂
ပါသံသာ	၁၅	ပိသုဏာ	၅၁
ပါသာဒံ	၁၈၁	ပိသုဏာယ ဝါစာယ	၇၃
ပါသာဒိကံ (ကော)	၁၇၈	ပိဟကံ	၆၁
ပါသာဒေါ	၉၀	ပိဟိတဝါတပါနံ	၉၀
ပါဟုနေယျော	၄၂	ပိတကမ္ပိ	၂၉၆
ပိညာကဘက္ခောဝါ	၉၂	ပိတနိသိတံ +	၂၈၀
ပိဋကဏ္ဍကံယေဝ ပရိဂ္ဂဏ္ဍာမိ	၉၆	ပိတံ	၂၂၄၊ ၂၂၅
ပိဋကဏ္ဍကော	၉၆	ပိတိ	၂၈၂
ပိဋဋ္ဌကံ	၆၂၊ ၁၀၇	ပိတိဂမနိယော	၁၃၁
ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော	၈၄၊ ၁၁၀၊ ၂၇၃	ပိတိပါမောဇ္ဇေန	၁၁၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ပ]		[ပ]	
ပီတိမနုဿ	၁၃၁၄၂	ပုရာဏယာနကာရပုတ္တော	၃၂
ပီတိသုခံ	၁၀၉	ပုရိမံ	၂၄၂
ပီတိသုခေန	၂၇၆	ပုရိမေန ဝါ ပစ္ဆိမံ	၂၃၅
ပီတေ	၆၀	ပုရိသဒမ္မသာရထိ	၂၇၅
ပုဇ္ဇတရော	၁၄	ပုဂမဇ္ဈဂတောဝါ	၂၇၉
ပုဉ္ဇကိတာနိ	၆၃၁၁၀၇	ပုဇာယ	၁၇၇
ပုညံဝါ	၂၃၃	ပုဇေတိ	၂၃၇
ပုညဉ္စ ပုညမဟိစ	၂၄၀	ပုဇေယျံ	၂၉
ပုညသမ္မတာ	၄၄	ပုတိကုဏပေ ဝါ	၇၇
ပုဋ္ဌော	၃၅၇	ပုတိကုမ္မာသေ ဝါ	၇၇
ပုဏ္ဏရိကာနိ	၂၇၇	ပုတိမစ္ဆေ ဝါ	၇၇
ပုဏ္ဏရိကိနိယံဝါ	၁၇၂၂၇၇	ပုတိမုတ္တံ	၂၂၄
ပုဏ္ဏော-မန္တာဏီပုတ္တော	၁၆၃	ပုတိမုလာနိ လောမာနိ	၉၇၂၄၉
ပုတ္တဘရိယံ	၁၇၄	ပုတိနိ	၆၃
ပုတောဋ္ဌိ	၆၁	ပုရံနာနပ္ပကာရဿ အသုစိနော	၆၀
ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏာနံ	၂၆၅	ပေက္ခတော	၃၅၇
ပုထုသမဏဗြာဟ္မဏပရပုဝါဒေ	၃၂၆	ပေစူ	၁၅၀
ပုနဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ	၂၉၇	ပေတာ	၃၆
ပုဗ္ဗန္တံဝါ	၂၆၄	ပေတ္တိဝိသယော +	၇၉
ပုဗ္ဗဝိဒေဟာနံ	၃၅၇	ပေမမတ္တံ	၁၅၇
ပုဗ္ဗဏှသမယံ	၃၁၇၃	ပေမနိယာ	၁၉၅၂၉၂
ပုဗ္ဗာပယမာနော	၁၇၂	ပေါက္ခရဏိ	၂၃၂
ပုဗ္ဗေစ	၃၁၂	ပေါက္ခရဏိ	၂၇၃
ပုဗ္ဗေနိဝါသံ	၂၃၁၇၆	ပေါနောဗ္ဗဝိကာ	၅၃၂၃၁၁၅၄၂၅၂၂၇၇ ၃၀၆၂၃၄၇
ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ	၂၂	ပေါရာဏာနိ	၂၇၄
ပုဗ္ဗေပါပကမ္မံ ကတံ	၁၁၀	ပေါရိ	၁၉၅၂၉၂
ပုဗ္ဗေဝ သမ္မောဓာ	၁၇၁၁၀		
ပုဗ္ဗော	၂၀၃	[ပ]	
ပုရက္ခတ္တာ	၂၉၂၅၆	ဖဂ္ဂု	၄၄
ပုရက္ခတော	၁၀၁	ဖရိတ္တာ	၄၃၂၇၂
ပုရတော ပါတုရဟောသိ	၁၇၀	ဖရုသာ	၅၁
ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ	၂၇၆၂၇၂	ဖရုသာယ	၇၃
ပုရာဏာနံ ကမ္မာနံ	၁၁၀	ဖရုသဝါစာ	၄၇

မ နိ ၁-၂၇-န-ဗု-သ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဖ]		[ဗ]	
ဖရသဝါစော	၂၉၀၊ ၃၂၂	ဗလဝဂါဝေါ	၂၂၇
ဖရသဝါစာပစ္စယာ	၃၂၂	ဗလဒီရိယံ	၁၆၈
ဖဿော ဒုတိယော	၅၃	ဗဠိသမံသိကမ္ပိ +	၁၀၄
ဖဿပညတ္တိံ	၁၂၆	ဗဟလပတ္တပလာသော	၉၀
ဖဿာ	၃၁၀	ဗဟိဒ္ဓါဝါ ဓမ္မေသု	၇၄
ဖလံ	၂၉၁	ဗဟိဒ္ဓါဝါ ကာယေ	၅၉
ဖလကစီရမ္ပိ	၉၂	ဗဟိဒ္ဓါဝါ	၁၅၃၊ ၂၃၈
ဖလတိ	၂၃၄	ဗဟိဒ္ဓါ	၁၅၁
ဖလိဿတိနာမ	၂၄၁	ဗဟိဒ္ဓါ ကထံ အပနာမေတိ	၁၅၅
ဖာဏိတဉ္စ	၃၂၅	ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ	၁၇၃
ဖာတိံ	၂၂၃	ဗဟုကာရော	၁၇၊ ၁၄၉၊ ၁၈၃
ဖာလေဿာမိ	၂၃၅	ဗဟုဇနကန္တာ	၁၉၅၊ ၂၉၂
ဖာလေယျ	၃၁၅	ဗဟုဇနမနာပါ	၁၉၅၊ ၁၉၂
ဖာသုကကာမာ	၇၀၊ ၁၃၈	ဗဟုဇနဟိတာယ သုခါယ	၂၁
ဖာသုကဋ္ဌိကံ	၆၂၊ ၁၀၇	ဗဟုဇနဿ	၄၃
ဖာသုဋ္ဌိယော	၉၆	ဗဟုဒုက္ခာ ဗဟုပါယာသာ	၁၀၉
ဖာသုဝိဟာရော	၂၁၄	ဗဟုဓာပိ ဟုတော	၈၄၊ ၃၇
ဖုဋ္ဌာ	၂၇၆	ဗဟုဓာ ဟောတိ	၈၄
ဖုသန္တိ	၃၁၀	ဗဟုဿုတာ	၄၈၊ ၂၂၅
ဖုသိတဂ္ဂဋ္ဌံ	၉၀	ဗာဟံ	၁၈၀၊ ၃၃၈
ဖေဂ္ဂမ္ပိ	၂၃၆	ဗာဟာယ	၃၁၅
[ဗ]		ဗာဟာယ ဝါ	၁၄၈
ဗကဿဗြဟ္မာနော	၃၃၇	ဗာဟိတာ	၂၇၉
ဗန္ဓနာဂါရေ	၂၇၅	ဗာဟိတေယျော	၃၄၅
ဗန္ဓနာဂါရံ ယထာ	၂၇၅	ဗာဟုကံနဒ္ဓိံ သိန္နာယိတုံ	၄၃
ဗန္ဓနာမောက္ခံ	၂၇၅	ဗာဟုကံ နဒ္ဓိံ	၄၄
ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ	၃၅၂	ဗာဟုလ္လာယ	၁၈၄
ဗဒ္ဓေါ	၁၈၆၊ ၂၇၅	ဗာဟုလိကာစ	၁၅၊ ၃၂
ဗလကရဏိယာ	၂၃၃	ဗာဟုလ္လိကော	၁၈၄၊ ၂၅၀
ဗလဉ္စ ဖာသုဝိဟာရဉ္စ	၁၃၈	ဗာလဓမ္မော	၁၅၃
ဗလတာယ	၃၃၇	ဗာဠဂိလာနော	၁၀၆၊ ၂၇၄
ဗလမတ္တာစ +	၂၇၄	ဗိလသော +	၆၁
ဗလဝါ	၁၈၀၊ ၂၃၁၊ ၃၃၈	ဗိလင်္ဂထာလိကမ္ပိ ကရေဏန္တိ +	၁၀၄
		ဗိဠာရဘဿာ	၁၄၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဗ]	
ဗိဋ္ဌာရော	၃၅၃
ဗိဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ	၁၉၅
ဗိဇဂါမဘူတဂါမာ	၂၃၃
ဗိဇယမာနော	၉၉
ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ	၁၈၁
ဗုဒ္ဓမာ	၃၅၉
ဗုဒ္ဓေါဏ္ဍတိပိ	၂၈၆
ဗုဒ္ဓေါ ဗောဓာယ	၂၃၈
ဗေလုဝလဋ္ဌိကာယ	၁၂၂
ဗောဓာယ	၃၃၅
ဗောဓိသတ္တဏ္ဍေဝ သတော	၁၇၁၁၀
ဗောဓိသတ္တောဝ	၁၇၅
ဗျဉ္ဇေဟိဝါ ခဇ္ဇမာနံ	၁၀၆
ဗျဉ္ဇေဟိဝါ	၆၂
ဗျန္တိအကာသိ	၂၇၄
ဗျန္တိကရောတိ	၁၂
ဗျန္တိကရေယျ	၂၇၄
ဗျာကတဉ္စ ဓာရေယျံ	၉၈
ဗျာကရမာနော	၃၃၀၊ ၃၂၈
ဗျာဓိဓမ္မာနံ	၇၁
ဗျာပဇ္ဇတိ	၂၆၇
ဗျာပန္နစိတ္တာ	၁၉၊ ၄၇၊ ၂၈၁၊ ၂၇၉၊ ၂၉၁၊ ၃၂၂
ဗျာပန္နစိတ္တပဒုဋ္ဌမနသကံပု- သန္ဓောသဟေတု	၁၉
ဗျာပန္နပစ္စယာ	၃၂၂
ဗျာပါဒပဒေါသံ	၂၇၃
ဗျာပါဒပရိယုဋ္ဌိတော	၃၃၅
ဗျာပါဒဝိတက္ကော(ယောစ)	၁၂၈
ဗျာပါဒပုဒေါသံ +	၁၉၈
ဗျာပါဒေါ	၄၀၊ ၅၁
ဗျသနမာပန္နာ	၁၈၆
ဗြဟ္မံ	၂
ဗြဟ္မကာသိကာနံ	၂၉၄
ဗြဟ္မဂရဟကာ	၃၃၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဗ]	
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္ထေတိ	၈၅
ဗြဟ္မစရိယံ	၂၈၆၊ ၃၁၃၊ ၃၁၈
ဗြဟ္မစရိယံ စရတိ	၁၁၉
ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ	၄၅၊ ၁၈၅၊ ၁၉၀
ဗြဟ္မစာရီ	၁၉၄
ဗြဟ္မဇိဂစ္ဆကာ	၃၃၉
ဗြဟ္မနိမန္တနိကံ	၃၄၉
ဗြဟ္မပရိသံ	၃၄၀၊ ၃၄၁
ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ	၃၃၉၊ ၃၄၁
ဗြဟ္မာဘိနန္ဒိနော	၃၄၀
ဗြဟ္မလောကေ	၃၃၈
ဗြဟ္မဘူတော	၁၂၅
ဗြဟ္မုနော	၁၈၁
ဗြာဟ္မဏံ	၃၅၆၊ ၂၇၉
ဗြာဟ္မဏကရဏာစ	၂၆၉
ဗြာဟ္မဏကုလာ	၂၈၃
ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ	၂၈၅၊ ၂၈၆
ဗြာဟ္မဏဂါမော	၂၈၅
ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတေ	၁၉၀
ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာနံ	၂၉၄
ဗြာဟ္မဏောဏ္ဍတိပိ	၂၇၈
ဗြူဟေတာ သုညာဂါရာနံ	၃၅
ဗြူဟေတာ	၂၂၀
ဗြူဟေန္တိနာမ	၂၄၂
[ဘ]	
ဘဂဝတိ နော အာဝုဿော +	၁၆၄
ဘဂဝံမူလကာ	၃၁၉
ဘဂဝံနေတ္တိကာ	၃၁၉
ဘဂဝံပဋိသရဏာ +	၃၁၉
ဘဂဝတော ပဋိဿုဏ္ဍိတာ	၁၃၆၊ ၁၄၆
ဘဂဝတော ပစ္စယောသု +	၂
ဘဂဝန္တညေဝ	၃၁၉
ဘဂဝါ	၁၉၃

ပဒါနုက္ကမော	[ဘ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[ဘ]	ပိဋကော်
ဘင်္ဂိရက္ခိတာ		၂၈၉	ဘာကုဋ္ဌိ အကာသိ		၁၄၀
ဘဂ္ဂေသု		၃၄၉	ဘာဂိနေယျော		၃၅၀
ဘဏ္ဍနဇာတာ		၃၃၁	ဘာတာဝါ ဘင်္ဂိဝါ		၇၀
ဘတ္တိ		၂၇၄	ဘာတုရက္ခိတာ		၂၈၉
ဘတ္တိဂံ +		၂၉၊ ၂၁၄	ဘာဝနာ ပဟာတဗ္ဗာ		၆
ဘတ္တာဘိဟာရံ		၂၃၉	ဘာဝနာယ ပါရိပူရိယာ		၇၄
ဘတ္တာယ		၂၉	ဘာသတေစ		၃၂၅
ဘဒ္ဒယုဂံ		၃၅၁	ဘာသိတာ	၂၇၃၊ ၂၈၇၊ ၂၉၀	
ဘဒြိမုခ		၂၈၁	ဘိက္ခုဘိက္ခု		၃၃၉
ဘန္တိ		၃၄၂	ဘိက္ခုသံသေန		၂၈၅
ဘဒြေန ယောဗ္ဗနေန		၁၇၅	ဘိန္ဒန္တာ မညေ		၁၈၉
ဘမကာဇေဝါ		၅၈	ဘိန္ဒာနံ		၁၉၅
ဘမကာရန္တေဝါသီဝါ		၅၈	ဘိန္ဒာနံဝါ		၂၉၀
ဘယံ		၃၄၆	ဘိန္ဒေန သီသေန		၁၄၀
ဘယဒဿာဝိနော		၃၄	ဘိယျော		၁၈
ဘယပါဠိကခံ		၂၁	ဘိယျောဘာဝါယ		၇၄
ဘယဘေရဝံ +		၁၈၊ ၂၀၊ ၃၆	ဘိယျောသောမတ္တာယ		၁၄၀
ဘယဘေရဝသဟော အဿံ		၃၆	ဘိ သနကတသ္မိံ +		၉၄
ဘယူပရတော		၃၂၈	ဘိ သနကံ ဝနသဏ္ဍံ		၉၄
ဘရဘရံ		၁၄၄	ဘိ သနကာနိ		၂၀
ဘဝံ တေသံ ဂေါတမော ပုဗ္ဗင်္ဂမော		၁၆	ဘိတာ		၃၁၆
ဘဝဉ္စ ဘဝသမုဒယဉ္စ		၅၅	ဘိတော		၃၂၅
ဘဝတဏှာ		၃၀၆	ဘိရုကဇာဘိကာ		၁၉
ဘဝဒိဋ္ဌိအလ္လိနာ		၈၀	ဘုဇိဿံ +	၂၇၅၊ ၃၃၃	
ဘဝဒိဋ္ဌိ အဇ္ဈောသိတာ +		၈၀	ဘုတ္တာဝသေသော		၂၁၄
ဘဝဒိဋ္ဌိစ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိစ		၇၉	ဘုတ္တာဝိ		၁၃၊ ၂၉
ဘဝဒိဋ္ဌိ ဥပဂတာ		၈၀	ဘူတဂရဟကာ +		၃၃၉
ဘဝရတာယ		၃၄၆	ဘူတဇိဂုစ္ဆကာ		၃၃၉
ဘဝရာမာယ		၃၄၆	ဘူတပုဗ္ဗံ		၂၂၆
ဘဝသမ္ပဒိတာယ		၃၄၆	ဘူတဘဗျာနံ		၃၃၉
ဘဝါ ဇာတိဘူတဿ ဇရာမရဏန္တိ		၅	ဘူတမိဒံ		၂၆၁
ဘဝါဘဝေ		၁၂၂	ဘူတဝါဒီ		၂၉၃
ဘဝေ		၃၄၆	ဘူတာနံ ဝါ သတ္တာနံ ဌိတိယာ		၅၂
ဘဿပုဝါဒကော		၂၃၀	ဘူတာနံ ဝါ သတ္တာနံ		၂၆၂

ပဒါနုက္ကမော [ဘ] ပိဋကော်

ဘူတေ ၂
 ဘူတေနဝါ အဘူတေနဝါ ၁၄၁
 ဘူမိဘာဂံ ၁၇၈
 ဘူမိသယာ ၃၅၈
 ဘေတ္တာ ၂၉၀
 ဘေဒါ ၅၄၊ ၂၉၁၊ ၂၈၆
 ဘေဒေါ အန္တရဓာနံ ၆၈
 ဘေသကဋ္ဌာဝနေ + ၁၁၃၊ ၃၄၉၊ ၃၅၉
 ဘောဂုံ ၁၀၆
 ဘောဂက္ခန္ဓံ ၁၉၄
 ဘောဂေါ ၁၄၈
 ဘောဇနေ အမတ္တညတာ ၃၂
 ဘောဇနေ မတ္တညနော ၃၃၊ ၂၇၁
 ဘောတ္တုကမ္ပတာ ၃၁

[မ]

မက္ခိဘူတော ၁၄၇၊ ၂၆၀၊ ၂၃၆
 မက္ခိကာ ၉၁
 မက္ခိဿ ၂၇၉
 မက္ခိ ပဋ္ဌာသီ ၁၁၅
 မက္ခောစ ၁၆၊ ၄၀
 မဂ္ဂယမာနော ၃၅၂
 မဂ္ဂိမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓတ္တံ ၁၆၄
 မဂ္ဂိရစ္ဆဝိ + ၂၄၉
 မဂေါ ၁၈၆
 မဂေါဝ အာဂစ္ဆတိ ၂၁
 မဂေါဝါ ၃၁၆
 မဂေါဝိ ဝိဝဋ္ဌော ၁၃၂
 မစ္စုမရဏံ ၅၄၊ ၆၈
 မစ္စုနာအပ္ပတ္တံ ၂၂၉
 မဉ္ဇကေန ၉၈
 မစ္စရိယံ ၄၀
 မစ္စရိဿ ၂၈၀
 မစ္စကုမ္ပမိ ၂၇၈
 မစ္စံ မံသံ မေရယံ ၉၂

ပဒါနုက္ကမော [မ] ပိဋကော်

မစ္ဆေရဉ္စ ၁၆
 မဉ္ဇိဋ္ဌဝါ ၁၄၃
 မဉ္ဇိမံ ယာမံ ၂၇၂
 မဉ္ဇိမာ (ယာ) ပဋိပဒါ ၁၆
 မဇ္ဈေ ၂၇၈
 မဇ္ဈေကလျာဏံ ၂၁၆
 မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ ၂၂၇
 မညိဿန္တိ ၂၂၇
 မညေ အညာယ တစ္ဆတိ ၃၂၊ ၃၃
 မညေယျ ၁၂၄
 မဏ္ဍနဇာတိကော ၃၃၊ ၁၁၆၊ ၁၃၃
 မဏ္ဍနာယ ၂၇၁
 မတဇံနာမ ၂၈၀
 မန္တဇ္ဈာယကမတ္တေန ၂၈၁
 မန္တဇ္ဈာယကဿ ၂၈၁
 မန္တယမာနဿ ၂၁၂
 မတ္တဋ္ဌကဿ ၂၀၁
 မတ္တကစ္ဆိန္ဒော ၃၄၉
 မဒံ အာပဇ္ဇိဿန္တိ-ပမာဒံ ၁၆၈
 မဒါယ ၂၇၁
 မဒ္ဒိတာ ၁၄၄
 မဒေါစ ပမာဒေါစ ၁၆
 မဒေါ ပမာဒေါ ၄၀
 မဇ္ဇော ၃၃၆
 မဓုဝ ၃၂၅
 မဓုရကဇာတာ ၃၅၂
 မဓုပိဏ္ဍိကံ ၁၂၇
 မနဉ္စ ဓမ္မေစ မနောဝိညာဏံ ၁၂၆
 မနဉ္စ-ဓမ္မေစ ၆၆
 မနံဝတ ဘော အနဿိဿာမ } + ၁၉၀
 မနံဝတ ဘော ပနဿိဿာမ }
 မနသာကာသိ ၃၅၀
 မနသိကရဏီယေ ဓမ္မေ ၆
 မနသိကရောတော ၄၅၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[မ]	
မနသိကရိတွာ	၂၇၂
မနသိကတွာ	၃၃၇
မနသိ ကရောထ	၁၅
မနသိကာတဗ္ဗံ	၁၃၄
မနာယတနံ	၅၅
မနာပေဟိ	၂၆၇
မနုဇေသု	၁၈၂
မနုဿေ	၂၇၈
မနုဿဓမ္မာ	၂၁၄
မနုဿကုဏပံဝါ	၃၀
မနောဒုစ္စရိတေန	၂၄
မနောပဒုဿေယျ +	၁၄၄၊ ၂၀၂
မနောဝိညာဏံ	၅၆
မနောဝိညာဏေန	၂၉၇
မနောသမ္ပဿော	၅၅
မနောသမ္ပဿဇံ	၅၅၊ ၆၉
မနောသမာစာရော	၂၇၁
မနောသဉ္ဇေဘနာ တတိယာ	၅၃
မမာယေထ	၂၆၂
မရဏံ မရဏမတ္တံ	၁၀၃
မရဏံဝါ	၃၂၃
မရဏဓမ္မာနံ	၇၁
မရဏမတ္တံ	၃၂၃
မရဏမတ္တမ္ပိ ဒုက္ခံ	၁၀၄
မရဏမ္ပိ ဒုက္ခံ	၅၃
မရဏာ	၈၊ ၂၉၁
မသာဏာနိပိ	၉၂
မဟဂ္ဂတေန	၄၃၊ ၁၄၂၊ ၂၈၂
မဟဂ္ဂတံဝါစိတ္တံ	၃၈
မဟတာ	၂၈၅
မဟန္တာ မဟန္တာ	၃၁၇
မဟန္တံ နိန္ဒံ ပလ္လလံ	၁၃၀
မဟပ္ပလာ မဟာနိသံသာ +	၃၆
မဟာကောဠိကော	၂၉၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[မ]	
မဟာဇာနိယော	၁၈၃
မဟာတဏှာဇာလတဏှာသင်္ဘာတပ္ပဋိ	
မုက္ကံ	၂၆၉
မဟာနုဘာဝတာ	၂၅၇၊ ၃၄၆
မဟာပထဝီ အပထဝီ	၁၄၂
မဟာပဒါ	၁၉၂
မဟာပညာ	၃၁၄
မဟာမိဂသင်္ဘော	၁၃၀
မဟာဗြဟ္မာ	၃၃၉
မဟာမေရုနော	၃၅၈
မဟာဝတ	၁၈၈
မဟာဝနေ	၂၃၀၊ ၂၂
မဟာဝိကဋ္ဌ ဘောဇနသ္မိံ	၉၄
မဟာရဇက္ခေ	၁၈၁
မဟိဒ္ဓိကတာ	၂၅၇၊ ၃၄၆
မဟေသက္ခဿ	၂၅၇
မလဂ္ဂဟိတံ	၂၇၊ ၃၉
မလေနစ	၂၇
မံသပေသီတိ-အဓိဝစနံ	၁၆၂
မံသလောဟိတံ	၆၂
မံသပေသုပမာ	၁၄၅
မံသပေသီ	၁၅၉
မံသေစပိ-န ဓာရေထာတိ	၁၂၇
မာဂဓကော	၂၂၆
မာဂဓဿ	၂၃၄
မာ သဋ္ဌေသီ	၁၅၉
မာတာဝါ ပိတာဝါ	၇၀
မာတာ-နတ္ထိ	၂၉၁
မာတာပေတ္တိကသမ္ပဝဿ	၁၆၀
မာတာပိတုရက္ခိတာ	၂၈၉
မာတိကာ ဓရာ	၂၂၅
မာတုဂေါရဝကေန	၂၂၇၊ ၂၂၉
မာတုရက္ခိတာ	၂၈၉
မာ တွံ မညိတ္ထော	၃၄၁

ပဒါနုက္ကမော [ဗ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော [ဗ]	ပိဋကော်
မာနသံ	၃၃၅	မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ	၂၈၀၊ ၃၂၂
မာနာဘိသမယာ	၁၂	မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဿ	၂၈၀
မာနေတိ	၂၃၈	မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ	၂၄
မာနေန္တော	၁၄၁	မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ	၂၄၊ ၂၉၁
မာနေယျံ	၂၉	မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယာ	၃၂၂
မာနော	၄၀	မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ +	၄၇
မာနောစ အတိမာနောစ	၁၆	မိစ္ဆာဝါစာ	၄၇
မာဒိသာ	၁၈၄၊ ၂၄၀	မိစ္ဆာဝါယာမော	၄၇
မာ ဘဂဝန္တံ အဗ္ဘာစိက္ခိ	၂၅၈	မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ +	၄၇
မာ ဘိက္ခဝေ-ဝိဟရိဿထာတိ	၁၈၅	မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပိ	၄၇
မာ မေ စိတ္တံ ဦဟညိတိ	၁၃၀	မိစ္ဆာသတိ	၄၇
မာ မံ တေ အဒ္ဒသံသု	၉၄	မိစ္ဆာသမာဓိ	၄၇
မာယာ	၁၆၊ ၄၀	မိတ္တာမစ္စာ	၁၆၅၊ ၁၆၆၊ ၂၈၁
မာယာဝိနော	၃၂	မိတ္တေ(ပါပကေ မိတ္တေ) +	၁၁
မာယာဝိဿ	၂၈၀	မိဒ္ဒသုခံ	၁၁၈
မာရဓေယျဿ	၂၂၇	မိဿိဘာဝေါ	၇၀
မာရဿ	၂၂၈	မိယမာနော	၁၀၂
မာရစက္ခု	၁၈၇	မုခတော	၃၅၀
မာရိသ	၃၃၈	မုခရာ	၃၂
မာရေန သမ္ပတ္တိ	၂၂၉	မုခဝဏ္ဏပသိဒနတာပိန္နော	၂၈၄
မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ		မုခသတ္တိဟိ	၃၃၁
မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ	၁၉၆	မုဂ္ဂါနံ မာသာနံ	၆၁
မာလာဂုဋ္ဌပရိက္ခိတ္တာပိ	၂၈၉	မုဂ္ဂေဟိ တဏှုလေဟိ	၉၇
မာလုဝဗိဇဟေတု	၃၁၇	မုစ္စေယျ	၂၇၄
မာလုဝဗိဇိ	၃၁၆	မုစ္ဆိတာ	၁၇၄၊ ၁၇၆
မာလုဝသိပါဠိကာ +	၃၁၅	မုဋ္ဌဿတိ အသမ္ပတနာသန္ဓောသဟေတု	၂၀
မာ ဝါ အဟေသုန္တိ	၂၉၁	မုဋ္ဌဿတိ	၂၀၊ ၃၃၊ ၄၈
မာသဒေါ +	၃၃၉	မုဏ္ဍကာ	၃၅၂
မာ ဝိဟေသေသိ	၃၅၀	မုတံ	၃၊ ၁၅၀
မိဂဇာတာ	၁၆၈	မုတ္တိ(ခေါ)	၄၂
မိဂဒါယေ	၁၁၃၊ ၁၈၃၊ ၃၄၉	မုတ္တာစာရာ	၉၁
မိဂါရမာတုပါသာဒံ	၁၇၂၊ ၃၅၇	မုတ္တိ	၅၃၊ ၅၂၊ ၃၀၆
မိစ္ဆာအာဇီဝံ	၇၄	မုတ္တော	၂၇၄
မိစ္ဆာဉာဏိ	၄၇		

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[မ]	
မုဒိတာသဟဂတေန	၄၃
မုဒိတံ	၂၇၃
မုဒိန္ဒိယေ	၁၈၁
မုဒုကာ	၁၄၃၊ ၃၁၅၊ ၃၁၆
မုဒုဘူတေ	၂၂
မုဒ္ဓိ	၂၃၅၊ ၂၃၄
မုဒ္ဓါဝသိတ္တေန	၉၇၊ ၂၃၄
မုသာ	၄၄၊ ၁၅၅
မုသာဝါဒပစ္စယာ	၃၂၂
မုသာဝါဒါ ဝေရမဏီ	၇၃
မုသာခါဒီ	၄၇၊ ၂၇၉၊ ၃၂၁
မုဟုတ္တံ	၂၄၀
မူလဇာတာ	၃၃၀
မူသိကံ	၃၅၂
မူဠသ္မဝါ မဂ္ဂံ အာစိက္ခေယျ	၅၂
မေဃေန	၃၁၆
မေတ္တံ	၂၁၃၊ ၃၃၂
မေတ္တံကာယကမ္မံ	၂၂၆၊ ၂၇၃
မေတ္တစိတ္တော န ဒေါသန္တရော	၁၃၇
မေတ္တစိတ္တာဝါ	၁၄၁
မေတ္တာစိတ္တော	၁၉
မေတ္တာသဟဂတေန	၄၃၊ ၂၀၃၊ ၂၇၂၊ ၃၅၃
မေဒေန္တိနာမ	၂၄၂
မေဒေါ	၆၁၊ ၂၀၃
မေဓာဝီ	၁၈၃
မောက္ခစိကံ	၂၆၇
မောဃပုရိသော	၈၄
မောဃံ ဝတ မေ ဥဋ္ဌာနံ	၁၀၂
မောရောဝါ ကဋ္ဌံ ပါတေတိ	၂၁
မောဟဇံ	၃၁၈
မောဟူပသံဟိတာပိ	၁၃၂
မောဟော	၃၀၄
မောဋ္ဌိဗဒ္ဓါဟိ	၃၁၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ယ]	
ယကနံ	၈
ယက္ခော	၂၅၄၊ ၂၃၅
ယညဒေဝ ဗဟုလမနုဝိတက္ကေတိ	၁၂၈
ယညေန	၉၇
ယတောကုတော	၂၇၃
ယတောခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော	၁၂
ယတောနိဒါနံ	၁၂၃
ယတြဟိနာမ	၁၈၀၊ ၃၃၈
ယတ္ထစ	၄၅
ယထာ အဝိသယသ္မိံ +	၁၀၀
ယထာ စ အနုပ္ပန္နဿ +	၆၅
ယထာ စ ဥပ္ပန္နဿ	၆၄
ယထာရူပေန-ဝေရူပေန ခေါ	
သောဘေယျာတိ +	၂၂၃
ယထာ-ဝေဝါဒီ +	၁၂၂
ယထာကထံ	၃၄၂
ယထာကမ္မုပဂေ	၂၃
ယထာကာမကရဏီယာ	၁၆၈၊ ၁၈၆
ယထာကာမကရဏီယော	၃၄၂
ယထာစာဟံ-တထာ	၁၅၅
ယထာဋ္ဌိတံ ယထာပဏိဟိတံ	၆၁
ယထာတံ +	၈၁
ယထာတထံ	၃၅၈
ယထာတံ အာနန္ဒောဝ-ဗျာကရေယျ	၂၂၂
ယထာတံ။ပ။ဝိဟရတော	၂၃
ယထာတံ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန	၂၅
ယထာ တေ ခမေယျ	၂၃၄
ယထာနုသိဋ္ဌံ +	၁၈၅
ယထာ နော ဓာရေယျ	၁၂၅
ယထာပစ္စယံ	၁၅၆
ယထာပရိယတ္တံ	၂၂၅
ယထာပဋိပဇ္ဇာစ	၈၉
ယထာဘတံ နိက္ခိတ္တော-ဝေ နိရယေ	၈၇
ယထာဘိရန္တံ +	၁၆၃၊ ၁၈၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ယ]	
ယထာဘူတံ	၂၆၁၊ ၂၀၂၊ ၃၃၄
ယထာဘူတံ အဗ္ဗညာသိံ	၂၄
ယထာဘူတံ ယထာဘူတဿ	၂၁
ယထာယထာ +	၅၉၊ ၁၀၅
ယထာ ဝေါ ခမေယျ	၁၁၂
ယထာသုတံ	၂၂၅
ယထာသကံ ပဋိဘာနံ +	၂၂၂
ယထာဟတ္ထိပဒေါပမော	၁၉၁
ယထောဓိ	၄၂
ယဒိ အာကမ်တိ	၂၃၂
ယဒိဣဿတ္ထေန	၁၀၂
ယဒိကသိယာ	၁၀၂
ယဒိဂဏနာယ	၁၀၂
ယဒိဂေါရက္ခေန	၁၀၂
ယဒိစ္စကံ	၁၃၀
ယဒိနိလကာယ +	၃၉
ယဒိပီတကာယ	၃၉
ယဒိမဉ္ဇိဋ္ဌကာယ	၃၉
ယဒိမုဒ္ဒါယ	၁၀၂
ယဒိရာဇပေါရိသေန	၁၀၂
ယဒိလောဟိတကာယ	၃၉
ယဒိဝဏိဇ္ဇာယ	၁၀၂
ယဒိဝါ ကဋ္ဌာယယူသံ	၂၄၀
ယဒိဝါ ကုလတ္ထယူသံ	၂၄၀
ယဒိဝါ ဟရေဏုကယူသံ	၂၄၀
ယဒိဒိ-သမ်ရနိရောဓော	၂၆၄
ယဒိသမ်ရေန	၁၀၂
ယဒိဒိံ	၇၀၊ ၁၀၀
ယဒိဒိံအင်္ဂဏံ	၂၀
ယဒိဒိံအဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သမ်ရါရာ	၂၆၃
ယဒိဒိံဣဒပစ္စယတာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ +	၁၇၀
ယဒိဒိံ စတ္တာရိပုရိသယုဂါနိ	၄၂
ယဒိဒိံ မာတုထညံ	၂၆၆
ယသပတ္တော	၃၂၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ယ]	
ယသတ္တာယ	၄၅
ယဿ စ ခွါဿ အတ္တာယ	၈၃
ယဿခေါ အတ္တာယ	၈၇
ယဿ စတ္တာယ ဓမ္မံ ပရိယာပုဏန္တိ	၁၄၀
ယံ	၄၆၊ ၂၉၀
ယံအညတိတ္ထိယာ	၇၇
ယံ အနုဝိတက္ကေတိ	၁၆၀
ယံ အနုဝိစာရေတိ	၁၆၀
ယံ ရေ-သုခံ သောမနဿံ	၁၀၁
ယံ ခေါ ဣဒံ ပုဗ္ဗေ ပရိညာတံ ကရိယန္တိတိံ၅၆	
ယံ ခေါ ဒုက္ခေ အညာဏံ	၅၆
ယဉ္ဇိဿ-ယံ (ယေ-အာသဝါ)	၉
ယံဘံ အရိယာ အာစိက္ခန္တိ	၂၂
ယံ-တိဏကဋ္ဌသဘါပလာသံ	၁၅၆
ယံ နတုမှာကံ တံပဇဟထ	၁၅၆
ယံနုန-အဘိနိပ္ပိဋ္ဌေယျံ	၂၄၅
ယံနုန-အဘိသန္တာပေယျံ	၂၄၅
ယံနုန အနုဝိသေယျန္တိ	၃၅၂
ယံနုနဥပသကံမေယျာမ	၉၉
ယံနုနာတိ +	၁၄
ယံနုနာတိ (ယံနုနာဟံ)	၁၇၅
ယံနုနာဟံ အယျံ ဝိမံသေယျန္တိ	၁၃၉
ယံနုနာဟံ ဥတ္တရေယျန္တိ	၁၄၉
ယံနုနာဟံ တိဋ္ဌေယျန္တိ	၁၃၄
ယံနုနာဟံ နိသိဒေယျန္တိ	၁၃၄
ယံနုနာဟံ နိပဇ္ဇေယျန္တိ	၁၃၄
ယံနုနာဟံ-ပက္ကမေယျံ	၁၅၀
ယံနုနာဟံ-အဘိနိဂ္ဂဏေယျံ	၂၄၅
ယံနုနာဟံ-ဝိမံသေယျန္တိ	၁၄၀
ယံနုနာဟံ သဏိကံ ဂစ္ဆေယျ	၁၃၄
ယံပနာနိစ္စံ	၂၃၅
ယံ ပယောဇေတိ (ယံ ခေါ ဘိက္ခု ပယောဇေတိ)	၁၆၀
ယမိမေ အဟောသိ	၁၀၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ယ]	
ယမ္ပိ	၈၅
ယမ္ပိစ္ဆံ နလဘာဘိ တမ္ပိ ဒုက္ခံ +	၅၃၆၇
ယံ ဗလံ အာဂမ္မ	၈၅
ယံဘူတံ	၂၆၁
ယံဝေဒေတိ တံ သဉ္ဇာနာတိ +	၁၂၆
ယံ သဒ္ဓိဋ္ဌိနိဿယံ	၁၅၂
ယာစိတက္ကပမာ	၁၄၅
ယာတာရတ္ထိယော +	၉၅
ယာဒိသော	၁၇၇
ယာနကာရပုတ္တော	၃၂
ယာနိတခနိ ကိံ ကရဏီယာနိ	၃၃၆
ယာပနတာ သာလ လဋ္ဌိယော	၁၃၉
ယာပနိယံ	၂၁၂
ယာမာနံ	၂၉၃
ယာယံတဏှာ	၃၀၆
ယာဝအာသဝါနံ ခယာ	၂၁၆
ယာဝဉ္ဇကမိန္ဒုမ္ပိပိ ဟောတိ	၉၃
ယာဝကိဝဉ္ဇ	၉၄
ယာဝ စဂ္ဂါ	၂၇၇
ယာဝစ မူလာ	၂၇၇
ယာဝဇီဝမ္ပိ	၁၂၁
ယာဝတကော	၁၉၁
ယာဝတကော ကထာသလ္လာပေါ	၃၁၄
ယာဝတကံ	၃၄၁
ယာဝတဘိယံ	၂၃၄
ယာဝ(ယာဝဿု) +	၂၄၉
ယာဝတာ	၃၄၂
ယာဝဒတ္တော	၁၃
ယာဝဒေဝ အာကိဉ္ဇညာယတနူပပတ္တိယာ	၁၇၇
ယာဝဒေဝ ဉာဏမတ္တာယ	၅၉
(ယာဝဒေဝ)ပဋိဿတိမတ္တာယ	၅၉
ယာဝဗြဟ္မလောကာပိ	၈၅
ယာဝဒေဝ-ဘာဂီ	၂၄၄
ယာဝဒေဝ ဝိညာပနတ္တာယ	၂၅၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ယ]	
ယိဋ္ဌိ	၂၉၁
ယေဂေဟသိတာ ဆန္ဒာ	၁၃၇
ယေမယံ အတ္တာနံ +	၇၈
ယေ တေ ဂေါဋ္ဌာ	၉၄
ယေ တေ ဓမ္မာ	၈၇
ယေ တေ လာဘာ	၃၃၃
ယေန ကာမံ	၁၅၀၊ ၁၈၆
ယေန ကာမံ ဂမော	၂၇၅
ယေန ပရိယုဋ္ဌာနေန	၃၃၄
ယေန ယေနေဝ +	၁၉၇
ယေန သိပ္ပဋ္ဌာနေန	၁၀၂
ယေနိစ္ဆကံ	၁၃၈
ယေဒုရေ သန္တိကေစ +	၃၈၊ ၈၅
ယေဟိ ဗလေဟိ သမန္နာဂတော	၈၅
ယော အမှာကံ သတ္တာ	၇၈
ယောဂက္ခေမံ	၃၁၂၀
ယောဂက္ခေမကာမော	၁၃၁၊ ၁၃၈
ယောဂက္ခေမကာမဿ +	၁၁၉
ယောဂ္ဂါစရိယော	၁၃၈
ယောနိယော	၆၊ ၈၈ ၃၅၀
ယောနိသော မနသိကာရောစ	၂၉၇
ယွာဿ ပရိဂ္ဂဟော	၁၅၂

[၄]

ရင်္ဂဇာတေ	၃၉
ရစယိတွာ +	၃၀
ရဇကော	၃၉
ရဇနိယာ	၁၀၁
ရဇနိယေဟိ	၂၆၇
ရဇံ ဝါ အင်္ဂဏံ ဝါ	၁၁၆
ရဇာပထေ	၂၇
ရဇေနစ	၂၇
ရဇောဇလ္လိကမတ္တေန	၂၈၀
ရဇောဇလ္လိကဿ	၂၈၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၅]		[၅]	
ရဇောဇလ္လံ	၉၃	ရိတ္တံတုစ္ဆံ +	၂၁၄
ရဇောပထော	၁၉၃	ရိတ္တကမေဝ	၃၄၄
ရညော	၂၃၄	ရိတ္တော	၂၃၆
ရတ္တညူ	၂၂၄	ရိဿမာနော	၁၀၂
ရတ္တိဘာဂံ ဝါ ဒိဝသဘာဂံဝါ	၁၂၀	ရက္ခစေတိယာနိ	၂၀
ရတ္တိံ ဒိဝံ(ရတ္တိန္ဒိဝံ)	၁၃၀	ရက္ခဒေဝတာ	၃၁၆
ရတ္တိံ ယေ စ သမာနံ	၂၁	ရက္ခဖလူပမာ	၁၄၅
ရထကံ	၂၆၇	ရက္ခမူလဂတံ	၁၉၃
ရထဝိနိတာနိ	၁၆၅	ရက္ခမူလဂတော	၅၇၊ ၃၀၄၊ ၃၃၄
ရထဝိနိတံ	၁၆၅	ရက္ခမူလဂတဿဝါ	၁၃၀
ရမဏိယံ	၁၇၈	ရက္ခမူလိကမတ္တေန	၂၈၁
ရမဏိယာ	၂၈၂	ရက္ခမူလိကဿ	၂၈၁
ရမဏိယာ ပေါက္ခရဏိ	၉၀	ရက္ခမူလေ	၂၃၂
ရမဏိယော ဝတ	၁၇၈	ရက္ခမူလံ	၂၃၃
ရမ္မကဿဗြာဟ္မဏဿ အဿမော	၁၇၂	ရက္ခမူလာနိ	၅၀
ရဟောစ	၂၂၆၊ ၃၃၂	ရက္ခသာခါယံ	၂၅၃
ရဿံ ဝါ ပဿသန္ဓော	၅၈	ရုစိရာ	၃၅၆
ရဿံ ဝါ အဿသန္ဓော	၅၈	ရုဒန္တာနိ	၁၇၅
ရသသမ္ပန္နော	၃၂၄	ရုဒမာနောပိ	၃၁၈
ရသ္မိယော	၁၃၈	ရူပံ	၁၄၃၊ ၃၀၇
ရသေနပိ	၃၂၃	ရူပံနိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါ	၂၃၅
ရာဂရတ္တာ	၁၈၀	ရူပံ မေ အတ္တာ	၂၃၃
ရာဂဇံ	၃၁၈	ရူပညူ +	၂၂၃
ရာဂဒေါသပရေတေဟိ	၁၇၉	ရူပတဏှာ	၅၅၊ ၇၂
ရာဂဒေါသမောဟာနံ တနုတ္တာ	၃၇	ရူပတ္တာယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော	၂၃၃
ရာဂဝိရာဂိနံ	၃၄၃	ရူပပါတုဘာဝံ	၁၄၃
ရာဂါနုသယံ	၅၂	ရူပဘဝေါ	၅၅၊ ၂၉၈
ရာဂေန	၃၀၅	ရူပဝန္တံဝါ +	၃၀၇
ရာဂေါ	၃၀၄	ရူပဝိတက္ခော လောကေ	၇၂
ရာဇကုလမဇ္ဈဂတော	၂၈၉	ရူပဝိစာရော လောကေ	၇၂
ရာဇာနောပိ ရာဇူဟိ	၁၀၃	ရူပသဉ္ဇေတနာ လောကေ	၇၂
ရာမဏိယကံ	၂၅၆	ရူပသညာနံ +	၄၆၊ ၂၁၅
ရာမပုတ္တော	၁၇၇	ရူပသညာ လောကေ	၇၂
ရာဟုမုခံပိ ကရောန္တိ +	၁၀၄	ရူပသ္မိံ -သမနုပဿတိ +	၃၀၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၅]	
ရူပါနံ	၁၀၀၁၁၃၃
ရူပါလောကေ	၇၂
ရူပုပါဒါနက္ခန္ဓော	၃၀၅
ရူပေ	၁၁၈
ရူပေ စ ပဇာနာတိ	၆၅
ရူပေ ပတိဋ္ဌာယ	၂၃၃
ရောဂံ ယထာ	၂၇၅
ရောသေထ	၃၅၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၈]	
လက္ခဏကုသလော	၂၂၄
လင်္ဂိ	၁၅၈
လဇ္ဇိ	၁၉၄၊ ၂၉၂
လပိတလာပနမတ္တေန	၁၇၆
လဘေထ	၂၇၄
လဘေယျံ ဥပသမ္ပဒံ	၄၄
လသိကာ	၆၁၊ ၂၀၃
လဟုကေန အသနေန	၉၈
လဟုဋ္ဌာနဉ္စ	၁၃၇
လာခံဝါ	၁၄၃
လာဘသက္ကာရသိလောကံ	၁၉၊ ၂၀၇
လာဘာ တေ မာရိသ	၂၅၇
လာဘာ ဝတ မေ	၁၁၇
လာဘာ ဝတ ဘန္တ-ကိမိလောတိ +	၂၁၇
လာဘာ-သုလဒ္ဓလာဘာ	၁၆၃
လာဘိ	၂၉
လာဘေဟိ	၃၃၃
လိခိဿာမိ	၁၄၃
လိစ္ဆဝိပုတ္တော	၈၃
လုဒ္ဓါ လောဟိတပါဏိနော	၁၁၂
လူခစိဝရစရော	၃၀
လူခေါ ပရမလူခေါ	၉၁
လေဉ္စသမ္ပဿေန	၂၀၁
လေဉ္စနာ ပဟာရံ	၁၃၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၈]	
လေဉ္စူဟိပိ	၁၀၃
လေဏံ	၂၃၅
လောကံ	၄၃၊ ၁၈၁၊ ၂၈၂
လောကဝိဒ္ဓု	၂၈၅
လောကဝါဒပဋိသံယုတ္တာဝါ	၄၅
လောကဿ	၄၂
လောကာနုကမ္ပာယ	၂၁၊ ၉၉
လောကုတ္တရံ	၃၃၅
လောကေ +	၅၇၊ ၁၉၈၊ ၂၇၃
လောက္ခသမ္ပတာ +	၄၄
လောဘဿ စ ပဟာနာယ	၁၆
လောဘော စိတ္တဿ ဥပက္ကိလေသော	၁၀၈
လောဘော စ ပါပကော	၁၈
လောမကူပေဟိ	၂၄၈
လောမသာ	၃၁၆
လောမသာယ	၃၁၅
လောမဟဋ္ဌဇာတံ	၂၃၅၊ ၂၅၇
လောမာနိ ဟဋ္ဌာနိ	၉၉
လောမာနိ ဟံသန္တိ	၉၄
လောဟိတကမ္ပိ	၂၉၆
လောဟိတပက္ခန္ဓိကော	၃၅၅
လောဟိတပါဏိ	၂၈၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၀]	
ဝက္ကံ	၂၀၀
ဝက္ကံကံ	၂၆၇
ဝဂ္ဂကရဏိ	၂၉၀
ဝဂ္ဂနန္ဒိ	၂၉၀
ဝဂ္ဂရတော	၂၉၀
ဝဂ္ဂါရာမော	၂၉၀
ဝစနပထာ	၁၁၊ ၁၄၀၊ ၂၅၂
ဝစနိယောမှိ အာယသ္မန္တေဟိ	၁၁၄
ဝစိဒ္ဓစရိတေန	၂၄
ဝစိသင်္ခါရော	၅၆၊ ၃၀၁၊ ၃၀၁

ပဒါနုက္ကမော	[၀]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[၀]	ပိဋကော်
ဝစီသမာစာရော		၂၇၁	ဝနေနဝနံ		၉၃
ဝစုံဝါ မုတ္တံဝါ		၉၆	ဝနပုတ္တံ		၁၂၀၊ ၂၇၃
ဝစ္ဆကာနံ		၉၄၊ ၂၂၇၊ ၃၃၆	ဝနမူလဖလာဟာရော		၉၂
ဝစ္ဆတရိယော		၂၂၇	ဝနသဏ္ဍံ (စ)		၁၇၈
ဝစ္ဆတရေ		၂၂၇	ဝနသဏ္ဍေ		၈၃
ဝစ္ဆာယနော		၁၈၇	ဝမ္ဗိကော		၁၅၈
ဝဇ္ဈန္ဒါဝါ		၂၉၁	ဝယဓမ္မတာ		၂၀၁
ဝဇိရပါဏိ		၂၃၅	ဝယဓမ္မာနုပဿိ		၅၉
ဝဇ္ဇိသု		၂၂၆	ဝယောအနုပုတ္တော		၉၈
ဝနုနာဝဇ္ဇိ သေယျထာပိ		၉၆၊ ၂၄၈	ဝရတ္တက္ခဏေန		၂၄၇
ဝဏံ		၂၂၅	ဝလ္လုဉ္စ		၂၀၅
ဝဏ္ဏံယေဝ-ဘာသတိ		၈၄	ဝလိနံ		၁၀၆
ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော		၃၂၄	ဝလိတ္တစတာ		၅၄၊ ၆၈
ဝဏ္ဏဝါဒိ		၂၂၀	ဝသံဂတာ		၃၄၁
ဝဏ္ဏဝန္တော		၁၆၈	ဝသံဝတ္တေယျံ		၃၈
ဝဏ္ဏောဟေသော		၈၄	ဝသံ ဝတ္တတိ		၈၅
ဝတံ		၄၄	ဝသဝတ္တိ		၃၃၉
ဝတကောတူဟလမင်္ဂလာနိ		၂၆၅	ဝသာ	၆၁၊ ၂၀၃၊ ၃၃၉၊ ၃၄၂	
ဝန္တံ(ခေါ)		၄၂	ဝသာနံ		၂၂၆၊ ၃၂၅
ဝတ္တာ ပဝတ္တာ		၁၂၅	ဝဿသတဇိဝိနော		၉၈
ဝတ္တိတုံစ		၂၃၄	ဝဿသတာယုကာ		၉၈
ဝဘံ		၃၉၊ ၁၇၅၊ ၂၇၇	ဝဿသတိကံဝါ		၁၀၅
ဝတ္တိကောသံ		၈၈	ဝဿိကမာလံဝါ		၃၃
ဝဘျသယိကော		၃၄၂	ဝဋ္ဋဝါဘိရထေန		၁၈၇
ဝဒန္တမံ အာယသ္မန္တော		၁၁၄	ဝဟတိ		၂၀၃
ဝဒေယျံ		၃၂၃	ဝသီ		၃၃၉
ဝဒေဟိတိ		၂၉၀	ဝါကစီရမ္ပိ		၉၂
ဝဒေါ		၂၅၉	ဝါစံ +		၂၉၀၊ ၃၀၉
ဝဓံဝါ ဗန္ဓနံဝါ		၁၂၉	ဝါတာတပေန		၂၄၉
ဝမိတွာ		၁၈၇	ဝါဒိ အာရောပေဿာမ		၁၄၉
ဝနံ		၃၅၈	ဝါဒေန ဝါဒိ		၂၃၀၊ ၂၃၈
ဝနကမ္ပိကံဝါ		၉၃၊ ၃၁၆	ဝါပန		၄၉၊ ၅၉
ဝနစေတိယာနိ		၂၀	ဝါမေန ဟတ္ထေန		၁၃၈
ဝနဒေဝတာ		၃၁၆	ဝါယဇိဂစ္ဆကာ		၃၃၉
			ဝါယမတံ		၇၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၀]		[၀]	
ဝါယမမာနေ	၁၄၉	ဝိညာဏဉာယတနံ	၃၊၃၀၄
ဝါယမတော	၁၀၂	ဝိညာဏတ္တာ	၂၃၃
ဝါယော	၂၀၅	ဝိညာဏံ မေ အတ္တာ	၂၃၃
ဝါရိဓာရာ	၂၇၆	ဝိညာဏံ ပရိညေယျံ	၂၉၆
ဝါရိနာ	၂၇၆	ဝိညာဏံ ဝိညာဏန္တိ	၂၉၅
ဝါလံ	၂၃၁	ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော	၃၀၅
ဝါလဝေဓိရူပေ	၁၈၉	ဝိညာတံ	၁၅၀
ဝါဠကမ္မလမ္ပိ	၉၂	ဝိညာပကော	၁၆၃၊
ဝိကိဏ္ဍဝါစာ	၃၂	ဝိညပ္ပသတ္တာနိ	၃၃၃
ဝိခဏေယျ	၁၄၂	ဝိညပ္ပရိသာ	၃၀၀
ဝိက္ခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈	ဝိညသဗြဟ္မစာရီ	၁၁၊၁၂
ဝိဂတုကထံကထော	၂၃၇	ဝိညသုဝါ	၃၃၆
ဝိဂတထိနမိဒ္ဓါ	၁၉၊၄၈၊ ၂၇၃	ဝိညဘိ	၃၁၇
ဝိဂတဝလာဟကေ	၃၂၅	ဝိတက္ကဝိစာရာ ဝစီသင်္ခါရော	၃၀၉
ဝိဂတလောမာသော	၁၉	ဝိတက္ကပရိယာယပထေသု	၁၃၄
ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန	၁၉၈	ဝိတက္ကသင်္ခါရသက္ကာနံ +	၁၃၃၊၁၃၄
ဝိဂတုပက္ခိလေသေ	၂၂	ဝိတက္ကေတွာ	၃၀၉
ဝိဂ္ဂယျ	၁၂၃	ဝိတုဒန္တာ	၃၃၁
ဝိဿာတဿ	၁၄၂၊၃၄၂	ဝိတ္ထတံ	၁၈၈
ဝိဿာတပက္ခိကော	၁၂၈	ဝိတ္တာရေန	၂၈၇
ဝိဿာတပရိဋ္ဌာဟာ +	၉	ဝိတ္တာရေန ပရိပူဇော	၁၉၁
ဝိစရ	၁၈၁	ဝိဒ္ဓါ	၃၂၁
ဝိစာရေဟာ	၃၀၉	ဝိဒိတာ	၂၇၉
ဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌိတော	၃၃၅	ဝိဒိဟာ	၁၈၁
ဝိစိကိစ္ဆိ	၁၉၊၄၈	ဝိဒ္ဓသုနေ - အဝိဒ္ဓသုနေ	၇၉
ဝိစိတကာဠကံ	၃၁၊၄၂	ဝိဒ္ဓသ္မိ	၂၂၉
ဝိဇ္ဇိ	၅၂၊၃၁၃	ဝိဓုပနေန	၂၀၅
ဝိဇ္ဇာဥပ္ပန္နာ	၂၃၊၈၂	ဝိဓုရသဉ္စိဝိနာမ	၃၅၁
ဝိဇ္ဇာဂတေ	၃၂၁	ဝိဓုရောတေဝ	၃၅၁
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော	၂၈၅	ဝိဓုရဉ္စ	၃၅၆
ဝိဇ္ဇိတေ	၂၃၄	ဝိဒ္ဓေ	၃၂၅
ဝိဇ္ဇိတသင်္ဂါမ	၁၈၁၊၂၅၅	ဝိနယဝါဒီ	၁၉၅၊၂၉၃
ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ	၈၃၊၂၉၉	ဝိနယဓရာ	၂၂၅
ဝိညာဏံ	၂၉၇၊၃၄၅	ဝိနယတိ ဝတ ဘောလောကော	၁၈၀
ဝိညာဏံ စတုတ္ထံ	၅၃		

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၀]	
ဝိနသန္တဝါ	၂၉၁
ဝိနသိဿာမိနာမဿ	၁၅၂
ဝိနဋ္ဌိကတံ	၂၂၉
ဝိနာသံ	၁၅၅
ဝိနိပါတံ	၂၉၁၊ ၂၇၆၊ ၃၁၅
ဝိနိဘိန္ဒိတော	၂၃၆
ဝိနိဗ္ဗုဇေယျ	၂၃၆
ဝိနိဗ္ဗုဇိတော	၂၉၆
ဝိနိဗ္ဗုဇိတော	၂၉၆
ဝိနိလကံ	၆၂၊ ၁၀၆
ဝိနေယျ	၅၇၊ ၂၇၃
ဝိနောဒနာ	၆
ဝိနောဒေတိ	၁၂
ဝိနောဒမေဝ	၁၂၇
ဝိပရိကာမဓမ္မံ	၁၅၃၊ ၂၃၅
ဝိပရိကာမဒုက္ခာ	၃၁၁
ဝိပရိတဒဿနာ	၂၉၁
ဝိပဿနာယ	၃၅
ဝိပဿနာနဂ္ဂဟိတာ	၂၉၇
ဝိပုသန္နာနိ	၁၇၃၊ ၂၇၇
ဝိပါကော	၂၉၁
ဝိပူလေန	၄၃၊ ၁၄၂၊ ၂၇၂
ဝိပုဗ္ဗကဇာတံ	၆၂၊ ၁၀၆
ဝိပုန္ဒိတာနိ	၂၃၇
ဝိဘဝံ	၁၅၅
ဝိဘဝတဏှာ	၃၀၆
ဝိဘဝဒိဋ္ဌိယာ	၇၀
ဝိဘဝသိနံ	၃၄၆
ဝိဘူသနာယ	၂၇၁
ဝိဗန္ဓစိတ္တာ	၂၀၊ ၃၃၊ ၂၀၉
ဝိမလေန	၁၇၁
ဝိမာနာ	၃၅၆
ဝိမုစ္စတိ	၁၅၄
ဝိမုစ္စိတ္တ	၂၅
ဝိမုတ္တ	၁၅၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၀]	
ဝိမုတ္တံဝါစိတ္တံ	၃၇
ဝိမုတ္တသ္မိ	၂၅
“ဝိမုတ္တ”မိတိ	
ဝိမုတ္တာ	၂၂၇
ဝိမုတ္တာနုတ္တရိယေန	၂၃၇
ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နော	၁၆၃၊ ၂၂၁
ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နော	၁၆၃
ဝိမုတ္တိသမ္ပန္နော	၂၂၁
ဝိမုတ္တော	၄၊ ၁၇၄
ဝိမောက္ခာ	၃၆၊ ၃၅၇၊ ၃၁၂
ဝိယတ္တာ	၁၄၉၊ ၁၇၂
ဝိယာကာသိ	၃၅၇
ဝိရာဂါ	၁၅၂၊ ၁၅၄၊ ၁၇၇၊ ၁၇၉
ဝိရဇ္ဇတိ	၁၅၄
ဝိရာဇေတိ	၂၀၁၊ ၂၀၅
ဝိရာဇေယျ	၃၄၀
ဝိရုဟေယျ	၃၁၆
ဝိရုဋ္ဌိ	၂၃၃
ဝိရုဋ္ဌိယာ	၃၄၉
ဝိရောစမာန	၃၄၂
ဝိရောစတေစ	၃၂၅
ဝိလမ္ပိနိ	၃၁၆
ဝိလူနံ	၁၀၆
ဝိလောကိတေ	၆၀
ဝိဝဋ်	၂၂၉
ဝိဝဋော	၁၅၇၊ ၂၇၀
ဝိဝတ္တယိ	၁၂
ဝိဝဒန္တိ	၁၀၃
ဝိဝါဒါပန္နာ	၃၃၁
ဝိဝိတ္တံ	၂၃၃
ဝိဝိဇေဟိ	၁၀၆
ဝိဝေကပဗ္ဗာရံ	၃၁၁
ဝိဝေကနိန္နံ	၃၁၁
ဝိဝေကနိဿိတံ	၁၂
ဝိဝေကပေါဏံ	၃၁၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၀]		[၀]	
ဝိဝေကဇေန	၂၇၆	ဝိရိယာရမ္ဘာယ	၁၄
ဝိဝေကမနုသိက္ခန္တိ +	၁၄	ဝိဟိနံ	၆၁
ဝိဝေစေတံ	၂၅၈	ဝုစ္စတိ-နုခေါတိ	၂၉၅
ဝိဝေစေတုကာမာ	၁၄၅	ဝုဠဟိဿံ	၃၁၁
ဝိသတ္တိကံ	၁၈၇	ဝုဠာနံ	၃၀၀၊ ၃၀၁၊ ၃၃၅
ဝိသမံ တိတ္ထံ အဿ	၄၉	ဝုဠာနာယ	၃၀၂
ဝိသမေ ဘူမိဘာဂေ	၉၀	ဝုဠာနိမံနာမ	၃၅၆
ဝိသမောမဂ္ဂေါအဿ	၄၉	ဝုဠာပိယမာနံ	၁၀၆
ဝိသံသဠာ	၂၉၆	ဝုဠိတော	၄၅
ဝိသံယုတ္တံ	၁၂၂	ဝုဒ္ဓိံ ဝိရုဠိံ ဝေပုလ္လံ	၁၁၇၊ ၁၃၁၊ ၁၃၈
ဝိသံယုက္ခော ဣတိပိ	၁၅၄	ဝုဒ္ဓိမန္တာယ	၂၆၇
ဝိသာခေါ	၃၀၅	ဝုဒ္ဓိံ	၂၃၃
ဝိဿတ္ထော	၁၈၇	ဝုသိတံဗြဟ္မစရိယံ	၂၅
ဝိဿာသံ	၁၁၄	ဝုသိတဝါ	၄၊ ၂၃၈
ဝိသုဒ္ဓိံ	၂၃၊ ၃၈၊ ၁၈၃၊ ၂၈၂	ဝုသိတဝန္တော	၁၅၇၊ ၂၂၈
ဝိသုကာယိတာနိ	၂၃၇	ဝုယုမာနော	၂၂၇၊ ၂၂၉
ဝိသေန	၃၂၂	ဝုပကဠော	၄၅
ဝိသေသိတာနိ	၂၃၇	ဝုပသန္တစိတ္တော	၁၉၊ ၂၃၃
ဝိဟရိတာနိ	၂၅၀	ဝုပသမံ	၂၈၃
ဝိဟိံ သကာ	၄၇	ဝေ	၄၄
ဝိဟိံ သသညီ	၁၈၂	ဝေဇယန္တိ	၃၅၇
ဝိဟိံ သာဝိတက္ခော	၁၂၈	ဝေတ္တေဟိပိ တာဠေန္တိ	၁၀၄
ဝိဟေသာ	၁၇၉	ဝေဒဂူ	၂၇၈၊ ၂၇၉
ဝိဟေသေထ	၃၅၂	ဝေဒနတ္တာ	၂၃၃
ဝိဟရေယျံ	၂၉၄	ဝေဒနာ ဝေဒနာတိ	၂၉၆
ဝိဟေသေန္တိ	၃၅၃	ဝေဒနာနုပဿနာ	၆၃
ဝိတစ္ဆိကာနံ +	၈၉	ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ	၅၇
ဝိတတဏှံ	၁၂၂	ဝေဒယမာနံ	၆၃၊ ၈၉
ဝိတဒေါသံ	၃၈၊ ၂၄၀	ဝေဒေတိ	၄၂
ဝိတဓမ္မာနံ	၈၉	ဝေဒေယျော +	၂၅၉
ဝိတမောဟံ	၃၈၊ ၂၄၀	ဝေဒေဟိပုတ္တဿ	၂၃၄
ဝိတဏှင်္ဂ	၃၈၊ ၇၉၊ ၂၄၀၊ ၃၂၈	ဝေနယိကော	၁၅၅
ဝိမံသာနုစရိတံ	၈၃	ဝေယျာကရဏာယ	၂၃၂
ဝိရိယံ	၂၇၂၊ ၇၄		

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[၀]		[သ]	
ဝေပုလ္လာယ	၇၄	သင်္ကမေသိ	၂၅၆
ဝေရမဏီ	၅၁	သင်္ကာရဉ္စ	၂၆၀
ဝေရိ°	၄၄	သကာယ ကတိကာယ	၁၈၅
ဝေဿကုလာ	၂၈၃	သကာယ ပဋိညာယ	၂၁၀
ဝေသာရဇ္ဇပုတ္တော	၈၇၊ ၂၃၇	သက္ကာယ နိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ	၃၀၆
ဝေသာရဇ္ဇေဟိ	၈၇	သက္ကာယ နိရောဓော-ဓောတိ	၃၀၆
ဝေဟပုလ္လာနံ	၂၉၄	သက္ကာယသမုဒယော-ယောတိ	၃၀၆
ဝေဟပုလေ	၂	သက္ကာယော သက္ကာယောတိ	၃၀၅
ဝေဠုရိယဝဏ္ဏော	၃၅၆	သင်္ကဒေဝ	၂၂၈
ဝေါ +	၂၁၂၊ ၂၆၁	သင်္က	၃၅၅
ဝေါဒါတာ	၃၂၉	သင်္ကသမာဟတောဣတိ	၃၅၅
ဝေါဒါနပက္ခံ	၁၂၉	သကေ အာရာမေ	၂၃၉
ဝေါဒါနံ ဝုဋ္ဌာနံ	၈၆	သကေန	၁၄၇
ဝေါဒါတော	၃၅၇	သကေန ကရဏီယေနဝေ +	၂၅၅
ဝေါဘိန္ဒု	၃၅၄	သကေမုတ္တကရိသေ	၁၀၆
ဝေါဿဂ္ဂပရိကာမိ°	၁၂	သက္ကေသု ကပိလဝတ္ထုသ္မိ°	၁၀၈
ဝေါလောကေသိ°	၁၈၁	သက္ခရကထလိကမ္ပိ	၂၇၈
[သ]		သက္ခရံ	၃၅၄
သဏ္ဍန္ဒာ	၁၅၄	သင်္ခတော ခေါ	၃၀၈
သဉ္စတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈	သင်္ခမုဏ္ဍိကမ္ပိ	၁၀၄
သဉ္စတ္တရစ္ဆဒေါ	၉၀	သင်္ခဝဏ္ဏပဋိဘာဂါ	၆၂၊ ၁၀၇
သဉ္စပါဒါနဿ အနုပါဒါနဿ	၇၉	သင်္ခလိခိတံ +	၁၉၃
သဉ္စဒြယာ	၂၇၀	သင်္ချံ°	၂၆၀
သကမ္ပာ ဂါမာ	၂၇၇	သင်္ခါ +	၁၂၁
သကလိကဉ္စ	၂၆၀	သင်္ခါရတ္တာ	၂၃၃
သက္ကရေယံျု	၂၉	သက္ခိပုဋ္ဌော	၂၉၀
သက္ကရောတိ	၂၃၈	သင်္ဂဟိ သမာဂမော သမောဓာနံ	၇၀
သက္ကရောထ	၃၅၃	သင်္ဂမ္ပ သမာဂမ္ပ	၃၁၆
သက္ကရောန္တော	၁၄၁	သင်္ဂဟာယ	၃၃၂
သင်္ကံ မုခနိမိတ္တံ	၁၁၆	သင်္ဂါဟိကံ	၃၄၄
သင်္ကံ မုတ္တကရိသံ	၉၄	သဂ္ဂပရာယနာ	၁၅၈
သင်္ကံ ယေဝ ဂါမိ	၂၇၈	သင်္ဂံ လောကံ ဥပပဇ္ဇတိ	၃၁၈
သင်္ကံ သင်္ကံ သြဝရကံ	၂၅၆	သင်္ဘာဋ္ဌနိကံ	၃၃၄
		သင်္ဘာတံ	၉၃

ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်
သဃ်		၂၃၀	သဏ္ဍာသဏ္ဍာစာရိနီ		၉၁
သစ္စကနိသေဓော		၂၇၃	သဏ္ဍေန ဝါ ဖရုသေန ဝါ		၁၄၁
သစ္စကော		၂၃၀	သတံ		၂၆၊ ၃၅၆
သစ္စတော		၈၊ ၁၅၂	သတဏှဿ ဝိတတဏှဿ		၇၉
သစ္စဝါဒိ		၁၉၅	သတတံ သမိတံ		၁၁၀
သစ္စသန္ဓော		၁၉၅	သတာနုသာရိဝိညာဏံ		၂၅၀
သစ္စာနံ		၃၃၅	သတာဝါ		၉၇
သစေ အာကင်္ခံသိ		၃၂၃	သတိ		၂၇၃
(သစေ)နာဒိယတိ		၄၄	သတိကရဏိယမေဝ		၁၃၀
သစ္စံ ကိရ တံ—ဝိဟရသီတိ		၁၃၆	သတိပမုဋ္ဌာ		၃၄၃
သစ္စံ ကိရ—အနညန္တိ		၂၅၇	သတိမာ		၅၇
သစ္စိကတော		၂၉၁	သတိယာစ ဂတိယာစ ဓိတိယာစ		၉၇
သစ္စိကတော ဥပသမ္ပုဇ္ဇ		၃၉	သတော		၁၅၅၊ ၂၇၃
သစ္စိတာ		၃၃၉	သတောဝ အဿသဘိ +		၅၇
သစ္စိန္နာနိ		၂၃၇	သတောဝ အဘိက္ကမာမိ		၉၃
သစ္စိန္ဒေယျံ		၂၃၇	သတောဝ ပဋိက္ကမာမိ		၉၃
သဉ္ဇာနာတိ		၂၊ ၂၇၉	သတောဝ ပဿသတိ		၅၇
သညာ စ စေတနာ စ စိတ္တသင်္ခါရော		၃၀၉	သတ္တင်္ဂသမန္နာဂတဿ		၃၃၇
သညတ္တာ		၂၃၃	သတ္တော		၂၃၄၊ ၂၃၅
သညတ္တိ		၃၃၁	သတ္တတာလံ		၂၀၃
သညာ နာနု သေန္တိ		၁၂၂	သတ္တပေါရိသံ		၂၀၄
သညာပေတံ		၁၈၆	သတ္တသတ္တပရိစာရိကာယော		၂၅၅
သညာဝေဒယိတနိရောဓံ	၂၊ ၆၊ ၃၀၁၊ ၃၅၁		သတ္တသတ္တကုဋ္ဌာဂါရသတာနိ		၂၅၅
သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိ		၃၀၉	သတ္တာ		၂၉၁၊ ၃၁၇
သညာသညာတိ		၂၉၆	သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာ		၅၇
သဌဿ		၂၇၀	သတ္တာနံ စုတူပပါတဉာဏာယ		၂၃
သဌာ ကေတမိနော		၁၆၉	သတ္တာဟကာလကံတော		၁၇၃
သဌာ		၃၂၊ ၄၇	သတ္တိသုလ္လပမာ		၁၄၅
သဏ္ဍပေသံ		၁၇၅	သတ္တိသု ခိပ္ပမာနေသု		၁၀၃
သဏ္ဍဟေယျ		၃၁	သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဥဒ္ဓစ္စကဏ္ဍံ		၆၄
သဏ္ဍပေမိ		၁၃၀	သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ကာမတ္တန္တံ		၆၄
သဏ္ဍာတံ		၁၇၅	သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ထိနမိဒ္ဓံ		၆၄
သဌဟာယနော		၂၃၂	သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဗျာပါဒံ		၆၄
သဌော မာယာဝိ		၁၁၅	သန္တံ ဝါ အဇ္ဈတ္တံ ဝိစိကိစ္ဆံ		၆၄

ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်
သန္တပုတိ		၂၀၄	သဒိသော မေ နဝိဇ္ဇတိ		၁၈၄
သန္တပေသိ		၂၃၉	သဒေဝကံ		၁၉၃၊ ၂၈၆
သန္တရဗာဟိရာ		၂၇၆	သဒေဝကသ္မိံ		၁၈၄
သန္တာ		၃၆၊ ၁၇၇	သဒေဝကေ		၁၀၁၊ ၁၂၂၊ ၁၅၉
သန္တာ ဧတေ ဝိဟာရာ		၄၆	သဒေါသဿ ဝိတဒေါသဿ		၇၉
သန္တာပေယျု		၂၄၇	သဒေါသံ ဝါစိတ္တံ		၃၈
သန္တာပေဿာမိ		၁၄၃	သန္တစွာယော		၉၀
သန္တာရဏံ		၁၄၉	သန္တတံ		၁၇၈
သန္တာကာဝစရဿ		၂၁၉	သန္တဿကော သမာဒပကော		၁၆၃
သန္တာကေဝါ +		၁၅၃၊ ၂၃၈	သန္တဿေတိ		၁၈၉
သန္တာဝဋ္ဋတံ		၁၃၂	သန္တဿေသိ-သမ္ပဟံသေသိ		၁၆၄
သန္တာဝရပဒံ		၁၇၅	သန္တာဝဋ္ဋကေန		၂၆၆
သန္တာဋ္ဌိဟာ		၁၄	သန္တာဝဋ္ဋကော		၄၁၊ ၁၀၂
သန္တာဋ္ဌော		၂၂၀	သန္တာဝဋ္ဋပရာမာသိ		၄၈၊ ၁၁၅
သန္တာဋ္ဌော သန္တာဋ္ဌိကဉ္စ		၁၆၂	သဓနော		၂၇၅
သတပ္ပါဒကရဏိယမေဝ		၁၃၈	သဒ္ဓမတ္တံ		၁၅၈
သန္တော		၁၇၈	သဒ္ဓဟာတဗ္ဗံ		၂၂၇
သန္တောသမထာယ		၂၃၈	သဒ္ဓါ		၂၂၆
သတ္တံ		၁၅၈	သဒ္ဓါနုသာရိနော		၁၅၈
သတ္တရိပသာဒေါ		၇၈	သဒ္ဓါမတ္တကေန		၁၇၆
သတ္တရိဝါ		၃၃၆	သဒ္ဓါယ		၁၇
သတ္တဝါဟ		၁၈၁	သန္တာဂါရေ (သန္တာဂါရေ)		၂၃၁၊ ၂၃၈
သတ္တသမ္ပယေန		၂၀၁	သန္တာတာ		၁၉၅
သတ္တာ နော ဂရု		၂၆၅	သန္တာပိ ဆိန္ဒန္တိ		၁၀၃
သတ္တကပ္ပေန-နဇာနိမ္မံ ဝတ +		၁၆၇	သန္တာသမလသကင်္ဂုရေ		၃၅၃
သတ္တဂါရဝေန		၂၆၅	သန္တယိတံ		၁၀၃
သတ္တသဘဝကာ		၁၃	သန္တစိတံ		၉၃
သတ္တေန ပဟာရံ		၁၃၇	သန္တပတိတံ		၃၄၀
သတ္တေဟိပိ		၁၀၃	သန္တပတိတာနိ		၂၆၀
သဒရာ		၂၅၂၊ ၂၇၈၊ ၃၄၉	သန္တပတိတာ		၂၆၈
သဒ္ဓဉ္စ မေ သောဿန္တိ		၃၄၆	သရုန္ဓေယျ သန္တဝါရေယျ		၁၂၉
သဒ္ဓဟာနော		၄၄	သသာဒေမိ		၁၃၀
သဒ္ဓါ		၄၄	သသိန္ဒပုဗ္ဗဉ္စေ		၈၈
သဒ္ဓါရာ		၂၇၈	သသိဒတိ		၁၃၂

ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်
သန္နိသီဒေယျာထ		၁၇၃	သမ္ပပ္ပလာပေါ		၅၁
သန္နိယျ		၂၇၆	သမ္ပဿော		၃၁၅
သပဇာပတိကာ		၁၅၄	သဗ္ဗံ		၃
သပတ္တဘာရော		၁၉၇	သဗ္ဗကာယပဋိသံဝေဒီ		၅၈
သပရိဒဏ္ဍာ		၂၈၉	သဗ္ဗစေတသာ		၃၃၇
သပ္ပညဇာဘိကော		၂၂၈	သဗ္ဗဉ္စဟော		၁၈၄
သပ္ပဋ္ဌိဘယံ		၁၄၉	သဗ္ဗညူ သဗ္ဗဒဿာဝီ		၁၁၀
သပ္ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလော		၂၈	သဗ္ဗတ္တတာယ	၄၃၂၂၈၂၂၃၀၃	
သပ္ပဒေသံ +		၁၆၉	သဗ္ဗဘောပဘံ		၃၄၅
သပ္ပသိရူပမာ		၁၄၅	သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိ° ပဋိပဒံ		၈၆
သပ္ပိစ .		၃၂၅	သဗ္ဗဒရထကိလမထပရိဋ္ဌာဟံ		၉၀
သပ္ပရိသာနံ အဒဿာဝီ		၂	သဗ္ဗဓိ	၄၃၂၂၈၂၂၃၀၃	
သပ္ပလာ		၂၇၀	သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ	၃၀၂၂၃၀၄	
သမ္ပဇာနကာရီ	၁၉၇၂၂၇၃		သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ	၁၉၄၂	
သမ္ပဇာနမုသာ		၂၉၀		၂၇၃၂၉၂	
သမ္ပဇာနာ		၃၃	သဗ္ဗပါဏဘူတေသု		၂၈၉
သမ္ပဇာနော	၅၇၂၇၂၂၇၃		သဗ္ဗဖာလိဖုလ္လာ		၂၁၉
သမ္ပန္နပါတိမောက္ခာ		၃၄	သဗ္ဗဘူတေသု		၄၄
သမ္ပန္နသီလာ		၃၄	သဗ္ဗရတ္တိကံ		၂၁၄
သမ္ပရာယိကော		၁၀၅	သဗ္ဗလောကေ		၃၅၄
သမ္ပရိကဇ္ဈေယျ		၂၃၁	သဗ္ဗဝိဒ္ဓ		၁၈၃
သမ္ပရိတာရေယျှိ		၂၄၇	သဗ္ဗသင်္ခါရသမထာယ		၁၅၁
သမ္ပဝါရေသိ		၂၃၉	သဗ္ဗသင်္ခါရသထော		၁၇၉
သမ္ပဝေဓေသိ		၂၅၆	သဗ္ဗသင်္ခါရေသု		၃၅၄
သမ္ပဿမာနော		၂၅၂၁၈၈	သဗ္ဗဿ သဗ္ဗတ္တေန		၃၄၄
သမ္ပဟံသေတိ		၁၉၀	သဗ္ဗသဿေဿု		၁၃၀
သမ္ပဟံသကော		၁၆၃	သဗ္ဗသေတေန		၁၈၇
သမ္ပလိဘဂ္ဂါနိ		၂၃၇	သဗ္ဗသော +	၄၆၂၁၅၂၃၀၄	
သမ္ပလိဘဇ္ဈေယျှိ		၂၃၇	သမ္ပာဓော		၁၉၃
သမ္ပလိဝေဋ္ဌိတံ		၂၈၀	သဗ္ဗဘိဘူ		၁၈၃
သမ္ပာရုတံ		၂၈၀	သဗ္ဗာဝတံ (ဥပ္ပလာနံ)		၂၇၇
သမ္ပပ္ပလာပံ		၇၃၂၁၉၅	သဗ္ဗာဝတော	၂၇၆၂၇၇	
သမ္ပပ္ပလာပပစ္စယာ		၃၂၂	သဗ္ဗာဝန္တံ	၄၃၂၃၀၃၂၂၈၅	
သမ္ပပ္ပလာပိ	၄၇၂၉၀၂၃၂၂		သဗ္ဗာဝန္တံ လောကံ	၁၄၂	

ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်
သဗ္ဗာသဝသံဝရပရိယာယံ		၆	သမဏမလာနံ		၂၇၀
သဗ္ဗာသဝသံဝရသံဝုတော ဝိဟရတိ		၁၂	သမဏသာမိဓိပုဋိပဒံ		၂၇၉
သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာဝါဒါ		၇၀	သမဏာ စ နာမ မယံ ဧဝံ ဝဒေမ		၂၉၅
သဗ္ဗုပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါ		၁၅၁၊ ၁၇၉	သမဏာ သမဏာတိ		၂၇၉
သဗ္ဗေဝ		၃၄၁	သမဏောဘိ အညေဟိ		၇၇
သဗ္ဗေသု ဓမ္မေသု		၁၇၄	သမဏော		၂၇၃
သမ္မောဓာ		၁၇၅	သမဏောဣတိပိ		၂၇၇
သမ္မောဓာယ		၁၆၊ ၁၁၉	သမဏောဝေမာဟ		၂၉၅
သမ္မောဓာ-သတော တေဒဟောသိ		၁၂၇	သမန္နာဟရိတွာ		၃၃၇
သမ္မောဓိပရာယနာ		၁၅၇၊ ၂၂၉	သမန္နာဟာရော		၂၀၆
သမ္မောဓိပရာယနော		၃၇	သမနုဂါဟန္တိ		၂၅၇
သဗျဉ္ဇနံ		၂၇၆	သမတိက္ကမာ		၄၆
သဗြဟ္မကာ		၁၅၄	သမထာနုဂ္ဂဟိတာစ		၂၉၇
သဗြဟ္မကေ		၁၅၉	သမနုဂါဟန္တိ		၁၄၅
သဗြဟ္မစာရီ	၃၀၊ ၃၃၊ ၁၇၆၊ ၃၃၂၊ ၃၃၃	၃၃၆	သမနုဂါဟိမ္မ		၁၄၆
သဘာဂတော ဝါ		၂၇၉	သမနုဂါဟိယမာနော		၁၄၅၊ ၂၃၆
သဘောဂေါ		၂၇၅	သမနုပဿတိ +		၁၅၀၊ ၃၀၇
သမ္ဘဂါနိ		၂၃၇	သမနုဘာသန္တိ		၁၄၅၊ ၂၅၇
သမ္ဘဉ္ဇေယျံ		၂၃၇	သမနုဘာသိမ္မ		၁၄၆
သမ္ဘဝေသိနံဝါ		၂၆၂	သမနုဘာသိယမာနော		၁၄၅၊ ၂၃၆
သမ္ဘဝေသိနံ ဝါ အနုဂ္ဂဟာယ +		၅၂	သမနုမောဒိံ သု		၃၄
သမင်္ဂိဘူတော		၂၆၇	သမနုယုဉ္ဇန္တိ		၁၄၅၊ ၂၅၇
သမဂ္ဂကရဏိံ		၁၉၅	သမနုယုဉ္ဇေ		၁၄၆
သမဂ္ဂနန္တိ		၁၉၅	သမနုယုဉ္ဇိယမာနော		၁၄၅၊ ၂၃၆
သမဂ္ဂရတော		၁၉၅	သမန္ဓေသတိ		၃၂၇
သမဂ္ဂါနံ		၂၉၀	သမန္ဓေသနာ		၃၂၆
သမဂ္ဂါရာမော		၁၉၅	သမန္ဓေသိတဗ္ဗော		၃၂၆
သမစာရီ		၂၉၃	သမပိတော		၂၆၇
သမဏကသဋ္ဌာနံ +		၂၇၀	သမပိတော သမင်္ဂိဘူတော		၂၅၄
သမဏကရဏာစ		၂၆၉	သမလေဟိ		၁၇၀
သမဏကာ		၃၅၆	သမသမံ		၁၇၇
သမဏဒေါသာနံ		၂၇၀	သမသမော		၃၅၁
သမဏပဏ္ဍိတေ		၁၉၀	သမဿာသေယျံ		၃၁၆
သမဏဗြာဟ္မဏိံ		၂၇၆	သမန္တတော		၁၇၁

ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်
သမန္တစက္ခု		၁၈၁	သမုဂ္ဂါတယ		၁၅၁
သမန္တာ		၁၇၈	သမုတ္တေဇကော		၁၆၃
သမဒညာ ဝိမုတ္တာ		၅၃၈	သမုတ္တေဇတိ		၁၉၀
သမာဒပေတာ		၁၇	သမုဒယော		၂၆၃
သမာဒပေတိ		၁၉၀	သမုဒယဝယဓမ္မာနုပဿိ +		၅၉
သမာဒပေသန္တိ		၁၀၅	သမုဒယဓမ္မာနုပဿိ		၅၉
သမာဒပေယျု		၂၈၁	သမုဒါစရန္တိ		၁၈၅
သမာဒဟာမိ		၁၃၀	သမုဒါစရန္တိ	၄၅၁၊ ၂၃၁၊ ၂၀၁	
သမာဒါယ သိက္ခထ		၃၄	သမုဒါနေတဗ္ဗာ		၁၂၀
သမာဓိဇံ		၂၂	သမောဒကံ		၁၈၂
သမာဓိနိမိတ္တာ		၃၀၈	သမောမဂ္ဂေါ(အဿ)		၄၉
သမာဓိ-နိမိတ္တာ-ဘာဝနာ		၃၀၈	သမောဟဿ ဝိတမောဟဿ		၇၉
သမာဓိပရိက္ခာရာ		၃၀၈	သမောဟံ ဝါ စိတ္တံ		၃၈
သမာဓိယတိ	၁၃၂၊ ၂၈၂		သမံသလောဟိတံ		၁၀၆
သမာဓိသမ္ပန္နော	၂၀၊ ၈၇၊ ၁၆၂		သမ္ပဂ္ဂတာ +		၂၉၁
သမာဓိသမ္ပဒါကထဉ္စ	၁၆၂		သမ္ပဂ္ဂတော		၈၁
သမာဓိသမ္ပဒါနိသံသံ	၂၀၉		သမ္ပဒညာ		၄
သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ	၃၃၃		သမ္ပပ္ပညာယ	၄၆၊ ၂၃၈၊ ၂၆၁	
သမာပဇ္ဇိတပုဗ္ဗာစ	၈၈		သမ္ပပ္ပညာယသုဒိဋ္ဌံ +		၁၀၉
သမာပတ္တိယာ	၃၀၂		သမ္မောဟံ		၁၅၁
သမာပန္နော	၃၂၇		သမ္မာအာဇီဝေန		၇၄
သမာရဏေ	၁၅၉		သမ္မာဒညာ		၂၂၈
သမာရကံ	၂၈၆		သမ္မာဒိဋ္ဌိ	၅၁၊ ၂၉၇၊ ၃၁၆	
သမာရဒ္ဒါ	၂၃၀		သမ္မာဒိဋ္ဌိကော		၂၉၃
သမာရဒ္ဒေါ +	၂၃၀၊ ၂၅၂		သမ္မာဒိဋ္ဌိ		၄၇
သမာရဘေယျံ	၂၃၀		သမ္မာဒုက္ခက္ခယာယ		၈၇
သမာဟိတာ	၃၃		သမာဓာရံ		၂၇၆
သမာဟိတေစိတ္တေ	၂၂		သမ္မာပဋိပန္နာ		၂၉၁
သမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ	၃၈		သမ္မာဗျာကရမာနာ		၇၉
သမာဟိတံ စိတ္တံ ကေဂ္ဂံ	၂၂		သမ္မာဝိမုတ္တိ		၄၇
သမိဉ္စိတံ	၁၈၀၊ ၂၅၄၊ ၃၃၈		သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ		၇၃
သမိဉ္စိတေ	၆၀		သမ္မာသမာဓိ		၃၀၆
သမိဉ္စေယျံ	၃၃၈		သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓေါဣတိပိ		၂၈၅
သမိဉ္စေယျု	၂၇၄		သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓေါဝါ		၃၂၆

ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ တေ ပဋိဇာနတော		၈၇
သမ္ဗုဇာတော		၂၄၉
သမ္ဗုခါ		၃၂၉
သမ္ဗုဟနိတော		၅၂
သမ္ဗုလံဘဝံ		၃၄၆
သမ္မောဒနိယံ		၂၈၆
သမ္မောဒိံသု		၁၀၀
သမ္မောဒိ သမ္မောဒနိယံ		၁၆
သမ္မောဟဝိဟာရသ္မိံ +		၂၁၊ ၂၅၁
သမ္မောဟံ အာပဇ္ဇတိ		၁၀၂
သယံ		၃၅၈
သယံအဘိညာ	၃၉၊ ၂၈၃၊ ၂၈၆၊ ၂၉၁၊ ၂၉၄	
သယံအဘိညာယ		၄၅၊ ၁၈၄
သယံပဋိဘာနံ		၈၃
သယာနောဝါ 'သယာနောမ္ဘိ'တိ		၅၉
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ		၅၂
သရဒသမယေ	၁၁၄၊ ၁၂၉၊ ၂၂၆	
သရသရံ		၁၄၄
သရဿ		၃၅၆
သရာဂံ ဝါ စိတ္တံ		၃၈
သရာဂဿ		၇၉
သရာဂေါ သဒေါသော		၂၇
သလ္လပိတပုဗ္ဗဉ္စ		၈၈
သလ္လေခပရိယာယော		၅၀
သလ္လေခါ(န) ဥစ္စန္တိ(ဧတေ)		၄၆
သလ္လေခါယ		၁၄
သလ္လေခေန ဝိဟရာမိ		၄၆
သလ္လေခေါ ကဒဏီယော		၄၇
သလောမဟံသာနိ		၂၀
သဠာယတနသမုဒယော		၅၅
သသီသံ		၂၇၇
သသ္မေဟံ		၂၄၄
သဿတံ		၃၃၇
သဿတိသမံ		၈၊ ၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်
သဿတော		၁၅၀
သဿတော လောကော-တထာဂတော		
ပရံမရဏာ ဣတိပိ		၁၇၁
သဿာမိကာ		၂၈၉
သဟဒဿနေန		၃၁
သဟဿဓာ		၃၄၂
သဟဓမ္မိကံ		၂၃၄
သဟဓမ္မိကာ။ပ။ပဗ္ဗဇိတာစ		၇၈
သဟမ္ပတိဿ		၁၈၀
သဟဗျတံ		၂၉၃
သဟာယောပိ သဟာယေန		၁၀၃
သဟတ္တာ		၂၃၉
သံကဗ္ဗိတော		၁၄၉၊ ၃၅၁
သံကိဏ္ဍပရိက္ခောဣတိပိ		၁၅၄
သံကိလိဋ္ဌိ		၃၉
သံကိလိဋ္ဌိစိတ္တော		၂၇
သံကိလိဋ္ဌတရာ		၂၇
သံကိလိဋ္ဌာ		၃၂၆
သံကိလေသိကာ	၂၅၂၊ ၂၇၈၊ ၃၄၈	
သံကိလေသံ		၈၆၊ ၁၂၉
သံခိတ္တေန ဘာသိတဿ		၂၈၇
သံခိတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ		၅၃၊ ၆၇
သံခိတ္တေန-ဝိဘဇေယျာတိ +		၁၂၄
သံခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ		၃၈
သံဃပရိဏာယကာ		၂၂၆
သံဃာဋ္ဌိကော		၂၈၁
သံဃာဋ္ဌိကတ္ထမေဝ		၂၈၁
သံဃာဋ္ဌိကဿ		၂၈၀
သံဃာဋ္ဌိဓာရဏမတ္တေန		၂၈၀
သံဃာဋ္ဌိပတ္တစီဝရဓာရဏေ		၆၀
သံဃာဋ္ဌိယာ		၂၈၀
သံဃာနံ		၂၃၄
သံသိနော		၂၁၀

ပဒါနုက္ကမော [သ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော [. သ]	ပိဋကော်
သံပတာမိ	၉၄	သာဏာနိပိ	၉၂
သံပရိတာပေဿာမိ	၁၄၃	သာတစ္စာယ	၁၁၇
သံဖုဋ္ဌိတော သမ္ဗိလာတော	၉၆	သာတောဒကာ	၉၀၊ ၂၈၂
သံဖုသံ	၃၅၈	သာတ္ထံ	၂၈၆
သံဖုသိတော	၂၄၉	သာထလိကာ	၃၂
သံဝဋ္ဋကပ္ပေ	၂၃	သာထလိကာစ	၁၅
သံဝဇ္ဇာနိ	၂၇၇	သာထလိကော	၂၁၁
သံဝရံ	၃၃၆	သာဒုရသံ	၁၂၇
သံဝရာပဟာတဗ္ဗာ	၆	သာဓာရဏဘောဂီ	၃၃၃
သံဝိဂ္ဂံ	၂၅၇	သာဓိကပေါရိသာ	၈၉
သံဝိဂ္ဂါ	၃၁၆	သာဓုကံ	၂၈၇
သံဝိဂ္ဂေါ	၂၃၅	သာဓုကံ မနသိကဇေယျိ	၁၉၁
သံဝုတော	၁၁၁	သာဓုခေါ ပန	၂၈၆
သံဝုတောစ	၂၇၀	သာဓုဝတ	၁၅
သံဝေဇေသိစ	၃၅၇	သာဓုသမ္ပတာ	၂၁၀၊ ၂၃၀
သံဝေသိယမာနံ	၁၀၆	သာပဒေသံ	၁၉၅၊ ၂၉၃
သံသဋ္ဌာ	၂၉၆	သာမဂ္ဂိယာ	၃၃၂
သံသဋ္ဌော	၃၂၂	သာမံဝါ-ပရိဇာနေယျ န ခေါ	၂၃၅
သံသဋ္ဌော ဝိဟရာမိ	၁၃၆	သာမံ ဉာတံ	၂၆၅
သံသယေန	၂၆၆	သာမံ ဒိဋ္ဌံ	၂၆၅
သံသေဒဇာယောနိ	၈၈	သာမညေ အပေက္ခဝန္တော	၃၃
သံဟိတာနိ	၁၉၅	သာမညေ	၃၂
သာကဘက္ခာပိ	၁၇၀	သာမညံ	၂၈၀
သာကဘက္ခောဝါ	၉၂	သာမညတ္ထော	၂၇၀
သာကစ္ဆာ	၈၈	သာမညတ္ထိကာနံ	၂၇၀
သာကစ္ဆာနုဂ္ဂဟိတာစ	၂၉၈	သာမာကဘက္ခာပိ	၁၇၀
သာခါပလာသံ	၂၀၈	သာမာကဘက္ခောဝါ +	၉၂
သာခါပလာသေ	၁၂၄	သာမိကာ	၂၇
သာခါဘကံ	၁၉၃	သာမိသံ	၆၃
သာဂံဏောဝ	၂၆	သာမိစိပ္ပဋ္ဌိပန္နော	၄၂
သာဋ္ဌေယျံ	၄၀	သာယတတိယကမ္ပိ	၉၃
သာဋ္ဌေယျဉ္စ	၁၆	သာယနသမယံ	၄၅၊ ၂၉၅
သာဏဓောဝိကံနာမ	၂၃၂	သာယနိယာနိ	၂၄၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[သ]	
သာယံတေ	၆၀
သာရကရဏီယံ +	၂၀၈
သာရဇ္ဇံဝါ	၈၈
သာရဇ္ဇတိ	၂၆၇
သာရဏီယံ ကထံ	၂၈၆
သာရဏီယံ	၁၆
သာရဏီယာ	၃၃၂
သာရတ္ထိကော-ဂဝေသီ	၂၃၆
သာရတ္ထိကော	၁၂၄
သာရပရိယေသနံ	၂၃၆
သာရမ္ဘော	၁၆
သာရမ္ဘော	၄၀
သာရဝတော	၁၂၄
သာရီချိကံ	၂၄၁
သာရီချိကာနံ	၁၁
သာရေပတိဋ္ဌိတာ	၃၂
သာရေယျပိ သေယျထာပိ	၁၃၈
သာလမူလေ	၃၁၆
သာလရာဇမူလေ	၃၃၇
သာလဝနံ	၁၃၈
သာလံ	၂၈၅
သာလီနံ	၆၁
သာလီနံ သြဒနံ	၃၁
သာလီနံ ပိဏ္ဍပါတံ	၄၂
သာလေယျကံ	၂၈၅၊ ၂၈၆
သာလောဟိတံ	၃၆
သာသကံ	၁၄၉
သာသနကရော	၁၄၄၊ ၂၀၂၊ ၂၃၇
သာဝကယုဂံ	၃၅၁
သာဝေတွာ	၂၃၂၊ ၂၈၆
သွာကာရေ	၁၈၁
သွာက္ခာတေ သုပ္ပဝေဒိတေ	၈၂
သွာက္ခာတော +	၄၁၊ ၁၅၇
သွာဂတံ	၃၃၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[သ]	
သွာတနာယ	၂၃၉
သိခရေန	၂၄၆
သိက္ခာယ န တိဗ္ဗဂါရဝါ	၃၂
သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော	၁၉၄
သိက္ခိတော	၉၈
သိင်္ဂါလေဟိ ဝါ	၆၂
သိင်္ဂါလေဟိ ဝါ ခဇ္ဇမာနံ	၁၀၆
သိဃံဏိကာ	၂၀၃
သိနာတော	၄၃
သိနာနေန	၄၃
သိနာဟိ	၄၄
သိပ္ပိသမ္ပုကမ္ပိ	၂၇၈
သိဝထိကာယ	၆၂၊ ၁၀၆
သိရိ	၃၄၀
သိဃံ ဂစ္ဆေယျ	၁၃၄
သိတဿ-ဥဏှဿ	၁၀၁
သိတာ	၂၇၆
သိတာ ဟေမန္တိကာ	၉၅
သိတိဘူတောသ္မိ နိဗ္ဗုတော	၁၈၄
သိတောဒကာ	၉၀၊ ၂၈၂
သိလဗ္ဗတုပါဒါနံ	၅၅
သိလဝန္တာနံ	၃၅၂
သိလဝန္တေဟိ	၃၃၃
သိလဝိသုဒ္ဓတ္ထံ	၁၆၄
သိလသမ္ပဒါကထဉ္စ	၁၆၂
သိလသမ္ပဒါနိသံသံ	၂၀၉
သိလသမ္ပန္နော	၈၇၊ ၁၆၂
သိလာနုဂ္ဂဟိတာ	၂၉၈
သိလေသေဝဿပရိပူရကာရီ +	၃၄
သိလေသု ပရိပူရကာရိတာ	၇၈
သိသကဋ္ဌာဟိ	၆၂
သိသစ္စဝီ	၂၄၉
သိသဝေဋ္ဌံ	၂၄၇
သိသံ	၁၈၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[သ]		[သ]	
သီသံဠြကမ္ပေတွာ	၁၂၃	သုစိဘူတေန	၁၉၄
သီသံနာတော	၃၃	သုစိကမ္ပဿ	၄၄
သီသံ ဝေါဘိန္ဒိ	၁၄၀	သုညန္တိ	၃၀၄
သီသေ ဝါ	၁၅၀	သုညတော	၃၁၀
သီသာနုလောကီ	၁၆၄	သုညာ	၃၀၅
သီဟနာဒံ နဒတိ	၈၅	သုညာဂါရဂဒတာဝါ	၅၇၊ ၃၀၄၊ ၃၃၄
သီဟသေယံ	၂၇၂	သုညာဂါနုနိ	၅၀
သုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံ	၂၉၁	သုညာဂါရာနံ +	၂၂၀
သုခကာမော	၃၂၃	သုညာပရပ္ပဝါဒါ	၇၇
သုခဗဟုလာ	၉၀	သုဏာတိ တထာဂတဿဝါ	
သုခဝိပါကံ	၃၁၄၊ ၃၂၁	တထာဂတသာဝကဿ ဝါ	၁၅၂
သုခဝိဟာရီ	၁၀၈	သုဏန္တု	၁၈၁
သုခဝိဟာရိတရော	၁၁၂	သုတံ	၃၊ ၁၅၀
သုခဿစ ပဟာနာ	၃၀၂	သုတဓရော	၂၁၉
သုခသာရာဂိတံ	၂၄၃	သုတဝတာ	၁၆၆
သုခသာရာဂိ	၂၄၂	သုတဝါ	၉
သုခံ	၂၈၂	သုတသန္နိစယော	၂၁၉
သုခံဝါ	၂၃၅	သုတာနုဂ္ဂဟိတာစ	၂၉၈
သုခံဝါ ဝေဒနံ	၆၃	သုတ္တဿစ ဇာဂရဿ စ	၁၁၀
သုခန္တိပိ	၂၉၅	သုတ္တေ	၂၇၃
သုခါဝေဒနာ	၃၁၁	သုဒ္ဒကုလာ	၂၈၃
သုခိနောစိတ္တံ သမာဓိယတိ	၄၂	သုဒ္ဒဿ	၄၄
သုခိနော	၂၈၂	သုဒဿာနံ	၂၉၄
သုခိ	၂၉၃၊ ၃၂၅	သုဒဿိနံ	၂၈၄
သုခမံ သုခမံ ဣရိယာပထံ	၁၃၄	သုဒိဋ္ဌံ	၂၆၂
သုခမံ ဝါ	၁၅၃၊ ၂၃၈	သုဒ္ဓါ	၃၂
သုခမောဝါ	၅၂၊ ၂၆၂	သုဓမ္မာယ သဘံ	၃၅၇
သုခမာယ	၁၃၀	သုနခေဟိပိ ခါဒါပေန္တိ	၁၀၄
သုခေန	၃၂၃	သုနခေဟိဝါ ခဇ္ဇမာနံ	၆၂၊ ၁၀၆
သုဂတိပါဠိကခံါ	၄၀	သုနိဂ္ဂဟိတံ	၁၄၈
သုဂတိံ သဂ္ဂံ	၂၈၆	သုနိဂ္ဂဟိတံ နိဂ္ဂဟိတွာ	၁၄၈
သုဂတိံ သဂ္ဂံ ဥပပဇ္ဇတိ	၂၄	သုနိဝတ္ထော	၂၄၀
သုဂတေ ဒုဂ္ဂတေ	၂၃	သုပုကာသိတော	၂၂၉
သုဂတော	၂၈၅	သုပုဋိနိဿဂ္ဂီ	၄၈

ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[သ]	ပိဋကော်
သုပ္ပဋိပဇ္ဇော		၄၂	သေက္ခော		၃
သုပ္ပဋိပုဿဒ္ဓေါ		၂၄၅	သေဠပုရိသော		၂၆
သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ		၂၁၉	သေဠော		၃၃၉
သုပ္ပဏိဟိတန္တိ		၃၃၅	သေတကံ		၁၇၈
သုပတိတ္ထံ		၁၇၈	သေတကာ		၉၀၊ ၂၈၂
သုပတိတ္တာ		၉၀၊ ၁၇၈	သေဒဖုသိတာနိ		၂၃၆
သုပိတာ		၂၅၁	သေဒါ		၂၃၀
သုပိနက္ကပမာ		၁၄၅	သေဒေါ		၂၀၃
သုဘကိဏ္ဍာနံ		၂၉၄	သေနာသနံ		၂၇၃
သုဘကိဏ္ဍာနာမ		၃၄၃	သေနာသနာနံ		၂၉၊ ၃၀
သုဘဂဝနေ		၃၃၇	သေနာသနာနိ		၁၇
သုဘနိမိတ္တံ		၂၇	သေနာသနေသု		၂၀
သုဘရတယ		၁၄	သေနိယော ဗိမ္ဗိသာရော +		၁၁၂
သုဘူဇိယံ		၁၃၈	သေဟာနုဂတာ		၂၇၆
သုဘာ ဝဏ္ဏနိဘာ		၁၀၅	သေဟာပရေတာ		၂၇၆
သုဒေဒိတာ သုပရိမဒ္ဓိတာ		၁၄၃	သေဟေန		၂၇၆
သုမေဓ		၁၈၁	သေမှံ		၂၀၃
သုရံ		၉၂	သေမာနံ		၁၀၆
သုရတ္တဝဏ္ဏမေဝ		၄၀	သေယျထာပိ +	၂၇၊ ၅၈၊ ၁၄၂၊ ၁၄၃၊ ၂၂၁	
သုလဒ္ဓိံ တေ မာရိသ		၂၅၇	သေယျထာပိ အပလောကေယျ		၁၃၃
သုဝစာ		၄၈	သေယျထာပိ အဘိနိဝဇ္ဇေယျ		၁၃၂
သုပစော သောဝစသထံ		၁၄၁	သေယျထာပိ အဘိသန္တာပေယျ		၁၃၄
သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ		၂၄၆	သေယျထာပိ အလဂဒ္ဓဿ		၁၄၈
သုဝဏ္ဏေ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ		၂၃	သေယျထာပိ အာပဇ္ဇေယျ		၁၃၉
သုဝိညာပယေ		၁၈၁	သေယျထာပိ အာကာသေ		၃၇၊ ၈၄
သုဝိဒေဟာနံ		၂၂၆	သေယျထာပိ ကပ္ပေတိ		၁၈၇
သုသံဝိဟိတကမ္မန္တာ		၁၃၉	သေယျထာပိ ကပ္ပေယျ		၁၃၄
သုသမ္ပတ္တိန္ဒာ		၁၁၉	သေယျထာပိ ခေတသောပသာဒံ		၁၂၇
သုသာနံ		၂၇၃	သေယျထာပိ ဇိဂုဇ္ဈေယျ		၁၃၃
သုသုကာဠကေသေ +		၉၇၊ ၁၇၅	သေယျထာပိနာမ		၁၂၈
သုသုမာရဂိရေ		၁၁၃၊ ၃၄၉	သေယျထာပိ နာဂေါ'တိ		၁၈၈
သုဟိတာနံ		၃၁	သေယျထာပိ ပက္ကမိဿတိ'တိ		၁၈၆
သုဟိတော		၁၃	သေယျထာပိ ပစ္စာသာရေယျာပိ		၁၃၈
သုယန္တိစ		၃၀	သေယျထာပိ ပထဝိယံ		၃၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[သ]	
သေယျထာပိ မနုဿဿ	၃၅၆
သေယျထာပိ သင်္ကာရဂ္ဂိတော ဂစ္ဆတိ	၂၆၀
သေယျထာပိနာမ သမိဉ္ဇေယျ	၁၈၀
သေယျထိဒံ	၁၆၊ ၂၃၊ ၃၀၆
သေယျထိဒံ(ကတမေသံ)	၁၃၁
သေယျသုခံ	၁၁၈
သေယျံ ကပ္ပေတိ +	၉၂၊ ၁၈၇
သေလေ	၁၈၁
သေဝိတဗ္ဗေ ဓမ္မေ	၃၂၀
သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယ	၅၇
သောကံ။ပ။ပါယာသာပိ	၅၃၊ ၆၇
သောကာဝတိက္ကံ	၁၈၁
သောကေဟိ ပရိဒေဝေဟိ	၈
သောကော သောစနာ သောစိတတ္ထံ	၆၉
သောစတိ	၁၁၂၊ ၅၁
သောဏ္ဍိကာကမ္မကာရော	၂၃၁
သောဏ္ဍိကာကိလဉ္စံ	၂၃၁
သောဏ္ဍိကာဓုတ္တော	၂၃၁
သောတဉ္စ-သဒ္ဓေစ	၆၆
သောတတ္တော-မုနိတိ	၉၅
သောတဗ္ဗံ	၂၂၇
သောတဝန္တော	၁၈၅
သောတဝိညေယျာ	၁၀၁
သောတဝိညေယျေဟိ	၂၆၇
သောတာပနာ	၂၂၉
သောတာပတ္တိဖလသစ္စိကိရိယာယ	၃၃၇
သောတိန္ဒြိယံ	၂၉၉
သောတ္တိယော	၂၇၉
သောတ္တိယောဣတိပိ	၂၇၈
သောတေ	၂၂၇
သောတံ	၂၂၈
သောတံ သြဒဟထ	၁၈၅

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[သ]	
သောတ္ထိနာ	၁၂၀ ၁၄၉၊ ၂၂၇၊ ၂၇၅
သော နိယျာတိ တက္ကရဿ	၈၃
သောပိ နုနဿ တာဒိသောဝ	၁၈၈
သောဗ္ဗံ	၁၁
သောမနဿံ	၂၇၄၊ ၂၇၅
သောမနဿဒေါမနဿာနံ	၃၀၂ ၃၁၃
သောမနဿေန	၃၂၂
သောရတသောရတော +	၁၄၀
သောရတာ	၁၃၉
သောရတောတိ	၁၄၁
သောဝတ္ထိတော +	၁၃၁
သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကာဝါ	၁၀၅
[ဟ]	
ဟညန္တုဝါ	၂၉၁
ဟဋ္ဌဘက္ခာ	၁၇၀
ဟဋ္ဌဘက္ခော	၉၂
ဟတပ္ပဟတေ	၂၈၉
ဟတ္ထဂတာ	၃၄၁
ဟတ္ထပဇ္ဇောတိကမ္ပိ	၁၀၄
ဟတ္ထဝိလင်္ဂကေန	၂၁၄
ဟတ္တာပလေခနော	၉၁
ဟတ္ထိဂဝါဿဝဠဝံ	၁၇၄
ဟတ္ထိဂဝါဿဝဠဝပဋိဂ္ဂဟဏာ	၁၉၆
ဟတ္ထိပဒံ	၁၈၈
ဟတ္ထိပဒေါပမော	၁၉၁
ဟတ္ထေဝါ	၁၄၈
ဟတ္ထေန ဝါ	၃၃၆
ဟတ္ထေဟိစ	၃၄၀
ဟဒယင်္ဂမာ	၁၉၅၊ ၂၉၂
ဟဒယာဟဒယံ	၃၂၊ ၃၃
ဟန္တု	၂၅၃

အက္ခရာဝင်္ဂ

ပဒါနုက္ကမော	[ဟ]	ပိဋကော်	ပဒါနုက္ကမော	[ဟ]	ပိဋကော်
ဟနုက္ကဋ္ဌိကံ		၆၂၁၀၇	ဟိတေသိနာ		၅၀
ဟရတိဝါ		၁၅၆	ဟိရိမနာ +		၄၈
ဟရန္တိ မညေ မနော		၁၇	ဟိရောတ္ထပေဋ		၂၇၀
ဟရာယေယျ		၁၃၃	ဟိနပုရိသော		၂၆
ဟရိတန္တိ		၂၀၅	ဟိနဝီရိယာ +		၁၉ ၃၃
ဟရိယတံ		၃၁	ဟိနေ		၂၃
ဟရေယျဝါ		၁၅၆	ဟိနေ ကာယေ		၃၄၀
ဟလိဒ္ဓိဝါ		၁၄၃	ဟိနေ ကာယေ ပတိဋ္ဌိတာ		၃၄၇
ဟဝေ		၁၈	ဟုတံ		၂၉၁
ဟိတကာမာ		၇၀၁၃၈	ဟုပေယျ ပါဝုသော		၁၈၄
ဟိတကာမော		၁၃၁	“ဟေ,ဇေ ကာဋ္ဌ”တိ		၁၃၉
ဟိတာနုက္ကမ္မိ		၁၃၇၂၃၄၈	ဟောတိ အပိနု		၃၃၂

မူလပဏ္ဍိတသနိဿယ ပြင်ဆင်ချက်

ဦးရေ	ဤသို့အမှန်ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပါ။	ကြောင်းရေ	စာမျက်နှာ
၁။	အထ ဝါ ပနဿ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ ဟောတိ-၌ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဧဝံဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။.....၁၈။	၂၄.....	၈
၂။	ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ ဇနတာ စ၊ ထိုလူအပေါင်းသည်လည်း။ (မမ၊ ၏။ သာ ဇနတာ စ၊ လည်း).....၅။	၉.....	၁၇
၃။	ရဇေနစ၊ မြူမှုန်သည်၎င်း။ မလေနစ၊ ကြေးညိုသည်၎င်း။.....၁၁.....	၂၇.....	၂၇
၄။	အောက်ပါမှတ်ချက် မလို။ ဖြုတ်ပယ်ရန်	၅၂.....	
၅။	ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာ ယာခြင်း။	၁၄.....	၆၇
၆။	အဗျာပါဒသင်္ဂဟေ.....	၁၉.....	၇၃
၇။	ယော ဟိ ကောစိ၊ သည်။.....ဘာဝေယျ၊ အံ။ ဝါကျကို စာကြောင်းရေ ၂၃-အဆုံး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နောက်၌ ရွှေ့ပြောင်းပါ	၁၅။ ၂၃.....	၇၅
၈။	ဝိနယဝါဒီ၊ အဆုံးအမကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။	၂၆.....	၁၉၅
၉။	ဘတ္တံ ဂသန္တိ (အောက်ပါမှတ်ချက် ၂-)	၂၁၄.....	
၁၀။	မဟာအဿပုရသုတ် (ခေါင်းစည်း)	၂၇၃။	၇
၁၁။	အာသာ-ဝတီ	၂၆.....	[ကု]

နိုင်ငံတော်ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့ရုံးနှင့်

အောက်ပါအရောင်းကိုယ်စားလှယ်များထံမှ ရန်ပုံငွေရရှိပါသည်။

- ၁။ စာပေဗိမာန် ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ၂။ အင်းဝစာအုပ်တိုက်၊ အမှတ် ၂၃၂ ဆူးလောဘုရားလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ၃။ ဟညာရော့ နှင့် စာပေဌာန၊ ကိုးထပ်ကြီးဘုရား၊ ကြည့်မြင်တိုင်။
- ၄။ သီရိရတနာ ပိဋကတ်ဆိုင်၊ အမှတ် ၂၂၆ ရွှေတိဂုံဘုရား ဈေးတော်ရုံး။
- ၅။ ပြည်သူ့စာပေတိုက်၊ ၅၄၆ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ၆။ ကမ္ဘာအေး ပိဋကတ် စာပေဌာန၊ ၇၂-၇၄ ရွှေတိဂုံဘုရား ဈေးတော်ရုံး၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ၇။ ဣန္ဒာဝယ် ပိဋကတ် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၅၄-၅၅ ရွှေတိဂုံဘုရား ဈေးတော်ရုံး၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ၈။ ရတနာဝါဒီ ပိဋကတ်ဆိုင်၊ ၆၉-၇၈ ရွှေတိဂုံဘုရားကြီး ဈေးတော်ရုံး၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ၉။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သင်္ကန်းပရိက္ခရာဆိုင်၊ ၃၇-၃၈ ရွှေတိဂုံဘုရားဈေးတော်ရုံး၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ၁၀။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သင်္ကန်းပရိက္ခရာ-ယန်းတည်ကြေးကုန်ဆိုင်၊ ၄၇-၄၈ ရွှေတိဂုံဘုရားဈေးတော်ရုံး၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ၁၁။ ပိဋကတ်စာပေပြန့်ချိရေးနှင့် စာအုပ်ချုပ်လုပ်ဆောင်သူများ၊ ၄၃-၄၄ ရွှေတိဂုံဘုရား ဈေးတော်ရုံး၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ၁၂။ ဟညာအလင်းပြစာအုပ်တိုက်၊ ၁၃၀-မိလိန်ချုပ်ဘေးဆန်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ၁၃။ ရန်နိုင်စတိုး၊ လမ်း ၃၀၊ ထမ်းလယ်ဘုရားအနီး၊ မန္တလေးမြို့။
- ၁၄။ အပျိုးသာစာအုပ်ဆိုင်၊ ပြောက်ဘက်တိုက်တန်း၊ ဈေးချို၊ မန္တလေးမြို့။
- ၁၅။ ဇွဲ-စာပေရိပ်ပြာ၊ ၁၉၅၊ ၃၃ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။
- ၁၆။ ဇေယျာ ဝိက်ဆွေပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်ဆိုင်၊ ၈၉-ဝိတ်၊ ဈေးချို၊ မန္တလေးမြို့။
- ၁၇။ စကြာမင်းတံဆိပ် သင်္ကန်းပရိက္ခရာနှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၄၅-မိလိန်ဘုရားလမ်း၊ မန္တလေးမြို့။
- ၁၈။ ဦးမြကြီး-ခေါ် ဝေလ်မိ ဆန်စက်ပိုင်ရှင်၊ ပြောက်တံခါးရမ်း၊ စစ်ကိုင်းမြို့။
- ၁၉။ သိန်းတင်တိုက်နှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၉-လမ်းထိပ်၊ မအူပင်မြို့။
- ၂၀။ ပြီးဆုံးပြီ။ ရန်ပုံငွေရရှိရန်အတွက် ကျေးဇူးပြု၍ ရန်ပုံငွေရရှိပါသည်။
- ၂၁။ ပြီးဆုံးပြီ။ ဖောဖြတ်မှုန့်ဘုရားကြီးအရှေ့ဘက်မှ၊ ထောင့်ပြင်၊ မန္တလေးမြို့။